EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS **PADOME**

Briselē, 2019. gada 20. maijā
(OR. en)

2016/0360 (COD)
2016/0360 A (COD)
LEX 1921

PE-CONS 15/1/19
REV 1

EF 17
ECOFIN 61
CCG 2
CODEC 179

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA, AR KO GROZA REGULU (ES) Nr. 575/2013 ATTIECĪBĀ UZ SVIRAS RĀDĪTĀJU, NETO STABILA FINANSĒJUMA RĀDĪTĀJU, PRASĪBĀM PAŠU KAPITĀLAM UN ATBILSTĪGAJĀM SAISTĪBĀM, DARĪJUMA PARTNERA KREDĪTRISKU, TIRGUS RISKU, RISKA DARĪJUMIEM AR CENTRĀLAJIEM DARĪJUMU PARTNERIEM, RISKA DARĪJUMIEM AR KOLEKTĪVO IEGULDĪJUMU UZŅĒMUMIEM, LIELIEM RISKA DARĪJUMIEM, PĀRSKATU SNIEGŠANAS UN INFORMĀCIJAS ATKLĀŠANAS PRASĪBĀM UN REGULU (ES) Nr. 648/2012

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2019/...

(2019. gada 20. maijs),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[1],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[2],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru[3],

---

1 OV C 34, 31.1.2018., 5. lpp.
2 OV C 209, 30.6.2017., 36. lpp.
3 Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 14. maija lēmums.

tā kā:

(1) Pēc 2007.–2008. gada finanšu krīzes Savienība īstenoja finanšu pakalpojumu tiesiskā regulējuma būtisku reformu, lai stiprinātu savu finanšu iestāžu noturību. Minētā reforma lielā mērā bija balstīta uz starptautiskajiem standartiem, par ko Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (*BCBS*) vienošanos panāca 2010. gadā un ko dēvē par Bāzeles III regulējumu. Starp reformu paketes daudzajiem pasākumiem bija arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013[1] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES[2] pieņemšana, ar kurām tika stiprinātas prudenciālās prasības kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (iestādes).

(2) Lai gan reforma ir padarījusi finanšu sistēmu stabilāku un noturīgāku pret dažādu veidu nākotnē iespējamiem satricinājumiem un krīzēm, tā neatrisināja visas identificētās problēmas. Svarīgs iemesls tam bija fakts, ka starptautisko standartu noteicēji, piemēram, *BCBS* un Finanšu stabilitātes padome (FSP), tajā brīdī vēl nebija pabeiguši darbu pie tā, lai minētajām problēmām rastu starptautiski saskaņotus risinājumus. Tagad, kad darbs pie svarīgām papildu reformām ir pabeigts, būtu jāpievēršas neatrisinātajām problēmām.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

(3) Savā 2015. gada 24. novembra paziņojumā "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu" Komisija atzina, ka nepieciešams vēl vairāk mazināt risku, un apņēmās nākt klajā ar leģislatīvā akta priekšlikumu, kas būtu balstīts uz starptautiski saskaņotiem standartiem. Nepieciešamību spert tālākus konkrētus likumdošanas soļus, lai mazinātu riskus finanšu sektorā, atzinusi Padome savos 2016. gada 17. jūnija secinājumos un Eiropas Parlaments savā 2016. gada 10. marta rezolūcijā par banku savienību – 2015. gada ziņojums[1].

(4) Riska mazināšanas pasākumiem būtu ne tikai vēl vairāk jāstiprina Eiropas banku sistēmas noturība un tirgu uzticēšanās tai, bet arī jākalpo par pamatu banku savienības izveides pabeigšanas turpmākam progresam. Minētie pasākumi būtu arī jāizvērtē, paturot prātā plašākas problēmas, kuras skar Savienības ekonomiku, konkrēti nepieciešamību veicināt izaugsmi un nodarbinātību ekonomikas nenoteiktības periodā. Šajā sakarā, lai stiprinātu Savienības ekonomiku, ir izveidotas dažādas nozīmīgas politikas iniciatīvas, piemēram, Investīciju plāns Eiropai un kapitāla tirgu savienība. Tādēļ ir svarīgi, lai visi riska mazināšanas pasākumi nevainojami mijiedarbotos ar minētajām politikas iniciatīvām, kā arī ar nesenajām plašākām finanšu sektora reformām.

(5) Šīs regulas noteikumiem vajadzētu būt līdzvērtīgiem starptautiski saskaņotiem standartiem un būtu jānodrošina arī turpmāka Direktīvas 2013/36/ES un Regulas (ES) Nr. 575/2013 atbilstība Bāzeles III regulējumam. Mērķtiecīgie pielāgojumi nolūkā atspoguļot Savienības īpatnības un plašākas politikas apsvērumus būtu jāierobežo darbības jomā vai laikā, lai tie neietekmētu prudenciālās uzraudzības sistēmas kopējo stabilitāti.

[1] OV C 50, 9.2.2018., 80. lpp.

(6) Arī esošie riska mazināšanas pasākumi un jo īpaši pārskatu sniegšanai un informācijas atklāšanai piemērojamās prasības būtu jāuzlabo, lai nodrošinātu, ka tos var piemērot proporcionālāk un ka tie nerada pārmērīgu atbilstības slogu, sevišķi mazākām un mazāk sarežģītām iestādēm.

(7) Lai mērķtiecīgi vienkāršotu prasības attiecībā uz proporcionalitātes principa piemērošanu, ir precīzi jādefinē jēdziens "maza un nesarežģīta iestāde". Nosakot vienotu un absolūtu robežvērtību, netiek ņemtas vērā valstu banku tirgu īpatnības. Tāpēc dalībvalstīm ir jāspēj izmantot savu rīcības brīvību, lai robežvērtību pielāgotu valsts apstākļiem un vajadzības gadījumā to samazinātu. Tā kā iestādes lielums pats par sevi vēl nenosaka iestādes riska profilu, ir arī nepieciešams piemērot papildu kvalitatīvus kritērijus, lai nodrošinātu, ka iestādi uzskata par mazu un nesarežģītu iestādi un tiesīgu izmantot samērīgākus noteikumus tikai tad, ja iestāde atbilst visiem attiecīgajiem kritērijiem.

(8) Sviras rādītāji veicina finansiālās stabilitātes saglabāšanu, kalpojot kā atbalsta mehānisms uz risku balstītām kapitāla prasībām un ierobežojot pārmērīgas sviras uzkrāšanos ekonomikas atlabšanas gadījumā. *BCBS* ir pārskatījusi starptautisko standartu par sviras rādītāju, lai vēl vairāk precizētu atsevišķus minētā rādītāja aprēķināšanas aspektus. Regula (ES) Nr. 575/2013 būtu jāsaskaņo ar pārskatīto standartu, lai nodrošinātu vienlīdzīgas konkurences apstākļus starptautiskā mērogā iestādēm, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, bet darbojas ārpus Savienības, un lai nodrošinātu, ka sviras rādītājs arī turpmāk efektīvi papildina uz risku balstītās pašu kapitāla prasības. Tādēļ būtu jāievieš sviras rādītāja prasība, lai papildinātu esošo sviras rādītāja ziņošanas un informācijas atklāšanas sistēmu.

(9) Lai nevajadzīgi neierobežotu iestāžu aizdevumus uzņēmumiem un privātām mājsaimniecībām un novērstu nepamatotu negatīvu ietekmi uz tirgus likviditāti, sviras rādītāja prasība būtu jānosaka līmenī, kurā tā kalpo kā uzticams atbalsta mehānisms pārmērīgas sviras riskam, nekavējot ekonomikas izaugsmi.

(10) Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (EBI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 1093/2010[1], 2016. gada 3. augusta ziņojumā par sviras rādītāja prasību secināja, ka pirmā līmeņa kapitāla sviras rādītāja noteikšana 3 % apmērā jebkura veida kredītiestādei pildītu uzticama atbalsta mehānisma funkciju. Arī starptautiskā līmenī *BCBS* tika panākta vienošanās par 3 % sviras rādītāja prasību. Tādēļ sviras rādītāja prasība būtu jānosaka 3 % līmenī.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

(11) Tomēr 3 % sviras rādītāja prasība noteiktus uzņēmējdarbības modeļus un veidus ierobežotu vairāk nekā citus. Jo īpaši nesamērīgi tiktu ietekmēti valsts attīstības banku publiskie aizdevumi un oficiāli atbalstītie eksporta kredīti. Tādēļ sviras rādītājs minētajiem riska darījumiem būtu jākoriģē. Tādēļ būtu jānosaka skaidri kritēriji, kas palīdz pārliecināties par šādu kredītiestāžu publiskajām pilnvarām, un šiem kritērijiem būtu jāaptver tādi aspekti kā kredītiestāžu izveide, veiktās darbības veids, to mērķis, publisko struktūru īstenotie garantiju mehānismi un noguldījumu pieņemšanas darbību ierobežojumi. Šādu kredītiestāžu izveides formai un veidam tomēr būtu jāpaliek dalībvalsts centrālās valdības, reģionālās valdības vai vietējās pašvaldības ziņā, un forma un kārtība var izpausties tā, ka šādas valsts sektora iestādes izveido jaunu kredītiestādi, iegādājas vai pārņem jau esošu struktūru, tostarp ar koncesijām un noregulējuma procedūras kontekstā.

(12) Sviras rādītājam arī nebūtu jāapgrūtina iestāžu centralizētās tīrvērtes pakalpojumu sniegšana klientiem. Tādēļ sākotnējās drošības rezerves tiem atvasināto instrumentu darījumiem, kuriem tīrvērte veikta centralizēti un ko iestādes saņem no saviem klientiem un nodod centrālajiem darījumu partneriem (*CCP*), būtu jāizslēdz no kopējās riska darījuma vērtības mēra.

(13) Ārkārtas apstākļos, kad ir pamatoti konkrētus riska darījumus ar centrālajām bankām izslēgt no sviras rādītāja, un lai atvieglotu monetārās politikas īstenošanu, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai izslēgt šādus riska darījumus uz laiku no kopējās riska darījuma vērtības mēra. Šajā nolūkā tām pēc apspriešanās ar attiecīgo centrālo banku būtu publiski jāpaziņo, ka pastāv šādi ārkārtas apstākļi. Sviras rādītāja prasība būtu atkārtoti samērīgi jākalibrē, lai kompensētu izslēgšanas radīto ietekmi. Šādai atkārtotai kalibrēšanai būtu jānodrošina, ka tiek izslēgti riski finanšu stabilitātei, kas ietekmē attiecīgos banku sektorus, un ka tiek saglabāta ar sviras rādītāju nodrošinātā noturība.

(14) Ir lietderīgi īstenot sviras rādītāja rezerves prasību attiecībā uz iestādēm, kuras identificētas kā globālas sistēmiski nozīmīgas iestādes (G-SNI) saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES un *BCBS* standartu par sviras rādītāja rezervi globālām sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB), kas publicēts 2017. gada decembrī. *BCBS* sviras rādītāja rezervi kalibrēja ar konkrēto mērķi mazināt salīdzināmi lielākos riskus, ko finanšu stabilitātei rada G-SNB, un, ņemot to vērā, minētā rezerve šajā posmā būtu jāpiemēro tikai G-SNI. Tomēr būtu jāveic turpmāka analīze, lai noteiktu, vai būtu lietderīgi sviras rādītāja rezerves prasību piemērot citām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (C-SNI), kā definēts Direktīvā 2013/36/ES, un, ja tā, tad kādā veidā kalibrācija būtu jāpielāgo minēto iestāžu īpatnībām.

(15) FSP 2015. gada 9. novembrī publicēja Kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) noteikumus ("*TLAC* standarts"), ko 2015. gada novembra samitā Turcijā apstiprināja G20. *TLAC* standarts nosaka, ka G-SNB jātur pietiekami daudz labi zaudējumus absorbējošu (iekšēji rekapitalizējamu) saistību, lai noregulējuma gadījumā nodrošinātu netraucētu un strauju zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju. *TLAC* standarts būtu jāīsteno Savienības tiesību aktos.

(16) Īstenojot *TLAC* standartu Savienības tiesību aktos, ir jāņem vērā esošā iestādes specifiskā minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*), kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES[1]. Tā kā *TLAC* standarta un *MREL* ir viens un tas pats mērķis – nodrošināt, ka iestādēm ir pietiekama zaudējumu absorbcijas spēja, abām prasībām vajadzētu būt savstarpēji papildinošiem viena tiesiskā regulējuma elementiem. Operacionāli raugoties, saskaņotais *TLAC* standarta minimālais līmenis būtu jāievieš Regulā (ES) Nr. 575/2013, paredzot jaunu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, savukārt iestādes specifiskais papildinājums attiecībā uz G-SNI un iestādes specifiskā prasība iestādēm, kas nav G-SNI, būtu jāievieš ar mērķtiecīgiem grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014[2]. Noteikumi, ar kuriem Regulā (ES) Nr. 575/2013 ievieš *TLAC* standartu, būtu jālasa kopā ar noteikumiem, kas ieviesti Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014, un ar Direktīvu 2013/36/ES.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

(17) Saskaņā ar *TLAC* standartu, kas attiecas tikai uz G-SNB, minimālā prasība pietiekamam pašu kapitāla apjomam un zaudējumus labi absorbējošām saistībām, ko ievieš ar šo regulu, būtu jāpiemēro tikai G-SNI. Tomēr ar šo regulu ieviestajiem noteikumiem par atbilstīgajām saistībām būtu jāattiecas uz visām iestādēm, ievērojot papildu korekcijas un prasības, kas izklāstītas Direktīvā 2014/59/ES.

(18) Kā paredzēts *TLAC* standartā, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasība būtu jāpiemēro noregulējuma vienībām, kas vai nu pašas ir G-SNI, vai ir daļa no grupas, ko identificē kā G-SNI. Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasība būtu jāpiemēro vai nu individuāli, vai konsolidēti atkarībā no tā, vai attiecīgās noregulējuma vienības ir patstāvīgas iestādes bez meitasuzņēmumiem, vai tās ir mātesuzņēmumi.

(19) Direktīva 2014/59/ES ļauj noregulējuma instrumentus izmantot ne tikai attiecībā uz iestādēm, bet arī finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām. Tādēļ mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām un mātes jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām vajadzētu būt pietiekamai zaudējumu absorbcijas spējai tāpat kā mātes iestādēm.

(20) Lai nodrošinātu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības efektivitāti, ir svarīgi, lai instrumentiem, kas tiek turēti minētās prasības izpildei, būtu augsta zaudējumu absorbcijas spēja. Saistībām, kas ir izslēgtas no Direktīvā 2014/59/ES minētā iekšējās rekapitalizācijas instrumenta, nav minēto spēju, un to nav arī citām saistībām, kuras teorētiski ir iekšēji rekapitalizējamas, tomēr praksē varētu radīt iekšējās rekapitalizācijas grūtības. Tādēļ minētās saistības nebūtu jāuzskata par atbilstīgām pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībai. No otras puses, kapitāla instrumentiem, kā arī pakārtotajām saistībām ir augsta zaudējumu absorbcijas spēja. Tāpat arī to saistību, kuru prioritāte ir līdzvērtīga atsevišķām izslēgtajām saistībām, zaudējumu absorbcijas potenciāls būtu jāatzīst līdz zināmai robežai, kā to paredz *TLAC* standarts.

(21) Lai novērstu saistību divkāršu uzskaiti pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībai, būtu jāparedz noteikumi atbilstīgo saistību posteņu līdzdalības atskaitīšanai, kas atbilst Regulā (ES) Nr. 575/2013 par kapitāla instrumentiem jau izstrādātajai attiecīgajai atskaitījumu pieejai. Saskaņā ar minēto pieeju atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalība vispirms būtu jāatskaita no atbilstīgajām saistībām un, ciktāl nav pietiekamu saistību, minētie atbilstīgo saistību instrumenti būtu jāatskaita no otrā līmeņa kapitāla instrumentiem.

(22) *TLAC* standartā ir ietverti atsevišķi saistību atbilstības kritēriji, kas ir stingrāki nekā pašreizējie kapitāla instrumentu atbilstības kritēriji. Lai nodrošinātu konsekvenci, kapitāla instrumentu atbilstības kritēriji būtu jāsaskaņo attiecībā uz to instrumentu neatbilstību, kas emitēti ar īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību starpniecību, no 2022. gada 1. janvāra.

(23) Ir jānodrošina skaidrs un pārredzams apstiprināšanas process pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, kas var palīdzēt saglabāt minēto instrumentu augsto kvalitāti. Minētajā nolūkā kompetentajām iestādēm vajadzētu būt atbildīgām par minēto instrumentu apstiprināšanu, pirms iestādes tos var klasificēt kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus. Tomēr kompetentajām iestādēm nevajadzētu būt pienākumam prasīt iepriekšēju atļauju par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, kuri emitēti, pamatojoties uz juridisku dokumentāciju, ko jau apstiprinājusi kompetentā iestāde un ko pēc būtības reglamentē ar tiem pašiem noteikumiem, ar kuriem reglamentē kapitāla instrumentus, par kuriem iestāde jau no kompetentās iestādes ir saņēmusi iepriekšēju atļauju tos klasificēt kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus. Tādā gadījumā tā vietā, lai lūgtu iepriekšēju apstiprinājumu, iestādēm vajadzētu būt iespējai paziņot savām kompetentajām iestādēm par ieceri emitēt tādus instrumentus. Tām vajadzētu to darīt pietiekami savlaicīgi, pirms instrumenti tiek klasificēti kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, lai kompetentajām iestādēm atvēlētu pietiekami daudz laika vajadzības gadījumā pārskatīt instrumentus. Ņemot vērā to, kāda ir EBI loma uzraudzības prakses konverģences sekmēšanā un pašu kapitāla instrumentu kvalitātes uzlabošanā, kompetentajām iestādēm būtu jākonsultējas ar EBI, pirms tās apstiprina jebkādu jaunu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu veidu.

(24) Kapitāla instrumenti ir uzskatāmi par pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem vienīgi tiktāl, ciktāl tie atbilst attiecīgajiem atbilstības kritērijiem. Šādos kapitāla instrumentos var ietilpt pašu kapitāls vai saistības, tostarp subordinēti aizdevumi, kas atbilst minētajiem kritērijiem.

(25) Kapitāla instrumenti vai kapitāla instrumentu daļas būtu uzskatāmi par tādiem, ko var kvalificēt par pašu kapitāla instrumentiem, tikai līdz apjomam, par kuru tie ir apmaksāti. Kamēr kāda instrumenta daļas nav apmaksātas, minētās daļas nevajadzētu uzskatīt par tādām, ko var kvalificēt par pašu kapitāla instrumentiem.

(26) Uz pašu kapitāla instrumentiem un atbilstīgajām saistībām nevajadzētu attiecināt savstarpējās dzēšanas vai savstarpējo prasījumu ieskaita līgumus, jo tas noregulējumā apdraudētu to zaudējumu absorbcijas spēju. Tam nebūtu jānozīmē, ka saistības reglamentējošajos līguma noteikumos būtu jāiekļauj klauzula, kas skaidri nosaka, ka uz attiecīgo instrumentu neattiecina savstarpējās dzēšanas vai savstarpējo prasījuma ieskaita tiesības.

(27) Saistībā ar banku sektora attīstību vēl digitālākā vidē programmatūra kļūst par vēl svarīgāku aktīvu veidu. Prudenciāli vērtētiem programmatūras aktīviem, kuru vērtību būtiski neskar iestādes noregulējums, maksātnespēja vai likvidācija, nebūtu jāpiemēro nemateriālo aktīvu atskaitīšana no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem. Minētais precizējums ir būtisks, jo programmatūra ir plašs jēdziens, kas aptver daudz un dažādus aktīvu veidus, no kuriem ne visi saglabā savu vērtību darbības pārtraukšanas gadījumā. Šajā kontekstā būtu jāņem vērā atšķirības programmatūras aktīvu vērtēšanā un amortizācijā un šādu aktīvu veiktās pārdošanas. Turklāt būtu jāņem vērā starptautiskās norises un atšķirības tajā, kādu regulējumu piemēro ieguldījumiem programmatūrā, atšķirīgie prudenciālie noteikumi, kas piemērojami iestādēm un apdrošināšanas uzņēmumiem, un Savienības finanšu sektora daudzveidība, tostarp neregulētās vienības, tādas kā finanšu tehnoloģiju sabiedrības.

(28) Lai izvairītos no domino efekta, ir nepieciešams saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus pašreizējiem instrumentiem attiecībā uz dažiem atbilstības kritērijiem. Attiecībā uz saistībām, kas emitētas pirms ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās datums], nebūtu jāpiemēro daži atbilstības kritēriji pašu kapitāla instrumentiem un atbilstīgām saistībām. Šādas tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus būtu jāpiemēro saistībām, kuras attiecīgā gadījumā ieskaitāmas *TLAC* subordinētajā daļā un *MREL* subordinētajā daļā saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES, kā arī saistībām, kuras attiecīgā gadījumā ieskaitāmas *TLAC* nesubordinētajā daļā un *MREL* nesubordinētajā daļā saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES. Pašu kapitāla instrumentiem tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus vajadzētu beigties ... [seši gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās datuma].

(29) Atbilstīgo saistību instrumentus, tostarp tos, kuriem atlikušais periods līdz beigu termiņam ir mazāks par gadu, var dzēst vienīgi pēc tam, kad noregulējuma iestāde ir devusi iepriekšēju atļauju. Šāda iepriekšēja atļauja varētu būt arī vispārīga iepriekšēja atļauja, un tādā gadījumā dzēšanai būtu jānotiek ierobežotā laikposmā un attiecībā uz iepriekš norādītu apjomu, uz ko attiecas vispārīga iepriekšēja atļauja.

(30) Kopš Regulas (ES) Nr. 575/2013 pieņemšanas starptautiskais standarts par iestāžu riska darījumu ar *CCP* prudenciālo režīmu ir ticis grozīts, lai uzlabotu aprēķina procedūru iestāžu riska darījumiem ar atbilstīgiem centrālajiem darījumu partneriem (*QCCP*). Minētā standarta grozījumu vidū ievērojamākie ir vienas metodes izmantošana riska darījumu pašu kapitāla prasības noteikšanai saistībā ar iemaksām saistību neizpildes fondā, skaidrs ierobežojums kopējām pašu kapitāla prasībām, ko piemēro riska darījumiem ar *QCCP*, un pret risku jutīgāka pieeja atvasināto instrumentu vērtības noteikšanā, aprēķinot *QCCP* hipotētiskos resursus. Tajā pašā laikā aprēķina procedūra riska darījumiem ar neatbilstīgiem *CCP* netika mainīta. Tā kā ar pārskatītajiem starptautiskajiem standartiem tika ieviesta kārtība, kas ir labāk piemērota centralizētas tīrvērtes videi, Savienības tiesības būtu jāgroza, lai iekļautu minētos standartus.

(31) Lai nodrošinātu, ka iestādes pienācīgi pārvalda savus riska darījumus kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (KIU) daļu vai ieguldījumu apliecību formā, noteikumiem, ar kuriem nosaka minēto riska darījumu aprēķina procedūru, vajadzētu būt jutīgiem pret risku, un tiem būtu jāveicina pārredzamība attiecībā uz KIU pamatā esošajiem riska darījumiem. Tādēļ *BCBS* ir pieņēmusi pārskatītu standartu, kas iedala minēto riska darījuma riska svērto vērtību aprēķināšanas pieejas skaidrā hierarhijā. Minētā hierarhija atspoguļo pamatā esošo riska darījumu pārredzamības pakāpi. Regula (ES) Nr. 575/2013 būtu jāsaskaņo ar minētajiem starptautiski saskaņotajiem noteikumiem.

(32) Attiecībā uz iestādi, kas nodrošina minimālās vērtības saistības, no kā galīgo labumu gūst privātie klienti, ieguldīšanai KIU ieguldījumu apliecībā vai daļā, tostarp valdības sponsorētas privātas pensiju shēmas ietvaros, nav prasīts, lai iestāde vai uzņēmums, kas ietverti tajā pašā prudenciālās konsolidācijas darbības jomā, veiktu maksājumu, ja vien klienta KIU daļu vai ieguldījumu apliecību vērtība līgumā norādītajā laikā nav mazāka par garantēto summu par vienu vairākiem punktiem. Tāpēc iespējamība, ka tiks īstenotas saistības, praksē ir zema. Ja iestādes minimālās vērtības saistības ir ierobežotas līdz tās summas procentiem, ko klients sākotnēji bija ieguldījis KIU daļās vai ieguldījumu apliecībās (fiksētas summas minimālās vērtības saistības), vai līdz summai, kura atkarīga no finanšu rādītāju vai tirgus indeksu rezultātiem līdz noteiktam laikam, jebkura pašreizēja pozitīva atšķirība starp klienta daļu vai ieguldījumu apliecību vērtību un garantētās summas pašreizējo vērtību konkrētā dienā veido rezervi un samazina risku, ka iestādei būs jāizmaksā garantētā summa. Visi minētie apsvērumi pamato samazinātu kredīta pārrēķināšanas koeficientu.

(33) Lai aprēķinātu riska darījuma vērtību atvasināto instrumentu darījumiem saskaņā ar darījumu partnera kredītriska satvaru, Regula (ES) Nr. 575/2013 pašlaik ļauj iestādēm izvēlēties vienu no trim dažādām standartizētām pieejām: standartizētā metode (SM), tirgus vērtības metode (TVM) un sākotnējās riska darījuma vērtības metode (SRDVM).

(34) Tomēr minētās standartizētās pieejas pienācīgi neņem vērā risku mazinošo būtību, kāda riska darījumos ir nodrošinājumam. To kalibrācija ir novecojusi un neatspoguļo finanšu krīzes laikā novēroto augsto svārstīgumu. Tās arī korekti neatspoguļo ieguvumus no savstarpējo prasījumu ieskaita. Lai risinātu minētās nepilnības, *BCBS* nolēma aizstāt SM un TVM ar jaunu standartizētu pieeju atvasināto instrumentu riska darījumu vērtības aprēķināšanai – tā dēvēto Standartizēto pieeju darījuma partnera kredītriskam (*SA-CCR*). Tā kā ar pārskatītajiem starptautiskajiem standartiem tika ieviesta jauna standartizēta pieeja, kas ir labāk piemērota centralizētas tīrvērtes videi, Savienības tiesības būtu jāgroza, lai iekļautu minētos standartus.

(35) *SA-CCR* ir jutīgāka pret risku nekā SM un TVM, tādēļ no tās būtu jāizriet pašu kapitāla prasībām, kas labāk atspoguļo ar iestāžu atvasināto instrumentu darījumiem saistītos riskus. Tajā pašā laikā dažām iestādēm, kas pašlaik izmanto TVM, *SA-CCR* varētu izrādīties pārāk sarežģīti īstenot. Attiecībā uz iestādēm, kuras atbilst iepriekš definētiem atbilstības kritērijiem, un iestādēm, kuras ietilpst grupā, kura minētajiem kritērijiem atbilst konsolidēti, būtu jāievieš vienkāršota *SA-CCR* versija ("vienkāršota *SA-CCR*"). Tā kā šāda vienkāršota versija nebūs tikpat jutīga pret risku kā *SA-CCR*, tā būtu pienācīgi jākalibrē, lai nodrošinātu, ka atvasināto instrumentu riska darījumu vērtība netiek novērtēta pārāk zemu.

(36) Iestādēm, kurām ir ierobežots skaits riska darījumu ar atvasinātajiem instrumentiem un kuras šobrīd izmanto TVM vai SRDVM, gan *SA-CCR*, gan vienkāršotās *SA-CCR* īstenošana varētu būt pārāk sarežģīta. Tādēļ attiecībā uz minētajām iestādēm, kuras atbilst iepriekš definētiem atbilstības kritērijiem, un iestādēm, kuras ietilpst grupā, kas atbilst minētajiem kritērijiem konsolidēti, kā alternatīva pieeja būtu jāparedz SRDVM, bet tā būtu jāpārskata, lai novērstu tās būtiskos trūkumus.

(37) Lai palīdzētu iestādei izvēlēties, kuru no atļautajām pieejām izmantot, būtu jāparedz skaidri kritēriji. Minētajiem kritērijiem vajadzētu būt balstītiem uz iestādes darbībām ar atvasinātajiem instrumentiem apmēru, kas norāda uz to, cik sarežģītus riska darījuma vērtības aprēķinus iestādei būtu jāspēj veikt.

(38) Finanšu krīzes laikā vairāku Savienībā izveidotu iestāžu tirdzniecības portfeļi cieta būtiskus zaudējumus. Dažām no tām nepieciešamais kapitāls minēto zaudējumu segšanai izrādījās nepietiekams, tādēļ tām bija jālūdz ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem. Minētie novērojumi bija iemesls tam, lai *BCBS* novērstu vairākus trūkumus to tirdzniecības portfeļa pozīciju prudenciālajā režīmā, kuri ir pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku.

(39) 2009. gadā starptautiskā līmenī tika pabeigts pirmais reformu kopums, ko Savienības tiesību aktos transponēja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/76/ES[1]. Tomēr 2009. gada reforma nerisināja strukturālās nepilnības standartos attiecībā uz pašu kapitāla prasībām tirgus riskam. Nenoteiktība attiecībā uz tirdzniecības portfeļa un bankas portfeļa robežšķirtni radīja iespējas regulējuma arbitrāžai, savukārt tas, ka pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku nebija pietiekami jutīgas pret risku, neļāva pilnībā aptvert riskus, kuriem iestādes bija pakļautas.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/76/ES (2010. gada 24. novembris), ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapīrošanai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi (OV L 329, 14.12.2010., 3. lpp.).

(40) *BCBS* sāka tirdzniecības portfeļa fundamentālo pārskatīšanu (*FRTB*), lai risinātu strukturālās nepilnības standartos attiecībā uz pašu kapitāla prasībām tirgus riskam. Minētā darba rezultātā 2016. gada janvārī tika publicēts pārskatīts tirgus riska regulējums. 2017. gada decembrī Centrālās bankas uzraudzības direktoru un vadītāju grupa vienojās pagarināt pārskatītā tirgus riska regulējuma īstenošanas termiņu, lai iestādēm dotu papildu laiku izstrādāt nepieciešamo sistēmu infrastruktūru un arī lai *BCBS* varētu pievērsties dažiem konkrētiem jautājumiem saistībā ar regulējumu. Tas ietver standartizēto un iekšējā modeļa pieeju kalibrēšanas pārskatīšanu ar mērķi nodrošināt saskaņotību ar *BCBS* sākotnēji gaidīto. Pēc tam, kad minētā pārskatīšana būs pabeigta, un pirms tiek veikts ietekmes novērtējums, lai novērtētu, kā no tās izrietošie *FRTB* regulējuma grozījumi ietekmē iestādes Savienībā, visām iestādēm Savienībā, uz kurām attiektos *FRTB* regulējums, būtu jāsāk sniegt pārskatus par aprēķiniem, kas iegūti no pārskatītās standartizētās pieejas. Šajā nolūkā, lai pārskatu sniegšanas prasību aprēķini varētu sākt pilnībā darboties saskaņā ar starptautiskajām norisēm, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu. Komisijai minētais deleģētais akts būtu jāpieņem līdz 2019. gada 31. decembrim. Iestādēm pārskatus par minēto aprēķinu būtu jāsāk sniegt ne vēlāk kā gadu pēc minētā deleģētā akta pieņemšanas. Turklāt iestādēm, kas saņem apstiprinājumu pārskatu sniegšanai izmantot *FRTB* regulējuma pārskatīto iekšējā modeļa pieeju, būtu jāsniedz pārskati arī par aprēķinu, kas veikts saskaņā ar iekšējā modeļa pieeju, trīs gadus pēc tam, kad tas sācis pilnībā darboties.

(41) Tas, ka tiek ieviestas pārskatu sniegšanas prasības par *FRTB* pieejām, būtu jāuzskata par pirmo soli ceļā uz pilnīgu *FRTB* regulējuma īstenošanu Savienībā. Ņemot vērā galīgos *FRTB* regulējuma grozījumus, ko veikusi *BCBS*, rezultātus saistībā ar minēto grozījumu ietekmi uz iestādēm Savienībā un uz *FRTB* pieejām, kas jau paredzētas šajā regulā attiecībā uz pārskatu sniegšanas prasībām, Komisijai vajadzības gadījumā būtu līdz 2020. gada 30. jūnijam jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīvā akta priekšlikums par to, kā Savienībā būtu jāīsteno *FRTB* regulējums, lai noteiktu pašu kapitāla prasības tirgus riskam.

(42) Samērīga tirgus riska pārvaldība būtu jāpiemēro arī iestādēm, kas tirdzniecības portfeļa darījumus veic ierobežotā mērogā, tā ļaujot lielākam skaitam iestāžu, kuras tirdzniecības portfeļa darījumus veic nelielā mērogā, piemērot kredītriska regulējumu bankas portfeļa pozīcijām, kā tas paredzēts pārskatītā izņēmumā attiecībā uz neliela mēroga tirdzniecības portfeļa darījumiem. Būtu jāņem vērā arī proporcionalitātes princips, kad Komisija atkārtoti novērtē, kā iestādēm ar vidēji lieliem tirdzniecības portfeļa darījumiem būtu jāaprēķina pašu kapitāla prasības tirgus riskam. Konkrēti – ņemot vērā norises starptautiskā līmenī, būtu jāpārskata, kā iestādēm ar vidēji lieliem tirdzniecības portfeļa darījumiem tiek kalibrētas pašu kapitāla prasības tirgus riskam. Tikmēr iestādes ar vidēji lieliem tirdzniecības portfeļa darījumiem, kā arī iestādes ar neliela mēroga tirdzniecības portfeļa darījumiem, būtu jāatbrīvo no pārskatu sniegšanas prasībām atbilstīgi *FRTB*.

(43) Lielo riska darījumu regulējums būtu jānostiprina, lai uzlabotu iestāžu spēju absorbēt zaudējumus un labāk ievērot starptautiskos standartus. Minētā mērķa labā par lielo riska darījumu limita aprēķinu kapitāla bāzi būtu jāizmanto augstākas kvalitātes kapitāls, bet riska darījumi ar kredīta atvasinātajiem instrumentiem būtu jāaprēķina saskaņā ar *SA-CCR*. Turklāt to riska darījumu limits, kuri G-SNI var būt ar citām G-SNI, būtu jāpazemina, lai mazinātu sistēmiskos riskus, kas ir saistīti ar lielu iestāžu savstarpējām saiknēm, un ietekmi, kāda G-SNI darījumu partnera saistību nepildīšanai varētu būt uz finanšu stabilitāti.

(44) Lai gan likviditātes seguma rādītājs (*LCR*) nodrošina, ka iestādes īstermiņā spēs izturēt lielu spriedzi, tas nenodrošina, ka minētajām iestādēm finansējuma struktūra ilgāka termiņa griezumā būs stabila. Tādēļ kļuva skaidri redzams, ka Savienības līmenī būtu jāizstrādā detalizēta saistoša stabila finansējuma prasība, kas būtu jāievēro nepārtraukti, lai novērstu pārmērīgu aktīvu un saistību termiņu nesakritību un pārmērīgu paļaušanos uz īstermiņa liela apjoma finansējumu.

(45) Tādēļ, ievērojot *BCBS* stabila finansējuma standartu, būtu jāpieņem noteikumi, lai definētu minēto stabila finansējuma prasību kā attiecību starp iestādes pieejamā stabila finansējuma summu un tās prasītā stabila finansējuma summu viena gada griezumā. Minēto saistošo prasību būtu jāsauc par neto stabila finansējuma rādītāja (NSFR) prasību. Pieejamā stabila finansējuma summa būtu jāaprēķina, reizinot iestādes saistības un pašu kapitālu ar attiecīgiem koeficientiem, kas atspoguļo to uzticamības pakāpi NSFR viena gada griezumā. Prasītā stabila finansējuma summa būtu jāaprēķina, reizinot iestādes aktīvus un ārpusbilances posteņu riska darījumus ar attiecīgiem koeficientiem, kas atspoguļo to likviditātes īpašības un atlikušo termiņu NSFR viena gada griezumā.

(46) NSFR būtu jāizsaka procentos un jāparedz, ka tā minimālais līmenis ir 100 %, kas norāda, ka iestādei ir pietiekams stabilais finansējums, lai apmierinātu savas finansēšanas vajadzības viena gada griezumā kā normālos, tā spriedzes apstākļos. Ja NSFR samazinātos zem 100 % līmeņa, iestādei būtu jāievēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 īpašās prasības, lai laikus atjaunotu savu NSFR minimālajā noteiktajā līmenī. Uzraudzības pasākumu piemērošanai gadījumos, kad netiek ievērota NSFR prasība, nevajadzētu būt automātiskai. Kompetentajām iestādēm tā vietā pirms iespējamo uzraudzības pasākumu noteikšanas būtu jāizvērtē iemesli, kādēļ nav nodrošināta atbilstība NSFR prasībai.

(47) Saskaņā ar ieteikumiem, ko EBI ir paudusi savā 2015. gada 15. decembra ziņojumā par neto stabila finansējuma prasībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 510. pantu, noteikumi par NSFR aprēķināšanu būtu cieši jāsaskaņo ar *BCBS*, tostarp minēto standartu attīstību jautājumā par atvasināto instrumentu darījumu pārvaldību. Tomēr nepieciešamība ņemt vērā dažas Eiropas īpatnības, lai nodrošinātu, ka NSFR prasība nekavē Eiropas reālās ekonomikas finansēšanu, attaisno dažus *BCBS* izstrādātos NSFR pielāgojumus, definējot Eiropas NSFR prasību. Minētos Eiropas konteksta dēļ veicamos pielāgojumus iesaka EBI, un tie ir saistīti galvenokārt ar īpašu pārvaldības kārtību: pastarpinātiem modeļiem kopumā un jo īpaši segto obligāciju emisijai; tirdzniecības finansēšanas darbībām; centralizētajiem regulētajiem uzkrājumiem; hipotekārajiem nodrošinātajiem kredītiem; krājaizdevu sabiedrībām; *CCP* un centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem, kas neveic nekādu būtisku termiņu pārveidošanu. Minētā ierosinātā īpašā pārvaldības kārtība kopumā atspoguļo preferenciālo režīmu, ko minētajām darbībām piemēro Eiropas *LCR*, salīdzinot ar *BCBS* izstrādāto *LCR*. Tā kā NSFR papildina *LCR*, abām attiecībām vajadzētu būt konsekventām no definīciju un kalibrācijas viedokļa. Tas īpaši attiecas uz prasītā stabila finansējuma koeficientiem, ko piemēro *LCR* augstas kvalitātes likvīdajiem aktīviem NSFR aprēķināšanai, kam būtu jāatspoguļo Eiropas *LCR* definīcijas un diskonti neatkarīgi no atbilstības *LCR* aprēķinam paredzētajām vispārējām un operacionālajām prasībām, kas nav atbilstīgas NSFR aprēķina viena gada griezumā.

(48) Papildus Eiropas īpatnībām atvasināto instrumentu darījumu pārvaldībai, ko paredz *BCBS* izstrādātais NSFR, varētu būt svarīga ietekme uz iestāžu darbībām ar atvasinātajiem instrumentiem un līdz ar to – uz Eiropas finanšu tirgiem un dažu operāciju pieejamību galalietotājiem. Ar *BCBS* izstrādātā NSFR ieviešanu varētu tikt nepamatoti un nesamērīgi ietekmēti atvasināto instrumentu darījumi un daži savstarpēji saistītie darījumi, tostarp tīrvērtes darbības, ja attiecībā uz tiem iepriekš neveiktu plašus kvantitatīvās ietekmes pētījumus un sabiedrisko apspriešanu. Papildu prasība turēt 5 %–20 % no bruto no atvasinātajiem instrumentiem izrietošo saistību stabilā finansējuma lielā mērā tiek uztverta kā stingrs pasākums, ar ko noteikt papildu finansējuma riskus, kas saistīti ar iespējamu atvasināto instrumentu saistību pieaugumu gada griezumā, un to pārskata *BCBS* līmenī. Tad minēto prasību, kura ieviesta 5 % līmenī, ievērojot rīcības brīvību, ko jurisdikcijām atvēlējusi *BCBS*, pazemināt prasīto stabila finansējuma koeficientu bruto no atvasinātajiem instrumentiem izrietošajām saistībām, varētu grozīt, lai ņemtu vērā attīstību *BCBS* līmenī un izvairītos no iespējamām neplānotām sekām, tādām kā Eiropas finanšu tirgu pienācīgas darbības traucēšana un riska ierobežošanas rīku piedāvāšana iestādēm un galalietotājiem, tajā skaitā uzņēmumiem nolūkā nodrošināt to finansēšanu, kas ir viens no kapitāla tirgu savienības mērķiem.

(49) *BCBS* asimetriskais režīms starp īstermiņa finansējumu, piemēram, repo darījumiem (netiek atzīts stabils finansējums) un īstermiņa kreditēšanu, piemēram, atpakaļpirkuma līgumiem (nepieciešams zināms stabils finansējums – 10 %, ja nodrošināts ar pirmā līmeņa augstas kvalitātes likvīdajiem aktīviem (*HQLA*), kā definēts *LCR*, un 15 % – citiem darījumiem) ar finanšu klientiem, ir paredzēts, lai mazinātu vēlmi veidot plašas īstermiņa finansējuma saites finanšu klientu starpā, jo šādas saites rada savstarpējus savienojumus un neizpildes gadījumā apgrūtina tādu konkrētās iestādes noregulējumu, kas neradītu risku pārējai finanšu sistēmai. Tomēr asimetrijas kalibrācija ir konservatīva un varētu ietekmēt to vērtspapīru likviditāti, kurus parasti izmanto kā nodrošinājumu īstermiņa darījumos, jo īpaši valsts obligācijas, jo iestādes, visticamāk, samazinās savu darbību repo tirgos. Tā var arī ietekmēt tirgus uzturēšanas darbības, jo repo tirgi veicina nepieciešamā inventāra pārvaldību, tā nonākot pretrunā kapitāla tirgu savienības mērķiem. Lai iestādēm dotu pietiekami daudz laika pakāpeniski pielāgoties minētajai konservatīvajai kalibrācijai, būtu jāievieš pārejas periods, kurā prasītā stabila finansējuma koeficientus uz laiku samazinātu. Prasītā stabila finansējuma koeficientu pagaidu samazināšanas apmēram vajadzētu būt atkarīgam no darījumu veidiem un šiem darījumiem izmantotā nodrošinājuma veida.

(50) Papildus *BCBS* prasītā stabilā finansējuma koeficienta pagaidu atkārtotai kalibrācijai, ko piemēro īstermiņa reversajiem repo darījumiem ar finanšu klientiem, kas nodrošināti ar valsts obligācijām, ir izrādījies, ka nepieciešamas atsevišķas citas korekcijas, lai nodrošinātu, ka NSFR prasības ieviešana neapgrūtina valsts obligāciju tirgu likviditāti. *BCBS* prasītā stabilā finansējuma koeficients 5 % apmērā, ko piemēro pirmā līmeņa *HQLA*, tostarp valsts obligācijām, netieši norāda, ka iestāžu turējumā būtu jāatrodas viegli pieejamam ilgtermiņā nenodrošinātam finansējumam šādā procentpunktu apmērā neatkarīgi no tā, cik ilgi tās plāno turēt tādas valsts obligācijas. Tas, iespējams, varētu vēl vairāk stimulēt iestādes noguldīt naudu centrālajās bankās, nevis darboties kā primārajiem tirgotājiem un nodrošināt likviditāti valsts obligāciju tirgos. Turklāt tas neatbilst *LCR*, saskaņā ar kuru tiek atzīta minēto aktīvu pilnā likviditāte pat būtiskas likviditātes spriedzes laikā (0 % diskonts). Tādēļ pirmā līmeņa *HQLA*, kā definēts Eiropas *LCR*, prasītā stabilā finansējuma koeficients, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, būtu jāsamazina no 5 % uz 0 %.

(51) Turklāt visiem pirmā līmeņa *HQLA*, kā definēts Eiropas *LCR*, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas saņemti mainīgās drošības rezerves atvasināto instrumentu līgumu ietvaros, būtu jāatsver atvasināto instrumentu aktīvi, kaut gan *BCBS* izstrādātais NSFR atvasināto instrumentu aktīvu atsvēršanai atzīst tikai naudas līdzekļus, ņemot vērā sviras regulējuma noteikumus. Minētā paplašinātā aktīvu, kas saņemti kā mainīgā drošības rezerve, atzīšana veicinās valstu obligāciju tirgu likviditāti, novērsīs neizdevīgu situāciju tādiem galalietotājiem, kuru turējumā ir daudz valsts obligāciju, bet maz naudas līdzekļu (piemēram, pensiju fondi), kā arī izvairīsies no papildu spriedzes repo tirgos attiecībā uz pieprasījumu pēc naudas līdzekļiem.

(52) NSFR prasība būtu jāpiemēro iestādēm kā individuāli, tā konsolidēti, ja vien kompetentās iestādes neatsakās no NSFR prasības piemērošanas individuālā līmenī. Ja nav paredzēts atteikties no NSFR prasības piemērošanas individuāli, darījumiem divu iestāžu starpā, kuras pieder pie vienas grupas vai vienas institucionālās aizsardzības shēmas, principā būtu jāsaņem simetriski pieejamā un prasītā stabilā finansējuma koeficienti, lai izvairītos no finansējuma zuduma iekšējā tirgū un nekavētu efektīvu likviditātes pārvaldību Eiropas grupās, kur likviditāte tiek pārvaldīta centralizēti. Šāda preferenciāla simetriska kārtība būtu jāattiecina tikai uz darījumiem grupas iekšienē, ja ir ieviesti visi nepieciešamie aizsardzības pasākumi, tā būtu jābalsta uz papildu kritērijiem pārrobežu darījumiem un būtu jāīsteno tikai ar iesaistīto kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju, jo nevar pieņemt, ka iestādes, kurām radušās grūtības pildīt savas maksājumu saistības, vienmēr saņems finansējuma atbalstu no citiem tās pašas grupas vai tās pašas institucionālās aizsardzības shēmas uzņēmumiem.

(53) Mazām un nesarežģītām iestādēm būtu jādod iespēja izmantot vienkāršotu NSFR prasības versiju. Vienkāršota, mazāk detalizēta NSFR versija nozīmētu, ka jāsavāc mazāks skaits datu posteņu, kas saskaņā ar proporcionalitātes principu atvieglotu aprēķināšanu minētajām iestādēm, vienlaikus nodrošinot, ka minētās iestādes joprojām saglabā pietiekami stabilu finansējuma koeficientu ar tādu kalibrēšanu, kas ir vismaz tikpat konservatīva kā pilnvērtīga NSFR prasība. Kompetentajām iestādēm tomēr vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai mazas un nesarežģītas iestādes piemērotu pilnvērtīgu NSFR prasību, nevis vienkāršotu versiju.

(54) Trešo valstu meitasuzņēmumu konsolidācijā būtu pienācīgi jāņem vērā minētajās valstīs piemērojamās prasības stabilam finansējumam. Tādēļ ar konsolidācijas noteikumiem Savienībā nevajadzētu ieviest labvēlīgāku režīmu attiecībā uz pieejamo un prasīto stabilo finansējumu trešo valstu meitasuzņēmumos salīdzinājumā ar režīmu, kas noteikts minēto trešo valstu tiesību aktos.

(55) Iestādēm būtu jānosaka pienākums ziņot kompetentajām iestādēm pārskata sniegšanas valūtā saistošu detalizētu NSFR par visiem posteņiem, kā arī atsevišķi par posteņiem, kas izteikti katrā no nozīmīgajām valūtām, lai nodrošinātu iespējamās valūtu nesakritības pienācīgu uzraudzību. Ar NSFR prasību nebūtu jānosaka iestādēm nekādas divkāršās pārskatu sniegšanas prasības vai spēkā esošajiem noteikumiem neatbilstošas pārskatu sniegšanas prasības, un būtu jādod iestādēm pietiekami daudz laika, lai sagatavotos tam, ka spēkā stāsies jaunas pārskatu sniegšanas prasības.

(56) Tā kā nozīmīgas un salīdzināmas informācijas sniegšana tirgum par iestāžu kopējiem galvenajiem riska rādītājiem ir stabilas banku sistēmas pamatprincips, ir svarīgi, cik vien iespējams, samazināt informācijas asimetriju un veicināt kredītiestāžu riska profilu salīdzināmību gan vienā, gan dažādās jurisdikcijās. *BCBS* 2015. gada janvārī publicēja pārskatītos trešā pīlāra informācijas atklāšanas standartus, lai uzlabotu iestāžu regulatīvās informācijas atklāšanas tirgum salīdzināmību, kvalitāti un konsekvenci. Tādēļ ir lietderīgi grozīt esošās informācijas atklāšanas prasības, lai īstenotu minētos jaunos starptautiskos standartus.

(57) Respondenti, kas atsaucās Komisijas aicinājumam sniegt pierādījumus par ES tiesisko regulējumu finanšu pakalpojumu jomā, uzskatīja, ka pašreizējās informācijas atklāšanas prasības mazākām iestādēm ir nesamērīgas un apgrūtinošas. Neskarot informācijas atklāšanas ciešāku tuvināšanu starptautiskajiem standartiem, mazām un nesarežģītām iestādēm būtu jāparedz retāka un mazāk detalizēta informācijas atklāšana nekā lielākajām, tādējādi mazinot administratīvo slogu, kāds tām tiek radīts.

(58) Būtu jāizdara daži precizējumi attiecībā uz atalgojuma informācijas atklāšanu. Šajā regulā noteiktajām informācijas atklāšanas prasībām saistībā ar atalgojumu vajadzētu būt saderīgām ar atalgojuma noteikumu mērķiem, proti, izveidot un uzturēt tādu atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst efektīvas riska pārvaldības principiem, tām personāla kategorijām, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu. Turklāt būtu jāparedz iestādēm, kas gūst labumu no izņēmumiem attiecībā uz noteiktiem atalgojuma noteikumiem, pienākums atklāt informāciju par tādiem izņēmumiem.

(59) Mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ir viens no Savienības ekonomikas pīlāriem, jo tiem ir izšķiroša nozīme ekonomiskās izaugsmes veicināšanā un nodarbinātības nodrošināšanā. Tā kā ar MVU saistītais sistēmiskais risks ir zemāks nekā lielākiem uzņēmumiem, kapitāla prasībām riska darījumiem ar MVU vajadzētu būt zemākām nekā lieliem uzņēmumiem paredzētajām, lai nodrošinātu optimālu banku finansējumu MVU. Patlaban MVU riska darījumiem par summu līdz EUR 1,5 miljoniem piemēro riska darījuma riska svērtās vērtības samazinājumu par 23,81 %. Ņemot vērā to, ka EUR 1,5 miljonu robežvērtība MVU riska darījumiem neliecina par MVU riskantuma izmaiņām, kapitāla prasību pazemināšana būtu jāattiecina arī uz MVU riska darījumiem, kas nepārsniedz EUR 2,5 miljonus, un tai MVU riska darījumu daļai, kura pārsniedz EUR 2,5 miljonus, būtu jāpiemēro 15 % kapitāla prasību pazemināšana.

(60) Ieguldījumi infrastruktūrā ir svarīgi Eiropas konkurētspējas stiprināšanai un darbvietu radīšanas stimulēšanai. Savienības ekonomikas atveseļošana un turpmākā izaugsme galvenokārt ir atkarīga no kapitāla pieejamības Eiropas nozīmes stratēģiskajiem ieguldījumiem infrastruktūrā, jo īpaši platjoslas un enerģētikas tīklos, kā arī satiksmes infrastruktūrā, tostarp elektromobilitātes infrastruktūrā, sevišķi rūpnieciskajos centros; izglītībā, pētniecībā un inovācijās; kā arī atjaunojamos energoresursos un energoefektivitātē. Investīciju plāna Eiropai mērķis ir veicināt papildu finansējuma piešķiršanu dzīvotspējīgiem infrastruktūras projektiem, tostarp piesaistot papildu privātus finansējuma avotus. Vairākiem potenciālajiem investoriem lielākās šaubas ir par šķietamo dzīvotspējīgo projektu trūkumu un ierobežoto spēju pienācīgi izvērtēt risku, ņemot vērā to sarežģītību pēc būtības.

(61) Lai veicinātu privātus un publiskus ieguldījumus infrastruktūras projektos, ir svarīgi izveidot regulatīvo vidi, kas spēj veicināt augstas kvalitātes infrastruktūras projektus un mazināt riskus ieguldītājiem. Jo īpaši būtu jāsamazina pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar infrastruktūras projektiem, ar noteikumu, ka tie atbilst konkrētiem kritērijiem, kuri samazina to riska profilu un uzlabo naudas plūsmas paredzamību. Komisijai noteikums par augstas kvalitātes infrastruktūras projektiem būtu jāpārskata, lai izvērtētu: tā ietekmi uz to ieguldījumu apmēru, kurus iestādes veic infrastruktūrā, un ieguldījumu kvalitāti attiecībā pret Savienības mērķi – pāriet uz zemu oglekļa emisiju, pret klimata pārmaiņām noturīgu un aprites ekonomiku; un tā piemērotību no piesardzības viedokļa. Komisijai būtu arī jāapsver, vai minēto noteikumu darbības joma nebūtu jāpaplašina, iekļaujot korporatīvos ieguldījumus infrastruktūrā.

(62) Kā ieteikusi EBI, Eiropas Uzraudzības iestāde (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010[1], un Eiropas Centrālā banka, *CCP* to īpašā uzņēmējdarbības modeļa dēļ būtu jāatbrīvo no sviras rādītāja prasības, jo tiem tiek prasīts saņemt bankas licenci tikai tādēļ, ka tiem ir piešķirta pieeja nakts centrālās bankas iespējām un dota iespēja īstenot savu lomu kā galvenajam dzinējspēkam, lai sasniegtu svarīgus politiskus un regulatīvus mērķus finanšu sektorā.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

(63) Turklāt riska darījumi ar centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem, kam piešķirta atļauja darboties kā kredītiestādēm, un riska darījumi ar kredītiestādēm, kuras norīkotas saskaņā ar 54. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 909/2014[1], kā, piemēram, naudas atlikumi, kas izriet no naudas kontu nodrošināšanas vērtspapīru norēķinu sistēmas dalībniekiem un vērtspapīru kontu turētājiem un depozītu pieņemšanas no tiem, būtu jāizslēdz no kopējās riska darījumu vērtības mēra, jo, tā kā minētie naudas atlikumi tiek izmantoti vienīgi tam, lai nokārtotu darījumu vērtspapīru norēķinu sistēmās, tie nerada pārmērīgas sviras risku.

(64) Tā kā norādes par papildu pašu kapitālu, kas minētas Direktīvā 2013/36/ES, ir kapitāla mērķis, kurš atspoguļo uzraudzības vēlmes, uz to nebūtu jāattiecina ne kompetento iestāžu obligāta informācijas atklāšana, ne aizliegums atklāt informāciju saskaņā ar Regulu Nr. 575/2013/ES vai minēto direktīvu.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

(65) Lai nodrošinātu atsevišķu Regulas (ES) Nr. 575/2013 tehnisko noteikumu pienācīgu definēšanu un ņemtu vērā iespējamo standartu attīstību starptautiskā līmenī, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu: attiecībā uz tādu produktu vai pakalpojumu saraksta grozīšanu, kuru aktīvi un saistības ir uzskatāmi par savstarpēji saistītiem; attiecībā uz daudzpusējās attīstības banku saraksta grozīšanu; attiecībā uz tirgus risku ziņojumu publiskošanas prasību grozīšanu; un attiecībā uz papildu likviditātes prasību precizēšanu. Pirms minēto aktu pieņemšanas ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu[1]. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

[1] OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(66) Ar tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzēto prasību konsekventa saskaņošana. EBI kā struktūra ar ļoti specializētām zināšanām būtu jāpilnvaro izstrādāt Komisijai iesniedzamus regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuri nav saistīti ar politikas izvēli. Regulatīvi tehniskie standarti būtu jāizstrādā šādās jomās: prudenciālā konsolidācija, pašu kapitāls, *TLAC*, tiem riska darījumiem piemērojamā procedūra, kuri ir nodrošināti ar hipotēkām uz nekustamo īpašumu, kapitālieguldījumi fondos, saistību neizpildes zaudējumu aprēķins atbilstīgi uz iekšējiem reitingiem balstītai pieejai kredītriskam, tirgus riskam, lieliem riska darījumiem un likviditātei. Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt minētos regulatīvos tehniskos standartus ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu. Komisijai un EBI būtu jānodrošina, lai visas attiecīgās iestādes varētu piemērot minētos standartus un prasības tā, lai piemērošana būtu samērīga ar minēto iestāžu un to darbības veidu, mērogu un sarežģītību.

(67) Lai veicinātu atklātās informācijas salīdzināmību, EBI būtu jāpilnvaro izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, ar kuriem nosaka standartizētas informācijas veidnes, kuras aptvertu visas būtiskās Regulā (ES) Nr. 575/2013 izklāstītās informācijas atklāšanas prasības. Izstrādājot minētos standartus, EBI būtu jāņem vērā iestāžu lielums un sarežģītība, kā arī to darbības veida būtība un riska līmenis. EBI būtu jāziņo par to, kur iespējams uzlabot Savienības uzraudzības pārskatu sniegšanas prasību kopuma proporcionalitāti no darbības jomas, granularitātes vai biežuma viedokļa, un vismaz jāsniedz konkrēti ieteikumi, kā, piemērojot pielāgotas samazinātas prasības, ideālā variantā par 20 % vai vairāk un vismaz par 10 % procentiem varētu samazināt mazo iestāžu atbilstības nodrošināšanas izmaksas. EBI būtu jāpilnvaro izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuri jāpievieno minētajam ziņojumam. Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt minētos īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktiem, ievērojot LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

(68) Lai veicinātu iestāžu atbilstību šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES noteikumiem, kā arī regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, īstenošanas tehniskajiem standartiem, pamatnostādnēm un veidnēm, kas pieņemti minēto noteikumu īstenošanai, EBI būtu jāizstrādā IT rīks, kura mērķis būtu palīdzēt iestādēm iepazīties ar attiecīgajiem noteikumiem, standartiem, pamatnostādnēm un veidnēm atkarībā no to izmēra un uzņēmējdarbības modeļa.

(69) Papildus ziņojumam par iespējamiem izmaksu samazinājumiem, līdz ... [divpadsmit mēneši pēc šīs grozošās regulas stāšanās spēkā dienas] EBI – sadarbībā ar visām attiecīgajām iestādēm, proti, tām iestādēm, kuras atbildīgas par prudenciālo uzraudzību, noregulējumu un noguldījumu garantiju sistēmām, un jo īpaši Eiropas Centrālo banku sistēmu (ECBS), – būtu jāsagatavo priekšizpētes ziņojums par saskaņotas un integrētas sistēmas izstrādi statistikas datu, noregulējuma datu un prudenciālo datu vākšanai. Ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas iepriekšējo darbu saistībā ar integrētu datu vākšanu, minētajam ziņojumam būtu jāsniedz ieguvumu un izmaksu analīze attiecībā uz centrāla datu vākšanas punkta izveidi integrētai datu ziņošanas sistēmai attiecībā uz statistikas un regulatīvajiem datiem visām iestādēm, kas atrodas Savienībā. Šādā sistēmā attiecībā uz iesniedzamajiem datiem cita starpā būtu jāizmanto konsekventas definīcijas un standarti, kompetento iestāžu starpā jānodrošina uzticama un pastāvīga informācijas apmaiņa, tādējādi nodrošinot savākto datu stingru konfidencialitāti, spēcīgu autentifikāciju un sistēmas piekļuves tiesību pārvaldīšanu, kā arī kiberdrošību. Eiropas pārskatu sniegšanas ainas centralizēšanas un saskaņošanas mērķis ir novērst, ka dažādas iestādes vairākkārt pieprasa līdzīgus vai vienādus datus, un tādējādi ievērojami samazināt administratīvo un finansiālo slogu gan kompetentajām iestādēm, gan iestādēm. Vajadzības gadījumā un ņemot vērā EBI priekšizpētes ziņojumu, Komisijai vajadzētu iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei leģislatīvā akta priekšlikumu.

(70) Attiecīgajām kompetentajām vai norīkotajām iestādēm būtu jācenšas izvairīties no jebkāda veida dublējošas vai nesaskaņotas Regulā (ES) Nr. 575/2013/ES un Direktīvā 2013/36/ES noteikto makroprudenciālo pilnvaru izmantošanas. Konkrēti, attiecīgajām kompetentajām vai norīkotajām iestādēm būtu pienācīgi jāapsver tas, vai pasākumi, ko tās veic saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 124., 164. un 458. pantu, dublējas vai arī ir pretrunā citiem pastāvošiem vai gaidāmiem pasākumiem saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 133. pantu.

(71) Ņemot vērā grozījumus riska darījumiem ar *QCCP* piemērojamajā procedūrā, jo īpaši attiecībā uz aprēķina procedūru par iestāžu iemaksām *QCCP* saistību neizpildes fondos, kas noteikta šajā regulā, būtu attiecīgi jāgroza atbilstīgie Regulas (ES) Nr. 648/2012[1] noteikumi, kas tajā tika iekļauti ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un kurā noteikta kārtība, kādā aprēķina *CCP* hipotētisko kapitālu, ko iestādes pēc tam izmanto, lai aprēķinātu savas pašu kapitāla prasības.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

(72) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, stiprināt un precizēt esošos Savienības tiesību aktus, kas nodrošina vienotas prudenciālās prasības kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām visā Savienībā, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(73) Lai ļautu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām, uz kurām neattiecas papildu uzraudzība, netraucēti veikt atsavināšanu, pārejas noteikumu grozīta redakcija attiecībā uz atbrīvojumu no līdzdalības apdrošināšanas sabiedrību pamatkapitālā atskaitīšanas būtu jāpiemēro ar atpakaļejošu spēku no 2019. gada 1. janvāra.

(74) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 575/2013,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 575/2013

Regulu (ES) Nr. 575/2013 groza šādi:

1) regulas 1. un 2. pantu aizstāj ar šādiem:

"*1. pants*

Darbības joma

Šajā regulā ir paredzēti vienoti noteikumi par vispārīgām prudenciālajām prasībām, kādām atbilst iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, ko uzrauga saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, un šī atbilstība attiecas uz šādiem aspektiem:

a) pašu kapitāla prasībām, kas attiecas uz pilnībā kvantificējamiem, vienotiem un standartizētiem kredītriska, tirgus riska, operacionālā riska, norēķinu riska un sviras elementiem;

b) prasībām, kas ierobežo lielos riska darījumus;

c) likviditātes prasībām saistībā ar pilnībā kvantificējamiem, vienotiem un standartizētiem likviditātes riska elementiem;

d) pārskatu sniegšanas prasībām, kas saistītas ar a), b) un c) apakšpunktu;

e) informācijas publiskas atklāšanas prasībām.

Šajā regulā ir paredzēti vienoti noteikumi par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām, kādām atbilst noregulējuma vienības, kas ir globālas sistēmiski nozīmīgas iestādes (G-SNI) vai daļa no G-SNI, kā arī ārpussavienības G-SNI svarīgi meitasuzņēmumi.

Ar šo regulu kompetentajām iestādēm nenosaka publiskošanas prasības iestāžu prudenciālā regulējuma un uzraudzības jomā, kā noteikts Direktīvā 2013/36/ES.

2. pants
Uzraudzības pilnvaras

1. Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, kompetentajām iestādēm ir piešķirtas Direktīvā 2013/36/ES un šajā regulā noteiktās pilnvaras un tās ievēro šajā direktīvā un regulā noteiktās procedūras.

2. Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, noregulējuma iestādēm ir piešķirtas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES* un šajā regulā noteiktās pilnvaras un tās ievēro šajā direktīvā un šajā regulā noteiktās procedūras.

3. Lai nodrošinātu atbilstību prasībām par pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām, kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes sadarbojas.

4. Lai nodrošinātu atbilstības ievērošanu saskaņā ar savām attiecīgajām kompetencēm, Vienotā noregulējuma valde, kas izveidota ar 42. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014[**], un Eiropas Centrālā banka attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar uzdevumiem, kas tai uzticēti saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013[***], nodrošina regulāru un uzticamu attiecīgās informācijas apmaiņu.

---

[*] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

[**] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

[***] Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).";

2) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta 7) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"7) "kolektīvo ieguldījumu uzņēmums" jeb "KIU" ir PVKIU, kā definēts 1. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/65/EK*, vai alternatīvo ieguldījumu fonds (AIF), kā definēts 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/61/ES**;

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).";

ii) punkta 20) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"20) "finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir finanšu iestāde, kuras meitasuzņēmumi ir vienīgi vai galvenokārt iestādes vai finanšu iestādes, un kura nav jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība; finanšu iestādes meitasuzņēmumi ir galvenokārt iestādes vai finanšu iestādes, ja vismaz viens no tiem ir iestāde un ja vairāk nekā 50 % no finanšu iestādes pašu kapitāla, konsolidētajiem aktīviem, ieņēmumiem, darbiniekiem vai cita indikatora, ko kompetentā iestāde uzskata par būtisku, ir saistīti ar meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes vai finanšu iestādes;";

iii) punkta 26) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"26) "finanšu iestāde" ir uzņēmums, kas nav iestāde un kas nav tikai rūpniecības līdzdalības sabiedrība, kuras galvenā darbība ir līdzdalības iegāde vai viena vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 2. līdz 12. punktā un 15. punktā uzskaitītajām darbībām; tostarp finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, maksājumu iestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366* par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū 4. panta 4. punktā, un aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība, bet neietverot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta attiecīgi f) un g) apakšpunktā;

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).";

iv) punkta 28) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"28) "dalībvalsts mātes iestāde" ir dalībvalsts iestāde, kurai ir meitasuzņēmums – iestāde, finanšu iestāde vai palīgpakalpojumu uzņēmums – vai kurai ir dalība iestādē, finanšu iestādē vai palīgpakalpojumu uzņēmumā, un kura pati nav citas tajā pašā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai tajā pašā dalībvalstī izveidotas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums;";

v) iekļauj šādus apakšpunktus:

"29.a) "mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība dalībvalstī" ir dalībvalsts mātes iestāde, kas ir ieguldījumu brokeru sabiedrība;

29.b) "ES mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība" ir ES mātes iestāde, kas ir ieguldījumu brokeru sabiedrība;

29.c) "mātes kredītiestāde dalībvalstī" ir dalībvalsts mātes iestāde, kas ir kredītiestāde;

29.d) "ES mātes kredītiestāde" ir ES mātes iestāde, kas ir kredītiestāde;";

vi) punkta 39) apakšpunktam pievieno šādu daļu:

"Divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, kas atbilst a) vai b) punkta nosacījumiem, jo tās tīrvērtes vajadzībām veic tiešus riska darījumus ar vienu un to pašu *CCP*, neuzskata par saistītu klientu grupu;";

vii) punkta 41) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"41) "konsolidētās uzraudzības iestāde" ir kompetentā iestāde, kas atbildīga par konsolidētas uzraudzības īstenošanu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. pantu;";

viii) punkta 71) apakšpunkta b) punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"b) 97. panta nolūkos tas ir turpmāk nosaukto elementu summa:";

ix) punkta 72) apakšpunkta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) tā ir regulēts tirgus vai trešās valsts tirgus, ko uzskata par līdzvērtīgu regulētam tirgum saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES 25. panta 4. punkta a) apakšpunktā noteikto procedūru[*];

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).";

x) punkta 86) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"86) "tirdzniecības portfelis" ir visas finanšu instrumentu un preču pozīcijas, ko iestāde tur vai nu tirdzniecības nolūkā, vai lai ierobežotu risku tirdzniecības nolūkā turētām pozīcijām saskaņā ar 104. pantu;";

xi) punkta 91) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"91) "tirdzniecības riska darījumi" ir tīrvērtes dalībnieka vai *CCP* klienta pašreizējie riska darījumi, tostarp mainīgā drošības rezerve, kas pienākas tīrvērtes dalībniekam, bet vēl nav saņemta, un visi potenciālie nākotnes riska darījumi, kas izriet no līgumiem un darījumiem, kas uzskaitīti 301. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, kā arī sākotnējā drošības rezerve;";

xii) punkta 96) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"96) "iekšējā riska ierobežošanas pozīcija" ir pozīcija, kas faktiski izlīdzina komponentu riska elementus starp tirdzniecības portfeļa pozīciju un vienu vai vairākām netirdzniecības portfeļa pozīcijām vai divām tirdzniecības nodaļām;";

xiii) punkta 127) apakšpunkta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) uz iestādēm attiecas tā pati institucionālā aizsardzības shēma, kas minēta 113. panta 7. punktā, vai tās ir tīklā pastāvīgi saistītas ar centrālo iestādi;";

xiv) punkta 128) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"128) "posteņi, kam paredzēta peļņas sadale" ir peļņas apjoms pagājušā finanšu gada beigās, kam pieskaita jebkuru pārnesto peļņu un rezerves, kas minētajam nolūkam ir pieejamas pirms peļņas sadales pašu kapitāla instrumentu turētājiem, atskaitot visus pārnestos zaudējumus, jebkādu peļņu, kam nav paredzēta sadale saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem vai iestādes nolikumiem, un jebkādas summas, kas noguldītas rezervēs, kam nav paredzēta sadale, saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem vai iestādes statūtiem, katrā gadījumā attiecībā uz pašu kapitāla instrumentu konkrēto kategoriju, uz kuru attiecas Savienības vai valsts tiesību akti, iestādes nolikumi vai statūti; šādu peļņu, zaudējumus un rezerves nosaka, pamatojoties uz iestādes individuālajiem pārskatiem un nevis uz konsolidētajiem pārskatiem;";

xv) pievieno šādus apakšpunktus:

"130) "noregulējuma iestāde" ir noregulējuma iestāde, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā;

131) "noregulējuma vienība" ir noregulējuma vienība, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 83.a apakšpunktā;

132) "noregulējuma grupa" ir noregulējuma grupa, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 83.b apakšpunktā;

133) "globāla sistēmiski nozīmīga iestāde" jeb "G-SNI" ir G-SNI, kas ir identificēta saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 1. un 2. punktu;

134) "ārpussavienības globāla sistēmiski nozīmīga iestāde" jeb "ārpussavienības G-SNI" ir globāla sistēmiski nozīmīga banku grupa vai banka (G-SNB), kas nav G-SNI un kas ir iekļauta Finanšu stabilitātes padomes publicētajā G-SNB sarakstā, ko regulāri atjaunina;

135) "svarīgs meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kas atsevišķi vai konsolidēti izpilda kādu no šādiem nosacījumiem:

a) meitasuzņēmumam ir vairāk nekā 5 % no tā sākotnējā mātesuzņēmuma konsolidētajiem riska svērtajiem aktīviem;

b) meitasuzņēmums rada vairāk nekā 5 % no tā sākotnējā mātesuzņēmuma kopējiem saimnieciskās darbības ieņēmumiem;

c) meitasuzņēmuma šīs regulas 429. panta 4. punktā minētais kopējais darījumu vērtības mērs ir vairāk nekā 5 % no tā sākotnējā mātesuzņēmuma konsolidētā kopējā darījumu vērtības mēra;

lai noteiktu, vai meitasuzņēmums ir svarīgs, kad piemērojams Direktīvas 2013/36/ES 21.b panta 2. apakšpunkts, abus ES mātes starpniekuzņēmumus uzskata par vienu vienīgu meitasuzņēmumu, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli;

136) "G-SNI vienība" ir vienība, kam piemīt juridiskas personas statuss un kas ir G-SNI vai daļa no G-SNI, vai daļa no ārpussavienības G-SNI;

137) "iekšējās rekapitalizācijas instruments" ir iekšējās rekapitalizācijas instruments, kā definēts 2. panta 1. punkta 57. apakšpunktā Direktīvā 2014/59/ES;

138) "grupa" ir uzņēmumu grupa, kurā vismaz viens no uzņēmumiem ir iestāde un ko veido vai nu mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi, vai tādi uzņēmumi, kuri ir savstarpēji saistīti, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES* 22. pantā;

139) "vērtspapīru finansēšanas darījums" ir repo darījums, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījums vai maržinālo aizdevumu darījums;

140) "sākotnējā drošības rezerve" jeb "SDR" ir jebkāds nodrošinājums, izņemot mainīgo drošības rezervi, kas saņemts no sabiedrības vai kas tai iesniegts, lai segtu darījuma vai darījumu portfeļa esošo un potenciālo nākotnes riska darījumu laikposmā, kas nepieciešams, lai likvidētu minētos darījumus vai atkārtoti ierobežotu tirgus risku pēc tam, kad iestājas darījuma vai darījumu portfeļa darījumu partnera saistību nepildīšana;

141) "tirgus risks" ir risks ciest zaudējumus, kas rodas no svārstībām tirgus cenās, tostarp ārvalstu valūtas kursos vai preču cenās;

142) "ārvalstu valūtas risks" ir risks ciest zaudējumus, kas rodas no ārvalstu valūtas kursu svārstībām;

143) "preču risks" ir risks ciest zaudējumus, kas rodas no preču cenu svārstībām;

144) "tirdzniecības nodaļa" ir iestādes izveidota precīzi identificēta dīleru grupa kopīgai tirdzniecības portfeļa pozīciju kopuma pārvaldīšanai saskaņā ar precīzi definētu un konsekventu uzņēmējdarbības stratēģiju, kas darbojas vienas un tās pašas riska pārvaldības struktūras ietvaros;

145) "maza un nesarežģīta iestāde" ir iestāde, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) tā nav liela iestāde;

b) tās kopējā aktīvu vērtība, individuāli vai – attiecīgā gadījumā – pamatojoties uz konsolidēto finanšu stāvokli saskaņā ar šo regulu un Direktīvu 2013/36/ES, vidēji ir vienāda ar vai mazāka par EUR 5 miljardu robežvērtību četru gadu periodā, kas ir tieši pirms kārtējā ikgadējā pārskata sniegšanas perioda; dalībvalstis minēto robežvērtību var pazemināt;

c) uz to neattiecas nekādi pienākumi vai attiecas vienkāršoti pienākumi attiecībā uz atveseļošanas un noregulējuma plānošanu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 4. pantu;

d) tās tirdzniecības portfeļa darījumi 94. panta 1. punkta nozīmē tiek klasificēti kā mazi;

e) to atvasināto instrumentu pozīciju kopējā vērtība, kurus tā tur tirdzniecības nolūkā, nepārsniedz 2 % no tās bilances un ārpusbilances aktīvu kopējās vērtības, un kopējo atvasināto instrumentu pozīciju kopējā vērtība nepārsniedz 5 %, abas minētās vērtības aprēķinot saskaņā ar 273.a panta 3. punktu;

f) vairāk nekā 75 % gan no iestādes konsolidētajiem kopējiem aktīviem, gan no saistībām, abos gadījumos neskaitot grupas iekšējos riska darījumus, ir saistīti ar darbībām ar darījumu partneriem, kas atrodas Eiropas Ekonomikas zonā;

g) iestāde neizmanto iekšējos modeļus, lai izpildītu prudenciālās prasības saskaņā ar šo regulu, izņemot meitasuzņēmumus, kas izmanto grupas līmenī izstrādātus iekšējos modeļus, ar noteikumu, ka grupai konsolidēti piemēro 433.a vai 433.c pantā noteiktās informācijas atklāšanas prasības;

h) iestāde nav kompetentajai iestādei paziņojusi iebildumus pret to, ka ir klasificēta kā maza un nesarežģīta iestāde;

i) kompetentā iestāde nav pieņēmusi lēmumu, ka, novērtējot attiecīgās iestādes lielumu, saistību ar citām iestādēm, sarežģītību vai riska profilu, iestādi nevar uzskatīt par mazu un nesarežģītu iestādi;

146) "liela iestāde" ir iestāde, kas atbilst jebkuram no šādiem nosacījumiem:

a) tā ir G-SNI;

b) tā ir identificēta kā cita sistēmiski nozīmīga iestāde ("C-SNI") saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 1. un 3. punktu;

c) dalībvalstī, kur tā ir izveidota, tā ir viena no trim lielākajām iestādēm pēc aktīvu kopējās vērtības;

d) tās aktīvu kopējā vērtība, individuāli vai – attiecīgā gadījumā – pamatojoties uz tās konsolidēto finanšu stāvokli saskaņā ar šo regulu un Direktīvu 2013/36/ES, ir vienāda ar vai lielāka par EUR 30 miljardiem;

147) "liels meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kas uzskatāms par lielu iestādi;

148) "biržā nekotēta iestāde" ir iestāde, kas nav emitējusi vērtspapīrus, kurus atļauts tirgot jebkuras dalībvalsts regulētā tirgū Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21. apakšpunkta nozīmē;

149) "finanšu pārskats" Astotās daļas nolūkos ir finanšu pārskats Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK 4. un 5. panta nozīmē[**].

_____

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).";

b) pievieno šādu punktu:

"4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros nosaka, kādos gadījumos tiek izpildīti pirmā punkta 39) apakšpunktā paredzētie nosacījumi.

EBI līdz ... [viens gads pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

3) regulas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestādes šīs regulas Otrajā, Trešajā, Ceturtajā, Septītajā, Septītajā A un Astotajā daļā un Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļā noteiktos pienākumus izpilda individuāli, izņemot šīs regulas 430. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktos pienākumus. ";

b) iekļauj šādu punktu:

"1.a Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, vienīgi iestādes, kas ir identificētas kā noregulējuma vienības, kuras ir arī G-SNI vai kuras ietilpst G-SNI un kurām nav meitasuzņēmumu, individuāli ievēro 92.a panta prasību.

Ārpussavienības G-SNI svarīgi meitasuzņēmumi individuāli ievēro 92.b panta prasību, ja tie atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) tie nav noregulējuma vienības;

b) tiem nav meitasuzņēmumu;

c) tie nav ES mātes iestādes meitasuzņēmumi.";

c) panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Nevienai iestādei, kas ir vai nu mātesuzņēmums, vai meitasuzņēmums, un nevienai iestādei, kura saskaņā ar 18. pantu ir iekļauta konsolidācijā, Astotajā daļā noteiktie pienākumi nav jāizpilda individuāli.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, šā panta 1.a punktā minētās iestādes individuāli ievēro 437.a pantu un 447. panta h) punktu.

4. Kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības, kas ir saņēmušas atļauju sniegt ieguldījumu pakalpojumus un darbības, kuras uzskaitītas Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma A iedaļas 3.un 6. punktā, šīs regulas Sestajā daļā un 430. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktos pienākumus izpilda individuāli.

Turpmāk minētajām iestādēm netiek prasīts ievērot šīs regulas 413. panta 1. punktu un saistītās likviditātes ziņošanas prasības kā noteikts šīs regulas Septītajā A daļā:

a) iestādēm, kuras ir saņēmušas atļauju arī saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu;

b) iestādēm, kuras ir saņēmušas atļauju arī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014* 16. pantu un 54. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ar noteikumu, ka tās neveic nozīmīgu termiņu pārveidošanu; un

c) iestādēm, kuras norīkotas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 54. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ar noteikumu, ka:

i) to darbības ir ierobežotas un aptver vienīgi to banku tipa pakalpojumu sniegšanu, kuri uzskaitīti minētās regulas pielikuma C iedaļas a)–e) punktos, centrāliem vērtspapīru depozitārijiem, kuri saņēmuši atļauju saskaņā ar minētās regulas 16. pantu; un

ii) tās neveic nozīmīgu termiņu pārveidošanu.

Gaidot Komisijas saskaņā ar 508. panta 3. punktu izstrādāto pārskatu, kompetentās iestādes, ņemot vērā ieguldījumu brokeru sabiedrību darbību būtību, apjomu un sarežģītību, var tās atbrīvot no Sestajā daļā un 430. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikto pienākumu izpildes.

5. No ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas minētas šīs regulas 95. panta 1. punktā un 96. panta 1. punktā, no iestādēm, kurām kompetentās iestādes ir piemērojušas šīs regulas 7. panta 1. vai 3. punktā precizēto atkāpi, un no iestādēm, kuras ir saņēmušas atļauju arī saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, netiek prasīts individuāli izpildīt šīs regulas Septītajā daļā noteiktos pienākumus un ar tiem saistītās šīs regulas Septītajā A daļā noteiktās sviras rādītāja ziņošanas prasības.";

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.)";

4) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) mātes iestāde konsolidēti vai meitas iestāde subkonsolidēti vienmēr uzrauga un pārrauga visu to grupas vai apakšgrupas iestāžu likviditātes pozīcijas, uz kurām attiecina nepiemērošanu, vienmēr uzrauga un pārrauga visu grupas vai apakšgrupas iestāžu finansējuma pozīcijas, kad netiek piemērota šīs regulas Sestās daļas IV sadaļā noteiktā neto stabila finansējuma rādītāja (NSFR) prasība, un visām minētajām iestādēm nodrošina pietiekamu likviditātes līmeni un stabila finansējuma līmeni, kad netiek piemērota šīs regulas Sestās daļas IV sadaļā noteiktā NSFR prasība;";

b) panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"b) to likvīdo aktīvu summu, atrašanās vietas un īpašumtiesību sadalījums, kas jātur vienas likviditātes apakšgrupā, kad nepiemēro likviditātes seguma rādītāja (*LCR*) prasību, kā paredzēts 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā, un to pieejamā stabila finansējuma summu un atrašanās vietas sadalījums, kas jātur vienas likviditātes apakšgrupā, kad netiek piemērota Sestās daļas IV sadaļā noteiktā NSFR prasība;

c) to likvīdo aktīvu minimālo summu noteikšana, kas jātur tām iestādēm, kurām nepiemēro *LCR* prasību, kas paredzēta 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā, un to pieejamā stabilā finansējuma minimālo summu noteikšana, kas jātur iestādēm, kurām nepiemēro Sestās daļas IV sadaļā noteikto NSFR prasību;";

c) pievieno šādu punktu:

"6. Ja saskaņā ar šo pantu kompetentā iestāde daļēji vai pilnībā nepiemēro iestādei Sesto daļu, tā minētajai iestādei var arī nepiemērot saistītās likviditātes ziņošanas prasības saskaņā ar 30. panta 1. punkta d) apakšpunktu.";

5) regulas 10. panta 1. punkta pirmās daļas ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"1. Kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem var izlemt daļēji vai pilnībā nepiemērot šīs regulas Otrās līdz Astotās daļas prasības un Regulas (ES) 2017/2303 2. nodaļu vienai vai vairākām kredītiestādēm, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī un kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kura tās uzrauga un kura veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:";

6) regulas 11.pantu groza šādi:

a) panta 1) un 2) punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Ciktāl un kā tas noteikts 18. pantā, dalībvalsts mātes iestādes ievēro Otrajā, Trešajā, Ceturtajā, Septītajā un Septītajā A daļā paredzētos pienākumus, pamatojoties uz savu konsolidēto finanšu stāvokli, izņemot 430. panta 1. punkta d) apakšpunktu. Mātesuzņēmumi un to meitasuzņēmumi, kuriem piemēro šo regulu, izveido atbilstošu organizatorisko struktūru un ievieš pienācīgus iekšējās kontroles mehānismus, lai nodrošinātu, ka konsolidācijai nepieciešamie dati tiek atbilstīgi apstrādāti un pārsūtīti. Jo īpaši tie nodrošina, lai pienācīgas konsolidācijas nodrošināšanas pasākumus, procesus un mehānismus īstenotu meitasuzņēmumi, kuriem šo regulu nepiemēro.

2. Lai nodrošinātu, ka šīs regulas prasības tiek piemērotas konsolidēti, attiecīgā gadījumā termini "iestāde", "dalībvalsts mātes iestāde", "ES mātes iestāde" un "mātesuzņēmums" attiecas arī uz:

a) finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kas apstiprināta saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 21.a pantu;

b) norīkotu iestādi, kura kontrolē mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ja tādai mātes jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai nepiemēro apstiprinājumu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 21.a panta 4. punktu;

c) finanšu pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai iestādi, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 21.a panta 6. punkta d) apakšpunktu.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēta uzņēmuma konsolidētais finanšu stāvoklis ir mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidētais finanšu stāvoklis, kas nav jāapstiprina saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 21.a panta 4. punktu. Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēta uzņēmuma konsolidētais finanšu stāvoklis ir tā mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidētais finanšu stāvoklis.";

b) panta 3. punktu svītro;

c) iekļauj šādu punktu:

"3.a Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, tikai mātes iestādes, kas identificētas kā noregulējuma vienības, kuras ir G-SNI vai daļa no G-SNI, vai daļa no ārpussavienības G-SNI, ievēro šīs regulas 92.a pantu konsolidēti tādā apjomā un veidā, kā noteikts šīs regulas 18. pantā.

Vienīgi ES mātesuzņēmumi, kas ir ārpussavienības G-SNI svarīgi meitasuzņēmumi un nav noregulējuma vienības, ievēro šīs regulas 92.b pantu konsolidēti tādā apjomā un veidā, kā noteikts šīs regulas 18. pantā. Ja piemēro Direktīvas 2013/36/ES 21.b panta 2. punktu, abi ES mātes starpniekuzņēmumi, kuri kopīgi identificēti kā svarīgs meitasuzņēmums, katrs ievēro šīs regulas 92.b pantā noteiktās prasības, pamatojoties uz savu konsolidēto finanšu stāvokli.";

d) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

"4. ES mātes iestādes ievēro šīs regulas Sesto daļu un 430. panta 1. punkta d) apakšpunktu, pamatojoties uz savu konsolidēto finanšu stāvokli, ja grupā ir viena vai vairākas kredītiestādes vai ieguldījumu brokeru sabiedrības, kam ir tiesības sniegt tādus ieguldījumu pakalpojumus un veikt tādas darbības, kas minētas Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma A iedaļas 3. un 6. punktā. Gaidot šīs regulas 508. panta 2. punktā minēto Komisijas izstrādāto pārskatu un ja grupa ietver tikai ieguldījumu brokeru sabiedrības, tad kompetentās iestādes, ņemot vērā ieguldījumu brokeru sabiedrību darbību būtību, apjomu un sarežģītību, var ES mātes iestādes atbrīvot no šīs regulas Sestās daļas un 430. panta 1. punkta d) apakšpunkta konsolidētas izpildes.

Ja saskaņā ar 8. panta 1.–5. punktu ir paredzēta nepiemērošana, iestādes un, attiecīgā gadījumā, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas ietilpst likviditātes apakšgrupā, ievēro Sesto daļu un 430. panta 1. punkta d) apakšpunktu konsolidēti vai kā likviditātes apakšgrupa – subkonsolidēti.

5. Ja piemēro šīs regulas 10. pantu, minētajā pantā norādītā centrālā iestāde ievēro šīs regulas Otrās līdz Astotās daļas prasības un Regulas (ES) Nr. 2017/2402 2. nodaļu, pamatojoties uz centrālās iestādes kopējo konsolidēto finanšu stāvokli, ko veido centrālā iestāde kopā ar tās radniecīgajām iestādēm.

6. Papildus šā panta 1.–5. punktā noteiktajām prasībām un neskarot citus šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES noteikumus, kad to pamato uzraudzības mērķi iestādes riska iezīmju vai kapitāla struktūras dēļ, vai ja dalībvalstis pieņem valsts tiesību aktus, kuros prasīta darbību strukturāla nošķiršana banku grupā, kompetentās iestādes var prasīt, lai iestāde subkonsolidēti ievērotu pienākumus, kas paredzēti šīs regulas Otrajā līdz Astotajā daļā un Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļā.

Pirmajā daļā noteiktās pieejas piemērošana neskar efektīvu konsolidēto uzraudzību un nerada nedz nesamērīgu negatīvu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā, nedz veido vai rada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.";

7) regulas 12. pantu svītro;

8) iekļauj šādu pantu:

"*12.a pants*

Konsolidētie aprēķini attiecībā uz G-SNI ar vairākām noregulējuma vienībām

Ja vismaz divas G-SNI vienības, kas pieder pie vienas un tās pašas G-SNI, ir noregulējuma vienības, minētās G-SNI ES mātes iestāde aprēķina šīs regulas 92.a panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasību summu. Minēto aprēķinu veic, balstoties uz ES mātes iestādes konsolidēto finanšu stāvokli, it kā tā būtu vienīgā G-SNI noregulējuma vienība.

Ja saskaņā ar šā panta pirmo daļu aprēķinātā summa ir zemāka nekā šīs regulas 92.a panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā visu attiecīgajai G-SNI piederīgo noregulējuma vienību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summa, noregulējuma vienības rīkojas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.d panta 3. punktu un 45.h panta 2. punktu.

Ja saskaņā ar šā panta pirmo daļu aprēķinātā summa ir augstāka nekā šīs regulas 92.a panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā visu attiecīgajai G-SNI piederīgo noregulējuma vienību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summa, noregulējuma vienības var rīkoties saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.d panta 3. punktu un 45.h panta 2. punktu.";

9) regulas 13. un 14. pantu aizstāj ar šādiem:

"*13. pants*

Konsolidētās informācijas atklāšanas prasību piemērošana

1. ES mātes iestādes ievēro Astoto daļu, pamatojoties uz savu konsolidēto finanšu stāvokli.

   Lieli ES mātes iestāžu meitasuzņēmumi atklāj 437., 438., 440., 442., 450., 451., 451.a un 453. pantā precizēto informāciju individuāli vai – ja tā noteikts saskaņā ar šo regulu un Direktīvu 2013/36/ES – subkonsolidēti.

2. Iestādes, kuras identificētas kā noregulējuma vienības un kuras ir G-SNI vai kuras ietilpst G-SNI, ievēro 437.a pantu un 447. panta h) punktu, pamatojoties uz savas noregulējuma grupas konsolidēto finanšu stāvokli.

3. Šā panta 1. punkta pirmo daļu nepiemēro ES mātes iestādēm, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ES mātes jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai noregulējuma vienībām, ja tās ir iekļautas līdzvērtīgā konsolidētā informācijas atklāšanā, ko sniedz mātesuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī.

   Šā panta 1. punkta otro daļu piemēro mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ja minētie meitasuzņēmumi uzskatāmi par lieliem meitasuzņēmumiem.

4. Ja piemēro 10. pantu, tajā minētā centrālā iestāde ievēro Astoto daļu, pamatojoties uz centrālās iestādes konsolidēto finanšu stāvokli. Centrālajai iestādei piemēro 18. panta 1. punktu, savukārt radniecīgās iestādes uzskata par centrālās iestādes meitasuzņēmumiem.

14. pants

Regulas (ES) 2017/2402 5. panta prasību konsolidēta piemērošana

1. Mātesuzņēmumiem un to meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī regula, tiek prasīts pildīt Regulas (ES) 2017/2402 5. pantā paredzētos pienākumus konsolidēti vai subkonsolidēti, lai nodrošinātu, ka to pasākumi, procesi un mehānismi, kas ir prasīti minētajos noteikumos, ir konsekventi un pienācīgi integrēti un ka ir iespējams sniegt jebkurus datus un informāciju, kas nepieciešami uzraudzības mērķiem. Konkrētāk, tiem ir jānodrošina, lai meitasuzņēmumi, uz kuriem šī regula neattiecas, īsteno pasākumus, procesus un mehānismus, lai nodrošinātu atbilstību minētajiem noteikumiem.

2. Iestādes piemēro papildu riska pakāpi saskaņā ar šīs regulas 270.a pantu, kad tās konsolidēti vai subkonsolidēti piemēro šīs regulas 92. pantu, ja trešā valstī uzņēmējdarbību veicošas sabiedrības līmenī, kura ir ietverta konsolidēšanā saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, ir pārkāptas Regulas (ES) Nr. 2017/2402 5. pantā paredzētās prasības un ja pārkāpums ir būtisks saistībā ar grupas vispārējo riska profilu.";

10) regulas 15. panta 1. punkta pirmās daļas ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"1. Konsolidētās uzraudzības iestāde var, izskatot katru gadījumu atsevišķi, izlemt konsolidēti nepiemērot šīs regulas Trešo daļu, saistītās ziņošanas prasības, kas noteiktas šīs regulas Septītajā A daļā, un Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 4. nodaļu, izņemot šīs regulas 430. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ar šādiem nosacījumiem:";

11) regulas 16. pantu aizstāj ar šādu:

"*16. pants*
Sviras rādītāja prasību konsolidētas piemērošanas izņēmums attiecībā uz ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām

Ja visas ieguldījumu brokeru sabiedrību grupas sabiedrības, tostarp mātesuzņēmums, ir ieguldījumu brokeru sabiedrības, kurām Septītās daļas prasības nepiemēro individuāli atbilstīgi 6. panta 5. punktam, mātes ieguldījumu brokeru sabiedrība var izvēlēties konsolidēti nepiemērot Septītās daļas prasības un ar tām saistītās Septītajā A daļā noteiktās sviras rādītāja ziņošanas prasības.";

12) regulas 18. pantu aizstāj ar šādu:

"*18. pants*

Prudenciālās konsolidācijas metodes

1. Iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kam ir jāpilda šīs nodaļas 1. iedaļas prasības, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli, pilnībā konsolidē visas iestādes un finanšu iestādes, kuras ir to meitasuzņēmumi. Šā panta 3. līdz 6. punktu un 9. punktu nepiemēro, ja, pamatojoties uz iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli vai likviditātes apakšgrupas subkonsolidēto finanšu stāvokli, kā noteikts 8. un 10. pantā, ir piemērojama Sestā daļa un 430. panta 1. punkta d) apakšpunkts.

   Šīs regulas 11. panta 3.a punkta nolūkos iestādes, kam ir jāpilda 92.a vai 92.b panta prasības konsolidēti, pilnībā konsolidē visas iestādes un finanšu iestādes, kuras ir to meitasuzņēmumi attiecīgajās noregulējuma grupās.

2. Palīgpakalpojumu uzņēmumus konsolidācijā iekļauj šajā pantā minētajos gadījumos un saskaņā ar tajā minētajām metodēm.

3. Ja uzņēmumi ir saistīti Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punkta nozīmē, kompetentās iestādes nosaka to, kā veicama konsolidācija.

4. Konsolidētās uzraudzības iestāde prasa, lai proporcionāli saskaņā ar turēto kapitāla daļu tiktu konsolidēta dalība iestādēs un finanšu iestādēs, ko pārvalda kāds konsolidācijā iekļauts uzņēmums kopā ar vienu vai vairākiem uzņēmumiem, kas nav iekļauti konsolidācijā, ja minēto uzņēmumu atbildība ir ierobežota un attiecas tikai uz to turēto kapitāla daļu.

5. Tādas dalības vai kapitāla saikņu gadījumos, kas nav minētas 1. un 4. punktā, kompetentās iestādes nosaka, vai un kā ir veicama konsolidācija. Konkrētāk, tās var pieļaut vai pieprasīt pašu kapitāla metodes izmantojumu. Tomēr minētā metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

6. Kompetentās iestādes nosaka, vai un kā ir veicama konsolidācija šādos gadījumos:

   a) ja pēc kompetento iestāžu atzinuma iestādei ir būtiska ietekme vienā vai vairākās iestādēs vai finanšu iestādēs, bet tai nav līdzdalības vai citu kapitāla saikņu minētajās iestādēs; un

b) ja divām vai vairāk iestādēm vai finanšu iestādēm ir viena vadība, kas nav vadība, kura izveidota, ievērojot līgumu vai to dibināšanas dokumentus vai statūtus.

Konkrētāk, kompetentās iestādes var atļaut vai prasīt pielietot Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7., 8. un 9. punktā paredzēto metodi. Tomēr minētā metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

7. Ja iestādei ir meitasuzņēmums, kas ir uzņēmums, kurš nav iestāde, finanšu iestāde vai palīgpakalpojumu uzņēmums, vai ja tai ir dalība šādā uzņēmumā, tā minētajam meitasuzņēmumam vai dalībai piemēro pašu kapitāla metodi. Tomēr minētā metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, kompetentās iestādes var iestādēm atļaut vai no tām prasīt piemērot šādiem meitasuzņēmumiem vai dalībām atšķirīgu metodi, tostarp metodi, ko prasa piemērojamais grāmatvedības regulējums, ar noteikumu, ka:

a) iestāde jau nepiemēro pašu kapitāla metodi ... [18 mēneši pēc šīs grozošās regulas spējā stāšanās dienas];

b) piemērot pašu kapitāla metodi būtu pārmērīgi apgrūtinoši vai pašu kapitāla metode pienācīgi neatspoguļo riskus, ko pirmajā daļā minētais uzņēmums rada iestādei; un

c) piemērotās metodes rezultātā nav panākta pilnīga vai proporcionāla minētā uzņēmuma konsolidācija.

8. Kompetentās iestādes var prasīt pilnīgi vai proporcionāli konsolidēt meitasuzņēmumu vai uzņēmumu, kurā kādai iestādei ir dalība, ja minētais meitasuzņēmums vai uzņēmums nav iestāde, finanšu iestāde vai palīgpakalpojumu uzņēmums un ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) uzņēmums nav apdrošināšanas sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība, pārapdrošināšanas sabiedrība, trešās valsts pārapdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai uzņēmums, kas neietilpst Direktīvas 2009/138/EK darbības jomā saskaņā ar minētās direktīvas 4. pantu;

b) pastāv būtisks risks, ka iestāde var nolemt sniegt finansiālu atbalstu minētajam uzņēmumam spriedzes apstākļos tad, kad nepastāv nekādas līgumsaistības sniegt šādu atbalstu vai kad tās tiek pārsniegtas.

9. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem veic konsolidāciju gadījumos, kas minēti 3. līdz 6. punktā un 8. punktā.

EBI līdz 2020. gada 31. decembrim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

13) regulas 22. pantu aizstāj ar šādu:

"*22. pants*
Subkonsolidācija trešās valstīs esošu vienību gadījumā

1. Meitas iestādes piemēro 89., 90. un 91. pantā un Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā noteiktās prasības un Septītajā A daļā noteiktās saistītās ziņošanas prasības, pamatojoties uz to subkonsolidēto finanšu stāvokli, ja minētajām iestādēm trešā valstī ir meitasuzņēmums, kas ir iestāde vai finanšu iestāde, vai ja tām ir dalība šādā uzņēmumā.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, meitas iestādes var izvēlēties nepiemērot 89., 90. un 91. pantā un Trešajā, Ceturtajā un Septītajā daļā noteiktās prasības un Septītajā A daļā noteiktās saistītās ziņošanas prasības, pamatojoties uz to subkonsolidēto finanšu stāvokli, ja to trešās valstīs esošu meitasuzņēmumu un dalības kopējie aktīvi un ārpusbilances posteņi ir mazāk nekā 10 % no kopējiem meitas iestādes aktīviem un ārpusbilances posteņiem.";

14) Otrās daļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"PAŠU KAPITĀLS UN ATBILSTĪGĀS SAISTĪBAS";

15) regulas 26. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Kompetentās iestādes novērtē, vai kapitāla instrumentu emisijas atbilst kritērijiem, kas izklāstīti 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā. Iestādes klasificē kapitāla instrumentus kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus tikai pēc tam, kad ir saņemta kompetento iestāžu atļauja.

Atkāpjoties no pirmās daļas, iestādes var kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus klasificēt turpmākas tāda pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu veida emisijas, par kuru iestādes jau ir saņēmušas minēto atļauju, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi turpmāk minētie nosacījumi:

a) noteikumi, ar kuriem reglamentē minētās turpmākās emisijas pēc būtības ir tādi paši kā noteikumi, ar kuriem reglamentē tās emisijas, par kurām iestādes jau ir saņēmušas atļauju;

b) iestādes ir kompetentajām iestādēm par minētajām turpmākām emisijām paziņojušas pietiekami laicīgi, pirms tās tiek klasificētas kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti.

Kompetentās iestādes konsultējas ar EBI, pirms tās piešķir atļauju jaunus kapitāla instrumentu veidus klasificēt kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus. Kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā EBI atzinumu un, ja tās nolemj no tā novirzīties, raksta EBI trīs mēnešos no EBI atzinuma saņemšanas dienas, izklāstot apsvērumus, kāpēc ir notikusi novirzīšanās no attiecīgā atzinuma. Šis apakšpunkts neattiecas uz 31. pantā minētajiem kapitāla instrumentiem.

Pamatojoties uz informāciju, ko savākušas kompetentās iestādes, EBI izveido, uztur un publicē sarakstu ar visiem tiem kapitāla instrumentu veidiem katrā dalībvalstī, kuri uzskatāmi par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem. Saskaņā ar 35. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010 EBI var vākt jebkādu informāciju saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas 28. pantā vai attiecīgā gadījumā 29. pantā noteiktajiem kritērijiem un nolūkā uzturēt un atjaunināt šajā daļā minēto sarakstu.

Ņemot vērā pārskata procesu, kas izklāstīts 80. pantā, un ja ir pietiekami daudz pierādījumu, ka attiecīgie kapitāla instrumenti neatbilst vai ir pārstājuši atbilst 28. pantā vai attiecīgā gadījumā 29. pantā noteiktajiem kritērijiem, EBI var nolemt attiecīgi nepievienot minētos instrumentus ceturtajā daļā minētajam sarakstam vai svītrot tos no minētā saraksta. EBI šajā sakarā nāks klajā ar paziņojumu, kurā minēs arī attiecīgās kompetentās iestādes nostāju šajā jautājumā. Šis apakšpunkts neattiecas uz 31. pantā minētajiem kapitāla instrumentiem.";

16) regulas 28. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) instrumenti ir pilnīgi apmaksāti, un minēto instrumentu īpašumtiesību iegādi ne tieši, ne netieši nefinansē iestāde;";

ii) pievieno šādu daļu:

"Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos tikai tā kapitāla instrumenta daļa, kas ir pilnīgi apmaksāta, ir uzskatāma par tādu, ko var kvalificēt kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu.";

b) panta 3. punktam pievieno šādas daļas:

"Panta 1. punkta pirmās daļas h) apakšpunkta v) punktā izklāstītie nosacījumi uzskatāmi par izpildītiem neatkarīgi no tā, ka meitasuzņēmumam ir piemērojams peļņas un zaudējumu nodošanas līgums ar tā mātesuzņēmumu, saskaņā ar kuru meitasuzņēmumam ir pienākums pēc gada finanšu pārskatu sagatavošanas nodot savus ikgadējos rezultātus mātesuzņēmumam, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) mātesuzņēmumam pieder 90 % vai vairāk no meitasuzņēmuma balsstiesībām un kapitāla;

b) mātesuzņēmums un meitasuzņēmums atrodas tajā pašā dalībvalstī.

c) līgums bija noslēgts leģitīmām nodokļu vajadzībām;

d) sagatavojot gada finanšu pārskatu, meitasuzņēmumam, pirms tas veic jebkādu maksājumu savam mātesuzņēmumam, ir rīcības brīvība samazināt sadalījumu summu, piešķirot daļu peļņas vai visu peļņu savām rezervēm vai rezervēm vispārējiem banku riskiem;

e) mātesuzņēmumam saskaņā ar līgumu ir pienākums pilnībā kompensēt meitasuzņēmumam visus meitasuzņēmuma zaudējumus;

f) līgumam piemēro paziņošanas termiņu, saskaņā ar kuru līgumu var izbeigt tikai līdz grāmatvedības gada beigām, šādai izbeigšanai stājoties spēkā ne agrāk kā nākamā grāmatvedības gada sākumā un mātesuzņēmuma pienākumam pilnībā kompensēt meitasuzņēmumam visus zaudējumus, kas radušies tekošajā grāmatvedības gadā, paliekot nemainītam.

Ja iestāde ir noslēgusi peļņas un zaudējumu nodošanas līgumu, tā bez kavēšanās paziņo to kompetentajai iestādei un nodrošina kompetentajai iestādei līguma kopiju. Iestāde arī bez kavēšanās paziņo kompetentajai iestādei par jebkurām izmaiņām peļņas un zaudējumu nodošanas līgumā un par līguma izbeigšanu. Iestāde neslēdz vairāk nekā vienu peļņas un zaudējumu nodošanas līgumu.";

17) regulas 33. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) iestādes no atvasinātajiem instrumentiem izrietošo saistību patiesās vērtības guvumi un zaudējumi, kas rodas no iestādes pašas kredītriska izmaiņām.";

18) regulas 36. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) nemateriālos aktīvus, izņemot prudenciāli vērtētus programmatūras aktīvus, kuru vērtību negatīvi neietekmē iestādes noregulējums, maksātnespēja vai likvidācija;";

ii) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"n) 132.c panta 2. punktā minētās minimālās vērtības saistībai – jebkuru summu, par kuru minimālās vērtības saistības pamatā esošo KIU ieguldījumu apliecību vai daļu pašreizējā tirgus vērtība ir zemāka par minimālās vērtības saistības pašreizējo vērtību un par ko iestāde jau nav atzinusi pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu samazinājumu.";

b) pantam pievieno šādu punktu:

"4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu 1. punkta b) apakšpunktā minēto atskaitījumu piemērošanu, tostarp to, cik būtiska ir uz vērtību atstātā negatīvā ietekme, kas nerada bažas prudenciālās uzraudzības ziņā.

EBI līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

19) regulas 37. pantam pievieno šādu apakšpunktu:

"c) atskaitāmo summu samazina par summu, kas atbilst meitasuzņēmuma nemateriālo aktīvu pārvērtēšanas grāmatvedības aprēķinam, kurš balstīts uz to meitasuzņēmumu konsolidāciju, kuri attiecināmi uz citām personām, kas nav uzņēmumi, kuri iekļauti konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.";

20) regulas 39. panta 2. punkta pirmās daļas ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija nav atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē, ir tikai tie atliktā nodokļa aktīvi, kas tika izveidoti pirms 2016. gada 23. novembra un kas izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:";

21) regulas 45. panta a) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"i) īsās pozīcijas termiņš ir vai nu vienāds ar garās pozīcijas termiņu vai vēlāks par to, vai īsās pozīcijas atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;";

22) regulas 49. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

"Šo punktu nepiemēro, aprēķinot pašu kapitālu 92.a un 92.b panta prasību nolūkos, ko aprēķina saskaņā ar 72.e panta 4. punktā noteikto atskaitīšanas satvaru.";

b) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunkta iv) punktā pēdējo teikumu aizstāj ar šādu:

"Par konsolidēto bilanci vai paplašināto kopaprēķinu ziņo kompetentajai iestādei ar 430. panta 6. punktā noteiktajos tehniskajos īstenošanas standartos paredzēto regularitāti.";

ii) punkta a) apakšpunkta v) punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"institucionālā aizsardzības shēmā iekļautās iestādes konsolidēta vai paplašināta kopsavilkuma veidā kopā izpilda 92. pantā izklāstītās prasības un saskaņā ar 430. pantu iesniedz pārskatus par minēto prasību izpildi.";

23) regulas 52. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) instrumentus tieši emitē iestāde, un tie ir pilnīgi apmaksāti";

b) punkta b) apakšpunkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"b) instrumenti nepieder kādai no turpmāk minētajām sabiedrībām:";

c) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) instrumentu īpašumtiesību iegādi tieši vai netieši nefinansē iestāde;";

d) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) ja instrumentos ir ietverta viena vai vairākas pirmstermiņa atmaksas iespējas, tostarp pirkšanas iespējas, šīs iespējas var izmantot vienīgi pēc emitenta ieskatiem;";

e) punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"j) instrumentus reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenorāda, ka iestāde, izņemot iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā, attiecīgi varētu atsaukt, dzēst vai atpirkt instrumentus, un iestāde nesniedz citā veidā šādu norādi;";

f) punkta p) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"p) ja emitents veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ir izraudzīts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 12. pantu kā daļa no noregulējuma grupas, kuras noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai emitents veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, tiesību akti vai līguma noteikumi, kas reglamentē instrumentus, paredz, ka pēc noregulējuma iestādes lēmuma izmantot minētās direktīvas 59. pantā paredzētās norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras instrumentu pamatsummu galīgi noraksta vai instrumentus pārvērš pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos;

ja emitents veic uzņēmējdarbību trešā valstī un nav izraudzīts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 12. pantu kā daļa no noregulējuma grupas, kuras noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību Savienībā, tiesību akti vai līguma noteikumi, kas reglamentē instrumentus, paredz, ka pēc attiecīgās trešās valsts iestādes lēmuma instrumentu pamatsumma ir galīgi jānoraksta vai instrumenti jāpārvērš pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos;";

g) pievieno šādus apakšpunktus:

"q) ja emitents veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ir izraudzīts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 12. pantu kā daļa no noregulējuma grupas, kuras noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai emitents veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, instrumentus var emitēt saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem vai citādi tiem pakļaut vienīgi tad, ja saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem minētās direktīvas 59. pantā noteiktās norakstīšanas un konvertēšanas pilnvaras ir tiesiskas un izpildāmas, pamatojoties uz tiesību aktu noteikumiem vai tiesiski izpildāmiem līguma noteikumiem, kas atzīst noregulējumu vai citas norakstīšanas vai konvertēšanas darbības;

r) instrumentiem nepiemēro savstarpējās dzēšanas vai savstarpējo prasījumu ieskaita līgumus, kas apgrūtinātu to zaudējumu absorbcijas spējas.";

h) pievieno šādu daļu:

"Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos tikai tā kapitāla instrumenta daļa, kas ir pilnīgi apmaksāta, ir uzskatāma par tādu, ko var kvalificēt par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu.";

24) regulas 54. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"e) ja pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus ir emitējis meitasuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, tad a) apakšpunktā minētais izraisītājs 5,125 % vai lielākā apmērā tiek aprēķināts saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem vai līguma noteikumiem, kas reglamentē instrumentus, ar noteikumu, ka kompetentā iestāde, konsultējusies ar EBI, ir pārliecinājusies, ka minētie noteikumi ir vismaz līdzvērtīgi šajā pantā izklāstītajām prasībām.";

25) regulas 59. panta a) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"i) īsās pozīcijas termiņš ir vai nu vienāds ar garās pozīcijas termiņu vai vēlāks par to, vai īsās pozīcijas atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;";

26) regulas 62. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) kapitāla instrumenti, ja ir izpildīti 63. pantā izklāstītie nosacījumi, un tiktāl, ciktāl paredzēts 64. pantā;";

27) regulas 63. pantu groza šādi:

a) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Kapitāla instrumenti ir uzskatāmi par 2. līmeņa kapitāla instrumentiem, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:";

b) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) instrumentus tieši emitē iestāde, un tie ir pilnīgi apmaksāti;";

c) panta b) punktā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"b) instrumenti nepieder kādai no turpmāk minētajām sabiedrībām:";

d) panta c) un d) punktu aizstāj ar šādiem:

"c) instrumentu īpašumtiesību iegādi tieši vai netieši nefinansē iestāde;

d) prasījums attiecībā uz instrumentu pamatsummu saskaņā ar instrumentus reglamentējošiem noteikumiem ir subordinēts visiem prasījumiem no atbilstīgu saistību instrumentiem;";

e) panta e) punktā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"e) neviena no turpmāk minētajām sabiedrībām instrumentus nenodrošina vai par tiem nedod garantijas, kas paaugstina prasījuma prioritāti:";

f) panta f)–n) punktus aizstāj ar šādiem:

"f) instrumentiem nepiemēro nekādu vienošanos, kas citādi paaugstina prasījuma prioritāti attiecībā uz instrumentiem;

g) instrumentu sākotnējais termiņš ir vismaz pieci gadi;

h) instrumentus reglamentējošie noteikumi neietver nosacījumus, kas varētu veicināt to, ka iestāde pirms instrumentu termiņa dzēš to pamatsummu vai – attiecīgā gadījumā – atmaksā tos;

i) ja instrumenti ietver vienu vai vairākas pirmstermiņa atmaksas iespējas, tostarp pirkšanas iespējas, šīs iespējas var izmantot vienīgi pēc emitenta ieskatiem;

j) instrumentus var atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt pirms termiņa tikai tad, ja ir izpildīti 77. pantā izklāstītie nosacījumi, un ne ātrāk kā piecus gadus pēc to emitēšanas, izņemot tad, ja ir izpildīti 78. panta 4. punktā izklāstītie nosacījumi;

k) instrumentus reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenorāda, ka iestāde, izņemot iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā, attiecīgi varētu atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt pirms termiņa instrumentus, un iestāde nesniedz citā veidā šādu norādi;

l) instrumentus reglamentējošie noteikumi neparedz turētājam tiesības paātrināt nākotnes grafikā noteiktu procentu vai pamatsummas maksājumu, izņemot iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

m) par instrumentiem maksājamie procentu maksājumi vai – attiecīgā gadījumā – dividenžu maksājumi netiks grozīti, pamatojoties uz iestādes vai tās mātesuzņēmuma kredītstāvokli;

n) ja emitents veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ir izraudzīts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 12. pantu kā daļa no noregulējuma grupas, kuras noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai emitents veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, tiesību akti vai līguma noteikumi, kas reglamentē instrumentus, paredz, ka pēc noregulējuma iestādes lēmuma izmantot minētās direktīvas 59. pantā paredzētās norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras instrumentu pamatsummu galīgi noraksta vai instrumentus pārvērš pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos;

ja emitents veic uzņēmējdarbību trešā valstī un nav izraudzīts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 12. pantu kā daļa no noregulējuma grupas, kuras noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību Savienībā, tiesību akti vai līguma noteikumi, kas reglamentē instrumentus, paredz, ka pēc attiecīgās trešās valsts iestādes lēmuma instrumentu pamatsumma ir galīgi jānoraksta vai instrumenti jāpārvērš pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos;";

g) pievieno šādus apakšpunktus:

"o) ja emitents veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ir izraudzīts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 12. pantu kā daļa no noregulējuma grupas, kuras noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai emitents veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, instrumentus var emitēt saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem vai citādi tiem pakļaut vienīgi tad, ja saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem minētās direktīvas 59. pantā noteiktās norakstīšanas un konvertēšanas pilnvaras ir tiesiskas un izpildāmas, pamatojoties uz tiesību aktu noteikumiem vai tiesiski izpildāmiem līguma noteikumiem, kas atzīst noregulējumu vai citas norakstīšanas vai konvertēšanas darbības;

p) instrumentiem nepiemēro savstarpējās dzēšanas vai savstarpējo prasījumu ieskaita līgumus, kas apgrūtinātu to zaudējumu absorbcijas spējas.";

h) pievieno šādu daļu:

"Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos tikai tā kapitāla instrumenta daļa, kas ir pilnīgi apmaksāta, ir uzskatāma par tādu, ko var kvalificēt par otrā līmeņa kapitāla instrumentu.";

28) regulas 64. pantu aizstāj ar šādu:

"*64. pants*

Otrā līmeņa kapitāla instrumentu amortizācija

1. Otrā līmeņa kapitāla instrumentus, kuru atlikušais termiņš ir vairāk nekā pieci gadi, to pilnas summas apmērā uzskata par otrā līmeņa kapitāla posteņiem.

2. To, kādā mērā otrā līmeņa kapitāla instrumenti ir uzskatāmi par otrā līmeņa kapitāla posteņiem instrumentu termiņa pēdējo piecu gadu laikā, aprēķina, reizinot rezultātu, kas iegūts a) apakšpunktā minētajā aprēķinā, ar b) apakšpunktā minēto summu:

   a) instrumentu uzskaites vērtība līgumā noteiktā termiņa pēdējo piecu gadu perioda pirmajā dienā, dalīta ar minētā perioda dienu skaitu;

   b) instrumentu līgumā noteiktā termiņa atlikušo dienu skaits.";

29) regulas 66. pantā pievieno šādu apakšpunktu:

"e) no atbilstīgo saistību posteņiem saskaņā ar 72.e pantu atskaitāmo posteņu summu, kura pārsniedz iestādes atbilstīgo saistību posteņus.";

30) regulas 69. panta a) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"i) īsās pozīcijas termiņš ir vai nu vienāds ar garās pozīcijas termiņu vai vēlāks par to, vai īsās pozīcijas atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;";

31) aiz 72. panta iekļauj šādu nodaļu:

"5.a NODAĻA
Atbilstīgās saistības

1. iedaļa
Atbilstīgo saistību posteņi un instrumenti

72.a pants
Atbilstīgo saistību posteņi

1. Atbilstīgo saistību posteņus veido šādi instrumenti, ja tie neietilpst kādā no šā panta 2. punktā minētajām izslēgto saistību kategorijām un tiktāl, cik paredzēts 72.c pantā:

a) atbilstīgo saistību instrumenti, ja ir izpildītas 72.b pantā izklāstītās prasības, ciktāl tie nav uzskatāmi par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla posteņiem;

b) otrā līmeņa kapitāla instrumenti, kuru atlikušais termiņš ir vismaz viens gads, ciktāl tos saskaņā ar 64. pantu neuzskata par otrā līmeņa kapitāla posteņiem.

2. No atbilstīgo saistību posteņiem ir izslēgtas šādas saistības

a) segtie noguldījumi;

b) beztermiņa noguldījumi un īstermiņa noguldījumi, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par vienu gadu;

c) fizisko personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgo noguldījumu daļa, kura pārsniedz seguma līmeni, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES* 6. pantā;

d) noguldījumi, kuri būtu atbilstīgi noguldījumi no fiziskām personām, mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, ja tie nav veikti, izmantojot Savienībā uzņēmējdarbību veicošu iestāžu filiāles, kas atrodas ārpus Savienības;

e) nodrošinātās saistības, tostarp segtās obligācijas un saistības tādu finanšu instrumentu veidā, ko izmanto riska ierobežošanas nolūkos, kas veido nodrošinājuma portfeļa neatņemamu daļu un kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nodrošināti līdzīgi kā segtās obligācijas, ar noteikumu, ka visi nodrošinātie aktīvi, kas saistīti ar segto obligāciju portfeli, paliek neskarti un nošķirti un ja tiem ir pietiekams finansējums, izņemot nodrošinātu saistību daļu vai saistības, kas ieķīlātas kā nodrošinājums, kura vērtība pārsniedz ar to nodrošināto aktīvu, garantijas, ķīlas, garantijas vai nodrošinājuma vērtību;

f) jebkuras saistības, ko rada turējumā esoši klienta aktīvi vai nauda, tostarp klienta aktīvi vai nauda, kas ir tās turējumā kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vārdā, ar noteikumu, ka šāds klients ir aizsargāts saskaņā ar piemērojamajām maksātnespējas tiesībām;

g) jebkuras saistības, kas rodas no fiduciārām attiecībām starp noregulējuma vienību vai jebkuru tās meitasuzņēmumu (kā fiduciāru) un citu personu (kā labuma guvēju), ar noteikumu, ka šāds labuma guvējs ir aizsargāts saskaņā ar piemērojamajām maksātnespējas tiesībām vai civiltiesībām;

h) saistības pret iestādēm, izņemot saistības pret vienībām, kas ir tajā pašā grupā, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par septiņām dienām;

i) saistības, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām, pret:

   i) sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas noteikti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK[**];

   ii) dalībniekiem sistēmā, kas noteikta saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, un kuras rodas no dalības šādā sistēmā; vai

   iii) trešo valstu *CCP*, kas atzīti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu;

j) saistības pret jebkuru no turpmāk minētajiem:

i) darbinieku saistībā ar uzkrāto algu, pensijas pabalstu vai citu fiksētu atalgojumu, izņemot atalgojuma mainīgo daļu, ko neregulē darba koplīgums, kā arī izņemot atalgojuma mainīgo daļu personām, kuras uzņemas būtisku risku saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 92. panta 2. punktā minēto;

ii) komerckreditoru vai tirdzniecības kreditoru, ja saistības rodas no tā, ka iestādei vai mātesuzņēmumam sniedz preces vai pakalpojumus, kas ir būtiski svarīgi iestādes vai mātesuzņēmuma ikdienas darbību nodrošināšanai, tostarp IT pakalpojumus, sabiedriskos pakalpojumus un telpu īres, apkalpošanas un uzturēšanas pakalpojumus;

iii) nodokļu un sociālā nodrošinājuma iestādēm, ar noteikumu, ka minētajām saistībām ir prioritāte saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem;

iv) noguldījumu garantiju sistēmām, ja saistības rodas no veicamajām iemaksām saskaņā ar Direktīvu 2014/49/ES;

k) saistības, kas rodas no atvasinātajiem instrumentiem;

l) saistības, kas rodas no parāda instrumentiem ar iegultiem atvasinātiem finanšu instrumentiem.

Pirmās daļas l) apakšpunkta nolūkos parāda instrumentus, kuros ir ietvertas pirmstermiņa dzēšanas iespējas, ko var izmantot pēc emitenta vai turētāja ieskatiem, un parāda instrumentus ar mainīgu procentu likmi, kas atvasināta no tādas plaši izmantotas atsauces likmes kā *EURIBOR* vai *LIBOR*, neuzskata par parāda instrumentiem ar iegultiem atvasinātiem finanšu instrumentiem, pamatojoties vienīgi uz tādām iezīmēm.

72.b pants

Atbilstīgi saistību instrumenti

1. Saistības uzskata par atbilstīgu saistību instrumentiem ar noteikumu, ka tās atbilst šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem, un tikai tādā mērā, kā paredzēts šajā pantā.

2. Saistības uzskata par atbilstīgu saistību instrumentiem ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šie nosacījumi:

   a) iestāde saistības ir tieši emitējusi vai – attiecīgā gadījumā – tieši piešķīrusi, un tās ir pilnībā apmaksātas;

   b) saistības nepieder nevienai no turpmāk minētajām sabiedrībām:

      i) tās pašas noregulējuma grupas iestāde vai vienība;

      ii) uzņēmums, kurā iestādei ir tieša vai netieša dalība, kas ir īpašumtiesību, tiešā vai kontroles, veidā, uz vismaz 20 % vai vairāk no minētā uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla;

c) saistību īpašumtiesību iegādi tieši vai netieši nefinansē noregulējuma vienība;

d) prasījums par saistību pamatsummu saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē instrumentus, ir pilnībā pakārtots prasījumiem, kas rodas no 72.a panta 2. punktā minētajām izslēgtajām saistībām; minēto subordinācijas prasību uzskata par izpildītu jebkurā no šādiem gadījumiem:

i) līguma noteikumi, kas reglamentē saistības, nosaka, ka parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 47) apakšpunktā, prasījumiem par instrumentu pamatsummu ir zemāka vērtība nekā prasījumiem no jebkuras no šīs regulas 72.a panta 2. punktā minētajām izslēgtajām saistībām;

ii) piemērojamie tiesību akti nosaka, ka parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 47) apakšpunktā, prasījumiem par instrumentu pamatsummu ir zemāka vērtība nekā prasījumiem no jebkuras no šīs regulas 72.a panta 2. punktā minētajām izslēgtajām saistībām;

iii) instrumentus emitē noregulējuma vienība, kuras bilancē nav šīs regulas 72.a panta 2. punktā minēto izslēgto saistību, kas būtu līdzvērtīgas vai ar zemāku prioritāti nekā atbilstīgo saistību instrumenti;

e) saistības nav ne nodrošinātas, ne tām piemērota garantija vai cita kārtība, kas paredz augstāku prioritāti prasījumam, kas ir kādam no turpmāk minētajiem:

i) iestāde vai tās meitasuzņēmumi;

ii) iestādes mātesuzņēmums vai tā meitasuzņēmumi;

iii) jebkurš uzņēmums, kam ir ciešas attiecības ar i) un ii) punktā minētajām vienībām;

f) saistībām nepiemēro savstarpējās dzēšanas vai savstarpējo prasījumu ieskaita līgumus, kas apgrūtinātu to zaudējumu absorbcijas spējas noregulējumā;

g) saistības reglamentējošie noteikumi neparedz nekādu stimulu iestādei pirms to termiņa atsaukt, dzēst vai atpirkt vai – attiecīgā gadījumā – pirms termiņa atmaksāt saistību pamatsummu, izņemot 72.c panta 3. punktā minētos gadījumus;

h) instrumentu turētāji nevar dzēst saistības pirms to termiņa, izņemot 72.c panta 2. punktā minētos gadījumus;

i) ievērojot 72.c panta 3. un 4. punktu, ja saistības ietver vienu vai vairākas pirmstermiņa atmaksas iespējas, tostarp pirkšanas iespējas, šīs iespējas var izmantot vienīgi pēc emitenta ieskatiem, izņemot 72.c panta 2. punktā minētos gadījumus;

j) saistības var atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt pirms termiņa tikai tad, ja ir izpildīti 77. un 78.a pantā izklāstītie nosacījumi;

k) saistības reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenorāda, ka noregulējuma vienība, izņemot iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā, attiecīgi varētu atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt pirms termiņa saistības, un iestāde nesniedz citā veidā šādu norādi;

l) saistības reglamentējošie noteikumi neparedz turētājam tiesības paātrināt nākotnes grafikā noteikto procentu vai pamatsummas maksājumu, izņemot noregulējuma vienības maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

m) par saistībām maksājamie attiecīgi procentu maksājumi vai dividenžu maksājumi netiek grozīti, pamatojoties uz noregulējuma vienības vai tās mātesuzņēmuma kredītstāvokli;

n) instrumentiem, kas emitēti pēc ... [divi gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] – attiecīgajā līgumu dokumentācijā un attiecīgā gadījumā ar emisiju saistītajā prospektā ir skaidri minēta iespēja izmantot norakstīšanas un konvertācijas tiesības saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 48. pantu.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos tikai tās saistību daļas, kas ir pilnīgi apmaksātas, ir uzskatāmas par tādām, ko var kvalificēt par atbilstīgu saistību instrumentiem.

Šā panta pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkos, ja dažas no 72.a panta 2. punktā minētajām izslēgtajām saistībām ir subordinētas parastām nenodrošinātām prasībām saskaņā ar maksātnespēju reglamentējošajiem valsts tiesību aktiem *inter alia* tāpēc, ka tās tur kreditors, kuram ir ciešas saiknes ar debitoru, jo tas ir vai ir bijis akcionārs, ir kontroles vai grupas attiecībās, ir vadības struktūras loceklis vai saistīts ar jebkuru no minētajām personām, tad subordināciju nenovērtē, izmantojot atsauci uz prasījumiem, kas izriet no šādām izslēgtām saistībām.

3. Papildus šā panta 2. punktā minētajām saistībām noregulējuma iestāde var atļaut par atbilstīgo saistību instrumentiem uzskatīt arī saistības par kopējo summu, kas nepārsniedz 3,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu, ar noteikumu, ka:

   a) ir izpildīti visi 2. punktā izklāstītie nosacījumi, izņemot 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā izklāstīto nosacījumu;

   b) saistībām ir līdzvērtīga prioritāte ar zemākās pakāpes izslēgtajām saistībām, kas minētas 72.a panta 2. punktā, izņemot izslēgtās saistības, kas ir subordinētas parastām nenodrošinātām prasībām saskaņā ar maksātnespēju reglamentējošajiem valsts tiesību aktiem, kā minēts šā panta 2. punkta trešajā daļā; un

   c) minēto saistību iekļaušana atbilstīgo saistību posteņos neradītu materiālu risku, ka to varētu sekmīgi juridiski apstrīdēt vai par to iesniegt derīgu kompensācijas prasību, kā to novērtējusi noregulējuma iestāde saistībā ar Direktīvas 2014/59/ES 34. panta 1. punkta g) apakšpunktā un 75. pantā minētajiem principiem.

4. Noregulējuma iestāde var atļaut saistības uzskatīt par atbilstīgo saistību instrumentiem papildus 2. punktā minētajām saistībām ar noteikumu, ka:

a) iestādei nav atļauts atbilstīgo saistību posteņos iekļaut 3. punktā minētās saistības;

b) ir izpildīti visi 2. punktā izklāstītie nosacījumi, izņemot 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā izklāstīto nosacījumu;

c) saistībām ir līdzvērtīga vai augstāka prioritāte attiecībā pret zemākās pakāpes izslēgtajām saistībām, kas minētas 72.a panta 2. punktā, izņemot izslēgtās saistības, kas subordinētas parastām nenodrošinātām prasībām saskaņā ar maksātnespēju reglamentējošajiem valsts tiesību aktiem, kā minēts šā panta 2. punkta trešajā daļā;

d) iestādes bilancē to 72.a panta 2. punktā minēto izslēgto saistību summa, kura maksātnespējas gadījumā ir līdzvērtīga vai zemāka par minētajām saistībām, nepārsniedz 5 % no iestādes pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas;

e) minēto saistību iekļaušana atbilstīgo saistību posteņos neradītu materiālu risku, ka to varētu sekmīgi juridiski apstrīdēt vai par to iesniegt derīgu kompensācijas prasību, kā to novērtējusi noregulējuma iestāde saistībā ar Direktīvas 2014/59/ES 34. panta 1. punkta g) apakšpunktā un 75. pantā minētajiem principiem.

5. Noregulējuma iestāde var atļaut iestādei atbilstīgo saistību posteņos iekļaut tikai tās saistības, kas minētas vai nu 3., vai 4. punktā.

6. Noregulējuma iestāde, pārbaudot, vai ir izpildīti šajā pantā izklāstītie nosacījumi, konsultējas ar kompetento iestādi.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

   a) atbilstīgo saistību instrumentu netiešās finansēšanas piemērojamos veidus un būtību;

   b) dzēšanas stimulu veidu un būtību šā panta 2. punkta pirmās daļas g) apakšpunktā izklāstītā nosacījuma un 72.c panta 3. punkta nolūkos.

   Minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus pilnībā saskaņo ar deleģēto aktu, kas minēts 28. panta 5. punkta a) apakšpunktā un 52. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

   EBI līdz ... [seši mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

72.c pants

Atbilstīgu saistību instrumentu amortizācija

1. Atbilstīgu saistību instrumentus, kuru atlikušais termiņš ir vismaz viens gads, to pilnas summas apmērā uzskata par atbilstīgo saistību posteņiem.

   Atbilstīgu saistību instrumentus, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, neuzskata par atbilstīgo saistību posteņiem.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos, ja atbilstīgo saistību instruments ietver turētāja pirmstermiņa dzēšanas iespēju, kas jāizmanto pirms sākotnēji norādītā instrumenta termiņa, kā instrumenta termiņu nosaka agrāko iespējamo datumu, kurā turētājs var izmantot pirmstermiņa dzēšanas iespēju un pieprasīt instrumenta pirmstermiņa dzēšanu vai atmaksāšanu.

3. Šā panta 1. punkta nolūkos, ja atbilstīgo saistību instrumentā ir ietverts stimuls emitentam atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt instrumentu pirms sākotnēji norādītā instrumenta termiņa, par instrumenta termiņu nosaka agrāko iespējamo datumu, kurā emitents var izmantot minēto iespēju un pieprasīt instrumenta pirmstermiņa dzēšanu vai atmaksāšanu.

4. Šā panta 1. punkta nolūkos, ja atbilstīgo saistību instrumentā ir ietvertas pirmstermiņa atmaksas iespējas, ko var izmantot tikai pēc emitenta ieskatiem pirms sākotnēji norādītā instrumenta termiņa, bet ja instrumentu reglamentējošie noteikumi neparedz nekādu stimulu instrumentu pirms termiņa atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt un neparedz nekādu dzēšanas vai atmaksas iespēju pēc turētāju ieskatiem, par instrumenta termiņu nosaka sākotnēji norādīto termiņu.

72.d pants

Sekas, ja tiek pārtraukta atbilstības prasību ievērošana

Ja atbilstīgu saistību instrumenta gadījumā 72.b pantā izklāstītie piemērojamie kritēriji vairs netiek ievēroti, saistības nekavējoties pārtrauc uzskatīt par atbilstīgu saistību instrumentiem.

72.b panta 2. punktā minētās saistības var turpināt uzskaitīt par atbilstīgo saistību instrumentiem, kamēr tās var uzskatīt par atbilstīgo saistību instrumentiem saskaņā ar 72.b panta 3. vai 4. punktu.

2. iedaļa

Atbilstīgo saistību posteņu atskaitījumi

72.e pants

Atbilstīgo saistību posteņu atskaitījumi

1. Iestādes, kurām piemēro 92.a pantu, no atbilstīgo saistību posteņiem atskaita:

   a) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību pašu atbilstīgu saistību instrumentos, tostarp pašu saistībās, ko minētajai iestādei var nākties iegādāties spēkā esošo līgumsaistību rezultātā;

   b) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību tādu G-SNI vienību atbilstīgo saistību instrumentos, ar kurām iestādei ir savstarpēja līdzdalība, attiecībā uz kuru kompetentā iestāde uzskata, ka tā ir izveidota, lai mākslīgi palielinātu noregulējuma vienības zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju;

   c) tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības G-SNI vienību atbilstīgo saistību instrumentos attiecīgo summu, kas noteikta saskaņā ar 72.i pantu, ja iestādei minētajās vienībās nav būtisku ieguldījumu;

d) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību G-SNI vienību atbilstīgo saistību instrumentos, ja iestādei minētajās vienībās ir būtiski ieguldījumi, izņemot sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kas tiek turētas piecas darba dienas vai mazāk.

2. Šīs iedaļas nolūkos visus instrumentus ar atbilstīgu saistību instrumentiem līdzvērtīgu prioritāti uzskata par atbilstīgo saistību instrumentiem, izņemot instrumentus, kuru prioritāte ir līdzvērtīga instrumentiem, kas atzīti kā atbilstīgās saistības saskaņā ar 72.b panta 3. un 4. punktu.

3. Šīs iedaļas nolūkos iestādes 72.b panta 3. punktā minēto atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalības summu var aprēķināt šādi:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

kur:

h = 72.b panta 3. punktā minēto atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalības summa;

i = indekss, ar ko apzīmē emitentiestādi;

H_i = tās līdzdalības kopējā summa, kas emitentiestādei i ir atbilstīgajās saistībās, kuras minētas 72.b panta 3. punktā;

l_i = to saistību summa, kuras atbilstīgo saistību posteņos iekļauj emitentiestāde i 72.b panta 3. punktā noteiktajās robežās saskaņā ar emitentiestādes pēdējo atklāto informāciju; un

L_i = emitentiestādes i nenokārtoto saistību, kas minētas 72.b panta 3. punktā, kopējā summa saskaņā ar emitenta pēdējo atklāto informāciju.

4. Ja ES mātes iestādei vai dalībvalsts mātes iestādei, kam piemēro 92.a pantu, ir tieša, netieša vai sintētiska līdzdalība viena vai vairāku tādu meitasuzņēmumu pašu kapitāla instrumentos vai atbilstīgo saistību instrumentos, kuri nepieder tai pašai noregulējuma grupai, kurai minētā mātes iestāde, minētās mātes iestādes noregulējuma iestāde, pienācīgi apsvērusi attiecīgo meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu viedokli, var atļaut mātes iestādei atskaitīt šādas līdzdalības, atskaitot mazāku summu, ko nosaka minētās mātes iestādes noregulējuma iestāde. Minētā koriģētā summa ir vismaz vienāda ar summu (m), ko aprēķina šādi:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

kur:

i = indekss, ar ko apzīmē meitasuzņēmumu;

OP_i = meitasuzņēmuma i emitēto pašu kapitāla instrumentu apjoms, ko tur mātesuzņēmums;

LP_i = meitasuzņēmuma i emitēto atbilstīgo saistību posteņu apjoms, ko tur mātes iestāde;

β = to meitasuzņēmuma i emitēto pašu kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību posteņu procentuālā daļa, ko tur mātesuzņēmums;

O_i = meitasuzņēmuma i pašu kapitāla apjoms, neņemot vērā atskaitījumu, ko aprēķina saskaņā ar šo punktu;

L_i = meitasuzņēmuma i atbilstīgo saistību apjoms, neņemot vērā atskaitījumu, ko aprēķina saskaņā ar šo punktu;

r_i = attiecība, ko piemēro meitasuzņēmumam i tā noregulējuma grupas līmenī saskaņā ar šīs regulas 92.a panta 1. punkta a) apakšpunktu un Direktīvas 2014/59/ES 45.d pantu; un

$aRWA_i$ = G-SNI vienības i kopējais riska darījumu apjoms, kas aprēķināts saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu, ņemot vērā 12.a pantā izklāstītās korekcijas.

Ja mātes iestādei ir ļauts atskaitīt koriģēto summu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, meitasuzņēmums atskaita starpību starp šā punkta pirmajā daļā minēto pašu kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalības summu un minēto koriģēto summu.

72.f pants

Pašu atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalības atskaitījums

Šīs regulas 72.e panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkos iestādes, pamatojoties uz bruto garajām pozīcijām, līdzdalību aprēķina, ievērojot šādus izņēmumus:

a) iestādes var aprēķināt līdzdalības apmēru, pamatojoties uz neto garajām pozīcijām, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

   i) garās un īsās pozīcijas ir izveidotas vienā pamatā esošajā riska darījumā un īsās pozīcijas neietver darījuma partnera risku,

   ii) vai nu abas pozīcijas – garā un īsā – tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai arī abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

b) iestādes nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, aprēķinot pamatā esošo riska darījumu ar pašu atbilstīgo saistību instrumentiem, kas iekļauti minētajos indeksos;

c) iestādes var veikt neto ieskaitu, atņemot no pašu atbilstīgo saistību instrumentu bruto garajām pozīcijām, kas rodas no līdzdalības indeksa vērtspapīros, pašu atbilstīgo saistību instrumentu īsās pozīcijas, kas rodas no īsajām pozīcijām pamatā esošajos indeksos, tostarp arī tad, ja minētās īsās pozīcijas ietver darījuma partnera risku, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šādi nosacījumi:

   i) garās un īsās pozīcijas ir tajos pašos pamatā esošajos indeksos;

ii) vai nu abas pozīcijas – garā un īsā – tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai arī abas tiek turētas netirdzniecības portfelī.

72.g pants

Atbilstīgo saistību posteņu atskaitījuma bāze

72.e panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta nolūkos iestādes atskaita bruto garās pozīcijas ar izņēmumiem, kas noteikti 72.h un 72.i pantā.

72.h pants

Citu G-SNI vienību atbilstīgo saistību līdzdalības atskaitījums

Iestādes, kuras neizmanto 72.j pantā paredzēto izņēmumu, veic 72.e panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētos atskaitījumus saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) tās var aprēķināt tiešo, netiešo un sintētisko līdzdalību atbilstīgo saistību instrumentos, pamatojoties uz neto garo pozīciju tajā pašā pamatā esošā riska darījumā, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šie nosacījumi:

   i) īsās pozīcijas termiņš ir vai nu vienāds ar garās pozīcijas termiņu vai vēlāks par to, vai īsās pozīcijas atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;

   ii) vai nu abas pozīcijas – garā un īsā – tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai arī abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

b) tās nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, caurskatot pamatā esošo riska darījumu ar atbilstīgo saistību instrumentiem, kas iekļauti minētajos indeksos.

72.i pants

Atbilstīgo saistību atskaitījums, ja iestādei nav būtisku ieguldījumu G-SNI vienībās

1. Šīs regulas 72.e. panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkos iestādes aprēķina piemērojamo atskaitāmo summu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā minēto summu ar koeficientu, kas iegūts no šā punkta b) apakšpunktā minētā aprēķina:

   a) kopējā summa, par kādu iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentos un G-SNI vienību atbilstīgo saistību instrumentos, no kuriem nevienā iestādei nav būtiska līdzdalība, pārsniedz 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc tam, kad piemērots:

      i) 32. līdz 35. pants;

      ii) 36. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunkts, k) apakšpunkta ii) līdz k) apakšpunkta v) punkts un l) apakšpunkts, izņemot atskaitāmo summu attiecībā uz tādiem atliktā nodokļa aktīviem, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības;

      iii) 44. pants un 45. pants;

b) iestādes tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības tādu G-SNI vienību, kurās iestādei nav būtiskas līdzdalības, atbilstīgo saistību instrumentos summa, dalīta ar iestādes tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla instrumentos, kā arī G-SNI vienību atbilstīgo saistību instrumentos, ja noregulējuma vienībai nevienā no minētajām nav būtisku ieguldījumu, kopējo summu.

2. Iestādes 1. punkta a) apakšpunktā minētajās summās un koeficienta aprēķināšanā, ko veic saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, neietver sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kas tiek turētas piecas darba dienas vai mazāk.

3. Summu, ko atskaita saskaņā ar 1. punktu, sadala pa visiem iestādes turētajiem G-SNI vienības atbilstīgo saistību instrumentiem. Iestādes nosaka katra atbilstīgo saistību instrumenta summu, ko atskaita saskaņā ar 1. punktu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādīto summu ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto proporciju:

a) līdzdalības apmērs, kas ir jāatskaita saskaņā ar 1. punktu;

b) kopējā apmēra proporcija iestādes tiešai, netiešai un sintētiskai līdzdalībai tādu G-SNI vienību atbilstīgo saistību instrumentos, kurās iestādei nav būtisku ieguldījumu, kuru pārstāv katrs iestādes turētais atbilstīgo saistību instruments.

4. Šīs regulas 72.e panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās līdzdalības apmēru, kas vienāds ar vai mazāks par 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc tam, kad ir piemēroti šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i), a) apakšpunkta ii) un a) apakšpunkta iii) punktā paredzētie noteikumi, neatskaita, un uz to attiecīgā gadījumā attiecina piemērojamo riska pakāpi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu un Trešās daļas IV sadaļas prasības.

5. Iestādes nosaka katra tāda atbilstīgo saistību instrumenta summu, kuram riska pakāpi nosaka saskaņā ar 4. punktu, reizinot līdzdalības apmēru, kas nepieciešams, lai tas būtu riska svērts saskaņā ar 4. punktu, ar 3. punkta b) apakšpunktā norādīto aprēķinu rezultātā iegūto proporciju.

72.j pants

Tirdzniecības portfeļa izņēmums no atbilstīgo saistību posteņu atskaitījumiem

1. Iestādes var izvēlēties neatskaitīt iepriekš noteiktu daļu no to tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības atbilstīgo saistību instrumentos, kas kopumā, mērot uz bruto garās bāzes, ir vienāda ar vai mazāka par 5 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc 32. līdz 36. panta piemērošanas, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) līdzdalība ir tirdzniecības portfelī;

   b) atbilstīgo saistību instrumentus netur ilgāk kā 30 darba dienas.

2. To posteņu summai, kas netiek atskaitīti 1. punktā noteiktajā kārtībā, piemēro tirdzniecības portfelī esošo posteņu pašu kapitāla prasības.

3. Ja saskaņā ar 1. punktu neatskaitītas līdzdalības gadījumā minētajā punktā izklāstītie nosacījumi vairs netiek ievēroti, līdzdalību atskaita saskaņā ar 72.g pantu, nepiemērojot 72.h un 72.i pantā noteiktos izņēmumus.

3. iedaļa
Pašu kapitāls un atbilstīgās saistības

72.k pants
Atbilstīgās saistības

Iestādes atbilstīgās saistības sastāv no iestādes atbilstīgo saistību pozīcijām pēc atskaitījumiem, kas minēti 72.e pantā.

72.l pants
Pašu kapitāls un atbilstīgās saistības

Iestādes pašu kapitāls un atbilstīgās saistības sastāv no tās pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas.";

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173., 12.6.2014., 149. lpp.).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēma (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).;

32) regulas Otrās daļas I sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Vispārīgas prasības attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgām saistībām";

33) regulas 73. pantu groza šādi:

a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

"PEĻŅAS SADALE ATTIECĪBĀ UZ INSTRUMENTIEM";

b) panta 1. līdz 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Kapitāla instrumenti un saistības, attiecībā uz kuriem iestādei ir pilnīga rīcības brīvība pieņemt lēmumu sadalīt peļņu veidā, kas nav nauda vai pašu kapitāla instrumenti, nav uzskatāmi par tādiem, ko var kvalificēt par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla vai atbilstīgo saistību instrumentiem, ja vien iestāde pirms tam nav saņēmusi kompetentās iestādes atļauju.

2. Kompetentās iestādes 1. punktā minēto iepriekšējo atļauju piešķir tikai tad, ja tās uzskata, ka ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) panta 1. punktā minētā rīcības brīvība vai peļņas sadales veids neietekmētu negatīvā veidā iestādes spēju atcelt instrumentā paredzētos maksājumus;

b) panta 1. punktā minētā rīcības brīvība vai peļņas sadales veids neietekmētu negatīvā veidā kapitāla instrumenta vai saistības spēju absorbēt zaudējumus;

c) panta 1. punktā minētā iestādes rīcības brīvība vai peļņas sadales veids nekādi citādi nemazinātu attiecīgā kapitāla instrumenta vai saistības kvalitāti.

Pirms 1. punktā minētās iepriekšējās atļaujas piešķiršanas kompetentā iestāde apspriežas ar noregulējuma iestādi par iestādes atbilstību minētajiem nosacījumiem.

3. Kapitāla instrumenti un saistības, par kuriem juridiskai personai, kas nav iestāde, kura emitējusi minētos instrumentus vai saistības, ir rīcības brīvība pieņemt lēmumu vai pieprasīt, ka peļņas sadale attiecībā uz minētajiem instrumentiem vai saistībām notiek veidā, kas nav nauda vai pašu kapitāla instrumenti, nav uzskatāmi par tādiem, ko var kvalificēt par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla vai atbilstīgo saistību instrumentiem.

4. Iestādes var izmantot plaša tirgus indeksu kā vienu no atskaites punktiem, lai noteiktu peļņas sadales līmeni attiecībā uz pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentiem.";

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Iestādes ziņo un atklāj informāciju par tiem plašā tirgus indeksiem, uz kuriem balstās to kapitāla instrumenti un atbilstīgo saistību instrumenti.";

34) regulas 75. panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Uzskata, ka 45. panta a) punktā, 59. panta a) punktā, 69. panta a) punktā un 72.h panta a) punktā minētās īso pozīciju termiņa prasības attiecībā uz turētajām pozīcijām ir ievērotas, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:";

35) regulas 76. panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Regulas 42. panta a) punkta, 45. panta a) punkta, 57. panta a) punkta, 59. panta a) punkta, 67. panta a) punkta, 69. panta a) punkta un 72.h panta a) punkta nolūkos iestādes var samazināt kapitāla instrumenta garās pozīcijas apjomu par indeksa daļu, kas sastāv no tā paša pamatā esošā riska darījuma, kuram ierobežo risku, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) gan garā pozīcija, kurai ierobežo risku, gan īsā pozīcija indeksā, kuru izmanto, lai ierobežotu risku minētajai garajai pozīcijai, ir iegrāmatotas tirdzniecības portfelī vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;

b) šā punkta a) apakšpunktā minētās pozīcijas ir iegrāmatotas iestādes bilancē pēc patiesās vērtības;

c) šā panta a) apakšpunktā minētā īsā pozīcija saskaņā ar iestādes iekšējās kontroles procesiem ir uzskatāma par efektīvu riska ierobežošanas pozīciju;

d) kompetentās iestādes vismaz reizi gadā izvērtē c) apakšpunktā minēto iekšējās kontroles procesu piemērotību un pārliecinās, ka šie procesi joprojām ir atbilstīgi.

2. Ja kompetentā iestāde ir piešķīrusi iepriekšēju atļauju, iestāde var izmantot konservatīvas aplēses, lai noteiktu apmēru iestādes pamatā esošajiem riska darījumiem ar indeksos iekļautajiem instrumentiem, kā alternatīvu tam, ka tā aprēķina savus riska darījumus ar vienu vai vairākām šādām pozīcijām:

   a) indeksos iekļautie pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla un atbilstīgo saistību instrumenti;

   b) indeksos iekļautie finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumenti;

   c) indeksos iekļautie iestāžu atbilstīgo saistību instrumenti.

3. Kompetentās iestādes 2. punktā minēto iepriekšējo atļauju piešķir tikai tad, ja iestāde tām ir pārliecinoši pierādījusi, ka iestādei būtu praktiskā ziņā apgrūtinoši uzraudzīt tās pamatā esošos riska darījumus ar pozīcijām, kas attiecīgi minētas vai nu vienā, vai vairākos 2. punkta apakšpunktos.";

36) regulas 77. pantu aizstāj ar šādu:

"*77. pants*
Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību samazināšanas nosacījumi

1. Iestādei ir jāsaņem kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja, lai veiktu jebkuru no turpmāk minētajām darbībām:

   a) samazinātu, dzēstu vai atpirktu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, ko iestāde emitējusi saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem;

b) samazinātu, sadalītu vai pārklasificētu par citu pašu kapitāla posteni akciju emisijas uzcenojuma kontus, kas saistīti ar pašu kapitāla instrumentiem;

c) atsauktu, dzēstu, atmaksātu vai atpirktu pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus pirms to līgumā noteiktā termiņa.

2. Iestāde saņem noregulējuma iestādes iepriekšēju atļauju, lai atsauktu, dzēstu, atmaksātu vai atpirktu atbilstīgo saistību instrumentus, uz kuriem neattiecas 1. punkts, pirms to līgumā noteiktā termiņa.";

37) regulas 78. pantu aizstāj ar šādu:

"*78. pants*
Uzraudzības iestādes atļauja samazināt pašu kapitālu

1. Kompetentā iestāde piešķir atļauju iestādei samazināt, atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus vai samazināt, sadalīt vai pārklasificēt saistītos akciju emisijas uzcenojuma kontus, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) pirms vai vienlaicīgi ar jebkuru 77. panta 1. punktā minēto darbību iestāde aizstāj 77. panta 1. punktā minētos instrumentus vai saistītos akciju emisijas uzcenojuma kontus ar līdzvērtīgas vai augstākas kvalitātes pašu kapitāla instrumentiem, kuru noteikumi ir ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus;

b) iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka iestādes pašu kapitāls un atbilstīgās saistības pēc šīs regulas 77. panta 1. punktā minētās darbības veikšanas pārsniegs šajā regulā un Direktīvās 2013/36/ES un 2014/59/ES noteiktās prasības tādā mērā, ko kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamu.

Ja iestāde sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz savu spēju darboties ar pašu kapitālu, pārsniedzot šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES noteiktos apjomus, kompetentā iestāde var piešķirt minētajai iestādei vispārīgu iepriekšēju atļauju veikt jebkuru no šīs regulas 77. panta 1. punktā izklāstītajām darbībām, ja ir izpildīti kritēriji, kas nodrošina, ka jebkura šāda turpmākā darbība būs atbilstoša šā punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem. Šādu vispārīgu iepriekšēju atļauju piešķir tikai uz noteiktu termiņu, kas nepārsniedz vienu gadu, pēc kura to var pagarināt. Vispārīgu iepriekšēju atļauju piešķir tikai noteiktam iepriekš norādītam apjomam, kuru nosaka kompetentā iestāde. Attiecībā uz pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem minētais iepriekš noteiktais apjoms nedrīkst pārsniegt 3 % no attiecīgās emisijas un tas nedrīkst pārsniegt 10 % no apjoma, par kādu pirmā līmeņa pamata kapitāls pārsniedz summu, ko veido pirmā līmeņa pamata kapitāla prasības, kas paredzētas šajā regulā un Direktīvās 2013/36/ES un 2014/59/ES, tādā mērā, kādu kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamu. Attiecībā uz pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem minētais iepriekš noteiktais apjoms nedrīkst pārsniegt 10 % no attiecīgās emisijas un tas nedrīkst pārsniegt 3 % no kopējā apjoma, ko attiecīgi veido pārējie pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti.

Kompetentās iestādes atsauc vispārīgo iepriekšējo atļauju, ja iestāde pārkāpj kādu no kritērijiem, kas paredzēti minētās atļaujas nolūkos.

2. Izvērtējot aizstājēju instrumentu ilgtermiņa piemērotību iestādes spējai nodrošināt ienākumus, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, kompetentās iestādes apsver to, cik lielā mērā minētie aizstājēji kapitāla instrumenti iestādei izmaksātu dārgāk nekā minētie kapitāla instrumenti vai akciju emisijas uzcenojuma konti, kurus ar tiem aizstātu.

3. Ja iestāde veic 77. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbību un spēkā esošie valsts tiesību akti aizliedz atteikties dzēst 27. pantā minētos pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, kompetentā iestāde var nepiemērot šā panta 1. punktā izklāstītos nosacījumus, ar noteikumu, ka kompetentā iestāde prasa iestādei pienācīgi ierobežot šādu instrumentu dzēšanu.

4. Kompetentās iestādes var ļaut iestādēm atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus vai saistītos akciju emisijas uzcenojuma kontus piecus gadus pēc to emitēšanas dienas, ja ir izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi un viens no šādiem nosacījumiem:

a) ir notikušas tādas izmaiņas minēto instrumentu regulatīvajā klasifikācijā, kuru rezultātā pastāv diezgan liela iespēja, ka tos izslēgs no pašu kapitāla vai pārklasificēs par zemākas kvalitātes pašu kapitālu, turklāt ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

i) kompetentā iestāde šādas izmaiņas uzskata par pietiekami drošām;

ii) iestāde kompetentajai iestādei ir pārliecinoši pierādījusi, ka minēto instrumentu emisijas brīdī nebija pamata prognozēt to regulatīvo pārklasificēšanu;

b) ir notikušas izmaiņas minētajiem instrumentiem piemērotajos nodokļos, attiecībā uz kurām iestāde kompetentajai iestādei ir pārliecinoši pierādījusi, ka šīs izmaiņas bijušas būtiskas un minēto instrumentu emisijas brīdī nebija pamata tās prognozēt;

c) šiem instrumentiem un saistītajiem akciju emisijas uzcenojuma kontiem ir tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus saskaņā ar 494.b pantu;

d) pirms vai vienlaicīgi ar 77. panta 1. punktā minēto darbību iestāde aizvieto 77. panta 1. punktā minētos instrumentus vai saistītos akciju emisijas uzcenojuma kontus ar līdzvērtīgas vai augstākas kvalitātes pašu kapitāla instrumentiem, kuru noteikumi ir ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus, un kompetentā iestāde ir atļāvusi minēto darbību, pamatojoties uz apsvērumu, ka tā būtu lietderīga no prudenciālā viedokļa un to pamato ārkārtas apstākļi;

e) pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti ir atpirkti tirgus veidošanas nolūkos.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

a) nozīmi formulējumam "ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus";

b) šā panta 3. punktā minēto pienācīgo dzēšanas ierobežošanu;

c) procesu, tostarp kompetentu iestāžu iepriekšēja apstiprinājuma sniegšanas ierobežojumus un procedūras attiecībā uz 77. panta 1. punktā minēto darbību, un datu prasības attiecībā uz pieteikumu, ko iestāde iesniedz, lai saņemtu kompetentās iestādes atļauju veikt tajā minēto darbību, tostarp procesu, ko paredzēts piemērot, ja dzēš akcijas, kas emitētas kooperatīvo sabiedrību biedriem, un šāda pieteikuma apstrādes laiku.

EBI līdz 2013. gada 28. jūlijam iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

38) iekļauj šādu pantu:

"*78.a pants*

Atļauja samazināt atbilstīgo saistību instrumentus

1. Noregulējuma iestāde piešķir atļauju iestādei atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt atbilstīgo saistību instrumentus, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

   a) pirms vai vienlaicīgi ar jebkuru 77. panta 2. punktā minēto darbību iestāde aizvieto atbilstīgo saistību instrumentus ar līdzvērtīgas vai augstākas kvalitātes pašu kapitāla vai atbilstīgo saistību instrumentiem, kuru noteikumi ir ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus;

   b) iestāde ir noregulējuma iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka iestādes pašu kapitāls un atbilstīgās saistības pēc šīs regulas 77. panta 2. punktā minētās darbības veikšanas pārsniegs šajā regulā un Direktīvās 2013/36/ES un 2014/59/ES noteiktās prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām tādā mērā, ko noregulējuma iestāde pēc vienošanās ar kompetento iestādi uzskata par nepieciešamu;

c) iestāde ir noregulējuma iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka daļēja vai pilnīga atbilstīgo saistību aizvietošana ar pašu kapitāla instrumentiem ir vajadzīga, lai nodrošinātu atbilstību pašu kapitāla prasībām, kas noteiktas šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES atļaujas atjaunošanai.

Ja iestāde sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz savu spēju darboties ar pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām, pārsniedzot šajā regulā un Direktīvās 2013/36/ES un 2014/59/ES noteikto prasību apjomu, noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi var piešķirt minētajai iestādei vispārīgu iepriekšēju atļauju atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt atbilstīgo saistību instrumentus, ievērojot kritērijus, kas nodrošina, ka jebkura šāda turpmāka darbība būs atbilstoša šā punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem. Šādu vispārīgu iepriekšēju atļauju piešķir tikai uz noteiktu termiņu, kas nepārsniedz vienu gadu, pēc kura to var pagarināt. Vispārīgu iepriekšēju atļauju piešķir noteiktam iepriekš norādītam apjomam, kuru nosaka noregulējuma iestāde. Noregulējuma iestāde informē kompetentās iestādes par visām piešķirtajām vispārīgajām iepriekšējām atļaujām.

Noregulējuma iestāde atsauc vispārīgo iepriekšējo atļauju, ja iestāde pārkāpj kādu no kritērijiem, kas paredzēti minētās atļaujas nolūkos.

2. Novērtējot aizstājēju instrumentu ilgtermiņa piemērotību iestādes spējai nodrošināt ienākumus, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, noregulējuma iestādes apsver to, cik lielā mērā minētie aizstājēji kapitāla instrumenti vai aizstājējas atbilstīgās saistības iestādei izmaksātu dārgāk nekā instrumenti, kurus ar tiem aizstātu.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

   a) kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes sadarbības procesu;

   b) procedūru, tostarp termiņus un informācijas prasības, atļaujas piešķiršanai saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu;

   c) procedūru, tostarp termiņus un informācijas prasības, vispārīgas iepriekšējas atļaujas piešķiršanai saskaņā ar 1. punkta otro daļu;

   d) nozīmi formulējumam "ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus".

   Šā punkta pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkos regulatīvo tehnisko standartu projektu pilnībā saskaņo ar 78. pantā minēto deleģēto aktu.

EBI līdz ... [seši mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

39) regulas 79. pantu groza šādi:

a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu::

"Atskaitījumu no pašu kapitāla un atbilstīgajām saistībām pagaidu nepiemērošana";

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja iestādei ir kapitāla instrumenti vai saistības, kas uzskatāmi par finanšu sektora sabiedrības pašu kapitāla instrumentiem vai par iestādes atbilstīgo saistību instrumentiem, un ja kompetentā iestāde attiecībā uz minēto līdzdalību atzīst, ka tā finansiālas palīdzības operācijas nolūkos ir izveidota, lai reorganizētu minēto sabiedrību vai minēto iestādi un atjaunotu tās dzīvotspēju, kompetentā iestāde var uz laiku nepiemērot noteikumus par atskaitījumiem, kas parasti minētajiem instrumentiem tiktu piemēroti.";

40) aiz 79. panta iekļauj šādu pantu:

"*79.a pants*

Novērtējums par atbilstību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentu nosacījumiem

Novērtējot atbilstību Otrajā daļā noteiktajām prasībām, iestādes ņem vērā ne tikai instrumentu juridisko formu, bet arī to svarīgas iezīmes. Instrumenta svarīgo iezīmju novērtējumā ņem vērā visus pasākumus, kas saistīti ar instrumentiem, pat ja pašu instrumentu noteikumos tie nav skaidri izklāstīti nolūkā konstatēt, ka šādu pasākumu kopējā ekonomiskā ietekme atbilst attiecīgo noteikumu mērķim.";

41) regulas 80. pantu groza šādi:

a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentu kvalitātes nepārtraukta pārbaude";

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. EBI uzrauga Savienības iestāžu emitēto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentu kvalitāti un nekavējoties paziņo Komisijai, ja pastāv vērā ņemamas liecības par to, ka minētie instrumenti neatbilst šajā regulā izklāstītajiem attiecīgajiem piemērotības kritērijiem.

Kompetentās iestādes nekavējoties un pēc EBI lūguma nosūta EBI visu informāciju, ko EBI uzskata par vajadzīgu attiecībā uz emitētajiem jaunajiem kapitāla instrumentiem vai jaunajiem saistību veidiem, lai EBI varētu uzraudzīt Savienības iestāžu emitēto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentu kvalitāti.";

c) panta 3. punktā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"3. EBI sniedz Komisijai tehniskus ieteikumus par jebkādām būtiskām izmaiņām, ko tā uzskata par vajadzīgām, lai definētu pašu kapitāla un atbilstīgās saistības, un kas izriet no:";

42) regulas 81. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Mazākuma līdzdalībā ietver meitasuzņēmuma pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu summu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) meitasuzņēmums ir kāds no turpmāk minētajiem:

i) iestāde;

ii) uzņēmums, kam saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem piemēro šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES prasības;

iii) starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrība trešā valstī, uz kuru attiecas tikpat stingras prudenciālās prasības kā tās, ko piemēro minētās trešās valsts kredītiestādēm, un ja Komisija ir nolēmusi saskaņā ar 107. panta 4. punktu, ka minētās prudenciālās prasības ir vismaz līdzvērtīgas šīs regulas prudenciālajām prasībām;

b) meitasuzņēmums ir pilnībā ietverts konsolidācijā, ievērojot Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

c) šā punkta ievaddaļā minētie pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi pieder personām, kas nav uzņēmumi, kuri ietverti konsolidācijā, ievērojot Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.";

43) regulas 82. pantu aizstāj ar šādu:

"*82. pants*
Atbilstīgs pirmā līmeņa papildu kapitāls, pirmā līmeņa kapitāls, otrā līmeņa kapitāls un atbilstīgs pašu kapitāls

Atbilstīgs pirmā līmeņa papildu kapitāls, pirmā līmeņa kapitāls, otrā līmeņa kapitāls un atbilstīgs pašu kapitāls attiecīgā gadījumā ietver meitasuzņēmuma mazākuma līdzdalību, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus, kam pieskaita attiecīgo nesadalīto peļņu un akciju emisijas uzcenojuma kontus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) meitasuzņēmums ir vai nu:

i) iestāde;

ii) uzņēmums, kam saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem piemēro šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES prasības;

iii) starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrība trešā valstī, uz kuru attiecas tikpat stingras prudenciālās prasības kā tās, ko piemēro minētās trešās valsts kredītiestādēm, un ja Komisija ir nolēmusi saskaņā ar 107. panta 4. punktu, ka minētās prudenciālās prasības ir vismaz līdzvērtīgas šīs regulas prudenciālajām prasībām;

b) meitasuzņēmums ir pilnībā ietverts konsolidācijas piemērošanas jomā, ievērojot Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

c) minētie instrumenti pieder personām, kas nav uzņēmumi, kuri ietverti konsolidācijā, ievērojot Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.";

44) regulas 83. panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"1. Atbilstīgā pirmā līmeņa papildu kapitālā, pirmā līmeņa kapitālā, otrā līmeņa kapitālā vai atbilstīgā pašu kapitālā līdz 2021. gada 31. decembrim attiecīgā gadījumā ietver īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības emitētus pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentus, kā arī attiecīgos akciju emisijas uzcenojuma kontus tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:";

45) iekļauj šādu pantu:

"*88.a pants*

Kvalificējami atbilstīgo saistību instrumenti

Saistības, ko emitējis meitasuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un pieder tai pašai noregulējuma grupai, kurai pieder noregulējuma vienība, kvalificē iekļaušanai tādas iestādes konsolidētajos atbilstīgo saistību instrumentos, kurai piemēro 92.a pantu, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) tās ir emitētas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.g panta 2. punkta a) apakšpunktu;

b) tās ir nopircis esošs akcionārs, kurš nav daļa no tās pašas noregulējuma grupas, tikmēr, kamēr norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošana saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 59.–62. pantu neskar noregulējuma vienības īstenoto kontroli pār meitasuzņēmumu;

c) tās nepārsniedz summu, ko nosaka, no ii) punktā minētās summas atņemot i) punktā minēto summu:

   i) saistību summa, kas emitēta noregulējuma vienībai un ko šī noregulējuma vienība ir nopirkusi vai nu tieši vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, un pašu kapitāla instrumentu summa, ko emitē saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.g panta 2. punkta b) apakšpunktu;

ii) summa, kas prasīta saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.f panta 1. punktu.";

46) regulas 92. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"d) sviras rādītājs 3 % apmērā.";

b) iekļauj šādu punktu:

"1.a Papildus prasībai, kas noteikta šā panta 1. punkta d) apakšpunktā, G-SNI uztur sviras rādītāja rezervi, kura vienāda ar šīs regulas 429. panta 4. punktā minēto G-SNI kopējās riska darījumu vērtības mēru, kas reizināts ar 50% no G-SNI rezerves likmes, kāda piemērojama G-SNI saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. pantu.

G-SNI ievēro sviras rādītāja rezerves prasību tikai attiecībā uz pirmā līmeņa pamata kapitālu. Pirmā līmeņa kapitālu, ko izmanto, lai ievērotu sviras rādītāja rezerves prasību, neizmanto, lai ievērotu kādu no tādām ar sviru pamatotām prasībām, kas noteiktas šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES, ja vien tajās nav skaidri paredzēts citādi.

Ja G-SNI neievēro sviras rādītāja rezerves prasību, tai piemēro kapitāla saglabāšanas prasību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 141.b pantu.

Ja G-SNI vienlaikus neievēro sviras rādītāja rezerves prasību un apvienoto rezervju prasību, kā definēts Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6) punktā, tai piemēro augstāko no kapitāla saglabāšanas prasībām saskaņā ar minētās direktīvas 141. un 141.b pantu.";

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"b) pašu kapitāla prasības iestādes tirdzniecības portfeļa darījumiem attiecībā uz:

i) tirgus risku, ko nosaka saskaņā ar šīs daļas IV sadaļu, izņemot pieejas, kuras izklāstītas minētās sadaļas 1.a un 1.b nodaļā;

ii) lieliem riska darījumiem, kas pārsniedz 395.–401. pantā norādītos ierobežojumus, ciktāl iestādei ir atļauts pārsniegt minētos ierobežojumus, ko nosaka saskaņā ar Ceturto daļu;

c) pašu kapitāla prasības tirgus risku, ko nosaka saskaņā ar šīs daļas IV sadaļu, izņemot pieejas, kas izklāstītas minētās sadaļas 1.a un 1.b nodaļā, attiecībā uz visiem uzņēmējdarbības veidiem, uz kuriem attiecas valūtas maiņas risks vai ar precēm saistīti riski;";

ii) iekļauj šādu apakšpunktu:

"ca) pašu kapitāla prasības, ko aprēķina saskaņā ar šīs daļas V sadaļu, izņemot 379. pantu attiecībā uz norēķinu risku;";

47) iekļauj šādus pantus:

"*92a. pants*
Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasība G-SNI

1. Ņemot vērā 93. un 94. pantu un izņēmumus, kas minēti šā panta 2. punktā, iestādes, kas apzinātas kā noregulējuma vienības un kas ir G-SNI vai daļa no G-SNI, vienmēr nodrošina atbilstību šādām pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām:

a) uz risku balstīts rādītājs 18 %, kas raksturo iestādes pašu kapitālu un atbilstīgās saistības un ir izteikts kā kopējās riska darījumu vērtības procents, kas aprēķināts saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu;

b) uz risku nebalstīts rādītājs 6,75 %, kas raksturo iestādes pašu kapitālu un atbilstīgās saistības un ir izteikts kā procents no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kas minēts 429. panta 4. punktā.

2. Prasības, kas paredzētas 1. punktā, nepiemēro šādos gadījumos:

a) trīs gadus pēc dienas, kad iestāde vai grupa, kurai iestāde pieder, ir apzināta kā G-SNI;

b) divus gadus pēc dienas, kad noregulējuma iestāde ir piemērojusi iekšējās rekapitalizācijas instrumentu saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES;

c) divus gadus pēc dienas, kad noregulējuma vienība ir ieviesusi alternatīvu privātā sektora pasākumu, kurš minēts Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā un ar kuru kapitāla instrumenti un citas saistības tiek norakstītas vai pārvērstas pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņos, lai rekapitalizētu noregulējuma vienību, nepiemērojot noregulējuma instrumentus.

3. Ja kopsumma, kas izriet no šā panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktās prasības piemērošanas katrai noregulējuma vienībai tajā pašā G-SNI, pārsniedz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasību, kas aprēķināta saskaņā ar šīs regulas 12.a pantu, ES mātes iestādes noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām noregulējuma iestādēm var rīkoties saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.d panta 3. punktu vai 45.h panta 1. punktu.

92b. pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasība ārpussavienības G-SNI

1. Iestādes, kas ir ārpussavienības G-SNI būtiski meitasuzņēmumi un nav noregulējuma vienības, vienmēr atbilst pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām, kas līdzvērtīgas 90 % no pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām, kuras paredzētas 92.a pantā.

2. Lai nodrošinātu atbilstību 1. punkta prasībām, pirmā līmeņa papildu kapitālu, otrā līmeņa kapitālu un atbilstīgo saistību instrumentus ņem vērā tikai tad, ja minētie instrumenti pieder ārpussavienības G-SNI galvenajam mātesuzņēmumam un ir emitēti tieši vai netieši caur citām tās pašas grupas struktūrām, ar noteikumu, ka visas minētās struktūras veic uzņēmējdarbību tajā pašā trešā valstī, kur minētais galvenais mātesuzņēmums, vai kādā dalībvalstī.

3. Vērtējot atbilstību 1. punktam, atbilstīgu saistību instrumentu ņem vērā tikai tad, ja tas atbilst visiem šādiem papildu nosacījumiem:

   a) parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 47) apakšpunktā, prasījumam, kas izriet no saistībām, ir zemāka vērtība nekā prasījumiem, kas izriet saistībām, kuras neatbilst šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un kuras nevar kvalificēt kā pašu kapitālu;

   b) uz to attiecas norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 59.–62. pantu.";

48) regulas 94. pantu aizstāj ar šādu:

"*94. pants*

Izņēmums attiecībā uz maziem tirdzniecības portfeļa darījumiem

1. Atkāpjoties no 92. panta 3. punkta b) apakšpunkta, iestādes var aprēķināt pašu kapitāla prasību attiecībā uz saviem tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar šā panta 2. punktu, ar noteikumu, ka iestādes bilances un ārpusbilances tirdzniecības portfeļa darījumu apmērs nepārsniedz abas turpmāk minētās robežvērtības, pamatojoties uz novērtējumu, ko veic katru mēnesi, izmantojot mēneša pēdējās dienas datus:

   a) 5 % no iestādes kopējiem aktīviem;

   b) EUR 50 miljoni.

2. Ja ir izpildīti abi 1. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, iestādes var aprēķināt pašu kapitāla prasību attiecībā uz tirdzniecības portfeļa darījumiem šādi:

   a) attiecībā uz līgumiem, kas uzskaitīti II pielikuma 1. punktā, līgumiem, kas saistīti ar minētā pielikuma 3. punktā minētajiem kapitāla vērtspapīriem, un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, iestādes var atbrīvot minētās pozīcijas no pašu kapitāla prasības, kas minēta 92. panta 3. punkta b) apakšpunktā;

b) attiecībā uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas nav minētas šā punkta a) apakšpunktā, iestādes var aizstāt pašu kapitāla prasību, kas minēta 92. panta 3. punkta b) apakšpunktā, ar prasību, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

3. Iestādes aprēķina bilances un ārpusbilances tirdzniecības portfeļa darījumu apmēru 1. punkta nolūkos, pamatojoties uz katra mēneša pēdējās dienas datiem un ievērojot šādas prasības:

a) visas pozīcijas, kas piesaistītas tirdzniecības portfelim saskaņā ar 104. pantu, iekļauj aprēķinā, izņemot turpmāk minēto:

i) pozīcijas, kas attiecas uz valūtas maiņu un precēm;

ii) kredīta atvasināto instrumentu pozīcijas, kas atzītas kā iekšējās riska ierobežošanas pozīcijas netirdzniecības portfeļa kredītriska darījumos vai darījuma partnera riska darījumos, un kredītu atvasināto instrumentu darījumi, kas pilnībā izlīdzina minēto iekšējo riska ierobežošanas pozīciju tirgus risku, kā minēts 106. panta 3. punktā;

b) visas pozīcijas, kas iekļautas aprēķinā saskaņā ar a) apakšpunktu, vērtē pēc to tirgus vērtības minētajā konkrētajā datumā; ja kādas pozīcijas tirgus vērtība konkrētā datumā nav pieejama, iestādes izmanto šīs pozīcijas patieso vērtību minētajā datumā; ja kādas pozīcijas tirgus vērtība un patiesā vērtība konkrētajā datumā nav pieejamas, iestādes izmanto minētās pozīcijas jaunāko tirgus vērtību vai patieso vērtību;

c) garo pozīciju absolūto vērtību summē ar īso pozīciju absolūto vērtību.

4. Ja ir izpildīti abi šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktos izklāstītie nosacījumi, tad neatkarīgi no Direktīvas 2013/36/ES 74. un 83. pantā izklāstītajiem pienākumiem šīs regulas 102. panta 3. un 4. punktu un 103. un 104. b pantu nepiemēro.

5. Iestādes informē kompetentās iestādes, kad tās aprēķina vai pārtrauc aprēķināt pašu kapitāla prasības saviem tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar 2. punktu.

6. Iestāde, kas vairs neatbilst vienam vai vairākiem no 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, nekavējoties par to informē kompetento iestādi.

7. Iestāde pārtrauc aprēķināt pašu kapitāla prasības tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar 2. punktu trīs mēnešu laikā vienā no šādiem notikumiem:

a) iestāde trīs mēnešus pēc kārtas neatbilst 1. punkta a) vai b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) iestāde vairāk nekā sešus mēnešus pēdējo 12 mēnešu laikā neatbilst 1. punkta a) vai b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.

8. Ja iestāde ir pārtraukusi aprēķināt pašu kapitāla prasības tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar šo pantu, tā drīkst aprēķināt pašu kapitāla prasības tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja tā kompetentajai iestādei pierāda, ka visi 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti vienu pilnu gadu bez pārtraukuma.

9. Iestādes neizveido, nepērk vai nepārdod tirdzniecības portfeļa pozīciju tikai tādēļ vien, lai ikmēneša novērtējuma laikā izpildītu kādu no 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.";

49) Trešās daļas I sadaļas 2. nodaļu svītro;

50) regulas 102. pantu groza šādi:

a) panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Tirdzniecības nolūks ir jāpierāda, pamatojoties uz stratēģijām, politiku un procedūrām, ko iestāde izveidojusi, lai saskaņā ar 103., 104. un 104.a pantu pārvaldītu pozīciju vai portfeli.

3. Iestādes izveido un uztur sistēmas un kontroles savu tirdzniecības portfeļu pārvaldībai saskaņā ar 103. pantu.

4. Regulas 430.b panta 3. punktā izklāstītās pārskatu sniegšanas prasības nolūkos tirdzniecības portfeļa pozīcijas piesaista tirdzniecības nodaļām, kas izveidotas saskaņā ar 104.b pantu. ";

b) pievieno šādus punktus:

"5. Uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām attiecas piesardzīgas vērtēšanas prasības, kas noteiktas 105. pantā.

6. Iestādes iekšējām riska ierobežošanas pozīcijām piemēro 106. pantu.";

51) regulas 103. pantu aizstāj ar šādu:

"*103. pants*
Tirdzniecības portfeļa pārvaldība

1. Iestādēm ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras tirdzniecības portfeļa vispārējai pārvaldībai. Minētajā politikā un procedūrās nosaka vismaz:

a) darbības, kuras iestāde uzskata par tirdzniecības darījumiem un kuras veido daļu no tirdzniecības portfeļa pašu kapitāla prasības vajadzībām;

b) apmēru, kādā pozīcija var tikt ik dienas vērtēta pēc tirgus cenas ar atsauci uz aktīvu, likvīdu divvirzienu tirgu;

c) attiecībā uz pozīcijām, ko novērtē pēc modeļa – to, ciktāl iestāde spēj:

i) identificēt visus pozīcijas būtiskos riskus;

ii) ierobežot visus pozīcijas būtiskos riskus ar instrumentiem, kuriem pastāv aktīvs, likvīds divvirzienu tirgus;

iii) iegūt ticamas aplēses galvenajiem modelī izmantotajiem pieņēmumiem un parametriem;

d) apmēru, kādā iestāde var un tai vajadzīgs veikt vērtējumus pozīcijai, ko konsekventā veidā var validēt ārēji;

e) apmēru, kādā juridiskie ierobežojumi vai citas operacionālās prasības varētu kavēt iestādes spēju veikt pozīcijas likvidāciju vai riska ierobežošanu īsā termiņā;

f) apmēru, kādā iestāde var un tai vajag aktīvi pārvaldīt pozīciju riskus tās ar tirdzniecību saistītajā darbībā;

g) apmēru, kādā iestāde var pārklasificēt risku vai pozīcijas no netirdzniecības uz tirdzniecības portfeli, un prasības šādai pārklasificēšanai, kā minēts 104.a pantā.

2. Pārvaldot savas pozīcijas vai pozīciju portfeļus tirdzniecības portfelī, iestāde nodrošina atbilstību visām šādām prasībām:

a) iestādei tirdzniecības portfelī ir ieviesta skaidri dokumentēta pozīciju vai portfeļu tirdzniecības stratēģija, ko apstiprina augstākā vadība un kas ietver paredzamo turēšanas periodu;

b) iestādei ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras pozīciju vai portfeļu aktīvai pārvaldībai tirdzniecības portfelī; minētā politika un procedūras ietver:

i) to, kuras pozīcijas vai pozīciju portfeļus var izveidot katra tirdzniecības nodaļa vai attiecīgā gadījumā – izraudzīti dīleri;

ii) pozīcijas limitu noteikšanu un to atbilstības uzraudzību;

iii) nodrošināšanu, ka dīleriem ir tiesības patstāvīgi lemt par pozīciju izveidošanu un pārvaldību saskaņā ar noteiktajiem limitiem un apstiprināto stratēģiju;

iv) nodrošināšanu, ka par pozīcijām tiek paziņots augstākajai vadībai, un šādi ziņojumi ir iestādes riska pārvaldības procesa sastāvdaļa;

v) nodrošināšanu, ka pozīcijas tiek aktīvi uzraudzītas, atsaucoties uz tirgus informācijas avotiem, un tiek veikts novērtējums par pozīcijas vai tās komponentu risku tirgojamību vai risku ierobežošanas spēju, tostarp novērtējums par tirgus datu kvalitāti un pieejamību vērtēšanas procesā, tirgus apgrozījuma līmeni, kā arī tirgū tirgoto pozīciju lielumu;

vi) krāpšanas aktīvas apkarošanas procedūras un kontroles;

c) iestādei ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras, lai uzraudzītu pozīciju atbilstību iestādes tirdzniecības stratēģijai, tostarp apgrozījuma un tādu pozīciju uzraudzību, kurām ir pārsniegts sākotnēji plānotais turēšanas periods.";

52) regulas 104. panta 2. punktu svītro;

53) iekļauj šādus pantus:

"*104.a pants*
Pozīcijas pārklasificēšana

1. Iestādes ievieš skaidri izstrādātu politiku, lai varētu apzināt ārkārtas apstākļus, kas pamato tirdzniecības portfeļa pozīcijas pārklasificēšanu par netirdzniecības portfeļa pozīciju vai otrādi – netirdzniecības portfeļa pozīcijas pārklasificēšanu par tirdzniecības portfeļa pozīciju, lai noteiktu savas pašu kapitāla prasības, ievērojot kompetento iestāžu prasības. Iestādes pārskata minēto politiku vismaz reizi gadā.

EBI pārrauga dažādās uzraudzības prakses un līdz ... [pieci gadi pēc šīs grozošās regulas stāšanās spēkā] saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par to, kas ir ārkārtas apstākļi šā panta pirmās daļas nozīmē. Līdz brīdim, kad EBI izdod minētās pamatnostādnes, kompetentās iestādes EBI sniedz informāciju un pamatojumu par to lēmumiem atļaut vai ne kādai iestādei pārklasificēt pozīciju, kā minēts šā panta 2. punktā.

2. Kompetentās iestādes piešķir atļauju pārklasificēt tirdzniecības portfeļa pozīciju par netirdzniecības portfeļa pozīciju vai otrādi – netirdzniecības portfeļa pozīciju par tirdzniecības portfeļa pozīciju, lai noteiktu savas pašu kapitāla prasības, vienīgi tad, ja iestāde ir iesniegusi kompetentajām iestādēm rakstiskus pierādījumus, ka tās lēmums pārklasificēt minēto pozīciju izriet no ārkārtas apstākļiem, kas atbilst iestādes saskaņā ar šā panta 1. punktu izstrādātajai politikai. Šajā nolūkā iestāde iesniedz pietiekamus pierādījumus, ka minētā pozīcija vairs neatbilst nosacījumiem, lai to klasificētu kā tirdzniecības portfeļa vai netirdzniecības portfeļa pozīciju saskaņā ar 104. pantu.

   Pirmajā daļā minēto lēmumu apstiprina vadības struktūra.

3. Ja kompetentā iestāde ir devusi atļauju pārklasificēt pozīciju saskaņā ar 2. punktu, iestāde, kas saņēmusi minēto atļauju:

   a) nekavējoties publisko

      i) informāciju par to, ka tās pozīcija ir pārklasificēta, un

      ii) ja minētās pārklasifikācijas rezultātā ir samazinājušās iestādes pašu kapitāla prasības, – minētā samazinājuma lielumu; un

b) ja minētās pārklasifikācijas rezultātā ir samazinājušās iestādes pašu kapitāla prasības, šo rezultātu neatzīst līdz brīdim, kad iestājas šīs pozīcijas termiņš, ja vien attiecīgās iestādes kompetentā iestāde nedod atļauju šo rezultātu atzīt jau agrākā datumā.

4. Iestāde neto izmaiņas savu pašu kapitāla prasību apjomā, kas izriet no pozīcijas pārklasificēšanas, aprēķina kā starpību starp pašu kapitāla prasībām uzreiz pēc pārklasifikācijas un pašu kapitāla prasībām īsi pirms pārklasifikācijas, katru no šiem rādījumiem aprēķinot saskaņā ar 92. pantu. Aprēķinā neņem vērā nekādu citu faktoru ietekmi, kuri nav saistīti ar pārklasifikāciju.

5. Pozīcijas pārklasificēšana saskaņā ar šo pantu ir neatsaucama.

104.b pants

Prasības tirdzniecības nodaļai

1. Regulas 430.b panta 3. punktā izklāstīto pārskatu sniegšanas prasību nolūkos iestādes izveido tirdzniecības nodaļas un piesaista katru savu tirdzniecības portfeļa pozīciju kādai no minētajām tirdzniecības nodaļām. Tirdzniecības portfeļa pozīcijas piesaista tai pašai tirdzniecības nodaļai vienīgi tad, ja tās atbilst tirdzniecības nodaļas saskaņotajai uzņēmējdarbības stratēģijai un tiek konsekventi pārvaldītas un uzraudzītas saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Iestāžu tirdzniecības nodaļas vienmēr atbilst visām šādām prasībām:

a) katrai tirdzniecības nodaļai ir skaidra un atšķirīga uzņēmējdarbības stratēģija un riska pārvaldības struktūra, kas ir atbilstoša tās uzņēmējdarbības stratēģijai;

b) katrai tirdzniecības nodaļai ir skaidra organizatoriskā struktūra; pozīcijas katrā tirdzniecības nodaļā pārvalda iestādē izraudzīti dīleri; katram dīlerim tirdzniecības nodaļā ir konkrēti pienākumi; katru dīleri piesaista tikai vienai tirdzniecības nodaļai;

c) katrā tirdzniecības nodaļā nosaka pozīciju limitus saskaņā ar minētās tirdzniecības nodaļas uzņēmējdarbības stratēģiju;

d) pārskatus par darbībām, ienesīgumu, riska pārvaldību un reglamentējošām prasībām tirdzniecības nodaļas līmenī sagatavo vismaz reizi nedēļā un regulāri iesniedz vadības struktūrai;

e) katrai tirdzniecības nodaļai ir skaidrs gada darbības plāns, tostarp detalizēti izstrādāta atalgojuma politika, kuras pamatā ir piemēroti kritēriji, ko izmanto darba rezultātu mērīšanai;

f) katru mēnesi par katru tirdzniecības nodaļu tiek sagatavoti un kompetentajām iestādēm darīti pieejami pārskati par pozīcijām ar drīzu galatermiņu, vienas dienas un ikdienas tirdzniecības ierobežojumu pārkāpumiem un pasākumiem, ko iestāde veikusi, lai novērstu minētos pārkāpumus, kā arī novērtējumi par tirgus likviditāti.

3. Atkāpjoties no 2. punkta b) apakšpunkta, iestāde var dīleri piesaistīt vairāk nekā vienai tirdzniecības nodaļai, ar noteikumu, ka iestāde savai kompetentajai iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka piesaistīšana ir veikta uzņēmējdarbības vai resursu apsvērumu dēļ un piesaistīšanas rezultātā saglabājas citas šajā pantā izklāstītās kvalitatīvās prasības, kas ir piemērojamas dīleriem un tirdzniecības nodaļām.

4. Iestādes informē kompetentās iestādes par veidu, kā tās izpilda 2. punkta prasības. Kompetentās iestādes var prasīt iestādei izmainīt tirdzniecības nodaļu struktūru vai organizāciju, lai izpildītu šā panta prasības.";

54) regulas 105. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Visām tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas novērtētas pēc to patiesās vērtības, piemēro piesardzīgas vērtēšanas standartus, kā norādīts šajā pantā. Iestādes jo īpaši nodrošina, ka to tirdzniecības portfeļa pozīciju piesardzīgai novērtēšanai ir atbilstīga noteiktības pakāpe, ņemot vērā tirdzniecības portfeļa pozīciju un netirdzniecības portfeļa pozīciju, kas novērtētas pēc to patiesās vērtības, dinamisko būtību, prudenciālās atbilstības prasības un kapitāla prasību lietošanas veidu un mērķi attiecībā uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas novērtētas pēc to patiesās vērtības.";

b) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Iestādes vismaz reizi dienā pārvērtē tirdzniecības portfeļa pozīcijas pēc to patiesās vērtības. Izmaiņas minēto pozīciju vērtībā paziņo iestādes peļņas un zaudējumu pārskatā.

4. Iestādes, kad tas iespējams, tirdzniecības portfeļa pozīcijas un netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kas novērtētas pēc to patiesās vērtības, vērtē pēc tirgus cenas, arī tad, kad minētajām pozīcijām piemēro attiecīgās kapitāla prasības.";

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Ja novērtēšana pēc tirgus cenas nav iespējama, iestādes piesardzīgi veic savu pozīciju un portfeļu novērtēšanu pēc modeļa, tostarp, kad tās aprēķina pašu kapitāla prasības tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas novērtētas pēc to patiesās vērtības.";

d) panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkos modeli izstrādā vai apstiprina, neiesaistot tirdzniecības nodaļu, un to pārbauda neatkarīgi, ietverot matemātisko aprēķinu, pieņēmumu un programmatūras ieviešanas validāciju.";

e) panta 11. punktā a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) papildu laiks, kas būtu nepieciešams, lai slēgtu pozīciju vai ierobežotu riskus, kuri piemīt pozīcijai, pārsniedzot likviditātes periodus, kas piesaistīti pozīcijas riska faktoriem saskaņā ar 325.bd pantu;";

55) regulas 106. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Šā panta 1. punktā izklāstītās prasības piemēro, neskarot prasības, kas piemērojamas netirdzniecības portfeļa vai attiecīgā gadījumā – tirdzniecības portfeļa – pozīcijai, kurai ierobežo risku.

3. Ja iestāde ierobežo netirdzniecības portfeļa kredītriska riska darījumu vai darījuma partnera riska darījumu, izmantojot kredītu atvasināto instrumentu, kas iegrāmatots tās tirdzniecības portfelī, minēto kredītu atvasinātā instrumenta pozīciju atzīst kā iekšējā riska ierobežošanu netirdzniecības portfeļa kredītriska riska darījumam vai darījuma partnera riska darījumam, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības, kas minētas 92. panta 3. punkta a) apakšpunktā, ja iestāde slēdz citu kredītu atvasinātā instrumenta darījumu ar piemērotu trešās personas aizsardzības devēju, kurš atbilst prasībām attiecībā uz netirdzniecības portfeļa nefondēto kredītaizsardzību un pilnībā izlīdzina iekšējo risku ierobežošanas pozīciju tirgus risku.

Gan iekšējā riska ierobežošanu, kas atzīta saskaņā ar pirmo daļu, gan kredītu atvasināto instrumentu, kas noslēgts ar trešo personu, iekļauj tirdzniecības portfelī, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tirgus riskam.";

b) pievieno šādus punktus:

"4. Ja iestāde ierobežo netirdzniecības portfeļa kapitāla vērtspapīru riska darījumu, izmantojot kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu, kas iegrāmatots tās tirdzniecības portfelī, minētā kapitāla vērtspapīru atvasinātā instrumenta pozīciju atzīst par netirdzniecības portfeļa kapitāla vērtspapīru riska darījumu iekšējo risku ierobežošanas pozīciju nolūkā aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības, kas minētas 92. panta 3. punkta a) apakšpunktā, gadījumos, kad iestāde slēdz citu kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu darījumu ar piemērotu trešās personas aizsardzības devēju, kurš atbilst prasībām attiecībā uz netirdzniecības portfeļa nefondēto kredītaizsardzību un pilnībā izlīdzina minēto iekšējo risku ierobežošanas pozīciju tirgus risku.

Gan iekšējā riska ierobežošanu, kas atzīta saskaņā ar pirmo daļu, gan kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu darījumu, kas noslēgts ar piemērotu trešās personas aizsardzības devēju, iekļauj tirdzniecības portfelī, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tirgus riskam.

5. Ja iestāde ierobežo netirdzniecības portfeļa procenta likmju riska riska darījumiem, izmantojot procenta likmju riska pozīciju, kas iegrāmatota tās tirdzniecības portfelī, minēto procenta likmju riska pozīciju uzskata par iekšējā riska ierobežošanu, lai novērtētu procentu likmju riskus, ko rada netirdzniecības pozīcijas saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 84. un 98. pantu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

   a) minētā pozīcija ir piesaistīta atsevišķam portfelim no citas tirdzniecības portfeļa pozīcijas, kuras uzņēmējdarbības stratēģija paredz vienīgi tirgus riska pārvaldīšanu un mazināšanu iekšējai riska ierobežošanai procentu likmju riska riska darījumos; šajā nolūkā iestāde minētajam portfelim var piesaistīt citas procenta likmju riska pozīcijas, kas izveidotas ar trešām personām vai pašas iestādes tirdzniecības portfelī, ja vien iestāde pilnībā izlīdzina tirgus risku ko rada minēto procenta likmju riska pozīcijas, kas pašas iestādes tirdzniecības portfelī iekļautas, iesaistoties pretējās procenta likmju riska pozīcijās ar trešām personām;

b) 430.b panta 3. punktā izklāstītās pārskatu sniegšanas prasības nolūkos minētā pozīcija ir piesaistīta tirdzniecības nodaļai, kura izveidota saskaņā ar 104.b pantu un kuras uzņēmējdarbības stratēģija paredz vienīgi tirgus riska pārvaldīšanu un mazināšanu iekšējām riska ierobežošanas pozīcijām procentu likmju riska darījumos; šajā nolūkā minētā tirdzniecības nodaļa var izveidot citas procentu likmju riska pozīcijas ar trešām personām vai citām iestādes tirdzniecības nodaļām, ja vien minētās citas tirdzniecības nodaļas pilnībā kompensē tirgus risku, ko rada minētās citas procentu likmju riska pozīcijas, izveidojot pretējas procentu likmju riska pozīcijas ar trešām personām;

c) iestāde pilnībā dokumentē, kā katra pozīcija mazina procentu likmju risku, ko rada netirdzniecības portfeļa pozīcijas, to prasību vajadzībām, kas noteiktas Direktīvas 2013/36/ES 84. un 98. pantā.

6. Tirgus riska pašu kapitāla prasības visām tām pozīcijām, kas piesaistītas atsevišķam portfelim, kā minēts 5. punkta a) apakšpunktā, aprēķina katrai atsevišķi, un tās ir papildus pašu kapitāla prasībām citām tirdzniecības portfeļa pozīcijām.

7. Regulas 430.b pantā izklāstītās pārskatu sniegšanas prasības nolūkos aprēķins tirgus riska pašu kapitāla prasībām visām tām pozīcijām, kas piesaistītas atsevišķam portfelim, kā minēts šā panta 5. punkta a) apakšpunktā, vai piesaistītas vai izveidotas šā panta 5. punkta b) apakšpunktā minētajā tirdzniecības nodaļā, attiecīgā gadījumā tiek veikts katrai atsevišķi kā atsevišķus portfeļus, un tas ir papildus pašu kapitāla prasību aprēķinam citām tirdzniecības portfeļa pozīcijām.";

56) regulas 107. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Šīs regulas nolūkos riska darījumus ar trešo valstu ieguldījumu brokeru sabiedrībām, trešo valstu kredītiestādēm un trešo valstu biržām uzskata par riska darījumiem ar iestādēm vienīgi tad, ja trešā valsts attiecībā uz minēto struktūru piemēro tādas prudenciālās un uzraudzības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām.";

57) regulas 117. panta 2. punktu groza šādi:

a) panta 2. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

"o) Starptautiskā attīstības asociācija;

p) Āzijas Infrastruktūras investīciju banka.";

b) pievieno šādu daļu:

"Komisija ir pilnvarota grozīt šo regulu, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 462. pantu, lai saskaņā ar starptautiskajiem standartiem grozītu pirmajā daļā minēto daudzpusējo attīstības banku sarakstu.";

58) regulas 118. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) Eiropas Savienība un Eiropas Atomenerģijas kopiena;";

59) regulas 123. pantā pievieno šādu daļu:

"Riska darījumiem, kas radušies tādu aizdevumu dēļ, ko kredītiestāde ir izsniegusi pensionāriem vai darba ņēmējiem ar beztermiņa darba līgumu pret nodrošinājumu, saskaņā ar kuru tiek veikta aizņēmēja pensijas vai algas daļas beznosacījuma pārskaitīšana uz minēto kredītiestādi, piemēro riska pakāpi 35 % apmērā, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) lai atmaksātu aizdevumu, aizņēmējs bez nosacījumiem pilnvaro pensiju fondu vai darba devēju uz attiecīgo kredītiestādi veikt tiešos maksājumus, atskaitot mēneša aizdevuma maksājumus no aizņēmēja mēneša pensijas vai algas;

b) aizņēmēja nāves, darbnespējas, bezdarba vai neto mēneša pensijas vai algas samazinājuma riski ir pienācīgi segti ar apdrošināšanas polisi, ko aizņēmējs parakstījis par labu attiecīgajai kredītiestādei;

c) mēneša maksājumi, kas aizņēmējam jāmaksā par visiem aizņēmumiem, kuri izpilda a) un b) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus, kopumā nepārsniedz 20 % no aizņēmēja neto mēneša pensijas vai algas;

d) maksimālais aizdevuma sākotnējais termiņš ir vienāds ar vai mazāks par desmit gadiem.";

60) regulas 124. pantu aizstāj ar šādu:

"*124. pants*
Riska darījumi, kas nodrošināti ar hipotēkām uz nekustamo īpašumu

1. Riska darījumam vai jebkurai riska darījuma daļai, kas ir pilnībā nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku, piešķir 100 % riska pakāpi, ja nav izpildīti 125. vai 126. pantā izklāstītie nosacījumi, izņemot jebkuru riska darījuma daļu, kuru klasificē cita riska darījumu kategorijā. Riska darījuma daļai, kura pārsniedz ar hipotēku nodrošināto nekustamā īpašuma vērtību, piešķir riska pakāpi, kas piemērojama iesaistītā darījumu partnera nenodrošinātajiem riska darījumiem.

   Tā riska darījuma daļa, kas tiek uztverta kā pilnībā nodrošināta ar nekustamo īpašumu, nav lielāka par attiecīgā nekustamā īpašuma ķīlas tirgus vērtību vai – dalībvalstīs, kas tiesību aktu vai regulatīvos noteikumos ir paredzējušas stingrus kritērijus attiecībā uz hipotekārās vērtības novērtēšanu, – hipotekāro vērtību.

1.a Dalībvalstis norīko iestādi, kas atbild par 2. punkta piemērošanu. Minētā iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde.

Ja iestāde, ko dalībvalsts ir norīkojusi šā panta piemērošanai, ir kompetentā iestāde, tā nodrošina, lai attiecīgās valsts struktūras un iestādes, kurām ir makroprudenciālās pilnvaras, būtu pienācīgi informētas par kompetentās iestādes nodomu izmantot šo pantu un tiktu atbilstīgi iesaistītas ar finanšu stabilitāti saistīto bažu novērtēšanā attiecīgās iestādes dalībvalstī saskaņā ar 2. punktu.

Ja iestāde, ko dalībvalsts ir norīkojusi šā panta piemērošanai, ir iestāde, kas atšķiras no kompetentās iestādes, dalībvalstis pieņem noteikumus, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu pienācīgu koordināciju un informācijas apmaiņu starp kompetento iestādi un norīkoto iestādi šā panta pienācīgas piemērošanas nolūkā. Konkrēti, iestādēm izvirza prasību cieši sadarboties un apmainīties ar visu informāciju, kas var būt nepieciešama, lai pienācīgi tiktu pildīti pienākumi, kas norīkotajai iestādei noteikti, ievērojot šo pantu. Minētās sadarbības mērķis ir izvairīties no jebkādas dubultas vai nesaskaņotas darbības starp kompetento iestādi un norīkoto iestādi, kā arī nodrošināt, lai tiktu pienācīgi ņemta vērā mijiedarbība ar citiem pasākumiem, jo īpaši tiem, kas tiek veikti saskaņā ar šīs regulas 458. pantu un Direktīvas 2013/36/ES 133. pantu.

2. Pamatojoties uz datiem, kas apkopoti saskaņā ar 430.a pantu, un jebkādiem citiem attiecīgiem rādītājiem, saskaņā ar šā panta 1.a punktu norīkotā iestāde periodiski un vismaz reizi gadā novērtē, vai 35 % riska pakāpe attiecībā uz riska darījumiem ar vienu vai vairākiem īpašuma segmentiem, kuri nodrošināti ar hipotēkām attiecībā uz mājokļa īpašumu, kā minēts 125. pantā, kas atrodas vienā vai vairākās attiecīgās iestādes dalībvalsts teritorijas daļās, un 50 % riska pakāpe attiecībā uz riska darījumiem, kuri nodrošināti ar hipotēkām attiecībā uz komerciālu nekustamo īpašumu, kā minēts 126. pantā, kas atrodas vienā vai vairākās attiecīgās iestādes dalībvalsts teritorijas daļās, ir atbilstīgas riska pakāpes, ņemot vērā:

a) zaudējumu pieredzi saistībā ar riska darījumiem, kuri nodrošināti ar nekustamo īpašumu;

b) nekustamā īpašuma tirgus tendenču prognozes.

Ja, pamatojoties uz šā punkta pirmajā daļā minēto novērtējumu, saskaņā ar šā panta 1.a punktu norīkotā iestāde secina, ka 125. panta 2. punktā vai 126. panta 2. punktā noteiktās riska pakāpes atbilstīgi neatspoguļo reālos riskus, kas saistīti ar vienu vai vairākiem riska darījumu īpašuma segmentiem, kuri pilnībā nodrošināti ar hipotēkām uz mājokļa īpašumu vai komerciālu nekustamo īpašumu, kas atrodas vienā vai vairākās attiecīgās iestādes dalībvalsts teritorijas daļās, un ja minētā iestāde uzskata, ka riska pakāpju neatbilstība varētu nelabvēlīgi ietekmēt pašreizējo vai turpmāko finanšu stabilitāti tās dalībvalstī, tā var palielināt riska pakāpes, kas piemērojamas minētajiem riska darījumiem, šā punkta ceturtajā daļā noteiktajos diapazonos vai noteikt stingrākus kritērijus nekā tie, kas izklāstīti 125. panta 2. punktā vai 126. panta 2. punktā.

Saskaņā ar šā panta 1.a punktu norīkotā iestāde paziņo EBI un ESRK par visām riska pakāpju un piemēroto kritēriju korekcijām saskaņā ar šo punktu. Viena mēneša laikā pēc minētā paziņojuma saņemšanas EBI un ESRK attiecīgajai dalībvalstij sniedz savu atzinumu. EBI un ESRK publicē attiecīgās iestādes ieviestās riska pakāpes un kritērijus 125. un 126. pantā un 199. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem riska darījumiem.

Šā punkta otrās daļas nolūkos saskaņā ar 1.a punktu norīkotā iestāde var noteikt riska pakāpes šādos diapazonos:

a) 35 % – 150 % riska darījumiem, kas nodrošināti ar hipotēkām uz mājokļa īpašumu;

b) 50 % – 150 % riska darījumiem, kas nodrošināti ar hipotēkām uz komerciālu nekustamo īpašumu.

3. Ja saskaņā ar 1.a punktu norīkotā iestāde nosaka augstākas riska pakāpes vai stingrākus kritērijus, ievērojot 2. punkta otro daļu, iestādēm ir sešu mēnešu ilgs pārejas periods, lai tos piemērotu.

4. EBI ciešā sadarbībā ar ESRK izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu stingros kritērijus 1. punktā minētās hipotekārās vērtības novērtēšanai un faktoru veidus, kas jāņem vērā, lai novērtētu 2. punkta pirmajā daļā minēto riska pakāpju piemērotību.

EBI līdz 2019. gada 31. decembrim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

5. ESRK, izmantojot ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu un ciešā sadarbībā ar EBI, var saskaņā ar šā panta 1.a punktu norīkotajām iestādēm sniegt norādes par šādiem aspektiem:

   a) faktori, kas varētu "nelabvēlīgi ietekmēt pašreizējo vai turpmāko finanšu stabilitāti", kā minēts 2. punkta otrajā daļā; un

   b) indikatīvi kritēriji, ko saskaņā ar 1.a punktu norīkotajai iestādei jāņem vērā augstāku riska pakāpju noteikšanā.

6. Dalībvalsts iestādes piemēro riska pakāpes un kritērijus, ko saskaņā ar 2. punktu ir noteikušas citas dalībvalsts iestādes, attiecībā uz visiem saviem atbilstošajiem riska darījumiem, kuri ir nodrošināti ar hipotēkām uz mājokļa īpašumu vai komerciālu nekustamo īpašumu, kas atrodas vienā vai vairākās minētās citas dalībvalsts teritorijas daļās.";

61) regulas 128. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Iestādes piemēro 150 % riska pakāpi riska darījumiem, kas saistīti ar īpaši augstu risku.

2. Šā panta nolūkos iestādes jebkuru no turpmāk minētajiem riska darījumiem uzskata par riska darījumiem, kas saistīti ar īpaši augstu risku:

a) ieguldījumi riska kapitāla sabiedrībās, izņemot, ja minētajiem ieguldījumiem piemēro 132. pantu;

b) ieguldījumi privātos kapitāla vērtspapīros, izņemot, ja minētajiem ieguldījumiem piemēro 132. pantu;

c) spekulatīva nekustamā īpašuma finansējums.";

62) regulas 132. pantu aizstāj ar šādu:

"*132. pants*

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā

1. Iestādes aprēķina riska darījuma riska svērto vērtību saviem riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, reizinot riska darījuma riska svērto vērtību KIU riska darījumos, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punkta pirmajā daļā minētajām pieejām, ar minēto iestāžu turēto daļu vai ieguldījumu apliecību procentuālo īpatsvaru.

2. Ja ir izpildīti šā panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi, iestādes var izmantot caurskatāmības pieeju saskaņā ar 132.a panta 1. punktu vai pilnvaru pieeju saskaņā ar 132.a panta 2. punktu.

   Ievērojot 132.b panta 2. punktu, iestādes, kas neizmanto caurskatāmības pieeju vai pilnvaru pieeju, piesaista saviem riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā riska pakāpi 1250 % apmērā ("atkāpšanās pieeja").

   Iestādes var aprēķināt riska darījuma riska svērto vērtību saviem riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, izmantojot šajā punktā minēto pieeju kombināciju, ar noteikumu, ka ir izpildīti nosacījumi minēto pieeju izmantošanai.

3. Iestādes var noteikt riska darījuma riska svērto vērtību KIU riska darījumiem saskaņā ar pieejām, kas izklāstītas 132.a pantā, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) KIU ir kāds no turpmāk minētajiem:

      i) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums (PVKIU), ko regulē Direktīva 2009/65/EK;

      ii) AIF, ko pārvalda ES AIFP, kas reģistrēts saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punktu;

iii) AIF, ko pārvalda ES AIFP, kam piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 6. pantu;

iv) AIF, ko pārvalda ārpussavienības AIFP, kam piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 37. pantu;

v) ārpussavienības AIF, ko pārvalda ārpussavienības AIFP un laiž tirgū saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 42. pantu;

vi) ārpussavienības AIF, kas Savienībā netiek laists tirgū un ko pārvalda ārpussavienības AIFP, kurš veic uzņēmējdarbību kādā no trešām valstīm un uz kuru attiecas deleģēts akts, kas minēts Direktīvas 2011/61/ES 67. panta 6. punktā;

b) KIU prospektā vai līdzvērtīgā dokumentā ir iekļautas:

i) aktīvu kategorijas, kurās KIU ir atļauts ieguldīt,

ii) ja pastāv ieguldījumu limiti – relatīvie limiti un to aprēķināšanas metodika;

c) KIU vai KIU pārvaldes sabiedrības ziņojumi iestādei atbilst šādām prasībām:

i) par KIU riska darījumiem ziņo vismaz tikpat bieži kā par iestādes riska darījumiem,

ii) finanšu informācijas detalizācijas pakāpe ir pietiekama, lai iestāde varētu aprēķināt KIU riska darījuma riska svērto vērtību saskaņā ar iestādes izvēlēto pieeju,

iii) ja iestāde izmanto caurskatāmības pieeju, informāciju par pamatā esošiem riska darījumiem pārbauda neatkarīga trešā persona.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta, daudzpusējas un divpusējas attīstības bankas un citas iestādes, kas KIU veic kopīgus ieguldījumus ar daudzpusējām vai divpusējām attīstības bankām, minētā KIU riska darījumu riska svērtās vērtības var noteikt saskaņā ar pieejām, kas izklāstītas 132.a pantā, ar noteikumu, ka ir izpildīti šā punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi un ka KIU ieguldījuma pilnvarojumā paredzēts ierobežojums, proti, – attiecīgais KIU var ieguldīt tikai tādos aktīvu veidos, kas sekmē jaunattīstības valstu ilgtspējīgu attīstību.

Iestādes savai kompetentai iestādei paziņo par tiem KIU, kurām tās piemēro otrajā daļā minēto režīmu.

Atkāpjoties no pirmās daļas c) apakšpunkta i) punkta, gadījumos, kad iestāde riska darījuma riska svērto vērtību KIU riska darījumiem nosaka saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz pilnvarojumu, KIU vai KIU pārvaldes sabiedrības ziņojumu sniegšana iestādei var attiekties tikai uz KIU ieguldījumu pilnvarojumu un jebkādām izmaiņām tajā, un to var veikt tikai tad, ja iestādei pirmoreiz rodas riska darījums ar KIU un ja ir izmaiņas KIU ieguldījumu pilnvarojumā.

4. Iestādes, kurām nav atbilstīgu datu vai informācijas, lai aprēķinātu riska darījuma riska svērto vērtību KIU riska darījumiem saskaņā ar 132.a pantā izklāstītajām pieejām, var izmantot trešās personas aprēķinus, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) trešā persona ir vai nu:

      i) KIU depozītu iestāde vai depozītu finanšu iestāde, ar noteikumu, ka KIU iegulda tikai vērtspapīros un nogulda visus vērtspapīrus minētajā depozītu iestādē vai depozītu finanšu iestādē, vai

      ii) attiecībā uz KIU, kas nav ietverti šā punkta i) apakšpunktā, – KIU pārvaldes sabiedrība, ar noteikumu, ka šī sabiedrība atbilst 3. punkta a) apakšpunktā izklāstītajam nosacījumam;

b) trešā persona veic aprēķinus saskaņā ar pieejām, kas izklāstītas attiecīgi 132.a panta 1., 2. vai 3. punktā;

c) ārējais revidents ir apstiprinājis trešās personas aprēķinu pareizību.

Iestādes, kas izmanto trešo personu aprēķinus, reizina minētajos aprēķinos iegūto riska darījumu riska svērto vērtību KIU riska darījumiem ar koeficientu 1,2.

Atkāpjoties no otrās daļas, ja iestādei ir neierobežota piekļuve trešās personas veiktajiem detalizētajiem aprēķiniem, koeficientu 1,2 nepiemēro. Pēc pieprasījuma iestāde šos aprēķinus iesniedz savai kompetentajai iestādei.

5. Ja iestāde piemēro 132.a pantā minētās pieejas, lai aprēķinātu riska darījuma riska svērto vērtību KIU ("1. līmeņa KIU"), un jebkurš no 1. līmeņa KIU pamatā esošajiem riska darījumiem ir riska darījums cita KIU ("2. līmeņa KIU") daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, riska darījuma riska svērto vērtību 2. līmeņa KIU riska darījumiem var aprēķināt, izmantojot jebkuru no šā panta 2. punktā aprakstītajām trim pieejām. Iestāde var izmantot caurskatāmības pieeju, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem 3. līmenī un jebkurā turpmākā līmenī, tikai tad, ja tā ir izmantojusi šo pieeju aprēķiniem iepriekšējā līmenī. Jebkurā citā gadījumā tā izmanto atkāpšanās pieeju.

6. Riska darījuma riska svērto vērtību KIU riska darījumiem, kas aprēķināta saskaņā ar caurskatāmības pieeju un pilnvaru pieeju, kā izklāstīts 132.a panta 1. un 2. punktā, ierobežo ar minēto KIU riska darījumu riska svērto vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar atkāpšanās pieeju.

7. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestādes, kas piemēro caurskatāmības pieeju saskaņā ar 132.a panta 1. punktu, var aprēķināt riska darījuma riska svērto vērtību saviem riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, reizinot riska darījumu vērtības minētajiem riska darījumiem, kas aprēķinātas saskaņā ar 111. pantu, ar riska pakāpi (RW_i^*), kas aprēķināta saskaņā ar 132.c pantā izklāstīto formulu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

   a) iestādes novērtē savu līdzdalību KIU daļās vai ieguldījumu apliecībās sākotnējās izmaksās, savukārt KIU pamatā esošo aktīvu vērtību tās novērtē patiesajā vērtībā, ja tās piemēro caurskatāmības pieeju;

   b) izmaiņas to daļu vai ieguldījumu apliecību tirgus vērtībā, kurām vērtību iestādes novērtē sākotnējās izmaksās, nemaina ne minēto iestāžu pašu kapitāla apjomu, ne riska darījuma vērtību, kas saistīta ar minēto līdzdalību.";

63) regulā iekļauj šādus pantus:

"*132.a pants*

Pieejas KIU riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai

1. Ja ir izpildīti 132. panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi, iestādes, kurām ir pietiekama informācija par atsevišķiem pamatā esošiem KIU riska darījumiem, caurskata šos riska darījumus, lai aprēķinātu KIU riska darījuma riska svērto vērtību, sverot visus pamatā esošos KIU riska darījumus, it kā minētās iestādes tos turētu tiešā veidā.

2. Ja ir izpildīti 132. panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi, iestādes, kurām nav pietiekamas informācijas par atsevišķiem pamatā esošiem KIU riska darījumiem, lai izmantotu caurskatāmības pieeju, var aprēķināt riska darījuma riska svērto vērtību šiem riska darījumiem saskaņā ar ierobežojumiem, kas noteikti KIU pilnvarās un attiecīgajos tiesību aktos.

   Iestādes pirmajā daļā minētos aprēķinus veic ar pieņēmumu, ka KIU vispirms uzņemas riska darījumus maksimālā apmērā, kādu pieļauj tā pilnvaras vai attiecīgie tiesību akti riska darījumos, kas piesaista augstāko pašu kapitāla prasību, un tad turpina uzņemties riska darījumus dilstošā secībā, kamēr tiek sasniegts maksimālais kopējo riska darījumu ierobežojums, un ka KIU maksimālajam apmēram, kādu pieļauj tā pilnvaras vai attiecīgie tiesību akti, attiecīgā gadījumā piemēro sviru.

Iestādes veic aprēķinus, kas minēti pirmajā daļā, saskaņā ar metodēm, kas izklāstītas šajā nodaļā, šīs sadaļas 5. nodaļā un 6. nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļā.

3. Atkāpjoties no 92. panta 3. punkta d) apakšpunkta, iestādes, kas aprēķina riska darījuma riska svērto vērtību KIU riska darījumiem saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu, var aprēķināt pašu kapitāla prasību kredīta vērtības korekcijas riskam, ko rada minētā KIU atvasināto instrumentu riska darījumi, kā summu, kas vienāda ar 50 % no pašu kapitāla prasības minētajiem atvasināto instrumentu riska darījumiem, kas aprēķināta attiecīgi saskaņā ar šīs sadaļas 6. nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, iestāde no pašu kapitāla prasības aprēķiniem attiecībā uz kredīta vērtības korekcijas risku var izslēgt tos atvasināto instrumentu riska darījumus, uz kuriem minētā prasība neattiektos, ja tos tiešā veidā izraisītu iestāde.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu, kā iestādes aprēķina 2. punktā minēto riska darījuma riska svērto vērtību, ja nav pieejami viens vai vairāki no minētajiem aprēķiniem nepieciešamajiem ievades datiem.

EBI līdz ... [deviņi mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

132.b pants

Izņēmumi attiecībā uz pieejām KIU riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai

1. Iestādes var izslēgt no 132. pantā minētajiem aprēķiniem KIU turētos pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla instrumentus un atbilstīgo saistību instrumentus, kurus iestādes atskaita attiecīgi saskaņā ar 36. panta 1. punktu, 56., 66. un 72.e pantu.

2. Iestādes var izslēgt no 132. pantā minētajiem aprēķiniem 150. panta 1. punkta g) un h) apakšpunktā minētos riska darījumus KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā un tā vietā minētajiem riska darījumiem piemērot aprēķina procedūru, kas izklāstīta 133. pantā.

132.c pants

Aprēķina procedūra ārpusbilances riska darījumiem ar KIU

1. Iestādes aprēķina riska darījuma riska svērto vērtību saviem ārpusbilances posteņiem, kurus iespējams pārvērst riska darījumos KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, reizinot riska darījumu vērtības minētajiem riska darījumiem, kas aprēķinātas saskaņā ar 111. pantu, ar šādu riska pakāpi:

   a) visiem riska darījumiem, kuriem iestādes izmanto vienu no 132.a pantā izklāstītajām pieejām:

$$\mathrm{RW}_{\mathrm{i}}^{*} = \frac{\mathrm{RWAE}_{\mathrm{i}}}{\mathrm{E}_{\mathrm{i}}^{*}} \cdot \frac{\mathrm{A}_{\mathrm{i}}}{\mathrm{EQ}_{\mathrm{i}}}$$

kur:

RW_i^* = riska pakāpe;

i = indekss, ar ko apzīmē KIU:

$RWAE_i$= vērtība, ko attiecībā uz KIU_i aprēķina saskaņā ar 132.a pantu;

E_i^*= riska darījuma vērtība KIU_i riska darījumiem;

A_i= KIU_i aktīvu uzskaites vērtība; un

EQ_i =KIU_i pašu kapitāla uzskaites vērtība;

b) visiem citiem riska darījumiem, $RW_i^* = 1250\ \%$.

2. Minimālās vērtības saistību riska darījuma vērtību, kas atbilst šā panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, iestādes aprēķina kā garantētās summas diskontēto pašreizējo vērtību, izmantojot diskonta faktoru bez saistību nepildīšanas riska. Minimālās vērtības saistību riska darījuma vērtību iestādes var samazināt ar jebkādiem zaudējumiem, kas saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības standartu atzīti attiecībā uz minimālās vērtības saistībām.

Riska darījumu riska svērtās vērtības ārpusbilances posteņu riska darījumiem, kas radušies no minimālās vērtības saistībām, kuras atbilst visiem šā panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, iestādes aprēķina, reizinot minēto riska darījumu vērtību ar kredīta pārrēķināšanas koeficientu 20 % apmērā un riska svērumu, kas atvasināts saskaņā ar 132. vai 152. pantu.

3. Riska darījumu riska svērtās vērtības ārpusbilances posteņu riska darījumiem, kas radušies no minimālās vērtības saistībām saskaņā ar 2. punktu, iestādes nosaka, ja ir izpildīti visi turpmāk uzskaitītie nosacījumi:

a) iestādes ārpusbilances posteņu riska darījums ir minimālās vērtības saistība tādam ieguldījumam vienas vai vairāku KIU daļās vai ieguldījumu apliecībās, kurš paredz, ka iestādei ir pienākums veikt nomaksu saskaņā ar minimālās vērtības saistību tikai tad, ja pamatā esošā viena vai vairāku KIU riska darījuma tirgus vērtība ir konkrētā līgumā noteiktā laikā par vienu vai vairākiem punktiem zemāka par iepriekš noteiktu robežvērtību;

b) KIU ir kāds no turpmāk minētajiem:

i) PVKIU, kā definēts Direktīvā 2009/65/EK; vai

ii) AIF, kā definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kas iegulda tikai pārvedamos vērtspapīros vai citos Direktīvas 2009/65/EK 50. panta 1. punktā minētos likvīdos finanšu aktīvos, ja fonda pilnvaras nepieļauj sviru, kas būtu augstāka par to, kura atļauta saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 51. panta 3. punktu;

c) pašreizējā pamatā esošā riska darījumu tirgus vērtība KIU, kuram piemēro minimālās vērtības saistību, neņemot vērā ārpusbilances minimālās vērtības saistību ietekmi, sedz vai pārsniedz robežvērtības pašreizējo vērtību, kura precizēta minimālās vērtības saistībā;

d) ja samazinās viena vai vairāku KIU pamatā esošo riska darījumu tirgus vērtības pārākums pār minimālās vērtības saistības pašreizējo vērtību, iestāde vai cits uzņēmums, ciktāl uz to attiecas konsolidētā uzraudzība, kurai saskaņā ar šo regulu un Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2002/87/EK pakļauta arī pati iestāde, var ietekmēt viena vai vairāku KIU pamatā esošo riska darījumu sastāvu vai kā citādi ierobežot turpmāka minētā pārākuma samazinājuma potenciālu;

e) minimālās vērtības saistības galīgais tiešais vai netiešais labumguvējs parasti ir privātais klients, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 11. apakšpunktā.";

64) regulas 144. panta 1. punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"g) iestāde ir saskaņā ar IRB pieeju aprēķinājusi pašu kapitāla prasības, kas izriet no tās riska parametru aplēsēm, un var iesniegt pārskatu saskaņā ar 430. pantu;";

65) regulas 152. pantu aizstāj ar šādu:

"*152. pants*

Aprēķina procedūra riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā

1. Riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā iestādes aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības, reizinot KIU riska darījuma riska svērto vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. un 5. punktā izklāstītajām pieejām, ar šo iestāžu turēto daļu vai ieguldījumu apliecību procentuālo īpatsvaru.

2. Ja ir izpildīti 132. panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi, iestādes, kurām ir pietiekama informācija par atsevišķiem pamatā esošiem KIU riska darījumiem, caurskata minētos pamatā esošos riska darījumus, lai aprēķinātu KIU riska darījuma riska svērto vērtību, sverot attiecībā uz risku visus pamatā esošos KIU riska darījumus, it kā šīs iestādes tos turētu tiešā veidā.

3. Atkāpjoties no 92. panta 3. punkta d) apakšpunkta, iestādes, kas aprēķina KIU riska darījuma riska svērto vērtību saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu, var aprēķināt pašu kapitāla prasību kredīta vērtības korekcijas riskam, ko rada minētā KIU atvasināto instrumentu riska darījumi, kā summu, kas vienāda ar 50 % no pašu kapitāla prasības minētajiem atvasināto instrumentu riska darījumiem, kas aprēķināta attiecīgi saskaņā ar šīs sadaļas 6. nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, iestāde no pašu kapitāla prasības aprēķiniem attiecībā uz kredīta vērtības korekcijas risku var izslēgt tos atvasināto instrumentu riska darījumus, uz kuriem minētā prasība neattiektos, ja tos tiešā veidā izraisītu iestāde.

4. Iestādes, kas piemēro caurskatāmības pieeju saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu un atbilst pastāvīgas daļējas izmantošanas nosacījumiem saskaņā ar 150. pantu vai kas neatbilst šajā nodaļā izklāstīto metožu vai vienas vai vairāku 5. nodaļā izklāstīto metožu izmantošanas nosacījumiem attiecībā uz visiem vai daļu no pamatā esošajiem KIU riska darījumiem, aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu (EL) apmēru, ievērojot šādus principus:

   a) riska darījumiem, kas piesaistīti 147. panta 2. punkta e) apakšpunktā minēto kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategorijai, iestādes piemēro vienkāršo riska pakāpju pieeju, kas izklāstīta 155. panta 2. punktā;

   b) riska darījumiem, kas piesaistīti 147. panta 2. punkta f) apakšpunktā minēto vērtspapīrošanas pozīciju posteņu kategorijai, iestādes piemēro 254. pantā izklāstīto režīmu, it kā minētās iestādes minētos riska darījumus turētu tiešā veidā;

   c) visiem pārējiem pamatā esošajiem riska darījumiem iestādes piemēro standartizēto pieeju, kas noteikta šīs sadaļas 2. nodaļā.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos, ja iestāde nespēj noteikt atšķirību starp privātu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, biržā tirgotu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem un citiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, tā attiecīgos riska darījumus pielīdzina citiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem.

5. Ja ir izpildīti 132. panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi, iestādes, kurām nav pietiekamas informācijas par atsevišķiem pamatā esošiem KIU riska darījumiem, var aprēķināt riska darījuma riska svērto vērtību minētajiem riska darījumiem saskaņā ar pilnvaru pieeju, kas izklāstīta 132.a panta 2. punktā. Tomēr riska darījumiem, kas uzskaitīti šā panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunktos, iestādes piemēro minētajos apakšpunktos izklāstītās pieejas.

6. Ievērojot 132.b panta 2. punktu, iestādes, kas nepiemēro nedz caurskatāmības pieeju saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, nedz pilnvarojumā balstīto pieeju saskaņā ar šā panta 5. punktu, piemēro 132. panta 2. punktā minēto atkāpšanās pieeju.

7. Iestādes var aprēķināt riska darījuma riska svērto vērtību saviem riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, izmantojot šajā pantā minēto pieeju kombināciju, ar noteikumu, ka ir izpildīti nosacījumi minēto pieeju izmantošanai.

8. Iestādes, kurām nav atbilstīgu datu vai informācijas, lai aprēķinātu KIU riska svērto vērtību saskaņā ar 2., 3., 4. un 5. punktā izklāstītajām pieejām, var izmantot trešās personas aprēķinus ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) trešā persona ir vai nu:

i) KIU depozītu iestāde vai depozītu finanšu iestāde, ar noteikumu, ka KIU iegulda tikai vērtspapīros un nogulda visus vērtspapīrus minētajā depozītu iestādē vai depozītu finanšu iestādē, vai

ii) attiecībā uz KIU, kas nav ietverti šā apakšpunktā i) punktā, – KIU pārvaldes sabiedrība ar noteikumu, ka KIU pārvaldes sabiedrība atbilst 132. panta 3. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem;

b) riska darījumiem, kas nav uzskaitīti šā panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā, trešā persona veic aprēķinus saskaņā ar caurskatāmības pieeju, kas izklāstīta 132.a panta 1. punktā;

c) riska darījumiem, kas uzskaitīti 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā, trešā persona veic aprēķinus saskaņā ar minētajos apakšpunktos izklāstītajām pieejām;

d) ārējais revidents ir apstiprinājis trešās personas aprēķinu pareizību.

Iestādes, kas izmanto trešo personu aprēķinus, reizina minētajos aprēķinos iegūtās riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem ar koeficientu 1,2.

Atkāpjoties no otrās daļas, ja iestādei ir neierobežota piekļuve trešās personas veiktajiem detalizētajiem aprēķiniem, koeficientu 1,2 nepiemēro. Pēc pieprasījuma iestāde šos aprēķinus nodod savai kompetentajai iestādei.

9. Šā panta nolūkos piemēro 132. panta 5. un 6. punktu un 132.b pantu. Šā panta nolūkos piemēro 132.c pantu, izmantojot riska pakāpes, kas aprēķinātas saskaņā ar šīs sadaļas 3. nodaļu.";

66) regulas 158. pantā iekļauj šādu punktu:

"9.a Paredzamo zaudējumu apmērs minimālās vērtības saistībai, kas atbilst visām 132.c panta 3. punktā izklāstītajām prasībām, ir nulle.";

67) regulas 164. pantu aizstāj ar šādu:

"*164. pants*

Saistību nepildīšanas zaudējumi (LGD)

1. Iestādes izmanto pašu veiktās *LGD* aplēses, ja tās ievēro šīs nodaļas 6. sadaļā noteiktās prasības un ir saņēmušas kompetento iestāžu atļauju saskaņā ar 143. pantu. Nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam izmanto *LGD* vērtību 75 % apmērā. Ja iestāde savas EL aplēses nopirkto debitoru parādu atgūstamās vērtības samazinājuma riskam var sadalīt PD un *LGD* komponentos uzticamā veidā, tad iestāde var izmantot savas *LGD* aplēses.

2. Atsevišķiem riska darījumiem vai riska darījumu portfelim var ņemt vērā nefondēto kredītaizsardzību, koriģējot PD vai *LGD* aplēses, ja tiek ievērotas prasības, kas noteiktas 183. panta 1., 2. un 3. punktā, un ja to ir atļāvusi kompetentā iestāde. Iestāde nepiemēro ar garantiju nodrošinātajiem riska darījumiem koriģētu PD vai *LGD*, ja koriģētā riska pakāpe būtu zemāka nekā salīdzināmam, tiešam riska darījumam ar garantijas devēju.

3. Regulas 154. panta 2. punkta nolūkos salīdzināmā tiešā riska darījuma ar 153. panta 3. punktā minēto aizsardzības devēju *LGD* ir vai nu pret risku nenodrošināta darījuma ar garantijas devēju *LGD*, vai arī pret risku nenodrošināta darījuma ar parādnieku *LGD*, atkarībā no tā, vai – gadījumā, kad pret risku nodrošināta darījuma termiņa laikā saistību neizpilde iestāsies gan garantijas devējam, gan parādniekam, – ir pieejami pierādījumi un vai garantija ir strukturēta tā, ka atgūstamā vērtība būtu atkarīga attiecīgi no garantijas devēja vai no parādnieka finansiālā stāvokļa.

4. Visiem riska darījumiem ar privātpersonām un MVU, kuri ir nodrošināti ar mājokļa īpašumu un kuriem nav centrālo valdību garantiju, riska darījumu svērtie vidējie *LGD* nav mazāki par 10 %.

   Visiem riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU, kuri ir nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu un kuriem nav centrālo valdību garantiju, riska darījumu svērtie vidējie *LGD* nav mazāki par 15 %.

5. Dalībvalstis norīko iestādi, kas atbild par 6. punkta piemērošanu. Minētā iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde.

Ja iestāde, ko dalībvalsts ir norīkojusi šā panta piemērošanai, ir kompetentā iestāde, tā nodrošina, lai attiecīgās valsts struktūras un iestādes, kurām ir makroprudenciālās pilnvaras, būtu pienācīgi informētas par kompetentās iestādes nodomu izmantot šo pantu un tiktu atbilstīgi iesaistītas ar finanšu stabilitāti saistīto bažu novērtēšanā attiecīgās iestādes dalībvalstī saskaņā ar 6. punktu.

Ja iestāde, ko dalībvalsts ir norīkojusi šā panta piemērošanai, ir iestāde, kas atšķiras no kompetentās iestādes, dalībvalstis pieņem noteikumus, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu pienācīgu koordināciju un informācijas apmaiņu starp kompetento iestādi un norīkoto iestādi šā panta pienācīgas piemērošanas nolūkā. Konkrēti, iestādēm izvirza prasību cieši sadarboties un apmainīties ar visu informāciju, kas var būt nepieciešama, lai tiktu pienācīgi pildīti pienākumi, kas norīkotajai iestādei noteikti, ievērojot šo pantu. Šīs sadarbības mērķis ir izvairīties no jebkādas dubultas vai nesaskaņotas darbības kompetentās iestādes un norīkotās iestādes starpā, kā arī nodrošināt, lai tiktu pienācīgi ņemta vērā mijiedarbība ar citiem pasākumiem, jo īpaši tiem, kas tiek veikti saskaņā ar šīs regulas 458. pantu un Direktīvas 2013/36/ES 133. pantu.

6. Pamatojoties uz datiem, kas savākti saskaņā ar 430.a pantu, un uz jebkādiem citiem attiecīgiem rādītājiem un ņemot vērā nekustamā īpašuma tirgus tendenču prognozes, saskaņā ar šā panta 5. punktu norīkotā iestāde periodiski un vismaz reizi gadā novērtē, vai šā panta 4. punktā minētās minimālās *LGD* vērtības ir atbilstošas riska darījumiem, kuri ir nodrošināti ar hipotēkām uz mājokļa īpašumu vai komerciālu nekustamo īpašumu, kas atrodas vienā vai vairākās attiecīgās iestādes dalībvalsts teritorijas daļās.

Ja, pamatojoties uz šā punkta pirmajā daļā minēto novērtējumu, saskaņā ar 5. punktu norīkotā iestāde secina, ka 4. punktā minētās minimālās *LGD* vērtības nav pietiekamas, un ja minētā iestāde uzskata, ka *LGD* vērtību nepietiekamība varētu nelabvēlīgi ietekmēt pašreizējo vai turpmāko finanšu stabilitāti tās dalībvalstī, tā minētajiem riska darījumiem, kas atrodas vienā vai vairākās attiecīgās iestādes dalībvalsts teritorijas daļās, var noteikt augstākas minimālās *LGD* vērtības. Minētās augstākās minimālās vērtības var tikt piemērotas arī vienam vai vairākiem šādu riska darījumu īpašuma segmentiem.

Saskaņā ar 5. punktu norīkotā iestāde pirms šajā punktā minētā lēmuma pieņemšanas informē par to EBI un ESRK. Viena mēneša laikā pēc minētā paziņojuma saņemšanas EBI un ESRK attiecīgajām dalībvalstīm sniedz savu atzinumu. EBI un ESRK publicē minētās *LGD* vērtības.

7. Ja saskaņā ar 5. punktu norīkotā iestāde nosaka augstākas minimālās *LGD* vērtības, ievērojot 6. punktu, iestādēm ir sešu mēnešu ilgs pārejas periods, lai piemērotu tās.

8. EBI ciešā sadarbībā ar ESRK izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu nosacījumus, ko saskaņā ar 5. punktu norīkotā iestāde ņem vērā, kad novērtē *LGD* vērtību piemērotību, kas ir daļa no 6. punktā minētā novērtējuma.

   EBI līdz 2019. gada 31. decembrim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

9. ESRK, izmantojot ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu un ciešā sadarbībā ar EBI, var saskaņā ar šā panta 5. punktu norīkotajām iestādēm sniegt norādes par šādiem aspektiem:

   a) faktori, kas varētu "nelabvēlīgi ietekmēt pašreizējo vai turpmāko finanšu stabilitāti", kā minēts 6. punktā; un

b) indikatīvi kritēriji, kas saskaņā ar 5. punktu norīkotajai iestādei jāņem vērā augstāku minimālo *LGD* vērtību noteikšanā.

10. Dalībvalsts iestādes piemēro augstākas minimālās *LGD* vērtības, ko citas dalībvalsts kompetentās iestādes ir noteikušas saskaņā ar 6. punktu, visiem saviem atbilstošajiem riska darījumiem, kuri ir nodrošināti ar hipotēkām uz mājokļa īpašumu vai komerciālu nekustamo īpašumu, kas atrodas vienā vai vairākās minētās citas dalībvalsts teritorijas daļās.";

68) regulas 201. panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) atbilstīgi centrālie darījumu partneri.";

69) iekļauj šādu pantu:

"*204.a pants*
Atbilstoši kapitāla atvasināto instrumentu veidi

1. Iestādes var izmantot kapitāla vērtspapīru atvasinātos instrumentus, kas ir kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumi vai ir ekonomiskās izpausmes ziņā tiem līdzīgi, kā atbilstošu kredītaizsardzību vienīgi, lai īstenotu iekšējā riska ierobežošanas pozīcijas.

Ja iestāde pērk kredītaizsardzību kopējo ieņēmumu mijmaiņas darījumā un par mijmaiņu saņemtos neto maksājumus iegrāmato kā neto ienākumu, bet neiegrāmato attiecīgo aizsargātā aktīva vērtības pazemināšanos (vai nu samazinot patieso vērtību, vai papildinot rezerves), šāda kredītaizsardzība netiek atzīta par atbilstošu kredītaizsardzību.

2. Ja iestāde veic iekšējā riska ierobežošanu, izmantojot kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu, lai iekšējā riska ierobežošana tiktu atzīta par atbilstošu kredītaizsardzību šīs nodaļas nolūkos, kredītrisku, kas pārvietots uz tirdzniecības portfeli, pārvieto uz trešo personu vai personām.

Ja iekšējā riska ierobežošana ir veikta saskaņā ar pirmo daļu un ja ir izpildītas šīs nodaļas prasības, tad iestādes, kad tās saņem nefondēto kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmēra aprēķināšanai piemēro šīs nodaļas 4.–6. iedaļā izklāstītos noteikumus.";

70) regulas 223. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"*OTC* atvasināto instrumentu darījumiem iestādes, kas izmanto 6. nodaļas 6. iedaļā noteikto metodi, E_{VA} aprēķina šādi:

$$E_{VA} = E.";$$

b) panta 5. punktā pievieno šādu daļu:

"*OTC* atvasināto instrumentu darījumiem iestādes, kas izmanto 6. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā minētās metodes, ņem vērā nodrošinājuma radīto riska mazināšanas ietekmi saskaņā ar noteikumiem, kas attiecīgi izklāstīti 6. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā.";

71) regulas 272. pantu groza šādi:

a) panta 6) punktu aizstāj ar šādu:

"6) "riska ierobežošanas kopa" ir darījumu grupa vienā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kur ir atļauta pilnīga vai daļēja izlīdzināšana, nosakot potenciālu nākotnes riska darījumu saskaņā ar metodēm, kas izklāstītas šīs nodaļas 3. vai 4. iedaļā;";

b) iekļauj šādu punktu:

"7.a) "vienvirziena līgums par drošības rezervi" ir līgums par drošības rezervi, saskaņā ar kuru iestādei jāiesniedz darījumu partnerim mainīgās drošības rezerves, bet nav tiesību saņemt šādas mainīgās drošības rezerves no darījumu partnera, vai otrādi;";

c) panta 12) punktu aizstāj ar šādu:

"12) "pašreizējā tirgus vērtība" jeb "*CMV*" ir visu darījumu neto tirgus vērtība savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, neņemot vērā jebkādu nodrošinājumu, kas turēts vai iesniegts, kurā, aprēķinot *CMV*, ieskaita gan pozitīvās, gan negatīvās tirgus vērtības;";

d) iekļauj šādu punktu:

"12.a) "neto neatkarīgs nodrošinājums" jeb "*NICA*" ir summa, ko veido attiecīgi saņemta vai iesniegta neto nodrošinājuma vērtība, kurai piemērota svārstīguma korekcija, savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, izņemot mainīgo drošības rezervi;";

72) regulas 273. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestādes aprēķina II pielikumā uzskaitīto līgumu riska darījumu vērtību, pamatojoties uz vienu no metodēm, kas izklāstītas 3.–6. iedaļā saskaņā ar šo pantu.

Iestāde, kas neatbilst 273.a panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, neizmanto 4. iedaļā izklāstīto metodi. Iestāde, kas neatbilst 273.a panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, neizmanto 5. iedaļā izklāstīto metodi.

Iestādes grupā drīkst pastāvīgi apvienojumā lietot 3.–6. iedaļā aprakstītās metodes. Atsevišķa iestāde pastāvīgi neizmanto 3.–6. iedaļā izklāstīto metožu kombināciju.";

b) panta 6., 7. un 8. punktu aizstāj ar šādiem:

"6. Saskaņā ar 3.–6. iedaļā izklāstītajām metodēm riska darījuma vērtība konkrētam darījuma partnerim ir vienāda ar riska darījumu vērtību summu, ko aprēķina katrai minētā darījuma partnera savstarpējo prasījumu ieskaita kopai.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja vienu līgumu par drošības rezervi piemēro vairākām minētā darījuma partnera savstarpējo prasījumu ieskaita kopām un iestāde izmanto kādu no metodēm, kas izklāstītas 3.– 6. iedaļā, lai aprēķinātu minēto savstarpējo prasījumu ieskaita kopu riska darījuma vērtību, minēto riska darījuma vērtību aprēķina saskaņā ar attiecīgo iedaļu.

Konkrētam darījuma partnerim riska darījuma vērtība noteiktai II pielikumā uzskaitīto *OTC* atvasināto instrumentu savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, kas aprēķināta saskaņā ar šo nodaļu, ir lielāka par nulli un starpību starp riska darījumu summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar darījuma partneri un minētā darījuma partnera kredīta vērtības korekcijas summu, kuru iestāde ir atzinusi par norakstītu. Kredīta vērtības korekcijas aprēķina, neņemot vērā izlīdzinošo debeta vērtības korekciju, kas saistīta ar sabiedrības pašas kredītrisku un kas no pašu kapitāla jau ir izslēgta saskaņā ar 33. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

7. Aprēķinot riska darījuma vērtību saskaņā ar 3., 4. un 5. iedaļā izklāstītajām metodēm, iestādes var uzskatīt divus *OTC* atvasināto instrumentu līgumus, kas iekļauti tajā pašā savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā un ir pilnīgi atbilstīgi, par vienu līgumu ar nosacītu pamatsummu, kas vienāda ar nulli.

   Pirmās daļas nolūkos divi *OTC* atvasināto instrumentu līgumi ir pilnīgi atbilstīgi, ja atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

   a) to riska pozīcijas ir pretējas;

   b) to iezīmes, izņemot tirdzniecības datumu, ir identiskas;

   c) to naudas plūsmas pilnībā viena otru kompensē.

8. Riska darījumiem, kuri rodas no ilgstošo norēķinu darījumiem, iestādes nosaka riska darījuma vērtību, izmantojot jebkuru no šīs nodaļas 3.–6. iedaļā minētajām metodēm, neatkarīgi no tā, kādu metodi iestāde ir izvēlējusies piemērot *OTC* atvasinātajiem instrumentiem, repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem un maržinālo aizdevumu darījumiem. Aprēķinot pašu kapitāla prasības ilgstošo norēķinu darījumiem, iestāde, kas izmanto 3. nodaļā izklāstīto pieeju, var pastāvīgi un neatkarīgi no minēto pozīciju būtiskuma piešķirt riska pakāpes saskaņā ar 2. nodaļā izklāstīto metodi.";

c) pievieno šādu punktu:

"9. Attiecībā uz šīs nodaļas 3.–6. iedaļā izklāstītajām metodēm iestādes darījumiem, kuros ir konstatēts specifiskais korelācijas risks, piemēro 291. panta 2., 4., 5. un 6. punktu.";

73) regulā iekļauj šādus pantus:

"*273.a pants*

Riska darījuma vērtības vienkāršotu aprēķināšanas metožu izmantošanas nosacījumi

1. Iestāde var savu atvasināto instrumentu pozīciju riska darījuma vērtību aprēķināt saskaņā ar 4. iedaļā izklāstīto metodi, ar noteikumu, ka iestādes bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmērs ir vienāds vai mazāks par abām turpmāk minētajām robežvērtībām, pamatojoties uz novērtējumu, ko veic katru mēnesi, izmantojot mēneša pēdējās dienas datus:

a) 10 % no iestādes kopējiem aktīviem;

b) EUR 300 miljoni.

2. Iestāde var savu atvasināto instrumentu pozīciju riska darījuma vērtību aprēķināt saskaņā ar 5. iedaļā izklāstīto metodi, ar noteikumu, ka iestādes bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmērs nepārsniedz nevienu no abām turpmāk minētajām robežvērtībām, pamatojoties uz novērtējumu, ko veic katru mēnesi, izmantojot mēneša pēdējās dienas datus:

   a) 5 % no iestādes kopējiem aktīviem;

   b) EUR 100 miljoni;

3. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos iestādes savu bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmēru aprēķina, pamatojoties uz katra mēneša pēdējās dienas datiem un ievērojot šādas prasības:

   a) atvasināto instrumentu pozīcijas vērtē pēc to tirgus vērtības minētajā konkrētajā datumā; ja kādas pozīcijas tirgus vērtība konkrētā datumā nav pieejama, iestādes izmanto šīs pozīcijas patieso vērtību minētajā datumā; ja kādas pozīcijas tirgus vērtība un patiesā vērtība konkrētajā datumā nav pieejamas, iestādes izmanto minētās pozīcijas jaunāko tirgus vērtību vai patieso vērtību;

   b) atvasināto instrumentu garo pozīciju absolūto vērtību summē ar atvasināto instrumentu īso pozīciju absolūto vērtību;

c) iekļauj visas atvasināto instrumentu pozīcijas, izņemot kredītu atvasinātos instrumentus, kas atzīti kā iekšējās riska ierobežošanas pozīcijas netirdzniecības portfeļa kredītriska riska darījumos.

4. Atkāpjoties attiecīgi no 1. vai 2. punkta, ja konsolidētie atvasināto instrumentu darījumi nepārsniedz attiecīgi 1. vai 2. punktā noteiktās robežvērtības, iestāde, kura ir iekļauta konsolidācijā un kurai būtu jāpiemēro 3. vai 4. iedaļā izklāstītā metode, jo tā individuāli pārsniedz minētās robežvērtības, var tā vietā pēc tam, kad ir saņemta kompetento iestāžu atļauja, izvēlēties piemērot metodi, kas būtu piemērojama konsolidācijas gadījumā.

5. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm 4. vai 5. iedaļā izklāstītās metodes, kuras tās attiecīgi izmanto vai kuru izmantošanu pārtrauc, lai aprēķinātu atvasināto instrumentu pozīciju riska darījuma vērtību.

6. Iestādes neiesaistās atvasināto instrumentu darījumā vai nepērk vai nepārdod atvasināto instrumentu tikai tādēļ vien, lai ikmēneša novērtējuma laikā izpildītu kādu no 1. un 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

273.b pants

Atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības vienkāršotu aprēķināšanas metožu izmantošanas nosacījumu neizpilde

1. Iestāde, kas vairs neatbilst vienam vai vairākiem no 273.a panta 1. vai 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, nekavējoties informē par to kompetento iestādi.

2. Iestāde pārtrauc aprēķināt savu atvasināto instrumentu pozīciju riska darījumu vērtības saskaņā ar attiecīgi 4. vai 5. iedaļu trīs mēnešu laikā pēc tam, kad iestājas kāds no šādiem notikumiem:

   a) iestāde trīs mēnešus pēc kārtas neizpilda attiecīgi 273.a panta 1. vai 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus vai attiecīgi 273.a panta 1. vai 2. punkta b) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus;

   b) iestāde vairāk nekā sešus mēnešus no iepriekšējiem 12 mēnešiem nav izpildījusi attiecīgi 273.a panta 1. vai 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus vai attiecīgi 273.a panta 1. vai 2. punkta b) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus.

3. Ja iestāde ir pārtraukusi aprēķināt savu atvasināto instrumentu pozīciju riska darījumu vērtības saskaņā ar attiecīgi 4. vai 5. iedaļu, tā tikai tad drīkst atsākt aprēķināt savu atvasināto instrumentu pozīciju riska darījumu vērtību, kā izklāstīts 4. vai 5. iedaļā, ja tā kompetentajai iestādei pierāda, ka visi 273.a panta 1. vai 2. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti vienu gadu bez pārtraukuma.";

74) regulas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļu aizstāj ar šādām:

"3. iedaļa
Standartizēta pieeja attiecībā uz darījumu partnera kredītrisku

274. pants
Riska darījuma vērtība

1. Iestāde var aprēķināt atsevišķa riska darījuma vērtību savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī visiem darījumiem, uz ko attiecas savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgums, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) savstarpējo prasījumu ieskaita līgums pieder kādam no savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumu veidiem, kas minēti 295. pantā;

   b) kompetentās iestādes ir atzinušas savstarpējo prasījumu ieskaita līgumu saskaņā ar 296. pantu;

   c) iestāde ir izpildījusi pienākumus, kas paredzēti 297. pantā attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita līgumiem.

   Ja nav izpildīts kāds no pirmajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem, iestāde katru darījumu uzskata par tādu, it kā tas būtu atsevišķa savstarpējo prasījumu ieskaita kopa.

2. Saskaņā ar standartizēto pieeju attiecībā uz darījumu partnera kredītrisku iestādes savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību aprēķina šādi:

$$\text{Riska darījuma vērtība} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

kur:

RC = aizvietošanas vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 275. pantu; un

PFE = potenciālā nākotnes riska darījuma vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 278. pantu;

$\alpha = 1{,}4$.

3. Savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, uz kuru attiecas līgums par drošības rezervi, riska darījuma vērtību ierobežo ar tās pašas savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību, uz ko neattiecas nekāds līgums par drošības rezervi.

4. Ja vienai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai piemēro vairākus līgumus par drošības rezervi, iestādes piesaista katru šo līgumu par drošības rezervi darījumu grupai savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kurā līgumu par drošības rezervi piemēro saskaņā ar līgumu, un aprēķina riska darījuma vērtību katram no šajā grupā iekļautajiem darījumiem atsevišķi.

5. Iestādes var noteikt riska darījumu vērtību kā nulli savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

   a) savstarpējo prasījumu ieskaita kopa sastāv tikai no pārdotajiem iespēju līgumiem;

   b) savstarpējo prasījumu ieskaita kopas pašreizējā tirgus vērtība visu laiku ir negatīva;

c) visu savstarpējo prasījumu ieskaita kopā iekļauto iespēju līgumu prēmijas iestāde ir saņēmusi jau iepriekš, lai nodrošinātu līgumu izpildi;

d) uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu neattiecas neviens līgums par drošības rezervi.

6. Savstarpējo prasījumu ieskaita kopā iestādes aizvieto darījumu, kas ir nopirkto vai pārdoto dzēšanas vai pārdošanas iespēju līgumu galīga lineāra kombinācija, ar visām atsevišķajām iespējām, kas veido minēto lineāro kombināciju, ko uzskata par individuālu darījumu, aprēķinot savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību saskaņā ar šo iedaļu. Katru šādu iespēju līgumu kombināciju uzskata par individuālu darījumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kurā riska darījuma vērtības aprēķināšanas nolūkos ir iekļauta kombinācija.

7. Kredītu atvasināto instrumentu darījuma, kas ir garā pozīcija pamatā esošajā instrumentā, riska darījuma maksimālo vērtību var noteikt nesamaksātās uzcenojuma summas apmērā, ar noteikumu, ka to uzskata par patstāvīgu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu, uz kuru neattiecas līgums par drošības rezervi.

275. pants

Aizvietošanas vērtība

1. Aizvietošanas vērtību savstarpējo prasījumu ieskaita kopām RC, uz kurām neattiecas līgums par drošības rezervi, iestādes aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$\mathrm{RC} = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Aizvietošanas vērtību atsevišķām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, uz kurām attiecas līgums par drošības rezervi, iestādes aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$\mathrm{RC} = \max\{CMV - \mathrm{VM} - NICA, \mathrm{TH} + \mathrm{MPS} - NICA, 0\}$$

kur:

RC = aizvietošanas vērtība;

VM = attiecīgi regulāri saņemtas vai iesniegtas neto mainīgās drošības rezerves vērtība, kurai piemērota svārstīguma korekcija, savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, lai mazinātu izmaiņas šīs savstarpējo prasījumu ieskaita kopas *CMV*;

TH = maržinālais slieksnis, kuru piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi un kuru nesasniedzot iestāde nevar pieprasīt nodrošinājumu; un

MPS = minimālā pārskaitījuma summa, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi.

3. Aizvietošanas vērtību vairākām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, uz kurām attiecas tas pats līgums par drošības rezervi, iestādes aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$\mathrm{RC} = \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \max\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \max\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \min\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \min\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\}$$

kur:

RC = aizvietošanas vērtība;

i = indekss, kas apzīmē savstarpējo prasījumu ieskaita kopas, uz kurām attiecas viens līgums par drošības rezervi;

CMV_i = savstarpējo prasījumu ieskaita kopas "i" *CMV*;

VM_{MA} = attiecīgi regulāri saņemtā vai iesniegtā nodrošinājuma vērtības, kurai piemērota svārstīguma korekcija, summa vairākām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, lai mazinātu izmaiņas to *CMV*; un

$NICA_{MA}$ =attiecīgi saņemtā vai iesniegtā nodrošinājuma vērtības, kurai piemērota svārstīguma korekcija, summa vairākām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kas nav VM_{MA}.

Pirmās daļas nolūkos $NICA_{MA}$ var aprēķināt tirdzniecības līmenī, savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī vai visu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu līmenī, kam piemēro līgumu par drošības rezervi, atkarībā no līmeņa, kurā piemēro līgumu par drošības rezervi.

276. pants

Nodrošinājuma atzīšana un nodrošinājumam piemērojamā procedūra

1. Šīs iedaļas nolūkos *VM*, VM_{MA}, *NICA* un $NICA_{MA}$ nodrošinājuma summas iestādes aprēķina, piemērojot visas šādas prasības:

   a) ja visi darījumi, kas iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, pieder tirdzniecības portfelim, atzīst vienīgi to nodrošinājumu, kas ir atbilstošs saskaņā ar 197. un 299. pantu;

   b) ja savstarpējo prasījumu ieskaita kopa satur vismaz vienu darījumu, kas pieder netirdzniecības portfelim, atzīst vienīgi to nodrošinājumu, kas ir atbilstošs saskaņā ar 197. pantu;

   c) no darījumu partnera saņemtu nodrošinājumu atzīst ar pozitīvu zīmi, un nodrošinājumu, kas iesniegts darījumu partnerim, atzīst ar negatīvu zīmi;

   d) jebkura veida saņemta vai iesniegta nodrošinājuma vērtību, kurai piemērota svārstīguma korekcija, aprēķina saskaņā ar 223. pantu; minētā aprēķina nolūkā iestādes neizmanto metodi, kas izklāstīta 225. pantā;

   e) to pašu nodrošinājuma pozīciju vienlaikus neiekļauj gan *VM*, gan *NICA*;

   f) to pašu nodrošinājuma pozīciju vienlaikus neiekļauj gan VM_{MA}, gan $NICA_{MA}$;

g) jebkuru nodrošinājumu, kas iesniegts darījumu partnerim un ir nodalīts no minētā darījumu partnera aktīviem un minētās nodalīšanas dēļ ir neaizskarams minētā darījumu partnera saistību neizpildes vai maksātnespējas gadījumā, neatzīst, aprēķinot *NICA* un $NICA_{MA}$.

2. Aprēķinot šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto iesniegto nodrošinājuma vērtību, kurai piemērota svārstīguma korekcija, iestādes 223. panta 2. punktā izklāstīto formulu aizstāj ar šādu formulu:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

kur:

C_{VA} = iesniegtā nodrošinājuma vērtība, kurai piemērota svārstīguma korekcija; un

C = svārstīguma korekcija.

H_c un H_{fx} ir definēts saskaņā ar 223. panta 2. punktu.

3. Šā panta 1. punkta d) apakšpunkta nolūkos iestādes nosaka likvidācijas periodu, kas ir vajadzīgs, aprēķinot jebkura saņemta vai iesniegta nodrošinājuma vērtību, kurai piemērota svārstīguma korekcija, saskaņā ar kādu no šādiem laikposmiem:

a) viens gads 275. panta 1. punktā minētajām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām;

b) maržinālais riska periods, kas noteikts saskaņā ar 279.c panta 1. punkta b) apakšpunktu, 275. panta 2. un 3. punktā minētajām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām.

277. pants

Darījumu attiecināšana uz riska kategorijām

1. Iestādes attiecina katru savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījumu uz kādu no šādām riska kategorijām, lai noteiktu savstarpējo prasījumu ieskaita kopas potenciālo nākotnes riska darījumu, kas minēts 278. pantā:

   a) procentu likmju risks;

   b) ārvalstu valūtas risks;

   c) kredītrisks;

   d) kapitāla vērtspapīru risks;

   e) preču risks;

   f) citi riski.

2. Iestādes veic 1. punktā minēto attiecināšanu, pamatojoties uz atvasinātā instrumenta darījuma primāro risku raksturojošo rādītāju. Primārais risku raksturojošais rādītājs ir vienīgais būtiskais risku raksturojošais rādītājs atvasinātā instrumenta darījumam.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, iestādes attiecina atvasināta instrumenta darījumus ar vairāk nekā vienu būtisku risku raksturojošu rādītāju uz vairāk nekā vienu riska kategoriju. Ja viena šāda darījuma visi būtiskie risku raksturojošie rādītāji pieder vienai riska kategorijai, iestādēm minētais darījums uz minēto riska kategoriju ir jāattiecina tikai vienu reizi, pamatojoties uz visbūtiskāko no minētajiem risku raksturojošajiem rādītājiem. Ja viena šāda darījuma būtiskie risku raksturojošie rādītāji pieder dažādām riska kategorijām, iestādes minēto darījumu vienu reizi attiecina uz katru riska kategoriju, attiecībā uz kuru darījumam ir vismaz viens būtisks risku raksturojošs rādītājs, pamatojoties uz visbūtiskāko risku raksturojošo rādītāju minētajā riska kategorijā.

4. Neatkarīgi no 1., 2. un 3. punkta, kad iestādes attiecina darījumus uz 1. punktā uzskaitītajām riska kategorijām, tās piemēro šādas prasības:

   a) ja darījuma primārais risku raksturojošais rādītājs vai 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākais risku raksturojošais rādītājs konkrētajā riska kategorijā ir inflācijas mainīgais lielums, iestādes attiecina darījumu uz procentu likmju riska kategoriju;

   b) ja darījuma primārais risku raksturojošais rādītājs vai 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākais risku raksturojošais rādītājs konkrētajā riska kategorijā ir mainīgais lielums attiecībā uz klimatu, iestādes attiecina darījumu uz preču riska kategoriju.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

a) metodi, ar ko var apzināt darījumus, kuriem ir tikai viens būtisks risku raksturojošs rādītājs;

b) metodi, ar ko var apzināt darījumus, kuriem ir vairāk nekā viens būtisks risku raksturojošs rādītājs, un ar ko var apzināt visbūtiskāko no šiem risku raksturojošajiem rādītājiem 3. punkta nolūkos;

EBI līdz ... [seši mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

277.a pants

Riska ierobežošanas kopas

1. Iestādes izveido attiecīgas riska ierobežošanas kopas katrai savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska kategorijai un piesaista katru darījumu minētajām riska ierobežošanas kopām šādi:

a) darījumus, kas attiecināti uz procentu likmju riska kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai vienīgi tad, ja tās primārais risku raksturojošais rādītājs vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākais risku raksturojošais rādītājs konkrētajā riska kategorijā ir izteikts tajā pašā valūtā;

b) darījumus, kas attiecināti uz ārvalstu valūtas riska kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai vienīgi tad, ja tās primārā risku raksturojošā rādītāja vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākā risku raksturojošā rādītāja konkrētajā riska kategorijā pamatā ir tas pats valūtas pāris;

c) visus darījumus, kas attiecināti uz kredītriska kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai;

d) visus darījumus, kas attiecināti uz kapitāla vērtspapīru riska kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai;

e) darījumus, kas attiecināti uz preču riska kategoriju, piesaista vienai no šādām riska ierobežošanas kopām, pamatojoties uz to primārā risku raksturojošā rādītāja vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākā risku raksturojošā rādītāja konkrētajā riska kategorijā būtību:

   i) enerģija;

   ii) metāli;

   iii) lauksaimniecības preces;

   iv) citas preces;

   v) klimatiskie apstākļi;

f) darījumus, kas attiecināti uz citu risku kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai vienīgi tad, ja to primārais risku raksturojošais rādītājs vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākais risku raksturojošais rādītājs konkrētajā riska kategorijā ir identisks.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos darījumus, kas attiecināti uz procentu likmju riska kategoriju, kam inflācijas mainīgais lielums ir primārais risku raksturojošais rādītājs, piesaista atsevišķām riska ierobežošanas kopām, kas nav tās riska ierobežošanas kopas, kuras izveidotas darījumiem, kas attiecināti uz procentu likmju riska kategoriju, kurai inflācijas mainīgais lielums nav primārais risku raksturojošais rādītājs. Minētos darījumus piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai vienīgi tad, ja to primārais risku raksturojošais rādītājs vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākais risku raksturojošais rādītājs konkrētajā riska kategorijā ir izteikts tai pašā valūtā.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta prasībām, iestādes izveido atsevišķas individuālas riska ierobežošanas kopas katrā riska kategorijā šādiem darījumiem:

a) darījumiem, kuru primārais risku raksturojošais rādītājs vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākais risku raksturojošais rādītājs konkrētajā riska kategorijā ir vai nu tirgus izraisīts risku raksturojoša rādītāja svārstīgums, vai tā īstenots svārstīgums, vai korelācija starp diviem risku raksturojošiem rādītājiem;

b) darījumiem, kuru primārais risku raksturojošais rādītājs vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākais risku raksturojošais rādītājs konkrētajā riska kategorijā ir starpība starp diviem risku raksturojošiem rādītājiem, kas attiecināti uz to pašu riska kategoriju, vai darījumiem, kuri sastāv no divām maksājuma pozīcijām, kas izteiktas tai pašā valūtā, un kuru risku raksturojošais rādītājs no tās pašas primārā risku raksturojošā rādītāja riska kategorijas ir iekļauts otrā maksājuma pozīcijā, nevis tajā, kas satur primāro risku raksturojošo rādītāju.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos iestādes piesaista darījumus tai pašai attiecīgās riska kategorijas riska ierobežošanas kopai tikai tad, ja to primārais risku raksturojošais rādītājs vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākais risku raksturojošais rādītājs konkrētajā riska kategorijā ir identisks.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos iestādes piesaista darījumus tai pašai attiecīgās riska kategorijas riska ierobežošanas kopai tikai tad, ja risku raksturojošo rādītāju pāris minētajos darījumos, kā tajā minēts, ir identisks un abi risku raksturojošie rādītāji šajā pārī ir pozitīvi korelēti. Pretējā gadījumā iestādes piesaista pirmās daļas b) apakšpunktā minētos darījumus vienai no riska ierobežošanas kopām, kas izveidotas saskaņā ar 1. punktu, pamatojoties tikai uz vienu no diviem risku raksturojošajiem rādītājiem, kas minēti pirmās daļas b) apakšpunktā.

3. Iestādes pēc kompetento iestāžu pieprasījuma dara pieejamu riska ierobežošanas kopu skaitu, kas izveidots saskaņā ar šā panta 2. punktu katrai riska kategorijai, kā arī primāro risku raksturojošo rādītāju vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskāko risku raksturojošo rādītāju konkrētajā riska kategorijā, vai risku raksturojošo rādītāju pāri katrā no šīm riska ierobežošanas kopām un darījumu skaitu katrā no šīm riska ierobežošanas kopām.

278. pants

Potenciālais nākotnes riska darījums

1. Savstarpējo prasījumu ieskaita kopas potenciālo nākotnes riska darījumu iestādes aprēķina šādi:

$$\text{PFE} = \text{reizinātājs} \cdot \sum_{\text{a}} \text{papildinājums}^{(\text{a})}$$

kur:

PFE = potenciālais nākotnes riska darījums;

a = indekss, kas apzīmē riska kategorijas, kuras iekļautas savstarpējo prasījumu ieskaita kopas potenciālā nākotnes riska darījuma aprēķinos;

papildinājums$^{(a)}$ = papildinājums riska kategorijai "a", kas aprēķināts saskaņā ar attiecīgi 280.a–280.f pantu; un

reizinātājs = reizināšanas indekss, kas aprēķināts saskaņā ar 3. punktā minēto formulu.

Šā aprēķina nolūkos iestādes iekļauj attiecīgās riska kategorijas papildinājumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopas potenciālā nākotnes riska darījuma aprēķinos, ja vismaz viens šīs savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījums ir attiecināts uz minēto riska kategoriju.

2. Vairāku savstarpējo prasījumu ieskaita kopu potenciālo nākotnes riska darījumu, uz ko attiecas viens līgums par drošības rezervi, kā minēts 275. panta 3. punktā, aprēķina kā visu attiecīgo individuālo savstarpējo prasījumu ieskaita kopu potenciālo nākotnes riska darījumu summu, it kā uz tām neattiektos nekāda veida līgums par drošības rezervi.

3. Šā panta 1. punkta nolūkā reizinātāju aprēķina šādi:

$$\text{Reizinātājs} = \begin{cases} 1 \text{ ja } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{minimums}_m + (1 - \text{minimums}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ ja } z < 0 \end{cases}$$

kur:

Minimums_m = 5 %; un

$y = 2 \cdot (1 - \text{minimums}_m) \cdot \sum_a \text{papildinājums}^{(a)}$

$z = \begin{cases} CMV - NICA \text{ riska ierobežošanas kopām, kas minētas 275. panta 1. punktā} \\ CMV - \text{VM} - NICA \text{ riska ierobežošanas kopām, kas minētas 275. panta 2. punktā} \\ CMV_i - NICA_i \text{ riska ierobežošanas kopām, kas minētas 275. panta 3. punktā} \end{cases}$

$NICA_i$ =neto neatkarīga nodrošinājuma summa, kas aprēķināta tikai darījumiem, kuri iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita kopā "i". $NICA_i$ aprēķina tirdzniecības līmenī vai savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī – atkarībā no līguma par drošības rezervi.

279. pants

Riska pozīcijas aprēķins

Lai aprēķinātu riska kategorijas papildinājumus, kas minēti 280.a–280.f pantā, iestādes katra darījuma riska pozīciju savstarpējo prasījumu ieskaita kopā aprēķina šādi:

$$\text{Riska pozīcija} = \delta \cdot \text{KoriģNos} \cdot \text{TF}$$

kur:

δ = darījuma uzraudzības delta rādītājs, kas aprēķināts saskaņā ar 279.a pantā iekļauto formulu;

KoriģNos = darījuma koriģētā nosacītā summa, kas aprēķināta saskaņā ar 279.b pantu; un

TF = darījuma termiņa faktors, kas aprēķināts saskaņā ar 279.c pantā iekļauto formulu.

279.a pants

Uzraudzības delta rādītājs

1. Uzraudzības delta rādītāju iestādes aprēķina šādi:

   a) attiecībā uz pirkšanas un pārdošanas iespēju līgumiem, kas šīs iespējas pircējam dod tiesības pirkt vai pārdot pamatā esošu instrumentu par pozitīvu cenu vienā datumā vai vairākos datumos nākotnē, izņemot gadījumus, kad minētās iespējas ir attiecinātas uz procentu likmju riska kategoriju, iestādes izmanto šādu formulu:

$$\delta = \text{zīme} \cdot N\left(\text{veids} \cdot \frac{\ln\left(P/K\right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

   kur:

   δ = uzraudzības delta rādītājs;

   zīme = -1, ja darījums ir pārdota pirkšanas iespēja vai nopirkta pārdošanas iespēja;

   zīme = +1, ja darījums ir nopirkta pirkšanas iespēja vai pārdota pārdošanas iespēja;

   veids = -1, ja darījums ir pārdošanas iespēja;

   veids = +1, ja darījums ir pirkšanas iespēja;

   N(x) = standartizēta normāli sadalīta gadījuma lieluma kumulatīva sadalījuma funkcija, t. i., varbūtība, ka normāli sadalīts gadījuma lielums ar vidējo vērtību 0 un dispersiju 1 ir mazāks vai vienāds ar "x";

P = iespējas līguma pamatā esošā instrumenta tūlītēja vai nākotnes cena; iespējas līgumiem, kuru naudas plūsma ir atkarīga no pamatā esošā instrumenta cenas vidējās vērtības, P ir vienāds ar vidējo vērtību aprēķina datumā;

K = iespējas līguma norunas cena;

T = iespējas līguma beigu termiņš; iespējas līgumiem, kurus var īstenot tikai vienā datumā nākotnē, beigu termiņš ir vienāds ar minēto datumu; iespējas līgumiem, kurus var īstenot vairākos datumos nākotnē, beigu termiņš ir vienāds ar pēdējo no minētajiem datumiem; beigu termiņu izsaka gados, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem; un

σ = iespējas līguma uzraudzības svārstīgums, kas noteikts saskaņā ar 1. tabulu, pamatojoties uz darījuma riska kategoriju un iespējas līguma pamatā esošā instrumenta būtību.

1. tabula

Riska kategorija	Pamatā esošais instruments	Uzraudzības svārstīgums
Ārvalstu valūta	Visi	15 %
Kredīts	Ar vienu parādnieku saistīts instruments	100 %
	Ar vairākiem parādniekiem saistīts instruments	80 %
Pašu kapitāls	Ar vienu parādnieku saistīts instruments	120 %
	Ar vairākiem parādniekiem saistīts instruments	75 %
Preces	Elektrība	150%
	Citas preces (izņemot elektrību)	70 %
Citi	Visi	150 %

Iestādes, kas izmanto iespējas līguma pamatā esošā instrumenta darījuma nākotnes cenu, nodrošina, ka:

i) darījuma nākotnes cena atbilst iespējas līguma pazīmēm;

ii) darījuma nākotnes cenu aprēķina, izmantojot attiecīgu procentu likmi, kas ir dominējoša pārskata sniegšanas datumā;

iii) darījuma nākotnes cenā ir integrētas pamatā esošā instrumenta paredzamās naudas plūsmas pirms iespējas līguma beigu termiņa;

b) attiecībā uz sintētiskās vērtspapīrošanas laidieniem un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasināto instrumentu iestādes izmanto šādu formulu:

$$\delta = \text{zīme} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot \text{A}) \cdot (1 + 14 \cdot \text{D})}$$

kur:

$$\text{zīme} = \begin{cases} +1 \text{ ja kredītaizsardzība ir iegūta ar darījumu} \\ -1 \text{ ja kredītaizsardzība ir nodrošināta ar darījumu} \end{cases}$$

A = laidiena pievienošanas punkts; n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasināto instrumentu darījumam, balstoties uz atsauces vienībām, k, A = (n-1)/k; un

D = laidiena atvienojuma punkts; n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasināto instrumentu darījumam, balstoties uz atsauces vienībām k, D = n/k;

c) attiecībā uz darījumiem, kas nav minēti a) vai b) apakšpunktā, iestādes izmanto šādu uzraudzības delta rādītāju:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ ja darījums ir garā pozīcija primārajā risku raksturojošajā rādītājā vai visbūtiskākā risku raksturojošajā rādītājā konkrētajā riska kategorijā} \\ -1 \text{ ja darījums ir īsā pozīcija primārajā risku raksturojošajā rādītājā vai visbūtiskākā risku raksturojošajā rādītājā konkrētajā riska kategorijā} \end{cases}$$

2. Šīs iedaļas nolūkos garā pozīcija primārajā risku raksturojošajā rādītājā vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākā risku raksturojošajā rādītājā konkrētajā riska kategorijā nozīmē, ka minētā darījuma tirgus vērtība palielinās, kad palielinās minētā risku raksturojošā rādītāja vērtība, un īsā pozīcija primārajā risku raksturojošajā rādītājā vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākā risku raksturojošajā rādītājā konkrētajā riska kategorijā nozīmē, ka minētā darījuma tirgus vērtība samazinās, kad palielinās minētā risku raksturojošā rādītāja vērtība.

3. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

   a) saskaņā ar starptautiskajām regulatīvajām norisēm formulu, ko iestādes izmanto, lai aprēķinātu pirkšanas un pārdošanas iespēju līgumu uzraudzības delta rādītāju, kas attiecināts uz procentu likmju riska kategoriju, kura salīdzināma ar tirgus apstākļiem, kuros procentu likmes var būt negatīvas, kā arī uzraudzības svārstīgumu, kas ir piemērots minētajai formulai;

   b) metodi, ar ko var noteikt, vai darījums ir garā vai īsā pozīcija primārā risku raksturojošā rādītājā vai 277. panta 3. punktā minēto darījumu visbūtiskākā risku raksturojošajā rādītājā konkrētajā riska kategorijā.

   EBI līdz ... [seši mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

279.b pants

Koriģētā nosacītā summa

1. Koriģēto nosacīto summu iestādes aprēķina šādi:

   a) darījumiem, kas attiecināti uz procentu likmju riska kategoriju vai kredītriska kategoriju, iestādes koriģēto nosacīto summu aprēķina kā rezultātu, ko veido atvasinātā instrumenta līguma nosacītā summa un uzraudzības ilguma koeficients, ko aprēķina šādi:

$$\text{uzraudzības ilguma koeficients} = \frac{\exp(-\mathrm{R} \cdot \mathrm{S}) - \exp(-\mathrm{R} \cdot \mathrm{E})}{\mathrm{R}}$$

   kur:

   R = uzraudzības diskonta likme; R = 5%;

   S = laikposms no darījuma sākuma datuma līdz pārskata sniegšanas datumam, ko izsaka gados, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem; un

   E = laikposms no darījuma beigu datuma līdz pārskata sniegšanas datumam, ko izsaka gados, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem.

Darījuma sākuma datums ir visagrākais datums, kurā vismaz saskaņā ar darījumu līguma maksājums iestādei vai no iestādes tiek vai nu noteikts, vai veikta tā apmaiņa, izņemot maksājumus, kas saistīti ar nodrošinājuma apmaiņu līgumā par drošības rezervi. Ja pārskata sniegšanas datumā darījumā jau ir noteikti vai veikti maksājumi, darījuma sākuma datums ir vienāds ar nulli.

Ja darījums ietver vienu vai vairākus ar līgumu noteiktus nākotnes datumus, kuros iestāde vai darījumu partneris var nolemt izbeigt darījumu pirms līgumā noteiktā termiņa, tad darījuma sākuma datums ir vienāds ar agrāko no turpmāk minētā:

i) datums vai agrākais no vairākiem nākotnes datumiem, kuros iestāde vai darījumu partneris var nolemt izbeigt darījumu pirms līgumā noteiktā termiņa;

ii) datums, kurā darījumā sāk noteikt vai veikt maksājumus, izņemot maksājumus, kas saistīti ar nodrošinājuma maiņu līgumā par drošības rezervi.

Ja darījumam kā pamatā esošs instruments, kas var izraisīt līgumiskus pienākumus papildus darījuma pienākumiem, ir finanšu instruments, tad darījuma sākuma datumu nosaka, pamatojoties uz visagrāko datumu, kad darījuma pamatā esošais instruments sāk noteikt vai veikt maksājumus.

Darījuma beigu datums ir vēlākais datums, kurā saskaņā ar darījumu notiek vai var notikt apmaiņa ar līguma maksājumu iestādei vai no iestādes.

Ja darījumam kā pamatā esošs instruments, kas var izraisīt līgumiskus pienākumus papildus darījuma pienākumiem, ir finanšu instruments, tad darījuma beigu datumu nosaka, pamatojoties uz darījuma pamatā esošā instrumenta pēdējo līguma maksājumu.

Ja darījums ir strukturēts tā, lai atlikušo riska darījumu nokārtotu norādītos maksājumu datumos, un ja noteikumi tiek pielāgoti tā, ka darījuma tirgus vērtība minētajos norādītajos datumos ir nulle, tad atlikušo riska darījumu nokārtošanu minētajos norādītajos datumos uzskata par šā paša darījuma līguma maksājumu;

b) darījumiem, kas attiecināti uz ārvalstu valūtas riska kategoriju, iestādes koriģēto nosacīto summu aprēķina šādi:

i) ja darījums sastāv no vienas maksājuma pozīcijas, koriģētā nosacītā summa ir atvasinātā instrumenta līguma nosacītā summa;

ii) ja darījums sastāv no divām maksājuma pozīcijām un vienas maksājuma pozīcijas nosacītā summa ir izteikta iestādes pārskata sniegšanas valūtā, koriģētā nosacītā summa ir otras maksājuma pozīcijas nosacītā summa;

iii) ja darījums sastāv no divām maksājuma pozīcijām un katras maksājuma pozīcijas nosacītā summa ir izteikta valūtā, kas nav iestādes pārskata sniegšanas valūta, koriģētā nosacītā summa ir lielākā no abu maksājuma pozīciju nosacītajām summām pēc tam, kad minētās summas ir konvertētas iestādes pārskata sniegšanas valūtā pēc dominējošā tūlītējā maiņas kursa;

c) darījumiem, kas attiecināti uz kapitāla vērtspapīru riska kategoriju vai preču riska kategoriju, iestādes koriģēto nosacīto summu aprēķina kā rezultātu, ko veido darījuma pamatā esošā instrumenta vienas vienības tirgus cena un vienību skaits šajā pamatā esošajā instrumentā, kas norādīts darījumā;

ja darījums, kas attiecināts uz kapitāla vērtspapīru riska kategoriju vai preču riska kategoriju, līgumā ir izteikts kā nosacīta summa, iestādes kā koriģētu nosacīto summu izmanto darījuma nosacīto summu, nevis vienību skaitu pamatā esošajā instrumentā;

d) darījumiem, kas attiecināti uz citu risku kategoriju, iestādes koriģēto nosacīto summu aprēķina, pamatojoties uz vispiemērotāko metodi no a, b) un c) apakšpunktā izklāstītajām metodēm – atkarībā no darījuma pamatā esošā instrumenta būtības un pazīmēm.

2. Iestādes nosaka nosacīto summu vai vienību skaitu pamatā esošajā instrumentā nolūkā aprēķināt darījuma koriģēto nosacīto summu, kas minēta 1. punktā, šādi:

a) ja darījuma nosacītā summa vai pamatā esošā instrumenta vienību skaits nav noteikts līdz tā līgumā noteiktajam termiņam:

i) deterministiskām nosacītām summām un pamatā esošā instrumenta vienību skaitam nosacītā summa ir svērtais vidējais lielums no visām attiecīgi nosacīto summu vai pamatā esošā instrumenta vienību skaita deterministiskajām vērtībām līdz darījuma līgumā noteiktajam termiņam, ja pakāpes ir tā laikposma proporcionālais īpatsvars, kurā piemēro katru nosacītās summas vērtību;

ii) stohastiskām nosacītām summām un pamatā esošā instrumenta vienību skaitam nosacītā summa ir summa, kas noteikta, iekļaujot pašreizējās tirgus vērtības formulā nākotnes tirgus vērtību aprēķināšanai;

b) līgumiem ar vairākām nosacītās summas apmaiņām nosacīto summu reizina ar to atlikušo maksājumu skaitu, kuri vēl jāveic saskaņā ar līgumiem;

c) līgumiem, kas paredz naudas plūsmas maksājumu reizināšanu vai atvasinātā instrumenta līguma pamatā esošo instrumentu reizināšanu, iestāde nosacīto summu koriģē, lai ņemtu vērā šīs reizināšanas ietekmi uz minēto līgumu riska struktūru.

3. Iestādes konvertē darījuma koriģēto nosacīto summu savā pārskata sniegšanas valūtā pēc dominējošā tūlītējā maiņas kursa, ja koriģēto nosacīto summu aprēķina saskaņā ar šo pantu no līgumā noteiktās nosacītās summas vai pamatā esošā instrumenta vienību skaita tirgus cenas, kas izteikta citā valūtā.

279.c pants

Termiņa faktors

1. Iestādes termiņa faktoru aprēķina šādi:

a) darījumiem, kas iekļauti 275. panta 1. punktā minēto savstarpējo prasījumu ieskaita kopās, iestādes izmanto šādu formulu:

$$\mathrm{TM} = \sqrt{\min\left\{\max\left\{\mathrm{M}, \frac{10}{1\ \text{uzņēmējd. gads}}\right\}, 1\right\}}$$

kur:

TM = termiņa faktors;

M = darījuma atlikušais termiņš, kas vienāds ar laikposmu, kāds nepieciešams visu darījuma līgumisko pienākumu izbeigšanai; minētajā nolūkā jebkuru atvasināta instrumenta līguma izvēles iespēju uzskata par līgumisku pienākumu; atlikušo termiņu izsaka gados, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem;

ja darījumam ir vēl viens atvasināta instrumenta līgums kā pamatā esošs instruments, kas var radīt līgumiskus papildu pienākumus, papildus šā darījuma līgumiskajiem pienākumiem, darījuma atlikušais termiņš ir vienāds ar laikposmu, kāds nepieciešams visu šā pamatā esošā instrumenta līgumisko pienākumu izbeigšanai;

ja darījums ir strukturēts tā, lai atlikušos riska darījumus nokārtotu norādītos maksājumu datumos, un ja noteikumi tiek pielāgoti tā, ka darījuma tirgus vērtība šajos norādītajos datumos ir nulle, tad darījuma atlikušais termiņš ir vienāds ar laikposmu līdz datumam, kad tiks izdarīta nākošā pielāgošana; un

viens uzņēmējdarbības gads = viens gads, kas izteikts darba dienās, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem;

b) darījumiem, kas iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita kopās, kā norādīts 275. panta 2. un 3. punktā, termiņa faktoru definē kā:

$$\mathrm{TM} = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{\mathrm{MRP}}{1\ \text{uzņēmējd.gads}}}$$

kur:

TM = termiņa faktors;

MRP = savstarpējo prasījumu ieskaita kopas maržinālais riska periods, kas noteikts saskaņā ar 285. panta 2.–5. punktu; un

1 uzņēmējd.gads = viens gads, kas izteikts darba dienās, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem.

Nosakot maržinālo riska periodu darījumiem starp klientu un tīrvērtes dalībnieku, iestāde, kas darbojas vai nu kā klients, vai kā tīrvērtes dalībnieks, aizstāj minimālo periodu, kas noteikts 285. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ar piecām darba dienām.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos atlikušais termiņš ir vienāds ar laikposmu līdz datumam, kad tiks izdarīta nākošā pielāgošana darījumiem, kas strukturēti tā, lai nokārtotu atlikušos riska darījumus pēc norādītajiem maksājumu datumiem, un ja termiņi tiek pielāgoti tā, lai norādītajos maksājumu datumos līguma tirgus vērtība būtu nulle.

280. pants

Riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients

Lai aprēķinātu riska ierobežošanas kopas papildinājumu, kā minēts 280.a–280.f pantā, riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients "ϵ" ir šāds:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{riska ierobežošanas kopām,kas noteiktas saskaņā ar 277.a panta 1. punktu} \\ 5 & \text{riska ierobežošanas kopām,kas noteiktas saskaņā ar 277.a panta 2. punkta a) apakšpunktu} \\ 0{,}5 & \text{riska ierobežošanas kopām,kas noteiktas saskaņā ar 277.a panta 2. punkta b) apakšpunktu} \end{cases}$$

280.a pants

Procentu likmju riska kategorijas papildinājums

1. Šīs regulas 278. panta nolūkos iestādes procentu likmju riska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}^{\text{PL}} = \sum_{j} \text{Papildinājums}_{j}^{\text{PL}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}^{\text{PL}}$ = procentu likmju riska kategorijas papildinājums;

j = indekss, kas apzīmē visas procentu likmju riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta a) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu; un

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{PL}}$ = procentu likmju riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.

2. Iestādes procentu likmju riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājumu aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}_j^{PL} = \epsilon_j \cdot \text{UF}^{PL} \cdot \text{FaktNosac}_j^{PL}$$

kur:

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar piemērojamo vērtību, kura norādīta 280. pantā;

UF^{PL} = uzraudzības faktors procentu likmju riska kategorijai, kura vērtība vienāda ar 0,5 %; un

FaktNosac_j^{PL} = riska ierobežošanas kopas "j" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta saskaņā ar 3. punktu.

3. Lai aprēķinātu riska ierobežošanas kopas "j" faktisko nosacīto summu, iestādes katru šīs riska ierobežošanas kopas darījumu vispirms attiecina uz attiecīgo kopu 2. tabulā. Iestādes to dara, pamatojoties uz katra darījuma beigu datumu, kas noteikts saskaņā ar 279.b panta 1. punkta a) apakšpunktu:

2. tabula

Kopa	Beigu datums (gados)
1	>0 un <=1
2	>1 un <=5
3	> 5

Pēc tam iestādes aprēķina riska ierobežošanas kopas "j" faktisko nosacīto summu saskaņā ar šādu formulu:

$$\text{FaktNosac}_j^{PL} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

kur:

FaktNosac_j^{PL} = riska ierobežošanas kopas "j" faktiskā nosacītā summa; un

$D_{j,k}$ = riska ierobežošanas kopas "j" kopas "k" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Grupa k}} \text{Riska pozīcija}_l$$

kur:

l = indekss, kas apzīmē riska pozīciju.

280.b pants

Ārvalstu valūtu riska kategorijas papildinājums

1. Šīs regulas 278. panta nolūkos iestādes ārvalstu valūtu riska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}^{\text{ĀV}} = \sum_{\text{j}} \text{Papildinājums}_{\text{j}}^{\text{ĀV}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}^{\text{ĀV}}$ = ārvalstu valūtu riska kategorijas papildinājums;

j = indekss, kas apzīmē ārvalstu valūtas riska ierobežošanas kopas, kuras izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta b) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu; un

$\sum_{\text{j}} \text{Papildinājums}_{\text{j}}^{\text{ĀV}}$ = ārvalstu valūtu riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.

2. Ārvalstu valūtas riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājumu iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}_{\text{j}}^{\text{ĀV}} = \epsilon_{\text{j}} \cdot \text{UF}^{:\text{AV}} \cdot \left|\text{FaktNosac}_{\text{j}}^{\text{ĀV}}\right|$$

kur:

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 280. pantu;

$UF^{\bar{A}V}$ = uzraudzības faktors ārvalstu valūtas riska kategorijai, kura vērtība vienāda ar 4 %;

$FaktNosac_j^{\bar{A}V}$= riska ierobežošanas kopas "j" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$FaktNosac_j^{\bar{A}V} = \sum_{l \in \text{Riska ierobežošanas kopa j}} \text{Riska pozīcija}_l$$

kur:

l = indekss, kas apzīmē riska pozīciju.

280.c pants

Kredītriska kategorijas papildinājums

1. Šā panta 2. punkta nolūkos iestādes izveido attiecīgas savstarpējo prasījumu ieskaita kopas kredīta atsauces vienības saskaņā ar turpmāk minēto:

   a) vienu kredīta atsauces vienību izveido katram atsauces parāda instrumenta emitentam, un tā ir pamatā ar vienu parādnieku saistītam darījumam, kas piesaistīts kredītriska kategorijai; ar vienu parādnieku saistītus darījumus piesaista tai pašai kredīta atsauces vienībai tikai tad, ja minēto darījumu pamatā esošo atsauces parāda instrumentu ir emitējis tas pats emitents;

b) vienu kredīta atsauces vienību izveido katrai atsauces parāda instrumentu vai ar vienu parādnieku saistītu kredītu atvasināto instrumentu grupai, un tā ir pamatā ar vairākiem parādniekiem saistītam darījumam, kas piesaistīts kredītriska kategorijai; ar vairākiem parādniekiem saistītus darījumus piesaista tai pašai kredīta atsauces vienībai tikai tad, ja minēto darījumu pamatā esošo atsauces parāda instrumentu vai ar vienu parādnieku saistītu kredītu atvasināto instrumentu grupai ir tās pašas sastāvdaļas.

2. Šīs regulas 278. panta nolūkos iestāde kredītriska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}^{\text{Kredīts}} = \sum_{j} \text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kredīts}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}^{\text{Kredīts}}$ = kredītriska kategorijas papildinājums;

j = indekss, kas apzīmē visas kredītriska riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta c) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu; un

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kredīts}}$ = kredītriska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 3. punktu.

3. Iestādes kredītriska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j" aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}_j^{\text{Kredīts}} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Kredīts}} \cdot \text{Papildinājums}(\text{Vienība}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\text{Kredīts}}\right)^2\right) \cdot \left(\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_k)\right)^2}$$

kur:

$\text{Papildinājums}_j^{\text{Kredīts}}$ = kredītriska kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j";

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 280. pantu;

k = indekss, kas apzīmē saskaņā ar 1. punktu izveidotās savstarpējo prasījumu ieskaita kopas kredīta atsauces vienības;

$\rho_k^{\text{Kredīts}}$ = kredīta atsauces vienības "k" korelācijas faktors; ja kredīta atsauces vienība "k" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, $\rho_k^{\text{Kredīts}}$ = 50 %. Ja kredīta atsauces vienība "k" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, $\rho_k^{\text{Kredīts}}$ = 80 %; un

$\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_k)$ = kredīta atsauces vienības "k" papildinājums, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu.

4. Papildinājumu kredīta atsauces vienībai "k" iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_k) = \text{FaktNosac}_k^{\text{Kredīts}}$$

kur:

$\text{FaktNosac}_k^{\text{Kredīts}}$ = kredīta atsauces vienības "k" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$\text{FaktNosac}_k^{\text{Kredīts}} = \sum_{l \in \text{Kredīta atsauces vienība k}} \text{UF}_{k,l}^{\text{Kredīts}} \cdot \text{Riska pozīcija}_l$$

kur:

l = indekss, kas apzīmē riska pozīciju; un

$\text{UF}_{k,l}^{\text{Kredīts}}$ = uzraudzības faktors, ko piemēro kredīta atsauces vienībai "k" un kas aprēķināts saskaņā ar 5. punktu.

5. Uzraudzības faktoru, ko piemēro kredīta atsauces vienībai "k", iestādes aprēķina šādi:

a) attiecībā uz kredīta atsauces vienību "k", kas izveidota saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, $UF_{k,l}^{Kredīts}$ attiecina uz vienu no sešiem uzraudzības faktoriem, kas iekļauti šā punkta 3. tabulā, pamatojoties uz attiecīgā individuālā emitenta ārējo kredītnovērtējumu, ko veic norīkota ĀKNI; individuālam emitentam, kam nav pieejams norīkotās ĀKNI veikts kredītnovērtējums:

i) iestāde, izmantojot 3. nodaļā minēto pieeju, attiecina individuālā emitenta iekšējo reitingu uz vienu no ārējiem kredītnovērtējumiem;

ii) iestāde, izmantojot 2. nodaļā minēto pieeju, minētajai kredīta atsauces vienībai piesaista $UF_{k,l}^{Kredīts}$ = 0,54 %; tomēr, ja iestāde piemēro 128. pantu, lai noteiktu riska pakāpi darījuma partnera kredītriska riska darījumiem ar minēto individuālo emitentu, minētajai kredīta atsauces vienībai piesaista $UF_{k,l}^{Kredīts}$ = 1,6 %;

b) kredīta atsauces vienībai "k", kas izveidota saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu:

i) ja riska pozīcija "l", kas piesaistīta kredīta atsauces vienībai "k", ir kredīta indekss, kas kotēts atzītā biržā, $UF_{k,l}^{Kredīts}$ attiecina uz vienu no diviem uzraudzības faktoriem, kas minēti šā punkta 4. tabulā, pamatojoties uz tā atsevišķo sastāvdaļu vairākuma kredītkvalitāti;

ii) ja riska pozīcija "l", kas piesaistīta kredīta atsauces vienībai "k", nav minēta šā punkta i) apakšpunktā, $UF_{k,l}^{Kredīts}$ ir svērtais vidējais lielums uzraudzības faktoriem, kas attiecināti uz katru sastāvdaļu saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktā izklāstīto metodi, ja pakāpes ir noteiktas proporcionāli minētās pozīcijas sastāvdaļu nosacītajai summai.

3. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	Uzraudzības faktors ar vienu parādnieku saistītiem darījumiem
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

4. tabula

Dominējošā kredītkvalitāte	Uzraudzības faktors biržā kotētiem indeksiem
Ieguldījumu kategorija	0,38 %
Neieguldījumu kategorija	1,06 %

280.d pants

Kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājums

1. Šā panta 2. punkta nolūkos iestādes izveido attiecīgas savstarpējo prasījumu ieskaita kopas kapitāla vērtspapīru atsauces vienības saskaņā ar turpmāk minēto:

   a) vienu kapitāla vērtspapīru atsauces vienību izveido katram atsauces kapitāla vērtspapīru instrumenta emitentam, un tā ir pamatā ar vienu parādnieku saistītam darījumam, kas piesaistīts kapitāla vērtspapīru riska kategorijai; ar vienu parādnieku saistītus darījumus piesaista tai pašai kapitāla vērtspapīru atsauces vienībai tikai tad, ja minēto darījumu pamatā esošo atsauces kapitāla vērtspapīru instrumentu ir emitējis tas pats emitents;

b) vienu kapitāla vērtspapīru atsauces vienību izveido katrai atsauces kapitāla vērtspapīru instrumentu vai ar vienu parādnieku saistītu kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu grupai, un tā ir pamatā ar vairākiem parādniekiem saistītam darījumam, kas piesaistīts kapitāla vērtspapīru riska kategorijai; ar vairākiem parādniekiem saistītus darījumus piesaista tai pašai kapitāla vērtspapīru atsauces vienībai tikai tad, ja minēto darījumu pamatā esošo atsauces kapitāla vērtspapīru instrumentu vai attiecīgi ar vienu parādnieku saistītu kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu grupai ir tās pašas sastāvdaļas.

2. Šī regulas 278. panta nolūkā kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}^{\text{Kapitāla vērtsp.}} = \sum_{j} \text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$ = kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājums;

j = indekss, kas apzīmē visas kapitāla vērtspapīru riska riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta d) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu; un

$\text{Papildinājums}^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$ = kapitāla vērtspapīru riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 3. punktu.

3. Kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j" iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kapitāla vērtsp.}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\text{Kapitāla vērtsp.}} \cdot \text{Papildinājums}(\text{Vienība}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\text{Kapitāla vērtsp.}}\right)^{2}\right) \cdot \left(\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_{k})\right)^{2}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$ = kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j";

ϵ_{j} = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 280. pantu;

k = indekss, kas apzīmē saskaņā ar 1. punktu izveidotās savstarpējo prasījumu ieskaita kopas kapitāla vērtspapīru atsauces vienības;

$\rho_{k}^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$ = kapitāla vērtspapīru atsauces vienības "k" korelācijas faktors; ja kapitāla vērtspapīru atsauces vienība "k" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, $\rho_{k}^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$ = 50 %; ja kapitāla vērtspapīru atsauces vienība "k" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, $\rho_{k}^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$ = 80 %; un

$\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_{k})$ = kapitāla vērtspapīru atsauces vienības "k" papildinājums, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu.

4. Papildinājumu kapitāla vērtspapīru atsauces vienībai "k" iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_k) = \text{UF}_k^{\text{Kapitāla vērtsp.}} \cdot \text{FaktNosac}_k^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_k)$ = papildinājums kapitāla vērtspapīru atsauces vienībai "k";

$\text{UF}_k^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$ = uzraudzības faktors, ko piemēro kapitāla vērtspapīru atsauces vienībai "k"; ja kapitāla vērtspapīru atsauces vienība "k" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, $\text{UF}_k^{\text{Kapitāla vērtsp.}} = 32\ \%$; ja kapitāla vērtspapīru atsauces vienība "k" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, $\text{UF}_k^{\text{Kapitāla vērtsp.}} = 20\ \%$; un

$\text{FaktNosac}_k^{\text{Kapitāla vērtsp.}}$ = kapitāla vērtspapīru atsauces vienības "k" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$\text{FaktNosac}_k^{\text{Kapitāla vērtsp.}} = \sum_{l \in \text{kapitāla vērtspapīru atsauces vienība k}} \text{Riska pozīcija}_l$$

kur:

l = indekss, kas apzīmē riska pozīciju.

280.e pants

Preču riska kategorijas papildinājums

1. Šīs regulas 278. panta nolūkos iestādes preču riska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}^{\text{Preces}} = \sum_{j} \text{Papildinājums}_{j}^{\text{Preces}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}^{\text{Preces}}$ = preču riska kategorijas papildinājums;

j =indekss, kas apzīmē preču riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta e) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu; un

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Preces}}$ = preču riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 4. punktu.

2. Lai aprēķinātu preču riska ierobežošanas kopas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar 4. punktu, iestādes izveido attiecīgus preču atsauces veidus katrai riska ierobežošanas kopai. Preču atvasināto instrumentu darījumus piesaista tam pašam preču atsauces veidam tikai tad, ja minēto darījumu pamatā esošajam preču instrumentam ir tāda pati būtība, neatkarīgi no preču instrumenta piegādes vietas un kvalitātes.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, kompetentās iestādes var pieprasīt iestādei, kas ir ievērojami pakļauta dažādu tādu pozīciju bāzes riskam, kurām ir tāda pati būtība, kā minēts 2. punktā, izveidot preču atsauces veidus minētajām pozīcijām, izmantojot vairākas pazīmes, nevis tikai pamatā esošā preču instrumenta būtību. Šādā situācijā preču atvasināto instrumentu darījumus piesaista tam pašam preču atsauces veidam tikai tad, ja tiem piemīt minētās kopīgās pazīmes.

4. Preču riska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j" iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Preces}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\rho^{\text{Preces}} \cdot \sum_{k} \text{Papildinājums}\left(\text{Veids}_{k}^{j}\right)\right)^{2} + \left(1 - \left(\rho^{\text{preces}}\right)^{2}\right) \cdot \sum_{k} \left(\text{Papildinājums}\left(\text{Veids}_{k}^{j}\right)\right)^{2}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Preces}}$ = preču riska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j";

ϵ_{j} = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 280. pantu;

ρ^{Preces} = korelācijas koeficients preču riska kategorijai, kura vērtība vienāda ar 40 %;

k = indekss, kas apzīmē saskaņā ar 2. punktu izveidotos savstarpējo prasījumu ieskaita kopas preču atsauces veidus; un

$\text{Papildinājums}\left(\text{Veids}_k^j\right)$ = preču atsauces veida "k" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 5. punktu.

5. Papildinājumu preču atsauces veidam "k" iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}\left(\text{Veids}_k^j\right) = \text{UF}_k^{\text{Preces}} \cdot \text{FaktNosac}_k^{\text{Preces}}$$

kur:

$\text{papildinājums}\left(\text{Veids}_k^j\right)$ = papildinājums preču atsauces veidam "k";

$\text{UF}_k^{\text{Preces}}$ = uzraudzības faktors, ko piemēro preču atsauces veidam "k"; ja preču atsauces veids "k" atbilst darījumiem, kas piesaistīti 277.a panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā minētajai riska ierobežošanas kopai, izņemot darījumus, kas attiecas uz elektrību, $\text{UF}_k^{\text{Preces}}$ = 18 %; darījumiem, kas attiecas uz elektrību, $\text{UF}_k^{\text{Preces}}$ = 40 %; un

$\text{FaktNosac}_k^{\text{Preces}}$ = preču atsauces veida "k" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$\text{FaktNosac}_k^{\text{Preces}} = \sum_{l \in \text{Preču atsauces veids k}} \text{Riska pozīcija}_l$$

kur:

l = indekss, kas apzīmē riska pozīciju.

280.f pants

Citu risku kategorijas papildinājums

1. Šīs regulas 278. panta nolūkos citu risku kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}^{\text{Citi}} = \sum_{j} \text{Papildinājums}_{j}^{\text{Citi}}$$

kur:

$\text{Papildinājums}^{\text{Citi}}$ = citu risku kategorijas papildinājums;

j = indekss, kas apzīmē citu risku riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta f) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu; un

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Citi}}$ = citu risku kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j", kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.

2. Citu risku kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j" iestādes aprēķina šādi:

$$\text{Papildinājums}_j^{\text{Citi}} = \epsilon_j \cdot \text{UF}^{\text{Citi}} \cdot \left|\text{FaktNosac}_j^{\text{Citi}}\right|$$

kur:

$\text{Papildinājums}_j^{\text{Citi}}$ = citu risku kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j";

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 280. pantu; un

UF^{Citi} = uzraudzības faktors citu risku kategorijai, kura vērtība vienāda ar 8 %;

$\text{FaktNosac}_j^{\text{Citi}}$ = riska ierobežošanas kopas "j" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$\text{FaktNosac}_j^{\text{Citi}} = \sum_{l \in \text{Riska ierobežošanas kopa j}} \text{Riska pozīcija}_l$$

kur:

l = indekss, kas apzīmē riska pozīciju.

4. iedaļa

Vienkāršota standartizēta pieeja attiecībā uz darījumu partnera kredītrisku

281. pants

Riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina viena riska darījumu vērtību savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī saskaņā ar 3. iedaļu, ievērojot šā panta 2. punktu.

2. Savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību aprēķina, ievērojot šādas prasības:

   a) iestādes nepiemēro procedūru, kas minēta 274. panta 6. punktā;

   b) atkāpjoties no 275. panta 1. punkta prasībām, savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kas nav minētas 275. panta 2. punktā, iestādes aprēķina aizvietošanas vērtību saskaņā ar šādu formulu:

   $$\mathrm{RC} = \max\{CMV, 0\}$$

   kur:

   RC = aizvietošanas vērtība; un

   CMV = pašreizējā tirgus vērtība.

c) atkāpjoties no šīs regulas 275. panta 2. punkta prasībām, savstarpējo prasījumu ieskaita kopām darījumos, kurus tirgo atzītā biržā, kuri pakļauti centralizētai tīrvērtei, ko veic centrālais darījumu partneris, kurš pilnvarots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu vai atzīts saskaņā ar minētās regulas 25. pantu, vai kuros ar nodrošinājumu apmainās divpusējā kārtā ar darījumu partneri saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. pantu, iestādes aprēķina aizvietošanas vērtību saskaņā ar šādu formulu:

$$\mathrm{RC} = \mathrm{TH} + \mathrm{MTA}$$

kur:

RC = aizvietošanas vērtība;

TH = maržinālais slieksnis, kuru piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi un kuru nesasniedzot iestāde nevar pieprasīt nodrošinājumu; un

MTA = minimālais pārveduma apjoms, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi;

d) atkāpjoties no 275. panta 3. punkta prasībām, vairākām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, uz ko attiecas līgums par drošības rezervi, iestādes aprēķina aizvietošanas vērtību kā summu, ko veido katras atsevišķās savstarpējo prasījumu ieskaita kopas aizvietošanas vērtības, kas aprēķinātas saskaņā ar 1. punktu, it kā tās nepiemērotu maržinālajā tirdzniecībā;

e) visas riska ierobežošanas kopas izveido saskaņā ar 277.a panta 1. punktu;

f) iestādes paredz reizinātāju 1 formulā, ko izmanto, lai aprēķinātu potenciālo nākotnes riska darījumu 278. panta 1. punktā šādi:

$$\text{PFE} = \sum_{a} \text{Papildinājums}^{(a)}$$

kur:

PFE = potenciālais nākotnes riska darījums; un

Papildinājums$^{(a)}$ = papildinājums riska kategorijai "a";

g) atkāpjoties no 279.a panta 1. punkta prasībām, uzraudzības delta rādītāju visiem darījumiem iestādes aprēķina šādi:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ ja darījums ir garā pozīcija primārajā risku raksturojošā rādītājā} \\ -1 \text{ ja darījums ir īsā pozīcija primārajā risku raksturojošā rādītājā} \end{cases}$$

kur:

δ = uzraudzības delta;

h) formula, kas minēta 279.b panta 1. punkta a) apakšpunktā un ko izmanto, lai aprēķinātu uzraudzības ilguma faktoru (supervision duration factor), ir šāda:

$$\text{uzraudzības ilguma faktors} = \text{E} - \text{S}$$

kur:

E = laikposms no darījuma beigu datuma līdz pārskata sniegšanas datumam; un

S = laikposms no darījuma sākuma datuma līdz pārskata sniegšanas datumam;

i) termiņa faktoru, kas minēts 279.c panta 1. punktā, aprēķina šādi:

i) darījumiem, kas iekļauti 275. panta 1. punktā minētajās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās, MF = 1;

ii) darījumiem, kas iekļauti 275. panta 2. un 3. punktā minētajās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās, MF = 0,42;

j) formula, kas minēta 280.a panta 3. punktā un ko izmanto, lai aprēķinātu faktisko nosacīto summu (effective notional amount) riska ierobežošanas kopā "j", ir šāda:

$$\mathrm{EffNot}_{j}^{IR} = \left|D_{j,1}\right| + \left|D_{j,2}\right| + \left|D_{j,3}\right|$$

kur:

EffNot_{j}^{IR} = faktiskā nosacītā summa (*effective notional amount*) riska ierobežošanas kopā "j"; un

$D_{j,k,}$ = kopas "k" faktiskā nosacītā summa (*effective notional amount of bucket k*) riska ierobežošanas kopā "j";

k) formula, kas minēta 280.c panta 3. punktā, kuru izmanto, lai aprēķinātu kredītriska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j", ir šāda:

$$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kredīts}} = \sum_{k} |\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_{k})|$$

kur:

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kredīts}}$ = kredītriska kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j"; un

$\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_{k})$ = papildinājums kredīta atsauces vienībai "k";

l) formula, kas minēta 280.d panta 3. punktā, kuru izmanto, lai aprēķinātu kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai j, ir šāda:

$$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kapitāls}} = \sum_{k} |\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_{k})|$$

kur:

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Kapitāls}}$ = kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j"; un

$\text{Papildinājums}(\text{Vienība}_{k})$ = papildinājums kredīta atsauces vienībai "k";

m) formula, kas minēta 280.e panta 4. punktā, kuru izmanto, lai aprēķinātu preču riska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j", ir šāda:

$$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Preces}} = \sum_{k} \left|\text{Papildinājums}\left(\text{Veids}_{k}^{j}\right)\right|$$

kur:

$\text{Papildinājums}_{j}^{\text{Preces}}$ = preču riska kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j"; un

$\text{Papildinājums}\left(\text{Veids}_{k}^{j}\right)$ = preču atsauces veida "k" papildinājums.

5. iedaļa

Sākotnējās riska darījuma vērtības metode

282. pants

Riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes var aprēķināt vienu riska darījuma vērtību visiem darījumiem, kas ietilpst savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumā, ja ir izpildīti visi nosacījumi, kas minēti 274. panta 1. punktā. Pretējā gadījumā iestādes aprēķina riska darījuma vērtību atsevišķi katram darījumam, kas uzskatāms par to atsevišķu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu.

2. Darījuma vai savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtība ir rezultāts, ko iegūst, pašreizējās aizvietošanas vērtības un potenciālā nākotnes riska darījuma summu reizinot ar 1,4.

3. Pašreizējās aizvietošanas vērtību, kas minētas 2. punktā, aprēķina šādi:

a) savstarpējo prasījumu ieskaita kopām darījumos, kurus tirgo atzītā biržā, kuri pakļauti centralizētai tīrvērtei, ko veic centrālais darījumu partneris, kurš pilnvarots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu vai atzīts saskaņā ar minētās regulas 25. pantu, vai kuros ar nodrošinājumu apmainās divpusējā kārtā ar darījumu partneri saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. pantu, iestādes izmanto šādu formulu:

$$\mathrm{RC} = \mathrm{TH} + \mathrm{MTA}$$

kur:

RC = aizvietošanas vērtība;

TH = maržinālais slieksnis, kuru piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi un kuru nesasniedzot iestāde nevar pieprasīt nodrošinājumu; un

MTA = minimālais pārveduma apjoms, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi;

b) visām citām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām vai atsevišķiem darījumiem iestādes izmanto šādu formulu:

$$\mathrm{RC} = \max\{CMV, 0\}$$

kur:

RC = aizvietošanas vērtība; un

CMV = pašreizējā tirgus vērtība.

Lai varētu aprēķināt pašreizējo aizvietošanas vērtību, iestādes atjaunina pašreizējās tirgus vērtības vismaz reizi mēnesī.

4. Šā panta 2. punktā minēto potenciālo nākotnes riska darījumu iestādes aprēķina šādi:

a) savstarpējo prasījumu ieskaita kopas potenciālais nākotnes riska darījums ir summa, ko veido visu to darījumu potenciālie nākotnes riska darījumi, kuri iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kas aprēķināta saskaņā ar b) apakšpunktu;

b) viena darījuma potenciālais nākotnes riska darījums ir tā nosacītā summa, kas reizināta ar:

i) 0,5 % un darījuma atlikušo termiņu, kas izteikts gados procentu likmju atvasināto instrumentu līgumiem;

ii) 6 % un darījuma atlikušo termiņu, kas izteikts gados kredītu atvasināto instrumentu līgumiem;

iii) 4 % ārvalstu valūtas atvasinātiem instrumentiem;

iv) 18 % zelta un preču atvasinātajiem instrumentiem, kas nav elektroenerģijas atvasinātie instrumenti;

v) 40 % elektroenerģijas atvasinātajiem instrumentiem;

vi) 32 % kapitāla vērtspapīru atvasinātajiem instrumentiem;

c) nosacīto summu, kas minēta šā punkta b) apakšpunktā, nosaka saskaņā ar 279.b panta 2. un 3. punktu atvasinātajiem instrumentiem, kas minēti minētajā punktā; turklāt šā punkta b) apakšpunkta iii)–vi) punktā minēto atvasināto instrumentu nosacīto summu nosaka saskaņā ar ar 279.b panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu;

d) savstarpējo prasījumu ieskaita kopu potenciālo nākotnes riska darījumu, kas minēts 3. punkta a) apakšpunktā, reizina ar 0,42.

Lai aprēķinātu procentu likmju atvasināto instrumentu un kredītu atvasināto instrumentu iespējamo riska darījumu saskaņā ar b) apakšpunkta i) un ii) punktu, iestāde var izvēlēties izmantot līgumu sākotnējo termiņu, nevis atlikušo termiņu.";

75) regulas 283. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Visiem *OTC* atvasināto instrumentu darījumiem un ilgstošo norēķinu darījumiem, kuriem iestāde nav saskaņā ar 1. punktu saņēmusi atļauju izmantot IMM, iestāde izmanto 3. iedaļā izklāstītās metodes. Grupas ietvaros var pastāvīgi izmantot minēto metožu kombināciju.";

76) regulas 298. pantu aizstāj ar šādu:

"*298. pants*
Savstarpējo prasījumu ieskaita atzīšanas par risku mazinošu ietekme

Savstarpējo prasījumu ieskaitu 3.–6. iedaļas nolūkos atzīst, kā noteikts minētajās iedaļās.";

77) regulas 299. pantā svītro 2. punkta a) apakšpunktu;

78) regulas 300. pantu groza šādi:

a) ievadteikumu aizstāj ar šādu teikumu:

"Šajā iedaļā un Septītajā daļā piemēro šādas definīcijas:";

b) pievieno šādus apakšpunktus:

"5) " naudas darījums" ir darījums, kurā izmanto skaidru naudu, parāda instrumentus, kapitāla vērtspapīrus, tūlītējs ārvalstu valūtas maiņas darījums vai tūlītējs preču tirdzniecības darījums; tomēr repo darījumi, vērtspapīru vai preču aizdevuma un vērtspapīru vai preču aizņēmuma darījumi nav naudas darījumi;

6) "netiešas tīrvērtes kārtība" ir mehānisms, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 648/2012 4. panta 3. punkta otrajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem;

7) "augstāka līmeņa klients" ir struktūra, kas sniedz tīrvērtes pakalpojumus zemāka līmeņa klientam;

8) "zemāka līmeņa klients" ir struktūra, kurai ir pieejami *CCP* pakalpojumi ar augstāka līmeņa klienta starpniecību;

9) "vairāklīmeņu klientu struktūra" ir netiešas tīrvērtes kārtība, saskaņā ar kuru tīrvērtes pakalpojumus iestādei sniedz struktūra, kas nav tīrvērtes dalībnieks, bet pati ir tīrvērtes dalībnieka vai augstāka līmeņa klienta klients;

10) "nefondētas iemaksas saistību neizpildes fondā" ir iemaksas, kuras iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, ir līgumā apņēmusies iemaksāt *CCP* pēc tam, kad *CCP* ir pilnībā izmantojis saistību neizpildes fondu, lai segtu zaudējumus, kas tam radušies pēc viena vai vairāku tā tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes;

11) "pilnībā garantēts noguldījumu aizdevumu vai aizņēmumu darījums" ir pilnībā nodrošināts naudas tirgus darījums, kurā divi darījumu partneri apmainās ar noguldījumiem un *CCP* darbojas kā starpnieks, lai nodrošinātu minēto darījumu partneru maksājumu saistību izpildi.";

79) regulas 301. pantu aizstāj ar šādu:

"*301. pants*
Piemērošanas joma

1. Šī iedaļa ir piemērojama turpmāk minētajiem līgumiem un darījumiem tik ilgi, kamēr tie nav nokārtoti ar *CCP*:

a) II pielikumā minētie atvasinājumu līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti;

b) vērtspapīru finansēšanas darījumi un pilnībā garantēti noguldījumu aizdevumu vai aizņēmumu darījumi; un

c) ilgtermiņa norēķinu darījumi.

Šo iedaļu nepiemēro riska darījumiem, kas izriet no naudas darījumu norēķiniem. Iestādes piemēro procedūru, kas izklāstīta V sadaļā, lai tirgotos ar riska darījumiem, kas izriet no minētajiem darījumiem, un 0 % riska pakāpi iemaksām saistību neizpildes fondā, kas attiecināmas tikai uz minētajiem darījumiem. Iestādes piemēro 307. pantā izklāstīto procedūru tām iemaksām saistību neizpildes fondā, kuras attiecas uz kādu no līgumiem, kas uzskaitīti šā punkta pirmajā daļā, papildus naudas darījumiem.

2. Šīs iedaļas nolūkos piemēro turpmāk minētās prasības:

a) sākotnējā drošības rezervē neiekļauj iemaksas *CCP* attiecībā uz savstarpēji sadalītiem zaudējumu dalīšanas mehānismiem;

b) sākotnējā drošības rezervē iekļauj nodrošinājumu, ko nogulda iestāde kā tīrvērtes dalībnieks vai nogulda klients un kas pārsniedz minimālo summu, ko attiecīgi pieprasa *CCP* vai iestāde kā tīrvērtes dalībnieks, ar noteikumu, ka *CCP* vai iestāde kā tīrvērtes dalībnieks attiecīgos gadījumos var liegt iestādei kā tīrvērtes dalībniekam vai klientam izņemt šādu nodrošinājuma pārpalikumu;

c) ja *CCP* izmanto sākotnējo drošības rezervi, lai savstarpēji sadalītu zaudējumus starp tīrvērtes dalībniekiem, iestādes, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieki, atzīst šo sākotnējo drošības rezervi par iemaksu saistību neizpildes fondā.";

80) regulas 302. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Izmantojot piemērotu scenāriju analīzi un spriedzes testus, iestādes izvērtē, vai pašu kapitāla līmeņa attiecība pret riska darījumiem ar *CCP*, tostarp potenciālajiem nākotnes vai iespējamajiem kredītriska darījumiem, riska darījumiem saistībā ar saistību neizpildes fonda iemaksām un – ja iestāde ir tīrvērtes dalībnieks – riska darījumiem, kas izriet no līgumiskiem pasākumiem, kā paredzēts 304. pantā, adekvāti atspoguļo minētajiem riska darījumiem piemītošo risku.";

81) regulas 303. pantu aizstāj ar šādu:

"*303. pants*
Tīrvērtes dalībnieku riska darījumiem ar CCP *piemērojamā procedūra*

1. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, vai nu saviem mērķiem, vai kā finansiāls starpnieks starp klientu un *CCP*, aprēķina pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar *CCP* šādi:

a) tā piemēro 306. pantā izklāstīto procedūru tirdzniecības riska darījumiem ar *CCP*;

b) tā piemēro 307. pantā izklāstīto procedūru saistību neizpildes fonda iemaksām *CCP*.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos uz summu, ko veido iestādes pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar *QCCP* saistībā ar tirdzniecības riska darījumiem, un uz saistību neizpildes fonda iemaksām attiecas ierobežojums, kas vienāds ar pašu kapitāla prasību summu, ko piemērotu tiem pašiem riska darījumiem, ja *CCP* būtu neatbilstīgs *CCP*.";

82) regulas 304. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks un šādā statusā darbojas kā finanšu starpnieks starp klientu un *CCP*, aprēķina pašu kapitāla prasības tiem saviem darījumiem ar minēto klientu, kuri saistīti ar *CCP*, saskaņā ar attiecīgi šīs nodaļas 1.–8. iedaļu, šīs sadaļas 4. nodaļas 4. iedaļu un VI sadaļu.";

b) panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Ja iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, izmanto šīs nodaļas 3. iedaļā vai 6. iedaļā minētās metodes, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību saviem riska darījumiem, piemēro šādus noteikumus:

a) atkāpjoties no 285. panta 2. punkta prasībām, iestāde saviem riska darījumiem ar klientu var izmantot maržinālu riska periodu vismaz piecu darba dienu garumā;

b) iestāde saviem riska darījumiem ar *CCP* piemēro maržinālu riska periodu vismaz desmit darba dienu garumā;

c) atkāpjoties no 285. panta 3. punkta prasībām, ja savstarpējo prasījumu ieskaita kopa, kas iekļauta aprēķinos, atbilst minētā punkta a) apakšpunkta nosacījumam, iestāde var neņemt vērā minētajā punktā noteikto ierobežojumu ar noteikumu, ka savstarpējo prasījumu ieskaita kopa neatbilst minētā punkta b) apakšpunktā minētajam nosacījumam un nesatur apstrīdētus tirdzniecības darījumus vai eksotiskus iespēju līgumus;

d) ja *CCP* saglabā darījuma mainīgo drošības rezervi un iestādes nodrošinājums nav aizsargāts pret *CCP* maksātnespēju, iestāde piemēro tādu maržinālu riska periodu, kas ir īsākais no periodiem – viens gads vai darījuma atlikušais termiņš, bet nav īsāks par desmit darba dienām.

4. Atkāpjoties no 281. panta 2. punkta i) apakšpunkta prasībām, ja iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, izmanto 4. iedaļā minēto metodi, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību saviem riska darījumiem ar klientu, iestāde aprēķinos var izmantot termiņa faktoru 0,21.

5. Atkāpjoties no 282. panta 4. punkta d) apakšpunkta prasībām, ja iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, izmanto 5. iedaļā minēto metodi, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību saviem riska darījumiem ar klientu, minētā iestāde minētajā aprēķinā var izmantot termiņa faktoru 0,21.";

c) pantā pievieno šādus punktus:

"6. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, var izmantot samazinātu riska darījumu saistību neizpildes gadījumā, kas izriet no 3., 4. un 5. punktā izklāstītajiem aprēķiniem, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības *CVA* riskam saskaņā ar VI sadaļu.

7. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, kurš iekasē nodrošinājumu no klienta ar *CCP* saistītam darījumam un nodod šo nodrošinājumu *CCP*, var atzīt, ka minētais nodrošinājums samazina tās riska darījumu ar klientu par minēto ar *CCP* saistīto darījumu.

Ja klientu struktūrai ir vairāki līmeņi, pirmajā daļā izklāstīto kārtību var piemērot katrā minētās struktūras līmenī.";

83) regulas 305. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestāde, kas ir klients, aprēķina pašu kapitāla prasības tiem saviem darījumiem ar tīrvērtes dalībnieku, kuri saistīti ar *CCP*, saskaņā ar attiecīgi šīs nodaļas 1.–8. iedaļu, šīs sadaļas 4. nodaļas 4. iedaļu un VI sadaļu.";

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) klients ir veicis pietiekami rūpīgu juridisku pārbaudi, kuru regulāri atjaunina un ar kuru tiek pamatots, ka mehānismi b) apakšpunktā izklāstītā nosacījuma izpildes nodrošināšanai ir likumīgi, derīgi, saistoši un izpildāmi saskaņā ar attiecīgās jurisdikcijas vai jurisdikciju tiesību aktiem šajā jomā;";

ii) pievieno šādu daļu:

"Novērtējot savu atbilstību pirmās daļas b) apakšpunktā izklāstītajam nosacījumam, iestāde var ņemt vērā visus skaidros precedentus, kas saistīti ar klienta pozīciju un atbilstošā nodrošinājuma nodošanu *CCP*, un jebkuru nozares nodomu turpināt šādu praksi.";

d) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta prasībām, ja iestāde kā klients neizpilda minētā punkta a) apakšpunkta nosacījumu, jo minētā iestāde nav aizsargāta pret zaudējumiem gadījumā, kad tīrvērtes dalībnieks un cits tīrvērtes dalībnieka klients kopīgi neizpilda saistības, bet ar noteikumu, ka visi citi minētā punkta a)–d) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, iestāde var aprēķināt savu tirdzniecības riska darījumu pašu kapitāla prasības tiem darījumiem ar tīrvērtes dalībnieku, kuri saistīti ar *CCP*, saskaņā ar 306. pantu, ja 306. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto 2 % riska pakāpi aizstāj ar 4 % riska pakāpi.

4. Ja klientu struktūrai ir vairāki līmeņi, iestāde, kas ir zemāka līmeņa klients, kura pieeju *CCP* pakalpojumiem nodrošina augstāka līmeņa klients, var piemērot 2. vai 3. punktā izklāstīto procedūru tikai tad, ja attiecīgajā punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti katrā minētās struktūras līmenī.";

84) regulas 306. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) gadījumos, kad iestāde rīkojas kā finanšu starpnieks starp klientu un *CCP* un ar *CCP* saistītā darījuma noteikumi paredz, ka iestādei nav pienākuma atmaksāt klientam zaudējumus, kas radušies minētā darījuma vērtības izmaiņas dēļ, ja *CCP* nepilda saistības, minētā iestāde var noteikt riska darījuma vērtību tirdzniecības riska darījumam ar *CCP*, kas atbilst minētajam ar *CCP* saistītajam darījumam, kā nulli;";

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

"d) gadījumos, kad iestāde rīkojas kā finanšu starpnieks starp klientu un *CCP* un ar *CCP* saistītā darījuma noteikumi paredz, ka iestādei ir pienākums atmaksāt klientam zaudējumus, kas radušies minētā darījuma vērtības izmaiņas dēļ, ja *CCP* nepilda saistības, minētā iestāde piemēro procedūru, kas attiecīgi noteikta a) vai b) apakšpunktā, tirdzniecības riska darījumam ar *CCP*, kas atbilst minētajam ar *CCP* saistītajam darījumam.";

b) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Atkāpjoties no 1. punkta prasībām, ja aktīvi, kas *CCP* vai tīrvērtes dalībniekam ir iesniegti kā nodrošinājums, ir neaizskarami gadījumā, kad *CCP*, tīrvērtes dalībnieks vai viens vai vairāki citi tīrvērtes dalībnieka klienti kļūst maksātnespējīgi, iestāde darījuma partnera kredītriska riska darījumiem ar minētajiem aktīviem var piemērot nulles riska darījuma vērtību.

3. Iestāde aprēķina riska darījuma vērtības saviem tirdzniecības riska darījumiem ar *CCP* saskaņā ar attiecīgi šīs nodaļas 1.–8. iedaļu un 4. nodaļas 4. iedaļu.";

85) regulas 307. pantu aizstāj ar šādu:

"*307. pants*
Pašu kapitāla prasības iemaksām CCP *saistību neizpildes fondā*

Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, saviem riska darījumiem, kuri rodas no tās iemaksām *CCP* saistību neizpildes fondā, piemēro šādu procedūru:

a) tā aprēķina pašu kapitāla prasību savām priekšfinansētām iemaksām *QCCP* saistību neizpildes fondā saskaņā ar 308. pantā paredzēto pieeju;

b) tā aprēķina pašu kapitāla prasību savām priekšfinansētajām un nefondētajām iemaksām neatbilstīga *CCP* saistību neizpildes fondā saskaņā ar 309. pantā paredzēto pieeju;

c) tā aprēķina pašu kapitāla prasību savām nefondētajām iemaksām *QCCP* saistību neizpildes fondā saskaņā ar 310. pantā izklāstīto kārtību.";

86) regulas 308. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Iestāde pašu kapitāla prasību riska darījuma segšanai, kurš rodas no tās priekšfinansētās iemaksas, aprēķina šādi:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

kur:

K_i = pašu kapitāla prasība;

i = indekss, ar kuru apzīmē tīrvērtes dalībnieku;

K_{CCP} = *QCCP* hipotētiskais kapitāls, kuru iestādei paziņojis *QCCP* saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.c pantu;

DF_i = priekšfinansētās iemaksas;

DF_{CCP} = *CCP* priekšfinansētie finanšu līdzekļi, kurus iestādei paziņojis *CCP* saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.c pantu; un

DF_{CM} = visu *QCCP* tīrvērtes dalībnieku priekšfinansēto iemaksu summa, kuru iestādei paziņojis *QCCP* saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.c pantu.

3. Iestāde riska darījuma riska svērtās vērtības riska darījumiem, kas izriet no minētās iestādes priekšfinansētajām iemaksām *QCCP* saistību neizpildes fondā, 92. panta 3. punkta nolūkos aprēķina kā pašu kapitāla prasību, kura aprēķināta saskaņā ar šā panta 2. punktu, reizinātu ar 12,5.";

b) panta 4. un 5. punktu svītro;

87) regulas 309., 310. un 311. pantu aizstāj ar šādu:

"*309. pants*

Pašu kapitāla prasības priekšfinansētajām iemaksām neatbilstīga CCP *saistību neizpildes fondā un nefondētajām iemaksām neatbilstīgam* CCP

1. Lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību riska darījumiem, kas rodas no tās priekšfinansētajām iemaksām neatbilstīga *CCP* saistību neizpildes fondā un no nefondētajām iemaksām šādam *CCP*, iestāde izmanto šādu formulu:

$$K=DF+UC$$

kur:

K = pašu kapitāla prasība;

DF = priekšfinansētās iemaksas neatbilstīga *CCP* saistību neizpildes fondā; un

UC = nefondētās iemaksas neatbilstīga *CCP* saistību neizpildes fondā.

2. Iestāde riska darījuma riska svērtās vērtības riska darījumiem, kas izriet no iestādes iemaksām neatbilstīga *CCP* saistību neizpildes fondā, 92. panta 3. punkta nolūkos aprēķina kā pašu kapitāla prasību, kura aprēķināta saskaņā ar šā panta 1. punktu, reizinātu ar 12,5.

310. pants

Pašu kapitāla prasības nefondētajām iemaksām QCCP *saistību neizpildes fondā*

Iestāde piemēro 0 % riska pakāpi savām nefondētajām iemaksām *QCCP* saistību neizpildes fondā.

311. pants

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar CCP*, kas vairs neatbilst konkrētiem nosacījumiem*

1. Iestādes piemēro šajā pantā izklāstīto procedūru, ja pēc publiska paziņojuma vai pēc minēto iestāžu izmantotā *CCP* kompetentās iestādes vai paša *CCP* sniegta paziņojuma iestādēm ir kļuvis zināms, ka *CCP* vairs neatbildīs attiecīgi atļaujas saņemšanas vai atzīšanas nosacījumiem.

2. Ja ir izpildīts 1. punktā izklāstītais nosacījums, iestādes triju mēnešu laikā pēc tam, kad tām ir kļuvis zināms tajā izklāstītais apstāklis, vai agrāk, ja to pieprasa minēto iestāžu kompetentās iestādes, veic turpmāk minētās darbības attiecībā uz saviem riska darījumiem ar minēto *CCP*:

   a) saviem tirdzniecības riska darījumiem ar minēto *CCP* piemēro procedūru, kas izklāstīta 306. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

   b) savām priekšfinansētajām iemaksām minētā *CCP* saistību neizpildes fondā un savām nefondētajām iemaksām minētajam *CCP* piemēro procedūru, kas izklāstīta 309. pantā;

c) atzīst savus riska darījumus ar minēto *CCP*, izņemot riska darījumus, kas uzskaitīti šā punkta a) un b) apakšpunktā, par riska darījumiem ar komercsabiedrībām saskaņā ar 2. nodaļā izklāstīto standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku.";

88) regulas 316. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, iestādes var grāmatvedības kategorijas, kas saskaņā ar Direktīvas 86/635/EEK 27. pantu noteiktas peļņas un zaudējumu pārskatam, izvēlēties nepiemērot finanšu un operatīvajai nomai, lai aprēķinātu attiecīgo rādītāju, un tā vietā var:

a) procentu ienākumus no finanšu un operatīvās nomas un peļņu no iznomātajiem aktīviem iekļaut 1. tabulas 1. punktā minētajā kategorijā;

b) procentu izdevumus no finanšu un operatīvās nomas un iznomāto operatīvās nomas aktīvu zaudējumus, nolietojumu un vērtības samazinājumu iekļaut 1. tabulas 2. punktā minētajā kategorijā.";

89) Trešās daļas IV sadaļas 1. nodaļu aizstāj ar šādu:

"1. nodaļa
Vispārīgi noteikumi

325. pants
Pieejas, kā aprēķināt pašu kapitāla prasības tirgus riskam

1. Iestāde aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku visās tirdzniecības portfeļa pozīcijās un netirdzniecības portfeļa pozīcijās, kuras ietekmē ārvalstu valūtas risks vai preču risks, saskaņā ar šādām pieejām:

   a) standartizēto pieeju, kas minēta 2. punktā;

   b) iekšējā modeļa pieeju, kas izklāstīta šīs sadaļas 5. nodaļā attiecībā uz tām riska kategorijām, kurām iestādei ir piešķirta atļauja izmantot minēto pieeju saskaņā ar 363. pantu.

2. Pašu kapitāla prasības tirgus riskam, kas aprēķinātas saskaņā ar standartizēto pieeju, kura minēta 1. punkta a) apakšpunktā, ir summa, ko veido attiecīgi šādas pašu kapitāla prasības:

   a) pašu kapitāla prasības attiecībā uz pozīcijas risku, kā minēts 2. nodaļā;

   b) pašu kapitāla prasības attiecībā uz ārvalstu valūtas risku, kā minēts 3. nodaļā;

   c) pašu kapitāla prasības attiecībā uz preču risku, kā minēts 4. nodaļā.

3. Iestāde, kas nav saskaņā ar 325.a pantu atbrīvota no 430.b pantā izklāstītajām pārskatu sniegšanas prasībām, atbilstoši 430.b pantam sniedz pārskatu par aprēķinu attiecībā uz visām tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, kuras ietekmē ārvalstu valūtas risks vai preču risks, saskaņā ar šādām pieejām:

   a) alternatīvo standartizēto pieeju, kas izklāstīta 1.a nodaļā;

   b) alternatīvo iekšējā modeļa pieeju, kas izklāstīta 1.b nodaļā.

4. Iestāde var pastāvīgi grupas ietvaros izmantot apvienojumā pieejas, kas minētas šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, saskaņā ar 363. pantu.

5. Iestādes neizmanto pieeju, kas izklāstīta 3. punkta b) apakšpunktā, attiecībā uz instrumentiem savā tirdzniecības portfelī, kuri ir vērtspapīrošanas pozīcijas vai pozīcijas, kas iekļautas alternatīvā korelācijas tirdzniecības portfelī (*ACTP*), kā izklāstīts 6., 7. un 8. punktā.

6. Vērtspapīrošanas pozīcijas un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem kritērijiem, tiek iekļautas *ACTP*:

   a) pozīcijas nav ne atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas, ne iespēju līgums attiecībā uz vērtspapīrošanas laidienu, ne arī kādi citi vērtspapīrošanas riska darījumu atvasinātie instrumenti, kas nenodrošina proporcionālas tiesības uz vērtspapīrošanas laidiena ieņēmumiem;

b) visi pamatā esošie instrumenti ir:

i) ar vienu parādnieku saistītie instrumenti, tostarp ar vienu parādnieku saistītie kredītu atvasinātie instrumenti, kuriem pastāv likvīds divvirzienu tirgus;

ii) parasti tirgotie indeksi, kas balstīti uz i) punktā minētajiem instrumentiem.

Uzskata, ka divvirzienu tirgus pastāv tur, kur ir neatkarīgi godprātīgi piedāvājumi pirkt un pārdot tā, ka cenu, kas ir loģiski saistīta ar pēdējās tirdzniecības cenu, vai pašreizējās godprātīgās konkurējošās pirkšanas un pārdošanas kotējumu var noteikt vienas dienas laikā un norēķināties par tādu cenu samērā īsā laikā, kas atbilst tirdzniecības praksei.

7. Pozīcijas ar jebkuru turpmāk minēto pamatā esošo instrumentu neiekļauj *ACTP*:

a) pamatā esoši instrumenti, kas ir iedalīti 112. panta h) vai i) punktā minētajā riska darījumu kategorijā;

b) prasījums pret īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību, kas tieši vai netieši nodrošināta ar pozīciju, kas saskaņā ar 6. punktu pati par sevi neatbilstu iekļaušanai *ACTP*.

8. Iestādes *ACTP* var iekļaut pozīcijas, kas nav ne vērtspapīrošanas pozīcijas, ne n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti, bet kas ierobežo citu pozīciju risku minētajā portfelī, ar noteikumu, ka instrumentam vai tā pamatā esošajiem instrumentiem pastāv likvīds divvirzienu tirgus, kā aprakstīts 6. punkta otrajā daļā.

9. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu, kā iestādēm jāaprēķina pašu kapitāla prasības tirgus riskam netirdzniecības portfeļa pozīcijās, kuras ietekmē ārvalstu valūtas risks vai preču risks, saskaņā ar pieejām, kas izklāstītas 3. punkta a) un b) apakšpunktā.

   EBI līdz … [15 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantu.

325.a pants

Atbrīvojumi no īpašām pārskatu sniegšanas prasībām attiecībā uz tirgus risku

1. Iestādi atbrīvo no 403.b pantā izklāstītās pārskatu sniegšanas prasības ar noteikumu, ka iestādes bilances un ārpusbilances darījumu apmērs, uz ko attiecas tirgus risks, nepārsniedz nevienu no turpmāk minētajām robežvērtībām, pamatojoties uz novērtējumu, ko veic katru mēnesi, izmantojot mēneša pēdējās dienas datus:

   a) 10 % no iestādes kopējiem aktīviem;

   b) EUR 500 miljoni.

2. Iestādes aprēķina savu bilances un ārpusbilances darījumu apmēru, uz ko attiecas tirgus risks, izmantojot katra mēneša pēdējās dienas datus un ievērojot šādas prasības:

   a) iekļauj visas pozīcijas, kas piesaistītas tirdzniecības portfelim, izņemot kredītu atvasinātos instrumentus, kas atzīti kā iekšējās riska ierobežošanas pozīcijas netirdzniecības portfeļa kredītriska riska darījumos, un kredītu atvasināto instrumentu darījumus, kas pilnībā izlīdzina tirgus risku, kas piemīt iekšējo risku ierobežošanas pozīcijām, kā minēts 106. panta 3. punktā;

   b) iekļauj visas netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kuras ietekmē ārvalstu valūtu risks vai preču risks;

c) visas pozīcijas vērtē pēc to tirgus vērtībām konkrētajā datumā, izņemot pozīcijas, kas minētas b) apakšpunktā; ja kādas pozīcijas tirgus vērtība konkrētā datumā nav pieejama, iestādes izmanto šīs pozīcijas patieso vērtību minētajā datumā; ja kādas pozīcijas patiesā vērtība un tirgus vērtība konkrētajā datumā nav pieejamas, iestādes izmanto minētās pozīcijas jaunāko tirgus vērtību vai patieso vērtību;

d) visas netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kuras ietekmē ārvalstu valūtu risks, atzīst par kopēju neto ārvalstu valūtas pozīciju un vērtē saskaņā ar 352. pantu;

e) visas netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kuras ietekmē preču risks, vērtē saskaņā ar 357. un 358. pantu;

f) garo pozīciju absolūto vērtību pieskaita īso pozīciju absolūtajai vērtībai.

3. Iestādes informē kompetentās iestādes, kad tās aprēķina vai pārtrauc aprēķināt pašu kapitāla prasības tirgus riskam saskaņā ar šo pantu.

4. Iestāde, kas vairs neatbilst vienam vai vairākiem no 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, nekavējoties par to informē kompetento iestādi.

5. Atbrīvojumu no 430.b pantā izklāstītajām pārskatu sniegšanas prasībām pārstāj piemērot trīs mēnešu laikā pēc tam, kad:

   a) iestāde trīs mēnešus pēc kārtas neatbilst 1. punkta a) vai b) apakšpunktā izklāstītajam nosacījumam; vai

   b) iestāde vairāk nekā sešus mēnešus pēdējo 12 mēnešu laikā neatbilst 1. punkta a) vai b) apakšpunktā izklāstītajam nosacījumam.

6. Ja iestādei saskaņā ar šā panta 5. punktu ir jāpiemēro 430.b pantā izklāstītās pārskatu sniegšanas prasības, iestādi var atbrīvot no minētajām pārskatu sniegšanas prasībām tikai tad, ja tā kompetentajai iestādei pierāda, ka visi šā panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti vienu pilnu gadu bez pārtraukuma.

7. Iestādes neizveido, nepērk vai nepārdod pozīciju tikai tādēļ vien, lai ikmēneša novērtējuma laikā izpildītu kādu no 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

8. Iestāde, kas ir tiesīga uz 94. pantā izklāstīto režīmu, ir atbrīvota no 430.b pantā izklāstītās pārskatu sniegšanas prasības.

325.b pants

Atļauja attiecībā uz konsolidētajām prasībām

1. Ievērojot 2. punktu, kā arī tikai konsolidētas neto pozīciju un pašu kapitāla prasību aprēķināšanas nolūkā saskaņā ar šo sadaļu, iestādes var izmantot pozīcijas vienā iestādē vai uzņēmumā, lai segtu pozīcijas citā iestādē vai uzņēmumā.

2. Iestādes var piemērot 1. punktu tikai ar kompetento iestāžu atļauju, ko piešķir, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) grupā ir pienācīga pašu kapitāla sadale;

   b) regulatīvā, juridiskā vai līgumiskā sistēma, kurā iestādes darbojas, garantē savstarpēju finansiālu atbalstu grupas iekšienē.

3. Ja uzņēmumi atrodas trešās valstīs, papildus 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem tiek nodrošināta arī visu šādu nosacījumu izpilde:

   a) šie uzņēmumi ir saņēmuši atļauju trešā valstī un vai nu atbilst kredītiestāžu definīcijai, vai ir atzītas trešās valsts ieguldījumu brokeru sabiedrības;

   b) šie uzņēmumi individuāli atbilst pašu kapitāla prasībām, kas ir līdzvērtīgas šajā regulā noteiktajām prasībām;

c) attiecīgajās trešās valstīs nav noteikumu, kas varētu būtiski ietekmēt līdzekļu pārvešanu grupas iekšienē.";

90) Trešās daļas IV sadaļai pievieno šādas nodaļas:

"1.A NODAĻA
Alternatīvā standartizētā pieeja

1. iedaļa
Vispārīgi noteikumi

325.c pants
Alternatīvās standartizētās pieejas joma un struktūra

1. Šajā nodaļā izklāstīto alternatīvo standartizēto pieeju izmanto tikai tam, lai pildītu 430.b panta 1. punktā minētās pārskatu sniegšanas prasības.

2. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku saskaņā ar alternatīvo standartizēto pieeju portfelim, ko veido tirdzniecības portfeļa pozīcijas vai netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kuras ietekmē ārvalstu valūtu un preču risks, kā summu, kas sastāv no šādām trim sastāvdaļām:

a) pašu kapitāla prasība saskaņā ar metodi, kuras pamatā ir jutīgums un kura izklāstīta 2. iedaļā;

b) pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku, kas izklāstītas 5. iedaļā un ko piemēro tikai tirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas norādītas minētajā iedaļā;

c) pašu kapitāla prasības atlikušajiem riskiem, kas izklāstītas 4. iedaļā un ko piemēro tikai tirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas norādītas minētajā iedaļā.

2. iedaļa

Ar jutīgumu saistītās metodes pašu kapitāla prasību aprēķināšanai

325.d pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "riska klase" ir viena no šādām septiņām kategorijām:

i) vispārīgais procentu likmju risks;

ii) nevērtspapīrošanas kredītriska starpības risks (*CSR*);

iii) vērtspapīrošanas, kas nav ietverta alternatīvas korelācijas tirdzniecības portfelī, kredītriska starpības risks (*CSR* ārpus *ACTP*);

iv) vērtspapīrošanas, kas ietverta alternatīvas korelācijas tirdzniecības portfelī, kredītriska starpības risks (*ACTP CSR*);

v) kapitāla vērtspapīru risks;

vi) preču risks;

vii) ārvalstu valūtas risks;

2) "jutīgums" ir pozīcijas vērtības relatīvā maiņa, kuras cēlonis ir vērtības maiņa vienam no šīs pozīcijas būtiskajiem riska faktoriem un kura aprēķināta, izmantojot iestādes cenu noteikšanas modeli saskaņā ar 3. iedaļas 2. apakšiedaļu;

3) "kopa" ir pozīciju apakškategorija vienā riska klasē ar līdzīgu riska profilu, kurai piesaista riska pakāpi saskaņā ar šīs nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļu.

325.e pants

Ar jutīgumu saistītās metodes sastāvdaļas

1. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasību attiecībā uz tirgus risku, izmantojot ar jutīgumu saistīto metodi, apkopojot šādas trīs pašu kapitāla prasības saskaņā ar 325.h pantu:

a) pašu kapitāla prasības attiecībā uz delta risku, kas saistīts ar instrumenta vērtības maiņas risku, ko rada pārmaiņas ar tā svārstīgumu nesaistītos riska faktoros;

b) pašu kapitāla prasības attiecībā uz vega risku, kas saistīts ar instrumenta vērtības maiņas risku, ko rada pārmaiņas ar tā svārstīgumu saistītos riska faktoros;

c) pašu kapitāla prasības attiecībā uz līknes risku, kas saistīts ar instrumenta vērtības maiņas risku, ko rada pārmaiņas galvenajos ar svārstīgumu nesaistītos riska faktoros, uz kuriem neattiecas pašu kapitāla prasības delta riskam.

2. Lai veiktu 1. punktā minētos aprēķinus:

a) uz visām instrumentu pozīcijām ar izvēles iespēju attiecas pašu kapitāla prasības, kas minētas 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā;

b) uz visām instrumentu pozīcijām bez izvēles iespējas attiecas tikai pašu kapitāla prasības, kas minētas 1. punkta a) apakšpunktā.

Šīs nodaļas nolūkos instrumenti ar izvēles iespēju, cita starpā, ietver: dzēšanu, pārdošanu, augšējos un apakšējos ierobežojumus, mijmaiņas iespējas līgumus, barjeras iespēju līgumus un eksotiskus iespēju līgumus. Iegultos iespēju līgumus, piemēram priekšapmaksas vai rīcības iespēju līgumus, uzskata par atsevišķām pozīcijām iespēju līgumos, lai varētu aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku.

Šīs nodaļas nolūkos instrumentus, kuru naudas plūsmas var aprakstīt kā pamatā esošās nosacītās summas lineāru funkciju, uzskata par instrumentiem bez izvēles iespējas.

325.f pants

Pašu kapitāla prasības delta un vega riskiem

1. Iestādes piemēro delta un vega riska faktorus, kas aprakstīti 3. iedaļas 1. apakšiedaļā, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības delta un vega riskiem.

2. Iestādes piemēro 3.–8. punktā minēto procesu, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības delta un vega riskiem.

3. Katrai riska klasei visu to instrumentu jutīgumu, kuri ietilpst pašu kapitāla prasību jomā delta vai vega riskiem, pret katru piemērojamo delta vai vega riska faktoru, kas iekļauts minētajā riska klasē, aprēķina, izmantojot atbilstošās formulas 3. iedaļas 2. apakšiedaļā. Ja instrumenta vērtība ir atkarīga no vairākiem riska faktoriem, jutīgumu nosaka katram riska faktoram atsevišķi.

4. Jutīgumu piesaista vienai no kopām "b" katrā riska klasē.

5. Katrā kopā"b" pozitīvajam un negatīvajam jutīgumam pret to pašu riska faktoru veic savstarpēju ieskaitu, radot neto jutīgumu (s_k) pret katru riska faktoru "k" šajā kopā.

6. Neto jutīgumu pret katru riska faktoru katrā kopāreizina ar atbilstīgo riska pakāpi, kas noteikta 6. iedaļā, radot svērto jutīgumu pret katru riska faktoru minētajā kopā, saskaņā ar šādu formulu:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

kur:

WS_k= svērtais jutīgums;

RW_k = riska pakāpe; un

s_k = riska faktors.

7. Svērto jutīgumu pret dažādiem riska faktoriem katrā kopāapkopo saskaņā ar turpmāk doto formulu, ja daudzums kvadrātsaknes funkcijā tiek samazināts līdz nullei, radot ar kopu saistītu jutīgumu. Izmanto atbilstīgās korelācijas svērtam jutīgumam tajā pašā kopā (ρ_{kl}), kā noteikts 6. iedaļā.

$$Kb = \sqrt{\sum_{k} WS_k^2 + \sum_{k} \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

kur:

K_b = ar kopu saistīts jutīgums; un

WS = svērtais jutīgums.

8. Ar kopu saistīto jutīgumu aprēķina katrai kopai riska klases ietvaros saskaņā ar 5., 6. un 7. punktu. Kad ar kopu saistītais jutīgums ir aprēķināts visām kopām, svērto jutīgumu pret visiem riska faktoriem šajās kopās apkopo saskaņā ar turpmāk minēto formulu, izmantojot atbilstīgas korelācijas γ_{bc} svērtajam jutīgumam dažādās kopās, kas noteiktas 6. iedaļā, radot ar riska klasi saistītu delta vai vega pašu kapitāla prasību (risk-class specific delta or vega own funds requirement):

$$\text{Ar riska klasi saistīta delta vai vega pašu kapitāla prasība} = \sqrt{\sum_{b} K_b^2 + \sum_{b} \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

kur:

$S_b = \sum_k WS_k$ visiem riska faktoriem kopā "b" $S_c = \sum_k WS_k$ un kopā "c"; ja minētās vērtības attiecībā uz S_b un S_c rada negatīvu skaitli kopējai summai $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, iestāde aprēķina ar riska klasi saistītās delta vai vega risku pašu kapitāla prasības, izmantojot citu specifikāciju, ar ko visiem riska faktoriem grupā b un visiem riska faktoriem kopā "c".

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k , K_b), -K_b]$ visiem riska faktoriem kopā "b" un

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k , K_c), -K_c]$ visiem riska faktoriem kopā "c".

Ar riska klasi saistītās pašu kapitāla prasības attiecībā uz delta vai vega risku aprēķina katrai riska klasei saskaņā ar 1.–8. punktu.

325.g pants

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz izliekuma risku

Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz izliekuma risku saskaņā ar deleģēto aktu, kas minēts 461.a pantā.

325.h pants

Ar riska klasi saistīto pašu kapitāla prasību apkopošana delta, vega un izliekuma riskiem

1. Iestādes apkopo ar riska klasi saistītās pašu kapitāla prasības delta, vega un izliekuma riskiem saskaņā ar procesu, kas izklāstīts 2., 3 un 4. punktā.

2. Procesu, kurā aprēķina ar riska klasi saistīto pašu kapitāla prasības delta, vega un izliekuma riskiem, kas raksturoti 325.f un 325.g pantā, katrai riska klasei veic trīs reizes, katrreiz izmantojot citu korelācijas parametru kopuρ_{kl} (korelācijai starp riska faktoriem katrā kopā) un γ_{bc} (korelācijai starp kopām katrā riska klasē). Katra no šīm trim kopām atbilst citam scenārijam, proti:

   a) "vidējas korelācijas" scenārijs, kur korelācijas parametri ρ_{kl} un γ_{bc} netiek mainīti, salīdzinot ar 6. iedaļā norādītajiem parametriem;

b) "augstas korelācijas" scenārijs, kur korelācijas parametrus ρ_{kl} un γ_{bc}, kas norādīti 6. iedaļā, vienādi reizina ar 1,25, un uz ρ_{kl} un γ_{bc} attiecas ierobežojums 100 %;

c) "zemas korelācijas scenāriju" precizē deleģētajā aktā, kas minēts 461.a pantā.

3. Iestādes aprēķina ar delta, vega un izliekuma riska klasi saistīto pašu kapitāla prasību summu katram scenārijam, lai noteiktu trīs ar scenāriju saistītas pašu kapitāla prasības.

4. Ar jutīgumu saistītās metodes pašu kapitāla prasība ir augstākā no trim ar scenāriju saistītajām pašu kapitāla prasībām, kas minētas 3. punktā.

325.i pants

Indeksa instrumentiem un iespēju līgumiem ar vairākiem pamatā esošiem aktīviem piemērojamā procedūra

Iestādes piemēro indeksa instrumentiem un iespēju līgumiem ar vairākiem pamatā esošiem aktīviem procedūru saskaņā ar deleģēto aktu, kas minēts 461.a pantā.

325.j pants

Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem piemērojamā procedūra

Iestādes piemēro kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem procedūru saskaņā ar deleģēto aktu, kas minēts 461.a pantā.

325.k pants

Sākotnējās izvietošanas pozīcijas

1. Iestādes var izmantot procesu, kas izklāstīts šajā pantā, aprēķinot pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku parāda vai kapitāla vērtspapīru instrumentu sākotnējās izvietošanas pozīcijām.

2. Iestādes piemēro vienu no atbilstošajiem reizinātājiem, kas uzskaitīti 1. tabulā, lai veiktu jutīguma savstarpēju ieskaitu visām sākotnējās izvietošanas pozīcijām katrā atsevišķā emitentā, izņemot tās sākotnējās izvietošanas pozīcijas, uz kurām pieteikušās vai kurām pakārtotu sākotnējo izvietošanu veic trešās personas, pamatojoties uz oficiāliem nolīgumiem, un aprēķina pašu kapitāla prasības tirgus riskam saskaņā ar pieeju, kas izklāstīta šajā nodaļā, pamatojoties uz koriģētu neto jutīgumu.

1. tabula

0. darba diena	0 %
1. darba diena	10 %
2. un 3. darba diena	25 %
4. darba diena	50 %
5. darba diena	75 %
pēc 5. darba dienas	100 %

Šā panta nolūkā "0. darba diena" ir tā darba diena, kurā iestādei bez nosacījumiem jāpieņem zināms vērtspapīru apjoms par norunātu cenu.

3. Iestādes informē kompetentās iestādes par šajā pantā izklāstītā procesa piemērošanu.

3. iedaļa

Riska faktors un jutīguma definīcijas

1. apakšiedaļa

Riska faktora definīcijas

325.l pants

Vispārīgie procentu likmju riska faktori

1. Visiem vispārīgajiem procentu likmju riska faktoriem, tostarp attiecībā uz inflācijas risku un ar dažādām valūtām saistīto risku, ir jābūt vienai kopaiuz katru valūtu, un katrai no tām jāsatur atšķirīgi riska faktori.

   Delta vispārīgajiem procentu likmju riska faktoriem, ko piemēro pret procentu likmi jutīgiem instrumentiem, ir attiecīgas bezriska likmes katrai valūtai un katram no šādiem termiņiem: 0,25 gadi, 0,5 gadi, 1 gads, 2 gadi, 3 gadi, 5 gadi, 10 gadi, 15 gadi, 20 gadi un 30 gadi. Iestādes piesaista riska faktorus konkrētiem punktiem, lineāri interpolējot vai izmantojot metodi, kas vislabāk sader ar cenu noteikšanas funkcijām, ko izmanto neatkarīga iestādes riska kontroles funkcija, lai ziņotu augstākajai vadībai par tirgus risku vai peļņu un zaudējumiem.

2. Iestādes iegūst bezriska likmes katrai valūtai no naudas tirgus instrumentiem iestādes tirdzniecības portfelī, kuriem ir viszemākais kredītrisks, piemēram, no uz nakti noslēgtiem indeksa mijmaiņas darījumiem.

3. Ja iestādes nevar piemērot metodi, kas minēta 2. punktā, bezriska likmju pamatā liek vienu vai vairākas tirgus ietekmētas mijmaiņas līknes, ko iestāde izmanto, lai novērtētu pozīcijas tirgū, piemēram, starpbanku piedāvātās likmes mijmaiņas līknes.

   Ja dati par tirgus ietekmētām mijmaiņas līknēm, kas aprakstītas 2. punktā un šā punkta pirmajā daļā, ir nepietiekami, bezriska likmes var atvasināt no piemērotākās valsts obligāciju līknes konkrētajai valūtai.

   Ja iestādes izmanto vispārējo procentu likmju riska faktorus, kas atvasināti saskaņā ar šā punkta otrajā daļā izklāstīto procedūru attiecībā uz valsts parāda instrumentiem, šos valsts parāda instrumentus neatbrīvo no kredītriska starpības riska pašu kapitāla prasībām. Gadījumos, kad nav iespējams atšķirt bezriska likmi no kredītriska starpības sastāvdaļas, jutīgumu pret šo riska faktoru piesaista gan vispārīgā procentu likmju riska, gan kredītriska starpības riska klasēm.

4. Vispārīgā procentu likmju riska faktoru gadījumā katra valūta veido atsevišķu kopu. Iestādes piešķir riska faktoriem tajā pašā kopā, bet ar atšķirīgu termiņu dažādas riska pakāpes saskaņā ar 6. iedaļu.

Iestādes piemēro papildu riska faktorus attiecībā uz inflācijas risku tiem parāda instrumentiem, kuru naudas plūsmas ir funkcionāli atkarīgas no inflācijas rādītājiem. Minētie papildu riska faktori sastāv no viena vektora, ko katrai valūtai veido tirgus ietekmētas inflācijas likmes ar dažādiem termiņiem. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik inflācijas likmes tiek izmantotas kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz minēto instrumentu.

5. Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret papildu riska faktoru attiecībā uz inflācijas risku, kas minēts 4. punktā, kā instrumenta vērtības maiņu saskaņā ar tā cenu noteikšanas modeli, kuru izraisa pārbīde par vienu bāzes punktu katrā šā vektora sastāvdaļā. Katra valūta veido atsevišķu kopu. Katrā kopāiestādes atzīst inflāciju par atsevišķu riska faktoru – neatkarīgi no sastāvdaļu skaita katrā vektorā. Iestādes kopasietvaros kompensē visu jutīgumu pret inflāciju, kas aprēķināts tā, kā aprakstīts šajā punktā, lai radītu vienotu neto jutīgumu katrā kopā.

6. Parāda instrumenti, kuros ir ietverti maksājumi dažādās valūtās, arī ir pakļauti starpvalūtu bāzes riskam starp attiecīgajām valūtām. Ar jutīgumu saistītās metodes nolūkos riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro, ir katras valūtas starpvalūtu bāzes risks attiecībā uz ASV dolāru vai euro. Iestādes aprēķina starpvalūtu bāzes, kas neattiecas ne uz ASV dolāra bāzi vai euro bāzi, kā "bāzi attiecībā uz ASV dolāru" vai "bāzi attiecība uz euro".

Katrs starpvalūtu bāzes riska faktors sastāv no viena vektora ar starpvalūtu bāzi, ko katrai valūtai veido atšķirīgi termiņi. Katram parāda instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik inflācijas likmes tiek izmantotas kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz minēto instrumentu. Katra valūta veido atsevišķu kopu.

Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret starpvalūtu bāzes riska faktoru kā instrumenta vērtības maiņu saskaņā ar tā cenu noteikšanas modeli, kuru izraisa pārbīde par vienu bāzes punktu katrā šā vektora sastāvdaļā. Katra valūta veido atsevišķu kopu. Katrā kopāir divi iespējamie atšķirīgie riska faktori – bāze attiecībā uz euro un bāze attiecībā uz ASV dolāru, neatkarīgi no sastāvdaļu skaita katrā starpvalūtu bāzes vektorā. Maksimālais neto jutīgumu skaits katrā kopā ir divi.

7. Vega vispārīgo procentu likmju riska faktori, ko piemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret vispārīgo procentu likmi, ir attiecīgo bezriska likmju izsecinātais svārstīgums, kā aprakstīts 2. un 3. punktā, un to piesaista kopām atkarībā no valūtas un attiecina uz šādiem termiņiem katrā kopā: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Katrai valūtai ir viena kopa.

   Savstarpēja ieskaita nolūkos iestādes ņem vērā izsecināto svārstīgumu, kas saistīts ar to pašu bezriska likmi un attiecināts uz to pašu termiņu, lai veidotu to pašu riska faktoru.

Ja iestādes attiecina izsecināto svārstīgumu uz termiņiem, kā minēts šajā punktā, piemēro šādas prasības:

a) iespēju līguma termiņš ir savietots ar pamatā esošā instrumenta termiņu, jāņem vērā viens vienīgs riska faktors, ko attiecina uz minēto termiņu;

b) ja iespēju līguma termiņš ir īsāks par pamatā esošā instrumenta termiņu, ņem vērā šādus riska faktorus:

i) pirmo riska faktoru attiecina uz iespēju līguma termiņu;

ii) otro riska faktoru attiecina uz iespēju līgumam pamatā esošā instrumenta atlikušo termiņu šā iespēju līguma beigu datumā.

8. Izliekuma vispārīgā procentu likmju riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro, sastāv no viena bezriska likmju vektora, kas attiecībā uz katru valūtu raksturo konkrētu bezriska ienesīguma līkni. Katra valūta veido atsevišķu kopu. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādi bezriska likmju termiņi tiek izmantoti kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz minēto instrumentu.

9. Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret katru riska faktoru, ko izmanto izliekuma riska formulā, saskaņā ar 325.g pantu. Izliekuma riska nolūkos iestādes uzskata vektorus, kas atbilst dažādām ienesīguma līknēm un ar dažādu sastāvdaļu skaitu, par to pašu riska faktoru, ja minētie vektori atbilst tai pašai valūtai. Iestādes kompensē jutīgumu pret to pašu riska faktoru. Katrā kopā ir tikai viens neto jutīgums.

   Nav piemērojamas pašu kapitāla prasības izliekuma riskam attiecībā uz inflācijas risku un ar dažādām valūtām saistīto bāzes risku.

325.m pants

Kredītriska starpības riska faktori attiecībā uz nevērtspapīrošanu

1. Delta kredītriska starpības riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro nevērtspapīrošanas instrumentiem, kas jutīgi pret kredītriska starpību, ir emitenta kredītriska starpības rādītāji minētajiem instrumentiem, kas secināti no attiecīgiem parāda instrumentiem un kredītriska mijmaiņas līgumiem un attiecināti uz katru šādu termiņu: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Iestādes piemēro vienu riska faktoru katram emitentam un termiņam, neņemot vērā to, vai minētie emitenta kredītriska starpības rādītāji ir izsecināti no parāda instrumentiem vai kredītriska mijmaiņas līgumiem. Kopas ir sektora kopas, kā minēts 6. iedaļā, un katrā kopā ietilpst visi riska faktori, kas piesaistīti attiecīgajam sektoram.

2. Vega kredītriska starpības riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar nevērtspapīrotiem pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret kredītriska starpību, ir pamatā esošo instrumentu emitenta kredītriska starpības rādītāju izsecinātie svārstīgumi, kas izsecināti saskaņā ar 1. punktu, un tie ir attiecināmi uz šādiem termiņiem saskaņā ar iespēju līguma termiņu, ievērojot pašu kapitāla prasības: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Tās pašas kopasizmanto kā kopas, ko izmanto attiecībā uz delta kredītriska starpības risku saistībā ar nevērtspapīrošanu.

3. Izliekuma kredītriska starpības riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro nevērtspapīrošanas instrumentiem, sastāv no viena kredītriska starpības rādītāju vektora, kas raksturo konkrētā emitenta kredītriska starpības līkni. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādu kredītriska starpības rādītāju termiņu tiek izmantoti kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz minēto instrumentu. Tās pašas kopasizmanto kā kopas, ko izmanto attiecībā uz delta kredītriska starpības risku saistībā ar nevērtspapīrošanu.

4. Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret katru riska faktoru, ko izmanto izliekuma riska formulā, saskaņā ar 325.g pantu. Izliekuma riska nolūkos iestādes ņem vērā vektorus, kas izsecināti vai nu no attiecīgiem parāda instrumentiem, vai kredītriska mijmaiņas līgumiem un ar dažādu sastāvdaļu skaitu, kā to pašu riska faktoru, ar noteikumu, ka šie vektori atbilst tam pašam emitentam.

325.n pants

Kredītriska starpības riska faktori attiecībā uz vērtspapīrošanu

1. Iestādes piemēro kredītriska starpības riska faktorus, kas minēti 3. punktā, vērtspapīrošanas pozīcijām, kas iekļautas *ACTP*, kā minēts 325. panta 6., 7. un 8 punktā.

   Iestādes piemēro kredītriska starpības riska faktorus, kas minēti 5. punktā, vērtspapīrošanas pozīcijām, kas nav iekļautas *ACTP*, kā minēts 325. panta 6., 7. un 8. punktā.

2. Kopas, kuras piemēro *ACTP* iekļautās vērtspapīrošanas kredītriska starpības riskam, ir tās pašas kā kopas, kuras piemēro nevērtspapīrošanas kredītriska starpības riskam, kā minēts 6. iedaļā.

   Kopas, kuras piemērojamas tādas vērtspapīrošanas kredītriska starpības riskam, kas nav iekļautas *ACTP*, ir specifiskas minētās riska klases kategorijai, kā minēts 6. iedaļā.

3. Kredītriska starpības riska faktori, ko iestādes piemēro vērtspapīrošanas pozīcijām, kas iekļautas *ACTP*, ir šādi:

   a) delta riska faktori ir visi attiecīgie kredītriska starpības rādītāji emitentiem, kuri emitē pamatā esošus riska darījumus vērtspapīrošanas pozīcijā, kas izsecināta no attiecīgiem parāda instrumentiem un kredītriska mijmaiņas līgumiem, un attiecībā uz katru šādu termiņu: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi.

b) vega riska faktori, ko piemēro iespēju līgumiem ar vērtspapīrošanas pozīcijām, kas iekļautas *ACTP* kā pamatā esoši instrumenti, ir kredītriska starpību izsecinātie svārstīgumi pamatā esošu riska darījumu emitentiem vērtspapīrošanas pozīcijā, kas izsecināta tā, kā aprakstīts šā punkta a) apakšpunktā, un tos attiecina uz šādiem termiņiem saskaņā ar atbilstīgā iespēju līguma termiņu, ievērojot pašu kapitāla prasības: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi.

c) izliekuma riska faktori ir attiecīgās kredītriska starpības ienesīguma līknes pamatā esošu riska darījumu emitentiem vērtspapīrošanas pozīcijā, kuras izteiktas kā kredītriska starpības rādītāju vektors dažādiem termiņiem, kas izsecināta tā, kā norādīts šā punkta a) apakšpunktā; katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādu kredītriska starpības rādītāju termiņu tiek izmantoti kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz minēto instrumentu.

4. Iestādes aprēķina vērtspapīrošanas pozīcijas jutīgumu pret katru riska faktoru, ko izmanto izliekuma riska formulā, kā norādīts 325.g pantā. Izliekuma riska nolūkos iestādes ņem vērā vektorus, kas izsecināti vai nu no attiecīgiem parāda instrumentiem, vai kredītriska mijmaiņas līgumiem un ar dažādu sastāvdaļu skaitu, kā to pašu riska faktoru, ar noteikumu, ka šie vektori atbilst tam pašam emitentam.

5. Kredītriska starpības riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro vērtspapīrošanas pozīcijām, kas nav iekļautas *ACTP*, attiecas uz laidiena starpību, nevis uz pamatā esošo instrumentu starpību, un tie ir šādi:

   a) delta riska faktori ir attiecīgie laidiena kredītriska starpības rādītāji, kas attiecināti uz šādiem termiņiem saskaņā ar laidiena termiņu: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi.

   b) vega riska faktori, ko piemēro iespēju līgumiem ar vērtspapīrošanas pozīcijām, kas nav iekļautas *ACTP* kā pamatā esoši instrumenti, ir laidienu kredītriska starpību izsecinātie svārstīgumi, un katru no tiem attiecina uz šādiem termiņiem saskaņā ar iespēju līguma termiņu, ievērojot pašu kapitāla prasības: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi.

   c) izliekuma riska faktori ir tie paši, kas raksturoti šā punkta a) apakšpunktā; visiem minētajiem riska faktoriem piemēro kopīgu riska pakāpi, kā minēts 6. iedaļā.

325.o pants

Kapitāla vērtspapīru riska faktori

1. Kopas visiem kapitāla vērtspapīru riska faktoriem ir sektora kopas, kas minētas 6. iedaļā.

2. Kapitāla vērtspapīru delta riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro, ir visas kapitāla vērtspapīru tūlītējās cenas un visi kapitāla vērtspapīru repo likmes.

   Kapitāla vērtspapīru riska nolūkos specifiskā kapitāla vērtspapīru repo līkne ir vienots riska faktors, kas izteikts kā repo likmju vektors dažādiem termiņiem. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādi repo likmju termiņi tiek izmantoti kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz minēto instrumentu.

   Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret kapitāla vērtspapīru riska faktoru kā instrumenta vērtības maiņu saskaņā ar tā cenu noteikšanas modeli, kuru izraisa pārbīde par vienu bāzes punktu katrā šā vektora sastāvdaļā. Iestādes kompensē jutīgumu pret repo likmju riska faktoru tam pašam kapitāla vērtspapīram, neņemot vērā sastāvdaļu skaitu katrā vektorā.

3. Kapitāla vērtspapīru vega riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret kapitālu, ir kapitāla vērtspapīru tūlītējo cenu izsecinātie svārstīgumi, kas ir attiecināmi uz šādiem termiņiem saskaņā ar attiecīgo iespēju līgumu termiņiem, ievērojot pašu kapitāla prasības: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Attiecībā uz kapitāla vērtspapīru repo likmēm nav vega riska pašu kapitāla prasību.

4. Kapitāla vērtspapīru izliekuma riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret kapitālu, ir visas kapitāla vērtspapīru tūlītējās cenas, neņemot vērā attiecīgo iespēju līgumu termiņus. Attiecībā uz kapitāla vērtspapīru repo likmēm nav izliekuma riska pašu kapitāla prasību.

325.p pants

Preču riska faktori

1. Kopas visiem preču riska faktoriem ir sektora kopas, kas minētas 6. iedaļā.

2. Preču delta riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro preču jutīgiem instrumentiem, ir visas preču tūlītējās cenas pa preču veidiem un uz katru šādu termiņu: 0,25 gadi, 0,5 gadi, 1 gads, 2 gadi, 3 gadi, 5 gadi, 10 gadi, 15 gadi, 20 gadi un 30 gadi. Iestādes ņem vērā tikai divas preču cenas tam pašam preču veidam un ar to pašu termiņu, lai veidotu vienu un to pašu riska faktoru, ja juridisko noteikumu kopa attiecībā uz piegādes vietu ir identiska.

3. Preču vega riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret precēm, ir preču cenu izsecinātie svārstīgumi katram preču veidam, kas ir attiecināmi uz šādiem termiņiem saskaņā ar attiecīgo iespēju līgumu termiņiem, ievērojot pašu kapitāla prasības: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Iestādes uzskata jutīgumu pret to pašu preču veidu, kas piesaistīts tam pašam termiņam, par vienu riska faktoru, kuru iestādes pēc tam kompensē.

4. Preču izliekuma riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret precēm, ir viena preču cenu kopa ar dažādiem termiņiem katram preču veidam, izsakot to kā vektoru. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādu minēto preču cenu tiek izmantots kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz minēto instrumentu. Iestādes nesadala preču cenas pēc piegādes vietas.

   Instrumenta jutīgumu pret katru riska faktoru, ko izmanto izliekuma riska formulā, aprēķina saskaņā ar 325.g pantu. Izliekuma riska nolūkā iestādes ņem vērā vektorus ar dažādu sastāvdaļu skaitu, lai veidotu to pašu riska faktoru, ja minētie vektori atbilst tam pašam preču veidam.

325.q pants

Ārvalstu valūtas riska faktori

1. Ārvalstu valūtas delta riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro instrumentiem, kas jutīgi pret valūtas maiņu, ir visi tūlītējās valūtas maiņas rādītāji starp valūtu, kurā instruments ir izteikts, un iestādes pārskata sniegšanas valūtu. Katram valūtu pārim ir viena kopa, kas satur vienu riska faktoru un vienu neto jutīgumu.

2. Ārvalstu valūtas vega riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas jutīgi pret valūtas maiņu, ir maiņas kursa izsecinātais svārstīgums starp 1. punktā minētajiem valūtu pāriem. Minēto maiņas kursa izsecināto svārstīgumu attiecina uz šādiem termiņiem saskaņā ar atbilstošo iespēju līgumu termiņiem, ievērojot pašu kapitāla prasības: 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi.

3. Ārvalstu valūtas izliekuma riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas jutīgi pret valūtas maiņu, ir tie paši, kas minēti 1. punktā.

4. Iestādēm nav jānodala valūtas iekšzonas un ārzonas varianti attiecībā uz visiem ārvalstu valūtas delta, vega un izliekuma riska faktoriem.

2. apakšiedaļa

Jutīguma definīcijas

325.r pants

Delta riska jutīgums

1. Iestādes aprēķina delta vispārīgo procentu likmju riska jutīgumu (*GIRR*) šādi:

a) jutīgumu pret riska faktoriem, kas sastāv no bezriska likmēm, aprēķina šādi:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

kur:

$s_{r_{kt}}$ = jutīgums pret riska faktoriem, kas sastāv no bezriska likmēm;

r_{kt} = bezriska līknes "k" likme ar termiņu "t";

V_i (.) = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija; un

x,y = riska faktori, kas nav r_{kt}, cenu noteikšanas funkcijā V_i;

b) jutīgumu pret riska faktoriem, kas sastāv no inflācijas riska un starpvalūtu bāzes, aprēķina šādi:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0{,}0001}$$

kur:

s_{x_j} = jutīgums pret riska faktoriem, kas sastāv no inflācijas riska un starpvalūtu bāzes;

$\bar{x}_{ji}$= sastāvdaļu vektors, kas raksturo izsecinātās inflācijas līkni vai starpvalūtu bāzes līkni konkrētai valūtai "j", kur "m" vienāds ar to mainīgo lielumu skaitu, kas saistīti ar inflāciju vai starpvalūtu mainīgajiem lielumiem, ko izmanto instrumenta "i" cenu noteikšanas modelī;

$\overline{I_m}$= dimensijas vienības matrica (1 x m);

V_i (.) = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija; un

y, z = citi mainīgie lielumi cenu noteikšanas modelī.

2. Iestādes aprēķina delta kredītriska starpības riska jutīgumu visām vērtspapīrošanas un nevērtspapīrošanas pozīcijām šādi:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i\left(\ cs_{kt} + 0{,}0001, x, y, \ldots\right) - V_i\left(cs_{kt}, x, y \ldots\right)}{0{,}0001}$$

kur:

$s_{cs_{kt}}$ = delta kredītriska starpības riska jutīgums visām vērtspapīrošanas un nevērtspapīrošanas pozīcijām;

cs_{kt} = emitenta "j" kredītriska starpības rādītāja vērtība ar termiņu "t";

V_i (.) = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija; un

x,y = riska faktori, kas nav cs_{kt}, cenu noteikšanas funkcijā V_i;

3. Iestādes aprēķina delta kapitāla vērtspapīru riska jutīgumu šādi:

a) jutīgumu pret riska faktoriem, kas sastāv no kapitāla vērtspapīru tūlītējām cenām, aprēķina šādi:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0{,}01}$$

kur:

s_k = jutīgums pret riska faktoriem, kas sastāv no kapitāla vērtspapīru tūlītējām cenām;

"k" = specifisks kapitāla vērtspapīrs;

EQ_k = minētā kapitāla vērtspapīra tūlītējās cenas vērtība;

V_i (.) = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija; un

x,y = riska faktori, kas nav EQ_k cenu noteikšanas funkcijā V_i;

b) jutīgumu pret riska faktoriem, kas sastāv no kapitāla vērtspapīru repo likmēm, aprēķina šādi:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

kur:

s_{x_k} = jutīgums pret riska faktoriem, kas sastāv no kapitāla vērtspapīru repo likmēm;

k = indekss, kas apzīmē kapitāla vērtspapīru;

$\bar{x}_{ki}$= sastāvdaļu vektors, kas raksturo repo termiņu struktūru konkrētam kapitāla vērtspapīram "k", kur "m" ir vienāds ar repo likmju skaitu atbilstoši dažādiem termiņiem, kas izmantoti instrumenta "i" cenu noteikšanas modelī;

$\overline{I_m}$= dimensijas vienības matrica (1 · m);

V_i (.) = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija; un

y, z = riska faktori, kas nav $\bar{\mathbf{x}}_{\mathbf{ki}}$ cenu noteikšanas funkcijā V_i;

4. Iestādes aprēķina delta preču riska jutīgumu pret katru riska faktoru "k" šādi:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k\, y, z \ldots) - V_i(CTY_k\, y, z \ldots)}{0{,}01}$$

kur:

s_k = delta preču riska jutīgums pret katru riska faktoru;

k = konkrētās preces riska faktors;

CTY_k = riska faktora "k" vērtība;

V_i (.) = instrumenta "i" tirgus vērtība kā riska faktora "k" funkcija; un

y, z = riska faktori, kas nav CTY_k instrumenta "i" cenu noteikšanas modelī.

5. Iestādes aprēķina delta ārvalstu valūtas riska jutīgumu pret katru ārvalstu valūtu riska faktoru "k" šādi:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k\ \ y, z \ldots) - V_i(FX_k\ \ y, z \ldots)}{0{,}01}$$

kur:

s_k = delta ārvalstu valūtas riska jutīgums;

k = konkrētās ārvalstu valūtas riska faktors;

FX_k = riska faktora vērtība;

V_i (.) = instrumenta "i" tirgus vērtība kā riska faktora "k" funkcija; un

y, z = riska faktori, kas nav FX_k instrumenta "i" cenu noteikšanas modelī.

325.s pants

Vega riska jutīgums

1. Iestādes aprēķina iespējas līguma vega riska jutīgumu pret konkrētu riska faktoru "k" šādi:

$$s_k = \frac{V_i(0{,}01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

kur:

s_k = iespējas līguma vega riska jutīgums;

k = specifisks vega riska faktors, kas sastāv no izsecināta svārstīguma;

vol_k = minētā riska faktora vērtība, kas izsakāma procentuāli; un

x,y = riska faktori, kas nav vol_k, cenu noteikšanas funkcijā V_i;

2. Attiecībā uz riska klasēm, kurās vega riska faktoriem ir termiņa dimensija, bet noteikumi par riska faktoru attiecināšanu nav piemērojami, jo iespēju līgumiem nav termiņa, iestādes attiecina šos riska faktorus uz ilgāko paredzēto termiņu. Uz šiem iespēju līgumiem attiecas atlikušo risku papildinājums.

3. Attiecībā uz iespēju līgumiem, kuriem nav noteikta norunas cena vai barjera, un iespēju līgumiem ar vairākām norunas cenām vai barjerām iestādes piemēro attiecināšanu uz norunas cenām un termiņiem, kurus iestāde izmanto iekšēji, lai noteiktu cenu iespējas līgumam. Uz šiem iespēju līgumiem arī attiecas atlikušo risku papildinājums.

4. Iestādes neaprēķina vega risku vērtspapīrošanas laidieniem, kas iekļauti *ACTP*, kā minēts 325. panta 6., 7. un 8. punktā., ja tiem nav izsecināta svārstīguma. Minētajiem vērtspapīrošanas laidieniem aprēķina delta un izliekuma riska pašu kapitāla prasības.

325.t pants

Prasības jutīguma aprēķiniem

1. Iestādes atvasina jutīgumu no iestādes cenu noteikšanas modeļiem, kas kalpo par pamatu ziņošanai par peļņu un zaudējumiem augstākajai vadībai, izmantojot šajā apakšiedaļā izklāstītās formulas.

   Atkāpjoties no pirmās daļas, kompetentās iestādes var prasīt iestādei, kam piešķirta atļauja izmantot alternatīvu iekšējo modeļu pieeju, kas izklāstīta 1.b nodaļā, lai tā izmantotu iekšējo modeļu pieejas riska mērīšanas modeļa cenu noteikšanas funkcijas, aprēķinot jutīgumu saskaņā ar šo nodaļu un aprēķinot pašu kapitāla prasības tirgus riskam un ziņojot par tām saskaņā ar 430.b panta 3. punktu.

2. Aprēķinot delta riska jutīgumu instrumentiem ar izvēles iespēju, kā minēts 325.e panta 2. punkta a) apakšpunktā, iestādes var pieņemt, ka izsecinātā svārstīguma riska faktori paliek nemainīgi.

3. Aprēķinot vega riska jutīgumu instrumentiem ar izvēles iespēju, kā minēts 325.e panta 2. punkta b) apakšpunktā, piemēro šādas prasības:

   a) attiecībā uz vispārīgo procentu likmju risku un kredītriska starpības risku iestādes attiecībā uz katru valūtu pieņem, ka svārstīguma riska faktoriem pamatā esošais instruments, kam tiek aprēķināts vega risks, atbilst vai nu logaritmiski normālam vai normālam sadalījumam cenu noteikšanas modeļos, ko izmanto minētajiem instrumentiem;

   b) attiecībā uz kapitāla vērtspapīru risku, preču risku un ārvalstu valūtu risku iestādes pieņem, ka svārstīguma riska faktoriem pamatā esošais instruments, kam tiek aprēķināts vega risks, atbilst logaritmiski normālam sadalījumam cenu noteikšanas modeļos, ko izmanto minētajiem instrumentiem.

4. Iestādes aprēķina visus jutīguma veidus, izņemot jutīgumu pret kredīta vērtības korekcijām.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, iestāde pēc kompetento iestāžu atļaujas saņemšanas, aprēķinot tirdzniecības portfeļa pozīcijas pašu kapitāla prasības saskaņā ar šo nodaļu, var izmantot alternatīvas delta riska jutīguma definīcijas, ar noteikumu, ka iestāde atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

   a) šīs alternatīvās definīcijas tiek izmantotas iekšējā riska pārvaldības nolūkos un lai neatkarīga riska kontroles struktūrvienība iestādē ziņotu augstākajai vadībai par peļņu un zaudējumiem;

   b) iestāde pierāda, ka šīs alternatīvās definīcijas ir piemērotākas attiecīgā pozīcijas jutīguma aptveršanai nekā formulas, kas izklāstītas šajā apakšiedaļā, un ka no tām izrietošais jutīgums pēc būtības neatšķiras no minētajām formulām.

6. Atkāpjoties no 1. punkta, iestāde pēc kompetento iestāžu atļaujas saņemšanas, aprēķinot tirdzniecības portfeļa pozīcijas pašu kapitāla prasības saskaņā ar šo nodaļu, var aprēķināt vega jutīgumu, pamatojoties uz alternatīvo jutīguma definīciju lineāro transformāciju, ar noteikumu, ka iestāde atbilst šādiem abiem nosacījumiem:

   a) minētās alternatīvās definīcijas tiek izmantotas iekšējā riska pārvaldības nolūkos un lai neatkarīga riska kontroles struktūrvienība iestādē ziņotu augstākajai vadībai par peļņu un zaudējumiem;

b) iestāde pierāda, ka minētās alternatīvās definīcijas ir piemērotākas pozīcijas jutīguma aptveršanai nekā formulas, kas izklāstītas šajā apakšiedaļā,, un ka pirmajā daļā minētā lineārā transformācija atspoguļo vega riska jutīgumu.

4. iedaļa

Atlikušā riska papildinājums

325.u pants

Pašu kapitāla prasības atlikušajiem riskiem

1. Papildus pašu kapitāla prasībām tirgus riskam, kas izklāstītas 2. iedaļā, iestādes instrumentiem, kuros ietekmē atlikušie riski, piemēro papildu pašu kapitāla prasības saskaņā ar šo pantu.

2. Uzskata, ka instrumentus ietekmē atlikušie riski, ja tie atbilst kādam no šiem nosacījumiem:

a) instruments atsaucas uz eksotisku pamatā esošu atsauces vienību, proti, šīs nodaļas nolūkos tas ir tirdzniecības portfeļa instruments, kas atsaucas uz pamatā esošu riska darījumu, kurš neietilpst delta, vega vai izliekuma riska pieeju jomā saskaņā ar metodi, kura saistīta ar jutīgumu un noteikta 2. iedaļā, vai pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību neizpildes risku, kas minēta 5. iedaļā;

b) instruments ir tāds instruments, ko ietekmē citi atlikušie riski, proti, šīs nodaļas nolūkos tie ir jebkuri no šādiem instrumentiem:

i) instrumenti, uz kuriem attiecas pašu kapitāla prasības attiecībā uz vega un izliekuma risku saskaņā ar metodi, kas saistīta ar jutīgumu un izklāstīta 2. iedaļā, un kuri rada izmaksājumus, ko nevar atkārtot kā galīgu lineāro kombināciju standarta iespēju līgumiem ar vienu pamatā esošu kapitāla cenu, preces cenu, valūtas maiņas likmi, obligāciju cenu, kredītsaistību neizpildes mijmaiņas cenu vai procentu likmju mijmaiņas līgumu;

ii) instrumenti, kas ir 325. panta 6. punktā minētās *ACTP* iekļautās pozīcijas; 325. panta 8. punktā minēto *ACTP* iekļauto riska ierobežošanu neņem vērā.

3. Iestādes aprēķina papildu pašu kapitāla prasības, kas minētas 1. punktā, kā summu, ko veido 2. punktā minēto instrumentu bruto nosacītās summas, reizinot ar šādām riska pakāpēm:

a) 1,0 % attiecībā uz instrumentiem, kas minēti 2. punkta a) apakšpunktā;

b) 0,1 % attiecībā uz instrumentiem, kas minēti 2. punkta b) apakšpunktā.

4. Atkāpjoties no 1. punkta prasībām, iestāde nepiemēro pašu kapitāla prasību attiecībā uz atlikušajiem riskiem tādam instrumentam, kas atbilst jebkuram no šādiem nosacījumiem:

a) instruments tiek kotēts atzītā biržā;

b) instruments ir piemērots centrālajai tīrvērtei saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 648/2012;

c) instruments pilnībā kompensē tirgus risku citai pozīcijai tirdzniecības portfelī, un tādā gadījumā abas pilnīgi atbilstīgās tirdzniecības portfeļa pozīcijas atbrīvo no pašu kapitāla prasības atlikušajiem riskiem.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu, kas ir eksotisks pamatā esošs instruments un kuri instrumenti ir instrumenti, kurus ietekmē atlikušie riski, 2. punkta nolūkos.

Izstrādājot minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, EBI analizē, vai ilgmūžības risks, laika apstākļi, dabas katastrofas un nākotnē īstenojams svārstīgums būtu uzskatāms par eksotiskiem pamatā esošiem instrumentiem.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz … [divi gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantu.

5. iedaļa

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku

325.v pants

Definīcijas un vispārīgi noteikumi

1. Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "īsais riska darījums" nozīmē, ka emitenta vai emitentu grupas saistību neizpilde rada iestādei peļņu neatkarīgi no instrumenta vai darījuma veida, kas rada riska darījumu;

b) "garais riska darījums" nozīmē, ka emitenta vai emitentu grupas saistību neizpilde rada iestādei zaudējumus neatkarīgi no instrumenta vai darījuma veida, kas rada riska darījumu;

c) "pēkšņas saistību neizpildes (*JTD*) bruto summa" ir aplēsto zaudējumu vai peļņas apjoms, ko parādnieka saistību neizpilde radītu konkrētā riska darījumā;

d) "pēkšņas saistību neizpildes (*JTD*) neto summa" ir aplēsto zaudējumu vai peļņas apjoms, kas iestādei rastos parādnieka saistību neizpildes dēļ pēc tam, kad ir veikts bruto *JTD* summu savstarpējs ieskaits;

e) "saistību neizpildīšanas zaudējumi" jeb *LGD* ir parādnieka saistību nepildīšanas zaudējumi šā parādnieka emitētā instrumentā, kas izteikti kā instrumenta nosacītās summas daļa;

f) "saistību neizpildes riska pakāpe" ir procentuāls rādītājs, kas raksturo varbūtību katra parādnieka saistību neizpildei saskaņā ar minētā parādnieka kredītspēju.

2. Pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku piemēro parāda un kapitāla vērtspapīru instrumentiem, atvasinātiem instrumentiem ar minētajiem instrumentiem kā pamatā esošiem instrumentiem, un atvasinātiem instrumentiem, kuru izmaksas vai patiesās vērtības ietekmē parādnieka saistību neizpilde, ja šis parādnieks nav darījumu partneris pašam atvasinātajam instrumentam. Iestādes aprēķina saistību neizpildes riska prasības atsevišķi katram šādam instrumentu veidam – nevērtspapīrošanas instrumenti, vērtspapīrošanas instrumenti, kas nav iekļauti *ACTP*, un vērtspapīrošanas instrumenti, kas ir iekļauti *ACTP*. Galīgās pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku iestādei ir minēto triju sastāvdaļu summa.

1. apakšiedaļa

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku nevērtspapīrošanas instrumentiem

325.w pants

Pēkšņas saistību neizpildes bruto summas

1. Iestādes aprēķina *JTD* bruto summas katram garajam riska darījumam ar parāda instrumentiem šādi:

$$JTD_{long} = \max\{LGD\ V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

kur:

JTD_{long} = *JTD* bruto summa garajam riska darījumam;

$V_{notional}$ = instrumenta nosacītā summa;

$P\&L_{long}$ = termins, kas koriģē peļņu vai zaudējumus, ko iestāde jau uzskaitījusi saistībā ar izmaiņām tā instrumenta patiesajā vērtībā, kas rada garo riska darījumu. Peļņu formulā norāda ar pozitīvu zīmi, zaudējumus – ar negatīvu zīmi; un

$Adjustment_{long}$ = summa, par kādu atvasinātā instrumenta struktūras dēļ iestādes zaudējumi saistību neizpildes gadījumā palielinātos vai samazinātos attiecībā pret pilnajiem zaudējumiem saistībā ar pamatā esošo instrumentu. Palielinājumu $Adjustment_{long}$ mainīgais atspoguļo ar pozitīvu zīmi, samazinājumu – ar negatīvu zīmi.

2. Iestādes aprēķina *JTD* bruto summas katram īsajam riska darījumam ar parāda instrumentiem šādi:

$$JTD_{short} = \min\{LGD\ V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short};\ 0\}$$

kur:

JTD_{short} = *JTD* bruto summa īsajam riska darījumam;

$V_{notional}$ = instrumenta nosacītā summa, ko formulā norāda ar negatīvu zīmi;

$P\&L_{short}$ = termins, kas koriģē peļņu vai zaudējumus, ko iestāde jau uzskaitījusi saistībā ar izmaiņām tā instrumenta patiesajā vērtībā, kas rada īso riska darījumu. Peļņu formulā norāda ar pozitīvu zīmi, zaudējumus – ar negatīvu zīmi; un

$Adjustment_{short}$ = summa, par kādu atvasinātā instrumenta struktūras dēļ iestādes peļņa saistību neizpildes gadījumā palielinātos vai samazinātos attiecībā pret pilnajiem zaudējumiem saistībā ar pamatā esošo instrumentu. Samazinājumu $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ mainīgais atspoguļo ar pozitīvu zīmi, un palielinājumu $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ mainīgais atspoguļo ar negatīvu zīmi.

3. Lai veiktu 1. un 2. punktā izklāstītos aprēķinus, *LGD* attiecībā uz parāda instrumentiem, kas iestādēm jāpiemēro, ir šādi:

   a) riska darījumiem ar parāda instrumentiem, kam nav augstākās prioritātes, piesaista *LGD* 100 % apmērā;

   b) riska darījumiem ar prioritāriem parāda instrumentiem piesaista *LGD* 75 % apmērā;

   c) riska darījumiem ar segtajām obligācijām, kā minēts 129. pantā, piesaista *LGD* 25 % apmērā.

4. Lai veiktu 1. un 2. punktā izklāstītos aprēķinus, nosacītās summas nosaka šādi:

   a) parāda instrumentu gadījumā nosacītā summa ir parāda instrumenta nominālvērtība;

   b) tādu atvasināto instrumentu gadījumā, kuru pamatā ir parāda vērtspapīru instrumenti, nosacītā summa ir atvasinātā instrumenta nosacītā summa.

5. Attiecībā uz riska darījumiem ar kapitāla vērtspapīru instrumentiem, iestādes aprēķinot *JTD* bruto summas, neizmanto formulas, kas minētas 1. un 2. punktā, bet šādas formulas:

$$JTD_{long} = max\ \{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

$$JTD_{short} = \min\ \{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\}$$

kur:

JTD_{long} = *JTD* bruto summa garajam riska darījumam;

JTD_{short} = *JTD* bruto summa īsajam riska darījumam; un

V = kapitāla vērtspapīru patiesā vērtība vai – tādu atvasināto instrumentu gadījumā, kuru pamatā ir kapitāla vērtspapīra instrumenti, – pamatā esošā kapitāla vērtspapīra patiesā vērtība.

6. Iestādes piesaista kapitāla vērtspapīru instrumentiem *LGD* 100 % apmērā, lai veiktu aprēķinus, kas izklāstīti 5. punktā.

7. Attiecībā uz riska darījumiem ar saistību neizpildes risku, kas izriet no atvasinātajiem instrumentiem, kuru maksājumi parādnieka saistību neizpildes gadījumā nav saistīti ar šā parādnieka emitētā konkrētā instrumenta nosacīto summu vai ar parādnieka *LGD*, vai ar šā parādnieka emitētu instrumentu, iestādes izmanto alternatīvas metodikas, aplēšot *JTD* bruto summas.

8. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

   a) kā iestādēm jāaprēķina *JTD* summas dažāda veida instrumentiem saskaņā ar šo pantu;

   b) kuras alternatīvās metodikas iestādēm jāizmanto, aplēšot *JTD* bruto summas, kas minētas 7. punktā;

   c) to instrumentu nosacītās summas, kas nav 4. punkta a) un b) punktā minētie instrumenti.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz … [divi gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantu.

325.x pants

Pēkšņas saistību neizpildes neto summas

1. Iestādes aprēķina *JTD* neto summas, veicot savstarpēju ieskaitu attiecībā uz *JTD* bruto summas īsajiem riska darījumiem un garajiem riska darījumiem. Savstarpējs ieskaits ir iespējams tikai starp tā paša parādnieka riska darījumiem, ja īsajiem riska darījumiem ir tāda pati vai zemāka prioritāte kā garajiem riska darījumiem.

2. Savstarpējs ieskaits ir vai nu pilnīgs, vai daļējs, atkarībā no kompensējamajiem riska darījumu termiņiem:

   a) savstarpējs ieskaits ir pilnīgs, ja visiem kompensējamajiem riska darījumiem termiņš ir viens gads vai ilgāk;

   b) savstarpējs ieskaits ir daļējs, ja vismaz vienam kompensējamajam riska darījumam termiņš ir īsāks par vienu gadu, un tādā gadījumā pēkšņas saistību neizpildes summas apjoms katram riska darījumam ar termiņu, kas īsāks par vienu gadu, tiek reizināts ar riska darījuma termiņa attiecību pret vienu gadu.

3. Ja savstarpējs ieskaits nav iespējams, *JTD* bruto summas ir vienādas ar *JTD* neto summām tādu riska darījumu gadījumā, kuru termiņš ir viens gads vai ilgāk. *JTD* bruto summas ar termiņu, kas īsāks par vienu gadu, tiek reizinātas ar riska darījuma termiņa attiecību pret vienu gadu, bet ne mazāk par trim mēnešiem, lai aprēķinātu *JTD* neto summas.

4. Šā panta 2. un 3. punkta nolūkos drīzāk izmanto atvasināto instrumentu līgumu termiņus, nevis tiem pamatā esošo instrumentu termiņus. Naudas kapitāla vērtspapīru riska darījumiem piesaista vai nu viena gada, vai triju mēnešu termiņu, pēc iestādes ieskatiem.

325.y pants

Pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību neizpildes risku aprēķināšana

1. *JTD* neto summas, neatkarīgi no darījumu partnera veida, reizina ar saistību neizpildes riska pakāpēm, kas atbilst to kredītkvalitātei, kā norādīts 2. tabulā.

2. tabula

Kredītkvalitātes kategorija	Saistību neizpildes riska pakāpe
Kredītkvalitātes 1. pakāpe	0,5 %
Kredītkvalitātes 2. pakāpe	3 %
Kredītkvalitātes 3. pakāpe	6 %
Kredītkvalitātes 4. pakāpe	15 %
Kredītkvalitātes 5. pakāpe	30 %
Kredītkvalitātes 6. pakāpe	50 %
Bez kategorijas	15 %
Ar saistību neizpildi	100 %

2. Riska darījumi, kas iegūtu 0 % riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju kredītriskam atbilstoši II sadaļas 2. nodaļai, iegūst 0 % saistību neizpildes riska pakāpi attiecībā uz pašu kapitāla prasībām attiecībā uz saistību neizpildes risku.

3. Svērto neto *JTD* piesaista šādām kopām– uzņēmumi, valstis un pašvaldības/municipalitātes.

4. *JTD* svērtās neto summas apkopo katrā kopā, izmantojot šādu formulu:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot \text{net } JTD_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |\text{net } JTD_i|\right); 0\right\}$$

kur:

DRC_b = pašu kapitāla prasība attiecībā uz saistību neizpildes risku kopai "b";

i = indekss, kas apzīmē kopai"b" piederošu instrumentu;

RW_i = riska pakāpe; un

WtS = rādītājs, kas atspoguļo riska ierobežošanas ieguvumu kopas ietvaros, un to aprēķina šādi:

$$WtS = \frac{\sum \text{net } JTD_{long}}{\sum \text{net } JTD_{long} + \sum |\text{net } JTD_{short}|}$$

Lai aprēķinātu DRC_b un WtS, visas kopā esošās pozīcijas garās un īsās pozīcijas apvieno attiecībā uz visām pozīcijām grupā neatkarīgi no to kredītkvalitātes pakāpes, kurai šīs pozīcijas piesaistītas, lai tādējādi aprēķinātu ar kopu saistītas pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku.

5. Galīgās pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku nevērtspapīrošanas instrumentiem aprēķina kā kopaslīmeņa pašu kapitāla prasību vienkāršu summu.

2. apakšiedaļa

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku vērtspapīrošanas instrumentiem, kas nav iekļauti *ACTP*

325.z pants

Pēkšņas saistību neizpildes summas

1. Pēkšņas saistību neizpildes bruto summas attiecībā uz vērtspapīrošanas riska darījumiem ir to tirgus vērtība vai, ja tirgus vērtība nav pieejama, to patiesā vērtība, kas noteikta saskaņā ar piemērojamām grāmatvedības pamatnostādnēm.

2. Pēkšņas saistību neizpildes neto summas nosaka, veicot pēkšņas saistību neizpildes garo riska darījumu bruto summu un pēkšņas saistību neizpildes īso riska darījumu bruto summu savstarpēju ieskaitu. Savstarpējs ieskaits ir iespējams tikai starp vērtspapīrošanas riska darījumiem ar to pašu pamatā esošo aktīvu portfeli un no tā paša laidiena. Nav atļauts savstarpējs ieskaits starp vērtspapīrošanas riska darījumiem ar dažādiem pamatā esošiem aktīvu portfeļiem, pat ja savienojuma un atsaistes punkti ir tie paši.

3. Ja, sadalot vai apvienojot esošos vērtspapīrošanas riska darījumus, citus esošos vērtspapīrošanas riska darījumus var pilnībā atkārtot, izņemot termiņu dimensiju, riska darījumus, kas izriet no minētās sadalīšanas vai apvienošanas, savstarpēja ieskaita nolūkos var izmantot esošo vērtspapīru riska darījumu vietā.

4. Ja, sadalot vai apvienojot pamatā esošu parādnieku riska darījumus, ir iespējams pilnībā atkārtot visu esoša vērtspapīrošanas riska darījuma laidiena struktūru, riska darījumus, kas izriet no minētās sadalīšanas vai apvienošanas, savstarpēja ieskaita nolūkos var izmantot esošo vērtspapīru riska darījumu vietā. Ja pamatā esošus parādniekus izmanto šādā veidā, tos izslēdz no nevērtspapīrošanas saistību neizpildes riska aprēķina.

5. Regulas 325.x pantu piemēro gan esošiem vērtspapīrošanas riska darījumiem, gan vērtspapīrošanas riska darījumiem, ko izmanto saskaņā ar šā panta 3. vai 4. punktu. Attiecīgie termiņi ir vērtspapīrošanas laidienu termiņi.

325.aa pants
Pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību neizpildes
risku vērtspapīrošanas instrumentiem aprēķināšana

1. Vērtspapīrošanas riska darījumu *JTD* neto summas reizina ar 8% no riska pakāpes, ko piemēro attiecīgajam vērtspapīrošanas riska darījumam, tostarp VPS vērtspapīrošanai, netirdzniecības portfelī saskaņā ar pieeju hierarhiju, kas izklāstīta II sadaļas 5. nodaļas 3. iedaļā, un neatkarīgi no darījumu partnera veida.

2. Viena gada termiņu piemēro visiem laidieniem, kuriem riska pakāpes aprēķina saskaņā ar *SEC-IRBA* un *SEC-ERBA*.

3. Attiecībā uz risku svērtās *JTD* summas individuāliem naudas vērtspapīrošanas riska darījumiem ierobežo ar šīs pozīcijas patieso vērtību.

4. Attiecībā uz risku svērtās neto *JTD* summas piesaista šādām kopām:

   a) vienai kopīgai kopaiattiecībā uz visām komercsabiedrībām, neatkarīgi no reģiona;

   b) 44 dažādām kopām, kas atbilst vienai kopaikatrā reģionā attiecībā uz katru no otrajā daļā definētajām 11 aktīvu klasēm.

   Pirmās daļas nolūkos 11 aktīvu klases ir šādas: uz aktīviem balstīti komerciāli vērtspapīri (ABKV), autokredīti/līzings, ar mājokļu hipotēkām nodrošināti vērtspapīri (*RMBS*), kredītkartes, ar komerciālām hipotēkām nodrošināti vērtspapīri (*CMBS*), nodrošinātās kredītsaistības, nodrošinātas parādsaistības kvadrātā (*CDO* kvadrātā), mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), studiju kreditēšana, pārējā mazumtirdzniecība un pārējā vairumtirdzniecība. Četri reģioni ir Āzija, Eiropa, Ziemeļamerika un pārējā pasaule.

5. Lai piesaistītu vērtspapīrošanas riska darījumu kādai kopai, iestādes paļaujas uz tirgū plaši lietoto klasifikāciju. Iestādes katru vērtspapīrošanas riska darījumu piesaista tikai vienai 4. punktā minētajai kopai. Jebkuru vērtspapīrošanas riska darījumu, kuru iestāde nevar piesaistīt kopai attiecībā uz aktīvu klasi vai reģionu, attiecīgi piesaista kategorijām "pārējā mazumtirdzniecība", "pārējā vairumtirdzniecība" vai reģionam "pārējā pasaule".

6. Svērtās neto *JTD* summas apkopo katrā kopā tāpat, kā attiecībā uz nevērtspapīrošanas riska darījumu saistību neizpildes risku, izmantojot formulu, kas minēta 325.y panta 4. punktā, un tās veido pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību neizpildes risku katrai kopai.

7. Galīgo pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību neizpildes risku vērtspapīrošanas instrumentiem, kas nav iekļauti *ACTP*, aprēķina kā vienkāršu kopas līmeņa pašu kapitāla prasību summu.

3. apakšiedaļa
Pašu kapitāla prasības attiecība uz saistību neizpildes risku vērtspapīrošanas instrumentiem, kas ir iekļauti *ACTP*

325.ab pants
Darbības joma

1. Attiecībā uz *ACTP* pašu kapitāla prasībās iekļauj saistību neizpildes risku vērtspapīrošanas riska darījumiem un nevērtspapīrošanas riska ierobežojumiem. Šos riska ierobežojumus izslēdz no nevērtspapīrošanas saistību neizpildes riska aprēķiniem. Ieguvums, kas rodas veicot diversifikāciju starp pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību neizpildes risku nevērtspapīrošanas instrumentiem, pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību neizpildes risku vērtspapīrošanas instrumentiem, kas nav iekļauti *ACTP*, un pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību neizpildes risku vērtspapīrošanas instrumentiem, kas ir iekļauti *ACTP*, netiek ņemts vērā.

2. Attiecībā uz tirgotiem nevērtspapīrošanas kredīta un kapitāla vērtspapīru atvasinātiem instrumentiem, *JTD* summas individuālajām sastāvdaļām nosaka, izmantojot caurskatīšanas pieeju.

325.ac pants

Pēkšņas saistību neizpildes summas attiecībā uz ACTP

1. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

   a) "sadalīšana ar vērtēšanas modeli" nozīmē, ka viena parādnieka sastāvdaļa vērtspapīrošanā tiek vērtēta kā starpība starp vērtspapīrošanas beznosacījumu vērtību un vērtspapīrošanas vērtību ar nosacījumiem, pieņemot, ka šis viens parādnieks neizpilda saistības ar *LGD* 100 % apmērā.

   b) "atkārtošana" nozīmē, ka individuālu vērtspapīrošanas indeksa laidienu apvienošana tiek kombinēta, lai atkārtotu citu laidienu no tā paša indeksa sērijas vai lai atkārtotu laidienos nesadalītu pozīciju šā indeksa sērijā;

   c) "sadalīšana" nozīmē indeksa atkārtošanu, kad pēc vērtspapīrošanas veikšanas pamatā esošie riska darījumi portfelī ir identiski viena parādnieka riska darījumiem, kas sastāda šo indeksu.

2. *JTD* bruto summas attiecībā uz vērtspapīrošanas riska darījumiem un nevērtspapīrošanas riska darījumiem *ACTP* ir to tirgus vērtība vai, ja tirgus vērtība nav pieejama, to patiesā vērtība, kas noteikta saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu.

3. N-tā saistību nepildīšanas gadījuma produktus atzīst par sadalītiem produktiem ar šādiem savienošanas un atsaistes punktiem:

   a) savienošanas punkts = (N – 1)/ kopējais parādnieku skaits;

   b) atsaistes punkts = N/ kopējais parādnieku skaits,

   kur "kopējais parādnieku skaits" ir kopējais parādnieku skaits pamatā esošā grozā vai portfelī.

4. *JTD* neto summas nosaka, veicot savstarpēju ieskaitu starp *JTD* garo riska darījumu bruto summām un *JTD* īso riska darījumu bruto summām. Savstarpējs ieskaits ir iespējams tikai starp riska darījumiem, kas citādi ir identiski, izņemot termiņu. Savstarpējs ieskaits ir iespējams tikai šādā veidā:

   a) attiecībā uz indeksiem, indeksu laidieniem un individuālām vajadzībām pielāgotiem laidieniem, savstarpējs ieskaits ir iespējams starp termiņiem, kas pieder tai pašai indeksu saimei, sērijai un laidienam, ievērojot noteikumus riska darījumiem ar mazāk nekā viena gada termiņu, kas iekļautas 325.x pantā; *JTD* garo un *JTD* īso riska darījumu bruto summas, kas ir pilnīgi atkārtojamas, var savstarpēji ieskaitīt, veicot sadalīšanu vienam parādniekam ekvivalentos riska darījumos, izmantojot vērtēšanas modeli; šādos gadījumos viena parādnieka *JTD* ekvivalentu riska darījumu bruto summas, kas iegūtas sadalīšanas gaitā, ir vienādas ar nesadalīta riska darījuma *JTD* bruto summu;

b) savstarpējs ieskaits sadalīšanas ceļā, kā norādīts a) apakšpunktā, nav atļauts attiecībā uz atkārtotu vērtspapīrošanu vai vērtspapīrošanas atvasinātajiem instrumentiem;

c) attiecībā uz indeksiem un indeksa laidieniem savstarpējs ieskaits ir iespējams termiņiem, kas pieder tai pašai saimei, sērijai un laidienam, veicot atkārtošanu vai sadalīšanu; ja garie riska darījumi un īsie riska darījumi ir citādi līdzvērtīgi, izņemot vienu atlikušo sastāvdaļu, savstarpējs ieskaits ir atļauts un *JTD* neto summa atspoguļo atlikušo riska darījumu;

d) dažādus laidienus no tās pašas indeksa sērijas, dažādas tā paša indeksa sērijas un dažādas indeksu saimes nedrīkst izmantot, lai veiktu savstarpēju ieskaitu.

325.ad pants

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību neizpildes risku attiecībā uz ACTP *aprēķināšana*

1. *JTD* neto summas reizina:

a) attiecībā uz laidienos sadalītiem produktiem – ar saistību neizpildes riska pakāpēm, kas atbilst to kredītkvalitātei, kā norādīts 325.y panta 1. un 2. punktā;

b) attiecībā uz laidienos nesadalītiem produktiem – ar saistību neizpildes riska pakāpēm, kas minētas 325.aa panta 1. punktā.

2. Attiecībā uz risku *JTD* svērtās neto summas piesaista kopām, kas atbilst indeksam.

3. *JTD* svērtās neto summas apkopo katrā kopā, izmantojot šādu formulu:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot \text{net } JTD_i\right) - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |\text{net } JTD_i|\right); 0\right\}$$

kur:

DRC_b = pašu kapitāla prasība attiecībā uz saistību neizpildes risku kopai "b";

i = instruments, kas pieder kopai "b"; un

WtS_{ACTP} = rādītājs, kas atzīst ieguvumu attiecībā uz riska ierobežošanas attiecībām kopā, un to aprēķina saskaņā ar WtS formulu, kas izklāstīta 325.y panta 4. punktā, bet izmantojot garās pozīcijas un īsās pozīcijas visā *ACTP*, nevis tikai konkrētā pozīciju kopā.

4. Iestādes aprēķina *ACTP* saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasības, izmantojot šādu formulu:

$$DRC_{ACTP}=\max\left\{\sum_b (\max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0\right\}$$

kur:

DRC_{ACTP} = pašu kapitāla prasība attiecībā uz saistību neizpildes risku attiecībā uz *ACTP*; un

DRC_b = pašu kapitāla prasība attiecībā uz saistību neizpildes risku kopai "b".

6. iedaļa

Riska pakāpes un korelācijas

1. apakšiedaļa

DELTA RISKA PAKĀPES UN KORELĀCIJAS

325.ae pants

Riska pakāpes vispārīgam procentu likmju riskam

1. Attiecībā uz valūtām, kas nav iekļautas likvīdāko valūtu apakškategorijā, kā minēts 325.bd panta 7. punkta b) apakšpunktā, riska pakāpes jutīgumam pret bezriska likmes riska faktoriem katrai 3. tabulā iekļautajai kopai precizē, ievērojot 461.a pantā minēto deleģēto aktu.

3. tabula

Kopa	Termiņš
1.	0,25 gadi
2.	0,5 gadi
3.	1 gadi
4.	2 gadi
5.	3 gadi
6.	5 gadi
7.	10 gadi
8.	15 gadi
9.	20 gadi
10.	30 gadi

2. Kopīgu riska pakāpi gan visam jutīgumam pret inflāciju, gan starpvalūtu bāzes riska faktoriem precizē deleģētajā aktā, kas minēts 461.a pantā.

3. Attiecībā uz valūtām, kas ir iekļautas likvīdāko valūtu apakškategorijā, kā minēts 325. bd panta 7. punkta b) apakšpunktā, un iestādes vietējo valūtu, bezriska likmes riska faktoru riska pakāpes ir riska pakāpes, kas minētas 3. tabulā, dalot tās ar $\sqrt{2}$.

325.af pants

Kopas iekšējās korelācijas attiecībā uz vispārīgo procentu likmju risku

1. Divu svērto jutīgumu korelāciju starp vispārīgā procentu likmes riska faktoriem WS_k un WS_l, kas ir tajā pašā kopāun ar to pašu piesaistīto termiņu, tomēr ar atbilstību dažādām līknēm, ρkl nosaka kā 99,90 %.

2. Divu svērto jutīgumu korelāciju starp vispārīgā procentu likmes riska faktoriem WS_k un WS_l, kas ir tajā pašā kopā, ar atbilstību tai pašai līknei, bet ar dažādiem termiņiem, nosaka saskaņā ar šādu formulu:

$$\max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{\min\{T_k;\,T_l\}}\right)};\,40\,\%\right]$$

kur:

T_k(attiecīgi T_l) = termiņš, kas attiecas uz bezriska likmi;

θ = 3 %.

3. Attiecībā uz diviem vispārīgā procentu likmes riska faktoru WS_k un WS_l svērtajiem jutīgumiem tajā pašā kopā, ar atbilstību dažādām līknēm un ar dažādiem termiņiem, korelācija ρ_{kl} ir vienāda ar korelācijas parametru, kas minēts 2. punktā, reizinot to ar 99,90%.

4. Attiecībā uz vispārīgā procentu likmes riska faktoru WS_k jebkuru attiecīgo svērto jutīgumu un inflācijas riska faktoru WS_l jebkuru attiecīgo svērto jutīgumu, korelāciju nosaka kā 40%.

5. Attiecībā uz starpvalūtu bāzes riska faktoru WS_k jebkuru attiecīgo svērto jutīgumu un vispārīgā procentu likmes riska faktoru WS_l jebkuru attiecīgo svērto jutīgumu, tostarp attiecībā uz citu starpvalūtu bāzes riska faktoru, korelāciju nosaka kā 0%.

325. ag pants

Kopu korelācijas attiecībā uz vispārīgo procentu likmju risku

1. Parametru γ_{bc} = 50% izmanto, lai apkopotu riska faktorus, kas pieder dažādām kopām.

2. Parametru y_{bc} = 80% izmanto, lai apkopotu procentu likmes riska faktoru, pamatojoties uz 325.av panta 3. punktā minēto valūtu, un procentu likmes riska faktoru, pamatojoties uz euro.

325.ah pants

Riska pakāpes nevērtspapīrošanas kredītriska starpības riskam instrumentiem

1. Riska pakāpes jutīgumam pret kredītriska starpības riska faktoriem attiecībā uz nevērtspapīrošanu visās 4. tabulā iekļautajās kopās ir tādas pašas attiecībā uz visiem termiņiem (0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi).

4. tabula

Kopas numurs	Kredītkvalitāte	Sektors	Riska pakāpe (procentpunkti)
1.	Visas	Dalībvalsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas	0,50 %

Kopas numurs	Kredītkvalitāte	Sektors	Riska pakāpe (procentpunkti)
2.	Kredītkvalitātes 1.–3. pakāpe	Trešās valsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas, daudzpusējās attīstības bankas un starptautiskās organizācijas, kas minētas 117. panta 2. punktā vai 118. pantā	0,5 %
3.		Reģionālās vai vietējās pašvaldības un publiskā sektora struktūras	1,0 %
4.		Finanšu sektora sabiedrības, tostarp kredītiestādes, kas iekļautas centrālajā valdībā, reģionālajā valdībā vai vietējā pašvaldībā vai ko tās izveidojušas, un aizdevēji veicināšanas nolūkā	5,0 %
5.		Pamatmateriāli, enerģētika, rūpniecības preces, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde	3,0 %
6.		Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība	3,0 %
7.		Tehnoloģijas, telesakari	2,0 %
8.		Veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi, profesionālā un tehniskā darbība	1,5 %
9.		Segtās obligācijas, kuras dalībvalstīs emitējušas kredītiestādes	1,0 %

Kopas numurs	Kredītkvalitāte	Sektors	Riska pakāpe (procentpunkti)
11.	Kredītkvalitātes 4.–6. pakāpe	Trešās valsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas, daudzpusējās attīstības bankas un starptautiskās organizācijas, kas minētas 117. panta 2. punktā vai 118. pantā	
12.		Reģionālās vai vietējās pašvaldības un publiskā sektora struktūras	4,0 %
13.		Finanšu sektora sabiedrības, tostarp kredītiestādes, kas iekļautas centrālajā valdībā, reģionālajā valdībā vai vietējā pašvaldībā vai ko tās izveidojušas, un aizdevēji veicināšanas nolūkā	12,0 %
14.		Pamatmateriāli, enerģētika, rūpniecības preces, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde	7,0 %
15.		Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība	8,5 %
16.		Tehnoloģijas, telesakari	5,5 %
17.		Veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi, profesionālā un tehniskā darbība	5,0 %
18.	Citi sektori		12,0 %

2. Lai piesaistītu riska darījumu sektoram, iestādes izmanto klasifikāciju, kas tiek plaši lietota tirgū, lai sadalītu emitentus pa sektoriem. Iestādes piesaista katru emitentu tikai vienai sektora kopai, kas norādīta 4. tabulā. Jebkura tāda emitenta riska darījumus, kuru iestāde nevar šādā veidā piesaistīt kādam sektoram, piesaista 4. tabulas 18. kopai.

325.ai pants

Kopas iekšējās korelācijas kredītriska starpības riskam attiecībā uz nevērtspapīrošanas instrumentiem

1. Starp diviem jutīgumiem WS_k un WS_l tajā pašā kopā korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka šādi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{parādnieks})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{termiņš})} \cdot \rho kl^{(\text{bāze})}$$

kur:

$\rho_{kl}^{(\text{parādnieks})}$ ir vienāds ar 1, ja divi parādnieki ar jutīgumiem k un l ir identiski, citos gadījumos tas ir 35 %;

$\rho_{kl}^{(\text{termiņš})}$ ir vienāds ar 1, ja divas virsotnes jutīgumiem k un l ir identiskas, citos gadījumos tas ir 65 %; un

$\rho kl^{(\text{bāze})}$ ir vienāds ar 1, ja divi jutīgumi attiecas uz tām pašām līknēm, citos gadījumos tas ir 99,90 %.

2. Šā panta 1. punktā minētos korelācijas parametrus nepiemēro 325.ah panta 1. punkta 4. tabulas 18. kopai. Kapitāla prasība attiecībā uz delta riska aprēķināšanas formulu 18. kopā ir vienāda ar summu, ko veido minētajā kopā piesaistīto neto svērto jutīgumu absolūtās vērtības:

$$K_{b(18.\ kopa)} = \sum_k |WS_k|$$

325. aj pants

Korelācijas starp kopām kredītriska starpības riskam attiecībā uz nevērtspapīrošanas instrumentiem

Korelācijas parametru γ_{bc}, ko piemēro dažādu kopujutīgumu apkopojumam, nosaka kā:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(reitings)} \cdot \gamma_{bc}^{(sektors)}$$

kur:

$\gamma_{bc}^{(reitings)}$ ir vienāds ar 1, ja divām kopāmir tāda pati kredītkvalitātes kategorija (vai nu kredītkvalitātes 1.–3. pakāpe vai kredītkvalitātes 4.–6 pakāpe), citos gadījumos tas ir 50 %; lai veiktu šo aprēķinu, 1. kopuuzskata par tādu, kas pieder pie tās pašas kredītkvalitātes kategorijas kā kopas, kurām ir kredītkvalitātes 1.–3. pakāpe; un

$\gamma_{bc}^{(sektors)}$ ir vienāds ar 1, ja divas kopaspieder pie tā paša sektora, citos gadījumos tas ir vienāds ar 5. tabulā norādīto procentuālo īpatsvaru:

5. tabula

Grupa	1., 2. un 11.	3. un12.	4. un 13.	5. un 14.	6. un 15.	7. un 16.	8. un 17.	9.
1.,2. un 11.		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3. un 12.			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4. un 13.				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5. un 14.					20 %	25 %	5 %	5 %
6. un 15.						25 %	5 %	15 %
7 un 16.							5 %	20 %
8. un 17.								5 %
9.								-

325.ak pants

Riska pakāpes kredītriska starpības riska vērtspapīrošanas instrumentiem, kas iekļauti ACTP

Riska pakāpes jutīgumam pret kredītriska starpības vērtspapīrošanas, kas iekļauti *ACTP*, riska faktoriem visās kopās ir tās pašas attiecībā uz visiem termiņiem (0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi), un attiecībā uz katru 6. tabulā iekļauto koputās precizē saskaņā ar 461.a pantā minēto deleģēto aktu:

6. tabula

Kopas numurs	Kredīt-kvalitāte	Sektors
1.	Visas	Dalībvalstu centrālā valdība, tostarp centrālās bankas
2.	Kredīt-kvalitātes 1.–3. pakāpe	Trešās valsts centrālā valdība, tostarp trešo valstu centrālās bankas, daudzpusējās attīstības bankas un starptautiskās organizācijas, kas minētas 117. panta 2. punktā vai 118. pantā
3.		Reģionālās vai vietējās pašvaldības un publiskā sektora struktūras
4.		Finanšu sektora sabiedrības, tostarp kredītiestādes, kuras dibinājušas vai izveidojušas centrālā valdība, reģionālā valdība vai vietējā pašvaldība s, un aizdevēji veicināšanas nolūkā (promotional lenders)
5.		Pamatmateriāli, enerģētika, rūpniecības preces, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde
6.		Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība
7.		Tehnoloģijas, telesakari
8.		Veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi, profesionālā un tehniskā darbība
9.		Segtās obligācijas, kuras dalībvalstīs emitējušas kredītiestādes
10.		Segtās obligācijas, kuras trešās valstīs emitējušas kredītiestādes

Kopas numurs	Kredīt-kvalitāte	Sektors
11.	Kredīt-kvalitātes 4.–6. pakāpe	Trešās valsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas, daudzpusējās attīstības bankas un starptautiskās organizācijas, kas minētas 117. panta 2. punktā vai 118. pantā
12.		Reģionālās vai vietējās pašvaldības un publiskā sektora struktūras
13.		Finanšu sektora struktūras, tostarp kredītiestādes, kas iekļautas centrālajā valdībā, reģionālajā valdībā vai vietējā pašvaldībā vai ko tās izveidojušas, un aizdevēji veicināšanas nolūkā
14.		Pamatmateriāli, enerģētika, rūpniecība, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde
15.		Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība
16.		Tehnoloģijas, telesakari
17.		Veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi, profesionālā un tehniskā darbība
18.	Citi sektori	

325.al pants

Korelācijas kredītriska starpības riskam vērtspapīrošanas instrumentiem, kas iekļauti ACTP

1. Delta riska korelāciju ρ_{kl} nosaka saskaņā ar 325.ai pantu, izņēmums – šā punkta nolūkos $\rho_{kl}^{(bāze)}$ ir vienāds ar 1, ja divi jutīgumi attiecas uz tām pašām līknēm, citos gadījumos tas ir vienāds ar 99,00 %.

2. Korelāciju γ_{bc} atvasina saskaņā ar 325.aj pantu.

325.am pants

Riska pakāpes kredītriska starpības riskam vērtspapīrošanas instrumentiem, kas nav iekļauti ACTP

1. Riska pakāpes jutīgumam pret kredītriska starpības vērtspapīrošanas, kas nav iekļauti *ACTP*, riska faktoriem visās 7. tabulā iekļautajās kopāsir tās pašas attiecībā uz visiem termiņiem (0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi), un attiecībā uz katru 7. tabulā iekļauto koputās precizē saskaņā ar 461.a pantā minēto deleģēto aktu:

7. tabula

Kopas numurs	Kredītkvalitāte	Sektors
1.	Prioritārā un 1.–3. pakāpes kredītkvalitāte	*RMBS* — neliela riska
2.		*RMBS* — vidēja riska
3.		*RMBS* — augsta riska
4.		*CMBS*
5.		Ar aktīviem nodrošināti vērtspapīri (*ABS*) — studentu kredīti
6.		ABS — kredītkartes
7.		ABS — automobiļi
8.		Nodrošināti aizdevumu vērtspapīri (*CLO*) – ārpus *ACTP*

Kopas numurs	Kredītkvalitāte	Sektors
9.	Neprioritārā un 1.–3. pakāpes kredītkvalitāte	*RMBS* — neliela riska
10.		*RMBS* — vidēja riska
11.		*RMBS* — augsta riska
12.		*CMBS*
13.		ABS — studiju kreditēšana
14.		ABS — kredītkartes
15.		ABS — automobiļi
16.		CLO ārpus *ACTP*
17.	Kredītkvalitātes 4.–6. pakāpe	*RMBS* — neliela riska
18.		*RMBS* — vidēja riska
19.		*RMBS* — augsta riska
20		*CMBS*
21.		ABS — studiju kreditēšana
22.		ABS — kredītkartes
23.		ABS — automobiļi
24.		CLO ārpus *ACTP*
25.	Citi sektori	

2. Lai piesaistītu riska darījumu sektoram, iestādes izmanto klasifikāciju, kas tiek plaši lietota tirgū, lai sadalītu emitentus pa sektoriem. Iestādes piesaista katru laidienu vienai sektora kopai, kas norādīta 7. tabulā. Jebkura tāda laidiena riska darījumi, kuru iestāde nevar šādi piesaistīt sektoram, piesaista 25. kopai.

325.an pants

Kopas iekšējās korelācijas kredītriska starpības riska vērtspapīrošanas instrumentiem, kas nav iekļauti ACTP

1. Starp diviem jutīgumiem WS_k un WS_l tai pašā kopā korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka šādi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{laidiens})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{termiņš})} \rho_{kl}^{(\text{bāze})}$$

kur:

$\rho_{kl}^{(\text{laidiens})}$ ir vienāds ar 1, ja divi parādnieki ar jutīgumu k un l ir tajā pašā kopā un attiecas uz to pašu vērtspapīrošanas laidienu (vairāk nekā 80 % pārklājuma nosacītā izteiksmē), citos gadījumos tas ir vienāds ar 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{termiņš})}$ ir vienāds ar 1, ja divas virsotnes jutīgumiem k un l ir identiskas, citos gadījumos tas ir vienāds ar 80 %; un

$\rho_{kl}^{(\text{bāze})}$ ir vienāds ar 1, ja divi jutīgumi attiecas uz tām pašām līknēm, citos gadījumos tas ir vienāds ar 99,90 %.

2. Panta 1. punktā minētos korelācijas parametrus nepiemēro 25. kopai 325.am panta 1. punkta 7. tabulā. Pašu kapitāla prasība attiecībā uz delta riska apkopošanas formulu 25. kopā ir vienāda ar summu, ko veido minētajai kopaipiesaistīto neto svērto jutīgumu absolūtās vērtības:

$$K_{b(25.\ kopa)} = \sum_k |WS_k|$$

325.ao pants

Korelācijas starp kopāmkredītriska starpības riska vērtspapīrošanas instrumentiem, kas nav iekļauti ACTP

1. Korelācijas parametru $\gamma_{bc\ c}$ piemēro dažādu kopujutīgumu apkopojumam un to nosaka kā 0 %.

2. Pašu kapitāla prasību 25. kopaipieskaita vispārējā riska klases līmeņa kapitālam, bez diversifikācijas vai riska ierobežošanas ietekmes, kas atzīta jebkurā citā kopā.

325.ap pants

Riska pakāpes kapitāla vērtspapīru riskam

1. Riska pakāpes jutīgumam pret kapitāla vērtspapīru un to repo likmes riska faktoriem attiecībā uz katru 8. tabulā iekļauto kopuprecizē saskaņā ar 461.a pantā minēto deleģēto aktu:

8. tabula

Kopas numurs	Tirgus kapitalizācija	Ekonomika	Sektors
1.	Liela	Jaunietekmes tirgus ekonomika	Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība, veselības aprūpe un komunālie pakalpojumi
2.			Telesakari, rūpniecības nozares
3.			Pamatmateriāli, enerģētika, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde
4.			Finanses, tostarp valdības atbalstītas finanšu nozares, nekustamā īpašuma darbības, tehnoloģijas

Kopas numurs	Tirgus kapitalizācija	Ekonomika	Sektors
5.		Attīstīta ekonomika	Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība, veselības aprūpe un komunālie pakalpojumi
6.			Telesakari, rūpniecības nozares
7.			Pamatmateriāli, enerģētika, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde
8.			Finanses, tostarp valdības atbalstītas finanšu nozares, nekustamā īpašuma darbības, tehnoloģijas
9.	Maza	Jaunietekmes tirgus ekonomika	Visi sektori, kas minēti ar 1., 2., 3. un 4. kopas numuru
10.		Attīstīta ekonomika	Visi sektori, kas minēti ar 5., 6., 7. un 8. kopas numuru
11.	Citi sektori		

2. Šā panta nolūkos tas, kas ir maza un liela tirgus kapitalizācija, tiek precizēts 325.bd panta 7. punktā minētajos regulatīvajos tehniskajos standartos.

3. Šā panta nolūkos EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu to, kas ir jaunietekmes tirgus ekonomika un kas ir attīstītā ekonomika.

EBI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz … [divi gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

4. Lai piesaistītu riska darījumu sektoram, iestādes izmanto klasifikāciju, kas tiek plaši lietota tirgū, lai sadalītu emitentus pa sektoriem. Iestādes piesaista katru emitentu vienai sektora kopai8. tabulā un piesaista visus emitentus no tās pašas nozares tam pašam sektoram. Jebkura tāda emitenta riska darījumus, kuru iestāde nevar šādi piesaistīt kādam sektoram, piesaista 8. tabulas 11. kopai. Daudznacionālus vai vairāku sektoru kapitāla vērtspapīru emitentus piesaista konkrētai kopai, pamatojoties uz būtiskāko reģionu un sektoru, kurā šie emitenti darbojas.

325.aq pants

Kopas iekšējās korelācijas kapitāla vērtspapīru riskam

1. Delta riska korelācijas parametru ρ_{kl} starp diviem jutīgumiem WS_k un WS_l tajā pašā kopā nosaka kā 99,90 %, kur viens no tiem ir jutīgums pret tūlītējo kapitāla vērtspapīru cenu un otrs ir jutīgums pret kapitāla vērtspapīru repo likmi, un abi attiecas uz to pašu kapitāla vērtspapīru emitentu.

2. Citos gadījumos, kas nav minēti 1. punktā, korelācijas parametru ρ_{kl} starp diviem jutīgumiem WS_k un WS_l pret tūlītējo kapitāla vērtspapīru cenu tajā pašā kopānosaka šādi:

   a) 15 % starp diviem jutīgumiem tajā pašā kopā, kas atbilst kategorijai "liela tirgus kapitalizācija jaunietekmes tirgus ekonomikā" (1., 2., 3. vai 4. kopā);

   b) 25 % starp diviem jutīgumiem tajā pašā kopā, kas atbilst kategorijai "liela tirgus kapitalizācija attīstītā ekonomikā" (5., 6., 7. vai 8. kopā);

   c) 7,5 % starp diviem jutīgumiem tajā pašā kopā, kas atbilst kategorijai "maza tirgus kapitalizācija jaunietekmes tirgus ekonomikā" (9. kopā);

   d) 12,5 % starp diviem jutīgumiem tai pašā kopā, kas atbilst kategorijai "maza tirgus kapitalizācija attīstītā ekonomikā" (10. kopā).

3. Korelācijas parametru ρ_{kl} starp diviem jutīgumiem WS_k un WS_l pret kapitāla vērtspapīru repo likmi tajā pašā kopā nosaka saskaņā ar 2. punktu.

4. Starp diviem jutīgumiem WS_k un WS_l tajā pašā kopā, ja viens no tiem ir jutīgums pret tūlītējo kapitāla vērtspapīru cenu un otrs ir jutīgums pret kapitāla vērtspapīru repo likmi, un abi jutīgumi attiecas uz dažādiem kapitāla vērtspapīru emitentiem, korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka kā korelācijas parametrus, kas minēti 2. punktā, reizinot to ar 99,90 %.

5. Panta 1.–4. punktā minētos korelācijas parametrus nepiemēro 11. kopai. Kapitāla prasība attiecībā uz delta riska apkopošanas formulu 11. kopā ir vienāda ar summu, ko veido minētajai kopai piesaistīto neto svērto jutīgumu absolūtās vērtības:

$$K_{b(11.\ kopa)} = \sum_k |WS_k|$$

325.ar pants

Kopu korelācijas attiecībā uz kapitāla vērtspapīru risku

Korelācijas parametru γ_{bc} piemēro dažādu kopujutīgumu apkopojumam. To nosaka kā 15 %, ja abas kopasir diapazonā no 1.–10. kopai.

325.as pants

Riska pakāpes preču riskam

Riska pakāpes jutīgumam pret preču riska faktoriem attiecībā uz katru 9. tabulā iekļauto kopuprecizē saskaņā ar 461.a pantā minēto deleģēto aktu.

9. tabula

Kopas numurs	Kopas nosaukums
1.	Enerģija – cietais kurināmais
2.	Enerģija – šķidrais kurināmais
3.	Enerģija – elektroenerģija un oglekļa tirdzniecība
4.	Krava
5.	Metāli – nedārgmetāli
6.	Gāzveida kurināmais
7.	Dārgmetāli (tostarp zelts)
8.	Graudi un eļļaugu sēklas
9.	Lopkopība un piensaimniecība
10.	Īslaicīgie un citi lauksaimniecības produkti
11.	Citas preces

325.at pants

Kopas iekšējās korelācijas preču riskam

1. Šā panta nolūkos jebkuras divas preces uzskata par atšķirīgām precēm, ja tirgū pastāv divi līgumi, kas atšķiras tikai ar pamatā esošo preci, kas piegādājama saskaņā ar katru šo līgumu.

2. Korelācijas parametru ρ_{kl} starp diviem jutīgumiem WS_k un WS_l tajā pašā kopā nosaka šādi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{prece})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{termiņš})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bāze})}$$

kur:

$\rho_{kl}^{(\text{prece})}$ ir vienāds ar 1, ja divas preces ar jutīgumiem k un l ir identiskas, citos gadījumos tas ir vienāds ar kopasiekšējo korelāciju, kas norādīta 10. tabulā;

$\rho_{kl}^{(\text{termiņš})}$ ir vienāds ar 1, ja divas virsotnes jutīgumiem k un l ir identiskas, citos gadījumos tas ir vienāds ar 99 %; un

$\rho_{kl}^{(\text{bāze})}$ ir vienāds ar 1, ja divi jutīgumi ir identiski preces piegādes vietā, citos gadījumos tas ir vienāds ar 99,90 %.

3. Kopas iekšējās korelācijas ρ_{kl} (prece) ir šādas.

10. tabula

Grupas numurs	Grupas nosaukums	Korelācija ρ_{kl} (prece)
1.	Enerģija – cietais kurināmais	55 %
2	Enerģija – šķidrais kurināmais	95 %
3	Enerģija – elektroenerģija un oglekļa tirdzniecība	40 %
4	Krava	80 %
5	Metāli – nedārgmetāli	60 %
6	Gāzveida kurināmais	65 %
7	Dārgmetāli (tostarp zelts)	55 %
8	Graudi un eļļaugu sēklas	45 %
9	Lopkopība un piensaimniecība	15 %
10	Īslaicīgie un citi lauksaimniecības produkti	40 %
11	Citas preces	15 %

4. Neatkarīgi no 1. punkta, piemēro šādus noteikumus:

a) divus riska faktorus, kas ir piesaistīti 10. tabulas 3. kopai un kas attiecas uz elektrību, kura ir ražota dažādos reģionos vai piegādāta dažādos laikposmos saskaņā ar līgumisku vienošanos, uzskata par atšķirīgiem preču riska faktoriem;

b) divus riska faktorus, kas piesaistīti 10. tabulas 4. kopai un kas attiecas uz kravu pārvadājumiem, kuru maršruts vai piegādes nedēļa ir atšķirīgi, uzskata par atšķirīgiem preču riska faktoriem.

325.au pants

Kopu korelācijas attiecībā uz preču risku

Korelācijas parametru γ_{bc}, ko piemēro dažādu kopu jutīgumu apkopojumam, nosaka kā:

a) 20 %, ja abas kopas ir diapazonā no 1.–10. kopai;

b) 0 %, ja kāda no abām kopām ir 11. kopa.

325.av pants

Riska pakāpes ārvalstu valūtu riskam

1. Riska pakāpi jebkuram jutīgumam pret ārvalstu valūtu riska faktoriem precizē 461.a pantā minētajā deleģētajā aktā.

2. Riska pakāpe ārvalstu valūtu riska faktoriem, kas attiecas uz valūtu pāriem, ko veido euro un tās dalībvalsts valūta, kura piedalās ekonomiskās un monetārās savienības otrajā posmā (valūtas kursa mehānisma 2. stadija VKM II), ir viena no šādām:

   a) 1. punktā minētā riska pakāpe, kas dalīta ar 3;

b) maksimālās svārstības tāda svārstību koridora ietvaros, par kuru oficiāli ir vienojušās dalībvalstis un Eiropas Centrālā banka, ja minētais svārstību koridors ir mazāks nekā svārstību koridors, kas ir definēts VKM II.

3. Neatkarīgi no 2. punkta, riska pakāpe ārvalstu valūtu riska faktoriem, kas attiecas uz 2. punktā minētajām valūtām, kuras piedalās VKM II ar oficiāli saskaņotu svārstību koridoru, kas ir mazāks, nekā standarta koridors ar svārstībām plus vai mīnus 15 % apmērā, ir vienāda ar maksimālajām procentuālajām svārstībām šajā mazākajā svārstību koridorā.

4. Riska pakāpe ārvalstu valūtu riska faktoriem, kas iekļauti likvīdāko valūtas pāru apakškategorijā, kā minēts 325.bd panta 7. punkta c) apakšpunktā, ir riska pakāpe, kas minēta šā panta 1. punktā, dalot to ar$\sqrt{2}$.

5. Ja dienas valūtu maiņas likmju dati par iepriekšējiem trīs gadiem liecina, ka valūtu pāris, ko veido euro un kādas dalībvalsts valūta, kura nav euro, ir nemainīgs un ka iestādei vienmēr var būt nulles piedāvājuma/pieprasījuma cenas starpība attiecīgajos ar minēto valūtu pāri saistītajos darījumos, tad iestāde vienmēr var piemērot 1. punktā minēto riska pakāpi, kas dalīta ar 2, ar noteikumu, ka tā ir saņēmusi skaidru savas kompetentās iestādes atļauju tā darīt.

325.aw pants

Korelācijas ārvalstu valūtu riskam

Vienotu korelācijas parametru γ_{bc}, kas ir vienāds ar 60 %, piemēro jutīguma pret ārvalstu valūtām riska faktoriem.

2. APAKŠIEDAĻA

VEGA UN IZLIEKUMA RISKA PAKĀPES UN KORELĀCIJAS

325.ax pants

Vega un izliekuma riska pakāpes

1. Vega riska faktoriem izmanto delta kopas, kas ir minētas 1. apakšiedaļā.

2. Riska pakāpi konkrētam vega riska faktoram k nosaka kā minētā riska faktora "k" pašreizējās vērtības īpatsvaru, kas raksturo pamatā esošā instrumenta netiešo svārstīgumu, kā norādīts 3. iedaļā.

3. Īpatsvaru, kas minēts 2. punktā, veido atkarīgu no katra riska faktoru veida pieņemtās likviditātes saskaņā ar šādu formulu:

$$\mathrm{RW_k} = (\text{riska faktora k vērtība}) \cdot \min\left\{\mathrm{RW_\sigma} \cdot \frac{\sqrt{\mathrm{LH_{riska\ klase}}}}{\sqrt{10}}; 100\ \%\right\}$$

kur:

RW_k = riska pakāpe konkrētam vega riska faktoram "k";

RW_σ nosaka kā 55 %; un

$LH_{\text{riska klase}}$ ir regulatīvais likviditātes periods, kas jāparedz, nosakot katru vega riska faktoru k. $LH_{\text{riska klase}}$, un ko nosaka saskaņā ar šo tabulu:

11. tabula

Riska klase (*Risk class*)	LH ($_{Risk\ class}$)
GIRR	60
CSR nevērtspapīrotie instrumenti	120
CSR vērtspapīrotie instrumenti (*ACTP*)	120
CSR vērtspapīrotie instrumenti (ārpus *ACTP*)	120
Kapitāla vērtspapīri (liels ierobežojums)	20
Kapitāla vērtspapīri (mazs ierobežojums)	60
Preces	120
Ārvalstu valūta	40

4. Kopas, ko izmanto saistībā ar delta risku 1. apakšiedaļā, izmanto saistībā ar izliekuma risku, ja vien šajā nodaļā nav norādīts citādi.

5. Attiecībā uz ārvalstu valūtas un kapitāla vērtspapīru izliekuma riska faktoriem izliekuma riska pakāpes ir relatīvas nobīdes, kas vienādas ar 1. apakšiedaļā minētajām delta riska pakāpēm.

6. Attiecībā uz vispārējo procentu likmju, kredītriska starpības un preču izliekuma riska faktoriem izliekuma riska pakāpe ir visu virsotņu paralēla nobīde katrā līknē, pamatojoties uz augstāko paredzēto delta riska pakāpi, kas minēta 1. apakšiedaļā attiecībā uz attiecīgo riska klasi.

325.ay pants

Vega un izliekuma riska korelācijas

1. Vega riska jutīgumam vispārējam procentu likmju riskam (*GIRR*) riska klases attiecīgajā kopā korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka šādi:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{iespēju līguma termiņš})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{pamatā esošā instrumenta termiņš})}; 1\right\}$$

kur:

$\rho_{kl}^{(\text{iespēju līguma termiņš})}$ir vienāds ar $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, ja α noteikts kā 1 %, un T_k un T_l ir vienādi ar tādu iespēju līgumu termiņiem, kuriem tiek atvasināts vega jutīgums, izsakot tos kā gadu skaitu; un

$\rho_{kl}^{(\text{amatā esošā instrumanta termiņš})}$ ir vienāds ar $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, ja α ir noteikts kā 1 %, un T_k^U un T_l^U ir vienāds ar to instrumentu termiņiem, kas ir pamatā iespēju līgumiem, kuriem ir atvasināts vega jutīgums, atskaitot no tā attiecīgo iespēju līgumu termiņus, abos gadījumos izsakot tos kā gadu skaitu.

2. Vega riska jutīgumam citu riska klašu kopā korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka šādi:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{iespēju līguma termiņš})}; 1\right\}$$

kur:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ ir vienāds ar delta iekšējo kopas korelāciju, kas atbilst kopai, kurai tiktu piesaistīti vega riska faktori "k" un "l"; un

$\rho_{kl}^{(\text{iespēju līguma termiņš})}$tiek noteikts saskaņā ar 1. punktu.

3. Attiecībā uz vega riska jutīgumu starp kopām riska klases iekšienē (*GIRR* un ārpus *GIRR*) tos pašus korelācijas parametrus attiecībā uz γ_{bc}, kas norādīti delta korelācijām katrai riska klasei 4. iedaļā, izmanto arī attiecībā uz vega risku.

4. Standartizētā pieejā starp vega riska faktoriem un delta riska faktoriem netiek atzīta nekāda diversifikācija vai ieguvumi no riska ierobežošanas. Vega riska kapitāla prasības un delta riska kapitāla prasības apkopo, veicot vienkāršu summēšanu.

5. Izliekuma riska korelācijas ir kvadrātsaknes no atbilstošajām delta riska korelācijām ρ_{kl}un γ_{bc}, kas minētas 1. apakšiedaļā.

1.B NODAĻA

Alternatīvā iekšējā modeļa pieeja

1. iedaļa

Atļauja un pašu kapitāla prasības

325.az pants

Alternatīva iekšējā modeļa pieeja un atļauja izmantot alternatīvus iekšējos modeļus

1. Šajā nodaļā izklāstīto alternatīvo iekšējā modeļa pieeju izmanto tikai nolūkā pildīt 430.b panta 3. punktā minētās pārskatu sniegšanas prasības.

2. Pēc tam, kad ir pārbaudīta iestāžu atbilstība 325.bh, 325.bi un 325.bj pantā izklāstītajām prasībām, kompetentās iestādes piešķir atļauju minētajām iestādēm, izmantojot savus alternatīvos iekšējos modeļus saskaņā ar 325.ba pantu, aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz visu to pozīciju portfeli, kuras ir piesaistītas tirdzniecības nodaļām, ar noteikumu, ka ir izpildītas visas turpmāk minētās prasības:

a) tirdzniecības nodaļas tika izveidotas saskaņā ar 104.b pantu;

b) iestāde kompetentajai iestādei ir devusi pamatojumu, kāpēc tirdzniecības nodaļas ir iekļautas alternatīvā iekšējā modeļa pieejas tvērumā;

c) iestāde savām kompetentajām iestādēm ir sniegusi pārskatus par 325.bg pantā izklāstītās peļņas un zaudējuma attiecinājuma (turpmāk –"peļņas un zaudējuma attiecinājums") prasības rezultātiem attiecībā uz tirdzniecības nodaļām;

d) tirdzniecības nodaļas iepriekšējā gadā ir izpildījušas 325.bf panta 3. punktā minētās atpakaļejošas pārbaudes prasības;

e) attiecībā uz tirdzniecības nodaļām, kurām uzticēta vismaz viena no 325.bl pantā minētajām tirdzniecības portfeļa pozīcijām, – tirdzniecības nodaļas ievēro prasības, kuras izklāstītas 325.bm pantā attiecībā uz iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli;

f) tirdzniecības nodaļām nav uzticētas vērtspapīrošanas vai atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas.

Šā punkta b) apakšpunkta vajadzībām tas, ka tirdzniecības nodaļa netiek iekļauta alternatīvā iekšējā modeļa pieejas tvērumā nav jāpamato ar to, ka pašu kapitāla prasība, kas ir aprēķināta saskaņā ar 325. panta 3. punkta a) apakšpunktā izklāstīto alternatīvo standartizēto pieeju būtu mazāka par pašu kapitāla prasību, kas ir aprēķināta saskaņā ar alternatīvā iekšējā modeļa pieeju.

3. Iestādes, kas ir saņēmušas atļauju izmantot alternatīvā iekšējā modeļa pieeju, sniedz pārskatus kompetentajām iestādēm saskaņā ar 430.b panta 3. punktu.

4. Iestāde, kurai piešķirta 2. punktā minētā atļauja, nekavējoties paziņo savām kompetentajām iestādēm par to, ka viena no tās tirdzniecības nodaļām vairs neatbilst vismaz vienai no minētajā punktā izklāstītajām prasībām. Minētajai iestādei turpmāk vairs nav atļauts piemērot šīs nodaļas noteikumus nevienai pozīcijai, kas piesaistīta attiecīgajai tirdzniecības nodaļai, un šī iestāde pašu kapitāla prasības tirgus riskiem aprēķina saskaņā ar 1.a nodaļā izklāstīto pieeju visām pozīcijām attiecīgajā tirdzniecības nodaļā no nākamā pārskata sniegšanas datuma un līdz tam laikam, kad iestāde pierāda kompetentajām iestādēm, ka tirdzniecības nodaļa atkal atbilst visām 2. punktā izklāstītajām prasībām.

5. Atkāpjoties no 4. punkta, ārkārtas apstākļos kompetentās iestādes var atļaut iestādei turpināt izmantot savus alternatīvos iekšējos modeļus, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tādas tirdzniecības nodaļas tirgus riskiem, kura vairs neatbilst šā panta 2. punkta c) apakšpunktā un 325.bg panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem. Ja kompetentās iestādes izmanto šādu rīcības brīvību, tās informē EBI un pamato savu lēmumu.

6. Tām pozīcijām, kas ir piesaistītas tirdzniecības nodaļās, kurām iestāde nav saņēmusi 2. punktā minēto atļauju, šī iestāde pašu kapitāla prasības tirgus riskam aprēķina saskaņā ar šīs sadaļas 1.a nodaļu. Veicot šo aprēķinu, visas šīs pozīcijas aplūko individuāli kā atsevišķus portfeļus.

7. Atsevišķa kompetento iestāžu atļauja ir vajadzīga būtisku izmaiņu veikšanas gadījumā alternatīvā iekšējā modeļa izmantošanā, kura izmantošanai iestāde ir saņēmusi atļauju, šādu alternatīvu iekšējo modeļu plašākas izmantošanas gadījumā un iestādes izvēlētās 325.bc panta 2. punktā minēto modelējamo riska faktoru apakšgrupas būtisku izmaiņu veikšanas gadījumā.

   Iestādes informē kompetentās iestādes par visiem citiem tādu alternatīvo iekšējo modeļu izmantošanas paplašinājumiem un izmaiņām, attiecībā uz kuriem iestāde ir saņēmusi atļauju.

8. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

   a) nosacījumus alternatīvo iekšējo modeļu izmantošanas paplašinājumu un izmaiņu, kā arī 325.bc pantā minēto modelējamo riska faktoru apakšgrupas izmaiņu būtiskuma novērtēšanai;

   b) novērtēšanas metodes, ko kompetentās iestādes izmanto, lai pārbaudītu iestādes atbilstību 325.bh, 325.bi, 325.bn, 325bo un 325.bp pantā izklāstītajām prasībām.

   EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz … [pieci gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. – 14. pantā.

9. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu ārkārtas apstākļus, kādos kompetentās iestādes var atļaut iestādei:

   a) turpināt izmantot savus alternatīvos iekšējos modeļus, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tādas tirdzniecības nodaļas tirgus riskiem, kura vairs neatbilst šā panta 2. punkta c) apakšpunktā un 325.bg panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem;

b) ierobežot papildinājuma vērtību līdz tai vērtībai, ko iegūst pārsniegumu rezultātā saskaņā ar hipotētiskajām izmaiņām atpakaļejošajās pārbaudēs.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz … [pieci gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. – 14. pantā.

325.ba pants

Pašu kapitāla prasības, izmantojot alternatīvus iekšējos modeļus

1. Iestāde, kas izmanto alternatīvu iekšējo modeli, aprēķina pašu kapitāla prasības visu to pozīciju portfelim, kas piesaistītas tirdzniecības nodaļām, kurām iestāde ir saņēmusi 325.az panta 2. punktā minēto atļauju, izvēloties lielāko no turpmāk minētajiem:

   a) turpmāk minēto lielumu summa:

      i) iestādes iepriekšējās dienas sagaidāmā iztrūkuma riska mērs (expected shortfall risk measure), kuru aprēķina saskaņā ar 325.bb pantu (ES_{t-1}), un

      ii) iestādes iepriekšējās dienas spriedzes scenārija riska mērs (stress scenario risk measure), kuru aprēķina saskaņā ar šīs sadaļas 5. iedaļu (SS_{t-1}); vai

b) turpmāk minēto lielumu summa:

i) ar reizināšanas koeficientu (m_c) reizināts vidējais lielums iestādes ikdienas sagaidāmā iztrūkuma riska mēram, kas aprēķināts saskaņā ar 325.bb pantu katrā no iepriekšējām sešdesmit darba dienām (ES^{avg}), un

ii) vidējais lielums iestādes ikdienas spriedzes scenārija riska mēram, kas aprēķins saskaņā ar 5. iedaļu katrā no iepriekšējām sešdesmit darba dienām (SS^{avg}).

2. Iestādes, kas ir tādu tirgotu parāda un kapitāla vērtspapīru instrumentu pozīciju turētāji, kuras iekļautas iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī un piesaistītas 1. punktā minētajām tirdzniecības nodaļām, piemēro papildu pašu kapitāla prasību, kura izteikta kā lielākais no turpmāk minētajiem lielumiem:

a) pēdējā pašu kapitāla prasība saistību nepildīšanas riskam, kas aprēķināta saskaņā ar 3. iedaļu;

b) šā punkta a) apakšpunktā minētā lieluma vidējais lielums iepriekšējās 12 nedēļās.

2. iedaļa

Vispārējas prasības

325.bb pants

Sagaidāmā iztrūkuma riska mērs

1. Iestādes aprēķina 325.ba panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto sagaidāmā iztrūkuma riska mēru jebkuram konkrētam datumam "t" un jebkuram konkrētam tirdzniecības pozīciju portfelim, izmantojot šādu formulu:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

kur:

ES_t = sagaidāmā iztrūkuma riska mērs;

i = indekss, ar kuru apzīmē piecas vispārīgas riska faktoru kategorijas, kuras uzskaitītas 325.bd pantā 2. tabulas pirmajā slejā;

UES_t = neierobežotais sagaidāmā iztrūkuma mērs, kuru aprēķina šādi:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = neierobežotais sagaidāmā iztrūkuma mērs vispārīgai riska faktoru kategorijai i, kuru aprēķina šādi:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = uzraudzības korelācijas faktors vispārīgās riska kategorijās; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bc panta 2. punktu;

PES_t^{RC} = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bc panta 3. punktu;

PES_t^{FC} = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bc panta 4. punktu;

$PES_t^{RS,i}$ = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs vispārīgai riska faktoru kategorijai i, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bc panta 2. punktu;

$PES_t^{RC,i}$ = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs vispārīgai riska faktoru kategorijai i, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bc panta 3. punktu; un

$PES_t^{FC,i}$ = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs vispārīgai riska faktoru kategorijai i, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bc panta 4. punktu.

2. Iestādes nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro konkrētai grupai modelējamu riska faktoru, ko piemēro katram daļējam sagaidāmā iztrūkuma mēram saskaņā ar 325.bc pantu, vienīgi tad, ja tiek noteikts katrs daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs, ar ko aprēķina sagaidāmā iztrūkuma riska mēru saskaņā ar 1. punktu.

3. Ja vismaz vienam portfeļa darījumam piemīt vismaz viens modelējams riska faktors, kurš iekļauts vispārīgā riska faktoru kategorijā i saskaņā ar 325.bd pantu, iestādes aprēķina neierobežoto sagaidāmā iztrūkuma mēru vispārīgā riska faktoru kategorijai i un iekļauj to formulā, ko izmanto, lai aprēķinātu šā panta 1. punktā minēto sagaidāmā iztrūkuma riska mēru.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, iestāde var samazināt neierobežotā sagaidāmā iztrūkuma mēra UES_t^i un daļējo sagaidāmā iztrūkuma mēru $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ and $PES_t^{FC,i}$ aprēķināšanas biežumu visām vispārīgā riska faktoru kategorijām i, pārejot no aprēķināšanas ik dienu uz aprēķināšanu ik nedēļu, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi turpmāk minētie nosacījumi:

   a) iestāde savai kompetentajai iestādei var pierādīt, ka, aprēķinot neierobežotā sagaidāmā iztrūkuma mēru UES_t^i, netiek par zemu vērtēts tirgus risks, kas piemīt attiecīgajām tirdzniecības portfeļa pozīcijām;

   b) iestāde spēj, ja kompetentā iestāde to prasa, palielināt UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ and $PES_t^{FC,I}$ aprēķināšanas biežumu no aprēķināšanas ik nedēļu uz aprēķināšanu ik dienu.

325.bc pants

Daļēja sagaidāmā iztrūkuma aprēķināšana

1. Iestādes visus daļējos sagaidāmā iztrūkuma mērus, kas minēti 325.bb panta 1. punktā, aprēķina šādi:

   a) daļējos sagaidāmā iztrūkuma mērus aprēķina vienu reizi dienā;

   b) 97,5. procentīle, vienpusējs ticamības intervāls;

c) iestāde daļējo sagaidāmā iztrūkuma mēru laikā "t" konkrētam tirdzniecības pozīciju portfelim aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$\mathrm{PES_t} = \sqrt{(\mathrm{PES_t(T)})^2 + \sum_{j\geq 2}\left(\mathrm{PES_t(T,j)} \cdot \sqrt{\frac{(\mathrm{LH_j} - \mathrm{LH_{j-1}})}{10}}\right)^2}$$

kur:

$\mathrm{PES_t}$ = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs laikā "t";

j = indekss, ar kuru apzīmē piecus likviditātes periodus, kuri uzskaitīti 1. tabulas pirmajā slejā;

$\mathrm{LH_j}$ = likviditātes periodu j ilgums izteikts dienās 1. tabulā;

T = bāzes periods, kur T = 10 dienas;

$\mathrm{PES_t(T)}$ = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs, ko nosaka, piemērojot nākotnes satricinājumu scenārijus ar 10 dienu laikposmu vienīgi konkrētai tādu modelējamu riska faktoru grupai, kuri piemīt portfeļa pozīcijām un kuri noteikti 2., 3. un 4. punktā, katram daļējam sagaidāmā iztrūkuma mēram, kas minēts 325.bb panta 1. punktā; un

$PES_t(T, j)$ = daļējs sagaidāmā iztrūkuma mērs, ko nosaka, piemērojot nākotnes satricinājumu scenārijus ar 10 dienu laikposmu vienīgi konkrētai tādu modelējamu riska faktoru grupai, kuri piemīt portfeļa pozīcijām un kuri noteikti 2., 3. un 4. punktā, katram daļējam sagaidāmā iztrūkuma mēram, kas minēts 325.bb panta 1. punktā, un kura efektīvais likviditātes periods, kas noteikts saskaņā ar 325.bb panta 2. punktu, ir vienāds vai garāks par LH_j.

1. tabula

Likviditātes periods j	Likviditātes perioda j ilgums (dienas)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Lai aprēķinātu 325.bb panta 1. punktā minētos daļējos sagaidāmā iztrūkuma mērus PES_t^{RS} un $PES_t^{RS,i}$, iestādes papildus šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām izpilda šādas prasības:

a) aprēķinot PES_t^{RS}, iestādes nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro tikai tādu modelējamu riska faktoru apakšgrupai, kas piemīt portfeļa pozīcijām, kuras iestāde, ievērojot kompetento iestāžu prasības, ir izvēlējusies tā, lai, izmantojot iepriekšējās 60 darba dienās iegūto summu, izpildītu šādu nosacījumu:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Iestāde, kas vairs neatbilst šā punkta pirmajā daļā minētajai prasībai, nekavējoties par to informē kompetentās iestādes un divu nedēļu laikā atjaunina modelējamo riska faktoru apakšgrupu, lai izpildītu šo prasību. Ja minētā iestāde divu nedēļu laikā šo prasību nav izpildījusi, iestāde izmanto 1.a nodaļā izklāstīto pieeju, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības dažu tirdzniecības nodaļu tirgus riskam, līdz šī iestāde ir spējīga pierādīt kompetentajai iestādei, ka tā izpilda prasību, kas izklāstīta šā punkta pirmajā daļā;

b) iestādes, aprēķinot $PES_t^{RS,i}$ nākotnes satricinājumu scenārijus iestādes izvēlēta portfeļa pozīcijām piemītošu modelējamu riska faktoru apakšgrupai piemēro vienīgi, lai īstenotu šā panta a) apakšpunkta noteikumus, turklāt attiecīgie riska faktori iekļauti vispārīgā riska faktoru kategorijā i saskaņā ar 325.bd pantu;

c) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro a) un b) apakšpunktā minētajiem modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus par nepārtrauktu 12 mēnešu finansiālas spriedzes periodu, ko iestāde nosaka, lai pēc iespējas palielinātu PES_t^{RS} vērtību. Lai noteiktu šādu spriedzes periodu, iestādes izmanto novērošanas laikposmu, kas sākas vismaz 2007. gada 1. janvārī, ievērojot kompetento iestāžu prasības; un

d) $PES_t^{RS,i}$ ievaddatus kalibrē 12 mēnešu spriedzes periodam, ko noteikusi iestāde c) apakšpunkta nolūkos.

3. Lai aprēķinātu 325.bb panta 1. punktā minētos daļējos sagaidāmā iztrūkuma mērus PES_t^{RC} un $PES_t^{RC,i}$, iestādes papildus šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām izpilda šādas prasības:

a) iestādes, aprēķinot PES_t^{RC}, nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro vienīgi portfeļa pozīciju modelējamo riska faktoru apakšgrupai, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā;

b) iestādes, aprēķinot $PES_t^{RC,i}$, nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro vienīgi portfeļa pozīciju modelējamo riska faktoru apakšgrupai, kas minēta 2. punkta b) apakšpunktā;

c) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro šā punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus, kas minēti 4. punkta c) apakšpunktā; šos datus atjaunina vismaz ik mēnesi.

4. Lai aprēķinātu 325.bb panta 1. punktā minētos daļējos sagaidāmā iztrūkuma mērus PES_t^{FC} un $PES_t^{FC,i}$, iestādes papildus šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām izpilda šādas prasības:

a) iestādes, aprēķinot PES_t^{FC}, nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro visiem modelējamajiem riska faktoriem, kuri piemīt portfeļa pozīcijām;

b) iestādes, aprēķinot $PES_t^{FC,i}$, nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro visiem modelējamiem riska faktoriem, kuri piemīt portfeļa pozīcijām un kuri tiek iekļauti vispārīgā riska faktoru kategorijā i saskaņā ar 325.bd pantu;

c) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro a) un b) apakšpunktā minētajiem modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus par iepriekšējo 12 mēnešu periodu; ja ir vērojams nozīmīgs cenu svārstīguma pieaugums attiecībā uz nozīmīgu skaitu modelējamo riska faktoru iestādes portfelī, kuri nav iekļauti 2. punkta a) apakšpunktā minētajā riska faktoru apakšgrupā, kompetentās iestādes var pieprasīt iestādei izmantot vēsturiskos datus par periodu, kas ir īsāks par iepriekšējiem 12 mēnešiem, taču šāds īsākais periods nedrīkst būt īsāks par iepriekšējiem sešiem mēnešiem; kompetentās iestādes informē EBI par visiem lēmumiem, kuri prasa iestādei izmantot vēsturiskos datus par periodu, kas ir īsāks par 12 mēnešiem, un pamato minēto lēmumu.

5. Iestādes, aprēķinot 325.bb panta 1 punktā minēto attiecīgo daļējo sagaidāmā iztrūkuma mēru, saglabā to modelējamo riska faktoru vērtības, kuriem šīm iestādēm saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu nebija jāpiemēro nākotnes satricinājumu scenāriji, lai aprēķinātu attiecīgo daļējo sagaidāmā iztrūkuma mēru.

325.bd pants

Likviditātes periodi

1. Katru riska faktoru, kurš piemīt pozīcijām, kas piesaistītas tirdzniecības nodaļām, kurām iestādes saņēmušas 325.az panta 2. punktā minēto atļauju vai kurām tiek piešķirta šāda atļauja, iestādes iedala vienā no 2. tabulā uzskaitītajām vispārīgajām riska faktoru kategorijām, kā arī kādā no šajā tabulā uzskatītajām vispārīgajām riska faktoru apakškategorijām.

2. Šā panta 1. punktā minētais pozīciju riska faktora likviditātes periods atbilst likviditātes periodam, kas noteikts attiecīgajai vispārīgajai riska faktoru apakškategorijai, kurā riska faktors iedalīts.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestāde attiecībā uz konkrētu tirdzniecības nodaļu var pieņemt lēmumu aizstāt likviditātes periodu, kas noteikts šā panta 2. tabulā minētajai vispārīgajai riska faktoru apakškategorijai, ar kādu no ilgākajiem likviditātes periodiem, kas uzskaitīti 325.bc panta 1. tabulā. Ja iestāde pieņem šādu lēmumu, ilgākais likviditātes periods attiecas uz visiem modelējamiem riska faktoriem, kuri piemīt pozīcijām, kas piesaistītas minētajai tirdzniecības nodaļai, un kuri ir iedalīti minētajā vispārīgajā riska faktoru apakškategorijā, lai aprēķinātu daļējos sagaidāmā iztrūkuma mērus saskaņā ar 325.bc panta 1. punkta c) apakšpunktu.

   Iestāde informē kompetentās iestādes par tirdzniecības nodaļām un vispārīgajām riska faktoru apakškategorijām, kurām tā ir nolēmusi piemērot šā punkta pirmajā daļā noteikto kārtību.

4. Lai aprēķinātu daļējos sagaidāmā iztrūkuma mērus saskaņā ar 325.bc panta 1. punkta c) apakšpunktu, konkrēta modelējamā riska faktora efektīvo likviditātes periodu konkrētai tirdzniecības pozīcijai aprēķina šādi:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH ja Mat} > \text{LH}_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ ja LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ ja Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

kur:

EffectiveLH = efektīvais likviditātes periods

Mat = tirdzniecības portfeļa pozīcijas termiņš;

SubCatLH = saskaņā ar 1. punktu noteiktā modelējamā riska faktora likviditātes perioda ilgums; un

$\min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$ = ilgums vienam no 325.bc panta 1. tabulā uzskaitītajiem likviditātes periodiem, kurš ir tuvākais likviditātes termiņš aiz tirdzniecības pozīcijas termiņa.

5. Valūtu pārus, kurus veido euro un kādas VKM II iesaistītas dalībvalsts valūta, iekļauj likvīdāko valūtu pāru apakškategorijā, kāda 2. tabulā ir ārvalstu valūtas vispārīgā riska faktoru kategorijā.

6. Iestāde vismaz reizi mēnesī pārbauda, cik piemērota ir 1. punktā minētā iedalīšana kategorijās.

7. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

a) kā iestādēm 1. punktā minētie pozīciju riska faktori jāiedala vispārīgās riska faktoru kategorijās un vispārīgās riska faktoru apakškategorijās šā panta 1. punkta nolūkos;

b) kuras valūtas veido likvīdāko valūtu apakškategoriju, kas 2. tabulā ir procentu likmju vispārīgā riska faktoru kategorijā;

c) kuri valūtu pāri veido likvīdāko valūtu pāru apakškategoriju, kas 2. tabulā ir ārvalstu valūtu vispārīgā riska faktoru kategorijā;

d) kā definē maza un liela apjoma kapitalizāciju kapitāla vērtspapīru cenu un svārstīguma apakškategorijas nolūkā, kura 2. tabulā ir kapitāla vērtspapīru riska faktoru kategorijā.

EBI līdz ... [deviņi mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

2. tabula

Vispārīgās riska faktoru kategorijas	Vispārīgās riska faktoru apakškategorijas	Likviditātes periodi	Likviditātes periodu ilgums (dienās)
Procentu likme	Likvīdākās valūtas un vietējā valūta	1	10
	Citas valūtas (izņemot likvīdākās valūtas)	2	20
	Svārstīgums	4	60
	Citi veidi	4	60
Kredīriska starpība	Dalībvalstu centrālā valdība, tostarp centrālās bankas	2	20
	Segtās obligācijas, kuras kredītiestādes emitējušas dalībvalstīs (ieguldījumu kategorija)	2	20
	Valsts (ieguldījumu kategorija)	2	20
	Valsts (augsts ienesīgums)	3	40
	Uzņēmumi (ieguldījumu kategorija)	3	40
	Uzņēmumi (augsts ienesīgums)	4	60
	Svārstīgums	5	120
	Citi veidi	5	120
Kapitāla vērtspapīri	Kapitāla vērtspapīru cena (lielapjoma tirgus kapitalizācija)	1	10
	Kapitāla vērtspapīru cena (mazapjoma tirgus kapitalizācija)	2	20
	Svārstīgums (lielapjoma tirgus kapitalizācija)	2	20
	Svārstīgums (mazapjoma tirgus kapitalizācija)	4	60
	Citi veidi	4	60

Vispārīgās riska faktoru kategorijas	Vispārīgās riska faktoru apakškategorijas	Likviditātes periodi	Likviditātes periodu ilgums (dienās)
Ārvalstu valūtas	Likvīdākie valūtu pāri	1	10
	Citi valūtu pāri (izņemot likvīdākos valūtu pārus)	2	20
	Svārstīgums	3	40
	Citi veidi	3	40
Preces	Enerģijas cenas un oglekļa dioksīda emisiju cenas	2	20
	Dārgmetālu cenas un krāsaino metālu cenas	2	20
	Citu preču cenas (izņemot enerģijas cenas, oglekļa dioksīda emisiju cenas, dārgmetālu cenas un krāsaino metālu cenas)	4	60
	Enerģijas cenu svārstīgums un oglekļa dioksīda emisiju cenu svārstīgums	4	60
	Dārgmetālu cenu svārstīgums un krāsaino metālu cenu svārstīgums	4	60
	Citu preču cenu svārstīgums (izņemot enerģijas cenu svārstīgumu, oglekļa dioksīda emisiju cenu svārstīgumu, dārgmetālu cenu svārstīgumu un krāsaino metālu cenu svārstīgumu)	5	120
	Citi veidi	5	120

325.be pants

Riska faktoru modelējamības novērtējums

1. Iestādes novērtē visu to riska faktoru modelējamību, kuri piemīt pozīcijām, kas piesaistītas tirdzniecības nodaļām, kurām iestādes ir saņēmušas 325.az panta 2. punktā minēto atļauju vai attiecībā uz kurām šādas atļaujas piešķiršana tiek izskatīta.

2. Šā panta pirmajā daļā minētā novērtējuma ietvaros iestādes aprēķina pašu kapitāla prasības tirgus riskam saskaņā ar 325.bk pantu attiecībā uz tiem riska faktoriem, kas nav modelējami.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu riska faktoru modelējamības novērtēšanas kritērijus saskaņā ar 1. punktu un lai precizētu minētās novērtēšanas biežumu.

   EBI līdz ... [deviņi mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

325.bf pants

Regulatīvās atpakaļejošās pārbaudes prasības un reizināšanas koeficienti

1. Šā panta nolūkiem "pārsniegums" ir dienas laikā notikušās izmaiņas tā portfeļa vērtībā, ko veido visas pozīcijas, kuras ir piesaistītas tirdzniecības nodaļai, un kas pārsniedz attiecīgo riskam pakļauto vērtību, kura aprēķināta, izmantojot šīs iestādes alternatīvo iekšējo modeli saskaņā ar šādām prasībām:

   a) riskam pakļauto vērtību aprēķina, ņemot vērā vienas dienas ilgu turēšanas periodu;

   b) nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro 325.bg panta 3. punktā minētajiem tirdzniecības nodaļu pozīciju riska faktoriem, kurus uzskata par modelējamiem saskaņā ar 325.be pantu;

   c) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus, kas minēti 325.bc panta 4. punkta c) apakšpunktā;

   d) ja vien šajā pantā nav noteikts citādi, iestādes alternatīvo iekšējo modeļu pamatā ir tādi paši modelēšanas pieņēmumi kā tie, kurus izmanto, lai aprēķinātu 325.ba panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto sagaidāmā iztrūkuma riska mēru.

2. Iestādes skaita dienas pārsniegumus, balstoties uz atpakaļejošajām pārbaudēm par to, kādas hipotētiskas un faktiskas izmaiņas ir notikušas tā portfeļa vērtībā, kuru veido visas pozīcijas, kas ir piesaistītas tirdzniecības nodaļai.

3. Tiek uzskatīts, ka iestādes tirdzniecības nodaļa atbilst atpakaļejošas pārbaudes prasībām, ja pārsniegumu skaits, kas minētajai tirdzniecības nodaļai ir bijis pēdējo 250 darba dienu laikā, nepārsniedz nevienu no šiem rādītājiem:

   a) 12 gadījumi, kad tikusi pārsniegta riskam pakļautā vērtība, ko aprēķina, piemērojot 99. procentīles vienpusēju ticamības intervālu, pamatojoties uz atpakaļejošu pārbaudi par hipotētiskām izmaiņām portfeļa vērtībā;

   b) 12 gadījumi, kad tikusi pārsniegta riskam pakļautā vērtība, ko aprēķina, piemērojot 99. procentīles vienpusēju ticamības intervālu, pamatojoties uz atpakaļejošu pārbaudi par faktiskām izmaiņām portfeļa vērtībā;

   c) 30 gadījumi, kad tikusi pārsniegta riskam pakļautā vērtība, ko aprēķina, piemērojot 97,5. procentīles vienpusēju ticamības intervālu, pamatojoties uz atpakaļejošu pārbaudi par hipotētiskām izmaiņām portfeļa vērtībā;

   d) 30 gadījumi, kad tikusi pārsniegta riskam pakļautā vērtība, ko aprēķina, piemērojot 97,5. procentīles vienpusēju ticamības intervālu, pamatojoties uz atpakaļejošu pārbaudi par faktiskām izmaiņām portfeļa vērtībā.

4. Iestādes skaita dienas pārsniegumus saskaņā ar šādiem kritērijiem:

   a) portfeļa vērtības hipotētiskās izmaiņas atpakaļejošā pārbaudē nosaka, salīdzinot portfeļa vērtību dienas beigās un –, pieņemot, ka pozīcijas nemainās, portfeļa vērtību nākamās dienas beigās;

b) portfeļa vērtības faktiskās izmaiņas atpakaļejošā pārbaudē nosaka, salīdzinot portfeļa vērtību dienas beigās un portfeļa faktisko vērtību nākamās dienas beigās, neiekļaujot maksas un komisijas;

c) kā pārsniegumu skaita katru darbadienu, kurā iestāde nevar novērtēt portfeļa vērtību vai nevar aprēķināt šā panta 3. punktā minēto riskam pakļauto vērtību.

5. Iestāde saskaņā ar šā panta 6. un 7. punktu aprēķina 325.ba pantā minēto reizinājuma koeficientu (m_c) portfelim, kurā ir tādas tirdzniecības nodaļām piesaistītās pozīcijas, kurām iestāde ir saņēmusi 325.az panta 2. punktā minēto atļauju izmantot alternatīvos iekšējos modeļus.

6. Reizinājuma koeficients (m_c) ir summa, ko iegūst, summējot 1,5 un otru saskaitāmo, kura vērtība ir starp 0 un 0,5 saskaņā ar 3. tabulu. Šā panta 5. punktā minētajam portfelim šo otru saskaitāmo aprēķina, par pamatu ņemot pēdējo 250 darba dienu laikā notikušo pārsniegumu skaitu, kas noteikts, iestādei veicot atpakaļejošu pārbaudi attiecībā uz riskam pakļauto vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar šīs daļas a) apakšpunktu. Minēto otro saskaitāmo aprēķina, ievērojot šādas prasības:

a) pārsniegums ir vienas dienas izmaiņas portfeļa vērtībā, kas pārsniedz attiecīgo riskam pakļautās vērtības lielumu, kurš aprēķināts, izmantojot iestādes iekšējo modeli un ievērojot turpmāk minēto:

i) vienas dienas turēšanas periods;

ii) 99. procentīle, vienpusējs ticamības intervāls;

iii) nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro 325.bg panta 3. punktā minētajiem tirdzniecības nodaļu pozīciju riska faktoriem, kurus uzskata par modelējamiem saskaņā ar 325.be pantu;

iv) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus, kas minēti 325.bc panta 4. punkta c) apakšpunktā;

v) ja vien šajā pantā nav noteikts citādi, iestādes iekšējo modeļu pamatā ir tādi paši modelēšanas pieņēmumi kā tie, kurus izmanto, lai aprēķinātu 325.ba panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto sagaidāmā iztrūkuma riska mēru;

b) pārsniegumu skaits ir vienāds ar lielāko pārsniegumu skaitu portfeļa vērtības hipotētiskajās un faktiskajās izmaiņās.

3. tabula

Pārsniegumu skaits	Palielinājums
Mazāk par 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Vairāk par 9	0,50

Ārkārtas apstākļos kompetentās iestādes var ierobežot otro saskaitāmo līdz vērtībai, ko iegūst pārsniegumu rezultātā saskaņā ar hipotētiskajām izmaiņām atpakaļejošajās pārbaudēs, ja pārsniegumu skaits faktisko izmaiņu atpakaļejošā pārbaudē nav radies no trūkumiem iekšējā modelī.

7. Kompetentās iestādes pārrauga šā panta 5. punktā minētā reizinājuma koeficienta piemērotību un tirdzniecības nodaļu atbilstību šā panta 3. punktā izklāstītajām atpakaļejošās pārbaudes prasībām. Iestādes nekavējoties paziņo kompetentajām iestādēm par pārsniegumiem, ko iegūst no to atpakaļejošo pārbaužu programmas, un sniedz šo pārsniegumu skaidrojumu, un jebkurā gadījumā kompetentajām iestādēm to paziņo ne vēlāk kā piecu darba dienu laikā pēc pārsnieguma rašanās.

8. Atkāpjoties no šā panta 2. un 6. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iestādei neaprēķināt pārsniegumu, ja vienas dienas izmaiņas tās portfeļa vērtībā, kas pārsniedz attiecīgo riskam pakļauto vērtību, kura aprēķināta, izmantojot šīs iestādes iekšējo modeli, ir saistītas ar nemodelējamu riska faktoru. Lai iegūtu šādu atļauju, iestāde pierāda savai kompetentajai iestādei, ka spriedzes scenārija riska mērs, ko aprēķina saskaņā ar 325.bk pantu šim nemodelējamajam riska faktoram, ir augstāks par pozitīvo starpību starp izmaiņām iestādes portfeļa vērtībā un attiecīgo riskam pakļauto vērtību.

9. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu tehniskos elementus, kas jāiekļauj iestādes portfeļa vērtības faktiskajās un hipotētiskajās izmaiņās šā panta nolūkā.

   EBI līdz ... [deviņi mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

325.bg pants

Peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasība

1. Iestādes tirdzniecības nodaļa atbilst peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasībām, ja šī tirdzniecības nodaļa atbilst šajā pantā izklāstītajām prasībām.

2. Peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasības nodrošina, lai teorētiskās izmaiņas tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā, kas noteikta, pamatojoties uz iestādes riska mērīšanas modeli, būtu pietiekami tuvas hipotētiskajām izmaiņām tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā, kas noteikta, pamatojoties uz iestādes cenu noteikšanas modeli.

3. Attiecībā uz katru kādas konkrētas tirdzniecības nodaļas pozīciju iestādes atbilstība peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasībai ļauj sastādīt precīzu riska faktoru uzskaitījumu, ko uzskata par piemērotu, lai pārbaudītu iestādes atbilstību 325.bf pantā noteiktajai atpakaļejošas pārbaudes prasībai.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

   a) kritērijus, kuriem ir jānodrošina, lai teorētiskās izmaiņas kādas tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā būtu pietiekami tuvas hipotētiskajām izmaiņām minētās tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā šā panta 2. punkta nolūkiem, ņemot vērā starptautiskās tendences regulatīvajā jomā;

   b) sekas, kas radīsies iestādei, ja teorētiskās izmaiņas kādas tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā nav pietiekami tuvas hipotētiskajām izmaiņām tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā šā panta 2. punkta nolūkos;

   c) biežumu, kādā iestādei ir jāveic peļņas un zaudējuma attiecinājums;

d) tehniskos elementus, kuri jāiekļauj kādas tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtības teorētiskajās un hipotētiskajās izmaiņās šā panta vajadzībām;

e) veidu, kādā iestādēm, kas izmanto iekšējo modeli, ir jāaprēķina pašu kapitāla prasību kopsumma visu tirdzniecības portfeļa pozīciju un netirdzniecības portfeļa pozīciju, kuras ietekmē ārvalstu valūtas risks vai preču risks, tirgus riskam, ņemot vērā b) apakšpunktā minētās sekas.

EBI līdz … [deviņi mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

325.bh pants

Prasības attiecībā uz riska mērīšanu

1. Iestādes, kuras izmanto iekšējo riska mērīšanas modeli, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tirgus riskiem saskaņā ar 325.ba pantu, nodrošina, lai minētais modelis atbilstu visām turpmāk minētajām prasībām:

   a) Iekšējais riska mērīšanas modelis aptver pietiekamu skaitu riska faktoru, kuros ir ietverti vismaz tie riska faktori, kas minēti 1.a nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā, izņemot gadījumu, kad iestāde kompetentajām iestādēm pierāda, ka šo riska faktoru neietveršana nerada būtisku ietekmi uz peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasību, kas noteikta 325.bg pantā; iestāde spēj paskaidrot kompetentajām iestādēm, kādēļ tā iekļāvusi riska faktoru savā cenu noteikšanas modelī, taču nav iekļāvusi savā iekšējā riska mērīšanas modelī.

   b) Iekšējais riska mērīšanas modelis aptver iespējas līgumu un citu produktu nelinearitāti, kā arī korelācijas risku un bāzes risku.

c) Iekšējā riska mērīšanas modelī iekļauj riska faktoru kopumu, kas atbilst katras tās valūtas procentu likmēm, kurās iestādei ir bilances vai ārpusbilances pozīcijas, ko ietekmē procentu likme; iestādes modelē ienākumu līknes, izmantojot kādu no vispārpieņemtajām metodēm; ienesīguma līkni sadala dažādos termiņa segmentos, lai aptvertu likmju svārstīguma atšķirības visā ienesīguma līknē; būtiskiem riska darījumiem ar procentu likmju risku galvenajās valūtās un tirgos ienesīguma līkni modelē, izmantojot vismaz sešus termiņa segmentus un riska faktoru skaits, ko izmanto, lai modelētu ienesīguma līkni, ir samērīgs ar iestādes tirdzniecības stratēģiju būtību un sarežģītību; modelis aptver arī likmju starpības risku, ko rada nepilnīgi korelētas svārstības starp dažādām ienesīguma līknēm vai dažādiem tā paša pamatā esošā emitenta finanšu instrumentiem.

d) Iekšējā riska mērīšanas modelī ir iekļauti riska faktori, kas atbilst zeltam un atsevišķām ārvalstu valūtām, kurās ir denominētas iestādes pozīcijas; attiecībā uz KIU ņem vērā KIU faktiskās ārvalstu valūtas pozīcijas; iestādes var paļauties uz trešo personu sniegtajiem pārskatiem par KIU ārvalstu valūtas pozīcijām ar noteikumu, ka ir pienācīgi nodrošināta šo pārskatu pareizība; KIU ārvalstu valūtas pozīcijas, kuras iestādei nav zināmas, izdala no iekšējā modeļa pieejas un uz to attiecina šīs sadaļas 1.a nodaļu.

e) Modelēšanas paņēmienu sarežģītība ir samērīga ar iestāžu darbību nozīmīgumu kapitāla tirgos; iekšējā riska mērīšanas modelī izmanto atsevišķu riska faktoru vismaz katram kapitāla tirgum, kurā iestādei ir nozīmīgas pozīcijas, un vismaz vienu riska faktoru, kas aptver sistēmiskas izmaiņas kapitāla vērtspapīru cenā, kā arī šā riska faktora atkarību no atsevišķiem riska faktoriem katrā kapitāla tirgū.

f) Iekšējā riska mērīšanas modelī izmanto atsevišķu riska faktoru vismaz katrai precei, kurā iestādei ir nozīmīgas pozīcijas, izņemot tad, ja iestādei ir neliela kopējā preču pozīcija salīdzinājumā ar visiem tās tirdzniecības gadījumiem, – šādā gadījumā ir pieņemams atsevišķs riska faktors katram vispārīgajam preču veidam; būtiskiem riska darījumiem preču tirgos modelis aptver risku, kas saistīts ar nepilnīgi korelētām svārstībām starp līdzīgām, bet ne identiskām precēm, un pakļautību nākotnes cenu izmaiņām, kas radušās termiņu nesakritības rezultātā, kā arī atvasināto instrumentu un naudas pozīciju ienesīgumu.

g) Izmantotās aplēstās vērtības labi atspoguļo faktisko pozīciju izmaiņas, tās ir pietiekami konservatīvas, un tās izmanto tikai tad, ja pieejamie dati ir nepietiekami, piemēram, spriedzes periodā, kas minēts 325.bc panta 2. punkta c) apakšpunktā.

h) Būtiskiem riska darījumiem ar instrumentiem ar izvēles iespējām, kuri pakļauti svārstīguma riskiem, iekšējais riska mērīšanas modelis aptver piemītošā svārstīguma atkarību no norunas cenu un iespēju līgumu termiņiem.

2. Iestādes var izmantot empīriskas korelācijas vispārīgajās riska faktoru kategorijās, kā arī, lai vispārīgajās riska faktoru kategorijās aprēķinātu neierobežoto sagaidāmā iztrūkuma mēru UES_t, kā noteikts 325.bb panta 1. punktā, vienīgi tad, ja iestādes pieeja šādu korelāciju noteikšanai ir pamatota un atbilstīga piemērojamajiem likviditātes periodiem, kā arī tiek godprātīgi īstenota.

3. EBI līdz ...[piecpadsmit mēnešus pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, nāk klajā ar pamatnostādnēm, kurās precizē kritērijus ievaddatu izmantošanai riska mērīšanas modelī, kas minēts 325.bc pantā.

325.bi pants

Kvalitatīvās prasības

1. Visi iekšējie riska mērīšanas modeļi, ko izmanto šīs nodaļas nolūkos, ir konceptuāli pamatoti, tie tiek aprēķināti un godprātīgi īstenoti, un tie atbilst visām šādām kvalitatīvajām prasībām:

   a) Visi iekšējie riska mērīšanas modeļi, ko izmanto, lai aprēķinātu kapitāla prasības tirgus riskiem, ir cieši iekļauti iestādes ikdienas riska pārvaldības procesā un kalpo par pamatu pārskatam par riska darījumiem, kuru sniedz iestādes augstākajai vadībai.

   b) Iestādei ir riska kontroles struktūrvienība, kas ir neatkarīga no darījumu tirdzniecības struktūrvienībām un tieši ziņo augstākajai vadībai; šī struktūrvienība atbild par visu iekšējo riska mērīšanas modeļu izveidi un ieviešanu; šī struktūrvienība veic sākotnējo un pastāvīgo validāciju visiem iekšējiem modeļiem, ko izmanto šīs nodaļas nolūkos, un ir atbildīga par vispārējo riska pārvaldības sistēmu; minētā struktūrvienība sagatavo un analizē ikdienas pārskatus par tā iekšējā modeļa rezultātiem, kuru izmanto, lai aprēķinātu kapitāla prasības tirgus riskam, kā arī pārskatus par to, cik piemēroti ir pasākumi, kas veicami attiecībā uz tirdzniecības ierobežojumiem.

c) vadības struktūra un augstākā vadība aktīvi iesaistās riska kontroles procesā, un ikdienas pārskatus, ko sagatavo riska kontroles struktūrvienība, pārskata vadības līmenī, kurā ir pietiekamas pilnvaras prasīt mazināt atsevišķu tirgotāju izveidotās pozīcijas un pilnvaras prasīt mazināt iestādes kopējo riska darījumu apmēru.

d) Iestādei ir pietiekams skaits darbinieku ar tāda līmeņa prasmēm, kurš atbilst iekšējo riska mērīšanas modeļu sarežģītībai, kā arī pietiekams skaits darbinieku ar prasmēm tirdzniecības, riska kontroles, revīzijas un darījumu uzskaites jomās.

e) Iestāde ir ieviesusi dokumentētu iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu kopumu, lai uzraudzītu visu savu iekšējo riska mērīšanas modeļu darbību kopumā un nodrošinātu tās ievērošanu.

f) Ikviens iekšējais riska mērīšanas modelis, tostarp ikviens cenu noteikšanas modelis, ir riska mērīšanā sevi apliecinājis kā pietiekami precīzs, un tas būtiski neatšķiras no modeļiem, ko iestāde izmanto sava iekšējā riska pārvaldībā.

g) Iestāde bieži īsteno bargas spriedzes testēšanas programmas, tostarp reversos spriedzes testus, kur ir ietverti visi iekšējie riska mērīšanas modeļi; minēto spriedzes testu rezultātus vismaz reizi mēnesī pārskata augstākā vadība, un tie atbilst politikai un ierobežojumiem, kurus vadības struktūra ir apstiprinājusi; iestāde īsteno piemērotus pasākumus, ja minēto spriedzes testu rezultāti liecina par pārmērīgiem zaudējumiem, kas zināmos apstākļos rodas iestādes tirdzniecības darījumos.

h) Iestāde, regulāri veic neatkarīgu savu iekšējo riska mērīšanas modeļu pārbaudi, ievērojot kompetento iestāžu prasības un minēto pārbaudi īstenojot kā sava iekšējā pārbaudes procesa sastāvdaļu, vai uzdod minēto pārbaudi veikt trešās personas uzņēmumam.

Pirmās daļas h) apakšpunkta nolūkā trešās personas uzņēmums ir uzņēmums, kurš sniedz revīzijas vai konsultāciju pakalpojumus iestādēm un kuram ir darbinieki ar pietiekamām prasmēm jautājumos par tirgus risku tirdzniecības darbībās.

2. Šā panta 1. punkta h) apakšpunktā minētā pārbaude aptver gan tirdzniecības struktūrvienību darbību, gan arī neatkarīgās riska kontroles struktūrvienības darbību. Iestāde savas vispārējās riska pārvaldības procedūras pārbaudi veic vismaz vienu reizi gadā. Šajā pārbaudē izvērtē:

a) riska pārvaldības sistēmas un procesu dokumentācijas un riska kontroles struktūrvienības organizācijas atbilstību;

b) riska pasākumu integrāciju ikdienas riska pārvaldībā un vadības informācijas sistēmas integritāti;

c) procesus, ko iestāde īsteno, lai apstiprinātu riska cenu noteikšanas modeļus un riska novērtēšanas sistēmas, ko izmanto klientu apkalpošanas un administratīvā atbalsta personāls;

d) modeļa aptverto risku tvērumu, riska mērīšanas sistēmas precizitāti un piemērotību un visu nozīmīgo izmaiņu validāciju iekšējā riska mērīšanas modelī;

e) to, cik precīzi un pilnīgi ir pozīciju dati, to, cik precīzi un piemēroti ir svārstīguma un korelācijas pieņēmumi un cik precīzi ir vērtējumi un riska jutīguma aprēķini, kā arī aplēsto datu ieguves precizitāti un piemērotību, ja pieejamie dati ir nepietiekami, lai izpildītu šajā nodaļā izklāstītās prasības;

f) pārbaudes procesu, ko iestāde izmanto, lai izvērtētu jebkādā savu iekšējo riska mērīšanas modeļu pielietošanā izmantoto datu avotu konsekvenci, savlaicīgumu un ticamību, kā arī šādu datu avotu neatkarību;

g) pārbaudes procesu, ko iestāde izmanto, lai izvērtētu atpakaļejošas pārbaudes prasības un peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasības, kuri tiek veikti, lai novērtētu savu iekšējo riska mērīšanas modeļu precizitāti;

h) ja pārskatīšanu veic trešā persona saskaņā ar šā panta 1. punkta h) apakšpunktu, – pārbaudi attiecībā uz to, vai ar 325.bj pantā izklāstīto iekšējās validācijas procesu tiek sasniegti tam izvirzītie mērķi.

3. Iestādes atjaunina paņēmienus un praksi, ko tās izmanto attiecībā uz visiem iekšējiem riska mērīšanas modeļiem, kurus izmanto šīs nodaļas nolūkos, lai ņemtu vērā jaunus paņēmienus un paraugpraksi, kas rodas saistībā ar šādiem iekšējiem riska mērīšanas modeļiem.

325.bj pants

Iekšējā validācija

1. Iestādēm ir ieviesti procesi, ar ko nodrošina, lai visus to iekšējos riska mērīšanas modeļus, ko izmanto šīs nodaļas nolūkos, pienācīgi validētu piemēroti kvalificētas personas, kuras ir neatkarīgas no izstrādes procesa, ar mērķi nodrošināt, lai visi šādi modeļi būtu konceptuāli pamatoti un pienācīgi aptvertu visus būtiskos riskus.

2. Iestādes veic šā panta 1. punktā minēto validāciju šādos gadījumos:

a) kad iekšējais riska mērīšanas modelis ir sākotnēji izstrādāts un kad šādam modelim ir veiktas jebkāda veida būtiskas izmaiņas;

b) periodiski un, ja ir bijušas kādas būtiskas strukturālas izmaiņas tirgū vai izmaiņas portfeļa sastāvā, kuru dēļ iekšējais riska mērīšanas modelis, iespējams, vairs nav atbilstošs.

3. Iestādes iekšējā riska mērīšanas modeļu validācija neaprobežojas tikai ar atpakaļejošu pārbaudi un peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasību piemērošanu, bet tajā ir ietvertas arī vismaz šādas darbības:

a) pārbaudes, ar ko pārliecinās, vai iekšējā modelī izmantotie pieņēmumi ir piemēroti un risks ar tiem netiek novērtēts ne par zemu, ne par augstu;

b) savas iekšējā modeļa validācijas pārbaudes, tostarp atpakaļejošas pārbaudes, kuras papildus regulatīvajām atpakaļejošas pārbaudes programmām tiek veiktas attiecībā uz savu portfeļu riskiem un struktūrām;

c) hipotētisko portfeļu izmantošana, ar ko nodrošina, lai iekšējā riska mērīšanas modelī varētu ņemt vērā konkrētas strukturālas iezīmes, kas varētu kļūt aktuālas, piemēram, nozīmīgus bāzes riskus un koncentrācijas risku vai riskus, kas saistīti ar aplēsto vērtību izmantošanu.

325.bk pants

Spriedzes scenārija riska mēra aprēķināšana

1. Konkrēta nemodelējama riska faktora spriedzes scenārija riska mērs" ir zaudējumi, kas ir radušies visās portfeļa tirdzniecības pozīcijās vai netirdzniecības pozīcijās, ko ietekmē ārvalstu valūtas risks vai preču risks, kurās ir ietverts šis nemodelējamais riska faktors, ja šim riska faktoram piemēro nākotnes satricinājuma ārkārtas scenāriju.

2. Iestādes nosaka piemērotus nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijus visiem nemodelējamajiem riska faktoriem, ievērojot kompetento iestāžu prasības.

3. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

   a) to, kā iestādēm ir jāizstrādā nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriji, ko piemēro nemodelējamiem riska faktoriem un kā tām ir jāpiemēro šādi nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriji attiecībā uz minētajiem riska faktoriem;

   b) regulatīvu nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju, kas ir paredzēts katrai vispārīgai riska faktoru apakškategorijai, kura ir norādīta 325.bd panta 2. tabulā, un ko iestādes var izmantot, ja nevar izstrādāt nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu, vai kā piemērošanu kompetentās iestādes var no iestādes prasīt, ja tās nav apmierinātas ar iestādes izstrādāto nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju;

c) apstākļus, kādos iestādes var spriedzes scenārija riska mēru aprēķināt vairāk nekā vienam nemodelējamam riska faktoram;

d) to, kā iestādēm jāaprēķina spriedzes scenārija riska mēru kopsumma visiem nemodelējamajiem riska faktoriem, kas ir ietverti to tirdzniecības portfeļa pozīcijās un netirdzniecības portfeļa pozīcijās, kuras ietekmē ārvalstu valūtas risks vai preču risks.

EBI, izstrādājot minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, ņem vērā prasību, ka pašu kapitāla prasību līmenis nemodelējama riska faktora tirgus riskam saskaņā ar šo pantu ir tikpat augsts kā pašu kapitāla prasību līmenis tirgus riskam, kurš saskaņā ar šo nodaļu tiktu aprēķināts, ja minētais riska faktors būtu modelējams.

EBI līdz ... [piecpadsmit mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantā.

3. iedaļa

Iekšējais saistību nepildīšanas riska modelis

325.bl pants

Iekšējā saistību nepildīšanas riska modeļa izmantošanas joma

1. Visām iestādes pozīcijām, kas ir piesaistītas tirdzniecības nodaļām, kurām iestāde ir saņēmusi 325.az panta 2. punktā minēto atļauju, piemēro pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību nepildīšanas risku, ja minētajām pozīcijām piemīt vismaz viens riska faktors, kurš iedalīts vispārīgajās riska faktoru "kapitāla vērtspapīri" vai "kredītriska starpība" kategorijās saskaņā ar 325.bd panta 1. punktu. Attiecīgo pašu kapitāla prasību, kas ir proporcionāla riskiem, kuri ņemti vērā 325.ba panta 1. punktā noteiktajās pašu kapitāla prasībās, aprēķina, izmantojot iestādes iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli. Minētais modelis atbilst šajā iedaļā izklāstītajām prasībām.

2. Katrai 1. punktā minētajai pozīcijai iestāde nosaka vienu tādu tirgotu parāda vai kapitāla vērtspapīru instrumentu emitentu, kuri ir saistīti ar vismaz vienu riska faktoru.

325.bm pants

Atļauja izmantot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli

1. Kompetentās iestādes piešķir iestādei atļauju izmantot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli, lai aprēķinātu 325.ba panta 2. punktā minētās pašu kapitāla prasības visām 325.bl pantā minētajām tirdzniecības pozīcijām, kas izvietotas tirdzniecības nodaļā, kuras iekšējais saistību nepildīšanas riska modelis atbilst prasībām, kas ir izklāstītas 325.bi, 325.bj, 325.bn, 325.bo un 325.bp pantā.

2. Ja iestādes tirdzniecības nodaļa, kurā izvietota vismaz viena no 325.bl pantā minētajām tirdzniecības pozīcijām, neatbilst šā panta 1. punktā izklāstītajām prasībām, pašu kapitāla prasības visu šajā tirdzniecības nodaļā izvietoto pozīciju tirgus riskam aprēķina saskaņā ar pieeju, kas izklāstīta 1.a nodaļā.

325.bn pants

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību nepildīšanas risku, izmantojot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli

1. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasības saistību nepildīšanas riskam, izmantojot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli visu 325.bl pantā minēto tirdzniecības pozīciju portfelim šādi:

   a) pašu kapitāla prasības ir vienādas ar riskam pakļauto vērtību, ar ko izsaka iespējamos zaudējumus portfeļa tirgus vērtībā, ko rada emitentu saistību nepildīšana saistībā ar attiecīgajām pozīcijām, ar 99,9 % ticamības intervālu viena gada laikposmā;

b) šā panta a) apakšpunktā minētie iespējamie zaudējumi ir tiešs vai netiešs pozīcijas tirgus vērtības samazinājums, ko rada emitentu saistību nepildīšana, un tie ir proporcionāli jebkādiem zaudējumiem, kuri jau ir ņemti vērā pozīcijas pašreizējā novērtējumā; par kapitāla vērtspapīru emitentu saistību nepildīšanu liecina kapitāla cenu noteikšana nulles līmenī;

c) iestādes nosaka saistību nepildīšanas korelācijas dažādu emitentu starpā, pamatojoties uz konceptuāli pamatotām metodēm un izmantojot objektīvus vēsturiskos datus par tirgus kredītriska starpībām vai kapitāla vērtspapīru cenām, kas aptver vismaz 10 gadu laikposmu, tostarp spriedzes periodu, ko iestāde noteikusi saskaņā ar 325.bc panta 2. punktu; aprēķinu saistību nepildīšanas korelācijai dažādu emitentu starpā kalibrē atbilstīgi viena gada laikposmam;

d) sākotnējā saistību nepildīšanas riska modeļa pamatā ir viena gada nemainīgu pozīciju pieņēmums.

2. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasību saistību nepildīšanas riskam, izmantojot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli saskaņā ar šā panta 1. punkta noteikumiem vismaz vienu reizi nedēļā.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta, iestāde var aizstāt viena gada laikposmu ar sešdesmit dienu laikposmu, lai aprēķinātu saistību nepildīšanas risku dažām vai, attiecīgā gadījumā, visām kapitāla vērtspapīru pozīcijām. Šādā gadījumā aprēķins saistību nepildīšanas korelācijai starp kapitāla vērtspapīru cenām un saistību nepildīšanas varbūtību atbilst sešdesmit dienu laikposmam un aprēķins saistību nepildīšanas korelācijai starp kapitāla vērtspapīru cenām un obligāciju cenām atbilst viena gada laikposmam.

325.bo pants

Riska ierobežošanas pozīciju atzīšana iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī

1. Iestādes var iekļaut riska ierobežošanas pozīcijas savā iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī, kā arī pozīcijām veikt neto ieskaitu, ja garās pozīcijas un īsās pozīcijas attiecas uz vienu un to pašu finanšu instrumentu.

2. Risku ierobežošanas vai diversifikācijas efektu, ko rada garās un īsās pozīcijas dažādos viena parādnieka instrumentos vai dažādos vērtspapīros, kā arī garās un īsās pozīcijas dažādos emitentos, iestādes var savā iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī atspoguļot, tikai skaidri modelējot bruto garās un īsās pozīcijas dažādos instrumentos, tostarp modelējot dažādu emitentu bāzes riskus.

3. Iestādes savā iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī atspoguļo visus tos būtiskos riskus starp riska ierobežošanas instrumentu un pret risku nodrošināto instrumentu, kuri varētu rasties laika intervālā starp riska ierobežošanas instrumenta termiņu un viena gada periodu, kā arī būtisku bāzes risku potenciālu saistībā ar riska ierobežošanas stratēģijām, kas izriet no atšķirībām produktu veidos, pēc prioritātes kapitāla struktūrā, iekšējā vai ārējā novērtējuma, termiņa, emisijas datumiem un citām atšķirībām. Iestāde atspoguļo riska ierobežošanas instrumentu tikai tādā mērā, kādā atbilstošais instruments parādniekam ir pieejams pat tad, kad parādniekam ir nepieciešams saņemt kredītu, vai citos gadījumos.

325.bp pants

Īpašas prasības attiecībā uz iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli

1. Iekšējais saistību nepildīšanas riska modelis, kas minēts 325.bm panta 1. punktā, spēj modelēt atsevišķu emitentu saistību neizpildi, kā arī vairāku emitentu saistību neizpildi vienlaicīgi, un tajā ir ņemta vērā šādu saistību nepildīšanas ietekme uz to pozīciju tirgus vērtību, kuras iekļautas attiecīgā modeļa izmantošanas jomā. Šim nolūkam katra individuālā emitenta saistību neizpildi modelē, izmantojot divu veidu sistemātiska riska faktorus.

2. Iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī ņem vērā ekonomikas ciklu, tostarp saistību starp atgūšanas likmēm un sistemātiskajiem riska faktoriem, kuri minēti šā panta 1. punktā.

3. Iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī ņem vērā iespējas līgumu nelineāro ietekmi un citas pozīcijas, kam raksturīga būtiska nelinearitāte saistībā ar cenu izmaiņām. Iestādes arī pienācīgi ņem vērā modeļa risku, kas raksturīgs cenas risku novērtējumam un aprēķināšanai attiecībā uz šādiem produktiem.

4. Iekšējā saistību nepildīšanas riska modeļa pamatā ir objektīvi un atjaunināti dati.

5. Lai simulētu emitentu saistību neizpildi iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī, iestādes saistību nepildīšanas varbūtības aplēses atbilst šādām prasībām:

   a) saistību nepildīšanas varbūtību zemākais līmenis ir 0,03%;

   b) ja vien šajā iedaļā nav noteikts citādi, saistību nepildīšanas varbūtības pamatā ir viena gada periods;

   c) saistību nepildīšanas varbūtību nosaka atsevišķi vai kopā ar aktuālajām tirgus cenām, izmantojot datus, kas vismaz piecus gadu ilgā vēsturiskā laikposmā ir atspoguļoti par faktiskiem saistību neizpildīšanas gadījumiem un ārkārtējiem tirgus cenu samazinājumiem, kas pielīdzināmi saistību neizpildes notikumiem; saistību nepildīšanas varbūtību nenosaka, pamatojoties tikai uz aktuālajām tirgus cenām;

d) iestāde, kas ir saņēmusi atļauju aprēķināt saistību nepildīšanas varbūtību saskaņā ar II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļu, saistību nepildīšanas varbūtības aprēķināšanai izmanto tajā izklāstīto metodi;

e) iestāde, kas nav saņēmusi atļauju aprēķināt saistību nepildīšanas varbūtību saskaņā ar II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļu, attiecīgo saistību nepildīšanas zaudējumu aprēķināšanai izstrādā iekšējās metodes vai izmanto ārējos avotus; abos gadījumos saistību nepildīšanas varbūtības aprēķini atbilst šajā pantā izklāstītajām prasībām.

6. Lai simulētu emitentu saistību neizpildi iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī, iestādes aplēses par saistību nepildīšanas zaudējumiem atbilst šādām prasībām:

a) saistību nepildīšanas zaudējumu zemākais līmenis ir 0 %;

b) saistību nepildīšanas zaudējumu aplēsēs ņem vērā katras pozīcijas prioritāti;

c) iestāde, kas ir saņēmusi atļauju aprēķināt saistību nepildīšanas zaudējumus saskaņā ar II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļu, saistību nepildīšanas zaudējumu aprēķināšanai izmanto tajā izklāstīto metodi;

d) iestāde, kas nav saņēmusi atļauju aprēķināt saistību nepildīšanas zaudējumus saskaņā ar II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļu, attiecīgo saistību nepildīšanas zaudējumu aprēķināšanai izstrādā iekšējās metodes vai izmanto ārējos avotus; abos gadījumos saistību nepildīšanas zaudējumu aprēķini atbilst šajā pantā izklāstītajām prasībām.

7. Veicot neatkarīgu pārbaudi un validāciju saviem iekšējiem modeļiem, ko izmanto šīs nodaļas nolūkos, tostarp riska mērīšanas sistēmas vajadzībām, iestādes:

a) pārbauda, vai modelēšanas pieeja, ko tās izmanto korelāciju un cenu izmaiņu gadījumos, atbilst to portfelim, kā arī modeļa sistēmisko riska faktoru izvēlei un svērumiem;

b) veic dažādus spriedzes testus, tostarp arī jutīguma analīzes un scenāriju analīzes, lai kvalitatīvi un kvantitatīvi novērtētu iekšējā saistību nepildīšanas riska modeļa lietderību, īpaši attiecībā uz koncentrāciju; un

c) piemēro attiecīgu kvantitatīvo validāciju, iekļaujot arī atbilstošus iekšējās modelēšanas etalonus.

Šā punkta b) apakšpunktā minētie testi neaprobežojas tikai ar iepriekš pieredzēto notikumu klāstu.

8. Iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī pienācīgi tiek ņemta vērā emitentu koncentrācija, kā arī koncentrācija, kas var rasties produktu klasēs un to starpā spriedzes apstākļos.

9. Iekšējais saistību nepildīšanas riska modelis ir saskaņots ar iestādes iekšējām riska pārvaldības metodēm, ko pielieto, lai identificētu, aprēķinātu un pārvaldītu tirdzniecības riskus.

10. Iestādēm ir skaidri noteikta politika un procedūras, lai noteiktu saistību nepildīšanas pieņēmumus korelācijām dažādu emitentu starpā saskaņā ar 325.bn panta 1. punkta c) apakšpunktu un to metožu izvēli, kurām dod priekšroku, lai aprēķinātu šā panta 5. punkta e) apakšpunktā minēto saistību nepildīšanas varbūtību un šā panta 6. punkta d) apakšpunktā minētos saistību nepildīšanas zaudējumus.

11. Iestādes dokumentē savus iekšējos modeļus, lai tās korelācijas pieņēmumi un citi modelēšanas pieņēmumi būtu pārredzami kompetentajām iestādēm.

12. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai noteiktu prasības, kuras iestādes iekšējām metodēm vai ārējiem avotiem ir jāpilda, lai aprēķinātu saistību nepildīšanas varbūtību un saistību nepildīšanas zaudējumus saskaņā ar šā panta 5. punkta e) apakšpunktu un 6. punkta d) apakšpunktu.

    EBI līdz … [15 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantu.";

91) regulas 384. panta 1. punktā EAD_i^{total} definīciju aizstāj ar šādu:

"EAD_i^{total} =kopējā darījumu partnera kredītriska riska darījuma vērtība darījumu partnerim "i" (summēta visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās), ņemot vērā nodrošinājuma ietekmi, saskaņā ar II sadaļas 6. nodaļas 3.–6. iedaļā noteiktajām metodēm, kas attiecīgi pielietojamas darījuma partnera kredītriska pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz konkrēto darījuma partneri";

92) regulas 385. pantu aizstāj ar šādu:

"*385. pants*
Alternatīva CVA *metožu izmantošanai pašu kapitāla prasību aprēķinā*

Kā alternatīvu 384. pantam, attiecībā uz instrumentiem, kas minēti 382. pantā un pēc kompetento iestāžu piekrišanas saņemšanas, iestādes, kuras izmanto sākotnējās riska darījuma vērtības metodi, kas izklāstīta 282. pantā, var piemērot reizināšanas koeficientu 10 minēto riska darījumu darījuma partnera kredītriskam aprēķinātajām riska darījumu riska svērtajām vērtībām, nevis rēķināt pašu kapitāla prasības *CVA* riskam.";

93) regulas 390. pantu aizstāj ar šādu:

"*390. pants*

Riska darījuma vērtības aprēķins

1. Savstarpēji saistītu klientu grupas kopējos riska darījumus aprēķina, saskaitot kopā atsevišķu šīs grupas klientu riska darījumus.

2. Atsevišķu klientu kopējos riska darījumus aprēķina, saskaitot kopā tirdzniecības portfeļa riska darījumus un netirdzniecības portfeļa riska darījumus.

3. Attiecībā uz riska darījumiem tirdzniecības portfelī iestādes var veikt šādus pasākumus:

   a) segt savas garās pozīcijas un īsās pozīcijas tajos pašos finanšu instrumentos, ko emitējis attiecīgais klients, neto pozīciju katrā no dažādajiem instrumentiem aprēķinot saskaņā ar metodēm, kuras noteiktas Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļā;

   b) segt savas garās pozīcijas un īsās pozīcijas dažādos finanšu instrumentos, ko emitējis attiecīgais klients, taču to var darīt vienīgi tad, ja īsās pozīcijas pamatā esošais finanšu instruments ir zemākas prioritātes nekā finanšu instruments, kas ir pamatā garajai pozīcijai, vai ja pamatā esošajiem instrumentiem ir vienāda prioritāte.

   Šā panta 3. punkta a) un b) apakšpunkta nolūkos finanšu instrumentus var grupēt, pamatojoties uz dažādiem prioritārajiem līmeņiem, lai noteiktu relatīvo pozīciju prioritāti.

4. Iestādes aprēķina riska darījumu vērtību atvasināto instrumentu līgumiem, kas uzskaitīti II pielikumā, un kredītu atvasināto instrumentu līgumiem, kuri noslēgti tieši ar klientu, saskaņā ar vienu no metodēm, kas izklāstītas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā, atkarībā no situācijas. Riska darījumus, kas radušies 378., 379. un 380. pantā minēto darījumu rezultātā, aprēķina tā, ka noteikts minētajos pantos.

   Aprēķinot riska darījuma vērtību pirmajā daļā minētajiem līgumiem, ja minētie līgumi ir iekļauti tirdzniecības portfelī, iestādes arī ievēro 299. pantā izklāstītos principus.

   Atkāpjoties no pirmās daļas, iestādes, kurām ir atļauja izmantot Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļas, 4. iedaļā un 6. nodaļas 6. iedaļā minētās metodes, var šīs metodes izmantot, lai aprēķinātu vērtspapīru finansēšanas darījumu riska darījumu vērtību.

5. Iestādes kopējiem klienta riska darījumiem pieskaita arī riska darījumus, kas rodas saistībā ar II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasināto instrumentu līgumiem, kuri nav tieši noslēgti ar šo klientu, bet kuri ir šā klienta parāda vai emitētā kapitāla instrumenta pamatā.

6. Riska darījumos nav ietverts neviens no šādiem darījumiem:

   a) ārvalstu valūtas darījumu gadījumā – riska darījumi, kas radušies parastajā norēķinu kārtībā divu darbdienu laikā pēc maksājuma;

b) vērtspapīru pirkšanas vai pārdošanas darījumos – riska darījumi, kas radušies parastajā norēķinu kārtībā piecu darbdienu laikā pēc maksājuma vai vērtspapīru piegādes, atkarībā no tā, kura no šīm darbībām notiek pirmā;

c) gadījumā, kad klientiem tiek nodrošināta naudas pārskaitīšana, tostarp maksājumu, tīrvērtes un norēķinu pakalpojumi jebkurā valūtā un korespondentbankas pakalpojumi vai finanšu instrumentu tīrvērtes, norēķinu un turētājbankas pakalpojumi, – kavējumi līdzekļu saņemšanā un citus riska darījumi, kas radušies klientu darbības rezultātā un neilgst ilgāk kā līdz nākamās darbdienas beigām;

d) gadījumā, kad klientiem tiek nodrošināta naudas pārskaitīšana, tostarp maksājumu, tīrvērtes un norēķinu pakalpojumi jebkurā valūtā un korespondentbankas pakalpojumi, – vienas dienas riska darījumi ar iestādēm, kas sniedz šos pakalpojumus;

e) riska darījumi, ko atskaita no pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem vai pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem saskaņā ar 36. un 56. pantu, vai jebkurus citus atskaitījumus no šiem instrumentiem, kas pazemina maksātspējas koeficientu.

7. Lai noteiktu klienta vai savstarpēji saistītu klientu grupas kopējo riska darījumu apmēru ar klientiem, ar kuriem iestādei ir riska darījumi saistībā ar 112. panta m) un o) apakšpunktā minētajiem darījumiem vai saistībā ar citiem darījumiem, ja ir riska darījums ar pamatā esošajiem aktīviem, iestāde novērtē savus pamatā esošos riska darījumus, ņemot vērā darījuma struktūras ekonomisko būtību un paša darījuma struktūrai raksturīgos riskus, lai noteiktu, vai tas rada papildu riska darījumu.

8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) attiecībā uz 7. punktā minētajiem riska darījumu veidiem — nosacījumus un metodiku, ko izmanto, lai noteiktu klienta vai savstarpēji saistītu klientu grupas kopējo riska darījumu apmēru;

b) nosacījumus, saskaņā ar kuriem 7. punktā minētā darījumu struktūra nav papildu riska darījums.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

9. Šā panta 5. punkta nolūkos EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu kārtību, kādā nosaka riska darījumus, kas rodas saistībā ar II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasināto instrumentu līgumiem, ja līgums nav bijis tieši noslēgts ar klientu, bet kura pamatā esošo parāda vai kapitāla instrumentu emitējis attiecīgais klients, lai tos varētu iekļaut klienta riska darījumos.

EBI līdz … [deviņi mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantu.";

94) regulas 391. pantā pievieno šādu punktu:

"Šā panta 1. punkta nolūkos Komisija, izmantojot īstenošanas aktus un ņemot vērā 464. panta 2 pantā minēto pārbaudes procedūru, var pieņemt lēmumus par to, vai trešā valsts piemēro prudenciālas uzraudzības un regulējošās prasības, kuras ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām.";

95) regulas 392. pantu aizstāj ar šādu:

"*392. pants*
Liela riska darījuma definīcija

Iestādes riska darījumu ar kādu klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu uzskata par lielu riska darījumu, ja riska darījuma vērtība ir 10 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla vai tos pārsniedz.";

96) regulas 394. pantu aizstāj ar šādu:

"*394. pants*

Pārskatu sniegšanas prasības

1. Iestādes sniedz pārskatus savām kompetentajām iestādēm, iekļaujot turpmāk minēto informāciju par katru lielo riska darījumu, kurā tās iesaistītas, tostarp lieliem riska darījumiem, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu:

   a) tāda klienta vai tādas savstarpēji saistītu klientu grupas identitāte, ar kuru iestādei ir liela riska darījums;

   b) attiecīgā gadījumā riska darījuma vērtība, pirms ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme;

   c) fondētās un nefondētās kredītaizsardzības veids, ja tādu izmanto;

   d) attiecīgā gadījumā šīs regulas 395. panta 1. punkta nolūkos aprēķinātā riska darījuma vērtība pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme.

   Iestādes, uz kurām attiecas Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļa, savām kompetentajām iestādēm konsolidēti paziņo savus 20 lielākos riska darījumus, izņemot tos, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu.

Iestādes savām kompetentajām iestādēm konsolidēti paziņo arī par riska darījumiem, kuru vērtība ir lielāka par vai vienāda ar EUR 300 miljoniem, taču nepārsniedz 10 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.

2. Papildus šā panta 1. punktā minētajai informācijai iestādes attiecībā uz saviem 10 lielākajiem riska darījumiem ar iestādēm konsolidēti, kā arī attiecībā uz saviem 10 lielākajiem riska darījumiem ar ēnu banku sistēmas struktūrām, kuras veic banku darbības ārpus regulētās sistēmas konsolidēti, tostarp par lieliem riska darījumiem, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu, savām kompetentajām iestādēm sniedz šādu informāciju:

   a) tāda klienta vai tādas savstarpēji saistītu klientu grupas identitāte, ar kuru iestādei ir liela riska darījums;

   b) attiecīgā gadījumā riska darījuma vērtība, pirms ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme;

   c) fondētās un nefondētās kredītaizsardzības veids, ja tādu izmanto;

   d) attiecīgā gadījumā šīs regulas 395. panta 1. punkta nolūkos aprēķināto riska darījuma vērtība pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme.

3. Iestādes pārskatus par 1. un 2. punktā minēto informāciju savām kompetentajām iestādēm sniedz vismaz reizi pusgadā.

4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu kritērijus šā panta 2. punktā minēto ēnu banku sistēmas struktūru identifikācijai.

Izstrādājot šo regulatīvo tehnisko standartu projektu, EBI ņem vērā starptautiskās tendences un starptautiski saskaņotus standartus attiecībā uz ēnu banku sistēmu, kā arī izvērtē, vai:

a) sadarbība ar atsevišķu struktūru vai struktūru grupu var radīt risku iestādes maksātspējas vai likviditātes situācijai;

b) struktūras, uz kurām attiecas maksātspējas vai likviditātes prasības, kas ir līdzīgas tām, ko uzliek šī regula un Direktīva 2013/36/ES, būtu pilnībā vai daļēji jāatbrīvo no pārskatu sniegšanas pienākuma, kas izklāstīts 2. punktā attiecībā uz ēnu banku sistēmas struktūrām.

EBI līdz … [viens gads pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantu.";

97) regulas 395. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestāde neiesaistās riska darījumā ar klientu vai ar savstarpēji saistītu klientu grupu, ja šāda darījuma vērtība – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, pārsniedz 25 % no tās pirmā līmeņa kapitāla. Ja šis klients ir iestāde vai ja savstarpēji saistītu klientu grupā ir viena vai vairākas iestādes, šī vērtība nepārsniedz 25 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla vai 150 miljonus EUR, atkarībā no tā, kura summa ir lielāka, ar noteikumu, ka riska darījumu vērtību summa – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, – ar visiem saistītajiem klientiem, kas nav iestādes, nepārsniedz 25 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.

Ja EUR 150 miljoni ir vairāk nekā 25 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla, riska darījuma vērtība – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar šīs regulas 399. līdz 403. pantu, – nepārsniedz saprātīgu limitu, ņemot vērā šīs iestādes pirmā līmeņa kapitālu. Minēto limitu nosaka iestāde saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 81. pantā minēto politiku un procedūrām, lai risinātu un kontrolētu koncentrācijas risku. Šis limits nepārsniedz 100 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.

Kompetentās iestādes var noteikt limitu, kas ir mazāks par EUR 150 miljoniem, šādā gadījumā kompetentās iestādes par to informē EBI un Komisiju.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, G-SNI neiesaistās riska darījumā ar citu G-SNI vai ārpus Savienības G-SNI, ja tā vērtība – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, – pārsniedz 15 % no tās pirmā līmeņa kapitāla. G-SNI ievēro šo limitu ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc dienas, kad tā identificēta kā G-SNI. Ja G-SNI ir riska darījumi ar citu iestādi vai grupu, kas identificēta ka G-SNI vai ka ārpus Savienības G-SNI, tā ievēro šādu limitu ne vēlāk ka 12 mēnešus pēc dienas, kad minētā otra iestāde vai grupa tika identificēta kā G-SNI vai ārpus Savienības G-SNI.";

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Šajā pantā noteiktos limitus var pārsniegt iestādes tirdzniecības portfeļa riska darījumiem, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmākie nosacījumi:

a) netirdzniecības portfeļa riska darījumi ar klientu vai attiecīgu saistītu klientu grupu nepārsniedz 1. punktā noteikto limitu, kas aprēķināts ar atsauci uz pirmā līmeņa kapitālu, tā, lai pārsniegums rodas vienīgi tirdzniecības portfelī;

b) iestāde atbilst papildu pašu kapitāla prasībai attiecībā uz to riska darījuma daļu, kas pārsniedz šā panta 1. punktā noteikto limitu, ko aprēķina saskaņā ar 397. un 398. pantu;

c) ja kopš brīža, kad šā punkta b) apakšpunktā minētais pārsniegums parādījies, pagājušas ne vairāk kā 10 dienas, tirdzniecības portfeļa riska darījumi ar attiecīgo klientu vai saistītu klientu grupu nepārsniedz 500 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla;

d) visi pārsniegumi, kas pastāv ilgāk par 10 dienām, kopumā nepārsniedz 600 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.

Katru reizi, kad limits tiek pārsniegts, iestāde kompetentajām iestādēm nekavējoties paziņo pārsnieguma apmēru un attiecīgā klienta nosaukumu un, attiecīgā gadījumā, – attiecīgās saistīto klientu grupas nosaukumu.";

98) regulas 396. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ja piemēro 395. panta 1. punktā minēto summu EUR 150 miljonu, kompetentās iestādes var, izskatot katru gadījumu atsevišķi, atļaut pārsniegt 100 % limitu attiecībā uz iestādes pirmā līmeņa kapitālu.";

ii) šim punktam pievieno šādu daļu:

"Ja kompetentā iestāde izņēmuma gadījumos, kas minēti šā punkta pirmajā un otrajā daļā, atļauj iestādei pārsniegt 395. panta 1. punktā noteikto limitu uz laiku, kas pārsniedz trīs mēnešus, iestāde iesniedz kompetentās iestādes prasībām atbilstošu plānu, kā laikus atjaunot atbilstību šim limitam, un īsteno šo plānu termiņā, kas saskaņots ar kompetento iestādi. Kompetentā iestāde uzrauga šā plāna īstenošanu un attiecīgā gadījumā prasa atbilstību atjaunot ātrāk.";

b) pievieno šādu punktu:

"3. Šā panta 1. punkta nolūkos EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai precizētu, kā kompetentās iestādes var noteikt::

a) izņēmuma gadījumus, kas minēti šā panta 1. punktā;

b) laika periodu, ko uzskata par piemērotu atbilstības atjaunošanai;

c) pasākumus, ko veic, lai nodrošinātu, ka iestāde laikus atjauno atbilstību.";

99) regulas 397. pantā 1. tabulas 1. slejā terminu "atbilstošs kapitāls" aizstāj ar terminu "pirmā līmeņa kapitāls.";

100) regulas 399. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestāde, aprēķinot riska darījuma vērtību, izmanto kredītriska mazināšanas paņēmienu, ja tā minēto paņēmienu ir izmantojusi, lai aprēķinātu kapitāla prasības kredītriskam saskaņā ar Trešās daļas II sadaļu, ar noteikumu, ka kredītriska mazināšanas paņēmiens atbilst šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

Šīs regulas 400. līdz 403. panta nolūkos terminā "garantija" ir ietverti kredītu atvasinātie instrumenti, kas atzīti saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļu un kas nav ar kredītrisku saistītas parādzīmes.";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Kredītriska mazināšanas paņēmieni, kuri ir pieejami tikai iestādēm, kuras izmanto vienu no IRB pieejām, netiek izmantoti, lai lielo riska darījumu vajadzībām samazinātu riska darījumu vērtību, izņemot riska darījumus, kurus nodrošina ar nekustamo īpašumu saskaņā ar 402. pantu.";

101) regulas 400. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu groza šādi:

i) punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"j) tīrvērtes dalībnieku tirdzniecības riska darījumus ar kvalificētiem centrālajiem darījumu partneriem un iemaksas kvalificētu centrālo darījumu partneru saistību neizpildes fondā;";

ii) pievieno šādus apakšpunktus:

"l) klientu tirdzniecības riska darījumus, kas minēti 305. panta 2. vai 3. punktā;

m) līdzdalības, kas noregulējuma vienībām vai to meitasuzņēmumiem, kuri paši nav noregulējuma vienības, ir pašu kapitāla instrumentos un atbilstīgās saistībās, kas minētas Direktīvas 2014/59/ES 2014 45.f panta 2. punktā un ko ir emitējusi kāda no šādām struktūrām:

i) attiecībā uz noregulējuma vienībām – citas tai pašai noregulējuma grupai piederīgas vienības;

ii) attiecībā uz kādas noregulējuma vienības meitasuzņēmumiem, kas paši nav noregulējuma vienības, – attiecīgā meitasuzņēmuma meitasuzņēmumi, kas pieder pie tās pašas noregulējuma grupas;

n) riska darījumus, kas rodas no minimālās vērtības saistībām, kuras atbilst visiem nosacījumiem, kas ir izklāstīti 132.c panta 3. punktā.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) iestādes riska darījumus, tostarp ar dalības vai cita veida līdzdalības starpniecību, ar tās mātesuzņēmumu, citiem šā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem vai saviem meitasuzņēmumiem un būtiskām līdzdalībām, ciktāl minētie uzņēmumi ir pakļauti konsolidētai uzraudzībai, kurai pakļauta arī pati iestāde, saskaņā ar šo regulu, Direktīvu 2002/87/EK vai trešā valstī spēkā esošiem līdzvērtīgiem standartiem; riska darījumus, kas neatbilst šiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav atbrīvoti no šīs regulas 395. panta 1. punkta piemērošanas, pielīdzina riska darījumiem ar trešo personu;";

ii) punkta k) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"k) riska darījumi tāda nodrošinājuma vai garantijas veidā, kuru mājokļu kredītiem sniedz 201. pantā minēts atbilstošas aizsardzības devējs un kura dēļ tiek piemērots kredītreitings, kas ir vismaz zemākais no turpmāk minētajiem:

i) kredītkvalitātes 2. pakāpe,

ii) kredītkvalitātes pakāpe, kas atbilst tās dalībvalsts centrālās valdības noteiktajam ārvalstu valūtas reitingam, kurā atrodas aizsardzības devēja galvenais birojs;";

iii) pievieno šādu apakšpunktu:

"l) riska darījumi tādas garantijas veidā, kuru eksporta kredīta aģentūra sniedz oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem un kuras dēļ tiek piemērots kredītreitings, kas ir vismaz zemākais no turpmāk minētajiem:

i) kredītkvalitātes 2. pakāpe,

ii) kredītkvalitātes pakāpe, kas atbilst tās dalībvalsts centrālās valdības noteiktajam ārvalstu valūtas reitingam, kurā atrodas eksporta kredīta aģentūras galvenais birojs.";

c) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Kompetentās iestādes informē EBI par to, vai tās plāno izmantot kādu no 2. punktā paredzētajiem atbrīvojumiem saskaņā ar šā punkta a) un b) apakšpunktu, un sniedz EBI iemeslus, kas pamato minēto atbrīvojumu izmantošanu.";

d) pievieno šādu punktu:

"4. Ir aizliegts vienam riska darījumam vienlaicīgi piemērot vairāk nekā vienu no 1. un 2. punktā minētajiem atbrīvojumiem.";

102) regulas 401. pantu aizstāj ar šādu:

"*401. pants*

Kredītriska mazināšanas paņēmienu izmantošanas ietekmes aprēķināšana

1. Lai aprēķinātu riska darījumu vērtību 395. panta 1. punkta nolūkos, iestāde var izmantot pilnībā koriģēto riska darījuma vērtību (E*), ko aprēķina saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļu, ņemot vērā kredītriska mazināšanu, svārstīguma korekcijas un jebkura veida termiņu nesakritību, kā minēts minētajā nodaļā.

2. Izņemot iestādes, kas izmanto vienkāršo finanšu nodrošinājuma metodi, šā panta pirmās daļas nolūkos iestādes izmanto paplašināto finanšu nodrošinājuma metodi neatkarīgi no tā, kāda metode tiek izmantota, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības kredītriskam.

   Atkāpjoties no 1. punkta, iestādes, kurām ir atļauja izmantot Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļas, 4. iedaļā un 6. nodaļas 6. iedaļā minētās metodes, var šīs metodes izmantot, lai aprēķinātu vērtspapīru finansēšanas darījumu riska darījumu vērtību.

3. Aprēķinot riska darījumu vērtību 395. panta 1. punkta nolūkos iestādes periodiski veic savu kredītrisku koncentrācijas spriedzes testus, tostarp attiecībā uz jebkāda pieņemtā nodrošinājuma realizējamo vērtību.

Šā punkta pirmajā daļā minētajos periodiskajos spriedzes testos uzmanību pievērš riskiem, ko rada iespējamās tirgus apstākļu izmaiņas, kuras varētu nelabvēlīgi ietekmēt iestādes pašu kapitāla pietiekamību, un riskiem, ko rada nodrošinājuma realizācija spriedzes situācijās.

Veiktie spriedzes testi ir piemēroti un atbilstīgi šādu risku novērtēšanai.

Iestādes savā koncentrācijas riska novēršanas stratēģijā iekļauj:

a) politiku un procedūras attiecībā uz riskiem, ko rada riska darījumu un jebkādas šo riska darījumu kredītaizsardzības termiņu nesakritības;

b) politiku un procedūras attiecībā uz koncentrācijas risku, kas rodas, piemērojot kredītriska mazināšanas paņēmienus, jo īpaši lielu netiešu kredītriska darījumu gadījumā, piemēram, riska darījumi ar viena emitenta vērtspapīriem, kuri pieņemti kā nodrošinājums.

4. Ja iestāde samazina riska darījumu ar klientu, izmantojot atbilstīgu kredītriska mazināšanas paņēmienu saskaņā ar 399. panta 1. punktu, tad iestāde, izmantojot 403. pantā izklāstīto pieeju, to riska darījuma daļu, par kādu ir samazināts riska darījums ar klientu, uzskata par riska darījumu ar aizsardzības devēju nevis ar klientu.";

103) regulas 402. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Lai aprēķinātu riska darījumu vērtības 395. panta nolūkos, iestādes var, ja vien tas nav aizliegts ar valsts tiesību aktiem, samazināt vērtību riska darījumam vai jebkurai riska darījuma daļai, kas pilnībā ir nodrošināta ar mājokļa īpašumu saskaņā ar 125. panta 1. punktu, par attiecīgā īpašuma tirgus vērtības vai hipotekārās vērtības ķīlas summu, taču ne vairāk par 50 % no tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības tajās dalībvalstīs, kuras normatīvajos aktos ir definējušas stingrus hipotekārās vērtības novērtēšanas kritērijus, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) dalībvalsts kompetentā iestāde nav noteikusi riska pakāpi, kas ir augstāka par 35 %, tādiem riska darījumiem vai riska darījumu daļām, kas ir nodrošināti ar mājokļa īpašumu saskaņā ar 124. panta 2. punktu;

b) tādiem riska darījumiem vai riska darījumu daļām, kas pilnībā nodrošināti ar kādu no turpmāk minētajiem:

i) ar vienu vai vairākām hipotēkām attiecībā uz mājokļa īpašumu; vai

ii) ar mājokļa īpašumu, uz kuru attiecas nomas darījums, saskaņā ar kuru iznomātājs saglabā pilnas īpašumtiesības uz iznomāto mājokli un nomnieks vēl nav izmantojis savas izpirkuma tiesības;

c) ir izpildītas 208. pantā un 229. panta 1. punktā noteiktās prasības.

2. Lai aprēķinātu riska darījumu vērtības 395. panta nolūkos, iestādes var, ja vien tas nav aizliegts ar valsts tiesību aktiem, samazināt vērtību riska darījumam vai jebkurai riska darījuma daļai, kas pilnībā ir nodrošināta ar komerciālu nekustamo īpašumu saskaņā ar 126. panta 1. punktu, par attiecīgā nekustamā īpašuma tirgus vērtības vai hipotekārās vērtības ķīlas summu, taču ne vairāk par 50 % no tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības tajās dalībvalstīs, kuras normatīvajos aktos ir definējušas stingrus hipotekārās vērtības novērtēšanas kritērijus, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) dalībvalsts kompetentā iestāde nav noteikusi riska pakāpi, kas ir augstāka par 50 %, tādiem riska darījumiem vai riska darījumu daļām, kas ir nodrošināti ar komerciālu nekustamo īpašumu saskaņā ar 124. panta 2. punktu;

b) riska darījums ir pilnībā nodrošināts ar kādu no turpmāk minētajiem:

i) ar vienu vai vairākām biroju vai citu komerciālo telpu hipotēkām; vai

ii) ar vienu vai vairākiem birojiem vai citām komerciālām telpām un riska darījumiem, kas saistīti ar īpašuma nomas darījumiem;

c) ir izpildītas 126. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 208. pantā un 229. panta 1. punktā paredzētās prasības;

d) komerciālais nekustamais īpašums ir pilnībā uzbūvēts.";

104) regulas 403. pantu aizstāj ar šādu:

"*403. pants*

Aizvietošanas pieeja

1. Ja riska darījumu ar klientu garantē trešā persona vai ja tas ir nodrošināts ar trešās personas emitētu nodrošinājumu, iestādei vajag:

a) uzskatīt, ka riska darījuma garantētā daļa ir drīzāk garantēta kā riska darījums garantijas sniedzējam, nevis klientam, ar noteikumu, ka nenodrošinātajam riska darījumam ar garantijas sniedzēju tiktu piešķirta riska pakāpe, kas ir vienāda ar vai zemāka par riska pakāpi nenodrošinātajam riska darījumam ar klientu saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

b) uzskatīt, ka riska darījuma daļa, kura ir nodrošināta ar atzītā nodrošinājuma tirgus vērtību, drīzāk ir riska darījums ar trešo personu, nevis ar klientu, ar noteikumu, ka riska darījums ir nodrošināts ar nodrošinājumu un ka nodrošinātajai riska darījuma daļai tiktu piešķirta riska pakāpe, kas ir vienāda ar vai zemāka par riska pakāpi nenodrošinātajam riska darījumam ar klientu saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu.

Iestāde neizmanto pirmās daļas b) apakšpunktā minēto pieeju, ja pastāv nesakritība starp riska darījuma termiņu un kredītaizsardzības termiņu.

Šīs daļas nolūkos iestāde var izmantot gan finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, gan šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā noteikto procedūru tikai gadījumos, kad 92. panta nolūkos ir atļauts izmantot gan finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi, gan finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi.

2. Ja iestāde piemēro 1. punkta a) apakšpunktu, iestāde:

a) gadījumos, kad garantija ir denominēta valūtā, kas atšķiras no valūtas, kurā ir denominēts riska darījums, par nodrošinātu uzskatāmo riska darījuma summu aprēķina saskaņā ar Trešās daļā izklāstītajiem noteikumiem par valūtu nesakritību nefondētajai kredītaizsardzībai;

b) jebkādai nesakritībai starp riska darījuma termiņu un kredītaizsardzības termiņu piemēro Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļā izklāstītos noteikumus par termiņu nesakritību;

c) daļēju nodrošinājumu var atzīt saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļā paredzēto procedūru.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkiem iestāde var šā punkta a) apakšpunktā minēto summu aizstāt ar šā panta b) apakšpunktā minēto summu ar noteikumu, ka ir izpildīti šā punkta c), d) un e) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi:

a) iestādes kopējā riska darījumu vērtība attiecībā uz kādu nodrošinājuma emitentu, kura izriet no trīspusējiem līgumiem par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu, kurus ir sekmējis trīspusējs aģents;

b) limitu vērtību pilnībā, par kuru iestāde ir devusi norādes a) apakšpunktā minētajam trīspusējam aģentam un kuru piemēro vērtspapīriem, ko emitējis tajā pašā apakšpunktā minētais nodrošinājuma emitents;

c) iestāde ir pārliecinājusies, ka trīspusējam aģentam ir ieviesti piemēroti aizsardzības pasākumi, lai novērstu b) apakšpunktā minēto limitu pārkāpšanu;

d) kompetentā iestāde nav izteikusi iestādei nekādas būtiskas bažas;

e) šā punkta b) apakšpunktā minētās limita vērtības un jebkādu citu iestādes riska darījumu summa attiecībā uz nodrošinājuma emitentu nepārsniedz limitu, kas izklāstīts 395. panta 1. punktā.

4. EBI, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, izdod pamatnostādnes, kurās ir norādīti nosacījumi šā panta 3. punktā minētās procedūras piemērošanai, tostarp, ar kādiem nosacījumiem un cik bieži tiek noteikti, uzraudzīti un pārskatīti minētā punkta b) apakšpunktā minētie limiti.

EBI minētās pamatnostādnes publicē līdz 2019. gada 31. decembrim.";

105) Sestās daļas I sadaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"DEFINĪCIJAS UN LIKVIDITĀTES PRASĪBAS";

106) regulas 411. pantu aizstāj ar šādu:

"*411. pants*
Definīcijas

Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

1) "finanšu klients" ir tāds klients, tostarp finanšu klients, kas pieder pie nefinanšu komercsabiedrību grupām un kas kā savu galveno uzņēmējdarbības aktivitāti veic vienu vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā uzskaitītajām darbībām vai kas ir viena no šādām struktūrām:

a) kredītiestāde;

b) ieguldījumu brokeru sabiedrība;

c) īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu ("*SSPE*");

d) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums ("KIU");

e) slēgta tipa ieguldījumu shēma;

f) apdrošināšanas sabiedrība;

g) pārapdrošināšanas sabiedrība;

h) finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

i) finanšu iestāde;

j) pensiju shēmu mehānisms, kā definēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 10) punktā;

2) "privātpersonu vai MVU noguldījumi" ir saistības pret fizisku personu vai MVU, ja MVU atbilst riska darījumu ar privātpersonām vai ar MVU kategorijai saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieejām kredītriskam, vai saistības pret uzņēmumu, kuram ir tiesības uz 153. panta 4. punktā noteikto režīmu, un ja kopējie noguldījumi, ko veicis minētais MVU vai sabiedrība uz grupas pamata, nepārsniedz EUR 1 miljonu;

3) "privātā ieguldījumu brokersabiedrība" vai "*PIC*" ir sabiedrība vai trasts, kura īpašnieks vai faktiskais īpašnieks attiecīgi ir fiziska persona vai cieši saistītu fizisku personu grupa, kas neveic nekādu citu komerciālu, rūpniecisku vai profesionālu darbību un kas ir izveidota ar vienīgo mērķi pārvaldīt īpašnieka vai īpašnieku bagātību, tai skaitā, īstenot citas papildu darbības, piemēram, nošķirt īpašnieku aktīvus no korporatīvajiem aktīviem, atvieglot aktīvu nodošanu ģimenes ietvaros vai arī novērst aktīvu sadalīšanu pēc ģimenes locekļa nāves, ar noteikumu, ka minētās papildu darbības ir saistītas ar galveno mērķi, proti, pārvaldīt īpašnieku bagātību;

4) "noguldījumu brokeris" ir fiziska persona vai sabiedrība, kas kredītiestādēs par maksu izvieto trešo personu noguldījumus, tostarp privātpersonu vai MVU noguldījumus un uzņēmumu noguldījumus, izņemot finanšu iestāžu noguldījumus;

5) "neapgrūtināti aktīvi" ir aktīvi, uz kuriem neattiecas nekādi juridiski, līgumiski, regulatīvi vai citi ierobežojumi, kas liedz iestādei likvidēt, pārdot, nodot, izvietot vai kopumā atsavināt šos aktīvus tiešajā pārdošanā vai saskaņā ar līgumu par tiešo pārdošanu ar atpirkšanu;

6) "brīvprātīga virsnodrošināšana" ir jebkāds aktīvu daudzums, kas iestādei nav jāpiesaista segtu obligāciju emisijai saskaņā ar juridiskām vai regulatīvām prasībām un līgumiskām saistībām vai ar tirgus disciplīnu saistītu iemeslu dēļ, jo īpaši tad, kad nodrošinātie aktīvi pārsniedz minimālo juridisko, likumā noteikto vai regulatīvo virsnodrošināšanas prasību, ko piemēro segtajām obligācijām saskaņā ar dalībvalsts vai trešās valsts tiesību aktiem;

7) "aktīvu seguma prasība" ir aktīvu un saistību attiecība, ko nosaka saskaņā ar dalībvalsts vai trešās valsts tiesību aktiem kredītkvalitātes uzlabošanai saistībā ar segtajām obligācijām;

8) "maržinālie aizdevumi" ir nodrošināti aizdevumi klientiem, lai tie varētu iegādāties tirdzniecības pozīcijas ar sviras efektu;

9) "atvasināto instrumentu līgumi" ir II pielikumā uzskaitītie atvasināto instrumentu līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti;

10) "spriedze" ir pēkšņa vai būtiska iestādes maksātspējas vai likviditātes pozīcijas pasliktināšanās tirgus apstākļu izmaiņu vai nesistemātisku faktoru dēļ, kuru rezultātā rodas būtisks risks, ka kredītiestāde vairs nespēs izpildīt savas saistības, kuru termiņš ir nākamo 30 dienu laikā;

11) "pirmā līmeņa aktīvi" ir aktīvi ar ārkārtīgi augstu likviditāti un kredītkvalitāti saskaņā ar šīs regulas 416. panta 1. punkta otro daļu;

12) "otrā līmeņa aktīvi" ir aktīvi ar augstu likviditāti un kredītkvalitāti saskaņā ar šīs regulas 416. panta 1. punkta otro daļu; otrā līmeņa aktīvus iedala 2A un 2B līmeņa aktīvos saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu;

13) "likviditātes rezerves" ir pirmā un otrā līmeņa aktīvu apjoms, ko iestāde tur saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu;

14) "neto likviditātes izejošās naudas plūsmas" ir summa, ko iegūst no iestādes likviditātes izejošajām naudas plūsmām atņemot iestādes likviditātes ienākošās naudas plūsmas;

15) "pārskata sniegšanas valūta" ir tās dalībvalsts valūta, kurā atrodas iestādes galvenais birojs;

16) “faktorings” ir līgumiska vienošanās starp uzņēmumu (cedentu) un finanšu iestādi (starpnieku), kurā cedents cedē vai pārdod savus debitoru parādus starpniekam, no starpnieka pretī saņemot vienu vai vairākus šādus pakalpojumus saistībā ar cedētajiem debitoru parādiem:

a) avansa maksājumu konkrētai cedēto debitoru parādu procentuālajai daļai, un tas parasti ir īstermiņa, neapstiprināts un bez automātiskas pārjaunošanas;

b) debitoru parādu pārvaldību, iekasēšanu un kredītaizsardzību, un tas parasti nozīmē, ka starpnieks administrē cedenta tirdzniecības virsgrāmatu un iekasē debitoru parādus paša starpnieka vārdā;

VI sadaļas nolūkos faktoringu uzskata par tirdzniecības finansējumu;

17) "piešķirtās kredītiespējas un likviditātes iespējas" ir kredītiespējas vai likviditātes iespējas, kas nav atsaucamas vai ir atsaucamas tikai ar nosacījumiem.";

107) regulas 412. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Iestādes neuzskaita divreiz likviditātes izejošās naudas plūsmas, likviditātes ienākošās naudas plūsmas un likvīdus aktīvus.

Ja vien 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā nav noteikts citādi, gadījumā, kad kādu posteni var ieskaitīt vairāk nekā vienā izejošās plūsmas kategorijā, to ieskaita tajā izejošās plūsmas kategorijā, kurā attiecībā uz minēto posteni tiek radīta vislielākā līgumiskā izejošā plūsma.";

b) pantā iekļauj šādu punktu:

"4a. Deleģēto aktu, kas minēts 460. panta 1. punktā, piemēro kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas minētas 6. panta 4. punktā.";

108) regulas 413. un 414. pantu aizstāj ar šādiem:

"*413. pants*
Stabila finansējuma prasība

1. Iestādes nodrošina, lai ilgtermiņa aktīvi un ārpusbilances posteņi tiktu pienācīgi segti ar dažāda klāsta finansēšanas instrumentiem, kas ir stabili gan normālos, gan spriedzes apstākļos.

2. Šīs regulas III sadaļā paredzētos noteikumus piemēro tikai tādēļ, lai precizētu 415. pantā izklāstītos pārskatu sniegšanas pienākumus līdz laikam, kad Savienības tiesību aktos būs precizēti un ieviesti minētajā pantā noteiktie pārskatu sniegšanas pienākumi attiecībā uz neto stabila finansējuma rādītāju, uz ko attiecas IV sadaļa.

3. Šīs regulas IV sadaļas noteikumus piemēro, lai precizētu šā panta 1. punktā noteikto stabila finansējuma prasību un 415. pantā iestādēm noteiktos pārskatu sniegšanas pienākumus.

4. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest valsts noteikumus stabila finansējuma prasību jomā, pirms sāk piemērot saistošus minimālos standartus attiecībā uz 1. punktā noteiktajām neto stabila finansējuma prasībām.";

"*414. pants*
Atbilstība likviditātes prasībām

Ja iestāde neatbilst vai paredz, ka neatbildīs 412. pantā vai 413. panta 1. punktā noteiktajām prasībām, tostarp spriedzes apstākļos, tā par to informē kompetentās iestādes un bez liekas kavēšanās iesniedz kompetentajām iestādēm plānu, kā laikus atjaunot atbilstību attiecīgi 412. panta vai 413. panta 1. punkta prasībām. Kamēr atbilstība nav atjaunota, iestāde ik dienu līdz katras darba dienas beigām sniedz pārskatu par III sadaļā, IV sadaļā, 415. panta 3. vai 3.a punktā minētajā īstenošanas aktā vai 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā minētajiem posteņiem, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde atļauj pārskatus sniegt retāk un ar ilgāku kavēšanos. Kompetentās iestādes šādas atļaujas piešķir vienīgi, pamatojoties uz iestādes konkrēto stāvokli un ņemot vērā tās darbības apmēru un sarežģītību. Kompetentās iestādes uzrauga šāda atbilstības atjaunošanas plāna īstenošanu un attiecīgā gadījumā prasa atbilstību atjaunot ātrāk.";

109) regulas 415. pantu groza šādi:

a) panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

1. Iestādes pārskatus par šā panta 3. un 3.a punktā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, IV sadaļā un 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā minētajiem posteņiem kompetentajām iestādēm sniedz pārskata sniegšanas valūtā neatkarīgi no šo posteņu faktiskās denominācijas. Līdz šādam brīdim, kad Savienības tiesību aktos būs tikusi precizēta un ieviesta IV sadaļā noteiktā prasība sniegt pārskatu par neto stabila finansējuma rādītāju un pārskata formāts, iestādes kompetentajām iestādēm pārskatus par III sadaļā minētajiem posteņiem sniedz pārskata sniegšanas valūtā neatkarīgi no šo posteņu faktiskās denominācijas.

Pārskatus attiecībā uz posteņiem, kas minēti 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā, sniedz vismaz vienu reizi mēnesī un attiecībā uz III un IV sadaļā minētajiem posteņiem – vismaz vienu reizi ceturksnī.

2. Iestāde kompetentajām iestādēm pārskatus par posteņiem, kas attiecīgi ir minēti šā panta 3. vai 3.a punktā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, III sadaļā – līdz šādam brīdim, kad būs precizēta un Savienības tiesību aktos ieviesta IV sadaļā noteiktā neto stabila finansējuma rādītāja pārskatu sniegšanas prasība un pārskata formāts –, IV sadaļā un 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā, sniedz atsevišķi saskaņā ar turpmāk minēto:

a) ja posteņi ir denominēti valūtā, kas nav pārskatu sniegšanas valūta, un iestādes kopējās saistības, kuras denominētas šādā valūtā, veido 5 % vai vairāk no iestādes vai atsevišķas likviditātes apakšgrupas kopējām saistībām, izņemot pašu kapitālu un ārpusbilances posteņus, pārskatus izstrādā denominācijas valūtā;

b) ja posteņi ir denominēti kādas uzņēmējas dalībvalsts valūtā, kurā iestādei ir nozīmīga filiāle, kā minēts minēta Direktīvas 2013/36/ES 51. pantā, un minētā uzņēmēja dalībvalsts izmanto valūtu, kas nav pārskatu sniegšanas valūta, pārskatus izstrādā tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas nozīmīgā filiāle;

c) ja posteņi ir denominēti pārskatu sniegšanas valūtā un ja iestādes kopējās saistības, kuras ir denominētas valūtā, kas nav pārskata sniegšanas valūta, veido 5 % vai vairāk no iestādes vai atsevišķas likviditātes apakšgrupas kopējām saistībām, izņemot pašu kapitālu un ārpusbilances posteņus, pārskatus izstrādā pārskata sniegšanas valūtā.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) vienotus formātus un IT risinājumus un ar tiem saistītās norādes par pārskatu regularitāti, atsauces un nosūtīšanas datumiem; pārskatu sniegšanas formāti un regularitāte ir samērīgi ar iestāžu dažādu darbību būtību, apjomu un sarežģītību, kā arī ietver tos pārskatus, ko jāsniedz saskaņā ar 1. un 2. punktu;

b) papildu likviditātes novērtēšanas rīkus, kas nepieciešami, lai kompetentās iestādes varētu iegūt vispusīgu pārskatu par iestādes likviditātes riska profilu, un kas ir samērīgi ar iestādes darbības būtību, apjomu un sarežģītību;

EBI iesniedz Komisijai īstenošanas tehnisko standartu projektus par
a) apakšpunktā minētajiem posteņiem līdz 2013. gada 28. jūlijam un
b) apakšpunktā minētajiem posteņiem – līdz 2014. gada 1. janvārim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.";

b) iekļauj šādu punktu:

"3.a EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu, kurus no 3. punktā minētajiem papildu likviditātes novērtēšanas rādītājiem piemēro mazām un nesarežģītām iestādēm.

EBI līdz … [viens gads pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos tehniskos īstenošanas standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.";

110) regulas 416. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Saskaņā ar 1. punktu iestādes sniedz pārskatus par aktīviem, kas atbilst šādiem likvīdu aktīvu nosacījumiem:

a) aktīvi ir neapgrūtināti vai ir pieejami kā nodrošinājums, ko izmanto papildfinansējuma iegūšanai saskaņā ar piešķirtām vai, ja ar portfeli rīkojas centrālā banka, – ar nepiešķirtām, bet vēl finansējumu nesaņēmušām kredītlīnijām, kas ir pieejamas iestādei;

b) aktīvus nav emitējusi iestāde pati vai tās mātes vai meitas iestādes, vai arī tās mātes iestādes vai cita no mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas iestādēm;

c) par aktīvu cenu parasti vienojas tirgus dalībnieki un tirgū to var viegli novērot, vai arī to cenu var noteikt, piemērojot formulu, ko var viegli aprēķināt, pamatojoties uz publiski pieejamiem datiem, un tā nav atkarīga no stingriem pieņēmumiem, kā tas ir raksturīgi strukturētu vai nestandarta produktu gadījumā;

d) aktīvi ir iekļauti atzītā biržā vai ir tirgojami tiešajā pārdošanā vai ar vienkāršiem līgumiem par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu atzītos repo tirgos; šos kritērijus katram tirgum izvērtē atsevišķi.

Pirmās daļas c) un d) punktā minētos nosacījumus nepiemēro 1. punkta a), e) un f) apakšpunktā minētajiem aktīviem.";

b) panta 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem:

"5. KIU ieguldījumu apliecības vai daļas var uzskatīt par likvīdiem aktīviem līdz maksimālajai summai EUR 500 miljonu apmērā vai līdzvērtīgai summai vietējā valūtā, kas ir katras iestādes likvīdo aktīvu portfelī, ar noteikumu, ka ir izpildītas 132. panta 3. punktā noteiktās prasības un ka KIU iegulda tikai likvīdos aktīvos, kā minēts šā panta 1. punktā, izņemot atvasinātos instrumentus, ar ko mazina procentu likmes risku, kredītrisku vai valūtas risku.

Ja KIU izmanto vai potenciāli var izmantot atvasinātos instrumentus, lai ierobežotu risku atļautiem ieguldījumiem, tas neliedz KIU uzskatīt par atbilstīgu. Ja 418. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētās trešās personas nav pēc tirgus cenas regulāri novērtējušas KIU ieguldījumu apliecības vai daļas, un kompetentā iestāde neatzīst, ka iestāde ir izstrādājusi stabilas metodes un procesus šādai novērtēšanai, kā minēts 418. panta 4. punktā, ieguldījumu apliecības vai daļas šajā KIU neuzskata par likvīdiem aktīviem.

6. Ja likvīds aktīvs vairs neatbilst likvīdu aktīvu portfeļa nosacījumam kā noteikts šajā pantā, iestāde tomēr var turpināt to uzskatīt par likvīdu aktīvu vēl 30 dienas. Ja KIU likvīds aktīvs vairs neatbilst 5. punktā noteiktajām prasībām, KIU ieguldījumu apliecības vai daļas tomēr var turpināt uzskatīt par likvīdu aktīvu vēl 30 dienas, ja minētie aktīvi nepārsniedz 10 % no šā KIU kopējiem aktīviem.";

c) panta 7. punktu svītro;

111) regulas 419. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Kad pamatota likvīdo aktīvu nepieciešamība, ja ņem vērā 412. panta prasības, pārsniedz šo likvīdo aktīvu pieejamību kādā valūtā, piemēro vienu vai vairākus no šādiem izņēmumiem:

a) atkāpjoties no 417. panta f) punkta, likvīdo aktīvu denominācija var neatbilst likviditātes izejošo naudas plūsmu sadalījumam pa valūtām pēc likviditātes ienākošo naudas plūsmu atskaitīšanas;

b) dalībvalsts vai trešo valstu valūtām nepieciešamos likvīdos aktīvus var aizvietot minētās dalībvalsts vai trešās valsts centrālās bankas kredītlīnijas, kas ir līgumiski neatgriezeniski piešķirtas uz turpmākām 30 dienām un kuru cenas ir samērīgas, neatkarīgi no summas, kas pašreiz izmantota, ar noteikumu, ka minētās dalībvalsts vai trešās valsts kompetentās iestādes dara to pašu un ka minētajai dalībvalstij vai trešajai valstij ir līdzīgas pārskatu sniegšanas prasības;

c) ja trūkst pirmā līmeņa aktīvu, iestāde, piemērojot augstākus diskontus, var turēt papildu 2.A līmeņa aktīvus un var grozīt jebkādas šiem aktīviem piemērojamās maksimālās robežvērtības saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu.";

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot izņēmumus, kas minēti 2. punktā, tostarp nosacījumus to izmantošanai.

EBI līdz … [seši mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.– 14. pantu.";

112) regulas 422. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Tīrvērtes, turētājbankas vai naudas pārvaldības pakalpojumi vai citi līdzīgi pakalpojumi, kas minēti 3. punkta a) un d) apakšpunktā, aptver minētos pakalpojumus tikai tiktāl, cik tos sniedz saistībā ar iedibinātām attiecībām, no kurām noguldītājs ir būtiski atkarīgs. Tie nav tikai korespondentbankas pakalpojumi vai specializētie brokera pakalpojumi, un iestādes rīcībā ir liecības, ka klients nespēj izņemt juridiski pienācīgās summas 30 dienu laikā, neapdraudot iestādes operacionālo darbību.

Kamēr nav izstrādāta vienota definīcija 3. punkta c) apakšpunktā minētajam jēdzienam "iedibinātas operacionālas attiecības", iestādes pašas nosaka kritērijus, kā identificēt iedibinātas operacionālas attiecības, par kurām tām ir pierādījumi, ka klients nespēj izņemt juridiski pienācīgās summas 30 dienu laikā, neapdraudot iestādes operacionālo darbību, un ziņo par šiem kritērijiem kompetentajām iestādēm. Kamēr nav vienotas definīcijas, kompetentās iestādes var sniegt vispārīgus norādījumus, kas iestādēm jāievēro, identificējot noguldījumus, kurus noguldītājs uztur saistībā ar iedibinātām operacionālām attiecībām.";

b) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Kompetentās iestādes, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var 7. punktā minētajām saistībām piešķirt atļauju piemērot zemāku procentuālo attiecību izejošajām naudas plūsmām, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) darījumu partneris ir kāds no turpmāk minētajiem:

i) iestādes mātes iestāde vai meitasuzņēmums vai cits tās pašas mātes iestādes meitasuzņēmums;

ii) darījumu partneris ir saistīts ar iestādi ar tādām attiecībām, kādas ir minētas Direktīvas 2013/34/EEK 22. panta 7. punktā;

iii) iestāde, uz kuru attiecas tā pati institucionālā aizsardzības shēma, kas atbilst 113. panta 7. punkta prasībām; vai

iv) centrālā iestāde vai dalībnieks kādā tīklā, kas atbilst 400. panta 2. punkta d) apakšpunkta prasībām;

b) ir pamats gaidīt mazāku izejošo naudas plūsmu nākamo 30 dienu laikā pat kombinētā atsevišķu iestāžu un tirgus spriedzes scenārija gadījumā;

c) atkāpjoties no 425. panta, darījuma partneris nodrošina atbilstīgu simetrisku vai konservatīvāku ienākošo naudas plūsmu;

d) iestāde un darījumu partneris veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī.";

113) regulas 423. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Iestādes 30 dienu laikā, kopš būtiski ir pasliktinājusies iestādes kredītkvalitāte, paziņo kompetentajām iestādēm par visiem noslēgtajiem līgumiem, kuru līgumnosacījumu rezultātā rodas likviditātes izejošās naudas plūsmas vai papildu nodrošinājuma vajadzības. Ja kompetentās iestādes uzskata tādus līgumus par būtiskiem attiecībā uz iestādes iespējamām likviditātes izejošajām naudas plūsmām, tās pieprasa, lai iestāde tādiem līgumiem pievienotu papildu izejošo naudas plūsmu, kura atbilstu papildu nodrošinājuma vajadzībām, kas izriet no būtiskas iestādes kredītkvalitātes pasliktināšanās, piemēram, tās ārējā kredītvērtējuma pazemināšana par trim pakāpēm. Iestāde regulāri pārskata šīs būtiskās pasliktināšanās apmēru, ņemot vērā to, kas attiecas uz tās noslēgtajiem līgumiem, un paziņo kompetentajām iestādēm sava pārskata rezultātus.

3. Iestāde pievieno papildu izejošo naudas plūsmu, kas atbilst nodrošinājuma vajadzībām, kuras izrietētu no negatīva tirgus scenārija ietekmes uz iestādes darījumiem ar atvasinātiem instrumentiem, ja šāda ietekme ir būtiska.

EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu nosacījumus būtiskuma jēdziena piemērošanai un precizētu metodes šīs papildu izejošās naudas plūsmas aprēķināšanai.

EBI līdz 2014. gada 31. martam iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.";

114) regulas 424. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

4. Saskaņā ar likviditātes līgumu piešķirto summu, kas izsniegta *SSPE* ar nolūku ļaut tādiem *SSPE* iegādāties aktīvus, kas nav vērtspapīri, no klientiem, kas nav finanšu klienti, reizina ar 10 %, ar noteikumu, ka piešķirtā summa pārsniedz to aktīvu apjomu, kas pašreiz ir nopirkti no klientiem, un maksimālā summa, kas var tikt izņemta, atbilstoši līgumam nedrīkst pārsniegt pašreiz iegādāto aktīvu apmēru.";

115) regulas 425. panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) aktīvi ar līgumā nenoteiktu termiņu tiek ņemti vērā ar 20 % ienākošajām naudas plūsmām, ar noteikumu, ka līgums ļauj iestādei izmantot līdzekļus un pieprasīt maksājumu 30 dienu laikā;";

116) regulas Sestajā daļā aiz 428. panta iekļauj šādu sadaļu:

"IV SADAĻA
NETO STABILA FINANSĒJUMA RĀDĪTĀJS

1. NODAĻA
Neto stabila finansējuma rādītājs

428.a pants
Konsolidēta piemērošana

Ja šajā sadaļā noteikto neto stabila finansējuma rādītāju piemēro konsolidēti saskaņā ar 11. panta 4. punktu, piemēro šādus noteikumus:

a) tāda meitasuzņēmuma aktīviem un ārpusbilances posteņiem, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, kur saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktos izklāstīto neto stabila finansējuma prasību piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas ir augstāki par 4. nodaļā noteiktajiem, piemēro konsolidāciju saskaņā ar augstākajiem koeficientiem, kas noteikti minētās trešās valsts tiesību aktos;

b) tāda meitasuzņēmuma saistībām un pašu kapitālam, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, kur saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktos izklāstīto neto stabila finansējuma prasību piemēro pieejamā stabilā finansējuma koeficientus, kas ir zemāki par 3. nodaļā noteiktajiem, piemēro konsolidāciju saskaņā ar zemākajiem koeficientiem, kas noteikti minētās trešās valsts tiesību aktos;

c) trešās valsts aktīvus, kas atbilst prasībām, kuras izklāstītas 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā, un kas tiek turēti meitasuzņēmumā, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, neatzīst par likvīdiem aktīviem konsolidācijas nolūkos, ja tie nav uzskatāmi par likvīdiem aktīviem saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem, kuros izklāstīta likviditātes seguma prasība;

d) tām ieguldījumu brokeru sabiedrībām grupā, kurām nepiemēro šo sadaļu, ievērojot 6. panta 4. punktu, konsolidēti piemēro 413. pantu un 428.b pantu; izņemot šajā punktā noteikto gadījumu, šādām ieguldījumu brokeru sabiedrībām arī turpmāk piemēro sīki izstrādātu neto stabila finansējuma prasību ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kā noteikts valsts tiesību aktos.

428.b pants

Neto stabila finansējuma rādītājs

1. Neto stabila finansējuma prasība, kas noteikta 413. panta 1. punktā, ir vienāda ar 3. nodaļā noteikto iestādes pieejamā stabilā finansējuma attiecību pret iestādes nepieciešamo stabilo finansējumu, kas noteikts 4. nodaļā, un to izsaka kā procentuālo attiecību. Iestādes savu neto stabila finansējuma rādītāju aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$\frac{\text{pieejamais stabilais finasējums}}{\text{nepieciešamais stabilais finasējums}} = \text{neto stabilā finansējuma rādītājs (\%)}$$

2. Iestādes uztur neto stabila finansējuma rādītāju vismaz 100 % līmenī, ko aprēķina pārskata sniegšanas valūtā visiem saviem darījumiem neatkarīgi no to faktiskās valūtas denominācijas.

3. Ja kādā brīdī iestādes neto stabila finansējuma rādītājs ir pazeminājies zem 100 % vai var pamatoti gaidīt, ka tas pazemināsies zem 100 %, piemēro 414. pantā noteikto prasību. Iestāde tiecas atjaunot savu neto stabila finansējuma rādītāju līdz šā panta 2. punktā noteiktajam līmenim. Kompetentās iestādes pirms jebkādu uzraudzības pasākumu veikšanas izvērtē iemeslus, kāpēc iestāde nav izpildījusi šā panta 2. punkta prasības.

4. Iestādes visiem saviem darījumiem neatkarīgi no to faktiskās valūtas denominācijas un atsevišķi saviem darījumiem, kuri denominēti katrā no valūtām un par kuriem jāsniedz atsevišķi pārskati saskaņā ar 415. panta 2. punktu, aprēķina un uzrauga savu neto stabila finansējuma rādītāju pārskatu sniegšanas valūtā.

5. Iestādes nodrošina, lai to finansējuma profila denominācijas dalījums pa valūtām būtu vispārīgi atbilstošs to aktīvu dalījumam pa valūtām. Attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes var pieprasīt iestādēm ierobežot valūtu nesakritības, nosakot nepieciešamā stabilā finansējuma īpatsvara ierobežojumus konkrētā valūtā, ko var izpildīt, izmantojot pieejamo stabilo finansējumu, kas nav denominēts minētajā valūtā. Minēto ierobežojumu var piemērot tikai valūtai, uz ko attiecas atsevišķa pārskata sniegšanas prasība saskaņā ar 415. panta 2. punktu.

Nosakot jebkādu tādu ierobežojumu līmeni valūtu nesakritībām, ko var piemērot saskaņā ar šo pantu, kompetentās iestādes ņem vērā vismaz šādus aspektus:

a) iestādes spēja pieejamo stabilo finansējumu konvertēt no vienas valūtas citā un pārvest šo finansējumu no vienas jurisdikcijas uz citu no vienas juridiskas personas uz citu tās grupas ietvaros, kā arī spēja veikt valūtas mijmaiņas darījumus un piesaistīt līdzekļus ārvalstu valūtu tirgos neto stabila finansējuma rādītāja viena gada periodā;

b) negatīvu valūtas kursa svārstību ietekme uz pastāvošajām pozīcijām, kas nesakrīt, un uz jebkuru esošo ārvalstu valūtas riska ierobežošanas darījumu efektivitāti.

Visus saskaņā ar šo pantu noteiktos ierobežojumus attiecībā uz valūtu nesakritībām uzskata par īpašu likviditātes prasību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 105. pantu.

2. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanai

428.c pants

Neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšana

1. Ja vien šajā sadaļā nav noteikts citādi, iestādes ņem vērā aktīvus, saistības un ārpusbilances posteņus, ievērojot bruto principu.

2. Lai aprēķinātu savu neto stabila finansējuma rādītāju, iestādes atbilstīgus stabila finansējuma koeficientus, kas noteikti 3. un 4. nodaļā, piemēro savu aktīvu, saistību un ārpusbilances posteņu uzskaites vērtībai, ja vien šajā sadaļā nav noteikts citādi.

3. Nepieciešamo stabilo finansējumu un pieejamo stabilo finansējumu iestādes neuzskaita divreiz.

Ja vien šajā sadaļā nav noteikts citādi, tad, ja kādu posteni var piesaistīt vairāk nekā vienai nepieciešamā stabilā finansējuma kategorijai, to piesaista tai nepieciešamā stabilā finansējuma kategorijai, kurā attiecībā uz minēto posteni tiek radīts vislielākais līgumiskais nepieciešamais stabilais finansējums.

428.d pants

Atvasināto instrumentu līgumi

1. Iestādes šo pantu piemēro, lai aprēķinātu nepieciešamā stabilā finansējuma apmēru atvasināto instrumentu līgumiem saskaņā ar 3. un 4. nodaļu.

2. Neskarot 428.ah panta 2. punktu, iestādes ņem vērā atvasināto instrumentu pozīciju neto patieso vērtību, ja minētās pozīcijas ir iekļautas tajā pašā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kura atbilst 429.c panta 1. punktā noteiktajām prasībām. Pretējā gadījumā iestādes ņem vērā atvasināto instrumentu pozīciju bruto patieso vērtību un uzskata, ka minētās atvasināto instrumentu pozīcijas pieder to savstarpējo prasījumu ieskaita kopai 4. nodaļas nolūkos.

3. Šīs sadaļas nolūkos "savstarpējo prasījumu ieskaita kopas tirgus patiesā vērtība" ir visu kādā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā iekļauto darījumu tirgus patieso vērtību summa.

4. Neskarot 428.ah panta 2. punktu, visu to atvasināto instrumentu līgumu vērtību, kuri uzskaitīti II pielikuma 2. punkta a)–e) apakšpunktā un kuri nozīmē pamatsummu pilnīgu norēķinu tajā pašā dienā, aprēķina, ievērojot neto principu, pa valūtām, tostarp, lai sniegtu pārskatu valūtā, uz ko attiecas atsevišķa pārskata sniegšanas prasība saskaņā ar 415. panta 2. punktu, pat ja minētie darījumi nav iekļauti tajā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kas atbilst 429.c panta 1. punktā izklāstītajām prasībām.

5. Naudu, kas saņemta kā nodrošinājums, lai mazinātu atvasināto instrumentu pozīcijas risku, uzskata par naudu, nevis par noguldījumu, uz ko attiecas 3. nodaļa.

6. Kompetentās iestādes, saņemot attiecīgās centrālās bankas apstiprinājumu, var nolemt neņemt vērā atvasināto instrumentu līgumu ietekmi neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanā, tostarp nosakot nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kā arī uzkrājumus un zaudējumus, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:

   a) minēto līgumu atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem;

   b) darījumu partneris ir ECB vai dalībvalsts centrālā banka;

   c) atvasināto instrumentu līgumi tiek izmantoti, lai īstenotu ECB vai dalībvalsts centrālās bankas monetāro politiku.

Ja pirmajā daļā minēto nepiemērošanu izmanto meitasuzņēmums, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem, kuros noteikta neto stabilā finansējuma prasība, minēto nepiemērošanu saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem ņem vērā konsolidācijas nolūkos.

428.e pants

Nodrošinātu aizdevumu darījumu un kapitāla tirgus darījumu ieskaits

Aktīvus un saistības, kas izriet no vērtspapīru finansēšanas darījumiem ar vienu darījumu partneri, aprēķina pēc neto principa ar noteikumu, ka minētie aktīvi un saistības atbilst savstarpējo prasījumu ieskaita nosacījumiem, kuri izklāstīti 429.b panta 4. punktā.

428.f pants

Savstarpēji atkarīgie aktīvi un saistības

1. Saņemot kompetento iestāžu iepriekšēju apstiprinājumu, iestāde var uzskatīt aktīvu un saistības par savstarpēji atkarīgiem, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:

   a) iestāde veic tikai starpniekstruktūras funkciju, lai novirzītu finansējumu no saistībām uz atbilstošo savstarpēji atkarīgo aktīvu;

   b) atsevišķi savstarpēji atkarīgie aktīvi un saistības ir skaidri identificējami, un tiem ir vienāda pamatsumma;

c) aktīvam un savstarpēji atkarīgajam saistībām ir ļoti lielā mērā saskaņoti termiņi – aktīva termiņa un saistību termiņa starpība nepārsniedz 20 dienas;

d) savstarpēji atkarīgās saistības ir pieprasītas atbilstīgi juridiskām, regulatīvām vai līgumiskām saistībām, un tās neizmanto, lai finansētu citus aktīvus;

e) aktīva pamatsummas maksājumu plūsmas neizmanto citos nolūkos, kā vien savstarpēji atkarīgo saistību atmaksai;

f) katram savstarpēji atkarīgu aktīvu un saistību pārim ir atšķirīgi darījumu partneri.

2. Aktīvus un saistības uzskata par tādiem, kuri atbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, kā arī par savstarpēji atkarīgiem aktīviem un saistībām, ja tie ir tieši saistīti ar šādiem produktiem un pakalpojumiem:

a) centralizēti regulēti krājnoguldījumi ar noteikumu, ka iestādēm ir juridisks pienākums pārvest regulētus noguldījumus uz centralizētu fondu, kuru ir izveidojusi un kontrolē dalībvalsts centrālā valdība un kurš izsniedz aizdevumus, lai veicinātu sabiedriskas nozīmes mērķu sasniegšanu, un ar noteikumu, ka noguldījumu pārvešana uz centralizēto fondu notiek vismaz vienu reizi mēnesī;

b) attīstības veicināšanas aizdevumi, kā arī aizdevumu un likviditātes līgumi, kuri atbilst kritērijiem, kas izklāstīti 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā, iestādēm, kuras veic starpnieka funkciju un kuras neuzņemas nekādu finansēšanas risku;

c) segtās obligācijas, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

i) tās ir obligācijas, kas minētas Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā, vai arī tās ievēro atbilstības prasības, kas dod tiesības ar tām rīkoties, kā izklāstīts šīs regulas 129. panta 4. vai 5. punktā;

ii) to pamatā esošie aizdevumi tiek pilnībā saskaņoti finansēti no emitētajām segtajām obligācijām, vai segtajām obligācijām ir nediskrecionāri izraisītāji, kas pagarina to termiņu par vienu gadu vai vairāk, līdz tiek sasniegts to pamatā esošo aizdevumu termiņš, ja segtās obligācijas termiņa beigās nav iespējams veikt refinansēšanu;

d) atvasinātie instrumenti, ko izmanto klienta tīrvērtes darbībām, ar noteikumu, ka iestāde saviem klientiem negarantē *CCP* darbības rezultātus un attiecīgi neuzņemas nekādu finansēšanas risku.

3. EBI pārrauga aktīvus un saistības, kā arī produktus un pakalpojumus, kas saskaņā ar 1. un 2. punktu tiek uzskatīti par savstarpēji atkarīgiem aktīviem un saistībām, lai noteiktu, vai un cik lielā mērā ir izpildīti 1. punktā noteiktie atbilstības kritēriji. EBI ziņo Komisijai par minētās pārraudzības rezultātiem un konsultē Komisiju par to, vai būtu jāgroza 1. punktā izklāstītie nosacījumi vai jāgroza 2. punktā minētais produktu un pakalpojumu saraksts.

428.g pants

Noguldījumi institucionālās aizsardzības shēmās un sadarbības tīklos

Ja iestāde pieder pie tāda veida institucionālās aizsardzības shēmas, kas minēta 113. panta 7. punktā, pie tīkla, kurš ir tiesīgs izmantot 10. pantā paredzēto prasību nepiemērošanu, vai pie sadarbības tīkla dalībvalstī, beztermiņa noguldījumiem, kurus iestāde tur centrālajā iestādē un kurus noguldītāja iestāde uzskata par likvīdiem aktīviem, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, piemēro šādas prasības:

a) noguldītāja iestāde piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar 4. nodaļas 2. iedaļu atkarībā no tā, vai minētos beztermiņa noguldījumus, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, uzskata par 1. līmeņa, 2.A līmeņa vai 2.B līmeņa aktīviem, kā arī atkarībā no attiecīgā diskonta, ko piemēro minētajiem beztermiņa noguldījumiem, aprēķinot likviditātes seguma koeficientu;

b) centrālā iestāde, kura pieņem noguldījumu, piemēro atbilstošo simetrisko pieejamā stabilā finansējuma koeficientu.

428.h pants

Preferenciāls režīms grupā vai institucionālā aizsardzības shēmā

1. Atkāpjoties no 3. un 4. nodaļas un ja netiek piemērots 428.g pants, kompetentās iestādes, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var atļaut iestādēm piemērot augstāku pieejamā stabilā finansējuma koeficientu vai zemāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu aktīviem, saistībām un piešķirtajām kredītiespējām vai likviditātes iespējām ar noteikumu, ja ir izpildīti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:

   a) darījumu partneris ir viens no turpmāk minētajiem:

      i) iestādes mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums;

      ii) cits tā paša mātesuzņēmuma meitasuzņēmums;

      iii) uzņēmums, kurš ir saistīts ar iestādi ar Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punkta nozīmē;

      iv) tās pašas šīs regulas 113. panta 7. punktā minētās institucionālās aizsardzības shēmas dalībnieks kā iestāde;

      v) centrālā iestāde vai tīklam vai kooperatīvai grupai radniecīga kredītiestāde, kā minēts šīs regulas 10. pantā;

b) ir pamats sagaidīt, ka saistības vai iestādei piešķirtās kredītiespējas, vai likviditātes iespējas ir stabilāks finansējuma avots vai ka aktīvam vai iestādes piešķirtajām kredītiespējām, vai likviditātes iespējām ir vajadzīgs mazākā mērā stabils finansējums neto stabila finansējuma rādītāja viena gada periodā nekā citu darījumu partneru saņemtajām vai piešķirtajām tādām pašām saistībām, aktīviem vai piešķirtajām kredītiespējām, vai likviditātes iespējām;

c) darījumu partneris piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas ir līdzvērtīgs vai augstāks nekā augstākais pieejamā stabilā finansējuma koeficients, vai piemēro pieejamā stabilā finansējuma koeficientu, kas ir līdzvērtīgs vai zemāks nekā zemākais nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients;

d) iestāde un darījumu partneris veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī.

2. Ja iestāde un darījumu partneris veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, kompetentās iestādes var atļaut nepiemērot 1. punkta d) apakšpunktā paredzēto nosacījumu ar noteikumu, ka papildus 1. punktā noteiktajiem kritērijiem ir izpildīti šādi kritēriji:

a) grupas struktūru starpā ir noslēgti juridiski saistoši līgumi un uzņemtas saistības attiecībā uz saistībām, aktīviem vai piešķirtajām kredītiespējām vai likviditātes iespējām;

b) finansējuma devējam ir zema finansēšanas riska profils;

c) finansējuma saņēmēja finansēšanas riska profils ir pienācīgi ņemts vērā finansējuma devēja likviditātes riska pārvaldībā.

Kompetentās iestādes apspriežas savā starpā saskaņā ar 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai noteiktu, vai ir izpildīti šajā punktā noteiktie papildu kritēriji.

3. NODAĻA

Pieejamais stabilais finansējums

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

428.i pants

Pieejamā stabilā finansējuma apmēra aprēķināšana

Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, pieejamā stabilā finansējuma apmēru aprēķina, dažādu kategoriju vai veidu saistību un pašu kapitāla uzskaites vērtību reizinot ar pieejamā stabilā finansējuma koeficientiem, kas jāpiemēro saskaņā ar 2. iedaļu. Pieejamā stabilā finansējuma kopējais apmērs ir saistību un pašu kapitāla svērto vērtību summa.

Obligācijas un citus parāda vērtspapīrus, ko emitējusi iestāde un ko pārdod vienīgi privātpersonu vai MVU tirgū un tur privātpersonu vai MVU kontā, var uzskatīt par tādiem, kuri pieder atbilstīgai privātpersonu un MVU noguldījumu kategorijai. Ierobežojumus veido tā, lai nodrošinātu, ka minētos instrumentus nevar pirkt un turēt personas, kas nav privātpersonas vai MVU.

428.j pants

Saistību vai pašu kapitāla atlikušais termiņš

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, iestādes, lai noteiktu pieejamā stabilā finansējuma koeficientus, kas jāpiemēro saskaņā ar 2. iedaļu, ņem vērā to saistībām un pašu kapitālam atlikušo termiņu saskaņā ar līgumā noteikto.

2. Lai noteiktu atlikušo termiņu saistībām vai pašu kapitālam, iestādes ņem vērā spēkā esošos iespējas līgumus. Iestādes šādus iespējas līgumus ņem vērā, pamatojoties uz pieņēmumu, ka darījumu partneris izmantos pirkšanas iespējas pēc iespējas agrākā datumā. Attiecībā uz iespējas līgumiem, kas ir īstenojami pēc iestādes ieskatiem, iestāde un kompetentās iestādes ņem vērā ar reputāciju saistītus aspektus, kas var ierobežot iestādes spēju neīstenot iespējas līgumu, īpaši tirgus prognozes, saskaņā ar kurām iestādēm būtu jāatmaksā atsevišķas saistības pirms to termiņa beigām.

3. Iestādes attiecībā uz noguldījumiem ar fiksētu paziņošanas termiņu rīkojas atbilstoši to paziņošanas termiņam, savukārt attiecībā uz termiņnoguldījumiem tās rīkojas atbilstoši to atlikušajam termiņam. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta, iestādes, nosakot atlikušo termiņu privātpersonu vai MVU termiņnoguldījumiem, neņem vērā priekšlaicīgas naudas izņemšanas iespējas, ja noguldītājam par priekšlaicīgu izņemšanu, kas notiek ātrāk par vienu gadu, ir jāmaksā soda nauda – šādai soda naudai esot noteiktai deleģētajā aktā, kas minēts 460. panta 1. punktā.

4. Lai noteiktu pieejamā stabilā finansējuma koeficientus, kas jāpiemēro saskaņā ar 2. iedaļu, iestādes uzskata ikvienu tādu saistību daļu, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk un kuru termiņš beidzas agrāk par sešiem mēnešiem, un ikvienu tādu saistību daļu, kuru termiņš ir no sešiem mēnešiem un mazāks par vienu gadu, par tādu, kurai ir atlicis termiņš, kas attiecīgi ir mazāks par sešiem mēnešiem vai ir no sešiem mēnešiem un mazāks par vienu gadu.

2. iedaļa

Pieejamā stabilā finansējuma koeficienti

428.k pants

Pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficients

1. Ja vien 428.l līdz 428.o pantā nav noteikts citādi, visām saistībām, kurām nav noteikts termiņš, tostarp īsajām pozīcijām un beztermiņa pozīcijām, piemēro pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu, izņemot šādas saistības:

   a) atliktā nodokļa saistības, uz kuru attiecina tuvāko iespējamo datumu, kurā šādas saistības var realizēt;

   b) mazākuma līdzdalība, uz kuru attiecina instrumenta termiņu.

2. Atliktā nodokļa saistībām un mazākuma līdzdalībai, kā minēts 1. punktā, piemēro vienu no turpmāk minētajiem koeficientiem:

   a) 0 %, ja atliktā nodokļa saistību vai mazākuma līdzdalības faktiskais atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem;

   b) 50 %, ja atliktā nodokļa saistību vai mazākuma līdzdalībai faktiskais atlikušais termiņš ir vismaz seši mēneši, bet mazāks par vienu gadu;

   c) 100 %, ja atliktā nodokļa saistību vai mazākuma līdzdalības faktiskais atlikušais termiņš ir viens gads vai par to ilgāks.

3. Pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu piemēro šādām saistībām:

   a) darījuma datuma saistībām, kas rodas, iegādājoties finanšu instrumentus, kā arī ārvalstu valūtas un preces, par kurām paredzēts norēķināties standarta norēķinu cikla laikā vai periodā, kādu parasti nosaka attiecīgajiem norēķiniem vai darījumu veidam, vai par kurām norēķini vēl nav notikuši, taču ir paredzams, ka tie notiks;

   b) saistībām, kuras uzskata par savstarpēji atkarīgām ar aktīviem saskaņā ar 428.f pantu;

c) saistībām, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un kuras izriet no darījumiem ar:

i) ECB vai dalībvalsts centrālo banku;

ii) trešās valsts centrālo banku;

iii) finanšu klientiem;

d) visām pārējām saistībām un kapitāla posteņiem vai instrumentiem, kuri nav minēti 428.l līdz 428.o pantā.

4. Iestādes piemēro pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu absolūtajai vērtībai no tās starpības, ja tā ir negatīva, kas ir starp patieso vērtību summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar pozitīvu patieso vērtību un patieso vērtību summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar negatīvu patieso vērtību, kuras aprēķina saskaņā ar 428.d pantu.

Pirmajā daļā minētajam aprēķinam piemēro šādus noteikumus:

a) mainīgo drošības rezervi, ko iestādes saņēmušas no saviem darījumu partneriem, atskaita no savstarpējo prasījumu ieskaita patiesās vērtības kopas ar pozitīvu patieso vērtību ar nosacījumu, ka nodrošinājums, kas saņemts kā mainīgā drošības rezerve, uzskatāms par 1. līmeņa aktīvu, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas norādītas minētajā deleģētajā aktā, un ja iestādes ir juridiski tiesīgas un praktiski spējīgas minēto nodrošinājumu izmantot tālāk;

b) visas mainīgās drošības rezerves, ko iestādes izvietojušas pie saviem darījumu partneriem, atskaita no tās patiesās vērtības, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar negatīvu patieso vērtību.

428.l pants

Pieejamā stabilā finansējuma 50 % koeficients

Pieejamā stabilā finansējuma 50 % koeficientu piemēro šādām saistībām:

a) saņemtajiem noguldījumiem, kuri atbilst operacionālo noguldījumu kritērijiem, kas izklāstīti 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā;

b) saistībām, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu un kuras izriet no darījumiem ar:

i) dalībvalsts vai trešās valsts centrālo valdību;

ii) dalībvalsts vai trešās valsts reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm;

iii) publiskā sektora struktūrām dalībvalstī vai trešā valstī;

iv) 117. panta 2. punktā minētajām daudzpusējām attīstības bankām un 118. pantā minētajām starptautiskajām organizācijām;

v) nefinanšu korporatīvajiem klientiem;

vi) kompetentās iestādes apstiprinātām krājaizdevu sabiedrībām, privāto ieguldījumu brokeru sabiedrībām un klientiem, kas ir noguldījumu brokeri, ciktāl uz minētajām saistībām neattiecas šā punkta a) apakšpunkts;

c) saistībām, kuru atlikušais termiņš saskaņā ar līgumā noteikto ir no sešiem mēnešiem, bet mazāks par vienu gadu un kuras izriet no darījumiem ar:

i) ECB vai dalībvalsts centrālo banku;

ii) trešās valsts centrālo banku;

iii) finanšu klientiem;

d) citām saistībām, kuru atlikušais termiņš ir no sešiem mēnešiem un mazāks par vienu gadu, bet kuras nav minētas 428.m, 428.n un 428.o pantā.

428.m pants

Pieejamā stabilā finansējuma 90 % koeficients

Privātpersonu vai MVU beztermiņa noguldījumiem, privātpersonu vai MVU noguldījumiem ar fiksētu paziņošanas termiņu, kas ir mazāks par vienu gadu, un privātpersonu vai MVU termiņnoguldījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu un kuri atbilst 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā izklāstītajiem attiecīgajiem kritērijiem citiem privātpersonu vai MVU noguldījumiem, piemēro pieejamā stabilā finansējuma 90 % koeficientu.

428.n pants

Pieejamā stabilā finansējuma 95 % koeficients

Privātpersonu vai MVU beztermiņa noguldījumiem, privātpersonu vai MVU noguldījumiem ar fiksētu paziņošanas termiņu, kas ir mazāks par vienu gadu, un privātpersonu vai MVU termiņnoguldījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu un kuri atbilst 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā izklāstītajiem attiecīgajiem kritērijiem stabiliem privātpersonu vai MVU noguldījumiem, piemēro pieejamā stabilā finansējuma 95 % koeficientu.

428.o pants

Pieejamā stabilā finansējuma 100 % koeficients

Pieejamā stabilā finansējuma 100 % koeficientu piemēro šādām saistībām un kapitāla posteņiem, un instrumentiem:

a) iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi pirms korekcijām saskaņā ar 32. līdz 35. pantu, pirms atskaitījumiem saskaņā ar 36. pantu un pirms 48., 49. un 79. pantā noteikto izņēmumu un alternatīvu piemērošanas;

b) iestādes pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņi pirms 56. pantā minēto posteņu atskaitīšanas un pirms 79. panta piemērošanas šiem posteņiem, izņemot instrumentus ar skaidriem vai ietvertiem iespējas līgumiem, kuru izmantošanas gadījumā faktiskais atlikušais termiņš tiktu saīsināts uz termiņu, kas ir mazāks par vienu gadu;

c) iestādes otrā līmeņa posteņi pirms 66. pantā minētajiem atskaitījumiem un pirms 79. panta piemērošanas, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot instrumentus ar skaidriem vai ietvertiem iespējas līgumiem, kuru izmantošanas gadījumā faktiskais atlikušais termiņš tiktu saīsināts uz termiņu, kas ir mazāks par vienu gadu;

d) citi iestādes kapitāla instrumenti, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot instrumentus ar skaidriem vai ietvertiem iespējas līgumiem, kuru izmantošanas gadījumā faktiskais atlikušais termiņš tiktu saīsināts uz termiņu, kas ir mazāks par vienu gadu;

e) citi nodrošināti un nenodrošināti aizņēmumi un saistības, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, tostarp termiņnoguldījumi, ja vien 428.k līdz 428.n pantā nav noteikts citādi.

4. NODAĻA

Nepieciešamais stabilais finansējums

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

428.p pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma apjoma aprēķināšana

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, nepieciešamā stabilā finansējuma apjomu aprēķina, reizinot dažādu veidu vai kategoriju aktīvu un ārpusbilances posteņu uzskaites vērtību ar nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientiem, ko piemēro saskaņā ar 2. iedaļu. Nepieciešamā stabilā finansējuma kopējais apjoms ir aktīvu un ārpusbilances posteņu svērto vērtību kopsumma.

2. Aktīvus, ko iestādes ir aizņēmušās, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumos, neietver nepieciešamā stabilā finansējuma apjoma aprēķinā, ja minētie aktīvi ir uzskaitīti iestādes bilancē un iestādei attiecībā uz šiem aktīviem nav faktisko īpašumtiesību.

Aktīviem, kurus iestādes ir aizņēmušās, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumos, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus saskaņā ar 2. iedaļu, ja minētie aktīvi nav uzskaitīti iestādes bilancē, bet iestādei attiecībā uz šiem aktīviem ir faktiskās īpašumtiesības.

3. Aktīvi, kurus iestādes ir aizdevušas, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumos, un attiecībā uz kuriem iestāde saglabā faktiskās īpašumtiesības, šīs nodaļas nolūkos ir uzskatāmi par apgrūtinātajiem aktīviem un tiem piemēro saskaņā ar 2. iedaļu piemērojamos nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, pat ja šie aktīvi nav saglabāti iestādes bilancē. Pretējā gadījumā šādus aktīvus neiekļauj nepieciešamā stabilā finansējuma apjoma aprēķinā.

4. Aktīviem, kuru atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir seši mēneši vai ilgāks, piemēro vai nu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas minētajiem aktīviem tiktu piemērots saskaņā ar 2. iedaļu, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma, vai arī nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas minētajiem apgrūtinātajiem aktīviem ir piemērojams pretējā gadījumā, atkarībā no tā, kurš koeficients ir lielāks. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad apgrūtināto aktīvu atlikušais termiņš ir īsāks par tā darījuma atlikušo termiņu, kas ir apgrūtinājuma avots.

   Ja aktīvu atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, uz tiem attiecina tos pašus nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami saskaņā ar 2. iedaļu, kurus attiecinātu uz tiem pašiem aktīviem, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma.

5. Ja iestāde atkārtoti izmanto vai atkārtoti ieķīlā aktīvu, ko bija aizņēmusies, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumos, un minētais aktīvs tiek iegrāmatots kā ārpusbilances postenis, darījums, attiecībā uz kuru veikts minētā aktīva aizņēmums, tiek uzskatīts par apgrūtinātu ar noteikumu, ka darījuma termiņš nevar beigties, ja iestāde neatgriež aizdoto aktīvu.

6. Par neapgrūtinātiem uzskata šādus aktīvus:

   a) aktīvus, kas iekļauti portfelī un kas ir pieejami tūlītējai izmantošanai kā nodrošinājums papildu finansējuma saņemšanai saskaņā ar apstiprinātajām vai, ja ar portfeli rīkojas centrālā banka, neapstiprinātajām, bet vēl nefinansētajām kredītlīnijām, kas pieejamas iestādei; tostarp tie ir aktīvi, kurus kredītiestāde noguldījusi centrālajā iestādē kooperatīvā tīklā vai institucionālā aizsardzības shēmā; iestādes pieņem, ka portfelī iekļautie aktīvi ir apgrūtināti, pamatojoties uz likviditātes klasifikāciju, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, pieaugošā secībā, sākot ar aktīviem, kuri nav iekļaujami likviditātes rezervēs;

   b) aktīvus, kurus iestāde ir saņēmusi kā nodrošinājumu, lai mazinātu kredītrisku nodrošinātajos kreditēšanas darījumos, nodrošinātajā finansējumā vai nodrošinātajos valūtas maiņas darījumos, un ko kredītiestāde var realizēt;

   c) aktīvus, kas pievienoti papildus kā neobligātais papildu nodrošinājums segtajai obligāciju emisijai.

7. Tādu nestandarta, pagaidu darbību gadījumā, ko ECB vai dalībvalsts centrālā banka, vai trešās valsts centrālā banka veic, lai izpildītu savu uzdevumu tirgus mēroga finanšu spriedzes vai ārkārtēju makroekonomisko apstākļu periodā, samazinātu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu var piemērot šādiem aktīviem:

a) atkāpjoties no 428.ad panta f) punkta un no 428.ah panta 1. punkta a) apakšpunkta, aktīviem, kas ir apgrūtināti šajā daļā minēto darbību nolūkos;

b) atkāpjoties no 428.ad panta d) punkta i) un ii) apakšpunkta, no 428.af panta b) punkta un no 428.ag panta c) punkta, naudas līdzekļiem, kas izriet no šajā daļā minētajām darbībām.

Kompetentās iestādes, vienojušās ar to centrālo banku, kas ir attiecīgais darījuma partneris, nosaka nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas ir piemērojams pirmās daļas a) un b) punktā minētajiem aktīviem. Pirmās daļas a) punktā minētajiem apgrūtinātajiem aktīviem piemērojamais nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients nav zemāks par nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, ko minētajiem aktīviem piemērotu saskaņā ar 2. iedaļu, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma.

Piemērojot samazinātu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar otro daļu, kompetentās iestādes cieši uzrauga minētā samazinātā koeficienta ietekmi uz iestādes stabila finansējuma pozīcijām un vajadzības gadījuma veic attiecīgus uzraudzības pasākumus.

8. Lai izvairītos no jebkādas dubultas aprēķināšanas, iestādes citās saskaņā ar šo nodaļu nepieciešamā stabilā finansējuma apjoma aprēķina daļās neiekļauj tādus ar nodrošinājumu saistītos aktīvus, ko atzīst par mainīgo drošības rezervi, kas iesniegta saskaņā ar 428.k panta 4. punkta b) apakšpunktu un 428.ah panta 2. punkta b) apakspunktu, vai ko atzīst par iesniegto sākotnējo drošības rezervi vai par iemaksām *CCP* saistību neizpildes fondā saskaņā ar 428.ag panta a) un b) punktu.

9. Nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķinā iestādes iekļauj finanšu instrumentus, ārvalstu valūtas un preces, kurām ir izpildīts pirkuma pasūtījums. Nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķinā iestādes neiekļauj finanšu instrumentus, ārvalstu valūtas un preces, kurām ir izpildīts pārdošanas pasūtījums, ar noteikumu, ka minētie darījumi iestāžu bilancē nav atspoguļoti kā darījumi ar atvasinājumiem vai nodrošinātu finansējumu un ka minētie darījumi pēc nokārtošanas jāiekļauj iestāžu bilancē.

10. Kompetentās iestādes var noteikt nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami šajā nodaļā neminētiem ārpusbilances riska darījumiem, lai nodrošinātu, ka iestādēm ir pietiekams apjoms pieejamā stabilā finansējuma to riska darījumu daļai, kurai pēc prognozēm varētu būt nepieciešams finansējums viena gada periodā no neto stabila finansējuma rādītāja. Lai noteiktu minētos koeficientus, kompetentās iestādes jo īpaši ņem vērā būtisko kaitējumu, kas varētu tikt nodarīts iestādes reputācijai, ja minētais finansējums netiks sniegts.

Kompetentās iestādes vismaz reizi gadā informē EBI par to, kādiem ārpusbilances riska darījumu veidiem tās ir noteikušas nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus. Minētajā ziņojumā tās iekļauj paskaidrojumu par minēto koeficientu noteikšanas metodiku.

428.q pants

Aktīva atlikušais termiņš

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, iestādes ņem vērā savu aktīvu un ārpusbilances darījumu atlikušo termiņu saskaņā ar līgumā noteikto, nosakot nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami šiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem saskaņā ar 2. iedaļu.

2. Aktīviem, kas ir nošķirti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. panta 3. punktu, iestādes piemēro pieeju atbilstoši minēto aktīvu pamatā esošajam riska darījumam. Minētajiem aktīviem iestādes tomēr piemēro augstākus nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus atkarībā no apgrūtinājuma termiņa, ko nosaka kompetentās iestādes, kuras izvērtē, vai iestāde spēj brīvi realizēt vai apmainīt šādus aktīvus, un apsver saistību termiņu šo iestāžu klientiem, uz ko minētā nošķiršanas prasība attiecas.

3. Aprēķinot aktīva atlikušo termiņu, iestādes ņem vērā iespējas līgumus, pamatojoties uz pieņēmumu, ka emitents vai darījumu partneris izmantos jebkādu iespējas līgumu, lai pagarinātu aktīva termiņu. Attiecībā uz iespējas līgumiem, kas ir īstenojami pēc iestādes ieskatiem, iestāde un kompetentās iestādes ņem vērā reputācijas faktorus, kas var ierobežot iestādes spēju neīstenot iespējas līgumu, jo īpaši, izvērtējot tirgus un klientu gaidas, ka iestādei aktīva termiņa beigu datumā būtu jāpagarina noteiktu aktīvu termiņš.

4. Lai noteiktu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas jāpiemēro saskaņā ar 2. iedaļu, amortizējamiem aizdevumiem, kuriem atlikušais termiņš saskaņā ar līgumā noteikto ir viens gads vai vairāk, attiecībā uz jebkuru to termiņa daļu, kas ir mazāka par sešiem mēnešiem, un jebkuru to termiņa daļu, kas ir no sešiem mēnešiem un mazāka par vienu gadu, ir jārīkojas kā ar aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir attiecīgi vai nu mazāks par sešiem mēnešiem vai arī no sešiem mēnešiem un mazāks par vienu gadu.

2. iedaļa

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficienti

428.r pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 0 % koeficients

1. Nepieciešamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

   a) neapgrūtinātiem aktīviem, kas, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, ir 1. līmeņa augstas kvalitātes likvīdie aktīvi, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas norādītas minētajā deleģētajā aktā, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām, kuras noteiktas minētajā deleģētajā aktā;

   b) neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 0 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts minētajā deleģētajā aktā;

   c) visām rezervēm, ko iestāde tur ECB vai dalībvalsts centrālajā bankā, vai trešās valsts centrālajā bankā, tostarp prasītām rezervēm un virsrezervēm;

d) visiem prasījumiem pret ECB, dalībvalsts centrālo banku, vai trešās valsts centrālo banku, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem;

e) tirdzniecības dienas debitoru parādiem, kas rodas, pārdodot finanšu instrumentus, ārvalstu valūtas vai preces, par kuriem ir sagaidāms norēķins standarta norēķinu ciklā vai laikposmā, kas parasti atbilst attiecīgajam norēķinam vai darījuma veidam, vai par kuriem norēķins vēl nav veikts, taču joprojām ir sagaidāms, ka tas tiks veikts;

f) aktīviem, kas iekļauti ar saistībām savstarpēji saistīto aktīvu kategorijā saskaņā ar 428.f pantu;

g) naudas līdzekļiem, kas maksājami no vērtspapīru finansēšanas darījumiem ar finanšu klientiem, ja minēto darījumu atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un ja šie maksājamie naudas līdzekļi ir nodrošināti ar aktīviem, kas uzskatāmi par 1. līmeņa aktīviem, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas norādītas minētajā deleģētajā aktā, un ja iestāde būtu juridiski tiesīga un praktiski spējīga minētos aktīvus darījuma laikā izmantot tālāk.

Iestādes šā punkta pirmās daļas g) punktā minētos maksājamos naudas līdzekļus ņem vērā, pamatojoties uz neto vērtību, ja piemērojams 428.e pants.

2. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, kompetentās iestādes, vienojoties ar attiecīgo centrālo banku, var nolemt piemērot augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu prasītajām rezervēm, jo īpaši, ciktāl rezervju prasības pastāv attiecībā uz viena gada periodu, un tāpēc tam ir nepieciešams attiecīgais stabilais finansējums.

Attiecībā uz meitasuzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, kurā prasītām centrālās bankas rezervēm piemēro augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar neto stabila finansējuma prasību, kas izklāstīta minētās trešās valsts tiesību aktos, šo augstāko nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu ņem vērā konsolidācijas nolūkos.

428.s pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 5% koeficients

1. Nepieciešamā stabilā finansējuma 5 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem:

a) neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 5 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā;

b) naudas līdzekļiem, kas maksājami no tādiem vērtspapīru finansēšanas darījumiem ar finanšu klientiem, ja minēto darījumu atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un kuri nav 428.r panta 1. punkta g) apakšpunktā minētie darījumi;

c) neizmantotajai daļai no piešķirtā kredīta un likviditātes iespējām, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu;

d) tiem produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma ārpusbilances posteņiem, kā norādīts I pielikumā, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem.

Iestādes šā punkta pirmās daļas b) punktā minētos maksājamos naudas līdzekļus ņem vērā, pamatojoties uz neto vērtību, ja piemērojams 428.e pants.

2. Attiecībā uz visām atvasināto instrumentu līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopām iestādes piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 5 % koeficientu minēto atvasināto instrumentu līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu absolūtajai patiesajai vērtībai, pirms ņem vērā jebkādu iesniegto nodrošinājumu, ja minētajām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām ir negatīva patiesā vērtība. Šā punkta nolūkos iestādes nosaka patieso vērtību, pirms ņem vērā jebkādus iesniegtos nodrošinājumus vai norēķinu maksājumus un ieņēmumus, kas ir saistīti ar šādu līgumu tirgus vērtības izmaiņām.

428.t pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 7 % koeficients

Neapgrūtinātiem aktīviem, kas ir 1. līmeņa ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 7 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.u pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 7,5 % koeficients

Tiem produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma ārpusbilances posteņiem, kā norādīts I pielikumā, kuru atlikušais termiņš ir vismaz seši mēneši, bet mazāks par vienu gadu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 7,5 % koeficientu.

428.v pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 10 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 10 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem:

a) naudas līdzekļiem, kas maksājami no tādiem darījumiem ar finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un kuri nav 428.r panta 1. punkta g) apakšpunktā un 428.s panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie darījumi;

b) tiem produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma bilances posteņiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem;

c) tiem produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma ārpusbilances posteņiem, kā norādīts I pielikumā, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk.

428.w pants
Nepieciešamā stabilā finansējuma 12 % koeficients

Neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 12 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 12 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.x pants
Nepieciešamā stabilā finansējuma 15 % koeficients

Neapgrūtinātiem aktīviem, kas ir 2.A līmeņa aktīvi, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 15 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.y pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 20 % koeficients

Neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 20 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 20 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.z pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 25 % koeficients

Neapgrūtinātiem 2.B līmeņa vērtspapīrošanas darījumiem, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 25 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.aa pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 30 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 30 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

a) neapgrūtinātām augstas kvalitātes segtajām obligācijām, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, neatkarīgi no tā, vai tie atbilst operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā;

b) neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 30 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.ab pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 35 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 35 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

a) neapgrūtinātiem 2.B līmeņa vērtspapīrošanas darījumiem, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā;

b) neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 35 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, neatkarīgi no tā, vai tie atbilst operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.ac pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 40 % koeficients

Neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 40 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 40 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.ad pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 50 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 50 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

a) neapgrūtinātiem aktīviem, kas ir 2.B līmeņa aktīvi, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, izņemot 2.B līmeņa vērtspapīrošanas darījumus un augstas kvalitātes segtās obligācijas, ievērojot minēto deleģēto aktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts minētajā deleģētajā aktā;

b) noguldījumiem, ko iestāde tur citā finanšu iestādē un kas atbilst 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā izklāstītajiem operacionālo noguldījumu kritērijiem;

c) tiem naudas līdzekļiem, kas maksājami no darījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu un kuri veikti ar:

   i) dalībvalsts vai trešās valsts centrālo valdību;

ii) dalībvalsts vai trešās valsts reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm;

iii) dalībvalsts vai trešās valsts publiskā sektora struktūrām;

iv) 117. panta 2. punktā minētajām daudzpusējām attīstības bankām un 118. pantā minētajām starptautiskām organizācijām;

v) nefinanšu komercsabiedrībām, mazumtirdzniecības klientiem un MVU;

vi) kompetentās iestādes pilnvarotām krājaizdevu sabiedrībām, privāto ieguldījumu brokeru sabiedrībām un klientiem, kas ir noguldījumu brokeri, ciktāl minētie aktīvi neietilpst šā punkta b) apakšpunktā;

d) tiem naudas līdzekļiem, kas maksājami no darījumiem, kuru atlikušais termiņš ir vismaz seši mēneši, bet mazāks par vienu gadu, un kuri veikti ar:

i) Eiropas Centrālo banku vai dalībvalsts centrālo banku;

ii) trešās valsts centrālo banku;

iii) finanšu klientiem;

e) tiem produktiem, kuri saistīti ar tirdzniecības finansējuma bilances posteņiem un kuru atlikušais termiņš ir vismaz seši mēneši, bet mazāks par vienu gadu;

f) aktīviem, kuru atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir vismaz seši mēneši, bet mazāks par vienu gadu, izņemot tad, kad minētajiem aktīviem tiktu piemērots augstāks nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients saskaņā ar 428.ae līdz 428.ah pantu, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma, un minētajiem aktīviem šādā gadījumā piemēro augstāko nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kādu tiem piemērotu, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma;

g) visiem citiem aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, ja vien 428.r līdz 428.ac pantā nav norādīts citādi.

428.ae pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 55 % koeficients

Neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 55 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 55 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.af pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 65 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 65 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

a) neapgrūtinātiem aizdevumiem, kas nodrošināti ar hipotēkām attiecībā uz mājokļa īpašumu, vai neapgrūtinātiem kredītiem mājokļa iegādei, kuru atmaksu pilnībā garantē atbilstošs aizsardzības devējs, kas minēts 129. panta 1. punkta e) apakšpunktā, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, ar noteikumu, ka minētajiem aizdevumiem ir piešķirta riska pakāpe 35 % apmērā vai mazāka saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

b) neapgrūtinātiem aizdevumiem, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot aizdevumus finanšu klientiem un 428.r līdz 428.ad pantā minētos aizdevumus, ar noteikumu, ka minētajiem aizdevumiem ir piešķirta riska pakāpe 35 % vai mazāka saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu.

428.ag pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 85 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 85 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem:

a) visiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem, tostarp naudai, kas iesniegti kā sākotnējā drošības rezerve atvasināto instrumentu līgumiem, izņemot tad, kad minētajiem aktīviem tiktu piemērots augstāks nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients saskaņā ar 428.ah pantu, ja tie turēti bez apgrūtinājuma, un minētajiem aktīviem šādā gadījumā piemēro augstāko nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kādu piemērotu, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma;

b) visiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem, tostarp naudai, kas iesniegti kā iemaksas *CCP* saistību neizpildes fondā, izņemot, ja minētajiem aktīviem varētu piemērot augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar 428.ah pantu, ja tie tiek turēti bez apgrūtinājuma, un šādā gadījumā piemēro augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas piemērojams neapgrūtinātiem aktīviem;

c) neapgrūtinātiem aizdevumiem, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot aizdevumus finanšu klientiem un 428.r līdz 428.af pantā minētos aizdevumus, kuru termiņš nav nokavēts par vairāk kā 90 dienām un kuriem ir piešķirta riska pakāpe vairāk nekā 35 % apmērā saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

d) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma bilances posteņiem, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk;

e) neapgrūtinātiem vērtspapīriem, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, kuriem tiek pildītas saistības saskaņā ar 178. pantu un kuri nav uzskatāmi par likvīdiem aktīviem, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu;

f) neapgrūtinātiem biržā tirgotiem kapitāla vērtspapīriem, kas nav uzskatāmi par 2.B līmeņa aktīviem, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu;

g) fiziski tirgotām precēm, tostarp zeltam, bet neiekļaujot preču atvasinātos instrumentus;

h) aktīviem, kuru atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir viens gads vai vairāk, nodrošinājuma portfelī, ko finansē ar segtām obligācijām, kā minēts Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā, vai segtām obligācijām, kas ievēro atbilstības prasības, lai varētu piemērot šīs regulas 129. panta 4. vai 5. punkta nosacījumus.

428.ah pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 100 % koeficients

1. Nepieciešamā stabilā finansējuma 100 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

   a) ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi - visiem aktīviem, kuru atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir viens gads vai vairāk;

b) visiem tiem aktīviem, izņemot tos, kas minēti 428.r līdz 428.ag pantā, ieskaitot tādus aizdevumus finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš saskaņā ar līgumā noteikto ir viens gads vai vairāk, nerezultatīvus riska darījumus, posteņus, kas atņemti no pašu kapitāla, pamatlīdzekļus, ārpus biržas tirgotos kapitāla vērtspapīrus, saglabāto līdzdalības daļu, apdrošināšanas aktīvus, vērtspapīrus, kuriem netiek pildītas saistības.

2. Iestādes piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 100 % koeficientu starpībai, ja tā ir pozitīva, kas ir starp patieso vērtību summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar pozitīvu patieso vērtību un patieso vērtību summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar negatīvu patieso vērtību, ko aprēķina saskaņā ar 428.d pantu.

Pirmajā daļā minētajam aprēķinam piemēro šādus noteikumus:

a) mainīgo drošības rezervi, ko iestādes saņēmušas no saviem darījumu partneriem, atskaita no tās patiesās vērtības, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar pozitīvu patieso vērtību, ar nosacījumu, ka nodrošinājums, kas saņemts kā mainīgā drošības rezerve, uzskatāms par 1. līmeņa aktīvu, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas norādītas minētajā deleģētajā aktā, un ja iestādes ir juridiski tiesīgas un praktiski spējīgas minēto nodrošinājumu izmantot tālāk;

b) visas mainīgās drošības rezerves, ko iestādes izvietojušas pie saviem darījumu partneriem, atskaita no tās patiesās vērtības, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar negatīvu patieso vērtību.

5. NODAĻA

Izņēmums attiecībā uz mazām un nesarežģītām iestādēm

428.ai pants

Izņēmums attiecībā uz mazām un nesarežģītām iestādēm

Atkāpjoties no 3. un 4. nodaļas, mazas un nesarežģītas iestādes var izvēlēties, ar savas kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju, aprēķināt iestādes pieejamā stabilā finansējuma, kā minēts 6. nodaļā, attiecību pret iestādes nepieciešamo stabilo finansējumu, kā minēts 7. nodaļā, izsakot to kā procentuālo attiecību.

Kompetentā iestāde var prasīt, lai maza un nesarežģīta iestāde ievērotu neto stabila finansējuma prasību, kas pamatota uz iestādes pieejamo stabilo finansējumu, kā minēts 3. nodaļā, un uz nepieciešamo stabilo finansējumu, kā minēts 4. nodaļā, ja kompetentā iestāde uzskata, ka vienkāršotā metodika nav piemērota, lai aptvertu minētās iestādes finansējuma riskus.

6 NODAĻA

Pieejamais stabilais finansējums neto stabila finansējuma rādītāja vienkāršotai aprēķināšanai

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

428.aj pants

Pieejamā stabilā finansējuma apmēra vienkāršota aprēķināšana

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, pieejamā stabilā finansējuma apmēru aprēķina, dažādu kategoriju vai veidu saistību un pašu kapitāla uzskaites vērtību reizinot ar pieejamā stabilā finansējuma koeficientiem, kas jāpiemēro saskaņā ar 2. iedaļu. Pieejamā stabilā finansējuma kopējais apmērs ir saistību un pašu kapitāla svērto vērtību summa.

2. Obligācijas un citus parāda vērtspapīrus, ko emitējusi iestāde un ko pārdod vienīgi privātpersonu vai MVU tirgū un tur privātpersonu vai MVU kontā, var uzskatīt par tādiem, kuri pieder atbilstīgai privātpersonu un MVU noguldījumu kategorijai. Ievieš ierobežojumus, lai nodrošinātu, ka minētos instrumentus nevar pirkt un turēt personas, kas nav privātpersonas vai MVU.

428.ak pants

Saistību vai pašu kapitāla atlikušais termiņš

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, iestādes, lai noteiktu pieejamā stabilā finansējuma koeficientus, kas jāpiemēro saskaņā ar 2. iedaļu, ņem vērā saistību un pašu kapitāla atlikušo termiņu saskaņā ar līgumā noteikto.

2. Lai noteiktu atlikušo termiņu saistībām vai pašu kapitālam, iestādes ņem vērā spēkā esošos iespējas līgumus. Iestādes šādus iespējas līgumus ņem vērā, pamatojoties uz pieņēmumu, ka darījumu partneris izmantos pirkšanas iespējas pēc iespējas agrākā datumā. Attiecībā uz iespējas līgumiem, kas ir īstenojami pēc iestādes ieskatiem, iestāde un kompetentās iestādes ņem vērā ar reputāciju saistītus aspektus, kas var ierobežot iestādes spēju neīstenot iespējas līgumu, īpaši tirgus prognozes, saskaņā ar kurām iestādēm būtu jāatmaksā atsevišķas saistības pirms to termiņa beigām.

3. Iestādes attiecībā uz noguldījumiem ar fiksētu paziņošanas termiņu rīkojas atbilstoši to paziņošanas termiņam, savukārt attiecībā uz termiņnoguldījumiem tās rīkojas atbilstoši to atlikušajam termiņam. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta, iestādes, nosakot atlikušo termiņu privātpersonu vai MVU termiņnoguldījumiem, neņem vērā priekšlaicīgas naudas izņemšanas iespējas, ja noguldītājam par priekšlaicīgu izņemšanu, kas notiek ātrāk par vienu gadu, ir jāmaksā soda nauda, šādai soda naudai esot noteiktai deleģētajā aktā, kas minēts 460. panta 1. punktā.

4. Lai noteiktu pieejamā stabilā finansējuma koeficientus, kas jāpiemēro saskaņā ar 2. iedaļu, tādām saistībām, kuru atlikušais termiņš saskaņā ar līgumā noteikto ir viens gads vai vairāk, ikvienu daļu, kam termiņš beidzas agrāk par sešiem mēnešiem, un ikvienu daļu, kam termiņš beidzas vēlāk par sešiem mēnešiem un agrāk par vienu gadu, uzskata par tādu, kuras atlikušais termiņš attiecīgi beidzas agrāk par sešiem mēnešiem vai arī vēlāk sešiem mēnešiem un agrāk par vienu gadu.

2. iedaļa

Pieejamā stabilā finansējuma koeficienti

428.al pants

Pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficients

1. Ja vien šajā iedaļā nav noteikts citādi, visām saistībām, kurām nav noteikts termiņš, tostarp īsajām pozīcijām un beztermiņa pozīcijām, piemēro pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu, izņemot šādas saistības:

   a) atliktā nodokļa saistības, uz ko attiecina tuvāko iespējamo datumu, kurā šādas saistības varētu realizēt;

   b) mazākuma līdzdalība, attiecībā uz kuru rīkojas saskaņā ar attiecīgā instrumenta termiņu.

2. Atliktā nodokļa saistībām un mazākuma līdzdalībai, kā minēts 1. punktā, piemēro vienu no turpmāk minētajiem koeficientiem:

   a) 0 %, ja atliktā nodokļa saistību vai mazākuma līdzdalības faktiskais atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu;

   b) 100 %, ja atliktā nodokļa saistību vai mazākuma līdzdalības faktiskais atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk.

3. Šādām saistībām piemēro pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu:

a) darījuma datuma saistībām, kas rodas, iegādājoties finanšu instrumentus, kā arī ārvalstu valūtas un preces, par kurām ir sagaidāms norēķins standarta norēķinu cikla laikā vai laikposmā, kas parasti atbilst attiecīgajam norēķinam vai darījuma veidam, vai par kuriem norēķins vēl nav veikts, taču joprojām ir sagaidāms, ka tas tiks veikts;

b) saistībām, kuras uzskata par savstarpēji atkarīgām ar aktīviem saskaņā ar 428.f pantu;

c) saistībām, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu un kuras izriet no darījumiem ar:

i) ECB vai dalībvalsts centrālo banku;

ii) trešās valsts centrālo banku;

iii) finanšu klientiem;

d) visām pārējām saistībām un kapitāla posteņiem vai instrumentiem, kuri nav minēti šajā pantā un 428.am līdz 428.ap pantā.

4. Iestādes piemēro pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu absolūtajai vērtībai no tās starpības, ja tā ir negatīva, kas ir starp patieso vērtību summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar pozitīvu patieso vērtību un patieso vērtību summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar negatīvu patieso vērtību, kuras aprēķina saskaņā ar 428.d pantu.

Pirmajā daļā minētajam aprēķinam piemēro šādus noteikumus:

a) mainīgo drošības rezervi, ko iestādes saņēmušas no saviem darījumu partneriem, atskaita no tās patiesās vērtības, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar pozitīvu patieso vērtību, ar nosacījumu, ka nodrošinājums, kas saņemts kā mainīgā drošības rezerve, uzskatāms par 1. līmeņa aktīvu, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas norādītas minētajā deleģētajā aktā, un ja iestādes ir juridiski tiesīgas un praktiski spējīgas minēto nodrošinājumu izmantot tālāk;

b) visas mainīgās drošības rezerves, ko iestādes izvietojušas pie saviem darījumu partneriem, atskaita no tās patiesās vērtības, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar negatīvu patieso vērtību.

428.am pants

Pieejamā stabilā finansējuma 50 % koeficients

Pieejamā stabilā finansējuma 50 % koeficientu piemēro šādām saistībām:

a) saņemtajiem noguldījumiem, kuri atbilst operacionālo noguldījumu kritērijiem, kas izklāstīti 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā;

b) saistībām, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, kas izriet no darījumiem ar:

i) dalībvalsts vai trešās valsts centrālo valdību;

ii) dalībvalsts vai trešās valsts reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašpārvaldēm;

iii) dalībvalsts vai trešās valsts publiskā sektora struktūrām;

iv) 117. panta 2. punktā minētajām daudzpusējām attīstības bankām un 118. pantā minētajām starptautiskām organizācijām;

v) nefinanšu korporatīvajiem klientiem;

vi) kompetentās iestādes pilnvarotām krājaizdevu sabiedrībām, privāto ieguldījumu brokeru sabiedrībām un klientiem, kas ir noguldījumu brokeri, ja šie noguldījumi nav saņemtie noguldījumi, kuri atbilst operacionālo noguldījumu kritērijiem, kas izklāstīti 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā.

428.an pants

Pieejamā stabilā finansējuma 90 % koeficients

Privātpersonu vai MVU beztermiņa noguldījumiem, privātpersonu vai MVU noguldījumiem ar fiksētu paziņošanas termiņu, kas ir mazāks par vienu gadu, un privātpersonu vai MVU termiņnoguldījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu un kuri atbilst 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā izklāstītajiem attiecīgajiem kritērijiem citiem privātpersonu vai MVU noguldījumiem, piemēro pieejamā stabilā finansējuma 90 % koeficientu.

428.ao pants

Pieejamā stabilā finansējuma 95 % koeficients

Privātpersonu vai MVU beztermiņa noguldījumiem, privātpersonu vai MVU noguldījumiem ar fiksētu paziņošanas termiņu, kas ir mazāks par vienu gadu, un privātpersonu vai MVU termiņnoguldījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu un kuri atbilst 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā izklāstītajiem attiecīgajiem kritērijiem stabiliem privātpersonu vai MVU noguldījumiem, piemēro pieejamā stabilā finansējuma 95 % koeficientu.

428.ap pants

Pieejamā stabilā finansējuma 100 % koeficients

Pieejamā stabilā finansējuma 100 % koeficientu piemēro šādām saistībām un kapitāla posteņiem, un instrumentiem:

a) iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pirms korekcijām saskaņā ar 32. līdz 35. pantu, pirms atskaitījumiem, ievērojot 36. pantu, un pirms 48., 49. un 79. pantā noteikto izņēmumu un alternatīvu piemērošanas;

b) iestādes pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem pirms 56. pantā minēto posteņu atskaitīšanas un pirms 79. panta piemērošanas šiem posteņiem, izņemot instrumentus ar skaidriem vai ietvertiem iespējas līgumiem, kuru izmantošanas gadījumā faktiskais atlikušais termiņš tiktu saīsināts uz termiņu, kas mazāks par vienu gadu;

c) iestādes otrā līmeņa posteņiem pirms atskaitījumiem saskaņā ar 66. pantu un pirms 79. panta piemērošanas, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot instrumentus ar skaidriem vai ietvertiem iespējas līgumiem, kuru izmantošanas gadījumā faktiskais atlikušais termiņš tiktu saīsināts uz termiņu, kas mazāks par vienu gadu;

d) citiem iestādes kapitāla instrumentiem, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot instrumentus ar skaidriem vai ietvertiem iespējas līgumiem, kuru izmantošanas gadījumā faktiskais atlikušais termiņš tiktu saīsināts uz termiņu, kas mazāks par vienu gadu;

e) citiem nodrošinātiem un nenodrošinātiem aizņēmumiem un saistībām, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, tostarp termiņnoguldījumiem, ja vien 428.al līdz 428.ao pantā nav noteikts citādi.

7. NODAĻA

Nepieciešamais stabilais finansējums vienkāršotai neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanai

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

428.aq pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma apjoma vienkāršota aprēķināšana

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, mazu un nesarežģītu iestāžu gadījumā nepieciešamā stabilā finansējuma apjomu aprēķina, reizinot dažādu veidu vai kategoriju aktīvu un ārpusbilances posteņu uzskaites vērtību ar nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientiem, kas piemērojami saskaņā ar 2. iedaļu. Nepieciešamā stabilā finansējuma kopējais apjoms ir aktīvu un ārpusbilances posteņu svērto vērtību kopsumma.

2. Nepieciešamā stabilā finansējuma apjoma aprēķinā neietver aktīvus, ko iestādes ir aizņēmušās, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumos, kas uzskaitīti šo iestāžu bilancē un attiecībā uz kuriem tām nav faktisko īpašumtiesību.

   Uz aktīviem, kurus iestādes ir aizņēmušās, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumos, kas nav uzskaitīti šo iestāžu bilancē, bet attiecībā uz kuriem tām ir faktiskas īpašumtiesības, attiecina nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami saskaņā ar 2. iedaļu.

3. Uz aktīviem, kurus iestādes ir aizdevušas, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumos, un attiecībā uz kuriem iestādes ir saglabājušas faktiskās īpašumtiesības, pat ja tie nav saglabāti šo iestāžu bilancē, šīs nodaļas nolūkos ir uzskatāmi par apgrūtinātiem aktīviem, attiecina nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami saskaņā ar 2. iedaļu. Pretējā gadījumā šādus aktīvus neiekļauj nepieciešamā stabilā finansējuma apjoma aprēķinā.

4. Aktīviem, kuru atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir seši mēneši vai vairāk, piemēro vai nu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas minētajiem aktīviem tiktu piemērots saskaņā ar 2. iedaļu, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma, vai arī nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas minētajiem apgrūtinātajiem aktīviem ir piemērojams pretējā gadījumā, atkarībā no tā, kurš koeficients ir lielāks. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad apgrūtināto aktīvu atlikušais termiņš ir īsāks par tā darījuma atlikušo termiņu, kas ir apgrūtinājuma avots.

   Ja aktīvu atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, uz tiem attiecina tos pašus nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami saskaņā ar 2. iedaļu un ko attiecinātu uz tiem pašiem aktīviem, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma.

5. Ja iestāde atkārtoti izmanto vai atkārtoti ieķīlā aktīvu, ko bija aizņēmusies, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumos, un tas tiek iegrāmatots kā ārpusbilances postenis, darījums, ar kura starpniecību veikts minētā aktīva aizņēmums, tiek uzskatīts par apgrūtinātu tādā ziņā, ka, ja iestāde neatgriež aizdoto aktīvu, darījumam termiņš nevar beigties.

6. Par neapgrūtinātiem uzskata šādus aktīvus:

a) aktīvus, kas iekļauti portfelī un kas ir pieejami tūlītējai izmantošanai kā nodrošinājums papildu finansējuma saņemšanai saskaņā ar apstiprinātajām vai, ja ar portfeli rīkojas centrālā banka, neapstiprinātajām, bet vēl nefinansētajām kredītlīnijām, kas pieejamas iestādei, tostarp aktīvus, kurus kredītiestāde noguldījusi centrālajā iestādē kooperatīvā tīklā vai institucionālā aizsardzības shēmā;

b) aktīvus, kurus iestāde ir saņēmusi kā nodrošinājumu, lai mazinātu kredītrisku nodrošinātajos kreditēšanas darījumos, nodrošinātajā finansējumā vai nodrošinātajos valūtas maiņas darījumos un ko kredītiestāde var realizēt;

c) aktīvus, kas pievienoti papildus kā neobligātais papildu nodrošinājums segtajai obligāciju emisijai.

Šā punkta pirmās daļas a) punkta nolūkos iestādes pieņem, ka portfelī iekļautie aktīvi ir apgrūtināti, lai paaugstinātu likviditāti, pamatojoties uz likviditātes klasifikāciju, kā izklāstīts 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā, pieaugošā secībā, sākot ar aktīviem, kuri nav iekļaujami likviditātes rezervēs.

7. Tādu nestandarta, pagaidu darbību gadījumā, ko ECB vai dalībvalsts centrālā banka, vai trešās valsts centrālā banka veic, lai izpildītu savu uzdevumu tirgus mēroga finanšu spriedzes vai ārkārtēju makroekonomisko apstākļu periodā, samazinātu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu var piemērot šādiem aktīviem:

a) atkāpjoties no 428.aw panta un no 428.z panta 1. punkta a) apakšpunkta, aktīviem, kas ir apgrūtināti attiecībā uz šajā daļā minētajām darbībām;

b) atkāpjoties no 428.aw panta un no 428.ay panta b) punkta, naudas līdzekļiem, kas izriet no šajā daļā minētajām darbībām.

Kompetentās iestādes, vienojušās ar to centrālo banku, kas ir attiecīgais darījuma partneris, nosaka nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas ir piemērojams pirmās daļas a) un b) punktā minētajiem aktīviem. Pirmās daļas a) punktā minētajiem apgrūtinātajiem aktīviem piemērojamais nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients nav zemāks par nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, ko minētajiem aktīviem piemērotu saskaņā ar 2. iedaļu, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma.

Piemērojot samazinātu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar otro daļu, kompetentās iestādes cieši uzrauga minētā samazinātā koeficienta ietekmi uz iestādes stabila finansējuma pozīcijām un vajadzības gadījumā veic attiecīgus uzraudzības pasākumus.

8. Lai izvairītos no jebkādas dubultas aprēķināšanas, iestādes citās saskaņā ar šo nodaļu nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķina daļās neiekļauj tādus ar nodrošinājumu saistītos aktīvus, ko atzīst par mainīgo drošības rezervi, kas iesniegta saskaņā ar 428.k panta 4. punkta b) apakšpunktu un 428.ah panta 2. punktu, vai ko atzīst par iesniegtām sākotnējām rezervēm vai par iemaksām *CCP* saistību neizpildes fondā saskaņā ar 428.ag panta a) un b) punktu.

9. Nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķinā iestādes iekļauj finanšu instrumentus, ārvalstu valūtas un preces, kurām ir izpildīts pirkuma pasūtījums. Nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķinā iestādes neiekļauj finanšu instrumentus, ārvalstu valūtas un preces, kurām ir izpildīts pārdošanas pasūtījums, ar noteikumu, ka minētie darījumi iestāžu bilancē nav atspoguļoti kā darījumi ar atvasinājumiem vai nodrošinātu finansējumu un ka minētie darījumi tiks iekļauti iestāžu bilancē, kad tiks nokārtoti.

10. Kompetentās iestādes var noteikt nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami šajā nodaļā neminētiem ārpusbilances riska darījumiem, lai nodrošinātu, ka iestādēm ir pietiekams apjoms pieejamā stabilā finansējuma to riska darījumu daļai, kurai pēc prognozēm varētu būt nepieciešams finansējums viena gada periodā no neto stabila finansējuma rādītāja. Lai noteiktu minētos koeficientus, kompetentās iestādes jo īpaši ņem vērā būtisko kaitējumu, kas varētu tikt nodarīts iestādes reputācijai, ja minētais finansējums netiks sniegts.

Kompetentās iestādes vismaz reizi gadā informē EBI par to, kādu veidu ārpusbilances riska darījumiem tās ir noteikušas nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus. Minētajā ziņojumā tās iekļauj paskaidrojumu par minēto koeficientu noteikšanas metodiku.

428.ar pants

Aktīva atlikušais termiņš

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, iestādes ņem vērā savu aktīvu un ārpusbilances darījumu atlikušo termiņu saskaņā ar līgumā noteikto, nosakot nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami šiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem saskaņā ar 2. iedaļu.

2. Aktīviem, kas ir nošķirti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. panta 3. punktu, iestādes piemēro pieeju atbilstoši minēto aktīvu pamatā esošajam riska darījumam. Minētajiem aktīviem iestādes tomēr piemēro augstākus nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus atkarībā no apgrūtinājuma termiņa, ko nosaka kompetentās iestādes, kuras izvērtē, vai iestāde spēj brīvi realizēt vai apmainīt šādus aktīvus, un apsver saistību termiņu šo iestāžu klientiem, uz ko minētā nošķiršanas prasība attiecas.

3. Aprēķinot aktīva atlikušo termiņu, iestādes ņem vērā iespējas līgumus, pamatojoties uz pieņēmumu, ka emitents vai darījumu partneris izmantos jebkādu iespējas līgumu, lai pagarinātu attiecīgā aktīva termiņu. Attiecībā uz iespējas līgumiem, kas ir īstenojami pēc iestādes ieskatiem, iestāde un kompetentās iestādes ņem vērā reputācijas faktorus, kas var ierobežot iestādes spēju neīstenot iespējas līgumu, jo īpaši, izvērtējot tirgus un klientu gaidas, ka iestādei aktīva termiņa beigu datumā būtu jāpagarina noteiktu aktīvu termiņš.

4. Lai noteiktu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kuri piemērojami saskaņā ar 2. iedaļu, amortizējamiem aizdevumiem, kuru atlikušais termiņš saskaņā ar līgumā noteikto ir viens gads vai vairāk, attiecībā uz termiņa daļu, kas ir mazāka par sešiem mēnešiem, un to daļu, kas ir no sešiem mēnešiem un mazāka par vienu gadu, ir jārīkojas kā ar aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir attiecīgi mazāks par sešiem mēnešiem un no sešiem mēnešiem un mazāks par vienu gadu.

2. iedaļa

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficienti

428.as pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 0 % koeficients

1. Nepieciešamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

   a) neapgrūtinātiem aktīviem, kas, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, ir 1. līmeņa augstas kvalitātes likvīdie aktīvi, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas norādītas minētajā deleģētajā aktā, neatkarīgi no to atbilstības minētajā deleģētajā noteiktajām operacionālajām prasībām;

   b) visām rezervēm, ko iestāde tur ECB vai dalībvalsts centrālajā bankā, vai trešās valsts centrālajā bankā, tostarp prasītām rezervēm un virsrezervēm;

   c) visiem prasījumiem pret ECB, dalībvalsts centrālo banku, vai trešās valsts centrālo banku, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem;

   d) aktīviem, kas iekļauti ar saistībām savstarpēji saistīto aktīvu kategorijā saskaņā ar 428.f pantu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, kompetentās iestādes, vienojoties ar attiecīgo centrālo banku, var nolemt piemērot augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu prasītajām rezervēm, ņemot vērā jo īpaši, ciktāl rezervju prasības pastāv attiecībā uz viena gada periodu, un tāpēc tam ir nepieciešams attiecīgais stabilais finansējums.

Attiecībā uz filiālēm, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, kurā prasītām centrālās bankas rezervēm piemēro augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar neto stabila finansējuma prasībām, kas noteiktas minētās trešās valsts tiesību aktos, konsolidācijas nolūkos ņem vērā minēto augstāko nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu.

428.at pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 5 % koeficients

1. Neizmantotajai daļai no piešķirtā kredīta un likviditātes iespējām, kā norādīts 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 5 % koeficientu.

2. Attiecībā uz visām atvasināto instrumentu līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopām iestādes piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 5 % koeficientu minēto atvasināto instrumentu līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu absolūtajai patiesajai vērtībai, pirms ņem vērā jebkādu iesniegto nodrošinājumu, ja minētajām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām ir negatīva patiesā vērtība. Šā punkta nolūkos iestādes nosaka patieso vērtību, pirms ņem vērā jebkādus iesniegtos nodrošinājumus vai norēķinu maksājumus un ieņēmumus, kas ir saistīti ar šādu līgumu tirgus vērtības izmaiņām.

428.au pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 10 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 10 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem:

a) neapgrūtinātiem aktīviem, kas ir 1. līmeņa ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā;

b) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma ārpusbilances posteņiem, kā norādīts I pielikumā.

428.av pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 20 % koeficients

Neapgrūtinātiem aktīviem, kas ir 2.A līmeņa aktīvi, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, un neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, ievērojot minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 20 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā.

428.aw pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 50 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 50 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

a) nodrošinātiem un nenodrošinātiem aizdevumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, un ar noteikumu, ka to apgrūtinājuma termiņš ir mazāks par vienu gadu;

b) visiem citiem aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, ja vien 428.as līdz 428.av pantā nav norādīts citādi;

c) aktīviem, kuru atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir vismaz seši mēneši, bet mazāk par vienu gadu, izņemot, ja minētajiem aktīviem saskaņā ar 428.ax, 428.ay un 426.az pantu būtu noteikts augstāks nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients, kad tie tiek turēti neapgrūtināti - šādā gadījumā piemēro augstāko nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kāds būtu piemērojams, ja minētie aktīvi tiktu turēti neapgrūtināti.

428.ax pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 55 % koeficients

Aktīviem, kas ir atbilstīgi 2.B līmeņa aktīvi, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, un KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, ievērojot minēto deleģēto aktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 55 % koeficientu neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā izklāstīts minētajā deleģētajā aktā, ar noteikumu, ka to apgrūtinājuma termiņš ir mazāks par vienu gadu.

428.ay pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 85 % koeficients

Nepieciešamā stabilā finansējuma 85 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem:

a) visiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem, tostarp naudai, kas iesniegti kā sākotnējā drošības rezerve atvasināto instrumentu līgumiem vai iesniegti kā iemaksa *CCP* saistību neizpildes fondā, izņemot tad, kad minētajiem aktīviem tiktu piemērots augstāks nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients saskaņā ar 428.az pantu, ja tie turēti bez apgrūtinājuma, un minētajiem aktīviem šādā gadījumā piemēro augstāko nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kādu piemērotu, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma;

b) neapgrūtinātiem aizdevumiem, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot aizdevumus finanšu klientiem, kuru termiņš nav nokavēts par vairāk nekā 90 dienām;

c) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma bilances posteņiem, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk;

d) neapgrūtinātiem vērtspapīriem, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, kuriem tiek pildītas saistības saskaņā ar 178. pantu un kuri nav uzskatāmi par likvīdiem aktīviem, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu;

e) neapgrūtinātiem biržā tirgotiem kapitāla vērtspapīriem, kas nav uzskatāmi par 2.B līmeņa aktīviem, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu;

f) fiziski tirgotām precēm, tostarp zeltam, bet neiekļaujot preču atvasinātos instrumentus.

428.az pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma 100 % koeficients

1. Nepieciešamā stabilā finansējuma 100 % koeficientu piemēro šādiem aktīviem:

   a) visiem aktīviem, kuru atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir viens gads vai vairāk;

   b) visiem tiem aktīviem, izņemot tos, kas minēti 428.as līdz 428.ay pantā, ieskaitot tādus aizdevumus finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš saskaņā ar līgumā noteikto ir viens gads vai vairāk, nerezultatīvus riska darījumus, posteņus, kas atņemti no pašu kapitāla, pamatlīdzekļus, ārpus biržas tirgotos kapitāla vērtspapīrus, saglabāto līdzdalības daļu, apdrošināšanas aktīvus, vērtspapīrus, kuriem netiek pildītas saistības.

2. Iestādes piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma 100 % koeficientu starpībai, ja tā ir pozitīva, kas ir starp patieso vērtību summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar pozitīvu patieso vērtību un patieso vērtību summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar negatīvu patieso vērtību, ko aprēķina saskaņā ar 428.d pantu.

Pirmajā daļā minētajam aprēķinam piemēro šādus noteikumus:

a) mainīgo drošības rezervi, ko iestādes saņēmušas no saviem darījumu partneriem, atskaita no tās patiesās vērtības, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar pozitīvu patieso vērtību, ar nosacījumu, ka nodrošinājums, kas saņemts kā mainīgā drošības rezerve, uzskatāms par 1. līmeņa aktīvu, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas norādītas minētajā deleģētajā aktā, un ja iestādes ir juridiski tiesīgas un praktiski spējīgas minēto nodrošinājumu izmantot tālāk;

b) visas mainīgās drošības rezerves, ko iestādes izvietojušas pie saviem darījumu partneriem, atskaita no tās patiesās vērtības, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar negatīvu patieso vērtību.";

117) regulas Septīto daļu aizstāj ar šādu:

"SEPTĪTĀ DAĻA
SVIRA

429. pants
Sviras rādītāja aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina savu sviras rādītāju saskaņā ar 2., 3. un 4. punktā noteiktajām metodēm.

2. Sviras rādītāju aprēķina kā iestādes kapitāla mēru, dalītu ar minētās iestādes kopējās riska darījumu vērtības mēru un izsaka kā procentuālu attiecību.

Iestādes aprēķina sviras rādītāju pārskata sniegšanas atsauces datumā.

3. Šā panta 2. punkta nolūkos kapitāla mērs ir pirmā līmeņa kapitāls.

4. Šā panta 2. punkta nolūkos kopējais riska darījumu vērtības mērs ir šādu riska darījumu vērtību summa:

a) aktīvi, izņemot II pielikumā uzskaitītos atvasināto instrumentu līgumus, 429.e pantā minētos kredītu atvasinātos instrumentus un pozīcijas, kas aprēķināti saskaņā ar 429.b panta 1. punktu;

b) II pielikumā uzskaitītie atvasināto instrumentu līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti, tostarp ārpusbilances līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti, kas aprēķināti saskaņā ar 429.c un 429.d pantu;

c) palielinājumi par vērtspapīru finansēšanas darījumu darījuma partnera kredītrisku, tostarp tie, kas ir ārpusbilances, ko aprēķina saskaņā ar 429.e pantu;

d) ārpusbilances posteņi, izņemot II pielikumā uzskaitītos atvasināto instrumentu līgumus, 429.d un 429.g pantā minētos kredītu atvasinātos instrumentus, vērtspapīru finansēšanas darījumus un pozīcijas, kas aprēķināti saskaņā ar 429.f pantu;

e) regulārie pirkšanas vai pārdošanas darījumi, par kuriem tiek gaidīts norēķins, kas aprēķināti saskaņā ar 429.g pantu.

Attiecībā uz ilgstošo norēķinu darījumiem attiecīgā gadījumā iestādes rīkojas saskaņā ar pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktu.

Iestādes var samazināt pirmās daļas a) un d) apakšpunktā minētās riska darījumu vērtības par attiecīgo summu vispārējā kredītriska korekcijai attiecīgi pret bilances un ārpusbilances posteņiem, piemērojot nulles minimumu, ja kredītriska korekcijas ir samazinājušas pirmā līmeņa kapitālu.

5. Atkāpjoties no 4. punkta d) apakšpunkta, piemēro šādus noteikumus:

a) atvasinātajam instrumentam, kas tiek uzskatīts par ārpusbilances posteni saskaņā ar 4. punkta d) apakšpunktu, bet ar ko rīkojas kā ar atvasinājumu saskaņā ar piemērojamajiem grāmatvedības regulējumam, piemēro minētajā apakšpunktā noteikto pieeju;

b) ja iestādes klients, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, tieši veic atvasinātu darījumu ar *CCP* un ja iestāde garantē *CCP* sava klienta tirgus riska darījumu izpildi, kas izriet no minētā darījuma, iestāde aprēķina savu riska darījumu, kas izriet no garantijas, saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu, tā, it kā minētā iestāde būtu tieši veikusi darījumu ar klientu, tostarp attiecībā uz mainīgās drošības rezerves saņemšanu vai sniegšanu naudā.

Pirmās daļas b) apakšpunktā noteikto pieeju piemēro arī iestādei, ja tā darbojas kā augstāka līmeņa klients, kas garantē sava klienta tirdzniecības riska darījumu izpildi.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunkta un otrās daļas nolūkos iestādes var uzskatīt radniecīgo struktūru par klientu tikai tad, ja minētā struktūra neietilpst regulatīvajā konsolidācijas piemērošanas jomā tādā līmenī, kādā piemēro 92. panta 3. punkta d) apakšpunktā izklāstīto prasību.

6. Šā panta 4. punkta e) apakšpunkta un 429.g panta nolūkos "regulārie pirkšanas un pārdošanas darījumi" ir vērtspapīra pirkšana vai pārdošana saskaņā ar līgumiem, kuros ir noteikts, ka vērtspapīra piegāde jāveic laikposmā, kas kopumā noteikts ar likumu vai kas pieņemts attiecīgajā tirdzniecības vietā.

7. Ja vien šajā daļā nepārprotami nav noteikts citādi, iestādes kopējo riska darījumu vērtību aprēķina saskaņā ar šādiem principiem:

   a) fizisku vai finanšu nodrošinājumu, garantijas vai nopirktā kredītriska mazināšanu neizmanto, lai samazinātu kopējo riska darījumu vērtību;

   b) neveic aktīvu savstarpēju ieskaitu ar saistībām.

8. Atkāpjoties no 7. punkta b) apakšpunkta, iestādes var priekšfinansējuma aizdevuma vai starpposma aizdevuma riska darījumu vērtību samazināt ar pozitīvu atlikumu uz tā parādnieka uzkrājumu konta, kuram tika piešķirts aizdevums, un kopējā riska darījuma vērtības mērā iekļaut tikai no tā izrietošo summu, ar noteikumu, ka ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

   a) aizdevums tiek piešķirts ar nosacījumu, ka uzkrājumu konts tiek atvērts iestādē, kura piešķir aizdevumu, un ka gan aizdevumu, gan uzkrājumu kontu reglamentē vieni un tie paši sektorālie tiesību akti;

   b) parādnieks visa aizdevuma termiņa laikā nevar uzkrājumu konta atlikumu daļēji vai pilnīgi izņemt;

   c) iestāde var bez nosacījumiem un neatsaucami izmantot uzkrājumu konta atlikumu, lai norēķinātos par jebkuru prasījumu, kas rodas saskaņā ar aizdevuma līgumu, gadījumos, ko reglamentē a) apakšpunktā minētie sektorālie tiesību akti, tostarp parādnieka maksājuma neizpildes vai maksātnespējas gadījumā.

   "Priekšfinansējuma aizdevums" jeb "starpposma aizdevums" ir aizdevums, ko aizņēmējam piešķir uz ierobežotu laikposmu, lai novērstu aizņēmēja finansējuma nepietiekamību, līdz kamēr tiek piešķirts galīgais aizdevums saskaņā ar kritērijiem sektorālajos tiesību aktos, ar kuriem šādus darījumus reglamentē.

429.a pants

Riska darījumi, kas nav ietverti kopējās riska darījumu vērtības mērā

1. Atkāpjoties no 429. panta 4. punkta, iestāde var neiekļaut kopējās riska darījumu vērtības mērā šādus riska darījumus:

   a) summas, kas atskaitītas no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta d) apakšpunktu;

   b) aktīvus, kas atskaitīti 429. panta 3. punktā minētā kapitāla mēra aprēķinā;

   c) riska darījumus, kuriem piešķirta 0 % riska pakāpe saskaņā ar 113. panta 6. vai 7. punktu;

   d) ja iestāde ir valsts attīstības kredītiestāde, – riska darījumus, kas izriet no aktīviem, kuri ir prasījumi centrālajām valdībām, reģionālajām pašvaldībām, vietējām pašpārvaldēm vai publiskā sektora struktūrām saistībā ar publiskā sektora ieguldījumiem un attīstību veicinošiem aizdevumiem;

   e) ja iestāde nav valsts attīstības kredītiestāde, riska darījumu daļas, kas izriet no attīstību veicinošu aizdevumu pastarpināšanas citām kredītiestādēm;

f) riska darījumu garantētās daļas, kas izriet no eksporta kredītiem, kuri izpilda abus turpmāk minētos nosacījumus:

i) garantiju ir sniedzis nefinansētas kredītaizsardzības atbilstīgs sniedzējs saskaņā ar 201. un 202. pantu, tostarp eksporta kredītu aģentūras vai centrālās valdības;

ii) riska darījuma garantētajai daļai piemēro 0 % riska pakāpi saskaņā ar 114. panta 2. vai 4. punktu vai 116. panta 4. punktu;

g) ja iestāde ir *QCCP* tīrvērtes dalībnieks, minētās iestādes tirdzniecības riska darījumus, ar noteikumu, ka tiem ir veikta tīrvērte ar minēto *QCCP* un tie izpilda 306. panta 1. punkta c) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus;

h) ja iestāde ir augstāka līmeņa klients vairāku līmeņu klientu struktūrā, tirdzniecības riska darījumus ar tīrvērtes dalībnieku vai struktūru, kas kalpo kā augstākā līmeņa klients minētajai iestādei, ar noteikumu, ka ir izpildīti 305. panta 2. punktā izklāstītie nosacījumi, un ar noteikumu, ka iestādei nav pienākuma atmaksāt savam klientam visus zaudējumus, kas tam radušies tīrvērtes dalībnieka vai *QCCP* saistību neizpildes gadījumā;

i) fiduciāros aktīvus, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

i) tos saskaņā ar valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem atzīst iestādes bilancē saskaņā ar Direktīvas 86/635/EEK 10. pantu;

ii) tie atbilst kritērijiem par neatzīšanu, kas izklāstīti 9. starptautiskajā finanšu pārskatu standartā (SFPS), ko attiecīgā gadījumā piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;

iii) tie atbilst kritērijiem par nekonsolidēšanu, kas izklāstīti 10. SFPS, ko attiecīgā gadījumā piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;

j) riska darījumus, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

i) tie ir riska darījumi ar publiskā sektora struktūru;

ii) tiem piemēro pieeju, kas ir saskaņā ar 116. panta 4. punktu;

iii) tie izriet no noguldījumiem, kurus iestādei ir juridisks pienākums nodot i) punktā minētajai publiskā sektora struktūrai vispārējās nozīmes ieguldījumu finansēšanas nolūkos;

k) nodrošinājuma pārpalikumu, kas noguldīts pie trīspusējiem aģentiem un nav izsniegts;

l) debitoru saistības, ja saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu iestāde atzīst naudā darījumu partnerim izmaksāto mainīgās drošības rezervi kā debitoru saistības, ar noteikumu, ka ir izpildīti 429.c panta 3. punkta a) līdz e) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi;

m) vērtspapīrotos riska darījumus no tradicionālās vērtspapīrošanas, kas atbilst 244. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem par būtiska riska pārvešanu;

n) šādus riska darījumus iestādes centrālajā bankā, kas noslēgti pēc atbrīvojuma un kam piemēro 5. un 6. punktā izklāstītos nosacījumus:

   i) monētas un banknotes, kas veido likumīgu valūtu centrālās bankas jurisdikcijā;

   ii) aktīvus, kas ir prasījumi pret centrālo banku, tostarp centrālajā bankā turētās rezerves;

o) ja iestādei ir piešķirta atļauja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 16. pantu un 54. panta 2. punkta a) apakšpunktu, iestādes riska darījumi, kas izriet no banku tipa papildpakalpojumiem, kuri ir uzskaitīti minētās regulas pielikuma C iedaļas a) punktā un ir tieši saistīti ar minētā pielikuma A un B iedaļā uzskaitītajiem pamatpakalpojumiem vai papildpakalpojumiem;

p) ja iestāde ir norīkota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 909/2014 54. panta 2. punkta b) apakšpunktu, iestādes riska darījumi, kas izriet no banku tipa papildpakalpojumiem, kuri ir uzskaitīti minētās regulas pielikuma C iedaļas a) punktā un ir tieši saistīti ar centrālā vērtspapīru depozitārija, kam atļauja izsniegta saskaņā ar minētās regulas 16. pantu, pamatpakalpojumiem vai papildpakalpojumiem, kuri ir uzskaitīti minētā pielikuma A un B iedaļā.

Šā punkta pirmās daļas m) apakšpunkta nolūkos iestādes kopējās riska darījuma vērtības mērā iekļauj jebkādu saglabātu riska darījumu.

2. Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu nolūkos valsts attīstības kredītiestāde ir kredītiestāde, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) to ir izveidojusi dalībvalsts centrālā valdība, reģionālā pašvaldība vai vietējā pašpārvalde;

b) tās darbība, kas nav saistīta ar iesaistīšanos konkurencē, aprobežojas ar to, ka tiek virzīti specifiski finanšu, sociālās vai ekonomiskās publiskās politikas mērķi saskaņā ar minēto iestādi reglamentējošiem likumiem un noteikumiem, tostarp statūtiem;

c) tās mērķis nav gūt maksimālu peļņu vai tirgus daļu;

d) atkarībā no Savienības valsts atbalsta noteikumiem centrālās valdības, reģionālās pašvaldības vai vietējās pašpārvaldes pienākums ir aizsargāt kredītiestādes dzīvotspēju vai tieši vai netieši garantēt vismaz 90 % no kredītiestādes pašu kapitāla prasībām, finansējuma prasībām vai piešķirtajiem attīstību veicinošajiem aizdevumiem;

e) tā nepieņem segtos noguldījumus, kā definēts Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 5) apakšpunktā vai valsts tiesību aktos, ar kuriem īsteno minēto direktīvu, kas var būt klasificēti kā fiksēta termiņa noguldījumi vai krājnoguldījumi, no patērētājiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK 3. panta a) punktā*.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos publiskās politikas mērķi var ietvert finansējuma nodrošināšanu attiecīgajai dalībvalstij noteiktu ekonomisko sektoru vai ģeogrāfisko teritoriju veicināšanas vai attīstības nolūkos.

Pirmās daļas d) un e) apakšpunkta nolūkos un neskarot Savienības valsts atbalsta noteikumus un dalībvalstu pienākumus saskaņā ar to, kompetentās iestādes var, pēc kādas iestādes lūguma, uzskatīt minētās iestādes organizatoriski, strukturāli un finansiāli neatkarīgu un autonomu struktūrvienību par valsts attīstības kredītiestādi, ar noteikumu, ka šī struktūriestāde atbilst visiem nosacījumiem, kas uzskaitīti šā punkta pirmajā daļā un ka šāda attieksme neietekmē minētās iestādes uzraudzības efektivitāti. Kompetentās iestādes nekavējoties informē Komisiju un EBI par visiem lēmumiem – šīs daļas nolūkos – uzskatīt kādas iestādes struktūrvienību par valsts attīstības kredītiestādi. Kompetentā iestāde šādu lēmumu pārskata ik gadu.

3. Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunkta un 2. punkta d) apakšpunkta nolūkos "attīstību veicinošs aizdevums" ir aizdevums, ko tieši vai izmantojot starpniecības kredītiestādi nolūkos, kas nav saistīti ar konkurenci vai peļņas gūšanu, izsniegusi valsts attīstības kredītiestāde vai dalībvalsts centrālās valdības, reģionālo pašvaldību vai vietējo pašpārvalžu izveidota struktūra, lai sekmētu dalībvalsts centrālās valdības, reģionālo pašvaldību vai vietējo pašpārvalžu publiskās politikas mērķu sasniegšanu.

4. Iestādes neizslēdz šā panta 1. punkta g) un h) apakšpunktā minētos tirdzniecības riska darījumus, ja nav izpildīts 429. panta 5. punkta trešajā daļā izklāstītais nosacījums.

5. Iestādes var izslēgt 1. punkta n) apakšpunktā uzskaitītos riska darījumus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

   a) iestādes kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar atbilstīgo centrālo banku ir noteikusi un publiski paziņojusi, ka pastāv ārkārtas apstākļi, kuros veikt izslēgšanu ir pamatoti, lai atvieglotu monetārās politikas īstenošanu;

   b) atbrīvojumu piešķir uz ierobežotu termiņu, kas nepārsniedz vienu gadu.

6. Riska darījumi, kas izslēdzami saskaņā ar 1. punkta n) apakšpunkta atbilst abiem šādiem nosacījumiem:

   a) tie ir denominēti tādā pašā valūtā kā iestādes pieņemtie noguldījumi;

   b) to vidējais termiņš ievērojami nepārsniedz iestādes pieņemto noguldījumu vidējo termiņu.

7. Atkāpjoties no 92. panta 1. punkta d) apakšpunkta, ja iestāde izslēdz riska darījumus, kas minēti šā panta 1. punkta n) apakšpunktā, izslēgšanas laikā tā vienmēr atbilst šādai koriģēta sviras rādītāja prasībai:

$$\mathrm{aLR} = \mathbf{3}\ \% \cdot \frac{\mathrm{EM_{LR}}}{\mathrm{EM_{LR}} - \mathrm{CB}}$$

   kur:

   aLR = koriģēts sviras rādītājs;

   $\mathrm{EM_{LR}}$ = iestādes kopējās riska darījumu vērtības mērs, kā definēts 429. panta 4. punktā, tostarp riska darījumi, kas izslēgti saskaņā ar šā panta 1. punkta n) apakšpunktu; un

   CB = to riska darījumu summa, kas izslēgti saskaņā ar šā panta 1. punkta n) apakšpunktu.

429.b pants

Aktīvu riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina riska darījuma vērtību aktīviem, izņemot II pielikumā uzskaitītos atvasināto instrumentu līgumus, 429.e pantā minētos kredītu atvasinātos instrumentus un pozīcijas, saskaņā ar šādiem principiem:

   a) aktīvu riska darījumu vērtība ir riska darījumu vērtība, kā minēts 111. panta 1. punkta pirmajā teikumā;

   b) neveic vērtspapīru finansēšanas darījumu savstarpēju ieskaitu.

2. Naudas kopfonda veidošanas shēma, ko piedāvā iestāde, nepārkāpj 429. panta 7. punkta b) apakšpunktā minēto nosacījumu tikai tad, ja šī shēma atbilst abiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

   a) iestāde, kas piedāvā naudas kopfonda veidošanas shēmu, pārved shēmā iekļautās grupas sabiedrību vairāku atsevišķu kontu kredīta un debeta atlikumus (sākotnējos kontus) atsevišķā vienā kontā un tādējādi sākotnējo kontu atlikumus iestata uz nulli;

   b) iestādes šīs daļas a) apakšpunktā minētās darbības veic katru dienu.

Šā punkta un 3. punkta nolūkos naudas kopfonda veidošanas shēma ir kārtība, saskaņā ar kuru vairāku atsevišķu kontu kredīta vai debeta atlikumus apvieno naudas vai likviditātes pārvaldības nolūkos.

3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta, naudas kopfonda veidošanas shēma, kas neatbilst minētā punkta b) apakšpunktā izklāstītajam nosacījumam, taču atbilst minētā punkta a) apakšpunktā izklāstītajam nosacījumam, nepārkāpj 429. panta 7. punkta b) apakšpunktā izklāstīto nosacījumu, ar noteikumu, ka shēma atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

   a) iestādei saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem ir juridiski īstenojamas tiesības savstarpēji dzēst sākotnējo kontu atlikumus, veicot pārvedumu uz vienu atsevišķu kontu jebkurā laikā;

   b) starp sākotnējo kontu atlikumiem nav termiņu nesakritību;

   c) iestāde iekasē vai maksā procentus, pamatojoties uz sākotnējo kontu kombinēto atlikumu;

   d) iestādes kompetentā iestāde uzskata, ka visu sākotnējo kontu atlikumu pārvedumu regularitāte atbilst tam, ar kādu nolūku naudas kopfonda veidošanas shēmas tikai kombinētais atlikums tiek iekļauts kopējās riska darījumu vērtības mērā.

4. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, vērtspapīru finansēšanas darījumā ar kādu darījumu partneri iestādes drīkst aprēķināt saņemamās naudas un maksājamās naudas riska darījuma neto vērtību tikai tad, ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) darījumiem ir vienāds skaidrs galīgā norēķina datums;

   b) tiesības veikt darījumu partnerim maksājamās summas savstarpēju ieskaitu ar summu, ko ir parādā darījumu partneris, ir juridiski īstenojamas parastās uzņēmējdarbības gaitā un saistību nepildīšanas, maksātnespējas vai bankrota gadījumā;

   c) darījumu partneru nolūks ir norēķināties neto vai vienlaikus, vai arī uz darījumiem attiecas norēķinu mehānisms, kura piemērošanas rezultāts ir funkcionāli ekvivalents neto norēķinam.

5. Šā panta 4. punkta c) apakšpunkta nolūkos iestādes var uzskatīt, ka norēķinu mehānisma piemērošana ir funkcionāli ekvivalenta neto norēķinam tikai tad, ja norēķinu datumā saskaņā ar minēto mehānismu veikto darījumu naudas plūsmu neto rezultāts ir vienāds ar neto norēķina vienu konkrētu neto summu un tiek izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

   a) darījumi ir veikti, izmantojot vienu un to pašu norēķinu sistēmu vai norēķinu sistēmas, kas izmanto kopēju norēķinu infrastruktūru;

b) norēķinu kārtību nodrošina ar naudas vai diennakts kredītiespējām, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka norēķināšanās par darījumiem notiks līdz darbdienas beigām;

c) jebkādi jautājumi, kas rodas saistībā ar vērtspapīru finansēšanas darījumu vērtspapīru pozīcijām, netraucē pabeigt saņemamās un maksājamās naudas neto norēķinu.

Pirmās daļas c) apakšpunktā izklāstītais nosacījums ir izpildīts vienīgi tad, ja vērtspapīru finansēšanas darījuma neizpilde norēķinu mehānismā var kavēt tikai atbilstīgas naudas pozīcijas norēķinu vai var radīt pienākumu attiecībā uz norēķinu mehānismu, ko nodrošina ar saistīto kredītiespēju.

Ja norēķinu mehānismā paredzētā norēķinu perioda beigās ir vērtspapīru finansēšanas darījumu vērtspapīru pozīcijas neizpilde norēķinu mehānismā, iestādes izdala šo darījumu un tā atbilstīgo naudas pozīciju no savstarpējo prasījumu ieskaita kopas un skata to bruto izteiksmē.

429.c pants

Atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina riska darījuma vērtību II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, tostarp tiem, kas ir ārpus bilances, saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā izklāstīto metodi.

Aprēķinot riska darījumu vērtību, iestādes var ņemt vērā ietekmi, ko rada pārjaunojuma līgumi un citi savstarpējā ieskaita līgumi saskaņā ar 295. pantu. Iestādes neņem vērā dažādu produktu savstarpējo prasījumu ieskaitu, bet var veikt ieskaitu produkta kategorijas ietvaros, kā norādīts 272. panta 25. punkta c) apakšpunktā, un kredīta atvasinātos instrumentus, ja tiem piemēro dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumu, kā norādīts 295. panta c) apakšpunktā.

Iestādes iekļauj kopējās riska darījuma vērtības mērā pārdotos iespējas līgumus pat tad, ja to riska darījuma vērtība var būt noteikta nulles apmērā saskaņā ar 274. panta 5. punktā sniegto pieeju.

2. Ja nodrošinājuma sniegšana saistībā ar atvasināto instrumentu līgumiem samazina aktīvu summu saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu, iestādes apvērš minēto samazinājumu.

3. Šā panta 1. punkta nolūkos iestādes, aprēķinot atvasināto instrumentu līgumu aizstāšanas izmaksas saskaņā ar 275. pantu, drīkst atzīt tikai tādu nodrošinājumu, kas saņemts naudā no to darījumu partneriem kā mainīgā drošības rezerve, kā norādīts 275. pantā, ja piemērojamajā grāmatvedības regulējumā jau nav atzīta mainīgā drošības rezerve kā riska darījuma vērtības samazinājums un ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) attiecībā uz darījumiem, kuru tīrvērte nav veikta ar atbilstīga centrālā darījumu partnera (*QCCP*) starpniecību, netiek nošķirta saņēmēja darījumu partnera saņemtā nauda;

b) mainīgo drošības rezervi aprēķina un ar to apmainās vismaz katru dienu, pamatojoties uz atvasināto instrumentu pozīciju vērtēšanu pēc tirgus vērtības;

c) saņemtā mainīgā drošības rezerve ir tādā valūtā, kā norādīts atvasinātā instrumenta līgumā, reglamentējošajā savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumā, atbilstošā savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līguma kredītatbalsta pielikumā vai kā definēts jebkurā savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā ar *QCCP*;

d) saņemtā mainīgā drošības rezerve ir pilna summa, kāda būtu vajadzīga, lai dzēstu atvasinātā instrumenta līguma pēc tirgus vērtības noteikto riska darījuma vērtību, piemērojot darījumu partnerim piemērojamos sliekšņus un minimālās pārskaitījuma summas;

e) atvasināto instrumentu līgums un mainīgā drošības rezerve starp iestādi un minētā līguma darījumu partneri ir iekļauti vienā savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā, ko iestāde var atzīt par risku mazinošu saskaņā ar 295. pantu.

Ja iestāde sniedz darījumu partnerim naudas nodrošinājumu un minētais nodrošinājums atbilst pirmās daļas a) līdz e) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem, iestāde uzskata, ka minētais nodrošinājums ir darījumu partnerim iesniegtā mainīgā drošības rezerve, un iekļauj to aizstāšanas izmaksu aprēķinā.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos iestāde var uzskatīt, ka ir izpildījusi tur izklāstīto nosacījumu, ja mainīgā drošības rezerve ir apmainīta nākamās tirdzniecības dienas rītā pēc tirdzniecības dienas, kurā atvasinātā instrumenta līgums bija noteikts, ar noteikumu, ka apmaiņa veikta, pamatojoties uz līguma vērtību tās tirdzniecības dienas beigās, kurā līgums bija noteikts.

Pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkos, ja rodas domstarpības par drošības rezervi, iestādes var atzīt apmainītā neapstrīdamā nodrošinājuma summu.

4. Šā panta 1. punkta nolūkos iestādes neiekļauj saņemto nodrošinājumu *NICA* aprēķinā, kā definēts 272. panta 12.a) punktā, izņemot atvasināto instrumentu līgumus ar klientiem, ja *QCCP* ir veicis minēto līgumu tīrvērti.

5. Šā panta 1. punkta nolūkos iestādes, aprēķinot iespējamo nākotnes riska darījumu saskaņā ar 278. panta 1. punktu, nosaka, ka reizinātāja vērtība ir viens, izņemot atvasināto instrumentu līgumus ar klientiem, ja *QCCP* ir veicis minēto līgumu tīrvērti.

6. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestādes var izmantot trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 4. vai 5. iedaļā minēto metodi, lai noteiktu riska darījuma vērtību atvasināto instrumentu līgumiem, kas uzskaitīti II pielikuma 1. un 2. punktā, bet tikai gadījumā, ja tās izmanto to pašu metodi, lai noteiktu riska darījuma vērtību minētajiem līgumiem nolūkā izpildīt 92. pantā noteiktās pašu kapitāla prasības.

   Ja iestādes izmanto kādu no pirmajā daļā minētajām metodēm, tās nedrīkst samazināt kopējās riska darījuma vērtības mēru par drošības rezerves summu, ko tās saņēmušas.

429.d pants

Papildu noteikumi attiecībā uz pārdoto kredītu atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības aprēķināšanu

1. Šā panta nolūkos "pārdotais kredītu atvasinātais instruments" ir jebkāds finanšu instruments, ar kura starpniecību iestāde faktiski nodrošina kredītaizsardzību, tostarp kredītsaistību nepildīšanas mijmaiņas līgumi, kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumi un iespējas līgumi, ja iestādei ir pienākums nodrošināt kredītaizsardzību saskaņā ar iespējas līgumā noteiktajiem nosacījumiem.

2. Papildus 429.c pantā paredzētajam aprēķinam iestādes pārdoto kredītu atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības aprēķinā iekļauj efektīvās nosacītās summas, kas minētas pārdotajos kredītu atvasinātajos instrumentos un kas samazinātas par jebkurām negatīvām patiesās vērtības izmaiņām, kas iekļautas pirmā līmeņa kapitālā attiecībā uz minētajiem pārdotajiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem.

Iestādes aprēķina pārdoto kredītu atvasināto instrumentu efektīvo nosacīto summu, koriģējot minēto atvasināto instrumentu nosacīto summu tā, lai atainotu patieso riska darījumu līgumos, kuros izmantota svira vai kas citādi uzlaboti ar darījuma struktūru.

3. Iestādes var pilnībā vai daļēji samazināt riska darījuma vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, par nopirkto kredītu atvasināto instrumentu efektīvo nosacīto summu, ar noteikumu, ka tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) nopirktā kredītu atvasinātā instrumenta atlikušais termiņš ir vienāds vai ilgāks par pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta atlikušo termiņu;

b) nopirktajam kredītu atvasinātajam instrumentam pretējā gadījumā piemēro tādus pašus vai stingrākus būtiskos nosacījumus, nekā tie ir atbilstošajā pārdotajā kredītu atvasinātajā instrumentā;

c) nopirktais kredītu atvasinātais instruments nav nopirkts no darījumu partnera, kas varētu pakļaut iestādi īpašam negatīvam riskam, kā definēts 291. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

d) ja pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta efektīvā nosacītā summa ir samazināta par patiesās vērtības negatīvām izmaiņām, kas iekļautas iestādes pirmā līmeņa kapitālā, nopirktā kredītu atvasinātā instrumenta efektīvo nosacīto summu samazina par patiesās vērtības jebkādam pozitīvām izmaiņām, kas iekļautas iestādes pirmā līmeņa kapitālā;

e) nopirkto kredītu atvasināto instrumentu neiekļauj darījumā, kuram iestāde veikusi tīrvērti klienta vārdā vai kuram iestāde veikusi tīrvērti kā augstāka līmeņa klients vairāku līmeņu klientu struktūrā, un attiecībā uz kuru efektīvā nosacītā summa, uz kuru ir sniegta atsauce attiecīgajā pārdotajā kredītu atvasinātajā instrumentā, nav iekļauta kopējās riska darījuma vērtības mērā saskaņā ar attiecīgi 429.a panta 1. punkta pirmās daļas g) vai h) apakšpunktu.

Lai aprēķinātu iespējamos nākotnes riska darījumus saskaņā ar 429.c panta 1. punktu, iestādes var neiekļaut savstarpējo prasījumu ieskaita kopā to pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta daļu, kas nav kompensēta saskaņā ar šā punkta pirmo daļu un kurai efektīvā nosacītā summa ir iekļauta kopējās riska darījuma vērtības mērā.

4. Šā panta 3. punkta b) apakšpunkta nolūkos "būtisks nosacījums" ir jebkurš kredītu atvasinātā instrumenta raksturlielums, kas attiecas uz tā vērtēšanu, tostarp pakārtotības līmenis, izvēles iespēja, kredīta notikums, pamatā esošā atsauces struktūra vai struktūru kopa un pamatā esošā atsauces saistība vai saistību kopa, izņemot kredītu atvasinātā instrumenta nosacīto summu un atlikušo termiņu. Divi atsauces nosaukumi ir vienādi tikai tad, ja tie attiecas uz vienu un to pašu juridisko struktūru.

5. Atkāpjoties no 3. punkta b) apakšpunkta, iestādes var izmantot nopirktos kredītu atvasinātos instrumentus, kas attiecas uz atsauces nosaukumu portfeli, lai kompensētu pārdotos kredītu atvasinātos instrumentus, kas attiecas uz atsevišķiem atsauces nosaukumiem minētajā portfelī, ja atsauces struktūru kopa un pakārtotības līmenis abos darījumos ir vienāds.

6. Ja iestādes pērk kredītaizsardzību kopējo ieņēmumu mijmaiņas darījumā un par mijmaiņu saņemtos neto maksājumus iegrāmato kā neto ienākumu, bet neiegrāmato attiecīgo pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta vērtības pazemināšanos pirmā līmeņa kapitālā, tad iestādes nesamazina pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta efektīvo nosacīto summu.

7. Ja nopirktie kredītu atvasinātie instrumenti attiecas uz atsauces saistību portfeli, iestādes var samazināt efektīvo nosacīto summu pārdotajiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem, kas attiecas uz atsevišķām atsauces saistībām, par nopirkto kredītu atvasināto instrumentu efektīvo nosacīto summu saskaņā ar 3. punktu tikai tad, ja nopirktā aizsardzība ir ekonomiski līdzvērtīga pirkšanas aizsardzībai atsevišķi par katrām atsevišķām saistībām portfelī.

429.e pants

Darījumu partnera kredītriska palielinājums par vērtspapīru finansēšanas darījumiem

1. Papildus tam, ka iestādes saskaņā ar 429.b panta 1. punktu aprēķina riska darījuma vērtību vērtspapīru finansēšanas darījumiem, tostarp tiem, kas ir ārpus bilances, kopējās riska darījuma vērtības mērā iekļauj arī palielinājumu par darījumu partnera kredītrisku, ko aprēķina attiecīgā gadījumā saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.

2. Iestādes aprēķina palielinājumu par darījumiem ar darījumu partneriem, uz kuriem neattiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, kas atbilst 206. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, palielinājumu nosakot katram darījumam atsevišķi saskaņā ar šādu formulu:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

kur:

E_i^* = palielinājums

i = indekss, kas apzīmē darījumu;

E_i = darījumu partnerim aizdoto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar darījumu i; un

C_i = no darījumu partnera saņemto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar darījumu i.

Iestāde var noteikt, ka ir vienāds ar nulli, kur E_i ir darījumu partnerim aizdotā nauda, un ar saistīto saņemamo naudu neveic ieskaitu, kā noteikts 429.b panta 4. punktā.

3. Iestādes aprēķina palielinājumu par darījumiem ar darījumu partneriem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums, kas atbilst 206. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, palielinājumu nosakot katram darījumam atsevišķi saskaņā ar šādu formulu:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

kur:

E_i^* = palielinājums;

i = indekss, kas apzīmē ieskaita līgumu;

E_i = darījumu partnerim aizdoto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība par darījumiem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums i; un

C_i = no darījumu partnera saņemto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība, uz ko attiecas savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgums i.

4. Šā panta 2. un 3. punkta nolūkos termins "darījumu partneris" ietver arī trīspusējos aģentus, kas saņem nodrošinājumu noguldījumu veidā un pārvalda nodrošinājumu trīspusējo darījumu gadījumā.

5. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestādes var izmantot 222. pantā noteikto metodi, uz ko attiecas 20 % minimums piemērojamajai riska pakāpei, lai noteiktu palielinājumu vērtspapīru finansēšanas darījumiem, tostarp tiem, kas ir ārpus bilances. Iestādes minēto metodi var izmantot tikai tad, ja tās to izmanto arī minēto darījumu riska darījuma vērtības aprēķināšanai nolūkā panākt atbilstību pašu kapitāla prasībām, kā izklāstīts 92. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

6. Ja veic repo darījumu tirdzniecības uzskaiti saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu, iestāde apvērš visus ar tirdzniecību saistītos uzskaites ierakstus.

7. Ja iestāde rīkojas kā aģents divu pušu vērtspapīru finansēšanas darījumā, tostarp ārpusbilances darījumā, iestādes kopējās riska darījuma vērtības mēra aprēķināšanai piemēro šādus noteikumus:

   a) ja iestāde vienai vērtspapīru finansēšanas darījuma pusei sniedz kompensācijas garantiju vai saistību izpildes garantiju un šī kompensācijas garantija vai saistību izpildes garantija ir vienas puses aizdotā vērtspapīra vai naudas vērtības un aizņēmēja sniegtā nodrošinājuma vērtības starpības robežās, iestāde kopējās riska darījuma vērtības mērā iekļauj tikai palielinājumu, kas aprēķināts saskaņā ar attiecīgi 2. vai 3. punktu;

b) ja iestāde nesniedz nevienai iesaistītajai pusei kompensācijas garantiju vai saistību izpildes garantiju, darījumu neiekļauj kopējās riska darījuma vērtības mērā;

c) ja iestāde ir ekonomiski pakļauta pamatā esošā vērtspapīra vai naudas riskam darījumā, kura summa ir lielāka nekā riska darījums, ko sedz palielinājums, tā kopējās riska darījuma vērtības mērā iekļauj arī pilnu vērtspapīra vai naudas summu, kuras riskam tā pakļauta;

d) ja iestāde, rīkojoties aģenta statusā, sniedz kompensācijas garantiju vai saistību izpildes garantiju abām vērtspapīru finansēšanas darījumā iesaistītajām pusēm, iestāde aprēķina kopējās savu riska darījuma vērtības mēru saskaņā ar a), b) un c) punkta nosacījumiem katrai darījumā iesaistītajai pusei.

429.f pants

Ārpusbilances posteņu riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes saskaņā ar 111. panta 1. punktu aprēķina riska darījuma vērtību ārpusbilances posteņiem, izņemot II pielikumā uzskaitītos atvasināto instrumentu līgumus, kredītu atvasinātos instrumentus, vērtspapīru finansēšanas darījumus un 429.d pantā minētās pozīcijas.

   Ja piešķīrums attiecas uz kāda cita piešķīruma pagarinājumu, piemēro 166. panta 9. punktu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, iestādes var samazināt ārpusbilances posteņa kredītriska ekvivalento summu par atbilstošo konkrēto kredītriska korekciju summu. Aprēķinam piemēro nulles minimumu.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestādes piemēro 10 % korekcijas pakāpi zema riska ārpusbilances posteņiem, kas minēti 111. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

429.g pants

Riska darījuma vērtības aprēķināšana regulārā veidā veiktiem pirkumiem un pārdevumiem, par kuriem tiek gaidīts norēķins

1. Naudu, kas attiecas uz regulāra veida pārdevumiem, un vērtspapīrus, kas attiecas uz regulāra veida pirkumiem, kuri paliek bilancē līdz norēķinu dienai, iestādes uzskata par aktīviem saskaņā ar 429. panta 4. punkta a) apakšpunktu.

2. Iestādes, kas saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu piemēro tirdzniecības dienas uzskaiti regulārā veida pirkšanas un pārdošanas darījumiem, par kuriem tiek gaidīts norēķins, apvērš par regulārā veida pārdevumiem, kas gaida norēķinu, saņemamās naudas un par regulārā veida pirkumiem, kas gaida norēķinu, – maksājamās naudas ieskaitu, kas atļauts saskaņā ar minēto regulējumu. Kad iestādes ir apvērsušas uzskaites ieskaitu, tās var veikt saņemamās naudas un maksājamās naudas ieskaitu, ja abi saistītie regulārā veida pārdošanas un pirkšanas darījumi ir nokārtoti, pamatojoties uz principu "piegāde pret samaksu".

3. Iestādes, kas saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu regulārajiem pirkšanas un pārdošanas darījumiem, kas gaida norēķinu, piemēro norēķina datuma uzskaiti, kopējās riska darījuma vērtības mērā iekļauj ar regulārā veida pirkumiem saistīto maksāšanas saistību pilno nominālo vērtību.

Iestādes var veikt ar regulārā veida pirkumiem saistīto maksāšanas saistību pilnās nominālās vērtības savstarpējo ieskaitu ar saņemamās naudas, kas attiecas uz regulārā veida pārdevumiem, kuri gaida norēķinu, pilnu nominālo vērtību tikai tad, ja ir izpildīti abi turpmāk minētie nosacījumi:

a) gan regulārā veida pirkumi, gan pārdevumi ir nokārtoti, pamatojoties uz principu "piegāde pret samaksu";

b) pirktie un pārdotie finanšu aktīvi, kas saistīti ar saņemamo naudu un maksājamo naudu, ir patiesi izvērtēti ar peļņu un zaudējumiem un iekļauti iestādes tirdzniecības portfelī.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).";

118) aiz regulas 429.g panta iekļauj šādu daļu:

"SEPTĪTĀ DAĻA
PĀRSKATU SNIEGŠANAS PRASĪBAS

430. pants
Pārskati par prudenciālajām prasībām un finanšu informācija

1. Iestādes sniedz pārskatus savām kompetentajām iestādēm par:

a) pašu kapitāla prasībām, tostarp sviras rādītāju, kā izklāstīts 92. pantā un Septītajā daļā;

b) par 92.a un 92.b pantā noteiktajām prasībām – iestādēm, uz kurām attiecas minētās prasības;

c) lieliem riska darījumiem, kā izklāstīts 394. pantā;

d) likviditātes prasībām, kā izklāstīts 415. pantā;

e) apkopotajiem datiem attiecībā uz katru valsts nekustamo īpašumu tirgu, kā izklāstīts 430.a panta 1. punktā;

f) Direktīvā 2013/36/ES izklāstītām prasībām un norādījumiem, kas attiecas uz standartizētu ziņošanu jeb pārskatu sniegšanu, izņemot papildu ziņošanas jeb pārskatu sniegšanas prasības saskaņā ar minētās direktīvas 104. panta 1. punkta j) apakšpunktu;

g) aktīvu apgrūtinājumu līmeni, tostarp sadalījumu pa aktīvu apgrūtinājumu veidiem, tādiem kā atpirkšanas līgumi, vērtspapīru aizdevumi, vērtspapīroti riska darījumi vai aizdevumi.

Iestādēm, kurām piemēro izņēmumu saskaņā ar 6. panta 5. punktu, individuāli nepiemēro šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā izklāstīto pārskatu sniegšanas prasību attiecībā uz sviras rādītāju.

2. Papildus pārskatu sniegšanai par 1. punkta pirmās daļas punkta a) apakšpunktā minēto sviras rādītāju, lai kompetentām iestādēm dotu iespēju pārraudzīt sviras rādītāja svārstīgumu, jo īpaši datumos, kas ir tuvu pārskata atsauces datumiem, lielas iestādes savām kompetentajām iestādēm iesniedz pārskatus par specifiskiem sviras rādītāja komponentiem, pamatojoties uz vidējiem rādītājiem pārskatu periodā un datiem, kas izmantoti šo vidējo rādītāju aprēķināšanai.

3. Papildus šā panta c1. punktā minētajiem pārskatiem par prudenciālajām prasībām iestādes savām kompetentajām iestādēm sniedz finanšu informāciju, ja tām ir kāds no šādiem statusiem:

a) iestāde, uz kuru attiecas Regulas (EK) 1606/2002 4. pants;

b) kredītiestāde, kas gatavo konsolidētos pārskatus saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1606/2002 5. panta b) punktu.

4. Kompetentās iestādes var prasīt kredītiestādēm, kas nosaka pašu kapitālu konsolidētā veidā saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, ievērojot 24. panta 2. punktu, lai tās sniedz finanšu informāciju saskaņā ar šo pantu.

5. Pārskatos par 3. un 4. punktā minēto finanšu informāciju iekļauj tikai to informāciju, kas vajadzīga visaptverošam priekšstatam par iestādes riska profilu un sistēmiskajiem riskiem, ko iestāde rada finanšu sektorā vai reālajā ekonomikā, kā izklāstīts Regulā (ES) Nr. 1093/2010.

6. Pārskatu sniegšanas prasības, kas noteiktas šajā pantā, iestādēm piemēro samērīgi, ņemot vērā 8. punktā minēto pārskatu, iestāžu lielumu un sarežģītību un to darbības radītā riska būtību un pakāpi.

7. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu vienotus pārskatu formātus un veidnes, instrukcijas un metodoloģiju par to, kā izmantot minētās pārskatu veidnes, regularitāti un iesniegšanas datumus, definīcijas un IT risinājumus attiecībā uz 1. līdz 4. punktā minētajiem pārskatiem.

   Jebkādas jaunas pārskatu sniegšanas prasības, kas izklāstītas šādos īstenošanas tehniskajos standartos, ir piemērojamas ne agrāk kā sešus mēnešus pēc to spēkā stāšanās dienas.

Šā panta 2. punkta nolūkos īstenošanas tehnisko standartu projektos ir precizēts, par kuriem sviras rādītāja komponentiem ir jāsniedz pārskati, izmantojot dienas beigu vai mēneša beigu vērtības. Minētajā nolūkā EBI ņem vērā abus turpmāk minētos apsvērumus:

a) cik lielā mērā komponents ir pakļauts būtiskiem darījumu apjoma pagaidu samazinājumiem, kā rezultātā attiecīgais pārmērīgas sviras risks pietiekamā mērā varētu netiktu atspoguļots pārskata atsauces datumā;

b) norises un konstatējumi starptautiskā līmenī.

EBI iesniedz Komisijai šajā punktā minēto īstenošanas tehnisko standartu projektus līdz ... [24 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas], izņemot attiecībā uz:

a) sviras rādītāju, par kuru tos iesniedz līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas];

b) 92.a un 92.b pantā paredzētajiem pienākumiem, par kuriem tos iesniedz līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

8. EBI novērtē Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 680/2014* noteikto pārskatu sniegšanas prasību izmaksas un ieguvumus saskaņā ar šo punktu un ziņo Komisijai par saviem konstatējumiem līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas]. Minēto novērtējumu jo īpaši veic attiecībā mazām un nesarežģītām iestādēm. Minētajos nolūkos novērtējumā:

a) klasificē iestādes kategorijās, pamatojoties uz to lielumu, sarežģītību un darbības radītā riska raksturu un pakāpi;

b) novērtē pārskatu sniegšanas izmaksas, kas radušās katrai iestāžu kategorijai attiecīgajā laikposmā, lai izpildītu Īstenošanas regulā (ES) Nr. 680/2014 izklāstītās pārskatu sniegšanas prasības, ņemot vērā šādus principus:

i) pārskatu sniegšanas izmaksas novērtē kā pārskatu sniegšanas izmaksu attiecību pret iestādes kopējām izmaksām attiecīgajā laikposmā;

ii) pārskatu sniegšanas izmaksas ietver visus izdevumus, kas saistīti ar pārskatu sniegšanas sistēmu ieviešanu un regulāru darbību, tostarp izdevumus, ko rada personāls, IT sistēmas, juridiskie, grāmatvedības, revīzijas un konsultāciju pakalpojumi;

iii) attiecīgais laikposms ir katrs gada periods, kurā iestādēm radušās pārskatu sniegšanas izmaksas, gatavojoties to pārskatu sniegšanas prasību izpildei, kuras noteiktas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 680/2014, un turpinot regulāri izmantot pārskatu sniegšanas sistēmas;

c) novērtē, vai pārskatu sniegšanas izmaksas, kas radušās katrai iestāžu kategorijai, bija samērīgas ar ieguvumiem, ko sniedz pārskatu sniegšanas prasības prudenciālās uzraudzības nolūkos;

d) novērtē, kādu ietekmi uz izmaksām un uzraudzības efektivitāti atstātu pārskatu sniegšanai piemērojamo prasību samazināšana; un

e) izstrādā ieteikumus par to, kā samazināt pārskatu sniegšanai piemērojamās prasības vismaz attiecībā uz mazām un nesarežģītām iestādēm, un šajā nolūkā EBI mērķis ir sasniegt gaidāmo vidējo izmaksu samazinājumu par vismaz 10 %, bet ideālā kārtā – par 20 %. EBI jo īpaši novērtē, vai:

i) šā panta 1. punkta g) apakšpunktā minētās pārskatu sniegšanas prasības mazām un nesarežģītām iestādēm varētu atcelt gadījumos, kad aktīvu apgrūtinājums nesasniedz konkrētu robežvērtību;

ii) pārskatu sniegšanas regularitāte, kas paredzēta saskaņā ar 1. punkta a), c) un g) apakšpunktu, varētu tikt samazināta mazām un nesarežģītām iestādēm.

EBI minētajam novērtējumam pievieno 7. punktā minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus.

9. Kompetentās iestādes apspriežas ar EBI par to, vai iestādēm, kas nav minētas 3. un 4. punktā, būtu jāsniedz finanšu informācija konsolidētā veidā saskaņā ar 3. punktu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) attiecīgās iestādes vēl nesniedz pārskatus konsolidētā veidā;

   b) uz attiecīgajām iestādēm attiecas grāmatvedības regulējums saskaņā ar Direktīvu 86/635/EEK;

   c) finanšu pārskatu uzskata par nepieciešamu, lai nodrošinātu visaptverošu priekšstatu par minēto iestāžu darbības riska profilu un sistēmiskajiem riskiem, ko tās rada finanšu sektoram vai reālajai ekonomikai, kā izklāstīts Regulā (ES) Nr. 1093/2010.

   EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu formātus un veidnes, kas pirmajā daļā minētajām iestādēm jāizmanto norādītajiem mērķiem.

   Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

10. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka 5. punktā izklāstītajiem mērķiem ir vajadzīga informācija, uz ko neattiecas 7. punktā minētie īstenošanas tehniskie standarti, tā paziņo EBI un ESRK papildinformāciju, ko tā uzskata par nepieciešamu iekļaut minētajā punktā norādītajos īstenošanas tehniskajos standartos.

11. Kompetentās iestādes var nepiemērot prasību iesniegt kādu no pārskatu veidnēs izklāstītajiem datu punktiem, kas precizēti šajā pantā minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, ja minētie datu punkti dublējas. Minētajos nolūkos dublējoši datu punkti attiecas uz jebkādiem datu punktiem, kas kompetentajām iestādēm jau ir pieejami, izmantojot citus līdzekļus, kas nav minēto pārskatu veidņu apkopošana, tostarp – ja minētos datu punktus var iegūt no datiem, kas kompetentajām iestādēm jau ir pieejami citos formātos vai granularitātes līmeņos; šajā punktā minēto nepiemērošanu kompetentā iestāde var piemērot tikai tad, ja dati, kas saņemti, savākti vai apkopoti, izmantojot šādu alternatīvu metodi, ir identiski datu punktiem, kuri citādi būtu jāpaziņo saskaņā ar attiecīgajiem īstenošanas tehniskajiem standartiem;

    Kompetentās iestādes, noregulējuma iestādes un norīkotās iestādes, kad vien iespējams, izmanto datu apmaiņu, lai samazinātu pārskatu sniegšanai piemērojamās prasības. Piemēro Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas I nodaļas II iedaļā izklāstītos informācijas apmaiņas un dienesta noslēpuma noteikumus.

430.a pants

Īpaši pārskatu sniegšanas pienākumi

1. Iestādes savām kompetentajām iestādēm reizi gadā attiecībā uz katru valsts nekustamo īpašumu tirgu, kurā tām ir riska darījumi, paziņo šādus apkopotus datus:

   a) zaudējumi, kas radušies riska darījumos, kuros iestāde mājokļa īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu, līdz zemākajai vērtībai no ieķīlātās vērtības un 80 % no tirgus vērtības vai 80 % no hipotekārās vērtības, ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav nolemts citādi;

   b) kopējie zaudējumi, kas radušies riska darījumos, kuros iestāde mājokļa īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu, līdz riska darījumu daļai, kuru saskaņā ar 124. panta 1. punktu uzskata par pilnībā nodrošinātu ar mājokļa īpašumu;

   c) riska darījumu vērtība visiem nenokārtotajiem riska darījumiem, kuros iestāde mājokļa īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu tikai attiecībā uz daļu, kuru saskaņā ar 124. panta 1. punktu uzskata par pilnībā nodrošinātu ar mājokļa īpašumu;

   d) zaudējumi, kas radušies riska darījumos, kuros iestāde komerciālo nekustamo īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu līdz zemākajai vērtībai no ieķīlātās vērtības un 50 % no tirgus vērtības vai 60 % no hipotekārās vērtības, ja vien saskaņā ar 124. panta 2. punktu nav nolemts citādi;

e) kopējie zaudējumi, kas radušies riska darījumos, kuros iestāde komerciālo nekustamo īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu līdz riska darījumu daļai, kuru saskaņā ar 124. panta 1. punktu uzskata par pilnībā nodrošinātu ar komerciālo nekustamo īpašumu;

f) riska darījumu vērtība visiem nenokārtotajiem riska darījumiem, kuros iestāde komerciālo nekustamo īpašumu ir atzinusi par nodrošinājumu tikai attiecībā uz daļu, ko saskaņā ar 24. panta 1. punktu uzskata par pilnībā nodrošinātu ar komerciālo nekustamo īpašumu.

2. Šā panta 1. punktā minētos datus paziņo attiecīgās iestādes piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei. Ja kādai iestādei ir filiāle citā dalībvalstī, datus attiecībā uz šo filiāli paziņo arī uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Datus paziņo atsevišķi par katru Savienības nekustamo īpašumu tirgu, kurā attiecīgajai iestādei ir riska darījumi.

3. Kompetentās iestādes katru gadu apkopo un publisko 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktos datus kopā ar vēsturiskiem datiem, ja tādi pieejami. Kompetentā iestāde pēc citas dalībvalsts kompetentās iestādes vai EBI pieprasījuma šai kompetentajai iestādei vai EBI sniedz detalizētāku informāciju par mājokļa īpašuma vai komerciālā nekustāmā īpašuma tirgu stāvokli šajā dalībvalstī.

430.b pants

Īpašās pārskatu sniegšanas prasības attiecībā uz tirgus risku

1. Sākot no 461.a pantā minētā deleģētā akta piemērošanas dienas, iestādes, kas vairs neatbilst ne 94. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, ne arī 325.a panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, attiecībā uz visām savām tirdzniecības portfeļa pozīcijām un visām savām netirdzniecības portfeļa pozīcijām, uz ko attiecas ārvalstu valūtas risks vai preču risks, sniedz pārskatu par aprēķinu rezultātiem, kuri gūti, izmantojot alternatīvo standartizēto pieeju, kas izklāstīta Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļā, uz tāda paša pamata, saskaņā ar kuru šādas iestādes sniedz pārskatus par 92. panta 3. punkta b) apakšpunkta i) punktā un c) apakšpunktā noteiktajām saistībām.

2. Šā panta 1. punktā minētās iestādes atsevišķi sniedz pārskatu par 325.c panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā izklāstītajiem aprēķiniem attiecībā uz visām tirdzniecības portfeļa pozīcijām vai netirdzniecības portfeļa pozīcijām, uz ko attiecas ārvalstu valūtas un preču riski.

3. Papildus šā panta 1. punktā izklāstītajai prasībai, sākot no brīža, kad beidzies trīs gadu laikposms no 325.bd panta 7. punktā, 325.be panta 3. punktā, 325.bf panta 9. punktā un 325.bg panta 4. punktā minēto jaunāko regulatīvo tehnisko standartu spēkā stāšanās dienas, iestādes par tām pozīcijām, kas piesaistītas tirdzniecības nodaļām, attiecībā uz kurām kompetentās iestādes ir devušas iestādei atļauju izmantot alternatīvo uz iekšējiem modeļiem balstīto pieeju saskaņā ar 325.az panta 2. punktu, sniedz pārskatu par aprēķinu rezultātiem, kas gūti, izmantojot minēto pieeju, kas izklāstīta Trešās daļas IV sadaļas 1.b nodaļā, uz tāda paša pamata, saskaņā ar kuru šādas iestādes sniedz pārskatus par 92. panta 3. punkta b) apakšpunkta i) punktā un c) apakšpunktā noteiktajām saistībām.

4. Šā panta 3. punktā izklāstītās pārskatu sniegšanas prasības nolūkos iestādes atsevišķi sniedz pārskatu par 325.ba panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā un b) apakšpunkta i) un ii) punktā izklāstītajiem aprēķiniem un attiecībā uz visām tirdzniecības portfeļa pozīcijām vai netirdzniecības portfeļa pozīcijām, uz ko attiecas ārvalstu valūtas un preču riski un kas piesaistītas tirdzniecības nodaļām, attiecībā uz kurām kompetentās iestādes ir devušas iestādei atļauju izmantot alternatīvo uz iekšējiem modeļiem balstīto pieeju saskaņā ar 325.az panta 2. punktu.

5. Iestādes grupā var izmantot 1. un 3. punktā minēto pieeju kombināciju ar noteikumu, ka saskaņā ar 1. punktā minēto pieeju veiktais aprēķins nepārsniedz 90 % no kopējā aprēķina. Pretējā gadījumā iestādes izmanto 1. punktā minēto pieeju attiecībā uz visām savām tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, uz kurām attiecas ārvalstu valūtas risks vai preču risks.

6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu vienotas pārskatu veidnes, instrukcijas un metodoloģiju par to, kā izmantot pārskatu veidnes, regularitāti un iesniegšanas datumus, definīcijas un IT risinājumus attiecībā uz šajā pantā minētajiem pārskatiem.

Jebkādas jaunas pārskatu sniegšanas prasības, kas paredzētas šādos īstenošanas tehniskajos standartos, ir piemērojamas ne agrāk kā sešus mēnešus no to spēkā stāšanās dienas.

EBI līdz 2020. gada 30. jūnijam iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.";

430.c pants

Priekšizpētes ziņojums par integrēto pārskatu sniegšanas sistēmu

1. EBI sagatavo priekšizpētes ziņojumu par konsekventas un integrētas statistikas datu, noregulējuma datu un prudenciālo datu vākšanas sistēmas izstrādi un ziņo Komisijai par saviem konstatējumiem līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

2. Minētā priekšizpētes ziņojuma izstrādē EBI iesaista kompetentās iestādes, kā arī iestādes, kas ir atbildīgas par noguldījumu garantiju sistēmām un noregulējumu, un jo īpaši – ECBS. Ziņojumā ņem vērā ECBS iepriekš paveikto attiecībā uz integrētu datu vākšanu, un ziņojuma pamatā ir vispārēja izmaksu un ieguvumu analīze, kas aptver vismaz:

a) pārskatu par aktuālo datu skaitu un apjomu, ko kompetentās iestādes ievākušas, īstenojot savas pilnvaras, kā arī par šo datu izcelsmi un granularitāti;

b) ievācamo datu standarta vārdnīcas izstrādi, ko veic, lai labāk saskaņotu pārskatu sniegšanas prasības attiecībā uz pārskatu regulāras sniegšanas pienākumiem un lai izvairītos no liekiem informācijas pieprasījumiem;

c) apvienotas komitejas izveidi, kurā iesaistīta vismaz EBI un ECBS un kura paredzēta, lai izveidotu un īstenotu integrētu ziņojumu sniegšanas sistēmu;

d) integrētās datu ziņošanas sistēmas vajadzībām paredzēta tāda centrāla datu vākšanas punkta īstenojamību un iespējamo struktūru (tostarp prasības, ar ko nodrošina ievākto datu stingru konfidencialitāti, stingru autentificēšanu un sistēmas piekļuves tiesību pārvaldīšanu un kiberdrošību):

i) kurā ir centrāls datu reģistrs ar visiem statistikas datiem, noregulējuma datiem un prudenciālajiem datiem ar konkrētajai iestādei nepieciešamo granularitāti un iesniegšanas biežumu un kas tiek atjaunots nepieciešamos intervālos;

ii) kuru kompetentās iestādes izmanto kā kontaktpunktu, kur tiek ievadīti, apstrādāti un apkopoti visi kompetento iestāžu datu pieprasījumi, kur pieprasījumi tiek piekārtoti jau savāktajiem ziņotajiem datiem un kur kompetentajām iestādēm tiek nodrošināta ātra piekļuve pieprasītajai informācijai;

iii) kurš kompetentajām iestādēm nodrošina papildu atbalstu datu pieprasījumu nosūtīšanā iestādēm un pieprasītos datus ievada centrālajā datu reģistrā;

iv) kurš koordinē informācijas un datu apmaiņu starp kompetentajām iestādēm; un

v) kurš ņem vērā pārējo kompetento iestāžu procedūras un procesus un iekļauj tos standartizētā sistēmā.

3. Viena gada laikā pēc šajā pantā minētā ziņojuma iesniegšanas Komisija, ja nepieciešams un ņemot vērā EBI priekšizpētes ziņojumu, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz tiesību akta priekšlikumu par standartizētu un integrētu pārskatu sniegšanas sistēmu attiecībā uz pārskatu sniegšanas prasībām.

---

* Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 680/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz iestāžu sniegtajiem uzraudzības pārskatiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 (OV L 191, 28.6.2014., 1. lpp.)";

119) regulas Astoto daļu aizstāj ar šādu:

"ASTOTĀ DAĻA
IESTĀŽU ATKLĀTĀ INFORMĀCIJA

I SADAĻA
VISPĀRĪGI PRINCIPI

431. pants
Informācijas atklāšanas prasības un politika

1. Iestādes publiski atklāj II un III sadaļā minēto informāciju saskaņā ar šajā sadaļā sniegtajiem noteikumiem, piemērojot 432. pantā minētos izņēmumus.

2. Iestādes, kurām kompetentās iestādes ir devušas atļauju saskaņā ar Trešo daļu attiecībā uz šīs daļas III sadaļā minētajiem instrumentiem un metodēm, publiski atklāj minētajā sadaļā izklāstīto informāciju.

3. Vadības struktūra vai augstākā vadība pieņem oficiālās politiskās nostādnes, lai nodrošinātu atbilstību šajā daļā sniegtajām informācijas atklāšanas prasībām, un izveido un uztur iekšējos procesus, sistēmas un kontroles, lai pārbaudītu, ka iestāde informāciju atklāj pienācīgi un ievērojot šajā daļā noteiktās prasības. Vismaz viens vadības struktūras vai augstākās vadības loceklis rakstiski apliecina, ka attiecīgā iestāde ir atklājusi šajā daļā prasīto informāciju saskaņā ar oficiālās politikas nostādnēm, iekšējiem procesiem, sistēmām un kontrolēm. Rakstisko apliecinājumu un galvenos iestādes oficiālās politikas elementus, ar kuriem nodrošina atbilstību informācijas atklāšanas prasībām, iekļauj iestādes atklātajā informācijā.

Informācijai, ko paredzēts atklāt saskaņā ar šo daļu, piemēro vismaz tikpat rūpīgu iekšējo pārbaudi, kāda tiek veikta par iestādes finanšu pārskatā iekļauto vadības ziņojumu.

Iestādēm ir izstrādātas arī politiskās nostādnes, lai pārbaudītu, ka to atklātā informācija tirgus dalībniekiem dod pietiekami plašu pārskatu par iestādes riska profilu. Ja iestādes konstatē, ka šajā daļā prasītā atklātā informācija tirgus dalībniekiem nedod pietiekami plašu pārskatu par iestādes riska profilu, tās publisko informāciju papildus tai, ko prasīts atklāt saskaņā ar šo daļu. Tomēr iestādēm tiek prasīts atklāt tikai tādu informāciju, kas ir būtiska, nevis aizsargājamu vai konfidenciālu informāciju, kā norādīts 432. pantā.

4. Visai atklātajai kvantitatīvajai informācijai pievieno kvalitatīvo aprakstu un jebkādu citu papildu informāciju, kas var būt nepieciešama, lai minētās informācijas lietotāji varētu saprast atklāto kvantitatīvo informāciju, jo īpaši atzīmējot jebkādas būtiskas izmaiņas konkrētajā atklātajā informācijā salīdzinājumā ar iepriekš atklāto informāciju.

5. Iestādes, ja tām pieprasa, paskaidro savus reitingu lēmumus MVU un citām komercsabiedrībām, kas vēlas saņemt aizdevumus, pēc pieprasījuma sniedzot rakstisku paskaidrojumu. Minētā paskaidrojuma administratīvās izmaksas ir samērīgas ar aizdevuma apmēru.

432. pants

Nebūtiska, aizsargājama vai konfidenciāla informācija

1. Iestādes var neatklāt informāciju par vienu vai vairākiem II un III sadaļā uzskaitītajiem jautājumiem, ja šī informācija nav uzskatāma par būtisku, izņemot atklājamo informāciju, kas noteikta 435. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 437. pantā un 450. pantā.

   Atklājamo informāciju uzskata par būtisku, ja tās neatklāšana vai nepareizs izklāsts varētu mainīt vai ietekmēt tāda lietotāja novērtējumu vai lēmumu, kurš uz minēto informāciju pamatojas, lai pieņemtu ekonomiskus lēmumus.

   EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par to, kā iestādēm ir jāpiemēro būtiskums attiecībā uz II un III sadaļas informācijas atklāšanas prasībām.

2. Iestādes var arī izlaist vienu vai vairākus II un III sadaļā minētos informācijas jautājumus, ja tajos ir iekļauta informācija, kas saskaņā ar šo punktu uzskatāma par aizsargājamu vai konfidenciālu, izņemot attiecībā uz atklājamo informāciju, kas noteikta 437. un 450. pantā.

   Iestādes informāciju uzskata par aizsargājamu, ja šīs informācijas publiska atklāšana vājinātu to konkurētspēju. Aizsargājama informācija var ietvert tādu informāciju par produktiem vai sistēmām, kas padarītu iestādes ieguldījumus tajos mazvērtīgākus, ja informācija taptu zināma konkurentiem.

   Informāciju uzskata par konfidenciālu, ja iestādēm attiecībās ar klientiem vai citiem darījumu partneriem ir pienākums nodrošināt šādas informācijas konfidencialitāti.

   EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par to, kā iestādēm ir jāpiemēro aizsardzība un konfidencialitāte attiecībā uz II un III sadaļas informācijas atklāšanas prasībām.

3. Izņēmuma gadījumos, kas minēti 2. punktā, attiecīgā iestāde tās atklātajā informācijā norāda to, ka atsevišķi informācijas jautājumi nav atklāti, un minēto jautājumu neatklāšanas iemeslus, kā arī publicē vispārīgākas ziņas par informācijas atklāšanas prasības priekšmetu, izņemot gadījumus, kad minētais priekšmets kā tāds ir aizsargājams vai konfidenciāls.

433. pants

Informācijas atklāšanas regularitāte un apjoms

Iestādes publicē II un III sadaļā prasīto informāciju tādā veidā, kā noteikts 433.a, 433.b un 433.c pantā.

Reizi gadā atklājamo informāciju publicē tajā pašā dienā, kad iestādes publicē savus finanšu pārskatus, vai, cik vien iespējams, īsā laikā pēc tam.

Pusgadā un ceturksnī atklājamo informāciju publicē tajā pašā dienā, kad iestādes attiecīgā gadījumā publicē savus finanšu pārskatus par attiecīgo periodu, vai, cik vien iespējams, īsā laikā pēc tam.

Jebkāda laika nobīde starp dienu, kad tiek publicēta šajā daļā prasītā atklājamā informācija, un dienu, kad tiek publicēti attiecīgie finanšu pārskati, ir samērīga, un katrā ziņā ar to netiek pārsniegts termiņš, ko noteikušas kompetentās iestādes, ievērojot Direktīvas 2013/36/ES 106. pantu.

433.a pants

Informācija, ko atklāj lielās iestādes

1. Lielās iestādes atklāj turpmāk minēto informāciju ar šādu regularitāti:

   a) visu šajā daļā prasīto informāciju atklāj reizi gadā;

b) reizi pusgadā – informāciju, kas minēta:

i) 437. panta a) punktā;

ii) 438. panta e) punktā;

iii) 439. panta e)–l) punktā;

iv) 440. pantā;

v) 442. panta c), e), f) un g) punktā

vi) 444. panta e) punktā;

vii) 445. pantā;

viii) 448. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;

ix) 449. panta j)–l) punktā;

x) 451. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;

xi) 451.a panta 3. punktā;

xii) 452. panta g) punktā;

xiii) 453. panta f)–j) punktā;

xiv) 455. panta d), e) un g) punktā;

c) reizi ceturksnī – informāciju, kas minēta:

i) 438. panta d) un h) punktā;

ii) 447. pantā minētos galvenos rādītājus;

iii) 451.a panta 2. punktā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, lielās iestādes, kas nav G-SNI un kas nav biržā kotētās iestādes, atklāj turpmāk minēto informāciju ar šādu regularitāti:

a) visu šajā daļā prasīto informāciju atklāj reizi gadā;

b) šīs regulas 447. pantā norādītos galvenos rādītājus – reizi pusgadā.

3. Lielās iestādes, uz kurām attiecas 92.a vai 92.b pants, atklāj 437.a pantā prasīto informāciju reizi pusgadā, izņemot 447. panta h) punktā norādītos galvenos rādītājus, kuri jāatklāj reizi ceturksnī.

433.b pants

Informācija, ko atklāj mazās un nesarežģītās iestādes

1. Mazās un nesarežģītās iestādes atklāj turpmāk minēto informāciju ar šādu regularitāti:

   a) reizi gadā – informāciju, kas minēta:

      i) 435. panta 1. punkta a), e) un f) apakšpunktā;

      ii) 438. panta d) punktā;

      iii) 450. panta 1. punkta a)–d), h), i), j) apakšpunktā;

   b) reizi pusgadā – 447. pantā minētos galvenos rādītājus.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, mazās un nesarežģītās iestādes, kas nav biržā kotētās iestādes, atklāj 447. pantā minētos galvenos rādītājus reizi gadā.

433.c pants

Informācija, ko atklāj citas iestādes

1. Iestādes, uz kurām neattiecas 433.a vai 433.b pants, atklāj turpmāk minēto informāciju ar šādu regularitāti:

   a) visu šajā daļā prasīto informāciju atklāj reizi gadā;

b) šīs regulas 447. pantā minētos galvenos rādītājus atklāj reizi pusgadā.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, citas iestādes, kas nav biržā kotētās iestādes, reizi gadā atklāj šādu informāciju:

a) 435. panta 1. punkta a), e) un f) apakšpunkts;

b) 435. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts;

c) 437. panta a) punkts;

d) 438. panta c) un d) punkts;

e) šīs regulas 447. pantā minētos galvenos rādītājus;

f) 450. panta 1. punkta a)–d), h)–k) apakšpunkts;

434. pants

Informācijas atklāšanas līdzekļi

1. Visu II un III sadaļā prasīto informāciju iestādes sniedz elektroniskā formātā un vienā datu nesējā vai vietā. Viens datu nesējs vai vieta ir atsevišķs dokuments, kurā sniedz tūlītēji pieejamu prudenciālas informācijas avotu minētās informācijas lietotājiem, vai atsevišķi nodalīta sadaļa, kas iekļauta iestāžu finanšu pārskatos vai finanšu ziņojumos vai ir tiem pievienota un satur prasīto informāciju, un minētie lietotāji to var viegli identificēt.

2. Iestādes savās tīmekļa vietnēs vai jebkādā citā pienācīgā vietā, ja tām nav tīmekļa vietnes, dara pieejamu saskaņā ar šo daļu prasītās atklājamās informācijas arhīvu. Minētais arhīvs ir pieejams laikposmā, kas nav īsāks par iestāžu finanšu pārskatos iekļautās informācijas uzglabāšanas periodu, kurš noteikts valsts tiesību aktos.

434.a pants

Vienoti atklājamās informācijas formāti

EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, kurā norāda vienotus atklājamās informācijas formātus un ar to saistītos norādījumus, saskaņā ar kuriem ir jāatklāj II un III sadaļā prasītā informācija.

Ar minētajiem vienotajiem atklājamās informācijas formātiem lietotājiem tiek nodota pietiekami visaptveroša un salīdzināma informācija, kas ļauj novērtēt iestāžu riska profilu un to atbilstības līmeni Pirmajā līdz Septītajā daļā sniegtajām prasībām. Lai veicinātu informācijas salīdzināmību, īstenošanas tehniskajos standartos cenšas saglabāt atklājamās informācijas formātu saskanību ar starptautiskajiem standartiem par atklājamo informāciju.

Attiecīgā gadījumā vienotie atklājamās informācijas formāti ir tabulas veidā.

EBI līdz ... [12 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

II SADAĻA

PĀRREDZAMĪBAS UN INFORMĀCIJAS ATKLĀŠANAS TEHNISKIE KRITĒRIJI

435. pants

Informācijas atklāšana par riska pārvaldības mērķiem un politiku

1. Iestādes atklāj informāciju par saviem riska pārvaldības mērķiem un politiku attiecībā uz katru atsevišķu riska kategoriju, tostarp šajā sadaļā minētajiem riskiem. Atklāj šādu informāciju:

   a) minēto riska kategoriju pārvaldības stratēģijas un procesus;

   b) attiecīgās riska pārvaldības funkcijas struktūru un organizāciju, tostarp informāciju par tās pilnvarojuma pamatu, pilnvarām un pārskatatbildību saskaņā ar iestādes dibināšanas un reglamentējošajiem dokumentiem;

   c) riska ziņošanas un riska mērīšanas sistēmu darbības jomu un būtību;

   d) riska ierobežošanas un mazināšanas politiku, kā arī stratēģijas un procesus, ar ko uzrauga, lai riska ierobežošanas pozīcijas un riska mazinātāji joprojām būtu efektīvi;

   e) vadības struktūras apstiprinātu paziņojumu par attiecīgās iestādes riska pārvaldības pasākumu atbilstību, ar kuru tiek apliecināts, ka ieviestās riska pārvaldības sistēmas atbilst iestādes profilam un stratēģijai;

f) riska ziņojuma kopsavilkumu, ko apstiprinājusi vadības struktūra, īsumā aprakstot attiecīgās iestādes vispārējo riska profilu, kurš saistīts ar uzņēmējdarbības stratēģiju; minētajā ziņojumā iekļauj:

i) galvenos koeficientus un rādītājus, kas ārējām ieinteresētajām personām sniedz vispusīgu skatījumu uz iestādes īstenoto riska pārvaldību, tostarp uz to, kā iestādes riska profils mijiedarbojas ar vadības struktūras noteikto riska toleranci;

ii) informāciju par grupas iekšējiem darījumiem un darījumiem ar saistītajām pusēm, kas var būtiski ietekmēt konsolidētās grupas riska profilu.

2. Iestādes atklāj šādu informāciju par pārvaldības pasākumiem:

a) direktora amatu skaitu, kurus ieņem vadības struktūras locekļi;

b) darbā pieņemšanas politiku vadības struktūras locekļu atlasei un viņu faktiskās zināšanas, prasmes un kompetenci;

c) iestādes daudzveidības politiku attiecībā uz vadības struktūras locekļu atlasi, tās mērķus un visus attiecīgos uzdevumus, kas noteikti minētajā politikā, kā arī to, kādā mērā minētie mērķi un uzdevumi ir sasniegti;

d) vai iestāde ir vai nav izveidojusi atsevišķu riska komiteju un cik reižu šī riska komiteja ir tikusies;

e) tās informācijas plūsmas aprakstu, kāda attiecībā uz risku tiek nodota vadības struktūrai.

436. pants

Informācijas atklāšana par darbības jomu

Attiecībā uz šīs regulas darbības jomu iestādes atklāj šādu informāciju:

a) tās iestādes nosaukumu, kurai piemēro šo regulu;

b) informāciju par saskaņošanu starp konsolidētajiem finanšu pārskatiem, kas sagatavoti saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu, un konsolidētajiem finanšu pārskatiem, kas sagatavoti saskaņā ar prasībām par regulatīvo konsolidāciju, ievērojot Pirmās daļas II sadaļas 2. un 3. iedaļu; minētajā informācijā par saskaņošanu izklāsta, kāda atšķirība konsolidācijā ir starp grāmatvedības un regulatīvo piemērošanas jomu, un juridiskās personas, kas iekļautas regulatīvajā konsolidācijas piemērošanas jomā, ja tā atšķiras no grāmatvedības konsolidācijas piemērošanas jomas; izklāstā par juridiskajām personām, kas iekļautas regulatīvajā konsolidācijas piemērošanas jomā, norāda regulatīvās konsolidācijas metodi, ja tā atšķiras no grāmatvedības konsolidācijas metodes, to, vai minētās juridiskās personas ir pilnīgi vai proporcionāli konsolidētas un vai līdzdalība minētajās juridiskajās personās ir atskaitīta no pašu kapitāla;

c) aktīvu un saistību sadalījumu konsolidētajos finanšu pārskatos, kas sagatavoti saskaņā ar regulatīvās konsolidācijas prasībām, ievērojot Pirmās daļas II sadaļas 2. un 3. iedaļu, kurš iedalīts pa riska veidiem, kā minēts šajā daļā;

d) informāciju par saskaņošanu, kurā noteikti galvenie iemesli atšķirībām starp uzskaites vērtības summām finanšu pārskatos saskaņā ar regulatīvo konsolidācijas piemērošanas jomu, kā noteikts Pirmās daļas II sadaļas 2. un 3. iedaļā, un starp riska darījumu vērtību, kas izmantota regulatīvām vajadzībām; minēto informāciju par saskaņošanu papildina ar kvalitatīvo informāciju par minētajiem galvenajiem atšķirību iemesliem;

e) attiecībā uz tirdzniecības portfeļa un netirdzniecības portfeļa riska darījumiem, kas koriģēti saskaņā ar 34. pantu un 105. pantu, – to elementu summu sadalījumu pa riska veidiem, kuri veido iestādes piesardzīgas vērtēšanas korekciju, un šo elementu kopskaitu pa tirdzniecības un netirdzniecības portfeļu pozīcijām;

f) jebkādus pašreizējus vai paredzamus būtiskus praktiskos vai juridiskos šķēršļus, kas traucē veikt tūlītēju pašu kapitāla pārskaitīšanu vai saistību nokārtošanu starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumiem;

g) kopvērtību, par kādu faktiskais pašu kapitāls ir mazāks nekā prasītais kapitāls visos meitasuzņēmumos, kas nav iekļauti konsolidācijā, un minēto meitasuzņēmumu nosaukumu vai nosaukumus;

h) attiecīgā gadījumā, kādu apstākļu dēļ ir izmantots 7. pantā minētais izņēmums vai 9. pantā minētā individuālas konsolidēšanas metode.

437. pants

Informācijas atklāšana par pašu kapitālu

Iestādes par pašu kapitālu atklāj šādu informāciju:

a) pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu, pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņu, otrā līmeņa kapitāla posteņu, kā arī saskaņā ar 32.–36., 56., 66. un 79. pantu iestādes pašu kapitālam piemēroto filtru un atskaitījumu pilnīgu saskaņošanu ar iestādes revidēto finanšu pārskatu bilanci;

b) iestādes emitēto pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentu galveno iezīmju aprakstu;

c) visus noteikumus un nosacījumus par visiem pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentiem;

d) atsevišķu informāciju par būtību un apmēriem saistībā ar:

   i) katru prudenciālo filtru, kas piemērots, ievērojot 32.–35. pantu;

   ii) posteņiem, kas atskaitīti, ievērojot 36., 56. un 66. pantu;

   iii) posteņiem, kas nav atskaitīti, ievērojot 47., 48., 56., 66. un 79. pantu;

e) aprakstu par visiem ierobežojumiem, kas piemēroti pašu kapitāla aprēķināšanai saskaņā ar šo regulu, un par instrumentiem, prudenciālajiem filtriem un atskaitījumiem, kuriem piemēro minētos ierobežojumus;

f) vispusīgu skaidrojumu par kapitāla rādītāju aprēķināšanas pamatu, ja minētie kapitāla rādītāji ir aprēķināti, izmantojot pašu kapitāla elementus, kas noteikti citādāk, nekā noteikts šajā regulā.

437.a pants

Informācijas atklāšana par pašu kapitālu un atbilstīgām saistībām

Iestādes, kurām piemērojams 92.a vai 92.b pants, atklāj šādu informāciju par savu pašu kapitālu un atbilstīgām saistībām:

a) pašu kapitāla un atbilstīgo saistību sastāvu, to termiņus un galvenās pazīmes;

b) atbilstīgo saistību klasifikāciju kreditoru hierarhijā;

c) katras 72.b pantā norādīto atbilstīgo saistību instrumentu emisijas kopējo summu un to emisiju summu, kas iekļautas atbilstīgo saistību posteņos ar 72.b panta 3. un 4. punktā noteiktajiem ierobežojumiem;

d) regulas 72.a panta 2. punktā minēto izslēgto saistību kopējo summu.

438. pants

Informācijas atklāšana par pašu kapitāla prasībām un riska darījumu riska svērtajām vērtībām

Iestādes atklāj šādu informāciju saistībā ar savu atbilstību šīs regulas 92. pantam un prasībām, kas iekļautas Direktīvas 2013/36/ES 73. pantā un 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā:

a) kopsavilkumu par pieeju, kā iestāde novērtē sava iekšējā kapitāla pietiekamību pašreizējās un plānotās darbības nodrošināšanai;

b) to papildu pašu kapitāla prasību apjomu, kas pamatotas uz uzraudzības pārbaudes procesu, kā norādīts Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un tā sastāvu attiecībā uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem un otrā līmeņa kapitāla instrumentiem;

c) pēc attiecīgās kompetentās iestādes pieprasījuma, rezultātu par iestādes iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanas procesu;

d) riska darījumu riska svērto kopējo vērtību un atbilstošās kopējās pašu kapitāla prasības, kas noteiktas saskaņā ar 92. pantu un kas jāsadala dažādās riska kategorijās, kā noteikts Trešajā daļā, un attiecīgā gadījumā skaidrojumu par to, kā pašu kapitāla un riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanu ietekmē rezultāti, ko iegūst, piemērojot kapitāla minimumu un neatskaitot posteņus no pašu kapitāla;

e) bilances un ārpusbilances riska darījumus, riska darījumu riska svērtās vērtības un saistītos paredzamos zaudējumus katrai 153. panta 5. punkta 1. tabulā norādītajai specializētās kreditēšanas kategorijai, un bilances un ārpusbilances riska darījumus un riska darījumu riska svērtās vērtības 155. panta 2. punktā norādītajām kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategorijām;

f) riska darījuma vērtību un riska darījumu riska svērto vērtību pašu kapitāla instrumentiem, ko tur apdrošināšanas uzņēmums, pārapdrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība un ko iestāde neatskaita no sava pašu kapitāla saskaņā ar 49. pantu, aprēķinot savas kapitāla prasības individuāli, subkonsolidēti vai konsolidēti;

g) finanšu konglomerāta papildu pašu kapitāla prasību un kapitāla pietiekamības rādītāju, ko aprēķina saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 6. pantu un minētās direktīvas I pielikumu, ja piemēro minētajā pielikumā norādīto 1. vai 2. metodi;

h) riska darījumu riska svērto vērtību atšķirības kārtējā informācijas atklāšanas periodā salīdzinājumā ar iepriekšējo informācijas atklāšanas periodu, kas radušās iekšējo modeļu izmantošanas dēļ, tostarp aprakstu par galvenajiem faktoriem, kas ietekmējuši minēto atšķirību rašanos.

439. pants

Informācijas atklāšana par riska darījumiem ar darījumu partnera kredītrisku

Iestādes attiecībā uz saviem riska darījumiem ar darījumu partnera kredītrisku, kā minēts Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļā, atklāj šādu informāciju:

a) aprakstu par metodiku, kas izmantota, lai piešķirtu iekšējo kapitālu un kredītlimitus darījumu partnera kredītriska darījumiem, tostarp par metodēm, ko izmanto, lai minētos limitus piešķirtu centrālo darījumu partneru riska darījumiem;

b) aprakstu par politiku, kas attiecas uz garantijām un citiem kredītriska mazināšanas pasākumiem, piemēram, attiecībā uz nodrošinājuma piesaisti un kredītrezervju izveidi;

c) aprakstu par politiku, kas attiecas uz 291. pantā definēto vispārējo korelācijas risku un specifisko korelācijas risku;

d) nodrošinājuma summu, kas iestādei jānodrošina, ja tās kredītreitings tiek pazemināts;

e) nošķirtā un nenošķirtā saņemtā un izsniegtā nodrošinājuma summu katram nodrošinājuma veidam, kas sīkāk sadalīts kā nodrošinājums, ko izmanto atvasināto instrumentu un vērtspapīru finansēšanas darījumiem;

f) attiecībā uz atvasināto instrumentu darījumiem riska darījumu vērtības pirms un pēc kredītriska mazināšanas metožu piemērošanas, kas noteiktas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3.–6. iedaļā, atkarībā no tā, kura metode ir piemērojama, un saistītās riska darījumu vērtības, kas sadalītas pēc piemērojamās metodes;

g) attiecībā uz vērtspapīru finansēšanas darījumiem riska darījumu vērtības pirms un pēc kredītriska mazināšanas metožu piemērošanas, kas noteiktas Trešās daļas II sadaļas 4. un 6. nodaļā, atkarībā no tā, kura metode ir izmantota, un saistītās riska darījumu vērtības, kas sadalītas pēc piemērojamās metodes;

h) riska darījumu vērtības pēc kredītriska mazināšanas piemērošanas un ar to saistītos riska darījumus attiecībā uz kredīta vērtības korekcijas kapitāla prasībām atsevišķi katrai metodei, kā izklāstīts Trešās daļas VI sadaļā;

i) vērtību, kāda ir riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, un ar to saistītos riska darījumus Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 9. iedaļas piemērošanas jomas ietvaros, norādot atsevišķi atbilstīgus un neatbilstīgus centrālos darījumu partnerus, un sadalot pa riska darījumu veidiem;

j) kredītu atvasināto instrumentu darījumu nosacītās summas un patieso vērtību; kredītu atvasināto instrumentu darījumus sadala pēc produktu veida; katrā produktu veidā kredītu atvasināto instrumentu darījumus tālāk sadala pēc nopirktās un pārdotās kredītaizsardzības;

k) alfas aplēsi, ja iestāde ir saņēmusi kompetento iestāžu atļauju izmantot savu alfas aplēsi saskaņā ar 284. panta 9. punktu;

l) atsevišķi sniedz 444. panta e) punktā un 452. panta g) punktā norādīto atklājamo informāciju;

m) iestādēm, kas izmanto Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 4. un 5. iedaļā izklāstītās metodes, savu bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmēru, kas aprēķināts saskaņā ar 273.a panta attiecīgi 1. vai 2. punktu.

Ja dalībvalsts centrālā banka sniedz likviditātes palīdzību nodrošinājuma mijmaiņas darījumu veidā, kompetentā iestāde var atbrīvot iestādes no pirmās daļas d) un e) punkta prasībām, ja minētā kompetentā iestāde uzskata, ka tur minētās informācijas sniegšana varētu atklāt, ka ir tikusi sniegta ārkārtas likviditātes palīdzība. Šajā nolūkā kompetentā iestāde nosaka attiecīgas robežvērtības un objektīvus kritērijus.

440. pants

Informācijas atklāšana par pretcikliskajām kapitāla rezervēm

Iestādes saistībā ar savu atbilstību Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 4. nodaļā minētajai prasībai par pretcikliskajām kapitāla rezervēm atklāj šādu informāciju:

a) riska darījumu vērtību un riska darījumu riska svērto vērtību ģeogrāfisko iedalījumu iestādes kredītriska darījumiem, ko izmanto kā pamatu pretciklisko kapitāla rezervju aprēķināšanai;

b) iestādes specifisko pretciklisko kapitāla rezervju summu.

441. pants

Informācijas atklāšana par globālas sistēmiskas nozīmes rādītājiem

G-SNI reizi gadā atklāj informāciju par rādītāju vērtībām, ko izmanto, lai noteiktu šo iestāžu vērtējumu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. pantā minēto identifikācijas metodiku.

442. pants

Informācijas atklāšana par riska darījumiem ar kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku

Iestādes attiecībā uz saviem riska darījumiem ar kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku atklāj šādu informāciju:

a) darbības jomu un definīcijas, ko tās uzskaites vajadzībām piemēro jēdzieniem "kavēts" un "ar samazinātu vērtību", un atšķirības, ja tādas pastāv, starp definīcijām "kavēts" un "saistību neizpildīšana" uzskaites un regulatīvām vajadzībām;

b) aprakstu par pieejām un metodēm, kas izmantotas specifisko un vispārējo kredītriska korekciju noteikšanai;

c) informāciju par ieņēmumus nesošo, ieņēmumus nenesošo un neveikto aizdevumu riska darījumu, parāda vērtspapīru un ārpusbilances riska darījumu summu un kvalitāti, tostarp to attiecīgo uzkrāto vērtības pasliktināšanos, uzkrājumus un negatīvās patiesās vērtības izmaiņas kredītriska dēļ, kā arī saņemtā nodrošinājuma un finanšu garantiju summas;

d) analīzi par kavētu riska darījumu uzskaites ilgumu;

e) bruto uzskaites vērtību riska darījumiem, kuros netiek un kuros tiek pildītas saistības, uzkrātās specifiskās un vispārējās kredītriska korekcijas un uzkrātos norakstījumus, kas veikti attiecībā pret minētajiem riska darījumiem, un neto uzskaites vērtību, un to sadalījumu pēc ģeogrāfiskās teritorijas un nozares veida, un attiecībā uz aizdevumu riska darījumiem, parāda vērtspapīriem un ārpusbilances riska darījumiem;

f) jebkādas bruto summas izmaiņas bilances un ārpusbilances riska darījumos, kuros netiek pildītas saistības, tostarp sniedzot informāciju vismaz par minēto riska darījumu sākuma un beigu bilanci, bruto summu riska darījumiem, kuriem saistību neizpildes statuss ir mainīts uz saistību izpildes statusu vai kam piemērota norakstīšana;

g) aizdevumu un parāda vērtspapīru sadalījumu pēc atlikušā termiņa.

443. pants
Informācijas atklāšana par apgrūtinātiem un neapgrūtinātiem aktīviem

Iestādes atklāj informāciju par saviem apgrūtinātajiem un neapgrūtinātajiem aktīviem. Minētajam nolūkam iestādes izmanto uzskaites vērtību katrai riska darījumu kategorijai, kas sīkāk sadalīta pēc aktīvu kvalitātes un apgrūtināto un neapgrūtināto aktīvu uzskaites vērtības kopējās summas. Atklājot informāciju par apgrūtinātiem un neapgrūtinātiem aktīviem, neatklāj ārkārtas likviditātes palīdzību, ko sniegušas centrālās bankas.

444. pants
Informācijas atklāšana par standartizētās pieejas izmantošanu

Iestādes, kuras riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, par katru 112. pantā norādīto riska darījumu kategoriju atklāj šādu informāciju:

a) norīkotu ĀKNI un eksporta kredīta aģentūru (turpmāk "EKA") nosaukumus, kā arī ar minētajiem norīkojumiem saistīto izmaiņu iemeslus informācijas atklāšanas periodā;

b) riska darījumu kategorijas, kurās izmanto katru ĀKNI vai EKA;

c) aprakstu par procesu, ko izmanto, lai attiecinātu emitenta un emisijas kredītreitingus uz citiem posteņiem, kuri nav iekļauti tirdzniecības portfelī;

d) katras norīkotas ĀKNI vai EKA piešķirtā ārējā reitinga sasaisti ar riska pakāpēm, kas atbilst Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā paredzētajām kredītkvalitātes pakāpēm, ņemot vērā, ka šī informācija nav jāatklāj, ja iestāde atbilst EBI publicētajai standarta sasaistei;

e) pa riska darījumu kategorijām iedalītas riska darījuma vērtības un riska darījuma vērtības pēc kredītriska mazināšanas, kas saistītas ar katru kredītkvalitātes pakāpi, kura paredzēta Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, kā arī riska darījuma vērtības, kas atskaitītas no pašu kapitāla.

445. pants
Informācijas atklāšana par riska darījumiem ar tirgus risku

Iestādes, kas aprēķina savas pašu kapitāla prasības saskaņā ar 92. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu, atklāj informāciju par minētajām prasībām atsevišķi attiecībā uz katru minētajos punktos norādīto risku. Turklāt informāciju par pašu kapitāla prasībām attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju specifisko procentu likmju risku atklāj atsevišķi.

446. pants

Informācijas atklāšana par operacionālā riska pārvaldību

Iestādes atklāj šādu informāciju par savu operacionālā riska pārvaldību:

a) pieejas, kā novērtē operacionālā riska pašu kapitāla prasības, kurām iestāde atbilst;

b) regulas 312. panta 2. punktā izklāstītās metodikas aprakstu, ja iestāde to izmanto, aprakstā ietverot iztirzājumu par attiecīgajiem iekšējiem un ārējiem faktoriem, ko iestāde ņēmusi vērā attīstītās mērīšanas pieejā;

c) ja pieeju izmanto daļēji, dažādu izmantoto metodiku aprakstu un piemērošanas jomu.

447. pants

Informācijas atklāšana par galvenajiem rādītājiem

Iestādes tabulas formā norāda šādus galvenos rādītājus:

a) sava pašu kapitāla sastāvu un pašu kapitāla prasības, kas aprēķinātas saskaņā ar 92. pantu;

b) kopējo riska darījumu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. punktu;

c) attiecīgā gadījumā papildu pašu kapitāla summu un sastāvu, kas iestādēm ir jātur saskaņā ar Direktīvas 2013/36/EK 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

d) savu apvienoto rezervju prasību, kas iestādēm ir jātur saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 4. nodaļu;

e) savu sviras rādītāju un kopējās riska darījumu vērtības mēru, kas aprēķināts saskaņā ar 429. pantu;

f) šādu informāciju saistībā ar savu likviditātes seguma koeficientu, kas aprēķināts saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu:

   i) attiecīgā gadījumā sava likviditātes seguma koeficienta vidējo rādītāju vai vidējos rādītājus katram attiecīgajam informācijas atklāšanas perioda ceturksnim, pamatojoties uz mēneša beigās veiktajiem novērojumiem iepriekšējo divpadsmit mēnešu laikā;

   ii) attiecīgā gadījumā vidējo rādītāju vai vidējos rādītājus likvīdajiem aktīviem kopumā, kuri, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, ir iekļauti likviditātes rezervē un kuriem ir piemēroti attiecīgie diskonti, katram attiecīgajam informācijas atklāšanas perioda ceturksnim, pamatojoties uz mēneša beigās veiktajiem novērojumiem iepriekšējo divpadsmit mēnešu laikā;

iii) savu likviditātes izejošo naudas plūsmu, ienākošo naudas plūsmu un neto likviditātes izejošo naudas plūsmu vidējos rādītājus, kas aprēķināti, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, katram attiecīgajam informācijas atklāšanas perioda ceturksnim, pamatojoties uz mēneša beigās veiktajiem novērojumiem iepriekšējo divpadsmit mēnešu laikā;

g) šādu informāciju saistībā ar savu neto stabila finansējuma prasību, kas aprēķināta saskaņā ar Sestās daļas IV sadaļu:

i) neto stabila finansējuma rādītāju katra attiecīgā informācijas atklāšanas perioda ceturkšņa beigās;

ii) pieejamo stabilo finansējumu katra attiecīgā informācijas atklāšanas perioda ceturkšņa beigās;

iii) nepieciešamo stabilo finansējumu katra attiecīgā informācijas atklāšanas perioda ceturkšņa beigās;

h) pašu kapitāla un atbilstīgo saistību rādītājus un to sastāvdaļas, skaitītāju un saucēju, kas aprēķināti saskaņā ar 92.a un 92.b pantu un attiecīgā gadījumā sadalīti sīkāk katras noregulējuma grupas līmenī.

448. pants

Informācijas atklāšana par tirdzniecības portfelī neiekļautu pozīciju procentu likmju riska darījumiem

1. Sākot no ... [divi gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas], iestādes atklāj šādu kvantitatīvu un kvalitatīvu informāciju par riskiem, kas rodas saistībā ar iespējamām procentu likmju izmaiņām un kas ietekmē gan pašu kapitāla ekonomisko vērtību, gan neto procentu ienākumu no to netirdzniecības portfeļa darbībām, kas norādītas Direktīvas 2013/36/ES 84. pantā un 98. panta 5. punktā:

   a) pašu kapitāla ekonomiskās vērtības izmaiņas, kas aprēķinātas saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 98. panta 5. punktā norādītajiem sešiem uzraudzības šoka scenārijiem attiecībā uz kārtējo un iepriekšējo informācijas atklāšanas periodu;

   b) neto procentu ienākuma izmaiņas, kas aprēķinātas saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 98. panta 5. punktā norādītajiem diviem uzraudzības šoka scenārijiem attiecībā uz kārtējo un iepriekšējo informācijas atklāšanas periodu;

   c) aprakstu par galvenajiem modelēšanas un parametru pieņēmumiem, kas nav Direktīvas 2013/36/ES 98. panta 5.a punkta b) un c) apakšpunktā minētie un kas izmantoti, lai aprēķinātu pašu kapitāla ekonomiskās vērtības un neto procentu ienākuma izmaiņas, kā prasīts šā punkta a) un b) apakšpunktā;

d) skaidrojumu par šā punkta a) un b) apakšpunktā sniegto riska pasākumu nozīmību un par būtiskām izmaiņām minētajos riska pasākumos kopš iepriekšējā informācijas atklāšanas atsauces datuma;

e) aprakstu par to, kā iestādes definē, mēra, mazina un kontrolē procentu likmes risku, kas izriet no to netirdzniecības portfeļa darbībām, kompetento iestāžu pārskatīšanas vajadzībām saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 84. pantu, tostarp:

i) aprakstu par konkrētiem riska pasākumiem, ko iestādes izmanto, lai novērtētu izmaiņas sava pašu kapitāla ekonomiskajā vērtībā un savos neto procentu ienākumos;

ii) aprakstu par galvenajiem modelēšanas un parametru pieņēmumiem, kas varētu atšķirties no vispārējiem Direktīvas 2013/36/ES 98. panta 5.a punktā minētajiem pieņēmumiem un kas izmantoti iestāžu iekšējās mērījumu sistēmās, lai aprēķinātu izmaiņas pašu kapitāla ekonomiskajā vērtībā un neto procentu ienākumos, kā arī pamatojumu minētajām atšķirībām;

iii) aprakstu par procentu likmes šoka scenārijiem, ko iestādes izmanto procentu likmes risku aplēsēm;

iv) atzinumu par ietekmi, kāda ir minēto procentu likmes risku ierobežošanai, tostarp iekšējai riska ierobežošanai, kas atbilst 106. panta 3. punkta prasībām;

v) izklāstu par to, cik bieži tiek veikta procentu likmes riska novērtēšana;

f) aprakstu par vispārējo riska pārvaldību un minēto risku mazināšanas stratēģijām;

g) vidējo un ilgāko pārcenošanas termiņu, kas noteikts beztermiņa noguldījumiem.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, prasības, kas ir izklāstītas šā panta 1. punkta c) apakšpunktā un e) apakšpunkta i)–iv) punktā, nepiemēro iestādēm, kas izmanto Direktīvas 2013/36/ES 84. panta 1. punktā minēto standartizēto metodiku vai vienkāršoto standartizēto metodiku.

449. pants

Informācijas atklāšana par vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumiem

Iestādes, kas riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina atbilstīgi Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļai vai pašu kapitāla prasībām saskaņā ar 337. vai 338. pantu, atsevišķi atklāj šādu informāciju par savām darbībām ar tirdzniecības portfeļiem un netirdzniecības portfeļiem:

a) iestādes vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas darbību aprakstu, tostarp tās riska pārvaldības un ieguldījumu mērķus saistībā ar minētajām darbībām, tās lomu vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas darbībās, to, vai iestāde izmanto vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu (VPS), kā definēts 242. panta 10. punktā, un to, kādā apjomā iestāde izmanto vērtspapīrošanas darījumus, lai pārvestu vērtspapīroto riska darījumu kredītrisku uz trešām personām, un – attiecīgā gadījumā – atsevišķu aprakstu par iestādes sintētiskās vērtspapīrošanas riska pārvešanas politiku;

b) kādiem riskiem iestāde ir pakļauta, veicot savas vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas darbības, pēc attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju prioritātes, nošķirot pozīcijas, kuras ir un kuras nav VPS vērtspapīrošanas pozīcijas, un:

   i) risku, kas saglabājas pašu iniciētajos darījumos;

   ii) risku, kas radies saistībā ar darījumiem, kuru iniciators ir trešā persona;

c) riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanas pieejas, ko iestāde piemēro savām vērtspapīrošanas darbībām, tostarp arī visu vērtspapīrošanas pozīciju veidus, uz kurām attiecas katra pieeja, nošķirot pozīcijas, kuras ir un kuras nav VPS vērtspapīrošanas pozīcijas;

d) to *SSPE* uzskaitījumu, kuras atbilst jebkurai no turpmāk minētajām kategorijām, sniedzot minēto *SSPE* riska darījumu veidu aprakstu, tostarp attiecībā uz atvasināto instrumentu līgumiem:

i) *SSPE*, kas iegādājas iestāžu iniciētos riska darījumus;

ii) *SSPE*, ko sponsorē iestādes;

iii) *SSPE* un citas juridiskās personas, kurām iestādes sniedz ar vērtspapīrošanu saistītus pakalpojumus, piemēram, konsultācijas, aktīvu apkalpošanas vai pārvaldības pakalpojumus;

iv) *SSPE*, kas iekļautas iestādes konsolidācijas regulatīvajā piemērošanas jomā;

e) visu to juridisko personu uzskaitījumu, attiecībā uz kurām iestādes ir atklājušas informāciju, ka ir sniegušas atbalstu saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļu;

f) to juridisko personu uzskaitījumu, kas ir saistītas ar iestādi un kas iegulda iestāžu iniciētajā vērtspapīrošanā vai vērtspapīrošanas pozīcijās, kuras izdevušas *SSPE*, ko sponsorē iestādes;

g) kopsavilkumu par iestādes grāmatvedības politiku attiecībā uz vērtspapīrošanas darbību, tostarp attiecīgā gadījumā vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas pozīciju nošķīrumu;

h) vērtspapīrošanai izmantoto ĀKNI nosaukumus un riska darījumu veidus, kuriem ir izmantota katra aģentūra;

i) attiecīgā gadījumā, iekšējā novērtējuma pieejas aprakstu, kā noteikts Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļā, tostarp arī iekšējā novērtēšanas procesa struktūru un saikni starp attiecīgās ĀKNI iekšējo novērtēšanu un ārējiem reitingiem, kas sniegti saskaņā ar h) punktu, iekšējās novērtēšanas procesa kontroles mehānismus, tostarp arī neatkarības, pārskatatbildības un iekšējās novērtēšanas procesa pārskatīšanas iztirzājumu, riska darījumu veidus, kam piemēro iekšējās novērtēšanas procesu, un spriedzes faktorus, kurus izmanto, lai noteiktu kredīta kvalitātes uzlabojumu līmeņus;

j) atsevišķi par tirdzniecības portfeli un netirdzniecības portfeli – uzskaites vērtību vērtspapīrošanas riska darījumiem, tostarp informāciju par to, vai iestādes ir nodevušas nozīmīgu saistīto kredītrisku saskaņā ar 244. un 245. pantu, un attiecībā uz ko iestādes darbojas kā iniciators, sponsors vai ieguldītājs; minēto informāciju norāda atsevišķi par tradicionālajiem un sintētiskajiem vērtspapīrošanas darījumiem, un atsevišķi par darījumiem, kas ir un kas nav VSP vērtspapīrošanas darījumi, iedalot pa vērtspapīrošanas riska darījumu veidiem;

k) par darbībām ar netirdzniecības portfeli sniedz šādu informāciju:

i) vērtspapīrošanas pozīciju kopsummu, ja iestādes darbojas kā iniciators vai sponsors, un ar tām saistītos riska svērtos aktīvus un kapitāla prasības uzskaitījumā pa regulatīvajām pieejām, tostarp riska darījumus, kas atskaitīti no pašu kapitāla vai kam aprēķināta riska pakāpe 1 250 % apmērā un ko iedala tradicionālajos un sintētiskajos vērtspapīrošanas darījumos, kā arī vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījumos – atsevišķi pa pozīcijām, kas ir un kas nav VSP vērtspapīrošanas pozīcijas, un sīkāk iedalot pamatota daudzuma riska pakāpju vai kapitāla prasību diapazonos un pēc pieejas, kas izmantota kapitāla prasību aprēķināšanai;

ii) vērtspapīrošanas pozīciju kopsummu, ja iestādes darbojas kā ieguldītājs, un ar tām saistītos riska svērtos aktīvus un kapitāla prasības uzskaitījumā pa regulatīvajām pieejām, tostarp riska darījumus, kas atskaitīti no pašu kapitāla vai kam aprēķināta riska pakāpe 1 250 % apmērā un ko iedala tradicionālajos un sintētiskajos vērtspapīrošanas darījumos, vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijās un pozīcijās, kuras ir un kuras nav VSP vērstpapīrošanas pozīcijas, un sīkāk iedalot pamatota daudzuma riska pakāpju vai kapitāla prasību diapazonos un pēc pieejas, kas izmantota kapitāla prasību aprēķināšanai;

l) riska darījumiem, ko iestāde vērtspapīro – apjomu riska darījumiem, kuros netiek pildītas saistības, un apjomu specifiskajām kredītriska korekcijām, ko iestāde veikusi kārtējā periodā, iedalot tos pa riska darījumu veidiem.

449.a pants

Informācijas atklāšana par vides, sociālajiem un pārvaldības riskiem (VSP riskiem)

No … [3 gadi pēc šīs grozošās regulas stāšanās spēkā] lielas iestādes, kas ir emitējušas vērtspapīrus, kurus atļauts tirgot regulētā tirgū kādā dalībvalstī, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21) apakšpunktā, atklāj informāciju par VSP riskiem, tostarp fiziskiem riskiem un pārejas riskiem, kā noteikts Direktīvas 2013/36/ES 98. panta 8. punktā minētajā ziņojumā.

Pirmajā daļā minēto informāciju atklāj reizi gadā par pirmo gadu un reizi divos gados pēc tam.

450. pants

Informācijas atklāšana par atalgojuma politiku

1. Iestāde atklāj šādu informāciju par iestādes atalgojuma politiku un praksi attiecībā uz tām darbinieku kategorijām, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu, atklāj šādu informāciju:

   a) informāciju par lēmumu pieņemšanas procedūru atalgojuma politikas noteikšanai, kā arī par finanšu gada laikā galvenās atalgojumu pārraugošās struktūras noturēto sanāksmju skaitu, tostarp, attiecīgā gadījumā, informāciju par atalgojuma komitejas sastāvu un pilnvarām, par ārējo konsultantu, kura pakalpojumi izmantoti atalgojuma politikas noteikšanai, un nozīmīgo ieinteresēto pušu lomu;

   b) informāciju par to, kāda saikne ir starp darbinieku atalgojumu un viņu darbības rezultātiem;

   c) vissvarīgākās atalgojuma sistēmas izstrādes iezīmes, tostarp informāciju par darbības rezultātu novērtēšanas kritērijiem un riska korekcijām, atalgojuma mainīgās daļas atlikšanas politiku un neatsaucamo tiesību piešķiršanas kritērijiem;

   d) attiecības starp atalgojuma fiksēto un mainīgo daļu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 94. panta 1. punkta g) apakšpunktu;

e) informāciju par darbības rezultātu kritērijiem, pamatojoties uz kuriem iegūst tiesības uz akcijām, izvēles līgumiem vai atalgojuma mainīgās daļas lielumiem;

f) galvenos parametrus un loģisko pamatojumu jebkādai atalgojuma mainīgās daļas shēmai un jebkādiem ar naudu nesaistītiem atalgojuma elementiem;

g) apkopotus skaitliskos datus par atalgojumu, sadalījumā pa darbības veidiem;

h) apkopotus skaitliskos datus par atalgojumu, sadalījumā starp augstāko vadību un tiem darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu, norādot:

   i) piešķirtā atalgojuma apmēru finanšu gadā, atsevišķi norādot atalgojuma nemainīgo daļu, tostarp nemainīgās daļas komponentu aprakstu, un atalgojuma mainīgo daļu, kā arī saņēmēju skaitu;

   ii) piešķirtā atalgojuma mainīgās daļas apmēru un veidu, atsevišķi norādot atalgojumu naudā, akcijās, ar akcijām saistītos instrumentos un citos veidos, kā arī atsevišķi iedalot avansā veiktu maksājuma daļu un atliktā maksājuma daļu;

   iii) atliktā atalgojuma apmēru, kas piešķirts par iepriekšējiem darbības periodiem, atsevišķi norādot apmēru, uz kuru tiks iegūtas neatsaucamas tiesības finanšu gadā, un apmēru, uz kuru tiks iegūtas neatsaucamas tiesības turpmākajos gados;

iv) atliktā atalgojuma apmēru, uz kuru tiks iegūtas neatsaucamas tiesības finanšu gadā, kas ir izmaksāts attiecīgajā finanšu gadā un kas ir samazināts, veicot darbības rezultātu korekcijas;

v) piešķirtās garantētās atalgojuma mainīgās daļas apmēru finanšu gadā un minēto piešķīrumu saņēmēju skaitu;

vi) iepriekšējos periodos piešķirtās atlīdzības par darba attiecību izbeigšanu, kas tika izmaksātas finanšu gadā;

vii) atlīdzības par darba attiecību izbeigšanu apmērus, kas piešķirti finanšu gadā, atsevišķi iedalot avansā veiktu maksājumu daļu un atlikto maksājumu daļu, minēto atlīdzību saņēmēju skaitu un lielāko atlīdzību, kas piešķirta vienai personai;

i) to personu skaitu, kas finanšu gadā atalgojumā saņēmušas EUR 1 miljonu vai vairāk, par atalgojumu starp EUR 1 miljonu un EUR 5 miljoniem, sadalot samaksas daļās EUR 500 000 apmērā, un atalgojumam EUR 5 miljonu apmērā un vairāk, sadalot samaksas daļās EUR 1 miljona apmērā;

j) pēc attiecīgās dalībvalsts vai kompetentās iestādes pieprasījuma – katra vadības struktūras vai augstākās vadības locekļa kopējā atalgojuma summu;

k) informāciju par to, vai iestāde izmanto Direktīvas 2013/36/ES 94. panta 3. punktā noteikto atkāpi.

Šā punkta pirmās daļas k) punkta nolūkos – ja iestāde izmanto minēto atkāpi, tā norāda, vai tas tiek veikts, pamatojoties uz Direktīvas 2013/36/ES 94. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktu. Iestāde arī norāda, attiecībā uz kādiem atalgojuma principiem tā piemēro atkāpi(-es), darbinieku skaitu, kam atkāpe(-s) tiek piemērota(-s), un darbinieku kopējo atalgojumu, atsevišķi norādot mainīgo atalgojuma daļu un nemainīgo atalgojuma daļu.

2. Lielās iestādes publisko arī skaitliskos datus par šajā pantā minētās iestāžu vadības struktūras kolektīvo atalgojumu, atsevišķi nodalot informāciju par vadības struktūras locekļiem, kuriem ir izpildošas funkcijas un par tādiem locekļiem, kuriem nav izpildošas funkcijas.

Iestādes ievēro šā panta prasības atbilstīgi to izmēram, iekšējai organizācijai un to darbību būtībai, jomai un sarežģītībai, un neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 *.

451. pants

Informācijas atklāšana par sviras rādītāju

1. Iestādes, uz kurām attiecas Septītā daļa, attiecībā uz savu sviras rādītāju, kas aprēķināts saskaņā ar 429. pantu, un pārmērīga sviras riska pārvaldību atklāj šādu informāciju:

   a) sviras rādītāju un to, kā iestāde ir piemērojusi 499. panta 2. punktu;

   b) šīs regulas 429. panta 4. punktā minēto kopējās riska darījumu vērtības mēra sadalījumu, kā arī informācijas par kopējā riska darījumu vērtības mēra saskaņošanu ar attiecīgo atklāto informāciju, kas publicēta finanšu pārskatos;

   c) attiecīgā gadījumā to riska darījumu summu, kas aprēķināta saskaņā ar 429. panta 8. punktu un 429.a panta 1. punktu, un koriģēto sviras rādītāju, kas aprēķināts saskaņā ar 429.a panta 7. punktu;

   d) to procedūru aprakstu, kurus izmanto, lai pārvaldītu pārmērīgas sviras risku;

   e) to faktoru aprakstu, kas ir ietekmējuši sviras rādītāju periodā, uz ko attiecas sviras rādītājs, par kuru atklāta informācija.

2. Valsts attīstības kredītiestādes, kas definētas 429.a panta 2. punktā, atklāj informāciju par sviras rādītāju bez kopējās riska darījuma vērtības mēra korekcijas, ko nosaka saskaņā ar 429.a panta 1. punkta pirmās daļas d) punktu.

3. Papildus šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajam lielas iestādes atklāj informāciju par sviras rādītāju un 429. panta 4. punktā minēto kopējās riska darījumu vērtības mēra sadalījumu, pamatojoties uz vidējiem rādītājiem, kas aprēķināti saskaņā ar 430. panta 7. punktā minēto īstenošanas aktu.

451.a pants

Informācijas atklāšana par likviditātes prasībām

1. Iestādes, uz kurām attiecas Sestā daļa, atklāj informāciju par savu likviditātes seguma rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju un likviditātes riska pārvaldību saskaņā ar šo pantu.

2. Iestādes atklāj šādu informāciju saistībā ar savu likviditātes seguma rādītāju, kas aprēķināts saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu:

   a) attiecīgā gadījumā likviditātes seguma rādītāja vidējo rādītāju vai vidējos rādītājus katram attiecīgajam informācijas atklāšanas perioda ceturksnim, pamatojoties uz mēneša beigās veiktajiem novērojumiem iepriekšējo divpadsmit mēnešu laikā;

   b) attiecīgā gadījumā vidējo rādītāju vai vidējos rādītājus likvīdajiem aktīviem kopumā, kuri, ievērojot 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, ir iekļauti likviditātes rezervē un kuriem ir piemēroti attiecīgie diskonti, katram attiecīgajam informācijas atklāšanas perioda ceturksnim, pamatojoties uz mēneša beigās veiktajiem novērojumiem iepriekšējo divpadsmit mēnešu laikā, un minēto likviditātes rezervju sastāva aprakstu;

c) savu likviditātes izejošo naudas plūsmu, ienākošo naudas plūsmu un neto likviditātes izejošo naudas plūsmu vidējos rādītājus, kas aprēķināti saskaņā ar 460. panta 1. punktā minēto deleģēto aktu, katram attiecīgajam informācijas atklāšanas perioda ceturksnim, pamatojoties uz mēneša beigās veiktajiem novērojumiem iepriekšējo divpadsmit mēnešu laikā, un to sastāva aprakstu;

3. Iestādes atklāj šādu informāciju saistībā ar savu neto stabila finansējuma rādītāju, kas aprēķināts saskaņā ar Sestās daļas IV sadaļu:

a) neto stabila finansējuma rādītāja datus katra ceturkšņa beigās, kas aprēķināti saskaņā ar Sestās daļas IV sadaļas 2. nodaļu katram attiecīgā informācijas atklāšanas perioda ceturksnim;

b) pārskatu par pieejamā stabilā finansējuma summu, kas aprēķināts saskaņā ar Sestās daļas IV sadaļas 3. nodaļu;

c) pārskatu par nepieciešamā stabilā finansējuma summu, kas aprēķināts saskaņā ar Sestās daļas IV sadaļas 4. nodaļu.

4. Iestādes atklāj, kāda kārtība, sistēmas, procesi un stratēģijas tiek izmantoti, lai identificētu, mērītu, pārvaldītu un pārraudzītu to likviditātes risku saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 86. pantu.

III SADAĻA

ATBILSTĪBAS PRASĪBAS ĪPAŠU INSTRUMENTU VAI METODOLOĢIJU IZMANTOŠANAI

452. pants

Informācijas atklāšana par IRB pieejas izmantošanu attiecībā uz kredītrisku

Iestādes, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar IRB pieeju kredītriskiem, atklāj šādu informāciju:

a) kompetentās iestādes atļauju pieejas izmantošanai vai apstiprinātos pakāpeniskas pārejas noteikumus;

b) katrai 147. pantā norādītajai riska darījumu kategorijai – katras riska darījumu kategorijas kopējās riska darījuma vērtības procentuālo daļu, kurai piemēro standartizēto pieeju, kas noteikta Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, vai IRB pieeju, kas noteikta Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļā, kā arī to riska darījumu kategorijas daļu, kurai piemēro ieviešanas plānu; ja iestādes ir saņēmušas atļauju izmantot pašu aplēstos *LGD* un korekcijas pakāpes riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai, tās atklāj atsevišķi katras riska darījumu kategorijas kopējās riska darījuma vērtības procentuālo daļu, kam piemērojama minētā atļauja;

c) reitingu sistēmu kontroles mehānismus dažādos modeļa izstrādes, kontroļu un izmaiņu posmos, kuros ir iekļauta informācija par:

   i) saikni starp riska pārvaldības funkciju un iekšējās revīzijas funkciju;

ii) reitingu sistēmas pārskatīšanu;

iii) procedūru, ar ko nodrošina, lai funkcija, kuras uzdevums ir pārskatīt modeļus, būtu neatkarīga no funkcijām, kuras atbild par modeļu izstrādi;

iv) procedūru, ar ko nodrošina to funkciju pārskatatbildību, kuras atbild par modeļu izstrādi un pārskatīšanu;

d) kredītriska modeļu izstrādē, apstiprināšanā un turpmākajās izmaiņās iesaistīto funkciju lomu;

e) attiecībā uz kredītriska modeļiem sagatavoto ziņojumu tvērumu un galveno saturu;

f) iekšējo reitingu procesa aprakstu pa riska darījumu kategorijām, tostarp tādu galveno modeļu skaitu, kurus izmanto attiecībā uz katru portfeli, un nelielu iztirzājumu par galvenajām atšķirībām starp viena portfeļa modeļiem, aptverot:

i) PD aplēsēm un validēšanai izmantotās definīcijas, metodes un datus, kuros ir ietverta informācija par to, kā zemas iespējamības saistību neizpildes portfeļiem tiek aplēsta PD, vai pastāv regulējumā noteikti minimālie lielumi un kādi faktori nosaka novērotās atšķirības starp PD un faktiskajiem saistību neizpildes rādītājiem vismaz pēdējos trīs periodos;

ii) attiecīgā gadījumā *LGD* aplēsēm un validēšanai izmantotās definīcijas, metodes un datus, piemēram, metodes, ar ko aprēķina *LGD*, ņemot vērā ekonomikas lejupslīdi, to, kā zemas iespējamības saistību neizpildes portfeļiem aprēķina *LGD*, un laika sprīdi starp saistību neizpildes notikumu un riska darījuma slēgšanu;

iii) attiecīgā gadījumā korekcijas pakāpju aplēsēm un validēšanai izmantotās definīcijas, metodes un datus, tostarp pieņēmumus, kas tiek izmantoti šo mainīgo lielumu atvasināšanai;

g) attiecīgā gadījumā šādu informāciju par katru 147. pantā minēto riska darījumu kategoriju:

i) savus bruto bilances riska darījumus;

ii) sava ārpusbilances riska darījuma vērtības pirms attiecīgās korekcijas pakāpes;

iii) savus riska darījumus pēc attiecīgās korekcijas pakāpes un kredītriska mazināšanas paņēmienu piemērošanas;

iv) visus modeļa parametrus vai ievaddatus, kas ir būtiski, lai izprastu riska pakāpes un no tām izrietošās riska darījumu vērtības, ko atklāj par tik daudzām parādnieku kategorijām (arī tiem, kuri nepilda saistības), lai varētu pamatoti diferencēt kredītrisku;

v) atsevišķi tām riska darījumu kategorijām, saistībā ar kurām iestādes ir saņēmušas atļauju izmantot savus *LGD* un korekcijas pakāpes riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai, un tiem riska darījumiem, attiecībā uz kuriem iestādes neizmanto šādas aplēses – vērtības, kas minētas i)–iv) punktā, ņemot vērā minēto atļauju;

h) iestāžu aplēses par PD salīdzinājumā ar faktisko saistību neizpildes rādītāju katrai riska darījumu kategorijai ilgākā periodā, atsevišķi atklājot informāciju par PD diapazonu, ārējā reitinga ekvivalentu, svērto vidējo PD un vidējo aritmētisko PD, parādnieku skaitu iepriekšējā gada beigās un pārskata gada beigās, parādnieku skaitu, kuri nepilda savas saistības, tostarp jauno parādnieku skaitu, kuri nepilda savas saistības, un gada vidējo iepriekšējo saistību neizpildes statistiku.

Šā panta b) punkta nolūkos iestādes izmanto 166. pantā definēto riska darījuma vērtību.

453. pants
Informācijas atklāšana par kredītriska mazināšanas metožu izmantošanu

Iestādes, kas izmanto kredītriska mazināšanas metodes, atklāj šādu informāciju:

a) svarīgākos politikas un procesu elementus, kurus piemēro bilances un ārpusbilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaitam, un informāciju par to, kādā mērā iestādes izmanto savstarpējo prasījumu ieskaitu;

b) svarīgākos atbilstīga nodrošinājuma novērtēšanas un pārvaldīšanas politikas un procesu elementus;

c) to galveno nodrošinājuma veidu aprakstu, kurus iestāde pieņem, lai mazinātu kredītrisku;

d) attiecībā uz garantijām un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, ko izmanto kā kredītaizsardzību, – galvenos garantijas devēju un kredītu atvasināto instrumentu darījumu partneru veidus un to kredītspēju, ko izmanto kapitāla prasību samazināšanas nolūkos, izņemot instrumentus, ko izmanto kā daļu no sintētiskās vērtspapīrošanas struktūrām;

e) informāciju par tirgus riska vai kredītriska koncentrācijām pielietotajā kredītriska mazināšanā;

f) iestādēm, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieeju, – kopējo riska darījuma vērtību, ko nesedz nekāda atbilstīga kredītaizsardzība, un kopējo riska darījuma vērtību, ko sedz atbilstīga kredītaizsardzība pēc svārstīguma korekciju piemērošanas; šajā punktā minēto informācijas atklāšanu veic, atsevišķi norādot aizdevumus un parāda vērtspapīrus un iekļaujot sadalījumu pa riska darījumiem, kam iestājusies saistību neizpilde;

g) attiecīgo korekcijas pakāpi un kredītriska mazināšanu, kas saistītas ar riska darījumu, un to, cik bieži piemēro kredītriska mazināšanas metodes ar aizstāšanas ietekmi un bez tās;

h) iestādēm, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar standartizēto pieeju, – bilances un ārpusbilances riska darījumu vērtību, norādot riska darījuma kategorijas pirms un pēc korekcijas pakāpes un jebkādu saistītu kredītriska mazināšanas paņēmienu piemērošanas;

i) iestādēm, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar standartizēto pieeju, – riska darījumu riska svērto vērtību un attiecību starp minēto riska darījumu riska svērto vērtību un riska darījuma vērtību pēc tam, kad ir piemērota attiecīgā korekcijas pakāpe un ar riska darījumu saistītā kredītriska mazināšana; šajā punktā noteikto informācijas atklāšanu veic atsevišķi katrai riska darījumu kategorijai;

j) iestādēm, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar IRB pieeju, – riska darījumu riska svērto vērtību pirms un pēc tam, kad ir atzīta kredītu atvasināto instrumentu kredītriska mazināšanas ietekme; ja iestādes ir saņēmušas atļauju izmantot savus *LGD* un korekcijas pakāpes riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai, tās šajā punktā noteikto informācijas atklāšanu veic atsevišķi katrai riska darījumu kategorijai, kurai piemērojama šī atļauja.

454. pants

Informācijas atklāšana par attīstītās mērīšanas pieeju izmantošanu attiecībā uz operacionālo risku

Iestādes, kuras, aprēķinot pašu kapitāla prasības attiecībā uz operacionālo risku, izmanto 321.–324. pantā noteiktās attīstītās mērīšanas pieejas, atklāj apdrošināšanu un citu riska pārvešanas mehānismu aprakstu, ko tās izmanto minētā riska mazināšanai.

455. pants

Iekšējo tirgus riska modeļu izmantošana

Iestādes, kas savas kapitāla prasības aprēķina saskaņā ar 363. pantu, atklāj šādu informāciju:

a) par katru aptverto apakšportfeli:

   i) izmantoto modeļu aprakstu,

   ii) attiecīgā gadījumā par iekšējiem modeļiem, ko izmanto inkrementālajam saistību neizpildes un migrācijas riskam, un par korelācijas tirdzniecības portfeļa risku – izmantotās metodoloģijas un riskus, ko mēra, izmantojot iekšējo modeli, tostarp iestādes izmantotās pieejas likviditātes perioda noteikšanai, kapitāla pietiekamības noteikšanai izmantotās metodes, kas atbilst prasītajam atbilstības standartam, un pieejas, kuras izmanto modeļa validācijā;

iii) katram apakšportfelim piemēroto spriedzes testu aprakstu;

iv) aprakstu par pieejām, ko izmanto atpakaļejošās pārbaudes veikšanai un iekšējo modeļu un modelēšanas procesu precizitātes un konsekvences validācijai;

b) saņemtās kompetento iestāžu atļaujas darbības jomu;

c) aprakstu par apjomu un metodoloģijām attiecībā uz atbilstību 104. un 105. pantā noteiktajām prasībām;

d) augstāko, zemāko un vidējo vērtību šādiem elementiem:

i) katras aprēķina dienas riskam pakļauto vērtību pārskata periodā un pārskata perioda beigās;

ii) riskam pakļauto vērtību spriedzes apstākļos pārskata periodā un pārskata perioda beigās;

iii) inkrementālā saistību neizpildes un migrācijas riska, kā arī korelāciju tirdzniecības portfeļa specifiskā riska skaitliskie rādītāji pārskata periodā un pārskata perioda beigās;

e) pašu kapitāla prasības elementi, kā noteikts 364. pantā;

f) katra apakšportfeļa vidējais svērtais likviditātes periods, ko aptver inkrementālā saistību nepildīšanas un migrācijas riska, kā arī korelāciju tirdzniecības iekšējie modeļi;

g) riskam pakļautās vērtības katras aprēķina dienas beigās salīdzinājums ar izmaiņām nākamās dienas portfeļa vērtībā kopā ar analīzi par būtiskiem vērtības pārsniegumiem pārskata periodā.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).";

120) regulas 456. pantā pievieno šādu apakšpunktu:

"k) Astotās daļas II un III sadaļā noteikto informācijas atklāšanas prasību grozījumi, kuros ņemti vērā grozījumi un pilnveidojumi starptautiskajos standartos par informācijas atklāšanu.";

121) regulas 457. panta i) punktu aizstāj ar šādu:

"i) Otrā daļa un 430. pants vienīgi saistībā ar izmaiņām grāmatvedības standartos vai prasībās, ņemot vērā Savienības tiesību aktus.";

122) regulas 458. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ja iestāde, ko dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar šā panta 1. punktu, konstatē izmaiņas finanšu sistēmas makroprudenciālā vai sistēmiskā riska intensitātē, kuras var radīt nopietnas negatīvas sekas finanšu sistēmai un reālajai ekonomikai konkrētā dalībvalstī, un ja minētā iestāde uzskata, ka tās nevar novērst ar citiem šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES noteiktajiem makroprudenciālajiem instrumentiem tik efektīvi, kā īstenojot stingrākus valsts pasākumus, tad tā par to paziņo attiecīgi Komisijai un ESRK. ESRK bez kavēšanās nosūta paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un EBI.

Paziņojumam pievieno šādus dokumentus un attiecīgā gadījumā iekļauj attiecīgus kvantitatīvus vai kvalitatīvus pierādījumus par turpmāk minētajiem aspektiem:

a) izmaiņas makroprudenciālā vai sistēmiskā riska intensitātē;

b) iemesli, kāpēc šādas izmaiņas varētu apdraudēt finansiālo stabilitāti valsts līmenī vai reālo ekonomiku;

c) paskaidrojums, kāpēc iestāde uzskata, ka šīs regulas 124. un 164. pantā un Direktīvas 2013/36/ES 133. un 136. pantā noteiktie makroprudenciālie instrumenti būtu mazāk piemēroti un efektīvi minēto risku novēršanai nekā šā punkta d) apakšpunktā minētie valsts pasākumu projekti;

d) tādi valsts pasākumu projekti attiecībā uz iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm vai minēto iestāžu apakšgrupām, kuri paredzēti, lai mazinātu izmaiņas riska intensitātē, un kuri attiecas uz šādiem elementiem:

i) šīs regulas 92. pantā noteiktais pašu kapitāla līmenis;

ii) šīs regulas 392. pantā un 395.–403. pantā noteiktās prasības lielajiem riska darījumiem;

iii) Sestajā daļā noteiktās likviditātes prasības;

iv) riska pakāpes, lai ņemtu vērā aktīvu "burbuļus" mājokļu un komerciālo nekustamo īpašumu nozarē;

v) Astotajā daļā noteiktās informācijas publiskošanas prasības;

vi) kapitāla saglabāšanas rezervju līmenis, kā noteikts Direktīvas 2013/36/ES 129. pantā; vai

vii) finanšu sektora iekšējie riska darījumi;

e) paskaidrojums, kāpēc saskaņā ar 1. punktu ieceltā iestāde uzskata, ka pasākumu projekts ir piemērots, efektīvs un samērīgs, lai šajā situācijā rastu risinājumu; un

f) novērtējums par pasākumu projektu iespējamo pozitīvo vai negatīvo ietekmi uz iekšējo tirgu, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts rīcībā esošo informāciju.";

b) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

"4. Padomei tiek piešķirtas pilnvaras ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, pieņemt īstenošanas aktu, lai noraidītu 2. punkta d) apakšpunktā minēto valsts pasākumu projektu.

Mēneša laikā pēc tam, kad ir saņemts 2. punktā minētais paziņojums, ESRK un EBI sniedz Padomei, Komisijai un attiecīgajai dalībvalstij savus atzinumus par minētā punkta a)–f) apakšpunktā minētajiem jautājumiem.

Maksimāli ņemot vērā otrajā daļā minētos atzinumus un ja ir stabili, pārliecinoši un detalizēti pierādījumi, ka pasākumam būs tik negatīva ietekme uz vienoto tirgu, ka tā pārsniegs finanšu stabilitātes ieguvumus, kas radīsies konstatētā makroprudenciālā vai sistēmiskā riska mazināšanas rezultātā, Komisija var viena mēneša laikā iesniegt Padomei īstenošanas akta priekšlikumu, lai noraidītu valsts pasākumu projektu.

Ja Komisija viena mēneša laikā neiesniedz priekšlikumu, attiecīgā dalībvalsts var nekavējoties pieņemt valsts pasākumu projektu uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus vai kas ilgst līdz makroprudenciālā vai sistēmiskā riska pastāvēšanas beigām, ja tas notiek agrāk.

Padome viena mēneša laikā pēc priekšlikuma saņemšanas pieņem lēmumu par Komisijas priekšlikumu un izklāsta savus apsvērumus par to, vai valsts pasākumu projektu noraidīt vai nenoraidīt.

Padome noraida valsts pasākumu projektu vienīgi tad, ja tā uzskata, ka nav izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

a) izmaiņas makroprudenciālā vai sistēmiskā riska intensitātē ir tādas, kas valsts līmenī rada risku finanšu stabilitātei;

b) šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES noteiktie makroprudenciālie instrumenti konstatētā makroprudenciālā vai sistēmiskā riska novēršanai ir mazāk piemēroti vai efektīvi nekā valsts pasākumu projekti;

c) valsts pasākumu projekti nerada nesamērīgu negatīvu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai Savienībā kopumā un tādējādi nav šķērslis iekšējā tirgus darbībai vai šādu šķērsli nerada; un

d) minētais jautājums attiecas tikai uz vienu dalībvalsti.

Padomes novērtējumā ņem vērā ESRK un EBI atzinumu, un tas pamatojas uz pierādījumiem, ko saskaņā ar 1. punktu ieceltā iestāde ir iesniegusi saskaņā ar 2. punktu.

Ja viena mēneša laikā pēc tam, kad saņemts Komisijas priekšlikums, Padome nepieņem īstenošanas aktu, lai noraidītu valsts pasākumu projektu, attiecīgā dalībvalsts var pieņemt pasākumus un tos piemērot uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus vai kas ilgst līdz makroprudenciālā vai sistēmiskā riska pastāvēšanas beigām, ja tas notiek agrāk.

5. Citas dalībvalstis var atzīt pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, un tos piemērot iestādēm, kas iekšzemē ir saņēmušas atļauju un kam dalībvalstī, kurai ir atļauts piemērot šo pasākumu, ir filiāles vai riska darījumi.";

c) panta 9. un 10. punktu aizstāj ar šādiem:

"9. Pirms beidzies saskaņā ar 4. punktu izdotās atļaujas termiņš, attiecīgā dalībvalsts, konsultējoties ar ESRK un EBI, pārskata situāciju, un tā var saskaņā ar 4. punktā minēto procedūru pieņemt jaunu lēmumu pagarināt valsts pasākumu piemērošanas periodu katru reizi vēl par diviem gadiem. Pēc pirmās pagarināšanas Komisija, konsultējoties ar ESRK un EBI, pēc tam vismaz reizi divos gados pārskata situāciju.

10. Neatkarīgi no šā panta 3. līdz 9. punktā izklāstītās procedūras, dalībvalstīm atļauj palielināt riska pakāpes par līdz 25 %, pārsniedzot šajā regulā minētās riska pakāpes, tādiem riska darījumiem, kas minēti šā panta 2. punkta d) apakšpunkta iv) un vii) punktā, un samazināt 395. pantā minēto lielo riska darījuma limitu līdz 15 % uz laiku līdz diviem gadiem vai līdz makroprudenciālo un sistēmisko risku pastāvēšanas beigām – atkarībā no tā, kas notiek ātrāk, ar nosacījumu, ka ir izpildīti šā panta 2. punktā paredzētie nosacījumi un paziņošanas prasības.";

123) regulas 460. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 462. pantu, lai precizētu 412. panta 1. punktā noteikto vispārīgo prasību. Saskaņā ar šo punktu pieņemtais deleģētais akts balstās uz posteņiem, par ko jāziņo saskaņā ar Sestās daļas II sadaļu un III pielikumu, un tajā precizē apstākļus, kādos kompetentajām iestādēm attiecībā uz iestādēm ir jānosaka konkrēti ienākošās un izejošās naudas plūsmas līmeņi, lai aptvertu specifiskos riskus, kuriem iestādes ir pakļautas, un ievērotu šā panta 2. punktā minētās robežvērtības.

Jo īpaši Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot deleģētos aktus, ar ko precizē sīki izstrādātas likviditātes prasības šīs regulas 8. panta 3. punkta, 411. līdz 416. panta, 419., 422., 425., 428.a, 428.f, 428.g, 428.j līdz 428.n, 428.p, 428.r, 428.s, 428.w, 428.ae, 428.ag, 428.ah, 428.ak un 451.a panta piemērošanas nolūkos.";

b) regulā pievieno šādu punktu:

"3. Komisija tiek pilnvarota grozīt šo regulu, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 462. pantu, lai grozītu 428.f panta 2. punktā noteikto produktu vai pakalpojumu uzskaitījumu, ja tā uzskata, ka aktīvi un saistības, kas ir tieši saistīti ar citiem produktiem vai pakalpojumiem, atbilst 428.f panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem.

Komisija pirmajā daļā minēto deleģēto aktu pieņem līdz... [pieci gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].";

124) regulā iekļauj šādu pantu:

"*461.a pants*
Alternatīva standartizēta pieeja tirgus riskam

Regulas 430.b panta 1. punktā noteikto pārskatu sniegšanas prasību nolūkos Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 462. pantu, lai, ņemot vērā izmaiņas starptautiskajos regulatīvajos standartos, grozītu šo regulu, veicot tehniskus pielāgojumus 325.e, 325.g līdz 325.j, 325.p, 325.q, 325.ae, 325.ak, 325.am, 325.ap līdz 325.at, 325.av, 325.ax pantā, un precizētu riska pakāpi 325.ab panta 4. tabulas 11. kopā un to segto obligāciju riska pakāpi, kuras trešās valstīs emitējušas kredītiestādes saskaņā ar 325.ah pantu, un to segto obligāciju korelāciju, kuras trešās valstīs emitējušas kredītiestādes saskaņā ar 325.aj pantu par alternatīvo standartizēto pieeju, kas noteikta Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļā.

Komisija 1. punktā minēto deleģēto aktu pieņem līdz 2019. gada 31. decembrim.";

125) regulas 462. pantu aizstāj ar šādu:

"*462. pants*
Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 244. panta 6. punktā, 245. panta 6. punktā, 456.–460. pantā un 461.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2013. gada 28. jūnija.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 244. panta 6. punktā, 245. panta 6. punktā, 456.–460. pantā un 461.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 244. panta 6. punktu, 245. panta 6. punktu, 456.–460. pantu un 461.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.";

126) regulas 471. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Atkāpjoties no 49. panta 1. punkta, laikposmā no 2018. gada 31. decembra līdz 2024. gada 31. decembrim iestādes var izvēlēties neatskaitīt līdzdalību apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību un apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību kapitālā, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

a) nosacījumi, kas izklāstīti 49. panta 1. punkta a) un e) apakšpunktā;

b) kompetentās iestādes ir apmierinātas ar iestādes riska kontroles līmeni un finanšu analīzes kārtību, ko iestāde īpaši noteikusi, lai uzraudzītu ieguldījumu uzņēmumā vai pārvaldītājsabiedrībā;

c) iestādes līdzdalība apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību un apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību kapitālā nepārsniedz 15 % no pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, ko minētais apdrošinātājs emitējis uz 2012. gada 31. decembri un laikposmā no 2013. gada 1. janvāra līdz 2024. gada 31. decembrim;

d) neatskaitītā līdzdalības summa kapitālā nepārsniedz līdzdalības summu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību kapitālā uz 2012. gada 31. decembri.";

127) regulas 493. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Šīs regulas 387.–403. pantā paredzētos noteikumus par lielajiem riska darījumiem nepiemēro ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuru galvenā uzņēmējdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības, kas izklāstītas Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma C iedaļas 5), 6), 7), 9), 10) un 11) punktā un kurām 2006. gada 31. decembrī nepiemēroja Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/65/ES*.

_____

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).";

b) panta 3. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) iestādes riska darījumus, tostarp dalības vai cita veida līdzdalības, ar tās mātesuzņēmumu, citiem minētā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem vai saviem meitasuzņēmumiem un būtiskām līdzdalībām, ciktāl minētie uzņēmumi ir pakļauti konsolidētai uzraudzībai, kurai pakļauta arī pati iestāde, saskaņā ar šo regulu, Direktīvu 2002/87/EK vai trešā valstī spēkā esošiem līdzvērtīgiem standartiem; riska darījumus, kas neatbilst minētajiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav atbrīvoti no šīs regulas 395. panta 1. punkta piemērošanas, pielīdzina riska darījumiem ar trešo personu;";

128) regulas 494. pantu aizstāj ar šādu:

"*494. pants*

Pārejas noteikumi attiecībā uz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasību

1. Atkāpjoties no 92.a panta, no ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena] līdz 2021. gada 31. decembrim iestādēm, kas noteiktas par noregulējuma struktūrām, kuras ir G-SNI vai G-SNI daļa, vienmēr ir jāizpilda šādas prasības attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām:

a) uz risku balstīts rādītājs 16 %, kas raksturo iestādes pašu kapitālu un atbilstīgās saistības un ir izteikts kā kopējās riska darījumu vērtības procents, kurš aprēķināts saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu;

b) uz risku nebalstīts rādītājs 6 %, kas raksturo iestādes pašu kapitālu un atbilstīgās saistības un ir izteikts kā procents no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kurš minēts 429. panta 4. punktā.

2. Atkāpjoties no 72.b panta 3. punkta, no ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena] līdz 2021. gada 31. decembrim 72.b panta 3. punktā minētos atbilstīgo saistību instrumentus var iekļaut atbilstīgo saistību postenī 2,5 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu.

3. Atkāpjoties no 72.b panta 3. punkta, līdz brīdim, kad noregulējuma iestāde pirmo reizi izvērtē atbilstību minētā punkta c) apakšpunktā izklāstītajam nosacījumam, saistības uzskata par atbilstīgo saistību instrumentiem par kopējo summu, kas līdz 2021. gada 31. decembrim nepārsniedz 2,5 % un pēc minētā datuma – 3,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu, ar noteikumu, ka tie atbilst 72.b panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.";

129) regulā iekļauj šādus pantus:

"*494.a pants*

Tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz emisijām ar īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību starpniecību

1. Atkāpjoties no 52. panta, kapitāla instrumenti, ko iestāde nav tieši emitējusi, uzskatāmi par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem līdz 2021. gada 31. decembrim tikai tad, ja tiek izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

   a) regulas 52. panta 1. punktā minētie nosacījumi, izņemot nosacījumu, kas paredz, ka iestāde ir tieši emitējusi instrumentus;

   b) instrumentus emitē, izmantojot sabiedrību, kas ietverta konsolidācijā, ievērojot Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

   c) ienākumi iestādei ir nekavējoties pieejami bez ierobežojumiem un veidā, kas atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Atkāpjoties no 63. panta, kapitāla instrumenti, ko iestāde nav tieši emitējusi, uzskatāmi par otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem līdz 2021. gada 31. decembrim tikai tad, ja tiek izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

   a) regulas 63. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi, izņemot nosacījumu, kas paredz, ka iestāde ir instrumentus emitējusi tieši;

b) instrumentus emitē, izmantojot sabiedrību, kas ietverta konsolidācijā, ievērojot Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

c) ienākumi iestādei ir nekavējoties pieejami bez ierobežojumiem un veidā, kas atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

494.b pants

Tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz pašu kapitāla instrumentiem un atbilstīgu saistību instrumentiem

1. Atkāpjoties no 51. un 52. panta, instrumentus, kas emitēti pirms ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena], uzskata par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, vēlākais līdz ... [6 gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas], ja tiek izpildīti 51. un 52. pantā izklāstītie nosacījumi, izņemot 52. panta 1. punkta p), q) un r) apakšpunktā minētos nosacījumus.

2. Atkāpjoties no 62. un 63. panta, instrumentus, kas emitēti pirms ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena], uzskata par otrā līmeņa kapitāla instrumentiem, vēlākais līdz ... [6 gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas], ja tiek izpildīti 62. un 63. pantā izklāstītie nosacījumi, izņemot 63. panta n), o) un p) punktā minētos nosacījumus.

3. Atkāpjoties no 72.a panta 1. punkta a) apakšpunkta, saistības, kas emitētas pirms ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena], uzskata par atbilstīgajām saistībām, ja tās atbilst 72.b pantā izklāstītajiem nosacījumiem, izņemot 72.b panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā un f)–m) punktā minētos nosacījumus.";

130) regulas 497. pantu aizstāj ar šādu:

"*497. pants*

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar CCP

1. Ja trešās valsts *CCP* iesniedz atzīšanas pieteikumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, iestādes var uzskatīt, ka *CCP* ir *QCCP* no dienas, kurā tas ir iesniedzis atzīšanas pieteikumu EVTI, līdz vienam no turpmāk minētajiem datumiem:

   a) ja Komisija jau ir pieņēmusi Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. panta 6. punktā minēto īstenošanas aktu attiecībā uz trešo valsti, kurā *CCP* ir dibināts, un šis īstenošanas akts ir stājies spēkā, – divi gadi no pieteikuma iesniegšanas dienas;

   b) ja Komisija vēl nav pieņēmusi Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. panta 6. punktā minēto īstenošanas aktu attiecībā uz trešo valsti, kurā *CCP* ir dibināts, vai ja minētais īstenošanas akts vēl nav stājies spēkā, – diena, kas ir pirmā no turpmāk minētajiem datumiem:

      i) divi gadi no minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas;

ii) tām *CCP*, kas pieteikumu iesniegušas pēc ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena], – divi gadi no pieteikuma iesniegšanas dienas;

iii) tām *CCP*, kas pieteikumu iesniegušas pirms ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena], – ... [divi gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

2. Līdz šā panta 1. punktā minētā termiņa beigām, ja 1. punktā minētajam *CCP* nav saistību neizpildes fonda un tas nav izveidojis saistošu līgumisku vienošanos ar tā tīrvērtes dalībniekiem, kas tam ļauj izmantot visu vai daļu no sākotnējās drošības rezerves, kas saņemta no tā tīrvērtes dalībniekiem tā, it kā tās būtu iepriekš finansētas iemaksas, iestāde aizstāj 308. panta 2. punktā minēto formulu, ar ko aprēķina pašu kapitāla prasību, ar šādu formulu:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

kur:

K_{CM_i} = pašu kapitāla prasība;

K_{CCP} = hipotētiskais *QCCP* kapitāls, ko *QCCP* paziņojis iestādei saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.c pantu;

DF_{CCP} = *CCP* priekšfinansētie līdzekļi, ko *CCP* paziņojis iestādei saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.c pantu;

i = indekss, ar kuru apzīmē tīrvērtes dalībnieku;

IM_i = sākotnējā drošības rezerve, kuru *CCP* ir iesniedzis tīrvērtes dalībnieks i; un

IM = sākotnējās drošības rezerves kopsumma, ko iestādei ir paziņojis *CCP* saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 89. panta 5.a punktu.

3. Izņēmuma apstākļos, ja tas ir nepieciešami un samērīgi, lai izvairītos no traucējumiem starptautiskajos finanšu tirgos, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus un piemērojot 464. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, var pieņemt lēmumu, ar kuru vienu reizi par 12 mēnešiem pagarina šā panta 1. punktā noteiktos pārejas noteikumus.";

131) regulas 498. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Šajā regulā paredzētos noteikumus attiecībā uz pašu kapitāla prasībām nepiemēro ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuru galvenā uzņēmējdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības, kas izklāstītas Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma C iedaļas 5), 6), 7), 9), 10) un 11) punktā un kurām 2006. gada 31. decembrī nebija piemērojama Direktīva 2004/39/EK.";

132) regulas 499. panta 3. punktu svītro;

133) regulas 500. un 501. pantu aizstāj ar šādiem:

"*500. pants*
Korekcija attiecībā uz realizāciju lielos apjomos

1. Atkāpjoties no 181. panta 1. punkta a) apakšpunkta, iestāde var koriģēt savas *LGD* aplēses, daļēji vai pilnībā kompensējot tādu riska darījumu, kuros netiek pildītas saistības, realizācijas lielos apjomos ietekmi uz realizētajiem *LGD*, līdz starpībai starp vidējo aplēsto *LGD* attiecībā uz salīdzināmiem riska darījumiem, kuros netiek pildītas saistības un kuri nav tikuši pilnībā likvidēti, un vidējo realizēto *LGD*, tostarp, pamatojoties uz zaudējumiem, kas radušies realizācijas lielos apjomos dēļ, tiklīdz tiek izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

   a) iestāde ir paziņojusi kompetentajai iestādei plānu, kurā sniegta informācija par realizācijas lielos apjomos apmēru, sastāvu un datumiem;

   b) realizācija lielos apmēros ir veikta pēc 2016. gada 23. novembra, bet ne vēlāk kā ... [trīs gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas];

   c) kopējais apjoms riska darījumiem, kuros netiek pildītas saistības un kuri realizēti kopš pirmās realizācijas dienas saskaņā ar a) apakšpunktā minēto plānu, uz a) un b) apakšpunktā minēto pirmo realizācijas dienu ir pārsniedzis 20 % no visu novēroto saistību kopējā apjoma.

Pirmajā daļā minēto korekciju var veikt tikai līdz ... [trīs gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas], un tās ietekme var turpināties tik ilgi, kamēr atbilstošie riska darījumi tiek iekļauti pašas iestādes *LGD* aplēsēs.

2. Kad 1. punkta c) apakšpunktā izklāstītais nosacījums ir izpildīts, iestādes bez kavēšanās par to paziņo kompetentajai iestādei.";

501. pants

Korekcija riska svērtajiem riska darījumiem ar MVU, kam nav iestājusies saistību neizpilde

1. Riska darījumiem ar MVU, kam nav iestājusies saistību neizpilde, iestādes koriģē riska darījumu riska svērtās vērtības (RWEA), kas attiecīgā gadījumā ir aprēķinātas saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu, atbilstoši šādai formulai:

$$RWEA^{*} = RWEA \cdot \frac{[min\{E^{*}; EUR\ 2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + max\{E^{*} - EUR\ 2\ 500\ 000; 0\} \cdot 0{,}85]}{E^{*}}$$

kur:

RWEA* = RWEA, kas ir koriģēta ar MVU atbalsta faktoru; un

E* = ir kopējā summa, ko MVU vai MVU savstarpēji saistītu klientu grupa ir parādā iestādei, tās meitasuzņēmumiem, tās mātesuzņēmumiem un minēto mātesuzņēmumu citiem meitasuzņēmumiem, ieskaitot jebkurus riska darījumus, kur netiek pildītas saistības, bet neskaitot prasījumus vai iespējamos prasījumus, kuri nodrošināti ar mājokļa hipotēku.

2. Šā panta nolūkos:

a) riska darījumu ar MVU iekļauj kādā no šīm kategorijām: vai nu riska darījumi ar privātpersonām un MVU, vai riska darījumi ar komercsabiedrībām, vai arī riska darījumi, kas ir nodrošināti ar nekustamā īpašuma hipotēku;

b) MVU definē saskaņā ar Komisijas Ieteikumu 2003/361/EK*; no kritērijiem, kas uzskaitīti minētā ieteikuma pielikuma 2. pantā, vērā ņem tikai gada apgrozījumu;

c) iestādes dara visu iespējamo, lai pareizi noteiktu E* un saņemtu b) apakšpunktā prasīto informāciju.

---

* Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).";

134) regulā iekļauj šādu pantu:

"*501.a pants*

Korekcija, ko veic pašu kapitāla prasībām kredītriskam attiecībā uz riska darījumiem ar sabiedrībām, kas ekspluatē vai finansē fiziskas konstrukcijas vai ražotnes, sistēmas un tīklus, kuri sniedz nozīmīgus sabiedriskos pakalpojumus vai nodrošina to atbalstu

1. Pašu kapitāla prasības kredītriskam, kas aprēķinātas saskaņā ar II sadaļas III daļu, reizina ar koeficientu 0,75, ar noteikumu, ka riska darījums atbilst visiem turpmāk minētajiem kritērijiem:

   a) riska darījums ir iekļauts vai nu riska darījumu ar komercsabiedrībām kategorijā, vai specializētās kreditēšanas riska darījumu kategorijā, neiekļaujot riska darījumus, kuros netiek pildītas saistības;

   b) riska darījums ir ar sabiedrību, kas tika dibināta konkrēti ar mērķi finansēt vai ekspluatēt fiziskas konstrukcijas vai ražotnes, sistēmas un tīklus, kuri sniedz nozīmīgus sabiedriskos pakalpojumus vai nodrošina to atbalstu;

   c) saistību atmaksas avotā ne mazāk kā divas trešdaļas no tā summas veido ienākumi, ko rada finansētie aktīvi, nevis plašāka komercuzņēmuma patstāvīgā maksātspēja vai meitasuzņēmumi, dotācijas vai līdzekļi, ko sniedz viens vai vairāki 2. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā uzskaitītās vienības;

d) parādnieks var izpildīt savas finanšu saistības pat ļoti saspringtos apstākļos, kuri ir būtiski attiecībā uz projekta risku;

e) parādnieka radītās naudas plūsmas ir paredzamas un sedz visas turpmākās aizdevuma atmaksas aizdevuma termiņa laikā;

f) riska darījuma refinansēšanas risks ir zems vai pienācīgi mazināts, ņemot vērā meitasuzņēmumus, dotācijas vai līdzekļus, ko sniedz viens vai vairāki 2. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā uzskaitītās vienības;

g) līgumiskas vienošanās nodrošina aizdevējiem augstas pakāpes aizsardzību, tostarp:

i) ja parādnieka ieņēmumi netiek finansēti no daudzu lietotāju maksājumiem, līgumā ietver noteikumus, kas efektīvi aizsargā aizdevējus no zaudējumiem, kas rodas, ja projektu izbeidz puse, kas piekrīt iegādāties parādnieka sniegtās preces vai pakalpojumus;

ii) parādniekam ir pietiekams rezervju fonds, kas pilnībā finansēts naudā vai ar citiem finanšu mehānismiem ar augstas pakāpes galvotājiem, neparedzēto izdevumu finansējuma un apgrozāmā kapitāla prasību segšanai šā punkta b) apakšpunktā minēto aktīvu izmantošanas laikā;

iii) aizdevēji būtiskā mērā kontrolē aktīvus un ienākumus, ko rada parādnieks;

iv) aizdevējiem to iespēju robežās, ko paredz piemērojamie tiesību akti, ir drošības priekšrocība attiecībā uz infrastruktūras darbībai svarīgiem aktīviem un līgumiem vai arī ir izveidoti citi alternatīvi mehānismi, lai nodrošinātu savu pozīciju;

v) kapitāla vērtspapīrs ir ieķīlāts aizdevējiem tādā veidā, ka tie var pārņemt kontroli pār sabiedrību saistību nepildīšanas gadījumā;

vi) neto pamatdarbības naudas plūsmas pēc projekta obligātajiem maksājumiem, kuru mērķis nav parādsaistību apkalpošana, ir ierobežotas;

vii) pastāv līgumiski ierobežojumi attiecībā uz parādnieka spēju veikt darbības, kas var kaitēt aizdevējiem, tostarp ierobežojums, ka jaunu aizdevumu nevar izdot bez pašreizējo aizdevumu sniedzēju piekrišanas;

h) saistībām ir augstāka prioritāte par visiem citiem prasījumiem, kas nav tiesību aktos noteiktie prasījumi un prasījumi no atvasināto instrumentu darījumu partneriem;

i) ja parādnieks ir būvniecības fāzē, kapitāla vērtspapīru ieguldītājs, vai, ja ir vairāk par vienu kapitāla vērtspapīru ieguldītāju, kapitāla vērtspapīru ieguldītāju grupa kopumā ievēro šādus kritērijus:

   i) kapitāla vērtspapīru ieguldītāji iepriekš ir sekmīgi pārraudzījuši infrastruktūras projektus, tiem ir spēcīgs finansiālais stāvoklis un attiecīgā pieredze;

   ii) kapitāla vērtspapīru ieguldītāju saistību neizpildes risks ir zems vai parādniekam ir zems materiālo zaudējumu risks saistību neizpildes gadījumā;

   iii) ir izstrādāti pienācīgi mehānismi, kas ļauj kapitāla vērtspapīru ieguldītāju intereses saskaņot ar aizdevēju interesēm;

j) parādniekam ir pienācīgas garantijas, lai nodrošinātu projekta pabeigšanu saskaņā ar apstiprināto specifikāciju, budžetu vai pabeigšanas datumu, tostarp stingras garantijas attiecībā uz pabeigšanu vai pieredzējuša būvnieka iesaisti un pienācīgi līguma noteikumi attiecībā uz līgumsodiem;

k) ja ir būtiski darbības riski, tie tiek atbilstoši pārvaldīti;

l) parādnieks izmanto pārbaudītas tehnoloģijas un projektu;

m) ir iegūtas visas nepieciešamās atļaujas un apstiprinājumi;

n) parādnieks izmanto atvasinātos instrumentus tikai riska mazināšanas nolūkos;

o) parādnieks ir veicis novērtējumu, vai finansētie aktīvi veicina šādu vides mērķu sasniegšanu:

i) klimata pārmaiņu mazināšana;

ii) pielāgošanās klimata pārmaiņām;

iii) ilgtspējīga ūdens un jūras resursu izmantošana un aizsardzība;

iv) pāreja uz aprites ekonomiku, atkritumu rašanās novēršana un atkritumu pārstrāde;

v) piesārņojuma novēršana un kontrole;

vi) veselīgu ekosistēmu aizsardzība.

2. Šā panta 1. punkta e) apakšpunkta nolūkos uzskata, ka radītās naudas plūsmas ir paredzamas tikai tad, ja ieņēmumu nozīmīga daļa atbilst šādiem nosacījumiem:

a) ir izpildīts viens no šādiem kritērijiem:

i) ieņēmumi ir balstīti uz pieejamību;

ii) uz ieņēmumiem attiecas peļņas normas regulējums;

iii) uz ieņēmumiem attiecas fiksēta maksājuma apjoma līgums;

iv) rezultātu līmenis vai izmantojums un cena neatkarīgi cits no cita atbilst vienam no šādiem kritērijiem:

– tie ir regulēti,

– tie ir noteikti līgumā,

– tie ir pietiekami paredzami, jo pieprasījuma risks ir zems;

b) ja parādnieka ieņēmumi nav finansēti no daudzu lietotāju maksājumiem, puse, kas piekrīt pirkt parādnieka sniegtās preces vai pakalpojumus, ir viena no turpmāk minētajām:

i) centrālā banka, centrālā valdība, reģionālā pašvaldība vai vietējā pašpārvalde, ar noteikumu, ka tām ir piešķirta 0 % riska pakāpe saskaņā ar 114. vai 115. pantu vai saskaņā ar ĀKNI reitingu ir vismaz 3. kredītkvalitātes pakāpe;

ii) publiskā sektora struktūra, ar noteikumu, ka tai piešķirta 20 % vai zemāka riska pakāpe saskaņā ar 116. pantu vai saskaņā ar ĀKNI reitingu ir vismaz 3. kredītkvalitātes pakāpe;

iii) šīs regulas 117. panta 2. punktā minēta daudzpusēja attīstības banka;

iv) šīs regulas 118. pantā minētas starptautiskās organizācijas;

v) komercsabiedrība, kurai saskaņā ar ĀKNI reitingu ir piešķirta vismaz 3. kredītkvalitātes pakāpe;

vi) sabiedrība, kuru var nomainīt tā, ka nerodas būtiskas izmaiņas ieņēmumu līmenī un grafikā.

3. Iestādes reizi sešos mēnešos ziņo kompetentajām iestādēm par kopējo riska darījumu summu ar infrastruktūras projekta sabiedrībām, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 1. punktu.

4. Komisija līdz ... [trīs gadi pēc šīs grozošās regulas stāšanās spēkā] ziņo par šajā regulā noteikto pašu kapitāla prasību ietekmi uz aizdevumiem infrastruktūras projekta sabiedrībām un iesniedz minēto ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā kopā ar tiesību akta priekšlikumu.

5. Šā panta 4. punkta nolūkos EBI dara zināmu Komisijai šādu informāciju:

a) tirgus tendenču un nosacījumu attīstības analīzi attiecībā uz infrastruktūras kreditēšanu un projekta finansējumu 4. punktā minētajā laikposmā;

b) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto sabiedrību faktiskā riskantuma analīzi par pilnu ekonomikas ciklu;

c) informāciju par šajā regulā noteikto pašu kapitāla prasību saskaņotību ar šā punkta a) un b) apakšpunktā veikto analīžu rezultātiem.

501.b pants

Izņēmums no pārskatu sniegšanas prasībām

Atkāpjoties no 430. panta, laikposmā no šīs regulas attiecīgo noteikumu piemērošanas dienas līdz ziņojumu pirmās iesniegšanas dienai, kas norādīta attiecībā uz minētajā pantā norādītajiem īstenošanas tehniskajiem standartiem, kompetentā iestāde var nepiemērot prasību sniegt informāciju tādā formātā, kāds norādīts 430. panta 7. punktā minētajā īstenošanas aktā iekļautajās veidnēs, ja minētās veidnes nav atjauninātas un neatspoguļo šīs regulas noteikumus.";

135) regulas Desmitajā daļā aiz II daļas "ZIŅOJUMI UN PĀRSKATĪŠANA" iekļauj šādu pantu:

"*501.c pants*

Prudenciālais režīms riska darījumiem, kas saistīti ar vides un/vai sociālajiem mērķiem

EBI pēc apspriešanās ar ESRK, pamatojoties uz pieejamajiem datiem un Komisijas Ilgtspējīgu finanšu augsta līmeņa ekspertu grupas konstatējumiem, novērtē, vai būtu pamatoti piemērot speciālu prudenciālo režīmu riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem vai darbībām, kuras ir būtiski saistītas ar vides un/vai sociālajiem mērķiem. Jo īpaši EBI novērtē:

a) novērtēšanas metodoloģijas attiecībā uz to riska darījumu faktisko riskantumu, kas saistīti ar aktīviem un darbībām, kuras ir būtiski saistītas ar vides un/vai sociālajiem mērķiem, salīdzinājumā ar citu riska darījumu riskantumu;

b) piemērotu kritēriju izstrādi, ar kuriem novērtē fiziskus riskus un pārejas riskus, tostarp riskus, kas saistīti ar aktīvu vērtību samazināšanos regulatīvu izmaiņu dēļ;

c) potenciālo ietekmi, ko rada speciāls prudenciālais režīms riska darījumiem, kas saistīti ar aktīviem vai darbībām, kuras ir būtiski saistītas ar vides un/vai sociālajiem mērķiem, uz finanšu stabilitāti un banku aizdevumiem Savienībā.

EBI iesniedz ziņojumu par saviem konstatējumiem Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai līdz ... [seši gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu.";

136) regulā iekļauj šādu pantu:

"*504.a pants*
Līdzdalības atbilstīgo saistību instrumentos

Līdz ... [trīs gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] EBI ziņo Komisijai par līdzdalības atbilstīgo saistību instrumentos summām un sadalījumu starp iestādēm, kas noteiktas par G-SNI vai C-SNI, un par iespējamiem šķēršļiem noregulējumam un negatīvās ietekmes risku attiecībā uz minētajām līdzdalībām.

Pamatojoties uz EBI ziņojumu, Komisija līdz ... [četri gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par piemērotu šādām līdzdalībām piemērojamo procedūru, attiecīgā gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.";

137) regulas 507. pantu aizstāj ar šādu:

"*507. pants*
Lieli riska darījumi

1. EBI pārrauga, kā tiek izmantoti 390. panta 6. punkta b) apakšpunktā, 400. panta 1. punkta f)–m) apakšpunktos, 400. panta 2. punkta a), c)–g), i), j) un k) apakšpunktā noteiktie atbrīvojumi, un līdz ... [divi gadi pēc šīs grozījumu regulas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā izvērtē kvantitatīvo ietekmi, kādu varētu radīt minēto atbrīvojumu atcelšana vai ierobežojumu noteikšana to izmantošanai. Minētajā ziņojumā katram minētajos pantos noteiktajam atbrīvojumam konkrēti novērtē šādus faktorus:

   a) katrā dalībvalstī – to lielo riska darījumu skaitu, kuriem piešķirts atbrīvojums;

   b) katrā dalībvalstī – to iestāžu skaitu, kas izmanto atbrīvojumu;

   c) katrā dalībvalstī – to lielo riska darījumu kopsummu, kuriem piešķirts atbrīvojums.

2. Komisija līdz 2023. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 390. panta 4. punktā un 401. panta 2. punktā minēto atkāpju piemērošanu attiecībā uz metodēm, ar ko vērtspapīru finansēšanas darījumiem aprēķina riska darījumu vērtību, un jo īpaši par vajadzību ņemt vērā grozījumus starptautiskajos standartos, ar ko tiek noteiktas šāda aprēķina metodes.";

138) regulas 510. pantā pievieno šādus punktus:

"4. EBI pārrauga nepieciešamā stabilā finansējuma summu, ar kuru tiek segts finansējuma risks, kas saistīts ar II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem neto stabila finansējuma rādītāja gada laikposmā, jo īpaši turpmāka finansējuma risku attiecībā uz minētajiem atvasināto instrumentu līgumiem, kas noteikts 428.s panta 2. punktā un 428.at panta 2. punktā, un ziņo Komisijai par iespēju pieņemt lielāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu vai pret risku jutīgāku pasākumu līdz ... [pieci gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas]. Minētajā ziņojumā sniedz novērtējumu vismaz par šādiem aspektiem:

a) iespēja nošķirt maržinālos un nemaržinālos atvasināto instrumentu līgumus;

b) iespēja atcelt, palielināt vai aizstāt prasību, kas noteikta 428.s panta 2. punktā un 428.at panta 2. punktā;

c) iespēja plašāk mainīt atvasināto instrumentu līgumiem piemērojamo procedūru, aprēķinot neto stabila finansējuma rādītāju, kā noteikts 428.d pantā, 428.k panta 4. punktā un 428.s panta 2. punktā, 428.ag panta a) un b) punktā, 428.ah panta 2. punktā, 428.al panta 4. punktā un 428.at panta 2. punktā un 428.ay panta a) un b) punktā un 428.az panta 2. punktā, lai labāk noteiktu ar minētajiem līgumiem saistīto finansējuma risku neto stabila finansējuma rādītāja gada laikposmā;

d) kā ierosinātās izmaiņas ietekmē stabila finansējuma summu, kas nepieciešama iestāžu atvasināto instrumentu līgumiem.

5. Ja starptautiskie standarti ietekmē II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem piemērojamo procedūru attiecībā uz neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanu, Komisija, attiecīgā gadījumā un ņemot vērā 4. punktā minēto ziņojumu, minētās izmaiņas starptautiskajos standartos un banku nozares daudzveidību Savienībā, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu par to, kā attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem grozīt noteikumus attiecībā uz neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanai piemērojamo procedūru, kā noteikts Sestās daļas IV sadaļā, lai labāk ņemtu vērā finansējuma risku, kas ir saistīts ar minētajiem darījumiem.

6. EBI pārrauga stabilā finansējuma summu, kas nepieciešama, lai segtu finansējuma risku, kas saistīts ar vērtspapīru finansēšanas darījumiem, tostarp ar minētajos darījumos saņemtajiem vai sniegtajiem aktīviem, un ar tādiem nenodrošinātiem darījumiem ar finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, un ziņo Komisijai par minētās procedūras atbilstību līdz ... [četri gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas]. Minētajā ziņojumā sniedz novērtējumu vismaz par šādiem aspektiem:

   a) iespēju piemērot augstākus vai zemākus stabila finansējuma koeficientus vērtspapīru finansēšanas darījumiem ar finanšu klientiem un tādiem nenodrošinātiem darījumiem ar finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, lai labāk ņemtu vērā šo darījumu finansējuma risku neto stabila finansējuma rādītāja viena gada laikposmā un iespējamo domino efektu starp finanšu klientiem;

b) iespēju piemērot 428.r panta 1. punkta g) apakšpunktā noteikto procedūru vērtspapīru finansēšanas darījumiem, kas nodrošināti ar citu veidu aktīviem;

c) iespēju piemērot stabila finansējuma koeficientus ārpusbilances posteņiem, kas izmantoti vērtspapīru finansēšanas darījumos, kā alternatīvu 428.p panta 5. punktā noteiktajai procedūrai;

d) atbilstību piemērot asimetrisku procedūru attiecībā uz saistībām, kurām atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un kuras nodrošina tādi finanšu klienti, kam piemēro 0 % pieejamā stabila finansējuma koeficientu saskaņā ar 428.k panta 3. punkta c) apakšpunktu, un attiecībā uz aktīviem, kas rodas darījumos, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un kurus veic ar finanšu klientiem, kam piemēro 0 %, 5 % vai 10 % nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar 428.r panta 1. punkta g) apakšpunktu, 428.s panta 1. punkta c) apakšpunktu un 428.v panta b) punktu;

e) kā augstāku vai zemāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu piemērošana vērtspapīru finansēšanas darījumiem ar finanšu klientiem, jo īpaši tiem darījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, ietekmē tirgus likviditāti aktīviem, kas saņemti kā minēto darījumu nodrošinājums, jo īpaši valsts un korporatīvo obligāciju likviditāti;

f) kā ierosinātās izmaiņas ietekmē stabila finansējuma summu, kas nepieciešama minēto iestāžu darījumiem ar finanšu klientiem, jo īpaši tādiem vērtspapīru finansēšanas darījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, ja minētajos darījumos kā nodrošinājums tiek saņemtas valsts obligācijas.

7. Līdz ... [pieci gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija, attiecīgā gadījumā un ņemot vērā 6. punktā minēto ziņojumu, visus starptautiskos standartus un banku nozares daudzveidību Savienībā, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu par to, kā grozīt noteikumus attiecībā uz vērtspapīru finansēšanas darījumiem piemērojamo procedūru, tostarp minētajos darījumos saņemtajiem vai sniegtajiem aktīviem, un tādiem nenodrošinātiem darījumiem ar finanšu klientiem piemērojamo procedūru, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, neto stabila finansējuma rādītāja aprēķinā, kā noteikts Sestās daļas IV sadaļā, ja tā uzskata, ka ir lietderīgi izvērtēt pašreizējās procedūras ietekmi uz iestāžu neto stabila finansējuma rādītāju un labāk ņemt vērā ar minētajiem darījumiem saistīto finansējuma risku.

8. Līdz ... [seši gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemēroti 428.r panta 1. punkta g) apakšpunktā, 428.s panta 1. punkta c) apakšpunktā un 428.v panta b) punktā minētajos darījumos, palielina attiecīgi no 0 % līdz 10 %, no 5 % līdz 15 % un no 10 % līdz 15 %, ja vien tiesību aktā, kas pieņemts, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, saskaņā ar šā panta 7. punktu, nav noteikts citādi.";

9. EBI uzrauga stabila finansējuma summu, kas nepieciešama, lai segtu finansējuma risku saistībā ar iestādes turējumā esošajiem vērtspapīriem atvasināto instrumentu līgumu riska ierobežošanai. EBI līdz ... [četri gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] ziņo par procedūras piemērotību. Minētajā ziņojumā sniedz novērtējumu vismaz par šādiem aspektiem:

   a) procedūras iespējamā ietekme uz ieguldītāju spēju iesaistīties riska darījumos ar aktīviem un procedūras ietekme uz kredītu piedāvājumu kapitāla tirgu savienībā;

   b) iespēja piemērot pielāgotas stabila finansējuma prasības vērtspapīriem, kas tiek turēti riska ierobežošanai saistībā ar atvasinātajiem instrumentiem, kurus pilnībā vai daļēji finansē ar sākotnējo drošības rezervi;

   c) iespēja piemērot pielāgotas stabila finansējuma prasības vērtspapīriem, kas tiek turēti riska ierobežošanai saistībā ar atvasinātajiem instrumentiem, kurus nefinansē ar sākotnējo drošības rezervi.

10. Līdz ... [četri gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] vai gadu pēc vienošanās par *BCBS* izstrādātiem starptautiskiem standartiem atkarībā no tā, kas iestājas agrāk, Komisija attiecīgā gadījumā un ņemot vērā 9. punktā minēto ziņojumu, *BCBS* izstrādātos starptautiskos standartus, banku nozares daudzveidību Savienībā un kapitāla tirgu savienības mērķus, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu par to, kā grozīt noteikumus attiecībā uz procedūru, ko piemēro iestāžu turētajiem vērtspapīriem atvasināto instrumentu līgumu riska ierobežošanai neto stabila finansējuma rādītāja aprēķinā, kā noteikts Sestās daļas IV sadaļā, ja tā uzskata, ka ir lietderīgi izvērtēt esošās procedūras ietekmi uz iestāžu neto stabila finansējuma rādītāju un labāk ņemt vērā ar minētajiem darījumiem saistīto finansējuma risku.

11. EBI novērtē, vai būtu pamatoti samazināt nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu aktīviem, ko izmanto tādu dārgmetālu kā zelts, sudrabs, platīns un pallādijs tīrvērtes un norēķinu pakalpojumu sniegšanai vai aktīviem, ko izmanto, lai nodrošinātu finansēšanas darījumus saistībā ar tādiem dārgmetāliem kā zelts, sudrabs, platīns un pallādijs ar 180 dienu vai īsāku termiņu. EBI iesniedz ziņojumu Komisijai līdz ... [24 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].";

139) regulas 511. pantu aizstāj ar šādu:

"*511. pants*

Svira

1. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, vai:

   a) attiecībā uz C-SNI ir lietderīgi ieviest sviras rādītāja palielināšanu; un

   b) kopējās riska darījumu vērtības mēra definīcija un aprēķins, kā minēts 429. panta 4. punktā, tostarp attiecībā uz centrālās bankas rezervēm piemērojamo procedūru, ir atbilstīgi.

2. Šā panta 1. punktā minētā ziņojuma nolūkos Komisija ņem vērā starptautiskās norises un starptautiski saskaņotos standartus. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.";

140) regulas 513. pantu aizstāj ar šādu:

"*513. pants*

Makroprudenciālie noteikumi

1. Līdz 2022. gada 30. jūnijam un pēc tam reizi piecos gados Komisija pēc apspriešanās ar ESRK un EBI pārskata, vai makroprudenciālie noteikumi, kas ietverti šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES, ir pietiekami, lai mazinātu sistēmisko risku nozarēs, reģionos un dalībvalstīs, un tostarp izvērtē:

   a) vai pašreizējie makroprudenciālie instrumenti šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES ir efektīvi, iedarbīgi un pārredzami;

   b) vai šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES noteikto līdzīgiem riskiem paredzēto dažādo makroprudenciālo instrumentu darbības joma un iespējamās pārklāšanās pakāpes ir atbilstīgas, un attiecīgā gadījumā ierosina jaunus makroprudenciālos noteikumus;

   c) kā starptautiski saskaņotie standarti attiecībā uz sistēmiskām iestādēm mijiedarbojas ar šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES noteikumiem un attiecīgā gadījumā ierosina jaunus noteikumus, ņemot vērā minētos starptautiski saskaņotos standartus.

d) vai citi instrumentu veidi, piemēram, uz aizņēmējiem vērsti instrumenti, būtu jāpievieno šajā regulā un Direktīvā 2013/36/ES paredzētajiem makroprudenciālajiem instrumentiem, lai papildinātu kapitāla instrumentus un varētu nodrošināt instrumentu saskaņotu izmantošanu iekšējā tirgū; ņemot vērā to, vai minēto instrumentu saskaņotas definīcijas un attiecīgo datu ziņošana Savienības līmenī ir šādu instrumentu ieviešanas priekšnoteikums;

e) vai sviras rādītāja rezerves prasība, kā minēts 92. panta 1.a punktā, būtu jāpaplašina uz citām sistēmiski svarīgām iestādēm, kas nav G-SNI, vai tā kalibrācijai būtu jāatšķiras no G-SNI kalibrācijas un vai tā kalibrācijai vajadzētu būt atkarīgai no iestādes sistēmiskā nozīmīguma līmeņa;

f) vai makroprudenciālo pasākumu pašreizējo brīvprātīgo savstarpīgumu būtu jāpadara par obligātu savstarpīgumu un vai pašreizējā ESRK sistēma attiecībā uz brīvprātīgo savstarpīgumu ir tam piemērots pamats;

g) kā attiecīgajām Savienības un valstu makroprudenciālajām iestādēm var piešķirt pilnvaras tādiem instrumentiem, ar kuriem pievērsties jauniem sistēmiskiem riskiem, kas izriet no kredītiestāžu riska darījumiem ar nebanku sektoru, jo īpaši no atvasināto instrumentu un vērtspapīru finansēšanas darījumu tirgiem, aktīvu pārvaldības sektora un apdrošināšanas sektora.

2. Līdz 2022. gada 30. jūnijam un pēc tam reizi piecos gados Komisija, pamatojoties uz apspriešanos ar ESRK un EBI, informē Eiropas Parlamentu un Padomi par 1. punktā minēto izvērtējumu un attiecīgā gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu.";

141) regulas 514. pantu aizstāj ar šādu:

"*514. pants*

Metode, kā atvasināto instrumentu darījumiem aprēķina riska darījuma vērtību

1. EBI līdz ... [četri gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] ziņo Komisijai par to, kāda ietekme un kāda salīdzinošā kalibrācija ir Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā minētajām procedūrām uz to, kā atvasināto instrumentu darījumiem aprēķina riska darījuma vērtību.

2. Uz EBI ziņojuma pamata Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu grozīt Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā minētās pieejas.";

142) regulā iekļauj šādu pantu:

"*518.a pants*
Noteikumu pārskatīšana par saistību neizpildes atzīšanu gadījumos, kad nav pildītas kādas citas saistības

Līdz ... [trīs gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija pārskata un novērtē to, vai ir lietderīgi paredzēt, ka atbilstīgās prasības var iekšēji rekapitalizēt, nesākot piemērot citu līgumu klauzulas par saistību neizpildes atzīšanu gadījumos, kad nav pildītas kādas citas saistības, nolūkā, cik vien iespējams, pastiprināt iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti un novērtēt, vai noteikumus par saistību neizpildes atzīšanu gadījumos, kad nav pildītas kādas citas saistības, attiecībā uz atbilstīgajām saistībām nevajadzētu iekļaut tajos noteikumos vai līgumos, kuri reglamentē citas saistības. Attiecīgā gadījumā minētajam pārskatam un novērtējumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.";

143) regulā iekļauj šādu pantu:

"*519.b pants*
Pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku

1. Līdz 2019. gada 30. septembrim EBI ziņo par to, kādu ietekmi uz iestādēm Savienībā rada starptautiskie standarti pašu kapitāla prasību aprēķinam attiecībā uz tirgus risku.

2. Komisija līdz 2020. gada 30. jūnijam, ņemot vērā 1. punktā minētā ziņojuma rezultātus un starptautiskos standartus un Trešās daļas IV sadaļas 1.a un 1.b nodaļā noteiktās pieejas, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kas attiecīgā gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu, par to, kā īstenot starptautiskos standartus attiecībā uz tirgus riskiem piemērotām pašu kapitāla prasībām.";

144) regulas Desmitajā daļā iekļauj šādu sadaļu:

"IIa sadaļa
NOTEIKUMU ĪSTENOŠANA

519.c pants
Atbilstības rīks

1. EBI izstrādā elektronisku rīku, lai atvieglotu iestādēm atbilstības nodrošināšanu šai regulai un Direktīvai 2013/36/ES, kā arī reglamentējošajiem tehniskajiem standartiem, īstenošanas tehniskajiem standartiem, vadlīnijām un veidnēm, kas pieņemtas, lai īstenotu šo regulu un minēto direktīvu.

2. Šā panta 1. punktā minētajam rīkam ir jādod iespēja katrai iestādei vismaz:

   a) ātri identificēt attiecīgos noteikumus, kas iestādei ir jāizpilda saistībā ar tās lielumu un uzņēmējdarbības modeli;

   b) sekot tiesību aktos un saistītajos īstenošanas noteikumos, vadlīnijās un veidnēs veiktajām izmaiņām.";

145) regulas II pielikumu groza, kā izklāstīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 648/2012

Regulu (ES) Nr. 648/2012 groza šādi:

1) regulas 50.a panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. *CCP* aprēķina hipotētisko kapitālu šādi:

$$K_{CCP} = \sum_{i} EAD_i \cdot RW \cdot \text{kapitāla rādītājs}$$

kur:

K_{CCP} = hipotētiskais kapitāls;

i = indekss, ar kuru apzīmē tīrvērtes dalībnieku;

EAD_i = *CCP* riska darījuma ar tīrvērtes dalībnieku i vērtība, tostarp tīrvērtes dalībnieka paša darījumi ar *CCP*, klienta darījumi, kurus garantē tīrvērtes dalībnieks, un visas *CCP* turētā nodrošinājuma vērtības, tostarp tīrvērtes dalībnieka priekšfinansētās iemaksas saistību neizpildes fondā attiecībā pret minētajiem darījumiem, kas attiecas uz vērtības noteikšanu regulatīvā ziņojumu sniegšanas datuma beigās pirms notiek minētās dienas pēdējā drošības rezervju pieprasījuma apmaiņa;

RW = riska pakāpe 20 %; un

kapitāla rādītājs = 8 %.";

2) regulas 50.b pantu aizstāj ar šādu:

"*50.b pants*

K_{CCP} *aprēķināšanas vispārīgie noteikumi*

50.a panta 2. punktā minētā K_{CCP} aprēķināšanas nolūkos piemēro šādus noteikumus:

a) *CCP* aprēķina vērtību riska darījumiem ar tīrvērtes dalībniekiem šādi:

i) riska darījumiem, kas rodas saistībā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā norādītajiem līgumiem un darījumiem, *CCP* aprēķina vērtību saskaņā ar šīs regulas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā noteikto metodi, izmantojot 10 darba dienu drošības rezerves riska periodu;

ii) riska darījumiem, kas rodas saistībā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādītajiem līgumiem un darījumiem, *CCP* aprēķina vērtību (EAD_i) saskaņā ar šādu formulu:

$$\mathrm{EAD_i} = \max\{\mathrm{EBRM_i} - \mathrm{IM_i} - \mathrm{DF_i}; 0\}$$

kur:

EAD_i = riska darījumu vērtība;

i = indekss, ar kuru apzīmē tīrvērtes dalībnieku;

$EBRM_i$ = riska darījuma vērtība pirms riska mazināšanas, kas ir vienāda ar *CCP* riska darījuma ar tīrvērtes dalībnieku i vērtību, kura izriet no visiem līgumiem un darījumiem ar minēto tīrvērtes dalībnieku un kura aprēķināta, neņemot vērā šā tīrvērtes dalībnieka iesniegto nodrošinājumu;

IM_i = sākotnējā drošības rezerve, kuru *CCP* ir iesniedzis tīrvērtes dalībnieks i;

DF_i = tīrvērtes dalībnieka i priekšfinansētā iemaksa saistību neizpildes fondā.

Visas šīs formulas vērtības attiecas uz vērtības noteikšanu dienas beigās pirms notiek minētās dienas pēdējā drošības rezervju pieprasījuma apmaiņa;

iii) visos Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punkta otrās daļas trešajā teikumā minētajos gadījumos *CCP* aprēķina otrās daļas pirmajā teikumā minēto darījumu vērtību saskaņā ar šā panta a) punkta ii) apakšpunktā sniegto formulu un nosaka $EBRM_i$ saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas V sadaļu.

b) iestādēm, kuras ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 piemērošanas jomā, savstarpējo prasījumu ieskaita kopas ir tādas pašas kā tās, kas definētas minētās regulas 272. panta 4. punktā;

c) ja *CCP* ir riska darījumi ar vienu vai vairākiem *CCP*, tas uzskata minētos riska darījumus par tādiem, kas ir riska darījumi ar tīrvērtes dalībniekiem, un K_{CCP} aprēķinā iekļauj jebkuru drošības rezervi vai priekšfinansētas iemaksas, kuras saņemtas no minētajiem *CCP*;

d) ja *CCP* ir izveidojis saistošu līgumisku kārtību ar saviem tīrvērtes dalībniekiem, kas tam ļauj izmantot visu vai daļu no sākotnējās drošības rezerves, kas saņemta no tā tīrvērtes dalībniekiem tā, it kā tās būtu priekšfinansētas iemaksas, *CCP* uzskata minēto sākotnējo drošības rezervi 1. punkta aprēķinu nolūkos par priekšfinansētām iemaksām, nevis par sākotnējo drošības rezervi;

e) ja nodrošinājums tiek turēts attiecībā uz kontu, kurā ir iekļauti vairāku veidu Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punktā minētie līgumi un darījumi, *CCP* iedala attiecīgi savu tīrvērtes dalībnieku vai klientu sākotnējo drošības rezervi proporcionāli attiecīgo veidu līgumu un darījumu EAD vērtībai, kas aprēķināta saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu, aprēķinā neņemot vērā sākotnējo drošības rezervi;

f) ja *CCP* ir vairāki saistību neizpildes fondi, tas katram saistību neizpildes fondam aprēķinu veic atsevišķi;

g) ja tīrvērtes dalībnieks sniedz klientu tīrvērtes pakalpojumus un tīrvērtes dalībnieka klientu darījumi un nodrošinājums tiek turēts apakškontos, kuri ir atsevišķi no tīrvērtes dalībnieka saimnieciskās darbības, *CCP* veic EAD_i vērtības aprēķinu katram apakškontam atsevišķi un tīrvērtes dalībnieka kopējo EAD_i aprēķina kā klienta apakškontu EAD vērtību un tīrvērtes dalībnieka saimnieciskās darbības apakškonta EAD vērtības summu;

h) šā panta f) punkta nolūkos, ja DF_i nav sadalīts atsevišķi klienta apakškontos un tīrvērtes dalībnieka saimnieciskās darbības apakškontos, *CCP* iedala DF_i katrā apakškontā atbilstīgi tam, kāda ir minētajā apakškontā esošās sākotnējās drošības rezerves daļas attiecība pret kopējo sākotnējo drošības rezervi, ko iesniedzis šis tīrvērtes dalībnieks, vai pret tīrvērtes dalībnieka kontu;

i) ja saistību neizpildes fonds sedz tikai naudas darījumus, *CCP* neveic aprēķinu saskaņā ar 50.a panta 2. punktu.

Šā panta a) punkta ii) apakšpunkta nolūkos *CCP* riska darījuma vērtības aprēķināšanai izmanto Regulas (ES) Nr. 575/2013 223. pantā noteikto metodi, piemērojot uzraudzības iestāžu noteiktās svārstīguma korekcijas, kas noteiktas minētās regulas 224. pantā.";

3) regulas 50.c panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu svītro;

4) regulas 50.d panta c) punktu svītro;

5) regulas 89. panta 5.a punktu aizstāj ar šādu:

"5.a Regulas (ES) Nr. 575/2013 497. pantā noteiktajā pārejas periodā *CCP*, kas norādīts minētajā pantā, informācijā, kas tam jāziņo saskaņā ar šīs regulas 50.c panta 1. punktu, norāda sākotnējās drošības rezerves, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 140) apakšpunktā, kopējo summu, ko *CCP* ir saņēmis no saviem tīrvērtes dalībniekiem, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

a) *CCP* nav saistību neizpildes fonda;

b) *CCP* nav saistošas vienošanās ar saviem tīrvērtes dalībniekiem, kas ļautu tam pilnībā vai daļēji izmantot no minētajiem tīrvērtes dalībniekiem saņemto sākotnējo drošības rezervi tā, it kā tās būtu priekšfinansētās iemaksas."

3. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Šo regulu piemēro no ... [divi gadi pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas] ar izņēmumiem, kas uzskaitīti 3. līdz 8. punktā.

3. Šādus šīs regulas 1. panta punktus piemēro no ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena]:

a) panta 1) punkts, kas satur noteikumus par darbības jomu un uzraudzības pilnvarām;

b) panta 2) punkts, kas satur definīcijas, izņemot, ja tās ir saistītas tikai ar tiem noteikumiem, ko saskaņā ar šo pantu piemēro no citas dienas, un šādā gadījumā tās piemēro no šādas citas dienas;

c) panta 3) punkta b) apakšpunkts, 6) punkta c) apakšpunkts, 8) punkts, 9) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 13. pantu, 12) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 18. panta 1. punkta otro daļu, 14) līdz 17) punkts, 19) līdz 44) punkts un 47), 128) un 129) punkts, kas satur noteikumus par pašu kapitālu un noteikumus par jauno pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasību ieviešanu;

d) panta 9) punkts attiecībā uz noteikumiem par Regulas (ES) Nr. 575/2013 14. pantā izklāstīto jauno vērtspapīrošanas noteikumu ietekmi;

e) panta 57) punkts, kas satur noteikumus par riska pakāpi attiecībā uz daudzpusējām attīstības bankām, un 58) punkts, kas satur noteikumus par riska pakāpi attiecībā uz starptautiskām organizācijām;

f) panta 53) punkts attiecībā uz Regulas Nr. 575/2013 104.b pantu, panta 89) un 90) punkts, 118) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 430.b pantu, un 124) punkts, kas satur noteikumus par pārskatu sniegšanas prasībām attiecībā uz tirgus risku;

g) panta 130) punkts, kas satur noteikumus par pašu kapitāla prasībām *CCP* riska darījumiem;

h) panta 133) punkts attiecībā uz noteikumiem par realizāciju lielos apjomos, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 500. pantā;

i) panta 134. punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 501.b pantu, kas satur noteikumus par atbrīvojumu no ziņošanas;

j) panta 144) punkts, kas satur noteikumus par atbilstības rīku;

k) noteikumi, kas paredz, ka Eiropas Uzraudzības iestādes vai ESRK iesniedz Komisijai regulatīvo vai īstenošanas tehnisko standartu projektus un pārskatus, noteikumi, kas paredz, ka Komisija sagatavo pārskatus, noteikumi, kas pilnvaro Komisiju pieņemt deleģētos aktus vai īstenošanas aktus, noteikumi par pārskatīšanu un leģislatīvo aktu priekšlikumiem un noteikumi, kas paredz, ka Eiropas Uzraudzības iestādes izdod vadlīnijas, proti, 2) punkta b) apakšpunkts; 12) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 18. panta 9. punktu; 18) punkta b) apakšpunkts; 31) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 7. punktu; 38) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 78.a panta 3. punktu; 57) punkta b) apakšpunkts; 60) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 124. panta 4. un 5. punktu; 63) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 132.a panta 4. punktu; 67) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 164. panta 8. un 9. punktu; 74) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 277. panta 5. punktu un 279.a panta 3. punktu; 89) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 325. panta 9. punktu; 90) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.u panta 5. punktu, 325.w panta 8. punktu, 325.ap panta 3. punktu, 325.az panta 8. un 9. punktu, 325.bd panta 7. punktu, 325.be panta 3. punktu, 325.bf panta 9. punktu, 325.bg panta 4. punktu, 325.bh panta 3. punktu, 325.bk panta 3. punktu un 325.bp panta 12. punktu; 93) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 390. panta 9. punktu;

94) punkts; 96) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 394. panta 4. punktu; 98) punkta b) apakšpunkts; 104) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 403. panta 4. punktu; 109) punkta b) apakšpunkts; 111) punkta b) apakšpunkts; 118) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 430. panta 7. un 8. punktu, 430.b panta 6. punktu un 430.c pantu; 119) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 432. panta 1. un 2. punktu un 434.a pantu; 123) punkts; 124) punkts; 125) punkts; 134) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 501.a panta 4. punktu; 135) punkts; 136) punkts; 137) punkts; 138) punkts; 139) punkts; 140) punkts; 141) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 514. panta 1. punktu; 142) punkts un 143) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 519.b pantu.

Neskarot pirmās daļas f) apakšpunktu, noteikumus par atklātību un pārskatu sniegšanu piemēro no dienas, kad piemērojama prasība, uz kuru attiecas atklātības prasība vai pārskata sniegšanas prasība.

4. Šādus šīs regulas 1. panta noteikumus piemēro no ... [18 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas]:

a) panta 6) punkta a), b) un d) apakšpunkts un 7) un 12) punkts attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 18. panta 1. punkta pirmo daļu un 18. panta 2. līdz 8. punktu, kas satur noteikumus par prudenciālu konsolidāciju;

b) panta 60) punkts, kas satur noteikumus par riska darījumiem, kas nodrošināti ar hipotēkām uz nekustamo īpašumu, 67) punkts, kas satur noteikumus par saistību nepildīšanas zaudējumiem, un 122) punkts, kas satur noteikumus par dalībvalsts līmenī konstatēto makroprudenciālo vai sistēmisko risku.

5. Šīs regulas 1. panta 46) punkta b) apakšpunktu, kas satur noteikumus par jaunu pašu kapitāla prasību ieviešanu attiecībā uz G-SNI, piemēro no 2022. gada 1. janvāra.

6. Šīs regulas 1. panta 53) punktu – attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 104.a pantu – un 55) un 69) punktu, kas satur noteikumus par jaunu pašu kapitāla prasību ieviešanu attiecībā uz tirgus riskiem, piemēro no ... [četri gadi pēc šīs grozošās regulas stāšanās spēkā].

7. Šīs regulas 1. panta 18) punktu, kas satur noteikumu par atbrīvojumu no prudenciāli vērtētu programmatūras aktīvu atskaitījumiem, attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 36. panta 1. punkta b) apakšpunktu piemēro no dienas, kas ir 12 mēnešus pēc Regulas (ES) Nr. 575/2013 36. panta 4. punktā minēto regulatīvo tehnisko standartu stāšanās spēkā.

8. Šīs regulas 1. panta 126) punktu, kas satur noteikumus par atbrīvojumiem no līdzdalības kapitālā atskaitījumiem, piemēro ar atpakaļejošu spēku no 2019. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

Regulas II pielikumu groza šādi:

1) pielikuma 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) procentu likmes iespējas līgumi;";

2) pielikuma 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) valūtas iespējas līgumi;";

3) pielikuma 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Pielikuma 1. punkta a)–e) apakšpunktā un 2. punkta a)–d) apakšpunktā minētajiem līgumiem līdzīgi līgumi par citiem atsauces posteņiem vai indeksiem. Tas ietver vismaz visus instrumentus, kas norādīti Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma C iedaļas 4)–7), 9), 10) un 11) punktā, ja nav iekļauti šā pielikuma 1. vai 2. punktā.".